

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

APOLLODORI ATHENIENSIS

BIBLIOTHECÆ,

sive de Deorum origine, tam græcè, quàm latinè,
luculentis pariter, ac doctis annotationibus illus-
trati, & nunc primum in lucem
editi libri tres.

BENEDICTO ÆGIO SPOLETINO
INTERPRETE,

Accessit etiam libris hisce ~~nominum~~, rerumq;
opulentissimus index.

Quibus demum additus est Scipionis Tetti viri
apprime docti de Apollodori

AD OTHONEM TRVCSIVM
Cardinalem amplissimum com-
mentarius.

Schmidman
— 90.

ROMÆ IN ÆDIBVS ANTONI BLADI,
PONTIF. MAX. EXCVSORIS
DE CAMPO FLORÆ.
M. D. L V.

Αδύλου εἰς τὸν Ἀπλλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Αἰῶνων ἀπείρημα ἀφυστάμενος ἀπ' ἐμῆο
Παιδείης μύθους γινῶθι παλαιγενέας
Μὴ δ' ἔσ' ὁμηρεῖν σελίδ' ἔμβλεπε, μὴ δ' ἐλεγεῖν,
Μὴ Τραγικὴν μοῦσαν, μὴ δὲ μελοτραγῶν,
Μὴ κυκλίων ζήτει πολύθρονον σίχον, εἰς με γὰρ ἄθροον,
Εὐρήσεις ἐνέμοι πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

quod B. Aegius sic uertebat.

Sæclorum spiram licet hic cognoscere paucis.
Si ueterem hanc nostram perlegis historiam:
Meonidæ ne uolue uolumina, neue Elegiam,
Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,
Multisonos Cyclicum uersus ne quære, quod in me
Inuenies, quicquid maximus orbis habet.

Φουλβίου Οὐρσίνου.

Τάνδ' ἑλικωνιάδων δῶρον πολυΐσπρα βίβλας,
τὰν, σάλπιγγα θεῶν, χ' ἄμμι δέων ἀρετᾶς.
Τᾶς πρὶν ἡραλέας σελίδας ἔχ' ἀλάμπεις ὄρφνα,
τὰν πόλ' ἐκ χειρὸν ἔλκεα δεξαμελίαν.
Νῦν παιμονίαις ἀπὲ χειρὶν φάρμακα πάσας
ἤπα, πάντα θάψας Αἴγιος ἠκέατο.
Εἰς δέ τε φῶς ἀγαγὼν αὐτὸς, καὶ νύκτα καθήρατο,
αὐτὰν ἀελίου δείξατο λαμπροτέρην.
Δαυμόνιοι Ἡρώδῃ, ὅτ' ἄλγεα πολλὰ παθοῦσις
μοῖρα τέτιν ζῶα ὕμμιν ἔδωκεν ἔχεις.

Motu proprio etc. Cum, sicut dilectus filius noster Benedictus Aegius Spoletinus nobis exponi fecit ad communem studiorum omnium utilitatem sua impensa Apollodori Athenien. Grammatici Bibliothecam latinitate donatam hactenus non impressam, imprimi facere uelit, maximumq; sibi damnum foret si postmodum ab alijs imprimatur. Nos motu simili ex certa scientia inhibemus omnibus christifidelibus ubiq; existentibus praesertim bibliopolis, & librorum impressoribus sub excommunicationibus latae sententiae, in terris uero S. R. E. mediate, uel immediate subiectis etiam ducentorum ducatorum aureorum Camerae Apostolicae applicandorum, & amissionis librorum poena toties, quoties contrauentum fuerit, ipso facto, & absq; alia declaratione incurrenda, ne per quinquennium ab impressione dicti auctoris computandum dictum opus graece, latineq; sua ut dictum est impensa excusum sine ipsius Benedicti expressa licentia imprimere, seu imprimi facere, uendere, nec uendi facere, seu uenale habere, aut proponere audeant. Mandantes uniuersis venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis, Episcopis, eorumq; Vicarijs in spiritualibus generalibus, & in statu temporali S. R. E. etiam Legatis, & Vicelegatis sedis Apostolicae, & ipsius status Gubernatoribus, ut quones ipsius Benedicti praesati parte fuerint requisiti eidem Benedicto efficacis defensionis praesidio assistentes ad omnem dicti Benedicti petitionem contra ino-

bedientes , et rebelles per censuras ecclesiasticas etiam sæpius ag=
grauando , & per alia iuris remedia auctoritate Apostolica exe=
quantur , inuocato etiam ad hoc , si opus fuerit , auxilio brachij
secularis . Non obstantibus constitutionib. & ordinationib. qui=
buscunq; . Quia uero difficile admodum esset præsentem Motum
proprium ad quælibet loca deferri , uolumus , & Apostolica au=
thoritate decernimus ipsius transumptis , uel exemplis etiam ipsis
operibus impressi plenam , & eandem prorsus fidem ubiq; tam
in iudicio , quam extra haberi , quæ præsentis originali haberetur ,
& quòd præsentis Motus proprii sola signatura sufficiat in iu=
dicio , & extra , ubiq; fidem faciat , regula nostra in contrarium
non obstante .

Placet D.N . Papæ . Io . Mi . Cardinal . Saracén .

Terrimum animi uitium Iane Metelli uir sapientissime, quod αἰχμασία Græci uocant, ut omni diritate, & immanitate acerbissimum, damnatum, exterminatumq; semper fuisse inuenio; in quo M. Cicero nihil non mali non esse testatur. Quin & Menander Comœdiæ nouæ scriptor; ingrato, inquit, homine Terra peius nihil creat, cuius exemplum, omni suppliciorum genere dignum de Popilio Lenate Picena homine, in Ciceronem habetur. Hic enim capite angustis, illius eloquentia, causa admodum dubia fluctuans, saluus ad suos remissus; eloquentiæ postea patrem occidere non erubuit: & illud Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingrato facto, plus L. Sullæ uiribus, quam suæ ipsius indulsit uerecundiæ. Contrâ uerò insigni animi virtute, quam gratitudinem uocant recentiores, nihil esse iucundius, nihil salutarius, ac magis frugiferum nihil, optimi cuiusq; sententia sancitū esse cōperio. Hinc Minuci in Fabiū Maximū, et Culeonis in Africanū priorē celeberrimas grati animi significationes usq; adeo cōmendari nemo ignorat. Proinde ego memoria repetens, cum mihi Apollodori tui Atheniensis Grammatici græcum exemplar latinitate donandum quamlibet tissima concessisti, qualem, quantamq; de Aegi studijs opinionem animo tuo iamdudum præcepisses, apertissime indicasti, nec non tua quasi iudicio, me omnibus tanto labori uelut suffecturum declarasti, omnium quidem ingratiissimus esse censeret, si cui potius al-

ceri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio susceptum laborem, ac demum ad finem Dei Opt. Max. benignitate perductum, nuncupandum existimem. Non desuere, ingenue fateor, & grauiissimi quidem uiri, utriusq; nostrum cum amantissimi, tum etiam studiosissimi; qui absolutam hanc, & à te mihi iniunctam olim prouinciam, amplissimorum patrum cuiquam, aut Regulorum nonnulli dedicarem; ut inde mihi, aut gratiam planè immortalem conciliarem, aut pecuniolam certe aliquam æruscarem. Ego uerò, qui ambitionem semper effugi, ac ut ineptissimus æruscator à pecuniæ studio semper abhorruì, ijsce Lænatis, ac Pompei ingratis factis explosis, Minuci, & Culconis gratum, piúmque opus imitatus, ijsce inquam amicis, τῆς ἀχρεΐας uitium, quod à me alienissimum esse nemo ignorat, uitandum censeo; neque hac contumelia, iniuriáque Apollodorum nostrum affecturus sum. Is enim ad eum, à quo iam pridem ad me uenit, redire maiorem in modum desiderat; cur igitur, inquam tanto eius desiderio satis ego minime faciam? Veniat igitur ad te; ac iam tandem sub tuo nomine, qui per tot sæcula, delituit, Apollodorus emergat in lucem, At, si per Ægium, serius, quàm uolebas, ad te redit, nihil est, quod illi succenseas, atque eo secum nomine expostules; quandoquidem in eo uertendo, expoliendo, exornandoque, atque illustrando, longiore temporis cursu opus fuit. Incredibile est mihi Metelli, quantum ille mihi negotij facefferit: erat enim, ut te minime latet, sic mutilus, sic mancus, sic lacer, sic inuersus erat; ut in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græcorum auctorum uolumina, nocturna, ac diurna manu uersare necesse fuerit. Quam rem ex nostris annotationibus cum Apollodoro editis abs te facillime cognitum iri spero. Illud interim audacter (absit arrogantia uerbis) de me in Apollodoro interpre =

tando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in communem studiosorum utilitatem; ut, quod antea per eius quasi pelagus ne Delius quidem natator enataisset incolumis: nunc sane, quiuis uel mediocriter natandi peritus, citra ullum suffocandi, mergendiq; discrimen, tranabit in tutum. Vale. Mæq; illi tuo Antonio Augustinio duodecimuiro sllitibus iudicandis et doctrina, & animi Sanctitate eminentissimo commenda. Romæ Kal. Octobris. M. D. LV.

Auctorum nomina, quibus & quoties Apallodorus profecerit, suis, folio, pagina, & linea, ubi nam citentur, indicenta.

Acusilaus 39. 2. 15. & 40. 1.

27. & 40. 2. 19. & 46.

1. 1. & 63. 2. 17. & 93.

1. 27. et 109. 1. 8. et 118.

1. 8. & 123. 1. 16. &

133. 2. 12.

Alcmaeonidis scriptor 19. 2.

23.

Apollonius 32. 1. 13.

Ascheptades 40. 2. 15. et 87.

2. 21. & 108. 2. 10.

Asius 118. 1. 17.

Castor 40. 1. 22.

Cercops 40. 2. 17. & 45. 1.

15.

Demaretes 30. 2. 27.

Dionysius 30. 2. 9.

Eumelus 110. 1. 12. & 110.

2. 17. & 118. 1. 10.

Euripides 42. 1. 9. & 104. 2

9. & 112. 1. 25.

Herodotus 30 1. 25. & 97.

2. 8.

Hesiodus 19. 2. 3. & 32. 1. 4.

& 93. 2. 10. et 40. 1. 27.

& 40. 2. 9. & 45. 2. 26

& 47. 2. 19. & 49. 1. 11

& 97. 2. 7. et 103. 2. 14.

& 109. 1. 9. & 110. 1.

16. & 112. 1. 25. et 129

2. 3.

Homerus 45. 2. 8. & 47. 2.

5. & 97. 2. 10. & 98.

2. 15.

Mnesagoras 115.2.3.

Naupacticum scriptor 115.

1.26.et 115.2.1.et 129.

2.4.

Orpheus 115.1.24.

Panyasis 9.1.7.

Pherecides 7.2.3.& 9.1.10.

& 20.1.3.& 30.2.2.et

40.2.16.& 55.2.14.et

91.2.17.& 92.1.13.&

103.1.24.

Philocrates 127.2.25.

Pindarus 49.1.11.

Pisander 19.2.25.

qui reditus scripsit 45.1.13.

Stesichorus 114.2.25.et 115

1.24.

Telephila 97.2.27.

Thebaidos scriptor 19.1.27.

Tragici 45.1.10.et 45.2.10.

FINIS.

SCIPIONIS TETII DE APOLLODO-
RIS COMMENTARIUS

AD OTHONEM TRUCSIVM CARDI-
NALEM AMPLISSIMVM, AVGV-
STANORVM EPISCOPVM,

DECREVERAM OTHO Cardina-
lis amplissime , quæ de uita , & scriptis Athe-
niensis Apollodori grammatici , & historici
simul , & illorum omnium pariter , quos co-
gnomines huic nostro , de quo nunc agitur , in
ueterum lucubrationibus reperissem : silentio potius , quàm memo-
ria demandare : quàm uel paucissima proderet , & incerta : nec ;
quæ tu , de solertia mea posses (ut qui sis literarum , erudia-
torumq; hominum flagrantissimus) ac & optimus sibi quisq;
tecum polliceri , siue , quòd tutius ; efflagitantibus hoc à me idem,
quòd Ceus Simonides , respondere , cum quæsiuisset ab eo Tyrans-
nus Hiero , quid , aut qualis esset deus . Rem enim iudicio do-
ctiorum petitione tua , hortationeq; aggredior : quam ne Sibyllæ
quidem , aut oracula Nicandri uoluminibus decantata : explicus-
sent in tantis rerum , quibus uersamur , tenebris . Quando humana
ignauia factum : siue malignitate est , siue , quod significantius
aut Mimnermus Διὸν βαλὼν : ut & chronicis , & cyclicis , et op-
timis alijs quibusq; uoluminibus careamus : quæ ante nos plus mil-
le annos : & à reperto literarum usu , & ante Phoroneum anti-
quissimum Græciæ regem , uel ab usq; Nini sæculo fuerant , à

DE APOLLODORIS

Græcæ linguæ scriptoribus compositi. Præterea genus librorum ex his, qui cladem profugerant: aut, cum in cetero; sæuitum est, absuerant. hodieq; remanet in paucis, et obscuris rerum tenebris liuore, & nequitia hominum premitur, decertatq; cum blattis: uel si exiungere in lucem, qui sunt paucissimi, nequaquam faciunt ad negotium. quibus de causis, atq; difficultatibus nihil certi audeo promittere: sed hæc pluribus aliis, et ex professo magis, redeo ad propositum. Caue credas o temporum nostrorum, atq; hominum specimen, tantummodo laborasse auctores, qui ueteres Alexandros, Apollonios, Diodoros, Demetrios, Dionysios, Heraclidas, literis prodidere: propterea quod plures in uno quoq; istorum nominum censebantur, sed tanto esse mihi ad præsens ualidius, & magis, quam pro uiribus enitendum: maxime aduersante doctis librorum inopia selectorum, ut fiat enumerare Apollodoros Didymi, aut Callimachi labor. Quapropter legentes tantum monco uelle me Athenæi more interdum quam breuissime potero, autorum scripta, quæ lectione, tum multuariq; obseruatione collegi, suis identidem uerbis in medium ferre, & Hercule id duplici de causa, et quod maior subinde fides nostris hisce conuentionibus suffragatur, & quod libentius credant homines, oculis commissis fidelibus, quæ sunt à me uigilijs arduis, & studio non minori, toto (ut aiunt) cælo perquisita. Igitur narrabo Apollodoros non tamen ea præfatione, qua Thucydides, Iecateus, Herodotus, scriptores historiarum: qua Philosophi Alcmaeon, Pa læphatus, Ocellus, inijs librorum suorum præfati sunt. Primum et quasi antesignanum ex his Tyrannum Casandræum, prædonemq; referam: celebrem utriusq; linguæ monumentis, Platonis, Æliani, Plutarchi, Senecæ, Max. Valerij, ceterorumq; :

COMMENT.

cuius (ni fallor) & mercenariorum Ducis sepulchrum, Pausanias in Atticis memorat. Medicos item duos Citiæum, & Tarentinum; quorum auctoritate nituntur ad remedia Plinius, Aurelianus Cælius, Galenus, Dioscorides, Alexander, & turba alia medicorum. Dicam & ex eadem professione Apollodorum alium, vel forte è supradictis alterum: quem Ptolemæo Regi uno volumine suasisse, quæ uina biberet Plinius autor est, qui & artificem quoq; Apollodorum miris utiq; laudibus extulit, quemadmodum & Plutarchus bis in moralibus: & hunc refulsisse nonagesima olympiade certum est. Memoratos item inuenio apud Suidanem, Zopyrionemq; in collectaneis, quatuor Apollodoros, quorum prior fuerit Athenæus comædiæ scriptor egregius: qui sex numero fabulas composuit & XL. & quinquies uicit: è quibus Euxenidem Pompeius affert in Urbis etymo. ἐφ' ἧς Ammonius non Lamprius ille, sed alius, in libro τοῦ δὲ ὁμοίων, καὶ διαφόρων λέξεων. Popularis quoq; huius, & ciuis. Secundus Grammaticus, Asclepiadis filius è Philosophi Panætij, & Aristarchi grammatici schola unus: quiq; primus uersuum genere sit usus, quos Tragiambos appellauere. Tertius item Gelous Menandri comici æuo, & ipse comicus: eius septem sint fabulae bis nominibus, ἀρχαρχτεῶν, ἢ φιλάδελφοι, δευσοποιοί, ἱερεῖα, γορμιαποδοειπνος, ψευδέας, σίσυφος, αἰχίων, cuius ab Athenæo adducitur in testimonium primo volumine, ἀρχλείπουσα, φιλάδελφοι, ἢ ἀρχαρχτεῶν à Polluce onomasticon ad cōmodum lib. iiii. vi. decimoq; γορμιαποδοποιός, item ψευδέας, Carystij uero αἰπυόργετῆς, ἐνέας, διαβάλλων, ἀμωκάραος, & Athenæo rursum γορμιαποδοποιός, ἱερεῖα, περικίζομένη, ἰματίπωλις,

DE APOLLODOR.

σφαττομένην, ἔν Αἰθενᾷ nomine dissimulato à Sudine in dis-
 elionibus παρθένω, ταυροπόλου, φαινοσφάτη. quartus au-
 tem Cilix ab urbe Tarso tragicus poeta, cui sex fabulas tribuit
 totidem titulis. ἀλκωνίδωλιξ, τεκνοκτόνος, Ἕλληνες, θυέ-
 σης, ἰκίπιδες, ὀδύος εὐς. in libris Stratonis, uel (ut alijs) Stras-
 bonis Amasæi, præsertimq; secundo inuenio Artemiten Apollos-
 dorum, qui Paribica scripserit, utar hac in re Græcis uerbis,
 ἀπὶ γὰρ γὰρ τοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ πόλις τὰ παρθηκὰ συγγρα-
 φάτων τῆς πόλεως ἀλλοδωρον τὸν ἀρτέμιτω. ei libro
 quumtodecimo breuius: tamen clarius, ἀλλοδωρος γοῦν ὁ
 τὰ παρθηκὰ ποιήσας, item ἔν Stephani quæ sunt, ἀρτέμιτα,
 ἡσος, τυρρηνικὴ. ἔν mox, ἀλλοδωρος δ' ὁ ἀρτεμιτανὸς
 δὲ τ. α. ἔν Aristotelis πολιτικῶν primo Lemnium Apollodo-
 rum ἐπεὶ δ', inquit, ἐνίοις γεγραμμένα πόλεως τούτων,
 οἷον χέρυτι δὴ τῷ παρῶν, καὶ ἀλλοδωρῶ τῷ λευκίῳ,
 πόλεως γεωργίᾳ, καὶ φιλῆς, καὶ πεφυτευμένης. et in Var-
 ronis de agricultura. qui Græce, inquit, scripserunt alius de alia
 re, sunt plus quinquaginta, et paulo mox item Amphiloebus Athe-
 niensis, Anaxipolis Thasius, Apollonius Pergamenus, Apollos-
 dorus Lemnius, idem ἔν indicibus librorum Plinij xi. ἔν à xiiij.
 ad xx. Tranquillus Suetonius non minima pars Romani styli, in-
 uita Augusti, Pergamenum Apollodorum Rhetorem celebrat his
 uerbis. ne Græcārum quidem disciplinarum leuiore studio tene-
 batur: in quibus ἔν ipsis præstabat largiter, magistro dicendi
 usus Apollodoro Pergameno, quem iam grandem natu Apolloniam
 quoq; secum ab urbe iuuenis adhuc eduxerat, ἔν Strabo tanto an-
 tiqrior, uolumine xiiij. de urbe agens Pergamo, ἔν uiris qui do-
 Etrina ex ea, et literis præcelluerint, καὶ ἀλλοδωρος ὁ ἐν τῷ

COMMENT.

ὁ τὰς τέχνας συγγραψας, καὶ τὴν ἀρχαιότητα αὐτοῦ
 ῥησιν πρᾶγματων, ἢ τίς ποτ' ἐστὶ. πολλὰ γὰρ ἐπεκράτει.
 ἔτι μοι, μάλιστα δὲ ἐξῆρε τὸν ἀρχαιότητα ἢ καὶ ἄλλος
 φιλικὰ ἢ σεβαστὸν διδάσκαλον τῆς λόγων γνόμενον.
 De libris huius quid sentiant scriptores duo eorumdem temporum
 in paucis audies, nimirum, Cor. Tacitus in dialogo de oratorib.
 ἔτι multarum, inquit, diuisionum ostentatio, et mille argumeto-
 rum genera, et quicquid aliud aridissimis Hermagoræ, ἔτι Apol-
 lodori libris præcipitur, in honore erat, et Fab. Quintilianus in-
 stituit. secundo de Rhetorica loquens, et quis eius finis, atqui non
 multum ab hoc fine abest Apollodorus dicens iudicialis orationis
 primum, ἔτι super omnia esse persuadere iudici, et sententiam
 eius ducere in id, quod uelit. et Lib. iij. cap. i. quo loco de scrip-
 toribus agit artis rhetoricæ, sic, adeo, ut Apollodorus contentus
 solis iudicialibus fuerit, et mox, præcipue tamen in se conuerter-
 runt studia Apollodorus Pergamenus, qui præceptor Apolloniæ
 Cæsaris Augusti fuit. Sed Apollodori præcepta magis ex
 discipulis cognoscas. quæ chronica Apollodori, ἔτι Casto-
 ris pro suis edidit: olympiadis clxxix. anno iij. Græcè, sed ad
 hanc sententiam, Apollodorus (inquit) Pergamenus Græcus ora-
 tor, præceptor Callidij, ἔτι Augusti clarus habetur. est ἔτι Do-
 rici Apollodorus semel, quod equidem inuenerim apud Theo-
 criti interpretem in primi edyllij commentario, cum de antherico
 loquitur, qui sit fructus Asphodeli, τὸ αὐτὸ δὲ φησὶ, καὶ
 διόφρατος. ἀρχαιότητα δὲ ὁ δωδεκάτη φησὶ οὐ λέγεσθαι
 τὸν τῆς ἀσφοδέλης κεφαλὴν. ὁ δὲ πεπλόλεμος γλοίας
 ὡς ἐστὶν, τὸν αὐτὸν γὰρ ἢ σάχους. item ἔτι Erythræus Apollodo-
 rus, qui de sibyllis, de quo ex libris rerum diuinarum M. Varro

DE APOLLADOR.

nis quidam sic refert. enumerat enim Sibyllas. quintam, Erythraeam, quam Apollodorus Erythraeus affirmat suam fuisse ciuem, eamq; Graijs Ilium petentibus uaticinatam, & perituram esse Troiam, & Homerum mendacia scripturum, & alibi consimiliter: Sibyllas, inquit, multas fuisse, plurimi, & maximi autores tradiderunt, Græcorum Aristo Chius, & Apollodorus Erythraeus: nostrorum Varro, et Fenestella, hi omnes præcipuam, et nobilem præter cæteras Erythraeam fuisse commemorant, Apollodorus quidem, ut de ciue, ac populari sua gloriatur.

Artemidorus ad hæc Ephæsius. grauis autor in primis libro ὀνδρουρικῶν primo, quo loco πρὸς μητρὸς differuit Telmis sensum alium subnectit Apollodorum his uerbis: μέμνηται δὲ τῷ ποιούτῃ, καὶ ἀρχιλόδωρος. ὁ τελευτωδὺς, ἀνὴρ ἐλλόγιμος. His additur (ut, nequid, quod inuenerim, præteream) ab Athenæo ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς in primo, & à Diogene in Pythagoræ, & Thaletis uitis. ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ λογιστικὸς, & in Zenonis ἀρχιλόδωρος ὁ ἐπιλλος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν. item & ἀρχιλόδωρος ὁ κυζικηνὸς in Democrito. At in Epicurῷ ἀρχιλόδωρος ὁ ἐπικούρεος ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τοῦ ἐπικύρεου βίου. item καὶ ἀρχιλόδωρος ὁ κηποτύραννος γέγονεν ἐλλόγιμος, ὃς ὑπὸ τερρακόσια στωέγραφε βιβλία. & à Zoopyrione, & alijs, quorum labores Sudinæ tribuuntur in uocabulis ἀνέγκρις, βωμολόχος, νάνιον, ter ἀρχιλόδωρος ὁ κυρηνάιος. Iam uero Siobæus, & ipse auitor in mutilandis, quàm in adseruandis scriptorum uigilijs diligentior, de comici Apollodori fabulis carmina plurima in medium attulit, uerumtamen comædias non nominauit, idq; ipsius, an temporum fraude euenes-

COMMENT.

rit, non laboro : quando non semel, aut iterum id, sed decies amplius opere toto cernitur. atq; adeo subinde semel Megaritem Apollodorum addidit his uerbis. ἀρχιλόδωρος ὁ μεγάρετης, ἔλεγε τοὺς πειθεύτας, ὅτι ἐπερὶ εἰσὶν οἱ ἀνθρώποι τὸ σώματος. ἀλυπότατα διάξειν. Quin et poemati suo cuiuspiam nōinen imposuit Apollodoro, Chalcidensis poeta Euphorion, cuius innituntur autoritate scriptores alij : tum in Amantibus suis Nicæensis Parthenius et non semel Athenæus : et cum his Rhodij Apollonij ac Lycophronis enarratores, et Rhetor Isæus orationi, ὑποδὶ τῷ ἀρχιλόδωρ κλήρου, ut ille εὐφορίων ἐν ἀρχιλόδωρῳ. Nec deinde seruari potest, ordo : aceruatim ergo dicitur ut quisq; priuatim alius scripserit de alia re. Nanq; Athenæus non Latinorum tantum, sed et Græcorum omnium quot sunt, aut unquam fuisse longe doctissimus librò xij. καὶ ποδὲ φέρων, inquit, αἰ τῶν αὐτῶν βιβλία ἀριστοφάνους, καὶ ἀρχιλόδωρος, καὶ ἀμμωνίου, καὶ ἀντιφάνους, ἐπὶ δὲ χορηγίου τοῦ ἀθηναίου πάντων τούτων συγγεγραφότων ποδὲ τῶν ἀθηνῆσιν ἐταλείδων. Et eodem libro, ποδὲ δὲ φανος ἀτης ἀρχιλόδωρός φησιν ἐν τῷ ποδὲ τῷ ἀθηναίῳ ἐταλείδων. quod Arpocratio Valerius Alexandrinus in decem Oratorū Lexico repetit ex Athenæo, qui xiiij. libro subdit ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ ἀθηναῖος. καὶ θεόδωρος ἐν ἀπικαῖς γλώσσας, ei xi. ἀρχιλόδωρος δὲ ἐν τῷ ποδὲ ἐτυμολογιῶν. Et xiiij. rursum ὠνομάσθη δὲ ἡ μαθητὴς ὡς μὲν ἀθηναῖος ἀρχιλόδωρός φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐτυμολογούμενων, ἀπὸ τῷ μάχασθαι. ei rursus xi. ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ ποδὲ τοῦ κρατήρος ῥησειδίου. item sexto, ἀρχιλόδωρος ὁ ἀθικαῖος ἐν τῷ τρίτῳ ποδὲ σώφρονος,

DE APOLLODOR.

et eodē hoc libro κὺ ἀρχιλόδωρος εἰ τοῖς πρῶτῃ σὺ φρονος. his
additur à Diogene in vita Solonis, ἀρχιλόδωρος εἰ δὲ ὑτέρῳ
πρῶτῃ νομοθετῶν, καὶ εἰ τῷ πρῶτῃ φιλοσόφῳ κὺ αἰρέσεων.
at in Zenonis, ἀρχιλόδωρος ὁ ἑλλας εἰ τῷ πρῶτῳ τῆς
εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν, καὶ ἀρχιλόδωρος item εἰ
τῇ ἡθικῇ, καὶ εἰ τῇ φυσικῇ καὶ τὰ τὴν ἀρχαίαν, decies nō
semel hac ipsa uita. Et in Chryssippi ἀρχιλόδωρος ὁ ἀθλητικὸς
εἰ τῇ σωμαγωγῇ τῶν δογμάτων. Et Stephanus eruditif
simus autor in primis, toto opere suo, ἐθνικῶν sive, ut alij,
πόλεων, Apollodori uolumina Et plurima protulit, Et no
minibus uarijs, nimirum cum scribit, νίκαια πόλις βιθυνία
βοττιαίων ἀποικος, Et mox. ὁ αὐτοῦ ἀρχιλόδωρος, καὶ
ἀσκληπιάδης, καὶ πρῶτος, κὺ ἀρχιλόδωρος, κὺ ἐπιτέρο
σης γεωμετρικὸς. item ὠρεῖος, πόλις εἰ τῷ ἰονίῳ κόλο
πῳ, Et mox paulo, ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος
πόλιν αὐτὴν οἶδε. item λαγνία, πολίχιον καὶ αἰας,
ἀρχιλόδωρος καὶ αἰας ἐκκαίδεκατῳ, in uerbis utiq; ἀρχόν
ντος, septimum, item νορῆσσος, decimum illius operis uolumen
retulit, sicut et de Alexandria, postcrius, inquit enim ὁρῶται,
ἔσθης ἰνδικὸν ὡς ἀρχιλόδωρος δευτέρῳ πρῶτῃ ἀλεξάνδρῳ
εἰσέσθης, Et apud eundem πρῶτῃ γῆς opus Apollodori, ubi ait
γαυγάμηλα, τὸ πρῶτον πρῶτος. ἀρχιλόδωρος εἰ τῷ
πρῶτῃ γῆς δευτέρῳ, idem Et in uerbis ὠρεῖος, λαός, μαρ
δοι, παροπάμματος, ὕλλεις. sicut et alijs totidem αὐτοῖς,
αὐχίται, νάππος, τορέται, ἡσίοι. αὐγάλα, ἀρχιλό
δωρος εἰ δευτέρῳ περὶ γῆς, Et ἀρχιλόδωρος δευτέρῳ
περὶ γῆς. Memorat idem Et Apollodori γεωγραφούμενα,
ni habeant exemplaria uitium pro Artemidoro Apollodorum,

COMMENT.

nam libros undecim γεγραφομένων, Ephesium composuisse Artemidorum, in Anuro Porphyrius autor est, et sæpissime Stephanus, et cum alijs, non semel Athenæus, et Strabo, item et Apollonij, et Lycophronis, et Aristophanis commentarij. Ad Stephanum redeo, qui, inquit, ταυρόεις πόλις καλτική μασσαλίη τῶν ἄποικος οἱ πολίται, ταυροσίποι. ἀρχλόδωρος ἐν πρώτῳ γεγραφομένων. Memorat et νεῶ Poema Apollodori lib. x. Pollux his uerbis: ἐν τῇ τοῦ νεῶ ποιήσει ὅν, ὃ φίλων, ἢ ἀρχλόδωρος σιωῇ θυκε, γέγραπται, κινδάλουσι γὰρ ἔχτω ζυγὸν ἕκαστον. et Interp̄tes Apollonij argo. secundo, Ponticῶ sic. ἀρχλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ποτικῶν, ἡρώων αὐτόθι φησὶν εἶναι ἀμύνει ἐκεῖ. item et Nicandri Θηριακῶν, quos Plutarchum Theonem Phales reumq; Demetrium, Stephanus arbitrat, semel, atq; iterum ἀρχλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρῶτῳ Θηρίων. et libro omnimodæ hystoriæ animalium. ix. cap. lvi et sextodecimo, cap. lvij. Aelianus, et cum his Plinius xi. libro, cap. xxv. quo loco de scorpiionibus differit, uenenum, inquit, ab ijs candidum fundi Apollodorus autor est, et mox. Apollodorus idem planè quibusdam inesse pennas tradit, et eiusdem uoluminibus auctorum Elencho, Apollodoro inquit, qui de bestijs uenenatis, item elenchis alijs nominat Apollodorum, hunc tamen, an alium, non temere dixerim. item Apollodorum, qui de odoribus, sed falsum coarguunt Athenæi uerba, quæ sunt, ἀρχλόωνιος ἐν τῷ πρῶτῳ μυρῶν. citatur item sæpissime ἀρχλόδωρος nomen tantum à scriptoribus neque superaddito usquàm cognomine auctoris, aut operis nomine quemadmodum à Stephano ἐν τῷ ἄκτῃ, ἀλινχεργαστός, ἀλλόβρυγες, ἀμυγίνες, λακεδαίμων. δαμαίοι, μασύλοι,

DE APOLLODOR.

ὁδῶσός, τέλεις, τέλειδος, ὠχάλεα. sicut in paræmijς λα-
 οί βόες, & ταυροπόλς ὡς τέλειδος ταχέος Byzan-
 tius Apostolius. Interpres Nicandri quater, Apollonij uero, quin-
 quies, Homeri totidem. Strabo uicies quinquies & amplius Sto-
 bæus & ipse duodecies. Semel Galenus, atq; iterum, semel in mo-
 ralibus Plutarchus, qui minimum, semel, & in Lycurgi uita, &
 semel Athenæus iij lib. Sed ne præconiū qdē Lycurgi defuit Apollo-
 doro in scripta aduersus Leocratē oratione, q̄ Thraſybulο adiuuā-
 te, Phrynichum, ciuem, publicum tamen hostem: reumq; proditiōis
 ē medio fustulisset. Sunt autores ex Apollodori Epidicazo-
 meno, & Phormionē Græcis fabulis mutuasſe sibi Æmilia-
 num, Scipionem comædias Hecyram, Phormionemq; , & Aphri-
 bodiēq; Terentij nomine circumferri: atq; idem hoc ipse autor
 quisquis fuerit in utriusq; prologis abunde pulchre confessus est.
 uerba quoniam sunt iam notissime uulgatā ponere supersedi. Iam
 uero audire in paucis alios ne grāuare, qui autorem Apollodorum
 τὸν χρονολόγον, & eius τὰ χρονικά sunt, percensere so-
 liti: hunc enim significare M. Tullium reor cum scribit ad At-
 ticum libro xij. Hæc nunc quæro. quæ causa fuerit. de Oropo opi-
 nor: sed certam nescio: & si ita est, quæ controuersia præterea,
 qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit Athenis, qui præfuerit
 hortis, qui etiam Athenis πολιτικοί fuerint illustres, quæ etiam
 ex Apollodori puto posse inueniri: meminere & præter Tullium,
 Diogenes in Socratis, Chryſippi, Empedoclis, Eudoxi, Demo-
 criti, Xenophontis, Protagoræ, Pyrrhonis, ne dum Anaximan-
 dri, Anaximenis, Epicuri, Anaxagoræ, Cratetis, Arcesilæ,
 Stratonis, Carneadis, Zenonis Eleatæ, Aristotelis, aut Menip-
 pi uitis. in quæis ad quartum usq; interdum nominat ex chronicis

COMMENT.

uolumen, quæ ferme tota Iudaicis tantum rebus, & ijs additis: quæ sunt Apollodori ætatem subsequuta, chronicis suis Cæsariensis conferruminauit Eusebius. meminere & Gellius, & Eusebius, & Clemens, et Stephanus in uocibus αἰθιόιοι, ἀμαξίτος, ἀμύστρατος, ἀροῖνοι, ἀσώριον, ἔλωρος, ἐχίνα, ἑάσανθα, ἑρμῆ, καινοί, ληναῖος, λίγγοι, φαβία, μιλῶν, μενδῆ, μέστια, μυοῦς, νόαι, πάρεθος, πρὶ πάρεθον, πασπαρχάδα, πέφνον, ἱκησρον, φιλοπέρα, χαίρωνεια, χῆσιον. item Tzetzes uariæ historiæ, chiliade xiiij. & Plutarchus per initia Lycurgi uitæ sic, οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν αἰσώρτῃ βασιλευκότων ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον. ὡσώρ ἐρατοδίνης, καὶ ἀρχαλόδωρος, οὐκ ὀλίγοις ἐπὶ σιν πρὸς βύπερον ἀρχαένουσι τῆς πρώτης ὀλυμπιαδος. & ex Castoris chronicis, Eusebius in hunc fermè sensum de Homeri ætate edifferens post multa; Philochorus emigrationis Ioniciæ tempore sub Archippo Atheniensium magistratu, et post captam Troiam annis CXXC. Apollodorus Atheniensis post CCXL. annum euersionis Ilij. Memoria teneo & Diodori seculi uerba posita in proœmio historiarum suarum, quas item βιβλιοθήκην inscripsit, de Apollodoro tamen hoc nostro, an alio dixerit, non laboro, quando hoc modo inuenio. ἀρχὴ δὲ τῶν ῥωϊκῶν ἀκολουθῶς ἀρχαλόδωρ τῷ ἀθηναίῳ ἑρμῇ οὐδύνοντ' ἔτι πρὸς τὴν καίσοδον τῶν ἡρακλεῶν. ἀρχὴ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτῃ ὀλυμπιάδα δυοὶ λείποντο τῶν τετρακοσίων, καὶ τετράκοντα. citatur, & à rerum scriptoribus Apollodorus αἰ τῷ κατὰ λόγον. uel πρὸς νεῶν. sicut à Nicandri Interpretibus αἰ τοῖς ὁμήρου. semel Alexipharmacis, & Eusebius, qui recentissimus est Græcorum, qui sint Homæ

DE APOLLODOR.

rnm hætenus interpretati, tamen uerbosior, de Porphyrio loquens
 in secunda rhapsodia hæc subnectit. λέγει δὲ, καὶ ὅτι πρὸς
 ἄλλαις, καὶ ἀρχαίοις ὁ ἀθηναῖος ἐπραγματεύσα-
 το τὰ πρὸς τὴν κατὰ λόγον αἰσιν ἐδώκεν βιβλίους. με-
 νογένης δὲ ἐπὶ τρεῖσι, καὶ εἰκοσὶ. quæ certe duodecim uolu-
 mina sæpissime adducta inuenias à scriptoribus, ubi ad rem cuiusq;
 faciunt, nimirum ab eodem Eustathio multis in locis, à Strabone
 sæpissime, præsertimq; sexto lib. ἀρχαίοις δὲ ἐπὶ τοῖς πρὸς
 νεῶν. item ἐν septimo ἀρχαίοις ἐπὶ τῷ δευτέρῳ πρὸς
 νεῶν. nec eo secius Athenæus lib. iij. καὶ ἀρχαίοις ὁ ἀθη-
 ναῖος ἐπὶ. πρὸς νεῶν. κατὰ λόγον. identidem ἐν Apol-
 loῦ Rhodij enarratores Tarrens, Lucillus, Theon, Sophocleusq;
 uel Hyppatia Theonis filia, libro iij. semel ταῦτα παρατίθη-
 ται ἀρχαίοις ἐπὶ νεῶν κατὰ λόγον. ἐν Homeri iliad.
 θ'. siue Ægyptius sit is Heracleon, aut Zenodotus, uel Ptolemæus
 Eleates, siue Erythræus Naucrates. Is igitur, quisquis est de
 Teucro loquens, ἢ δὲ ἰσορία, inquit, ἀκριβέστερος εἴρηται
 παρὰ τοῖς ἄλλοις, καὶ παρὰ ἀρχαίοις τῷ γραμματι-
 κῷ ἐπὶ κατὰ λόγον νεῶν. sed perperam ἀρχαίοις legitur
 pro ἀρχαίοις. Grammaticum hunc Varro cæteris prætulit,
 in libris de latina lingua. cum inquit, huius rei autor satis mihi
 Chrysippus, aut Antipater, ἐπὶ illi, in quibus, ἐπὶ si non tantum
 acuminis, at plus literatum, in quod est Aristophanes, ἐπὶ Apol-
 lodorus, ἐπὶ alibi, de uictu, inquit, antiquissima puls appellata,
 uel quod ita Græci, uel ab eo, ut scribit Apollodorus, quod ita
 sonet, cum aqua feruenti insipitur, ἐπὶ lib. vij. Plinius Grammati-
 ca, inquit, Apollodorus, cui Amphictyones Græciæ honorem ha-
 buere. Glemens inter autores Græciæ non spectas in stromatum

COMMENT.

primo. Cum æum Grammaticum uocat Apollodorum: utar hæc in
 te suis uerbis. ἀρχιλόδορος δὲ ὁ κυμαῖος πρῶτος τῆς κει-
 πκοῦ εἰσηγήσεως τοῦ νομα, καὶ γεγραμμένους προσήγο-
 ρεῖσθαι. ἔνιοι δὲ ἐρατοδένη τὸν κυρηναῖον φασίν. ἐπεὶ δὲ
 ὁξέδωκεν οὗτος βιβλία δύο γεγραμμένα ἐπιχρίσας
 ὠνομάσθαι δὲ γεγραμμένους, ὡς νῦν ὀνομάζομεν. Inter hos
 mihi non excidit sed cum ueneratione nominandus adeo multus ē
 in ore doctissimorum est frequens Apollodorus, qui uolumina scrip-
 sit πρὸς θεῶν, καὶ ἡρώων. Ponticus porro Heraclides in libris
 λύσεων ὁμηρικῶν. post ubi de Apolline multa, et dijs ceteris
 hæc subnectit. ἐκείβωται δὲ ἡ πρὸς τοῦτων ἀρχομένη καὶ
 ἀρχιλόδορος πρὸς πᾶσιν ἰσοείας ἀντιβιβεῖν. Et libro
 iij. Arnobius, quis, inquit, spartanum fuisse Martem, non ne
 Epicharmus auctor uesper? quis in Thraciæ finibus procreatum
 non Sophocles Atticus cunctis consentientibus theatris? quis men-
 sibus in Arcadia tribus, et decem uinctum? non Melæ fluminis
 filius? quis ei canes à caribus, quis ab scythijs asinos immolari?
 non principaliter cum ceteris Apollodorus? horum librorum Sa-
 turnaliorum primo Macrobius ad quartum usq; et decimum ad-
 uocat infidem inquiens. Apollodorus libro xiiij. πρὸς θεῶν, καὶ
 ἡρώων. scribit ἡνῖος solem appellari, Apollinemq; ἀρχὴν κα-
 τὰ κόσμον ἰεῖσθαι, καὶ ἑῶαι, idest quod sol impetu feratur.
 Stephanus decimum, sextumq; de Arcadia agens, ἀπὸ ἀλόδερος
 ἐκ τῶ πρὸς θεῶν ἐκκαλεῖται τὴν βιβλίαν πρὸς δῆμους
 φασίν. Et quæ sequuntur; producunt usq; horum uolūminum
 auctoritatem, Apollonij Scholiastæ, libro primo, tertioq; item
 Theocriti in secundi, noniq; edyllij commentarijs, necnon libro
 vi. et xiji. Athenæus, et cum his Ephesius Zenodorus, siue Zen-

DE APOLLODOR.

nobis in parœmia μῆλον ἡρακλῆς . Iam uero autores significandi , qui nostri huius Atheniensis Apollodori Grammatici prae-
ruter , & historici, horumq; trium uoluminum βιβλιοθήκης , ἢ
πρὸς θεῶν , mutuatur auctoritatem , in quæ principem dixe-
rim Hephestionem seu alium, quisquis est, qui Sophoclis tragœ-
dias enucleauit . etenim hic autor quæ de Phineo prodidit in An-
tigona , ex hoc habuisse se profitetur Apollodoro . nam dicit τὰ
τὰ δὲ ἰσορεῖ ἀρχιλόδωρος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ . identidem
& qui Findari Nemeæ , Palamedes , aut Demetrius , seu quis est
alius : de Castore , Polluceq; agens , & Lynceo post multa , καὶ
ἀρχιλόδωρος , inquit , κατηκολούθησε τῷ τὰ κύπρια
πεποικνότε . Item & qui Lycophronem enarrauit , cuius & no-
men quoq; prodidit Stephanus , Theonem ratus , ἐν κύπρια , alij
Duridem , alij Cæcin , nonnulli Isaacium , pleriq; Tzetzen appel-
lauere . igitur Interpres Lycophronis , ἦν δ' , inquit , ὁ ἀγκαῖ-
ος υἱὸς λυκούργου , ἢ κατὰ πινυάσ' ποσειδῶνος , ὡς φησὶν
ἀρχιλόγιος ὁ ῥόδιος ὁ τὰ ἀργοναυτικὰ γράψας , καὶ
ἀρχιλόδωρος ἀθηναῖος ἰσορικὸς . neq; sola mutuatur hæc
ab Apollodoro , uerum et decem alia sicuti , quæ de Thetidis nup-
tijijs , Achillisq; nomine , quæ de Palladio , & Pessinunte , quæ de
Mopso , & Amphilocho , quæ de Nyctimo , & Lycaone , item
quæ de Gunei , & sociorum, erroribus, deq; Hippolytæ amazonis
morte . Itidem ne progrediar longius , quam institui , quæ de no-
mine amnis Neecis , ex filiabus Laomedontis , in quibus , ut locis
alijs plurimis (quod & alibi diximus) hallucinatur , nam scribit
ἐκλήθη δὲ οὐ τὼ κατὰ μὲν ἀρχιλόδωρον , καὶ λοιποῦς ,
ὁ πρῶτος τὼν ἰλίου ἑλῶσιν αἱ λαομέδοντος θνητάρες ,
πριάμου δὲ ἀδελφαὶ αἰθυλλὰ , ἀσινόχη , μηδεία κ' αἶσαν .

COMMENT.

cum libro tertio nomina hæc multo habeat aliter Apollodorus ; nimirum *Θυγατέρας δὲ*, inquit, cum loquitur de Laomedonte, *ἱσιόνην, καὶ κύλλα καὶ ἄσυχον*. Sūpsit itē et pleraq; alia, quæ lector agnoscat, si exemplaria Apollodori, et Lycophronis confecta Interpretis . atq; idem hoc efficiat uelim in Homēri enarratione . qui non modo, quæ sumit, ad Apollodorum refert, ut exempli gratia, quæ de diluio, Pyrrhæ, Deucalionisq; lapidum in homines metamorphosi, de Europa, de filijs Deucalionis Hellene, Amphyc̃tionq; , de Nomio Apolline, de quatuor Epbyris, de saxo maïtrace ; uerum & libros nominat huius operis, primum, secundumq;, nempe rhapsodia Iliadis prima de Danaïis agens post multa ἱστορεῖ, inquit, ἀρχαλόδωρος εἰ δευτέρῳ. item secunda de Argiphonte Mercurij, cognomine, ἢ δὲ ἱστορεῖα πλάτυπρον κείται παρὰ ἀρχαλόδωρον εἰ τῇ α. quæ omnia probe nouit Ægius meus doctissimus et humanissimus, et aptissime diuisit intris lib. quin & Odysseæ Interpretes Didymus, siue Philoxenus, & Heracleon Glauci, nam hos retulit Stephanus in uocibus ἀλαοεαῖδα, ἀρχαλωνία, κροκύλιον. is igitur odysseæ commentario ⊥ de quatuor Mercurij locutus inuentis, literis, scilicet, Musica, Palæstra, et Geometria, subdit ἢ δὲ ἱστορεῖα παρὰ ἀρχαλόδωρον τῷ ἀθηνάειῳ. Postremo & Photio dicendi licentia danda est, qui trecentorum, & xx. amplius Auctorum opera per insinua diffusa uolumina ; pessimo publico in arctum collegit : uerbo tamē uno (ut dicitur) quod uolumus, conficit : et epigramma etiamnum refert uoluminibus Apollodori adponi solitum, dignum non tantum ibi, sed ubiq; legi . audi Photium sic loquentem .
*Καὶ ἀρχαλόδωρος χρυσμαπκοῦ βιβλιδάριον αἰετῆρας
 ὦν μοι, βιβλιοθήκῃ αὐτῷ ἐπιγραφὴ περιείχε τὰ παρ*

DE APOLLODOR.

λαίτατα τῶν ἑλλήνων, ὅσα τε πόλιν θεῶν, καὶ ἡρώων
 ὁ χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν ὀνομασίᾳ ποταμῶν,
 καὶ χωρῶν, καὶ ἑθνῶν, καὶ πόλεων, ὅθι καὶ τὰ πολλὰ,
 ὅσα εἰς δ' ἀρχαῖον αἰᾶς ἔχει. καὶ κείτεσι μετρί τῆς
 βωϊκῶν, καὶ αἰθρῶν πινῶν πρὸς ἀλλήλους μάχας, καὶ ὄρῳ
 ἐπιτρέχει, καὶ τῆς ἀρχῆς τροίας, πηλείας, μάλι-
 σα δὲ ὀδυσσεύς. εἰς δ' αὖτῳ, καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλή-
 γει, σύντομος δ' ὅστι τὰ πολλὰ τοῦ βιβλίου, καὶ οὐκ ἄχρη-
 στος τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχειν λόγων μεταποιοῦ-
 μένοις, ἔχει δὲ καὶ ἐπίγραμμα τὸ βιβλιοτάκτου οὐκ ἄ-
 κομψον τόδε.

Αἰώνων ἀπειρημα ἀφυστάμενος ἀπ' ἐμῆο

Γαυδέεις μύθους γινῶμι παλαιγενέας

Μὴ δ' εἰς ὀμβρεῖν σελίδ' ἔμβλεπαι, μὴ δ' ἐλεγεῖν,

Μὴ βραγκὴν μοῦσαν, μὴ δὲ μελοτραχίην,

Μὴ κυκλίων ζῆται πολύθρονον δίχον, εἰς με γῆρας ἔδρων,

Εὐρήσεις εἰ ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Extant hodieq; & expugnatoria urbium Apollodori nomine com-
 mentaria, huius an alterius non planè dixerim, titulo ἀρχαῖος
 δῶρα τὰ πολιορκητικά, quæ cum Daimachbi, Aibencæi, Ctesis-
 bij, Bitonis, Eappi, Philonis, Anibemij, eiusdemq; & similis
 argumenti libris aliorum complurium circumferuntur, aliud ad-
 diderim

COMMENT.

diderim diligentiae meae indicium, citare Apollodorum praeter cæteros, quos lectione horum voluminum excerpimus, ac Pliniano statim more commentario huic nostro præteximus, Castorem δὲ τὰ ἱστορικά (quæ cum suis consarcinavit Eusebius) atq; hunc Castorem floruisse Tyberij Cæsaris principatu Sudines, uel Zopyrion auctor est, differentiam quodammodo temporis indico, doctiorum in hoc iudicium, & cæteris meis expeso, & de Apollodori quidem breuitatis, & fastidij causa quia occupationibus tuis publico bono parcendum erat : nobisq; maiora aggressis, satis est retulisse, quæ dicta sunt, ne fiat operosum coacervare in unum multa, & infinitum species ire per singulas, ergo exequemur reliqua propositi. Ego planè his meis adijci posse multa confiteor; nec dubitamus multa esse, quæ & nos præterierint, homines enim sumus, librorumq; ac necessariorum copia destituti & non uercente fortuna, & urbe Roma (in qua aliud spectatur quàm genus, & uirtus) alijs occupati : successurisque temporibus ista curamus. Iam tandem exit Otho amplissime princeps, in manus hominum Apollodori opus, Græcæ, Latinæq; simul. quo in autore qd Benedictus Ægius meus edendo, uertendo, restituendo nitore pristino, quoad potuit, expoliendo, atq; ornando præstiterit: & quem amorem, famam, æter namq; sit gloriam opere tam egregio promeritus: præterquam quòd nunc uita, & posteritas indicabit, Testes, cōscijq; nostrum utriusq; laborum, celeberrimi rerum antiquarum conseruatores, ne dùm rei literariæ acerrimi patroni, ac defensores Achilles. Maffeus, Gentilisq; Delphinus. testes amici alij literis, & ingenio præstantissimi, Carus Hannibal, Baptista Sigicellus, Antonius Augustinus, Alexandri duo, Pico-lominus, & Coruinus, Marcus Casalius, testes item alij quos

DE APOLLODOR.

longum esset enumerare. Deniq; & Fulvius Vrsinus, iuuenis im-
 primis honestus, & ornatus: & supra quam par sit eius ætati,
 Latine, & Græcæ eruditus. Ceterum quā dicat apte Apollodo-
 rus, quā dilucide, quā docte, quā nitide, atq; distincte, lo-
 ca, actus, tempora explicet, Heroum, Deorumq; matrimonia,
 successiones, natales, patrias, sepulchraq; dinumeret; tum quā
 admittat excessus libens, sermonesue, aut casus mirabiles, uel
 euentus uarios: & alia iucunda dictu, aut legentibus blanda, per
 ociū, et per te ipsum nosces, uel si eadē cū Rodupho Pio, Alexandro
 Farnesio Collegis tuis amplissimis, aut Roberto nobiliori cōferas,
 Deniq; præstat in exhibendo, nunc Apollodoro Ægius, quæ
 præstiterat olim poëta Ennius, Scipionis Africani aui, in Euz-
 hemeri libris uersis, & pari (ni fallor) argumento inscribebantur,
 siue quemadmodum tradit Athenæus ἱεράς αἰῶνος γεγενῆσθαι.
 Genealogias Heroum, Deorumq; composuere Lesbius uel Myti-
 lenæus Hellanicus, Pherecydes, & quidem non Syrius ille, sed
 alter: indigena Attici soli, & Argiuius Acusilaus, Theogor-
 nias, Epimenides, & Hesiodus, atq; horum omnium librorum
 um, materiam, seriem, succum in libris Hygini recognoscas,
 quos appellauit Fabulas, Euanthem, Silenumq; secutus ἐκ μυθι-
 κῶν, Ponticum uero Heraclidem ἐκ λέξεσς, præcipue tamen
 Apollodorum, à quo non quædam interdum Hyginus (ut mos est
 scriptorum) sceneratur, uerumtamen ad uerbum penè, ordinè in
 multis præpostero, transtulit, neq; nominauit, idq; ego lectiois
 sedula animaduerti, ac pluribus ut de autoribus etiam reliquis,
 priuatim, & prægrandi uolumine à nobis conscripto patefecit,
 hoc titulo de his, quæ Latini, de Græcis. scriptoribus desumpser-
 unt, Neq; porro eo tibi nostra consilio dedicamus, quo scimus

COMMENT.

plerisq; alios posthac. facturos, qui tibi studiorum suorum opera nuncupabunt, illi enim id agent, ut te utcumq; promereantur, alij ut fructuum aliquem sentiant iudicij tui de sã, alij ut abs te tantũ p̃bentur, alij ob alias, et quidẽ diversas cãs. Ego uerotibi de Apollodoro Antibem̃si cõmentationẽ hanc meam, deq; alijs inquam omnibus quorum apud utriusq; linguæ uolumina m̃moria ulla extet, tam uaria obseruatione, fide tamen, & diligentia maxima conquisitam: dedico uel meam uel in te unum Principem, omniũ laudum, omni uirtutum genere cunclis anteferendum, obseruandam, fidem, beneuolentiam agnoscas. Vale præsidium & dulce decus meum; atq; ut cœpisti, sperge, fauere philologiæ sectatoribus, & Tertium tibi addictissimum ama. Roma. Idibus Octobris. M. D. C. L. V.

QVIBVS. IN. COMMENTARIO.

II. V. T. I. M. V. R.

Aelianus	Artemidori Ephesi duo.
Alcmaeon.	Aristoteles.
Alex. Trallianus	Arpocratio
Acusilaus.	Ammonius.
Apollonius.	Athenæus.
Apollodorus.	Arnobius.
Apostolius Byzantius	Asper Grammaticus.
Antibemius.	Ælius Donatus.

** ij.

AVCTORES

A. Gellius.

Epicharmus.

Epicurus.

B

Epimenides.

Bition.

Euantbes.

Eubemerus.

C

Eustathius.

Cælius Aurelianus.

Eusebius.

Cæcis.

Eratosthenes.

Callimachus.

Euphorion.

Castor.

Clemens.

F

Cor. Tacitus.

Ctesibus Heron.

Festus Dompeius.

D

G

Daimachus. Galenus.

Demetrius Phalereus.

Demetrius Triclinius.

Diodorus Syracusanus.

Didymus.

Hecataeus.

Diogenes Laertius.

Hellanicus.

Dioscorides.

Heracleon Glauco.

Donatus.

Heracles Ponticus.

Duris Samius.

Hesiodus.

Herodotus.

Hephæstion.

Hieronymus.

Ennius.

Homerus.

AVCTORES

Hyginus.

M. Varro.

Mimnermus.

Meletius.

I

Isaaci^{us} Tzetzes.

Isæus Orator

Interpretes.

Æschyl^{us}.

Apollarij

Aristophanis.

Enripidis.

Homeri.

Hesiodi.

Pindari.

Lycophronis.

Nicandri.

Theocriti.

Sophoclis.

L

Laëtantius.

Lycophron.

Lycurgus.

Lucilius Tarræus.

M

Macrobius.

M. Tullius.

N

Neoptolemus.

Naucrates Erythræus.

O

Ocellus Lucanus.

Ostavius Oratianus

Oribasius.

P

Palaephatus.

Pausanias.

Pappus.

Parthenius Nicæus

Philo Byzantius

Paulus Aeginetes.

Plutarchus.

Plinius.

Philoxenus.

Photius.

Philochorus.

AVGTORES.

Plato.	Suidines, qui & Suidas.
Porphyrus.	Sophocleus.
Ptolemæus Eleaticus.	
Pollux.	

	Theon.
Q	Theodorus Priscianus.
Quintilianus.	Tarræus.
	Theophrastus.
	Terentius.
	Tzetzes.

R	
Rufus.	
	V
S	

Seneca.	Varrø.
Scipio Africanius.	Valerius Max.
Silenus Chius.	Z

Sophocles.	Zenobius.
Stobæus.	Zenodotus Ephesi.
Strabo.	Zopyrion.
Stephanus.	

FINIS.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, Α΄.

APOLLODORI ATHENIENSIS

GRAMMATICI BIBLIOTHECES

SIVE DE DEOR. ORIGINE,

LIBER PRIMVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ο Υγραῖος πρῶτος τῶν
παντὸς ἐδινάσει -
σε κόσμου. γήμας δὲ γῆν ἐ-
τίκνωσε πρῶτιστόν τε καί -
5 τὴν χειρὰς περὶ γορδύνας -
τας. Βελιάρεων, Γύλω, Κοί-
οι. οἱ μέγιστοι δὲ αἰνυτέρ-
βλητοι, καὶ δυνάμει καὶ θη-
σίκετον. χεῖρας μὲν, αἰῶ-
10 ἐκάτον, κεφαλὰς δὲ, αἰῶ-
πιτήκοντα ἔχοντες. μετὰ
πύριον δὲ, αὐτῶ τεκνοῖ γῆν,
κύκλωπος Ἀργεῖον, Στόρό-
πῳ, Βρόντιον, ὧν ἑκάστος

C OELVS primus or-
bis vniuersi imperio
præfuit, quique ducta vxo =
re Tellure, priores ex ea filios
fussulit, quos Centimanos appel-
larunt, Briareum, Gyan, ac Cæs-
um: qui, quod singuli centum
manus, & capita quinquaginta
haberent, corporis cum ma-
gnitudine, tum robore cæteris
mortalibus antecelluerunt.
Post hosce autem è Cælo rel-
lus, Cyclopas, Harpe-
pem, & Brontem, & si-

APOLLODORI

singulis & bis quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Caelus vinctos deiecit in tartarum, id locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à caelo terram abesse ferunt.

Caelus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Cæum, Hyperionem. Crisum, Lapetumq; cognomento Titanas, & nouissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias Tethyn.

Rheam, Themis, Mnemosinem, Phœbemq; ac Thiam, quas Titanidas nominarunt, Mox vero Terra indignissime ferens, filiorum in tartara deiectionum internicionem Titanas, ut patrem dolo aggredierentur, inducit.

~~Saturus~~ Saturnus præfatus Cæli generis

εἶχεν εἰς ὀφθαλμὸν ἀδὴ τοῦ μετώπου. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐρανὸς δίκας, εἰς τάρταρον ἔρριψε. τὸπος δὲ οὗτος ὀρεβρώδης ὅστις εἰς ἀδου, τοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπὸ οὐρανοῦ γῆ. Τεκνοὶ δὲ αὐτοῦ ἐκ γῆς παῖδας μὲν ἑὸν πῖτᾶνα προσκαλεσθεῖ-

τας. Ωκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κεῖον, Ἰαπετόν, καὶ νεώτατον Ἀπάντων, Κρόνον. θυγατέρας τὲ τὰς κληθεῖσας πιτανίδας. Τηθύ, Ρέα, Θέμεν, Μνημοσύνη, Φοῖβη, Διώνη, Θεία. Ἀχαιακῶσα δὲ γῆ ἀδὴ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς εἰς τάρταρον ῥιφθείτων παίδων, παῖδας τιτᾶνας ἐπιδίδου τῷ πατρί (καὶ δίδωσιν Ἀδამαντίνῳ ἄρῳ κρόνῳ) οἱ δὲ Ωκεανοῦ χεῖρας ἀδὴ τίθεται (καὶ κρόνος ἀπὸ τῶν πατέρων τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς, εἰς τὴν δαίκασται

ἀφίειν. ἐκ δὲ τῆς θαλάγ
μῶν τοῦ ῥέοντος αἵματος,
φινύου ἐχέοντο. ἀλκτωί.
Τισφόν, μεγαίρα, τῆς δὲ
5 ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε
καταταρταρωθείτας αἰὲν
χαλόν ἀδελφοὺς, καὶ πλὴν
ἀρχὴν κρόνον πρόεδωκεν.

Ὁ δὲ, οὕτως μὲν τῷ ταρ
10 τάρῳ πάλιν δῆας, καθεῖρε
ξε. πλὴν δὲ ἀδελφῶν ῥέαν
γῆμας, ἐπειδὴ γῆπε, καὶ οὐρα
ιὸς ἐδρασεσιώδων αὐτῷ,
λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίου
15 πλὴν ἀρχὴν ἀφαιρέσειε -
δοι, κατέπνευται γένω-
μια. καὶ πρῶτῳ μὲν γέν
πιδείξαν ἐσίχον, κατέπειν.
ἔτα δῆμιφρον, καὶ Ἡραν.
20 μετὰ δὲ πλούτωνα, καὶ ποσει
δῶνα. ὀργισθεὶς δὲ ὑπὸ
οὗτοις ῥέα, παραγίνεται
μὲν εἰς κρήτιν, ὁπλύνει
τὸν Δία ἐκχυμοῦσά ἐτύγ
25 χανε. γένω δὲ ἐν ἄνθρωπ
δίκτης Δία, καὶ ὄϊον μὲν δὲ
δωσι βέβηκεν, κούρυσί τε,

~~nialia deiecit in pelagus,~~
~~deque Virilium sanguinis pro-~~
~~fluentibus guttis, Erinnyes,~~
~~Alecto, Tisiphone, ac Mega-~~
~~ra enatae sunt.~~ Caelo de-
mum è Regno expulso, et
reuocatis ab ima Tartari pro-
funditate germanis fratribus.
Saturnum imperio suffece-
runt. At hic rursus Titanas
fratres compeditos demisit in
tartarum, Rheam inde foro-
rem sibi in matrimonium co-
pulauit. Post, ubi Caelus, ac
Terra illā filij sui viribus im-
perio deturbatum iri prae-
dixerunt, singulos, ut quisque
in lucem prodibat, atque na-
scebatur, ita deuorabat. Et Ve-
stam prius, Cererem deinde,
et Iunonem. Post has Plu-
tonem, et Neptunum deglu-
tiuit. quomobrem Irata con-
iux Rhea in Cretam, quo
tempore Iouem in vitro se-
rebat, proficiscitur, ubi in
Aniro dicto illum parit,
et Curetibus, Adraстеαῖς,

APOLLODORI

ac Idæ nymphis Melissarum
 filijs alendum dedit : Hæ
 vero Amalibæ lacte pue =
 rum educant . At Curetes
 in antro armati infantem as =
 seruantes hastilibus scuta, ne
 vagientis pueri vocem Sa =
 turnus audiret, concutiebant.
 Rhea vero inuolutum fasciis
 lapidem pro nato patri si =
 lio deuorandum dedit.) 2

*hæc ad
 Jupiterem
 pater
 Plato*
 Mox, vbi Iupiter iussit,
 a quo integræ fuit ætatis,
 Metin Oceani filiam soci =
 am capit, quæ Saturno
 pharmacum bibendum pro =
 pinat : cuius ille vi coa =
 ctus lapidem prius, deinde,
 quos antea filios, deuorarat,
 euomit : quorum adiuuen =
 to Iupiter aduersus patrem
 Saturnum, ac Titanas bel =
 lum gessit. Verum deci =
 mo post huiusce inter eos
 belli, anno Tellus victo =
 riam Ioui, si in Tartar =
 um deiectos sibi in socie =
 tatem adsciuerit, vaticina =

τε, καὶ ταῖς μελισσῶν παι =
 σὶ γύμψαις Ἀσρασειάτε, καὶ
 Ἰδῆ· αὐτὰ μὲν δὲ τὸν παι =
 δα ἔρεφον τῷ τῆς ἀμαλ =
 ρείας γάλακτι· οἱ δὲ κοῦ = 5
 ρητες εἰσὼπλοι ἐν τῷ αὐτῷ,
 τὸ βρέφος φυλάσσοντες,
 τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας
 σπινέκρουον, ἵνα μὴ τῷ παι =
 δος φωνῇ ὁ κρόνος ἀκούσῃ. 10
 ῥῆα δὲ Λίδον ἀπαργανώσα =
 ῶ, δίδωκε κρόνω κατὰ πῆν
 ῶς τὸν γελνημλίον παῖδα·
 ἐπειδὴ δὲ ξυὺς ἐγενόθη τέ =
 λειος, λαμβάνει Μῆτιν τῷ 15
 Ωκεανοῦ σπινέκρον, ἣ δίδω =
 σι κρόνῳ κατὰ πῆν φάρμα =
 κον, ἐφ' οὗ ἐκείνος αἰάγκα =
 θεῖς, πρῶτον μὲν ὀξεμεῖ τῷ
 Λίδον, ἐπειτα τὸν παῖδα, 20
 οὗς κατέπε· μεθ' ὧν ξυὺς τῷ
 πρὸς κρόνον, καὶ τίτῃ νασ =
 ἐσθίνεσκε πόλεμον· μαζο =
 μλίον δὲ αὐτῆς εἰσαυτῷ
 δέκα, ἢ γὰρ τῷ δι' ἔχρησε τῷ 25
 νίκῳ· τὸν κατὰ ταρτα =
 ροῦτας αὐτῷ ἔχον συμμάχους.

APOLLODORI

Astræus, Pallas, Perses . Iapeto aut̃ ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, q̃ suis humeris cælum subflinet, Prometheus item, et Epimetheus, ac Menæti-
tius, quē in titanico bello fulmi-
natum Iupiter in tartarum de-
trusit. Sed è Saturno, ac Phi-
lyra geniti sunt Chiron ge-
minus centaurus : ex Auro-
ra vero, & Astræo nati sūt
Venti, & Astræ . Perses ex
Asteria Hecatem genuit. Pal-
lanti, & Stygi ex Oceano p-
creati sunt Nice, Cratus, Ze-
lus; Bia . Iupiter Stygis aquā
de scopulo p̃ inferorū loca flu-
entem ; iurisiurandi religio-
ne decorauit : quod ipsi cōtra
Titanas, vna cum filijs opem
tulerit . Ponti vero et Ter-
ræ bi sunt filij, Phorcus,
Thaumas, Nereus, Eury-
boæa, Ceto . Ex Thaumante
autem, & Eleetra Ocea-
ni filijs natæ sunt , Iris, Har-
pyiæ, Aëλλο, & Ocypete.
Phorci, & Cetus gignuntur

δὲ καὶ Εὐρυβοΐας τῆς πολλοῦ
τοῦ Ἀστραῖος, Πάλλας, Πόρ-
κης, Ἰαπιδίου δὲ, καὶ Ἀστίας
τῆς Ὠκεανοῦ, Ἀτλάς, ὃς
ἔχει τοῖς ὤμοις τὸ οὐρανόν.
καὶ Περμεθόης, καὶ Ἐπιμη-
θέως, καὶ Μενoitios, ὃν κε-
ραυνώσας ἐν τῇ τιτανομα-
χίᾳ ζῶνς, κατεταρτάρωσεν.
Ἐλπίς δὲ καὶ Κρόνου, καὶ Ἰο
Φιλύρας, Χείρων διφυῆς
κένταυρος . Ἡούς δὲ, καὶ Ἀ-
στραίου ἀγέμοι, καὶ Ἀστρα-
πέσου δὲ, καὶ Ἀσπίδος, ἐ-
κείτη, Πάλλαιος δὲ, καὶ Ἰς
Στυγὸς τῆς Ὠκεανοῦ, Νί-
κη, Κράτος, Ζήλος, Βία . Τὸ
δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκπέρας
ἐν ἄδου ῥέον, ζῶνς ἐπιή-
κων ὄρκον ταύτῃ αὐτῇ τι
μὲν διδούς, αἰθ' ὦν αὐτῷ κα-
τὰ τιτάνων μετὰ τῆς παί-
δων σωμαίχῃσιν . Πόντου
δὲ, καὶ γῆς, Φόρκος, Θαύ-
μας, Νηρῶν, Εὐρυβοΐα, καὶ Ἰς
τῶ . Θαύμαίος μὲν οὖν, καὶ
ἡλέκρας τῆς Ὠκεανοῦ ἴσιν,

καὶ αὖ πῦλαι, ἀέλλω. ὦκυ-
 πίτη. Φόρκου δὲ, καὶ κη-
 ποῦς, Φορκυάδης γοργόνου.
 ποδὶ ὦν ὀρούμεν, ὅταν τὰ
 5 κατὰ περσέα λέξωμεν. Νη-
 ρέως δὲ, καὶ Δωριδὸς τῆς Ω-
 κεινοῦ, νυρεΐδης, ὦν τὰ ὀνό-
 ματα Κυμοδῶν, Σπειώ.
 Γλαυκοδῶν, Ναυσιδῶν, αἰ-
 10 λίν, Ερατώ, Σαώ, Αμφίτει-
 τη, Ὀνίκη, Θέτις, Ὀλυμπίη,
 Ἄγαυη, Εὐδώρα, Δωτώ, Φέ-
 ροντα, Γαλάτεια, Ακταΐη,
 Πρωτομένης, Ἰπποδῶν, Λυ-
 15 σιάνοσσα, Κυμώ, Πιόνη, Α-
 λιμείδη, Πλευρόνη, Εὐκρά-
 τη, Πρωτώ, Καλυψώ, Παυό-
 πη, Κρηστώ, Νεόμνης, Ἰππο-
 νόη, Διότις, Πάλαμον, Λυ-
 20 θόνος. Μελίη, Διώνη, Ισαΐη,
 Διρῶ, Εὐαγόρη, Υαμάδη,
 Εὐμόλπη, Ιόνη, Δωσαμένη,
 Κητώ, Λιμνωφόρα. Ζεὺς δὲ
 γαμεί μεν ἔσται, καὶ τεκνοῖ,
 25 Ἡβῶ, εἰλεῖθ ἔσται, αὖ γηρ-
 μίγνυται δὲ πολλὰς θνη-
 τῶν τε, καὶ ἀθανάτοις γυναι-

Phorcyades, Gorgones, de
 quibus dicendum erit : ubi
 de Persei rebus conscribe-
 mus. Nerei, & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filiae fuerunt : quae
 hisce nominibus appellan-
 tur, Cymochoë, Spiò, Glau-
 cothoë, Naufithoë, Halia,
 Eratò, Saò, Amphitrite,
 Eunice, Thetis, Eulimene,
 Agaue, Eudora, Dotò, The-
 rusa, Galatea, Actaea, Pro-
 tomedusa, Hippothoe, Ly-
 fianassa, Cymò, Pione, Ha-
 limede, Pleasure, Eucrate,
 Proìò, Calypsò, Panope,
 Cranìò, Neomeris, Hip-
 ponoe Deianira, Polynoe,
 Autonoe, Melie, Dione,
 Isea, Dero, Euagore, Psa-
 mathe, Eumolpe, Ione, Dy-
 namene, Cetò, Limnoreia.
 Iupiter autem Iunonem sibi
 connubio iunxit, ex eaq; He-
 ben, Ilithyian, et Argen pro-
 creauit. ad haec multis cū mor-
 talibus, cū immortalibus mulie-

ribus admiscetur. Ex The-
mide igitur Caeli filia, Ho-
ras creat, Irenen, Euno-
miam, Dicen. Parcas Clo-
thò, Lachesis, Atropon. Ex
Dione Venerem: ex Eury-
nome, Oceani filia, Gra-
tias, Aglaiam, Euphrosy-
nen, & Thaliā: De Syge
Proserpinam: è Mnemosy-
ne, Musas, quarum Prin-
ceps omnium est Calliope,
deinde Cliò, Melpomene, Eu-
terpe, Erato, Terpsichore,
Vrania, Thalia, & Poly-
mnia. Atqui Calliopes, &
Oeagri Linus, dictus Apollis
filius fuit, quem Hercu-
les interemit, & Orpheus,
qui citharædicam exercuit:
cuius cantu lapides, arbo-
resq; promovebat. Hic, post
Eurydicen conjugem ser-
pentis morsu è medio subla-
tam, ad Plutonis, reuocatus
ipsam descendit, ab eoq;
persuassus, ei reducendæ vxo-
ris potestatem facit, ea le-

ξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς
οὐρανοῦ, χενῶ θυγατέρας
ᾠρᾶς, εἰρήνης, εὐνομίας,
δίκης, μόρας, κλωθῶ, Λά-
χαι, ἄτροπον, ἐκ Διώνης ἧ, 5
ἀφροδίτῃ. ἔξ εὐρωόμης
δὲ τῆς ὠκεανοῦ, χάριτας,
ἀγλαΐης, εὐφροσύνης, θά-
λειας, ἐκ δὲ συγῆς, πρὸς-
φόνῃ, ἐκ δὲ μνημοσύνης 10
μούσας, πρῶτην μὲν Καλ-
λιόπην, εἰτα κλειῶ, μελπο-
μένην, ἐὸ τρίπην, ἔρατῶν,
τέρψιχρον, οὐρανίαν, θά-
λειαν, πολύμνιον. Καλ- 15
λιόπης μὲν οὖν, καὶ οἱ ἄλλοι
κατ' ἐπικλήσιν δὲ, ἄρχι-
μος, λίνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπί-
κτεινε, καὶ ὁ ῥόδος ὁ ἀσκή-
τος κισσῶδης. ὃς ἄδων 20
ἐκινῆ λίθου τὴν, ἣ δ' ἐίσθα.
ἀρχαγούσης δὲ εὐρυδίκης
τῆς γυναικὸς αὐτῆς, δηχθεί-
σης ἰσχυρῶς φρεως, κατῆλθε
εἰς ἄδου δῖλον ἀγαγεῖν αὐ- 25
τήν. καὶ πολλόν τινα ἔπει-
σεν αἰσάμεναι. ὃ δὲ ὑπὲρ

5 *χερ δ' ὄρω ποιοῦσιν, αἱ μὴ*
ποροῦντες Ορφεὺς ἑδί-
σσεσθαι, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτῷ πᾶρξενέσθαι, ὁ δὲ ἀ-
 10 *πιστῶν ἐπισσεφείας ἐδιδάξατο*
τὴν γυναικα. ἡ δὲ, πάλιν
ἐπίσσεφεν. ὅτε δὲ Ὀρφεὺς
καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ
τέταπται ποδὶ τὴν περὶ αὐ-
 15 *τοῦ Διαποκαθεῖς, ἔκαστος τῆς μα-*
 + *τάσων | Κλειὸν δὲ πόρου*
τῷ μάγνητος ἡρώδι κατὰ
μῆνιν ἀφροδίτης, ὠνέδκει
γὰ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος
 20 *ἔρωτα. στωελθούσα δὲ ἐ-*
γλήνησεν ὅς αὐτῇ παῖδα ὑά-
κιντον. ἔδιδάμυρις ὁ Φιλάμ-
μωνος, καὶ ἀργιόπης νύμφης
ἔχεν ἔρωτα. πρῶτος αὐξά-
 25 *ρομνος ἔρατο ἀργεῖον. ἀλλ' ὑά-*
κιντον μὲν ὕδαρ ἀφ' ἁλῶς
ἔρωμενοι ὄντα δίσκω βα-
λὼν, ἄκων ἀπέκτεινε.
Θάμυρις δὲ κάλλι δίκαια
 30 *κῶν, καὶ κειθεφεία, ποδὶ*
μοισίκῃς ἔρισε μούσαις. στω-
Διμνος αὖ μὲν κρείττων

ge, ac pascit, ut inter res
 deundum Orpheus coniu =
 gis conspiciendæ gratia an =
 tea nunquam resisteret, quā,
 cum iam domum peruenisset
 suam. Ille autem haudqua =
 quam fidens, conuersus Eu =
 rydicen uxorem insequentem
 spectauit, quæ tum ad Plu =
 tonis remeauit. Post hæc Or =
 pheus, Dionysij mysterijs, in =
 uentis, discerptus à Mænadi =
 bus ad pieriam sepultus fuisse
 proditur. Clio Pierum
 Magnetis filium, Veneris ira,
 quod ei Adonidis amorē ex =
 probrasset, deperivit, cuius
 compressu Hyacinthum fi =
 lium concepit. Huius amore
 Thamyris Philamoni, et Ar =
 giopes nymphæ filius inflam =
 matus fuit. Hic masculā Ve =
 nerem primus incæpiss: dici =
 tur: Sed Hyacinthum Ama =
 sium disco percussum Apollo
 inuitus occidit. Thamyris cū
 forma corporis præstans, tum
 fidibus clarus, de cantu Musas

APOLLODORI

prouocauit, omniūq; concubie-
tum victor, victus autē illa-
rū arbitratus se multatum iri
paciscitur. Musæ itaq; supe-
ratum Thamyryn oculorum
luce, & ciitharædica priuāt.

Cæterum Rhesus fuit Euter-
pes, ac Strymonis amnis fi-
lius, quem in bello Troia =

no Diomedes obtruncauit.
Nec desunt, qui hunc Cal-
liope natum esse scribunt.

Corybantes ex Apolline,
& Thalia geniti sunt.

At Melpomene, & Ache-
loo, Sirenes: de quibus, vbi
de Vlysse agetur, dicemus.

Iuno citra cuiusquam con-
cubitus reperit Volca =

nam. Sed Homeri testimo-
nio, & hunc Ioue natum es-
se confirmatur: quem Iu-
piter matri in vincula con-

iecitæ opem ferentem de cæ-
lo præcipitem dedit. Nam
coniugem, quod Herculi ad
Ilium deuasandum nauis =
ganti tempestatem intulisset,

δύρεδνῃ πωλησιᾶσιν πά-
σαις. ἐὰν δὲ ἡτῆρδῃ, σδρδῃ,
οὐ αὖ ἐκείναι δέλωσι. καὶ
πδρῖ τδραι δὲ αἰ μοῦσαι γε-
νόμηναι, καὶ τῆς ὀμμάτωις
αὐτὸν, καὶ τῆς κισσαρωδίας
ἐσδρῆσαν. δὲ τδρῖ πης δὲ κῆ-
ποταμοῦ στρύμονος ῥῆσος,
ὅν αἱ τοῖα Διομήδης ἀπέκτει-
νει. ὡς δὲ αἴτιοι λέγουσιν, ὅτι ο
καλλιόπης ὑπῆρχεν. δα-
λείας δὲ, καὶ ἀχλῶτος
ἐγλίοντο κορύβαντες. μελ-
πομένης δὲ, καὶ ἀχλῶον,
σειρῆνός, πδρῖ ὧν αἱ τοῖς
πδρῖ ὀδυσσεὺς ὄρουμην. Ἡρα
δὲ χεῖς δυνῆς ἐγλίνθησεν ἡ-
φαιστον. ὡς δὲ Ὀμηρος λέ-
γει, καὶ ἄλλοι ἐκδοῖς ἐγλί-
νθησεν. εἴπῃ δὲ αὐτὸν ὅς οὐ
ρανοῦ ξδύς. Ἡρα δὲ θεῖση
βουθούντα, ταύτῃ γε
ὅς ἐκρέμασε ξδύς ὅς ὀλύμ-
που, χερσὶν ἐπιπέμφα-
σεν ἡρακλεῖ, ὅτε τοῖαν ἐ-
λὼν ἐπλεῖ. πδρῖ τδρῖ ἡ-
φαιστον αἱ λῆμνῃ, καὶ πη-

ραβδίτα τὰς εἰσέσεις, διέ-
 σωσε δέ τις. μίγνυται δὲ
 ξύς δέ ποτ', μεμβαλλούσῃ
 εἰς πολλὰς ιδέας, ἔπειδ' ὅρ
 5 τῷ μὴ στωελθεῖν. καὶ αὐ-
 τὴν γλομυλίῳ ἔγκυον, κα-
 ταπίνει φθάσας. ἐπεὶ πῶρ
 ἔλεγε γλυνύσειν παῖδα, με-
 τὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς
 10 γλιέσθαι κόρον, ὃς οὐρανὸν
 δυνάσῃς γλυνύσεται. ὅτε
 φοβηθεὶς κατέπεσεν αὐτήν.
 λέγει τινὰ, ὡς δ' ὁ τῆς γλ-
 νύσεως εἴδη χρότος, πλὴν
 15 ξαυθὸς αὐτῇ τὴν κεφαλὴν,
 πλὴν κει προμηδείας, ἢ καὶ δά-
 πῶρ ἄλλοι λέγουσιν καὶ ἠφαί-
 στου, ἐκ κορυφῆς ὡδὶ ποτα-
 μὸν τείτωντος, ἀθηνᾶ σὺν
 20 ὅσῳ τοῖς αἰέετορε. Τῶν δὲ
 καὶ θυγατρῶν Ἀσδρία μὲν
 ἰμοιωθεῖσα ὅς τι γὰρ αὐτὴν
 εἰς θάλασσαν ἐρρίψε, ἀδύ-
 γουσα τὴν πρὸς Δία, στωου-
 25 σία. καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης
 Ἀσδρία πρῶτον κληθεῖσα,
 ὕσδρον δὲ δῆλος. | ληταὶ δὲ

ex Olympo suspenderat, Vol-
 canum vero in Lemno insula
 deiectum, & eo casu claudū
 factum Thetis servauit inco-
 lumem. Iupiter ad hæc The-
 tidi varias alternati formas,
 quo illius vitaret amplexus,
 immiscetur: quam cum gra-
 uidam esse persensisset ab-
 sorbere occurrit, quoniā post
 natam ex ea puellam, filium
 se pariturū dicebat, qui cæli
 dominatione potiturus esset:
 Id futurū veritus eam absor-
 buit. Vbi vero pariendi tem-
 pus aduenit. (hic quædā des-
 sunt.) Prometheus siue, ut alij
 tradūt, Volcanus eius caput se-
 curi percussit, deq; illius verti-
 ce secus Tritonē armē arma-
 ta Pallas exiliuit. Cæterum
 de Cæi filiabus Asteria su-
 giens Iouis complexum in co-
 iburnicem mutata seipsam de-
 misit in pontum, & ab ea,
 quæ Asteria vrbs prius ap-
 pellata fuit, postea Delos
 nomen accepit: Siquidem

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Latonam ab Ioue compres-
sam per vniuersum terratum
orbem Iuno infestata est, do-
nec Delum peruenit, atq; ibi
Dianam prius peperit, qua ob-
stetrice adiuta mater Apollin-
em deinceps edidit. Enim
uero Diana venationis stu-
dio delectata, virgo perman-
sit, Apollo autem diuinandi
facultatē edoctus à Pane Io-
uis et Contumeliæ filio Del-
phos, quo tempore Themis illic
oracula dabat, se contulit. Ac-
cum templi custos Pythonem ser-
pens ab hiatus aditu prohibe-
ret Apollinem, hoc per-
empto, Deus templum occu-
pat, neque longo post tem-
pore Tityum quoque Io-
uis ex Elara Orchomeni fi-
lia natū interemit, quā Lusi-
piter ubi impleuit, Iunonis
metu sub terram occuluit,
conceptumq; filium Tityum
inufitata magnitudinis in-
lucem edidit; Hic igitur
in Pythonem contendens,

συνελθούσα διὰ κατὰ τὴν
γῆν ἄπασαν, ὑφ' ἧρα ε-
λαύνθη μέχρις εἰς δ' ἡλὸν ἐλ-
θούσα, γέννα πρώτῳ ἄρτε-
μιν. ὑφ' ἧς μαλωθεῖσα, ὕστε-
ρον ἀχρῶνα ἐγέννησεν. ἄρ-
τεμιν μὲν οὖν τὰ παρὰ θε-
ῶν ἀσκήσασα, πρὸ δ' αἰῶνος ἔμε-
νει. Ἀπὸ τῶν δὲ τῶν μα-
τικῶν μαθὼν πρὸς τῷ πα-
τρίῳ θεῷ καὶ θυμῷ βρεῖας, ἦκεν
εἰς Δελφοῖς. χρυσομοδύσης
τότε θεμελίδος. ὥς δὲ ὁ φρου-
ρῶν τὸ μαρτεῖον πύθωνος
ὄψιν, ἐκώλυεν αὐτὸν πρὸς ἐλ-
θεῖν ἰδοὶ τὸ χάσμα, ὅσῳ καὶ
αἰετῶν, τὸ μαρτεῖον παρὰ
λαμβάνει· κτείνει δὲ μετ'
οὐ πολὺ καὶ πύθων. ὃς ἦν
θεῷ υἱός, καὶ τῆς ὀρχομενοῦ θυ-
γατρὸς ἐλάτης. ἦν ξυῖς, ἐπει-
δὴ στυγῆλα δειδύκας ἦεν, ὑ-
πὸ γῆν ἔκρυψε. καὶ τὸν
κυοφορησάτα παῖδα πύ-
θωνος ὑπερμεγέθη, εἰς φῶς ἀ-
νέγαγεν. οὗτος δ' ὁρχόμενος εἰς
πύθωνα λητὴν διωρῆσας.

πύθω κατὰ χερσὶς ἐπιπαύ-
 ται· ὃ δὲ, τῷ παῦσας ἐπι-
 καλεῖται, καὶ κατὰ τοξόου-
 σιν αὐτόν· κολάζετο δὲ καὶ
 5 μὲν Δάναον, γυνὴς γὰρ
 αὐτῷ τὴν καρδίαν, εἰ ἄδου
 ἐδίοισιν· [καὶ πικτείνε δὲ ἀ-
 πόλων, καὶ τὸν ὀλύμπου
 παῖδα Μαρσύαν· οὗτος γάρ
 10 ὀρέων αὐλοὺς, οἷο' ἔρριπεν
 ἀθηνᾶ· ὅς τ' ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐ-
 τῆς ποιεῖν ἄμορφον, ὅλθεν
 εἰς εἶν παρὰ μοισικῆς ἀρχή-
 λωνι· στωθιμλίω δὲ αὐτῷ,
 15 ἵνα ὁ νικήσας, ὁ θούλετο δια-
 δῆν τὸν ἠπηνελίον, τὴν κείσεως
 γιομλίης τὴν κιδάραι σφεί-
 ψας, ἠγωνίσθη ὁ ἀρχάων· καὶ
 ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν·
 20 τῷ δὲ ἀδωατοῦτος· ὀρε-
 δεῖς κρείσσων ὁ ἀρχάων,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκπι-
 νος ὑπορπενοῦς πίτυος, ἐκ-
 πεμὼν τὸ δέσμα, οὕτως διέ-
 25 φθερεῖ· φερίωνα δὲ ἄρπε-
 μος ἀπικτείνει εἰς δῆλον· ὅς
 ὅτι γηλῶν λέγοισιν ὑπορ-

Latonam conspicatus, eiusq;
 desiderio detentus abripit.
 Hæc filiorum opem implo-
 rat; ij Tityum sagittis consis-
 ciunt, qui vel mortuus crucia-
 tur. Vultures enim apud in-
 feros eius cor depascere nun-
 quam desistunt. Apollo etiā
 Marsyam Olympi filium oc-
 cidit. Hic enim, cū tibias inue-
 nisset, quas Minerva, quod in-
 formē vultū efficeret, abiecit,
 Apollinem de musica prouo-
 care nō dubitavit. Hoc de cō-
 pacto in certamen descēdūt, ut
 victor arbitratu suo deūctum
 afficiat. Inito igitur certa-
 mine conuersa cithara certa-
 bat Apollo, idēq; ut Marsyas
 faceret, imperavit, quod cum
 ille tibijs nequiret, Apollo præ-
 stanior est inuentus. Quare
 suspensum Marsyam è pro-
 ximæ, ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.
 Sed, et Diana Orionē in De-
 lo necavit, hunc terra natum
 vastissima corporis magnitudi-

dine fuisse memorant: cum
Neptuni ex Euryale filium
Pherecydes esse refert. Huic
à Neptuno patre in summo
mari pedibus incedendi fa-
cultas data fuit. Hic Siden
uxorem habuit, quam Iuno
secum deforma certare au-
sam ad inferos detruxit:
quique cum remeasset in
Chium, Meropen. Oenopio-
nis filiam in connubium po-
stulavit: Hunc Oenopion per
ebrietatē somno sepultum ex-
cavit, & secus littora eie-
cit. Hic autem officinam æra-
riam ingressus, puerum abri-
puit, ac suis humeris imposu-
it, seq̃i versus orientem solem
vi ductaret, imperavit, quò cū
venisset, solis radijs exalsa-
tus pristinam oculorum lucē
recuperavit, inde confestim
adversus Oenopionem contē-
dit. Sed & Neptuno quidē
Voleani artificio subterraneū
domicilium fecit. Ad hæc Au-
vera eius amore capta Orio-

μεγάλη τὸ σῶμα. Φορέκυ-
δης δὲ αὐτὸν ποσειδῶνος, καὶ
Ὀρυάλης λέγει. ἔδωκεν αὐτῷ
δὲ αὐτῷ ποσειδῶν διαβαί-
νειν τὴν θάλασσαν. οὗτος
μὲν ἔγαμε Σίδω, ἣν ἔρρι-
ψεν εἰς ἄβυσσον παρὰ μορφῆς
ὀρίαν ἦρα, αὐτὸς δὲ ἐλ-
θὼν εἰς χίον, μόροπην τὴν οἰ-
νοπίανος ἐμνησεύσατο. μετὲν
σας δὲ οἰνοπίαν αὐτὸν, κα-
μώλειον ἐτύφλωσε. καὶ πρῶ-
τος αἰγαλοῖς ἔρριπεν ὁ δὲ,
ἰδὼν τὸ χαλκίον ἐλθὼν, καὶ
ἀρπάσας παῖδα εἶα, καὶ τῶν
ὤμων ἰδὼν δέμειος, ἐκέλευσε
ποδηγεῖν πρὸς τὰς αἰατο-
λάς. ἐκεῖ δὲ πρᾶγνόμενος,
ἀνέβλεψεν ἐκκειεῖς ὑπὸ τῇ
ἡλιακῇ ἀκτίνος. καὶ δὴ τα-
χέων ἰδὼν τὸν οἰνοπίανον ἔ-
παυσεν. ἀλλὰ τῷ μὲν πο-
σειδῶνι, ἠφαιστὸν κέν ὑπὸ
γῆν κατεσκόυαεν οἶκον. ὠ-
ρείανος δὲ Ἡῶς ὀραομένη, ἦρ-
πασε, καὶ ἐκόμισε εἰς θῆ-
λον. ἐποίησεν αὐτῷ ἀφρο

5 δὴ πωλεῖται δ' αὖτ' ὅτ' ἄρ' εἰ
 πωδονάσθαι. ὁ δ' ἄρ' ἔειπεν, ὥς
 μὴ σ' ἰοι λέγουσιν, αἰνέειν
 10 δισκοῖν ἄρ' ἔμεν περ σφα-
 λούμενος. ὥς δ' ἔπειθε βιαζό-
 μενος ὦπιν μίαν ἔδωκεν
 βορέων πρῶτον ἰομελίων παρ'
 Διῶν, ὅπ' ἄρ' ἔμελλος ἐπ' ἔξο-
 15 δ' ἔειπεν. Ποσειδῶν δ' ἄμφοτερί-
 20 τιν' αὖτ' ὥς κελευσθε γαμεῖν, καὶ
 αὐτῷ γίνεσθαι Τείτων, καὶ
 Ῥόδην. ἢ νῦν ἄλλος ἔζημε. Πλού-
 τῳ δ' ἔπειθε Φόινης δ' ἄρ'
 25 παρ' αὐτῷ κρύφα. δῆμν-
 30 τ' αὖτ' ἔμελλε λαμπάδων νυ-
 κτός τε, καὶ ἡμέρας, κατὰ
 πᾶσαν τιν' γῆν ζῆτοῦ (αὖτ' ἔπει-
 35 θει. μαλ' οὕτω δ' ἔπειθε δ' ἔμνη-
 40 σεν, ὅτ' ὡλούτων αὐτῷ
 ἔρπασεν ὀργισμένον Διῶν,
 ἀπὲρ λιν οὐρανόθεν. εἰς αὖτ' ἔει-
 45 πεν. καὶ γὰρ καὶ, ἢ καὶ εἰς ἐλδο-
 σίνα. καὶ πρῶτον μὴ ἐπὶ τιν' αὖτ'
 50 αὖτ' ἐκείνης κλυθεῖσαν ἀγέ-
 λαον ἐκείνησιν πέραιε πρῶ-
 55 τὸ καλλίχερον φρέϊα κα-

nem rapit, ac secum in Delū
 transfulit: Nam Venus, quod
 cum Marte concubuerat, per-
 petuo illam ardore cruciabat.
 Nec defunt, qui scribāt Orio-
 nem, quod Dianam, ut secum
 disco luderet, inuitasset, occi-
 sum fuisse. Sed alijs proditur,
 inferentem vim Ubi vni ē vir-
 ginibus, quæ ab Hyperboreis
 uenerunt, à Diana sagittis cō-
 fixum fuisse. Neptunus au-
 tem Amphitritem Oceani fi-
 liam sibi coniugio copulauit:
 ex qua Triton, ac Rhode, quæ
 Soli nupsit, orti sunt. Pluto
 Proserpinæ amore succensus
 incredibili, Iouis adiumento
 furtim rapuit. At Ceres ac-
 census facibus, noctes, atque
 dies vniuersū terrarum orbē
 vestigando lustrauit: quæ, ubi
 renunciatur, à Plutone filiam
 fuisse præreptam, dijs irata
 cælū reliquit, mortaliq; affi-
 milata mulieri Eleusinem cō-
 tendit, ac primò quidē Age-
 lastum de suo mærore ap-

pellatū, nō procul à Callichoro puteo lapidē insedit. Inde ad Celeū iā tum Eleusimorū Regē, profecta, ad illius mulieres introducta est. à quibus, cū, ut assideret, rogaretur, Anus quaedā, cui Iambe nomē fuit, Deā scōmatib. laceffiuī; eaq; ratione, risū illi excussit: quade re in Thesimophorijs mulieribus scōmatū licētiā enatam fuisse memoratur. Celeo iū ex Metanira coniuge filius erat: hūc in sinu suo assumptū Ceres alebat, quē cum immortalē facere vellet, p noctes in igne deponebat infantem, ac cum in modum, quicquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quā credi posset, adolefcebat: mater, quid nā Dea faceret, observat, eūq; igne cooperitū deprehendisset filiolum, exclamavit. Quo cir capuer ab igne fuit assumptus, scq; ipsam Dea agnoscedā dedit: ac Triptolemo

Meta-

λουμελιον. ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθούσα τὴ βασιλεύοντα τότε ἐλευσινίῳ, αἶδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καὶ δίδεσθαι, χάριά ἕς Ἰάμβη σκώψασα τὴν θεὸν ἐποίησε μεδιὰ σοι. ὅθεν ἄλλον αἰετὶς θεσμοφοροῖσι τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν. ὅνως δὲ τῇ Κελεοῦ γυναικὶ μετάνειρα παιδίον ἄλλον ἔδωκεν ἡ δὲ μήτηρ πᾶν λαβούσα. του λουμελίου δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατέθει το ἑρέφος, καὶ πᾶν ἡμέρη τὰς ἡμέρας σάρας αὐτοῦ. καὶ ἡμέραν δὲ παραδίδως αὐξανομελίου τῷ δηιδωνίῳ: ὅθεν γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρυσεν μετάνειρα τί πράξει θεά, καὶ καταλαβούσα εἰς πῦρ ἔθηκε κρυμμένη, αἰετοῦσε. διότι πρὸ τοῦ μετὰ βρέφος ἔπειτα πρὸς ἀνελώθη. ἡ θεὰ δὲ αὐτῷ δίδεκεν. διττὸν ὅτι

δὲ τῷ

4 δ' ἔτι προΐβυστ' ἄρ' ἔτι μὲν
 ἦν αὖ παῖδων δ' ἄφρον κα-
 πασκυῖα (αὖ π' ἰωάνδρα-
 κίωντων· καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 5 ὃ τ' ἰὼ δ' ἰωάνδρῳ δ' οὐ
 ραυτὸν αἰρούμενος κατέπει-
 ρε. Γαυῖος δ' ἐτεπ' ὀ-
 λυμον ἐλυσίνοσ' ἀγείρει. Φν.
 σὶ γ' ὁρμήσας πρὸς αὐτὸν
 10 ἰλθεῖν. Φόρεκ' ὅσθ' ἔδωκεν
 αὐτὸν ἰόν' ὠκεανόν, καὶ
 γῆς· διὸς δ' ἐπ' αὐτὸν τ' ἰω-
 κήν αὐτὸν πέμψαι καλῶν
 15 τος, ὃ πλούτων, ἵνα μὴ πο-
 ῖσιν χρόνον πρὸς τῇ μντεῖ
 καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν
 αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ δ' ἐ-
 οὐ περὶ δολιχῇ τὸ συμμασώ-
 μενον, κατ' ἐν ἄλλω αὐτὸν.
 20 κατὰ μαρτυρήσαντος δ' αὐ-
 τῆς ἀσκαλάφου τῷ Ἀχέρον-
 τος, καὶ γοργύρας, πούτω
 μὲν δ' ἡμῶν αὖ ἄδου βα-
 ρεῖα ἐπέθηκε πέτρας. πδρ
 25 αὖ φόνῃ δ' ἐκείνῃ αὖ αὖ αὖ
 τὸν, τὸ μὲν τείων, μὲν πλῆ-
 τωτος ἡναγκάσθη μίλιν. τὸ

Metanerae natorum maximo
 currum ab alatis trahendum
 draconibus comparat, tritice
 cumq; concessit, quod per ae-
 rem vellet uniuerso terrarū
 orbi ferendum condonaret.
 Atqui Panyasis, Triptole-
 mum, inquit, filium: ad eum
 enim Cererem peruenisse re-
 fert. Pherocydes autem ip-
 sum Oceano, & Terra na-
 tum esse ait. Inter hæc Lu-
 piter Plutoni, ut Proserpinā
 remitteret, imperauit. Quæ-
 re Pluto, ne penes matrem
 ea diu remaneret, punici ma-
 li granum dedit illi come-
 dendum. Hæc autem, cum
 quid manderet, minime præ-
 uideret, id ipsum confecit.
 Ceres Ascalapho Acheron-
 tis, & Gorgyræ filio, quod
 falsum in eam testimonium
 dixisset, graue superimpo-
 suit saxum apud inferos.
 Sic demum Proserpina sin-
 gulorum annorum partem cū
 Plutone manere compellitur.

APOLLODORI

quod superest illi cum superis degendum erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur. Opis adhæc Titanibus irata gigantes è Cæla non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili planè vultu, hac promisso è capite capillo, et proluxa è mento barba præditi esse videbantur, et anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegreæis campis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferunt. In cælum saxa, atque accensas arbores iaculabatur: in quibus Porphyryionem, et Halcyoneū omnium facile principem fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra dimicans, erat immortalis. Hic et solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterum inter Deos rumor erat, gigantum posse occidi neminem: Verum si mortaliū quispiā in societate

δε' λοιπὸν πρᾶ ὧς θεοῖς. ὡδὲ μὲν οὕτω δήμερος, ταῦτα λέγεται. Γῆ δὲ παρὰ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γένε' ἄ γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ. 5
μεγέθη μὲν σωμάτων αὐτοῦ παρὰ τῶν θεῶν. δυνάμει δὲ αἰχματῶνίσι. οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὁψέσι κατεφαίνοντο καθ' ἑμῶσι βαθεῖαν κόμην ἰκεφαλῆς, καὶ γλείων. εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας σθρακίωντων. ἐλθόντων, ὥς μὲν πινες λέγουσιν, εἰ φλέγρεις. ὥς δὲ, ἄλλοι εἰ πῆλιν. 15
λίνην. ἡκόντιον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτραι, καὶ σφύς ἡμυλίας. διέφρε δὲ πάντων πορφυρίων τε, καὶ ἀλκυονίδος ὅς δὴ καὶ ἀθανάτος ἦν. 20
εἰ ἢ παρ' ἐλνινύδην γῆ μαχόμενος. οὗτος δὲ καὶ τὰς ἡλίου βάσεις ἐξ ὀρνθίας ἦλασε. τοῖς δὲ θεοῖς λήγοντι, ὡς δὲ μὲν μὲν δὲ τῶν γίγαντων ἀπλείδαι δύναισθαι, συμμαχῶντος δὲ,

1 οἷς. ἴθι πρὸς τελευτήσῃν.
 Αἰδομένῳ δὲ γῆ ᾧδ' ὄρω, ἐξή-
 2 τει φάρμακον, ἵνα μὴ δ' ὑπὸ
 ἴθι πρὸς δαυνηθεῖσιν ἀχλὺ
 3 ὄρω. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαί-
 νει ἡοὶ τὴν καὶ σελήνῃ, καὶ
 ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐ-
 4 τὸς ἔταμε φθάσας. Ἡρα-
 κλεία δὲ σύμμαχον δὲ ἄθῃ-
 5 οἰῶς ἐπεχάλεσθε. καὶ κείνος
 πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλ-
 6 κυνόεα, αὐτὸς δὲ, ὡδ' ἴθι γῆς
 7 μάλοισι ἀνεδύαλπιτο. ἄθῃ-
 8 οἷς δὲ ὑπὸ θεμελῆς ἐξω τῆς
 9 σελήνης ἔλκυσεν αὐτόν.
 10 καὶ κείνος μὲν οὕτω ἐτελεύ-
 11 τα. Πορφυρέων δὲ Ἡρα-
 κλεῖ κατὰ μάχῃ ἐφώρ-
 12 μισε, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ
 13 αὐτῷ πᾶσιν Ἡρασ' ἐπέβα-
 14 λει, ἥ τις καὶ κατὰ ῥέον γυν-
 15 τὸς αὐτῆς ἑὸν πύπλοισ', καὶ
 16 βιάζεσθαι δέλοισι, βοη-
 17 δὸς ἐπεχάλεσθε. καὶ δῖος κα-
 18 ραυνώσαντος αὐτὸν, Ἡρα-
 19 κλεῖς τοξόος ἀπὸ κτείνε.
 20 τῆς δὲ λοιπῶν ἀχλὺν μὲν

accessatur, eos interituros es-
 se. quod cum Terra præsens
 2 fisset, ne mortalis cuiuspiam
 viribus gigantes occiderent; re-
 3 mediū quæritabat. Tum Lu-
 piter Auroræ, Lunæ, ac Soli,
 ne proderent, imperavit. Ipse
 itaque remedium ne Terra
 comperiret, anteuertens præ-
 4 cidit. Siquidem ad se consi-
 lio Palladis Hercule socium
 accersivit. qui primus omnium
 5 Halcyoneū sagitta cōfossū
 interemit: Hic autem longe
 plus, quàm antea, viriam resu-
 mebat à Terra, donec Miner-
 6 ua impetu factō ipsum extra
 lunæ orbem abstraxit: & sic
 eum obijisse traditur. Porphy-
 7 rio autem in Herculem, &
 lunonem pugnans impetum
 facit. Cui tum Iupiter luno-
 8 nis desiderium iniecit: quæ,
 cum sibi pepulum discindi, ac
 vim parari videt, opem quiri-
 9 tat. Tum gigas ab Ioue ful-
 minatus, & ab Hercule sagit-
 tis transfixus occubuit. Inter

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

ceteros Apollo Iana Ephyial-
 te oculum, dexterum Hercu-
 les sagittarum ictu effode-
 runt. Eurytum vero quers-
 no telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius à Volcano
 candenti ferro occisum fuisse
 scribitur. Minerva Encela-
 do fugienti Siciliam insulam
 obiecit. Pallanti autem pelle
 detracta in pugna suum sibi
 corpus contexit. Polybotes
 item p maris fluctus Neptus
 no insectante in Cò tandem
 pervenit. In hunc Deus in-
 sulae partem remulsam pro te-
 lo coniecit: quae Nisyros in-
 sula facta est. Mercurius Or-
 ti galea testus pugna confe-
 cit Hippolytum. Grattonem
 Diana, Agrium deinde Par-
 cae, & Thoönem aeneis cla-
 vis pugnantes contuderunt.
 Reliquos autem fulmine ictos
 Iupiter interfecit. Sed &
 Hercules ita pereuntes sagit-
 tis confodit. Post igitur de-
 bellatos à superis Gigantas

ΕΦΙΑΛΤΟΥ, Τὸν ἀριστερόν ἐτό-
 ξαυον ὀφθαλμόν, Ἡρακλῆς
 δὲ, τὸν δεξιόν. Εὐρυτόν δὲ
 θυροῦ σφυγὸς ἔκτεινε. Κλύ-
 τιον δὲ φαεὶν ἐκείτη. μάδ-
 λον δὲ ἠφαιτος βαλὼν μύ-
 σθοις. Ἀθηνᾶ δὲ ἔγκε-
 λάδω φούροντι, σικελίας
 ἐπέριψεν τὴν νῆσον. Πάλλ-
 λαντος δὲ τὴν δρεαὶ ἐκτε- 10
 μουσα, τὴν τε κατὰ τὴν μά-
 χην, τὸ ἴδιον ἐπίσκεπεσώ-
 μα. Πολυβώτης δὲ ὄχλῳ τῆς
 θαλάσσης διαχρεὶς ὑπὸ τοῦ
 ποσειδῶνος, ἤκεν εἰς καδ. ποί-
 σειδῶν δὲ τῆς νήσου, μόρος
 διαρρήξας, ἐπέριψεν αὐτῷ,
 τὸ λεγόμενον Νίσυρον. Ὀρ-
 μῆς δὲ τὴν Αἴδος, Κωνίης
 ἔχων κατὰ τὴν μάχην, 15
 πολυτοὶ ἀπέκτεινεν, ἄρτε-
 μης δὲ Γρατίωνα, μοῖραν
 δ' Ἀγρίον, καὶ Θόωνα χαλ-
 κείῃς ῥοπαλοῖς μαχόμενοι.
 τοὺς δὲ ἄλλους κεραινοῖς 25
 ξανθὸς βαλὼν διέφθειρε. πάν-
 τας δὲ Ἡρακλῆς ἀχολυμέ

ἰὼν ἐπὶ
 ἀκλῆς
 τοῦ δὲ
 . κλυ
 μάδ-
 ν μύ-
 γκε-
 ἰλίως
 πῶλ-
 ἐκ π-10
 τῶν μᾶ
 πε σῶ-
 ὅς τις
 πῶ ὅ
 ῶδ. πῶ
 μύθος
 αὐδ,
 ὁρ-
 ὕμνος
 , I π 20
 ἔρπε
 ἱερῶ
 ἔλ-
 ὀδ.
 οἷς 25
 πῶ
 μέ

ἡδ' ἐτόξευσεν. ὥς δ' ἐκρά-
 πον οἱ θεοὶ τῆς γιγάντων,
 γὰρ μάλλον χολαθεῖν, μί-
 νυται τὰρ τάρφω, καὶ ἔλν-
 ῖα τυφώτα εἰ σικελίᾳ με-
 μυχεῖν ἔχοντα φύσις,
 αἰσθρὸς, καὶ θυεῖον. οὗτος
 μὲν καὶ μεγάρῳ, καὶ Διῶν
 με πάντων δῖν' ἐγχευ, ὅς οἱ
 10 ἰοῖν ἔλινε γῆ. ἦν ὅ, αὐτῷ τὰ
 μὲν ἄχρι μνηστῶν ἄπο λῶκος
 μέγας αἰσθρόμορφον, ὥς
 περ ἔπαρ' ἔχειν μὲν πάντων τ'
 ὄραν. ἡ δὲ κεφαλὴ, πολλὰ
 15 κίς τῆς ἄστρων ἔλαυε. χεῖ-
 ρας δὲ εἶχε, τῶν μὲν, ἑδῇ
 τῶν ἰασπείων, ἐκτινομένης.
 τῶν δὲ, ἑδῇ τὰς ἀνὰ ῥάας.
 ἐκ τούτων δὲ ὄζειχον ἐκαστ'
 20 κεφαλᾷ ὁρακόντων. τὰ δὲ
 ἀπὸ μνηστῶν, ἀπείραστος εἶχε
 ἔπαρ' μεγάρῳ εἰς χερσίνων. ὧν
 ὅλοι περὶ αὐτῶν ἐκτινόμε-
 νοι κορυφῶν, συνελθόντων
 25 ἄλλων ὄζειν. πᾶν δὲ αὐτῷ
 πῶ σῶμα κατεπὶ ὀρώτο. αὐ-
 χμηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς, καὶ γὰρ

Terra longe atrocius indis-
 gnata Tartaro ammiscetur,
 ac Typhonem duplici natu-
 ra, humana simul, atque feri-
 na constantem in Sicilia pas-
 rit. Hic et corporis vastita-
 te, et robore ceteris omni-
 bus, quos Terra genuerat, an-
 tecellebat: Huic etiam crus-
 rum tenuis immensa humane
 formæ magnitudo erat, ut om-
 nium montium cacuminibus
 altior esse videretur: cuius
 etiam caput sæpenumero a-
 stra pertingebat. Sed et e-
 iusdem manuum altera ad He-
 sperum usque, et altera ad
 orientem pertinebant. Ex
 his centum draconum capita
 eminebant: in cruribus ma-
 ximas viperarum spiras ille
 continebat: quarum volumi-
 na aduerticem ipsum usque
 protendebantur, eaq; vipe-
 ræ ingentem sibilum excita-
 bant. Typhonis corpus erat
 totum pennis circumdatum.
 Squæletæ autem è capite cri-

mes, & mento barba impe-
 — proluxaq; ventilabant. Igne
 oculi emicabant. Talis itaq;
 tantusq; Typhon candentes
 in caelum lapides iaculatus
 cum sibilo simul, atque boatu
 ferebatur. Magna etiam ex
 ipsius ore ignis procella de-
 fruebat. Hunc ubi Dij in
 caelum prospiciunt irrum-
 pentem, alii in fugam in Aeg-
 yptum properabant, & ubi
 illum insequentem vident, in
 varias animantium formas
 sese quisque transmutabat.
 Jupiter autē procul a se Thy-
 phonem conspiciatus fulmine
 percussit, ubi vero cominus
 fuit, adamantina illum falce
 deterruit, ac fugientem ad
 Casium usque extremæ Sy-
 riae montem persecutus est,
 ibiq; cum saucium esse co-
 gnovisset, manus conferuit.
 Typho autem spirarum vo-
 lumine circumplexum Io-
 nem detinuit, eiq; Harpe
 adempta pedum, manuumq;

νείων τείχης ὄξυνεμονῶ το-
 πῦρ δὲ ἐδίρακτο τοῖς ὀμμα-
 σι. τοιοῦτος ὦν ὁ τυφῶν,
 καὶ τηλικούτος, ἡμμεῖς αὖ-
 βάλλον πέρας ἐπ' αὐτὸν. 5
 οὐρανόν, μετὰ στυγμῶν ὁ-
 μῶν, καὶ βῶης ἐφόρῳ. πολ-
 λὰ δὲ ἐκτὸς σώματος πυρὸς
 ὀξέβερασε ξάλη. θεοὶ δ' ὡς
 εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανόθεν ὄρ- 10
 μῶμενον, εἰς αἴγυπτον φυ-
 γάδες ἐφόρον, καὶ διωκό-
 μῆνοι, τὰς ἰδέας μετέβα-
 λον εἰς ζῶα. ζῶς δὲ πόρ-
 ρω μὲν ὄντα τιφῶνα ἔβα- 15
 λε κέρωνοις. πολυσίων δὲ
 γλνόμενοι, ἀδάμαστινῆς κα-
 τέπτεον ἄρπης, καὶ φεί-
 ποντα ἄχρι τῆ Κασίου ὄρου,
 στωιδίωξε. ἴδιον δὲ ἔπαρ- 20
 κειται στυγῶν. καὶ δι δὲ
 αὐτὸν κατὰ τερωμῶν ἰδὼν,
 εἰς χεῖρας σκωέβαλε. τυ-
 φῶν δὲ ταῦς ἀπείρακας περὶ
 πλεχθεὶς, κατέχεν αὐτόν. 25
 καὶ τῷ ἄρπῳ παθελόμε-
 νος τὰ πᾶσι χερσὶν, καὶ τῷ

ποτὼν διέπμε νύρα. ἀρα
 μλος δὲ ἔς τῆς ἁμων, δι-
 κόμει αὐτὸν διὰ τῆς θα-
 λάσσης εἰς Κιλικίαν. καὶ
 παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον
 αἰῶρον κατέβη. ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νύρα κρύψας ἄρκτου
 θώρα, καὶ διὰ πέτρῳ. καὶ κατέ-
 σκησεν διελφύνην δράκοντα.
 τοῖς μὲν δὲ ἦν αὐτῇ ἡ κόρη.
 ὁμοίως δὲ, καὶ αἰχίπαν ἐκκλέ-
 ψαιτες τὰ νύρα, ἤρμους αὐ-
 τῷ διὰ λαθόντες. ξύς δὲ
 πῶ ἰδὼν αἰακομυσάμενος
 ἔβη, ὁ δὲ αἰφνης ἐξ οὐρανοῦ
 ἔς τῆς πύλων ὀχρύμενος ἵπ-
 πων αἰμαίνε, ἐάλων κέραι
 τοῖς, ἐπ' ὅρος ἐδίωξε τυφά-
 να τὸ λεγόμενον νύαν. ὃ πού-
 μοῖραι αὐτὸ διαχέειντα ἡπά-
 ταν. παιδεῖς γὰρ, ὅτι ῥω-
 οδίαται μᾶλλον, ἐγύατο
 τῆς ἐφ' ἡμῶν καρπῶν. διό-
 κῃ ἐπιστάκομος αὐτῆς, ὃ
 ἵκει εἰς θράκην. καὶ μαχό-
 μλος ποτὲ τ' αἶμον, ὅλα ἐ-
 βαλεν ὅρη. ὧν τῶν δὲ ἐπ' αὐ-

neruos diffecuit; imposu-
 humeris in Ciliciam usque
 transuexit: quo cum perue-
 nisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque mo-
 dum, et neruos præcisos in
 vrsi pelle occultatos ibidem
 collocavit, ac Delphynen ser-
 pentem, (semifera hæc erat
 puella) veluti custodem appo-
 suit. Interim vero Mercu-
 rius, et Aegipan neruos suf-
 furati, clanculum Ioui rur-
 sus compogerunt. Mox Iupis
 ter receptis pristinis viribus
 alatos equos currui repente
 iungit, cumque ætutum con-
 scendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem fulm-
 nibus impetendo est persequ-
 cutus, ubi Parca, quem Deus
 infecutus est, frustratae fuit.
 Nam, cum sibi in animum in-
 duxisset, se valentior fore,
 matura, ac mitia poma gusta-
 uit. Proinde cum Iouem rur-
 sus insequentem videret, con-
 tendi in Thraciam, pugnaque

ad Haemum commissa solidos
montes iaculatus est. Hi vero
contra noua fulminum ui de
turbantur, multumq; in ipso
monte sanguinis exundauit: a
quo Haemi nomen factum
fuisse ferunt. huique cū per-
ficulum mare fugere incēpif-
senti, Iupiter Aetnam Sici-
liae mōtem super iniecit: Hic
myrbæ vastitatis est, à quo
in hanc vsque tempestatem
ob frequentem fulminum ia-
ctum, ignium in eo fieri spiz-
ramenta videntur. De his
autem hæc hætenus à nobis
dicta sunt. Interea vero Pro-
metheus formatis ex aqua, et
terra hominibus clam Ioue
ignem in ferula furatus im-
misit: quod vbi sensit Iupi-
ter, Volcano ad mōtem Cau-
casum religandum, affigen-
dumq; dedit. *Serphus* Mons
est Caucasus, vbi prome-
theus clauis confixus mul-
torum annorum curriculo re-
ligatus permansit. Ad quē

τὸν ἄπο τῆς κορυφῆς πάλιν
ὠκυμήλιον, πολὺ ἢ τῷ ὄρει
ἐξέκλυσεν αἶμα καὶ φασιν,
ἐκ τούτου, τὸ ὄρος κληθῆ-
ναι αἶμον. φύγειν δὲ ὄρμη
ῥαίπτερ αὐτῷ ὄρε τῆς σικελι-
κῆς θαλάσσης, ξυῖς ἐπέρι-
ψεν αἶττην ὄρος εἰσινε λία
ἄνω δὲ ἄπορ μέγας ὄσιν.
ἐξ οὗ μέχρι δούρο φασι 10
ἀπὸ τῆς βληθείτων κορυ-
φῆς γίνεσθαι πυρὸς αἰσφυ-
σίματα. ἀλλὰ ποτὶ μὴ πύ-
των, μέχρι τῷ δούρο ἡμῖν
λελέχθω. 15

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ δὲ ἐξ
ὕδατος, καὶ γῆς αἰσφύποιον
πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ
πῦρ λάθρα διὸς ἐναιρόμενα
κρύψας. ὡς δὲ ἔδοξε ξυῖς, 20
ἐπίταξεν ἠφαιστῶ τῷ καυ-
κίῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτῷ περ-
σπλάσσει. ἄνω δὲ σκυθι-
κὸν ὄρος ὄσιν. εἰ δὲ τούτω
περσπλάσις περμειθῆς, 25
πολλὰν ἐτὶ αἰεθλὸν ἐδί-
δω. καὶ ἐμείσθη δὲ ἡ κορυφή

αἰτὸς ἐϋπλάμιλος, αὐτοῦ
 πῦρ λαβὸν εἰέμεθ' ἤκ' ἡ-
 πάλπον αὐξανομύλων δ' ἔ-
 νυκτός. καὶ προμηθεὺς μὲν
 5 πρὸς κλαπέντοσδε κλέει π-
 η ταύτῃ, μέχρις Ἡρακλῆς
 αὐτὸν ὕσδον ἔλυσεν, ὥς εἰ-
 ποῖς καὶ Ἡρακλῆα δὴλώσο-
 μιν. Προμηθεὺς δὲ παῖς
 10 Δουκαλίων ἐχρίθη. οὗτος
 βασιλεύων τῆς πόδ' ἑλπί-
 φθίου τόπων, γαμειπύρρα
 τὴν ἐπιμηθεὺς, καὶ παν-
 θύρας, ὅν' ἔπλεον θεοὶ
 15 πρῶτῳ γυναικί, καὶ ἐπὶ
 δὲ ἀφανίσαι ξυῖς τὸ χαλ-
 κῶν γένος ἠδέλυσεν, ὥς
 θεμίου προμηθεὺς, Δου-
 καλίων τεκνιάρμιλος λαφύ-
 20 νακα, καὶ τὰ ἐπιθήδεια εἰ-
 δόμενος, εἰς ταύτῃ μὲν
 πύρρασ' αἰέτην. ξυῖς δὲ πο-
 λὺν ἔπειτ' ἀπ' οὐρανοῦ χέας,
 τὰ πλεῖστα μὲν τῆς ἐλλά-
 25 δος κατέκλυσεν. ὥς τε δια-
 φθαρῆναι πάντας ἀνθρώ-
 πους, ὁλίγων χωεῖς. οἱ σωεῖ-

Aquila quotidie deuolans bu-
 ius hepatis fibras per noctem
 succrescentes depascebatur.
 Igitur ob ignis furtum hanc
 pœnam Prometheus dedisse
 memoranti: donec Hercules
 eum vinculis liberauit/quem
 admodum in rebus ad Hercu-
 lē gestis demonstrauimus.
 Ceterum Deucalion Promē-
 thei filius fuit. Hic imperio
 tenens eam partem, quæ ad
 Phthiam iacet, Pyrrham Epi-
 methei, & Pandoræ filiam
 vxorem ducit, quam mulier
 rem omnium primam Dii fin-
 xerunt. Post, ubi prolem æ-
 neam tollendam Iupiter cen-
 suit: Deucalion Promēthei cō-
 filio fabrefacta ē lignis ar-
 ca, in eamq; ad vitam trans-
 figendam rebus necessarijs
 imposuit, cum Pyrrha in-
 gressus est. Mox Iupiter lar-
 ge effusus de cœlo imbribus,
 maximā Græciæ partē cor-
 peruit: ut, quicquid in ea mor-
 talium foret, interierit, & tæ-

ier admodū paucos, q in altis-
simos circa mōtes cōfugerāt:
Tum vero Thessalicos mōtes
aquarū diluuij imunes fuisse
ferūt. Nec nō, quæ sunt Lith-
mū extra ei Peloponnesum
loca vndarū ui oīa contecta
fuerūt: quo tēpore Deucalio
nouem dies, totidemq; noctes
pelago circumlatus Parnas-
sum demū appellit; ibiq; post
imbrium pausam egressus Io-
ui Phyxio, qui ad eum consu-
gientibus opem ferre consue-
uit, sacris operatur. Iupiter
interea demisso ad Deucalio-
nem Mercurio, vt rogaret,
quid ab eo vellet, iniunxit.
quo facto Deucalion huma-
ni generis reparationem de-
poscit, inde Iouis monitu sum-
ptos de Terra lapides trans
caput iactauit: tum quos misit
Deucalion virorū faciem tra-
xerunt, qui vero, Pyrrhae ias-
etu trāsmissi sunt, in feminas
abiere. Hinc itaq; λαοί, qd
est populi, trāslatione quadā

φυγοι εις τα̃ πλυσίον ύψη-
λα̃ ὄρη. τότε δέ, και̃ τα̃
κατα̃ θεοσταλίας ὄρη διε-
ση. και̃ τα̃ ἐκτὸς ἰοθ̃ μολ̃,
και̃ πελοποννήσου σιωχε-
θη̃ πάντα. Δουκαλίων δέ
εἰ τῇ λαρ̃νακι, διὰ τῆς θα-
λάσσης φορόμενος, ἐφ̃ ἡμέ-
ρας εἰνεία, καὶ νύκτας ἰσας,
τῷ παρνασσῷ περὶσσεύει, καὶ
καὶ τῆς ὀμβρων παύλας
λαβοίντων, ἐκβάς ἐδυσεδὶ
φυξίῳ. ζῶνς δὲ πύμψας ὄρ-
μιν πρὸς αὐτὸν, ἐπέρεψεν
αἰτεῖσθαι ὅ, τι βούλεται. οἱ
δὲ αἰτεῖται αἰδρωποῖσ' αὐ-
τῷ γινέσθαι. και̃ διὸς εἰ-
πόντος ὑπερ̃ κεφαλῶν αἰ-
ρων ἐβαλλε̃ν τὸν λίθον. καὶ
οὐς μὲν ἐβαλλεν ὁ δουκαλί-
ων, αὐτὸς αὖ γείοντο. οὐς
δὲ πύρρα, γεναῖκόβη ὁ δὲ
καὶ λαοὶ μετὰ φοβικῶς ὠνο-
μάσθησαν ἀπὸ τῆς λαίας ὁ λί-
θος. γίνονται δὲ ἐκ πύρ-
ρας δουκαλίων, παῖδες,
ἐλλῶν μὲν πρώτος. ὃν ἐκ

δὲ οἱ γελινῶσαι λέ-
 γοιτοί, δι' ὅτι οὗτος δ' ἀμικτύ-
 ον ὁ μὲν Κραναοῦ βασιλεύ-
 ῃς τῆς αἰθιῆς. θυγάτηρ
 5 Πρωτογένης, ἔξ ἧς, καὶ δίδος,
 Αἰθλίος. Ἕλληνος δὲ, καὶ νύμ-
 φης Ορεσίδος, Δωδρος, Ξοῦ-
 δος, Λιδόλος, αὐτὸς μὲν οὖν
 ἀπ' αὐτῆς τῶν καλουμένων
 10 ἰοφραικῶν, περὶ τὸν ὄρεον ἔλ-
 λυναι. τοῖς δὲ πασι νύμφη
 εἰσεπλήρωται. καὶ ξοῦθος
 μὲν λαβὼν τὴν Πλοπύργον-
 σον, ἐκκρεοῦσης τῆς ὀφειλῆς
 15 Ἀχαιὸν ἐγέννησε, καὶ Ἴωνα.
 ἀφ' ὧν, αἰχαιοὶ, καὶ Ἴωνες κα-
 λοῦνται. δώδρος δὲ τὴν Πί-
 ραν χῶραν Πιλοπηνήσου
 λαβὼν, τῶν κατοίκων ἀφ' ἑ-
 20 αὐτῆς, δώρεις ἐκάλεσεν. αἰ-
 λος δὲ βασιλεύων τῆς πό-
 λεως Θεσσαλίας τὸ πᾶν, τῶν
 εἰσικαμένων αἰολῆς περὶ
 25 τὸν ὄρεον. καὶ γάμος. Εὐκλεί-
 ας τὴν Πηνελόπειαν ἔπεισε. Κριθέα
 δὲ, Σίσυφον, Ἀδάμαντα,

dicti sūt, quasi lapidei λαῶς
 enim Latinis lapidem signifi-
 cat. Porro ex Deucalione, ac
 Pyrrha nati sunt, Hellen, an-
 te alios, quē ab Ioue ortū esse
 nōnulli tradunt. Inde Amphi-
 elyon, q̄ cū Cranao Atticæ
 impauit. Huic insup Proto-
 genea filia sunt: ex qua, et Io-
 ue Aethlius procreatur. Ex
 Hellene vero, et Orseide nym-
 pha Dorus, Xuthus, et Aeolus
 Is quidē de se Hellenas. q̄ po-
 stea græci vocati sūt, nomina
 uir, filijs et hic loca partitus
 est. Xuthus adeptus pelopōne
 sū ex creusa. Erechthei filia,
 Achæū genuit, et Ionē, a quibus
 Achæi, et Iones nācupantur.
 Dorus autē, quæ trās Pelopon-
 nesum est, terrā nātus, inco-
 las suo de nomine Dorienses
 appellauit. Aeolus vero locis
 Thessaliā proximis imperās, po-
 pulus Aeolēsib. nomē iposuit.
 qui ducta Enarete Deima-
 chi filia septē ex ea filios p-
 creauit, Critheū, Sisyphū, A-
 (it. amā. ē,

Salmonem, Deionem, Ma-
gnetem, & Perierem. Sed, et
filias quinq; Canachen, Hal-
cyonem, Pisidicem, Calycen,
ac Perimeden. Ex Acheloo
vero, & Perimede, Hippoda-
mas, & Orestes. Ex Pisidi-
ce, & Myrmidone Antiphus,
& Aëton nati sunt. Ceterū
Halcyonem, Ceyx, Luciferi
filius sibi in matrimoniū du-
xit. Hi ob superbiam extin-
cti fuerunt. Ille enim Iunoz
nem sibi coniugem esse præ-
dicabat. Hæc vero Iouem vi-
rum esse sibi iactitabat. V-
trumque Iupiter in aucis, illā
in Halcyonem, hunc in mer-
gum transformauit. Atqui
Canache, & Neptunus O-
pleus, Nereum, Oropœum,
Aloëumq; & Triopem ge-
nuerunt. Sed Aloëus Iphie-
mediam Triopis filiam, quæ
Neptunum exarsit, vxorem
habuit: ea continenter ad ma-
re se cōferens, & hauslos ma-
nibus fluctus intra sinū fere

Σαλμωνία, Δειόνα, Μάγνη-
τα, Περιήρην. θυγατράς
δὲ πέντε, Κανάχην, Ἀλ-
κυόνην. Πεισιδίκην, Καλύ-
κην, περιμήδην. περιμήδης
μὲν οὖν, καὶ ἀχελώου, ἱππο-
δάμας, καὶ ὀρέστης. πεισι-
δίκης δὲ, καὶ μυρμιδόνης, Ἀν-
τίφος, καὶ αἰκτῶν. ἀλκυό-
νῃ δὲ, κύβη ἔφημεν ἑωσφό-
ρον καὶ τῆς. οὗτοι δὲ δι' ὑπε-
ρφανίαν ἀπώλοντο. ὁ μὲν,
ὅτι τὴν γυναικα ἔλεγεν ὄ-
ραν, ἡ δὲ, ὅτι αἰσθρά δία. Ζεὺς
δὲ αὐτῶν ἀπωγνέασε. καὶ
τῇ μὲν, ἀλκυόνῃ ἐποίησε.
τὸν δὲ, κύβη. Κανάχῃ δὲ
ἐποίησεν ἐκ ποσειδῶνος Ὀ-
πλεία, καὶ Νυρέα, καὶ Ἐπο-
πία, καὶ ἀλωία, καὶ τείω-
πα. ἀλωίῃς μὲν οὖν, ἔφημεν
ἰφιμέδεια τῇ τείωπος,
ἣ τις ποσειδῶνος ἠγάσθη. καὶ
σωεχῶς φοιτῶσα ὑπὸ τῷ
θαλάσσαν, χερσὶν ἀρνομε-
νὴ τὰ κύματα τοῖς κόλ-
ποις εὐεφέρει. σωελῶνις

δι' αὐτῇ προσειδὼν, δύο ἐχέ-
 ναι καὶ δας Ωτον, καὶ Εφεί-
 αλτιω, τοὺς ἀλφειίδας λε-
 γομένους. οὗτοι κατ' εὐκα-
 τῇ ὑψέσσον πλάτος μετὰ πη-
 χυαῖον, μετὰ δὲ ὀργυαῖον.
 αἰνέα δὲ ἐτῆς γλοῖοι μενοι. καὶ
 τὸ μετὰ πλάτος πηχῶν ἔχον-
 τες αἰνέα, τὸ δὲ μέγεθος, ὀρ-
 γυαῖον αἰνέα, πρὸς θεὸν μά-
 χεσθαι διανοοῦντο. καὶ τὴν
 μετὰ ὄσαν αἰδὶ τὸν Ὀλυμπον
 ἔδειξαν. αἰδὶ δὲ τὴν ὄσαν
 δείπτες τὸ πᾶσι δὲ τῆς
 ὀργῶν ἰούτων, ἠπειλῶν εἰς
 οὐρανὸν αἰαθῆσεσθαι. καὶ
 τὴν μετὰ δαίλασαν χόλιν-
 τες τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἐλε-
 γον ἠπειρον, τὴν δὲ γῆν δαί-
 λασαν. ἐμνῶντο δὲ ἐφείαλ-
 τος μετὰ ὕραν, Ωτος δὲ, ἄρτε-
 μιν. ἔδυσαν δὲ καὶ ἄρην.
 ἔσσαν μετὰ οὐαν ὀρμῆς ὀβρι-
 νη. αὐτοὶ δὲ τοὺς ἀλφει-
 δας αἰαθῆν ἄρτεμιν δι' αἰ-
 πύτης. ἀλλ' ἔφαθ' ὅτι τὴν
 ἰδέσθαι εἰς ἔλαφον, ὅτι με-

bai: quæq; à Neptune com-
 pressa geminos peperit, Otū,
 & Ephialtem, quos Aloidas
 appellarunt. Hi quocunque an-
 nis latitudine cubitum, longi-
 tudine vero vlnam increscer-
 bant: qui ubi novum exple-
 vere annum, latitudinem cus-
 bitum novem, & vlnarum co-
 tidem magnitudinem adepti
 Ioui bellum inferre non erux-
 buerunt. Proinde Olympo
 Ossam imposuerunt, Peliōq;
 super Ossam imposito, eum
 in modū cælum conscensum
 ire minitari. In gestis ad
 hæc montibus de mari contis-
 nentem, deq; terra rursus ma-
 ria se reddituros distabant.
 quin etiam Ephialtes Iuno-
 nem, Otus autem Dianam si-
 bi coniugē deposcebāt. Mar-
 tem insuper in vincula con-
 iecere: quem demum Mercu-
 rius furto eripuit. Diana in-
 cerim Aloidas per dolum de-
 curru peremit: nam in cer-
 uā mutata per corū medium

exiliuit. Tum hi velut in fer-
ram collimaturi alter alterū,
telis comectis occiderunt. Ad
hæc Endymion Calycees, &
Aëthly filius, qui eductis Ae-
olensibus è Thessalia Elidē
transmigravit Nec defunt,
qui cum Ioue natum esse me-
morarunt, hunc ob eximiam
corporis pulchritudinem Lu-
na flagrantissime deperiuit:
Qui data ab Ioue, quæcumq;
vellet, deligendi potestate, cū
sonno perpetuo immortalē
sibi iuuentutem concedi pos-
tulanit. Ceterum Actolus
Endymionis, & Seidis Nym-
phæ, aut Naidis, siue, ut qui-
dam aiunt, Iphianassæ filius
fuit. Qui cum peremisset As-
pim Phoronei filium, atq; in
Curetidem terram aufugisse-
ret, occisis hospitibus Phibia,
& Apollinus filijs, Doro, &
Laodoco, ac Polypæte, suo de
nomine terram Actoliam ape-
pellari censuit. Sed ex Acto-
lo, & Pronœ Phorbi filia

σον αὐτῷ ἐπιδύσειν. οἱ δὲ,
βουλόμενοι δι' ἄρχῃσαι τὸ
θεῖον, ἐφ' ἑαυτῷ ἠκόντιζαν.
καλύνκης δὲ, καὶ αἰθλίου,
παῖς ἐοδυμένων γίνεται. ὃς
πρὸς ἐκθεσπασίας αἰολέας
ἀγαγὼν, ἔλιν ὤκυσε. λέγον-
τι δὲ αὐτῷ πινὲς ἐκδοὺς γενέ-
σθαι. βύτου καὶ λειδίαι γε-
κόντος, ἠράδῃ σελύνη. Ζεὺς
δὲ αὐτῷ δίδωσιν, ὃ βούλε-
ται ἐλέσθαι, ὃ δὲ, αἰρεῖται
κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς αἰθέ-
ρα, καὶ ἀγέρας μελίων. ἐ-
οδυμένων δὲ, καὶ σπιδὸς νύμ-
φης, ἢ νηίδος, ὃ ὥς πινθεῖ ἰο-
ακάσσης αἰτωλός. ὃς ἀρ-
κτεῖναι Ἀπιν τὴν φορωνέως·
καὶ φυτῶν εἰς τὴν κουρήπι-
δα χώραν, κτεῖναι τὸν ἄπο-
δεξαμενίου φθίειν, καὶ ἀρχί-
λωνος ἡοῖς, Δωδρον, καὶ Λαο-
δοκον, καὶ Πολυποίτιν, ἀφ' ἑ-
αυτῷ τὴν χώραν αἰτωλίας
ἐκάλεισε. αἰτωλὸς δὲ, καὶ
πρωϊόνης τῆς φόρβου, Πλα-
γῶν, καὶ καλυδῶν ἐγλίξο.

ἀφ' ὧν αἰ εἰ ἀετωλίας πό-
 λεις ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν
 μὲν οὖν γήμας ἔχει Δίππῳ
 τῷ Δώρου, καὶ δὲ ἐλίνῃ-
 σι ἀγῆτορα. θυγατρίσας ὅ,
 Στρωπῶν, καὶ Στρατονίκῳ,
 καὶ Λεοφοντίῳ. Καλυδῶ-
 νος δὲ, καὶ αἰολίας τῆς αἰ-
 μυδαίου, ἀδικοῖσιν καὶ πρω-
 τογενείᾳ. ὅς ἔς, καὶ ἄριος
 ὄξυλος. ἀγῆτορ δὲ ὁ πάλ-
 λος γήμας ἐπικαστῆν τῷ
 καλυδῶνι, ἐλίνῃσι Παρ-
 θάονα, καὶ Δημονίκῳ. ὅς καὶ
 15 Ἄριος, Εὐνός, Μώλος, Πύ-
 λος, Θέσιος. Εὐνός μὲν οὖν
 ἐλίνῃσι Μαίᾳ, Πύλῳ, ἢν αἰ-
 πύλλωνος μινυθουμίου, ἰ-
 δας ὁ Ἀφαιρέας, ἢ ῥάσας λα-
 20 βῶν πρὸ ποσειδῶντος ἄρμα
 ὑπὸ πύλον. δῖον δὲ ὅς
 ἔφ' ἄρμας, ἀδὲ τὸν Λυ-
 κόρμα ὅλῃ ποταμόν. καὶ
 25 ταλαεῖν δ' οὐ δ' ὠνάμιος,
 ἔσθ' μὲν ἰπποῖς ἀπὸ πρῶτος
 ἑαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμόν
 ἔβαλε, καὶ καλεῖται Εὐν-

Pleuron, et Calydon nati sūt
 à quibus, quæ sunt illis cogno-
 mines in Actolia vrbes, nomē
 acceperūt. Pleuro ducta vxor
 re Xanthippe, Dori filia, Age-
 norem procreat, et filias Ste-
 rophen, Stratonicenq; et Leo-
 phontem. Calydon autem ex
 Aeolia Amythaonis filia, Epi-
 casten, et Protogeneam, sus-
 cepit, ex qua, et Marte nas-
 scitur Oxylyus, Agenor Pleu-
 ronius filius, Epicasten Calyz-
 done natam coniugem duxit,
 de qua Parthaonem, et De-
 monicen genuit, quæ de Mar-
 te marito, Eucnū, Molū Pylū,
 Thestīūq; cōceptos pepit. Eu-
 uenus sanē Marpessā, quā cū
 Apollo sibi collocari in ma-
 trimoniū queritaret: Idas A-
 pharci proles, sūpto à Neptu-
 no curru pēnato rapuit illū,
 inde è curru insequēs Euenus
 ad amnē Lycormā venit, neq;
 assequēdi voti compos factus
 equos iuglauit, seq; ipsū dei-
 ceps ī flumiū præcipitē deducit.
 (cuius Eue-

APOLLODORI

nus nomen inditum fuit. At Idæ Messenem proficiscenti obuiam factus Apollo virginem aufert: qui, cum inter se de puellæ matrimonio cōcertarent, Iupiter eorum lite dirempta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hæc verita, ne se anum factam Apollo defereret, Idam sibi vizum esse maluit. Thestius vero ex Eurythemide Cleobææ filia feminei sexus quidem, Althæam, & Hypermnestram sustulit: mares autem Iphicium, Eubippum, Plexippum, Eurypylumq; creauit. Paribdonis vero, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Oeneus, Agrius, Alcaibous, Melas, & Leucopeus: filia Sterope, de qua, & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt. Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althæa Thestij filia Toxeum gignit, quem ipse, quod fessam

vos ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. ἴδας δὲ εἰς μέσῳ τῷ πῆγα νεταί, καὶ αὐτῷ ὁ ἀρχάων πειτυχὼν, ἀφαιρεῖται τὴν κόρην. μαχολίαν δὲ αὐτῆς 5 τῷ δὲ τῆς πατρὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέφρασε αὐτῇ τῇ πῆγῃ ἐλίσσασθαι ὅποτ' ὦρ' βούλεται σπαιοικεῖν. ἡ δὲ δέισα (α, ὡς αὐτὴ μὴ γινώσκον αὐτὴν ἀρχάων κατὰ 10 λίπη, τὸν Ἰδαν εἰλθεῖν αὐτῇ. Θεσῖω δὲ ὅς Εὐρυδίμηδος τῆς κλεοβοίας, ἐλθόντ' ὅς θυγατρες μὲν, Αλθαία, 15 Ὑπέρμνηστρα. Ἀρξενίδης δὲ, Ἰφικλός, Εὐῖππος, Πλέξιππος, Εὐρύπυλος. παρ' αὐτοῦ δὲ, καὶ Ὀρύτης, ἰσσοδὲ μαίετος ἐλθόντ' καὶ δέσ, οἰ- 20 νίδης, Ἀγρίος, Ἀλκαίβους, Μέλας, Ἀδελκωπίδης. θυγάτηρ δὲ Στεροπὴ. ὅς ἦς, καὶ Ἀχελώης, σπειρῶντα γενέσθαι λέγουσιν. Οἰνίδης δὲ βασιλεύωντας καλυδῶνος παρ' αὐτοῦ τοῦ φῦτον ἀμπίλου πατρὸς ἔλα-

βε. γάμος δ' Ἀλθαΐας
 τῷ Θεσίῳ γυναικὶ Τοξία,
 ἐν αὐτὸς ἐκτείναντες ὀρπη-
 δισπενταὶ τὸν τάφρον. καὶ
 5 παρὰ τούτῳ Θυρέα, καὶ Κλυ-
 μιον, καὶ θυγατὶς γόργην,
 ἣν αὐτοβαίμων ἐγχευεν, καὶ δὴ
 ἰάνειρα. ἦν Ἀλθαΐα λε-
 γοισίην, ἐκδοιούσῃ γυνῆσαι.
 10 αὐτὴ δ' ἠνιόχει, καὶ τὰ κα-
 τὰ πόλεμον ἥσκει. καὶ πᾶσι
 τῆς γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς
 πρὸς ἀχλαδὸν ἐπάλασεν.
 ἐλθόνσε δ' Ἀλθαΐα, παῖ-
 15 δας δὲ Οἰνέως, Μελέαγρον.
 ὃν δὲ Ἀρεῖος γελονῆσαι
 φασι. οὗτου δ' ὄντος ἡμε-
 ραν ἐπὶ ἅπῃ πᾶσι γυναικῶν
 τὰς μοίρας, φασι δὲ εἰπεῖν
 20 τότε τελευτήσῃ μελέα-
 γρος, ὃταν ὁ κοῦμλος αὐτῇ
 τῆς ἐχάρας δαλὸς κατα-
 καῖ. ὅτε αὐκούσας, τὸ δα-
 λὸν ἀνείλετο Ἀλθαΐα, καὶ κα-
 25 τέθηκε εἰς λαρνακᾶ. μελέα-
 γρος δ' ἐν αὐτῇ ἄφωτος, καὶ
 γυναικὸς γυνόμηνος, τὸν τε τῷ

fossam transilieret, interfec-
 cit, et post hunc, Thyreum
 et Clymenum, filiam quoque
 Gorgen, quæ nupsit Andra-
 moni, ac Deianiram, quam
 nonnulli Altheam ipsam ex
 Dionysio genuisse ferunt.
 Hæc autem aurigandi peria-
 ta rem bellicam exercebat: de
 cuius matrimonio Hercules
 cum Acheloo dimicauit. Sed
 Althea ex Oeneo Melea-
 grum conceptum peperit:
 quem Marte satum quidam
 fuisse tradunt, Ad quem ses-
 ptem dies natum, ipsam
 aduenisse parcas. ac dixisse
 aiunt, Tum Meleagrum ex-
 tinctum iri, cum stipex in
 foco accensus perustus fue-
 rit, quod ubi mater audi-
 uit, Stipitem ex igne sublas-
 tum, intra arcam asseruan-
 di causa condidit. Porro
 Meleager cum natura esset
 inuulnerabilis, ac generos-
 sus hunc in modum oc-
 cubuisse dicitur. Cum an-

nuae in agro fruges redys-
sent, rerum primitias Oe-
neus dijs omnibus, una tan-
tum Diana per obliuionem
prætermissa, dono dedit. Quo
circa irata Dea aprum im-
misit, & magnitudine, &
robore insignem, qui terram
coli, ac in ea sata fieri minis-
me sinebat, pecoraq; om-
nia, & obuium quemq; tol-
lebat è medio. In hunc
itaque aprum, valentissimum
quemq; conuocauit, eiq; qui
feram tam immanem occi-
disset, pellem pulcherrimi
facinoris præmium se datu-
rum pollicetur. Qui vero
ad apri venationem conue-
nerint, hi suere. Meleaz-
ger Oenei, Dryas Martis, hi
Calydonij sunt. Idas, et Lyn-
ceus Apharci, Messenij. Ca-
stor, ac Pollux fratres, Iouis,
& Leda filij, Lacedæmonii.
Theseus Aegei Aibeniensis.
Admetus Pheretis domo Phe-
ris. Antæus, Cepheusq; Ly-

φύπον ἐπελούτῃσιν. ἐτῆ-
σίων καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γε-
νομένων, τὰς ἀπαρχὰς οἰ-
νοῦς θεοῖς παῖσι δύνων, μὲ-
νης ἀρτέμιδος ἱελαδῶ. ἡ
μυῖσσε(α) δὲ ἡ θεός, καί περ
ἐφ' ἡ καὶ ἔφορον, μεγέθει τε,
καὶ βῶμῃ. ὅς τῇντε γῆν ἀ-
πορον εἰτίθει. καὶ τὰ βο-
σκήματα, καὶ τὰ ἐν τυγ-ιο-
χάνοντας διέφθιραν. ἠδὲ
ἐσθρὸν τὸν καί περ, ἐν ἀεί-
σοις ἐκτῆς ἑλλάδος πάντας
ἐκέλευε. καὶ τῷ κτείνου τῇ
τῶν δῆρα, τὴν θηρὰν δῶσειν. ἡ
ἀρτεῖον ἐπηγείλατο. οἱ δὲ
σωελθόντες ἠδὲ τὴν τῶν
καί περ δῆραν, ἡ(α)ν αἰδὲ
μελέαγρος, οἰνέως. σβύας,
ἄριος ἐκκαλυδῶνος οὐτοί. το-
ῖδας, καὶ λυγκῶς ἀφ' ἀρείας,
ἐκμεσῆνης. καὶ τῶν, καὶ τῶν
λυδίουκας διὸς, καὶ λυδίας,
ἐκκαλυδῶνος. Θυσίας
αἰγίας, ἡ ἀθηνίδων. ἀδμυ-
τος φόρητος, ἐκφορῶν. ἀγ-
καῖος, καὶ κηφῶς λυκαύργου,

Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodit : & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit, ab illa vero Amphiarus aprum in oculo vulneravit: inde Meleager transfosso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalantæ muneri dedit. Tum Thestij filij, quod viris præsentibus feminae præmia concedantur, improbantes, pellem Atalantæ donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obvenire, si Meleager eam capere nolit, affirmabant. Quamobrem iratum, plenus Meleager Thestij filios obruncavit, ac pellem Atalantæ restituit. Interea vero Alibæa matre confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum The

ξαν. Εὐρυτίωνα δὲ, πηλὸν ἄκων κατηκόντισε. τὸν δὲ καίπερον πρῶτη μὲν ἀταλάῃ τῇ εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε. Δούτορος δὲ ἀμμοχλάρος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν. μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα, πλῆξας, ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δῖρα, ἔδωκεν αὐτῇ λαίτῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες ἰοδόξου περὶ εἰπρόντων ἀδελφῶν γυνὴ τὰ ἀρεστὰ λήψεται, τὸ δῖρα αὐτῇ ἀφείλοντο. κατὰ γένος αὐτοῖς προσίκειν λέγοντες, εἰ μελέαγρος λαμβάνῃ μὴ περὶ αὐτῶν. ὀργισθεὶς δὲ μελέαγρος, τὸν μὲν Θεσίου παῖδα ἀπέκτεινε. τὸ δὲ δῖρα ἔδωκε τῇ ἀταλάῃ. Ἀλκίον δὲ λυπηθεὶς ἔειπεν τῇ τῆς ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ, ἡ δαλὸν ἦν. καὶ ὁ μελέαγρος ἐβαρύνει ἀπέθανεν. οἱ δὲ φασὶν οὐχ' οὐτὼ μελέαγρον πεδυνῆσαι. ἀμμοχλὸν ποικίλων δὲ τῆς δῖρας φασὶ

τῆς Θεσίῳ παίδων ὡς ἰδί-
 κλον πρὸς τὸν βαλόντος κού-
 ρησι, καὶ καλυπτομένοις πό-
 λεμον ἐστῆναι. ἔβελοντος
 δὲ μελεάγρου, καὶ τινος τῆς
 Θεσίῳ παίδων φονεύσαντος,
 ἀλθαΐαι ἀράσασθαι κατ'
 αὐτῆς. τὸν δὲ ὀργισμένοις
 οἵκοι μίλιν. ἥ δὲ τῆς πο-
 λεμίων τοῖς τείχεσι περὶ
 λαζόντων, καὶ τῆς πολιτῆς
 ἀξιούτων μετ' ἱκετηρίας
 βουθεῖν, μάλιστα πειθεῖν
 ἡρώδης γυναικὸς ἐβελθεῖν.
 καὶ τὸν λοιπὸν κτείναντα,
 τῆς Θεσίῳ παίδων ἀχθὰ
 εἶναι μαχόμενον. μετὰ δὲ τὸν
 μελεάγρου θάνατον, ἀλ-
 θαΐαι, καὶ κλειοπάτρα ἐαυ-
 τὰς αἰὲρ παρῶν. αἱ δὲ θρῆ-
 νοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναικὸς
 ἀπὸ πρηνέως ἤκουσαν. ἀλθαΐαι
 δὲ ἀχθάνουσης, ἔγχεον οἰ-
 νὸς περιβοῖα τῷ ἰώπῳ
 αἰνέου. ταῦτά τινι δὲ, ὁ μὲν γὰρ
 φασὶ τῷ Θυβαΐδᾳ πολε-
 μηθείσης ὁλέοντος λέγει λαο-

sty filij de fera ita contemne-
 rent, quod prius omnium
 Iphicles aprum sauciasset,
 Curetibus, & Calydonijs
 bellum conflatum esse. Inde
 in medium progressus Melea-
 ger nonnullos, etiā è Thestij
 filijs occidit. Tum Alibæā
 filium execratam fuisse aiunt,
 cum vero ob conceptam irā
 domi mansisset. Dehinc ho-
 stibus admœnia proxime ac-
 cedentibus, & ciuibz ipsum
 suppliciter, vt patriæ labo-
 ranti opẽ ferret, orantibus,
 ægre ab vxore persuasum tā-
 dem domo exiisse memorant:
 atq; vbi reliquos Thestij filios
 occidit, pugnando in huma-
 nis esse desuisse. Post autem
 Meleagri interitum, Alibæa,
 & Cleopatra sese dilaniar-
 unt. Et, quæ mortuum des-
 plorauere mulieres in aueis
 sunt commutatae, Oeneus, Al-
 ibæa vbi è vita discessit, Pe-
 ribæā Hipponidi filiā duxit
 vxorẽ. Hanc autem, qui The-

baidem conscripsit expugna-
ta, inquit, Oleno cepisse Oe-
neā munus. Sed Hesiodus ex
Oleno Achaiae oppido, deflo-
ratam ab Hippostrato Ama-
ryncei filio, Hipponoum pa-
trem misisse ad Oeneum, qui
tum procul à Græcia age-
bat, ut ipsam longe aliquo a-
mandaret, præcepisse. Sunt
quoque, qui referant, Hipponoum, cum filiā suam ab Oe-
neo vitiatam fuisse, cognouis-
set, gravidam ipsam ad hunc
ablegasse, quæ demum Oe-
neo Tydeum peperit. Pisan-
der autem ipsam ex Gorge
ortam esse ait, Oeneumq; Lo-
uis nutu filiā ardentissime, de-
perisse. Tydeus vero, cū iam
vir fortissimus euassisset, inter-
fecto, ut quidā docent, Oenei
fratre Alcaiboo, in exiliū fuit
eiectus. Sed is, qui Alcæo-
nidem tragœdiā scripsit, te-
ratur Melanis filios Oeneo
insidiantes, nempe Phineum,
Euryalum, Hyperlaū, Antio-

βείν Οινέα γέρας. ἡσιόδου
δὲ, ὃς ὠλείου τῆς ἀχαιῶς
ἐφ' Ἀρμύλῃν ἕως ἰπποστρά-
του τῆ ἀμαρυγκέως, ἱππο-
στρου τὸν πατὴρα πέμψαι
πρὸς οἰνέα πόρρω τῆς ἐλλά-
δος ὄντα, εἰ τεῖλά μιν ἀρ-
σεῖλαι. εἰσι δὲ τινὲς οἱ λέ-
γοντες ἱπποστρου ἐπιγνόντα
τὴν ἰδίαν θυγατὴρα ἐφθαρι-
ομένην ἕως οἰνέως, ἔγκυον
αὐτῷ πρὸς ᾧ τιν ἀρπέμ-
ψαι. ἐλθόντῃ δὲ ἐκ ταύ-
της Οἰνεῖ Τυδείῳ. Πείσαν-
δρος δὲ αὐτῷ ἐκ γόρης γει-
νέσθαι λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
τρὸς οἰνέα κατὰ τὴν βούλη-
σιν διὸς ὁραδῆναι. Τυδείῳ
δὲ αὐτὸς γυνόμενος γλοναῖος,
ἐφυγαδύνθη. κτεῖναι ὡς ἐ-
μὴ τινὲς λέγουσιν, ἀδελφὸν
οἰνέως Ἀλκείδου. ὡς δὲ ὁ
τὸν ἀλκμαονίδα γεγρα-
φὼς τὸν μέλαιος παῖδα
ἐπ' βουλόοντας οἰνεῖ, φη-
σὶν, Εὐρύαλον, Ἐπὶ ῥαον,
Ἀρπύχην, Εὐμήδην, Στάρ-

10 πα, Ξαάντων, Σθένε-
 λον. ὥς δὲ Φόρεκύνδης, φη-
 σιν Ωλκίον ἀδελφὸν ἴδιον.
 Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάζοντος
 5 αὐτῷ φυγῶν εἰς ἄργος, ἠκε-
 περς ἄσρασον. καὶ τὴν τὸν
 του γάμοσ' θυγατὶρ Ἀδμή-
 πύλῃ, ἐχλίνθησε Διομήδην.
 Τυδεὺς μὲν οὖν ὅς' ὀύβασ'
 10 ομῆδ' ἀσράσου στρατοσάμε-
 νος ἑσθὲρ μελαίνῃσιν ὦσιν
 δ' εἰς ἀπείθαν. οἱ δὲ ἀ-
 γρίῳ καὶ δῖς, δῖσι πάσι, ὅς'
 χυσος, κεύθεος, κελύπτωρ.
 15 λυκαπῶν, μελαίνῃσιν,
 ἀφελόμενοι τὴν οἰνέως βασι-
 λείῃ, τῷ πατρὶ ἔδωκεν.
 καὶ περσέπιδοντα ἢ οἰ-
 νεία καθεΐξαντες ἠκίζοιτο.
 20 ὅστων δὲ Διομήδης ὅς' ἄρ-
 γοῖα πᾶσι γένετο μετ' ἄλ-
 λου κρύφα, ὅς' μὲν ἀγρίου
 καὶ δῖας χυεῖς ὄγχυσον, καὶ
 δῶσι πάσι, πάντας ἀπὲκ-
 25 τινει. οὐτοὶ γὰρ φθάσαν-
 τες εἰς Πελοπόννησον ἔφυ-
 γον. τὴν δὲ βασιλείαν ἐπει-

chen, Eumedē, Sternopē, Xan-
 ickippum, ac Sihenelū, ut vero
 Pherocydes ait, Oleniū fratrē
 ipsum suum: Agrio aut ipsi
 dicam impingente confugisse
 ad Argiuos, Adrastūq; adif-
 se, ductaq; eius filia Deipyle
 in matrimonium, Diomedem
 procreasse. Tydeus itaque
 aduersus Thebas cum Adra-
 sto in bellum profectus pro
 Menalippo vulneratus occu-
 buit. Sed Agrii filii Thera-
 sippus, Onchestus, Proibous,
 Celcutor, Lycopæus, Melanip-
 pus occupatum Oncei regnū
 patri attribuerunt, quinetiā
 viuentem adhuc Oeneum in
 vincula coniectum flagris ce-
 debant. Deinde vero Diome-
 des ab Argis regressus cum
 altero clanculum, Agrii qui-
 dem filios præter Onche-
 stum, Ther sippumq; om-
 neis à medio substituit, quo-
 niā illi in Peloponnesum ex
 fuga sese antea recepissent.
 Atqui regnum, cum iam ses-

nio confectus Oeneus esset, Andræmonis Oenei filiae marito concessit habendum, Oeneumq; in Peloponnesum abduxit. Sed, qui periculum euaserant, Agrij filij in insidijs latitantes, circa Telephi vestram in Arcadia senem occiderunt. Verum vita sunt etum Diomedes Argos translatus: hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oeneæ, sepeliuit: et ducta uxore Aegialea Adrastii filia, siue ut alijs placet, Aegialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent. Ceterum ex Aeoli filijs Athamas Boeotiae Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam vero Hellen. et is uxore Nephele mortua, Inonem sibi conubio iungit: de qua Learchum, et Melicertam filios habuit. Sed insidias nectens à Nephele natis Ino, triticum ut torrerent mulieres, persua-

δὴ γραιὸς ἦν ὁ οἶνός, αἰσραίμονι τῷ τῶν θυγατρῶν ἔοινέως γάμασι δ' ἐδώκε. τὸν δ' οἶνέα εἰς πελοπόννησον ἦλεν. οἱ δ' διαφυγόντες αἰγρίου παῖδες αἰεσφύλακες ποδὶ τῷ τηλέφου ἐστάσαν τῆς ἀρκασίας. τὸν πρεσβύτην ἀπέκτειναν. Διομήδης δ' ἐπὶ νεκρὸν εἰς ἄργος κομίσας, ἔθαψεν, αἰδανὴ πόλις ἀπ' ἐκείνου οἶνον καλεῖται. καὶ γάμος αἰγάλεως τῷ αἰσφύλῳ, ὡς αἰοί φασὶ τῷ αἰγαλέῳ, ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ῥοία ἐστράβυσεν. τῷ δ' αἰόλου παίδων, αἰδάμας δωκεσθῶν βοσκήσας ἐκνεφέλης τεκνοῖμι, παῖδά φείξον, θυγατρᾶα δ' ἑλλήν. αὐτῆς δ' Ἰνώ γαμέει, ὅς ῥ' αὐτῇ Λέαρχος, καὶ μελικέρτης ἐγγόνος. ἐπὶ βουλόμενα δ' Ἰνώ τοῖς νεφέλης τέκνοις, ἐπεισὲ ταῖς γυναικας ἔπυρρον φέγγειν. λαμβάνουσαι δ' ἐκρύφα

αὐτοῖσιν ἰδοὺ ἔπρασσον. γῆ
 δὲ πεφυγμένους πυροῦς δι-
 χαλῶν, καρπὸν ἐπιτίθει
 οὐκαὶ ἐξιδόν. διὸ πῖμπων ὁ
 ἀνδράμας εἰς δελφούς, ἀ-
 παλλαγὴν ἐκ πενίας τῆς
 ἀφορίας. Ἰνὸ δὲ τὸν πῖμ-
 φθόου τὰς αἰέσεις λέγειν,
 ὡς εἰς κληρονομίαν παύσα-
 10 ῖσθαι τὴν ἀντιρρίαν, ἐκαστὰ
 γῆ δὲ ὁ φείξας. ἰδοὺ ἀκού-
 σας ἀνδράμας σεωαυτοῦ κα-
 ξόμηνος ἕως τῆς τῆς γῆς
 κατοικύντων, τῷ βωμῷ πα-
 15 ρέειν φείξον. Νεφέλη δὲ
 μετὰ τῆς θυγατρὸς, αὐτὸν
 ἀνέρπασε. καὶ πρὸ ὄρου
 λαβούρα χρυσόμαλλον κελὸν
 ἔδωκεν. ἐφ' οὗ φθόρμολοι
 20 δὲ οὐρανοῦ, τὴν μετὰ γῆς
 ἕως δὲ ἐλπίοντο κατὰ τὴν
 μετὰ κελύβιν. δάλασσι
 σιγείου, καὶ χερωνήσου, ὧς
 25 οὐκ εἰς τὸν βυθὸν ἢ ἑλλη-
 καὶ κείνοιο ὁ οὐρανὸς αὐτῷ, ἀπὸ
 ἐκείνης ἐλλήσποντος ἐκλήθη

su. quo sumpto clam viris,
 imperata faciunt. Terra,
 quod fruges totas excepisset,
 annonam minime tribuebat.
 Quo circa Delphos Athamas
 de caritate, ac penuria rerū
 vitanda misit, qui scitaretur
 oraculum. Ino vero, missos
 ad id respondendum induxit,
 ut, si sterilitate liberari ve-
 lint, Apollinem praecepisse
 referant, Ioui Phrixum es-
 se iugulandum. Quod ubi ac-
 cepit Athamas, cum ab A-
 grorum colonis impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit.
 Nephelē interim ipsum cum
 filia eripuit, & a Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit, quo cum per ae-
 rem veherentur, quicquid ter-
 rae, ac maris interiacebat, su-
 perarunt. Post, cum ad id fre-
 ti, quod Sigeū inter, & Cher-
 sonnesum existit, venissent,
 Helle in profundum decedit,
 ibique extincta ab ea Hellespo-
 tus appellatur. Phrixus autē

tem in Colchos vsque penetra-
uit, buc scilicet, vbi Aeetes
Solis, ac Perseidis filius impe-
rabat: hanc Circes, & Pasi-
phaes, quā Minos coniugem
habuit, sororem fuisse perhi-
bent. Aeetes itaq; Phrixum
hospitio suscepit, eiq; Chal-
ciopem filiam nuptui dedit.
Hic autem Ioui Phyxio velle-
ris aurei arietem sacrificauit,
& eius pellem Aetæ so-
cero dono dedit. Is autem ad
quercum in Martis lyco Cla-
uis confixit. Phrixus ve-
ro ex Chalciopē Aetæ fi-
lios quatuor extulit, Argum,
Melanem, Phrōtidem, & Cy-
torum. Aithamas deinde ob
Iunonis iram, & filiis etiam,
quos ex Inone sustulerat, or-
batus fuit. Ipse enim furore
percutus Learchum sagitta
interemit. Ino aut Melicertā
secum ipsa in mare deiecit.
Is ē Boeotia pulsus Deū roga-
uit, vbi nam gentiū esset habi-
turus, oraculo monitus est,

τὸ πύλαγρος. φείξῃς δὲ ὕλ-
αν εἰς κόλχιν, ὧν Αἰήτης
ἐβασιλεύει παῖς ἡλίου, καὶ
πρόσηδός. ἀδελφῆς δὲ κίρ-
κης, καὶ πασιφάης. ἢ νύ-
κτας ἔχρηται. οὗτος αὐτὸν
ὑποδέχεται. καὶ μίαν τῶν
θυγατέρων χαλκίω πύλῳ δίδω-
σιν. ὁ δὲ, τὴν χρυσόμαλ-
λον κελὸν δίδουσι Φυξίῳ, τὸ
δὲ τῦτον δέρας αὐτῇ δίδω-
σιν. ἐκείνος δὲ αὐτὸ πρὸς
δρυὶν εἰς ἄριος ἄλσει κατέ-
λυσεν, ἐχρήσαντο δὲ ἐκ χαλ-
κίω πύλῳ τῆς Αἰήτου τέσσαρες
φείξῃ παῖδες Ἀργῆος, Μέ-
λας, Φρόντις, Κύτωρος.
ἁδομασ δὲ ὕπνου δὲ μῦ-
νιν ἔρας, καὶ τῆς ἐξ Ἰνούς
ἐσθρήνη παίδων. αὐτὸς μὲν
τῶν μακρῶν, ἐτόξευσεν Λέαν-
τον. ἰνὸν δὲ, μελικέρτιον.
μετ' αὐτῆς εἰς πύλαγρος ἔρ-
ειλε. ἐκ πύλων δὲ τῆς Βοιω-
τίας, ἐπὶ νύκτιν τῶν θεῶν
πρὸς κατοικήσει. χρυσόμα-
λος δὲ αὐτῷ κατοικεῖν εἰ-

ὃ πῶς αὖ τὸ πῶς ἔπει ζώων
 ἀγρίων ξενιῶν. πολλὸν χώ-
 ραι δειλῶν, αἰέτι χε λυ-
 κois περβάτων μῆρους νεμο-
 5 μίσις. οἱ δὲ διωρή(αν)τες αὖ-
 τὸν, ἃ δειροῖν το, ἀρλιπόν-
 τες ἔφυγον. ἀδάμας δὲ
 κέ(ας) τῶν χώραι, ἀδαμα-
 πίας ἀφ' αὐαῖς περσηγόςου
 10 σε. καὶ γάμας Θεμισῶ τῶν
 ὑφέως, ἐλόνῃσε Δόικωνα,
 ὄρυθρόν, Σχινέα, Πτόας.
 Σίσυφος δὲ αἰόλου κτίσας
 ἐαύρας τῶν γῆ λεζυμλίω
 15 κείνῳ, γαμείμδρόπην τῶν
 ἄτλας. ὅς αὐτῆς παῖς
 γίνετα γλαῦκος, ὃ παῖς
 βελδορόντης ὅς οὐρυμέ-
 δης ἐλινύδη. ὅς ἐκτενε
 20 τῶν πυρίπνοου χίμαιρας.
 Τῷ κλέζεθ δὲ σίσυφος εἰ ἄ-
 δου. πύρον ταῖς χερσὶ, καὶ
 τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦ
 ὄν ἔπει βάλλειν δέλῳ.
 25 οὔτος δὲ ὠδούμιος ὑπ' αὐ-
 τῷ, ὠδεῖται πάλιν εἰς τοῦ
 πύφ. τίνδ δὲ ταύτῳ τῶν

eo in loco, ubi ab agrestibus
 animantibus hospitio exca-
 ptus fuerit, sedem poneret,
 quia, cum multum terrarum pera-
 grasset, lupis, quae ouium femoribus
 pascebantur, sit obuius: quae cum
 illi vidissent, quae dilaniabant,
 relictis, in fugam sese
 dederunt. Post Athamas, loco
 exaedificato a se nomine
 Athamantiam imposuit. De-
 inde Themistonem Hypseis fi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconem, Erythroem, Sphae-
 neum, et Ptoem genuit. Sisy-
 phus autem Aeoli filius con-
 data Ephyrā, cui nunc Corin-
 tho est nomen, Meropē Aetā-
 tis filiā sibi uxore coniungit:
 ex iis Glaucus oritur, qui Bel-
 lero-phōtem ex Eurymede su-
 scepit. Hic ignuomā Chimae-
 rā occidit. Ad haec, Sisyphus
 apud inferos saxo manibus, et
 capite subuoluendo cruciatur,
 idque, ubi in summa reportatus
 est: de integro mox ad ima de-
 noluitur. Sum, qui hanc poë-
 ῶν

ob Aeginā Afopi illatā fuisse
dicant. quod occultā illius ra-
ptorem Iouem Afopo filiam
vestiganti detexisse fertur.
Deion autem Phocidis rex
Diomedam Xuibi filiam dux-
it uxorem: quæ illi filiam
Asteropeam parit, & mares
Aenetum, Astorem, Phylacū.
& Cephalum, qui Procrin
Erechthei filiam sibi coniun-
xit. Hunc autem contra
Aurora impatienter amans,
rapuit. at Perieres Messena
potitus Gorgophonem Persei
filiam in matrimonium acce-
pit: de qua Aphareus, Leu-
cippus, Tyndareus, et Icarius
filij orti sunt. Pleriq; vero Pe-
rierem afferunt non Aeoli,
sed Cynoriæ, qui Amyclæ
filius fuit, natum. Proinde,
quæ de Perieris nepotibus tra-
duntur, ubi de Aslantis gene-
re agetur, dicemus. Magnes
autem Aeoli filius Naidem
nympham ducit uxorem, ex
qua filios gignit Polydectem,

δίκλῳ, δὲ τῷ Ἀσωποῦ θυ-
γατὸρα αἰγίνασι. ἀρπάσαν-
τα γὰρ αὐτῷ κρύφα δια, ἃ
σωπαδ μινύσαι ζητοῦντι
λέγεται. Διῖων δὲ βασι-
λεύων τῆς Φωκίδος, Διομή-
δῳ τῷ ξοῦδου γαμῆ. καὶ
αὐτῷ γίνετα θυγάτηρ μὴ
Ἀστροπεία. παῖδες δὲ αἶνε-
τος, Ἀκτωρ, Φύλακος. Κέ-
φαλος. ὃς γαμῆ Πρόκριν
τῷ Ὀρέχθειας. αὐτῷ δὲ ἡ
ἡὼς αὐτὸν ἀρπάξει ὀρεσθεῖ-
α. Περύβης δὲ μεσσηνίῳ
Κορροφῶν, γοργοφόνῳ τῷ
Πόροίῳ ἔγαμην. ὃς ὡς Ἀφα-
ρεὺς αὐτῷ, καὶ Λεύκιππος,
ἡ Τυανδάρειας. ἔτι τὲ, Ἰκα-
ριος καὶ δὲ ἐγλίοντο. πολλοὶ
δὲ τὸν περύβην λέγου-
σιν, οὐκ αἰόλῃ καὶ δα, ἀλλὰ
κωόρτα τῷ ἀμύνκλῳ. διό-
πρ ταῦ ποτὶ τῷ περύβης.
ἐκγόνων, αἱ τῷ ἀτλαπι-
κῷ γίει δηλώσομεν. Μά-
γνης δὲ αἰόλου γαμῆ νύμ-
φῳ ναιίδα. καὶ γίνονται

αὐτῷ καὶ δις, Πολυδέκτης,
 καὶ Δίκτυς· οὗτοι σέλιφον
 ἦσαν. Σαλμωνίδης δὲ, τὸ
 μὲν πρῶτον πρὸς Διὶ
 5 λῖαν κατῴκει· ἤραλινόμε-
 νος δὲ αὐτῷ εἰς ἦλιν, ἐκεί-
 νον ἐκτίσεν, ὕβρις δὲ
 ὦν· καὶ τῷ διὶ ἔβρισκτο
 δῖλων, ὅτι τὴν ἀσέβειαν
 10 οὐκ ὀκλάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτῷ
 εἶναι Δία· καὶ ταῖς ἐκείνου
 ἀφελόμενος θυσίαις, ἑαυτῷ
 προσέτασσε θύειν· καὶ βύρ-
 15 ρας μὲν ἔβριση, καὶ ἄρ-
 ματος μὲν λείπτων χαλ-
 κῶν σύρων, ἔλεγε βρον-
 τῶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρα-
 νὸν αἰθρομέλιος λαμπάδας,
 ἔλεγε λυγρὰ πτεροῦ· ἔδωκε δὲ
 20 αὐτὸν κεραυνῶας, τὴν κτι-
 σθεῖσιν ὑπὸ αὐτῷ πόλιν, καὶ
 τῷ οἰκίτορας ἠφάνισεν πάν-
 τας· Τυρῶ δὲ ἡ Σαλμων-
 25 ῖδος θυγάτηρ, καὶ Ἀλκιδί-
 κης ἡ πρὸ κρηδεῖ, τῷ Σαλ-
 μονίδῳ ἀδελφῷ φεφομένη,
 ὥστα ἰχθὺς· αἰπῶς τὴν

ac Dictyn. Hi Scribunt in
 coluere. Salomoneus autem
 prius quidem circa Thessas-
 liam habitauit, ac reuersus
 ipse in Elidem, urbem iti-
 cōdidit. qui cū cōtumeliosus
 suapte foret ingenio, seque Ioui
 adaequaret, suae ipsius impie-
 tatis poenas luit, Nam se Iou-
 uem esse praedicabat, et quae
 illi dedicati solebant, ea sibi
 immolari iubebat. Necnon
 pelles detractas in quadriga
 cum lebetibus aeneis agitans
 tonitrua se concitare disitaba-
 5 bat, necnon iaculans in coe-
 lum ardenteis faces fulgura
 se imitari iactitabat. Hinc
 ipsam Iupiter fulminat: vrs-
 bemque ab eo conditam, extin-
 ctis ciuibus omnibus solo ex-
 quauit, Ceterum Tyrò Sal-
 monei filia ex Alcídice, quae,
 cum apud Cretheum Salmo-
 nei fratrem aleretur, Enia-
 pei fluminis amore flagra-
 10 uit, atque ad illius fluentia
 continenter accedens propter

amnem conqueri minime desinebat. Neptunus interim sumpta Empei forma cū ipsa concubuit. Hæc autem, cum geminos clanculum peperisset, infantes exponit. Adiacentibus autem pueris, & equariis pastioribus prætereuntibus, equarum una, cum infantium alterum mamma, casu quodam tetigisset, facii partem lluidulam reddidit. Tum equarius infanteis ambo suscepit alendos, & cui lluidula reddita ē facie pars, Peliam nominavit, quasi Liuium dixeris: alterum vero Neleum vocat. Qui cum ad iustam, integramq; ætatem peruenissent, agnita matre, nouercam, quod eius opera parentem male affectam percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ, tametsi intra Iunonis templum confugere anteuertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam iugulauit. Eamq; ob

τα μὲν. καὶ συνεχὲς ἔσθ' ἅ τ' αὖτοῦ ρεῖθρα φυτῶν, τοῖς αἰπὸν ἔσθ'. ποσειδῶν δὲ εἰκαδὲς αἰπῆ, συγκατεκλίσθη αὐτῇ. ἡ δὲ, γλυνήσασα κρύφα, διδύμοις παῖδας ἐκτίθησιν. ἐκ μέρων δὲ τῆς βρεφῶν, παριόντων ἰπποφρεβῶν ἰππος μία προσεφαιλήθη τῇ θηλῇ, θάτορον τῆς βρεφῶν, πέλιδόν τι τῆ προσώπου μέρος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἰπποφρεβὸς ἀμφοτέρω δὲ παῖδας ἀνελύμενος ἔδρεψε. καὶ τὸν μὲν, πελιδόειτα, πελιδὸν ἐκάλεσεν. τὸν δὲ ἑτόρον Νηλεῖα. πελειῶντις δὲ, ἀνελύμενον τὴν μητέρα, καὶ τὴν μετρησάμεναι κτεῖναι σιδήρῳ. κακομένην γὰρ γόνις ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρμησεν ἐπ' αὐτήν. ἡ δὲ, φθάσασα εἰς τὸ τῆς ἡρώς τέμενος, κατέφυγεν. πελιδὸς δὲ ἐπ' αὐτῇ τῆς τῆς βρεφῶν αὐτῇ κα-

ἔσφαξε . καὶ καὶ δόλον διε-
 τίλει τῶν ἡρώων ἀπμάχων .
 ἐστασίασαν δὲ ὕδρον πρὸς
 ἀλλήλους . καὶ νηλὸς μὲν
 5 ἐκπεσὼν , ἡ γὰρ εἰς μεσσηνίῳ
 καὶ πύλον κτίθει . καὶ γα-
 μῆ χλωρίδα τῶν ἀμφίωνος ,
 ὅς ἑς αὐτῷ γίνεται θυγά-
 τερ μὲν Πηρώ . ἀρρενὲς δὲ
 10 ποταύρος , καὶ ἀσδῖος . πυ-
 λάων , δὴ μάχος , εὐρύβιος ,
 ἐπίδαος , ῥάδιος , εὐρυμύτης
 εὐαγόρεος , ἀλάτωρ , Νέ-
 στωρ , Περικλύμηνος , ὧ δὲ πο-
 15 τείδων δίδωσι μετὰ βάλλειν
 τὰς μορφάς , καὶ μάχομε-
 νος , ὅτε ἡρακλῆς ὄξε πόρῳ
 πύλον . γινόμενος δὲ τὸ μὲν
 λέων . ὁ , τὸ δὲ , ὁ ὦς . ὁ , τὸ
 20 δὲ μέλιος αὐτὸς ἡρακλείου
 μετὰ τῶν ἄλλων νηλέως παύ-
 δων , ἀπέθανε . ἐπὶ δὲ
 νέστωρ μόνος . ἐπειδὴ παρὰ
 γερῶσις ἐρέφει . ὅς γή-
 25 μαρ ἀναξίβιαν τῶν ἡρατι-
 έως , θυγατρός μὲν , πεισι-
 στήν , καὶ πολυγίστην ε-

rem nullo vnquā honore Pe-
 lias Lunonē affectisse memora-
 tur. Atqui postea inter se dis-
 scordiā exercere non desie-
 rūt. Neleus demū regno pul-
 sus Messenā cōmigrauit , &
 Pylo vrbe cōdita Chloridem
 Amphionis filiā sibi copula-
 uit: de qua Peronē puellā ge-
 nuit: sed mares hosce, Taurū,
 Asteriū, Pylaonem, Deima-
 chū, Eurybiū, Epidaū, Eury-
 menem, Euagoram, Alasto-
 rem, Nestorem, & Pericly-
 menum, cui iam Neptunus in
 varias sese formas transmu-
 tandi potestatem fecit: hinc
 pugnans, quo tempore Pylum
 urbem Hercules vi cepit, mo-
 dō in leonem, modō in serpē-
 tem, nūc in apem, faciem cō-
 uertens ab Hercule tamen cū
 ceteris Nelei filiis occisus est:
 Solus autē Nestor seruatus est
 incolumis, q̄ppe qui apud Ge-
 renios educabatur, & ducta
 vxore Anaxibia Cratiei fia-
 lia feminas Pisidicē, & Poly-

castē, Mares aut̃ Perseū, Siva-
ticū, Aretum, Echebronē,
Pisistratum, Antiochum, &
Thrasymedem suscepit. Ges-
lias insuper Thessaliam in-
colebat ducta Bianthis filia
Anaxibia, siue, vt quidam vo-
lunt, Philomache ex Amphio-
ne orta filium Acastum ge-
nuit, & feminei sexus Pisi-
diden, Pelopean, Hippoboen,
& Alcestin. At Cretheus cō-
dita Iolco Tyronem Salmo-
nei filiam cepit uxorem: ex
qua sibi filij nascuntur Ae-
son, Amythaon, & Pheres,
Amythaon igitur Pylum ha-
bitans Idomenem Pheretis fi-
liam sibi coniugio sociauit,
cui ex ea liberi oriūtur Bias,
& Melampus, qui, cum ruri
ageret, ac pro suis aedibus
querqus existeret, in eaq; ser-
pentium latebra esset, occisis
a ministris serpentibus, cete-
ra quidem reptilia congestis
lignis concremauit, atq; ser-
pentium partus educauit: qui
cum

γλίνυσε. καὶ δαες δὲ, πέρ-
σας, Στάπχον, Λερνόν, Εχί-
φροια, Πισίστρατον, αὐτίλο-
χον, Θρασυμύδην. πελίας
δὲ πόδι Θεσσαλίας κατὰ- 5
κει. καὶ γάμος Λαξιγείας
τῷ Βίαστι, ὡς δὲ αἱ τοὶ Λέ-
ραιοι. Πελομαχῶ τῷ ἀμ-
φίονος, ἐγλίνυσε καὶ δα μὲν
Ἀκαστον. θυγατὶ δὲ, 10
Πισιδίκῃ, Πελοπίαν, ἡπ-
ποβόην, Ἀλκυσιν. κρηθόνος
δὲ κτίσας Ἰωλκόν, γαμεῖ
Τυρῶ τῷ Σαλμωνίδῃ τῷ
αὐτῷ ἀδελφεῷ. ὅθεν αὐ- 15
τῷ γίνονται καὶ δαες. Αἰ-
σων, Ἀμυθαόν, Φόρῃς, Ἀμυ-
θαόν μὲν οὖν οἰκῶν Εὐύλον,
Εἰδομένην γαμεῖ τῷ Φόρῃ
τος. καὶ γίνονται καὶ δαες 20
αὐτῷ Βίας, καὶ μελάμ-
πος. ὅς ἐστι τῆς χρείας
διατελὼν, οὗσης πρὸ τῆς
οἰκίας αὐτῷ θρύος, ὃν ἡ
Φωλεὸς ὄφειον ὑπὲρ χειρὸς. 25
ἀρκτεῖν αὐτῶν τῆς θόρα-
κῶν τῶν ὀφείων, τὰ μὲν

ἥπιτά, ξύλα συμφορήσας
 ἔκαυσεν. τῶ δὲ τῆς ὀφείας
 νεοσσός ἐθρέψα. οἱ δὲ, γε
 νόμοι τελεῖοι, περιστάντες
 5 αὐτῷ καιμωμλίῳ τῆς ὤμων
 ὄξεσθαι, ταῖς αἰσάσιν
 ταῖς γλώσσας ὄξεσθαι
 ρον. ὁ δὲ, αἰσάσιν, κῆλνός
 10 μιν πωλεῖν, τῆς ἰσχυρ-
 πτομλίῳ ὀργίων ταῖς φω-
 νάσιν σιωπῇ. καὶ πρὸ ἐκείνων
 μαρτυρίαν προύλεγε τοῖς
 αὐθρόποις τὰ μέλλοντα.
 προσέλαβε δὲ καὶ τὴν αὐτὴν
 15 τῆς ἰσχυρῶν μαρτυρίαν. πωλεῖ
 δὲ τὸν ἀλφειὸν σιωπῇ
 ἀλλοιῶν, τὸ λοιπὸν αἰσάσιν
 ἐν μαίῃς. Βία δὲ ὁ α-
 μυθόνοτος ἐμνήσθη πρὸς
 20 τὴν Νηλέως. ὁ δὲ πολλὰν
 αὐτῇ μνήσθη νομλίῳ τὴν θυ-
 γατήρα, δώσειν ἔφην τῷ ταῖς
 ἰσχυρῶν βόας κομίσαντι
 αὐτῷ. αὐτὰ δὲ ἔφην.
 25 φυλάκη, καὶ κύων ἐφύλα-
 σεν αὐτάς, ὃν οὐτε αὐθρό-
 πος, οὐτε θυμὸν πέλας ἐλ

cum ad iustum corporis mo-
 dum succreuissent, ipsum iā
 dormientem circumfistunt, et
 ex utroq; humero illius aures
 linguis extergebant, tandem
 expergesfactus, excitationesq;
 ac perierresfactus, superuo-
 litantium auium uoces in-
 telligebat, & quæ ab ijs
 futura edocebatur, immortalis
 libus prædicebat, per has
 ruspicinam præterea uati-
 cinari non ignorabat. Ad
 hæc Apollini propter Al-
 pheum obuiam factus, de
 cetero uaticinandi peritissi-
 mus euasit. Bias uero A-
 mythæonis filius Peronem
 Nelei filiam uxorem depo-
 poscit. Hic, per multis fili-
 am suam expetentibus, eam
 nulli, nisi, qui Phylaci ad se
 boues abegissent, se traditu-
 rum, dictitabat. Eæ uero ad
 Phylacem urbē custodia ca-
 nis seruabantur, ad quem ne-
 q; mortaliū quisquam, neq;
 ferarum ulla proxime acces-

dere audebat, Quare cum ui-
bues abigi nulla possent, Me-
lampodus fratris opē sibi con-
stituit implorandam: Id illi
germanus se præstaturū pol-
licetur, eiq; abigēum deprē-
bēsum iri prædixit; Qui, si
iam annum planē exactum
in uinculis iacuerit, ita de-
mum boues habiturum se ces-
cinit, Post, eiusmodi pol-
licitationē ad Phylacen cons-
tendit, atq; , ut prædixerat,
deprebēsus in furta, coniec-
tus in uincula domi custo-
diebatur, Deinde uero toto
propē anni circuitu reuolu-
to, teredinum in summo tecti
culmine trabem corrodentis
um sonum audit, & quan-
tum ē trabe derosum esset,
percōtante, domesticis tū mi-
nimū supereffe respondētib.
aliō se extemplo traduci ius-
bet. Quo uix dum factō, do-
miciliū illud corruit, id admi-
ratus Phylacus, ubi uatē illū
optimum, esse animaduerrit,

δεῖν ἡδύναντο. ταύτας α-
δύνατον βίαις ταῖς βόας
κλέψαι, πρὲς αἰεὶ τὸ ἀδελ-
φὸν συλλαβεῖσθαι. Μελάμ-
που δὲ ὑπέχθη. καὶ περὶ 5
πενὶ ὅτι φωραθῆσεται κλέ-
πτων. καὶ δεδῆς εἰσαυτῷ,
οὕτω ταῖς βόας λήψεται.
μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχιν, εἰς
φυλάκην ἀπήκει. καὶ κα- 10
τάπερ περὶ πει, φωραθῆς
ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν
οἰκῇ ματι ἐφυλάττετο. λει-
πομλίου δὲ τῷ εἰσαυτῷ εἰς
χίος χρόνου τῷ κατὰ τὸ καί 5
ρυφαῖον τῆς σένης σκαλί-
κων ἀκούει. τῷ μὲν ὄρωτων
τος πόρον μόρος ἦδη τῷ δο-
κοῦ διαβέβρωται. τῶν δὲ,
ἀρκυναμλίων λοιπὸν ἐλάξο 10
χρον εἶναι. καὶ ταχέως ἐ-
κάλουσαν αὐτὸν εἰς ἑτέρους
οἰκημα, μετὰ γαλῆν. γλυ-
μλίου δὲ τούτου, μετ' οὐ πο-
λὺ σωέπια τὸ οἰκημα. θαυ- 5
μάσις δὲ φύλακος. καὶ με-
τὰ δὲ ὅτι ἐστὶ μαίτις αἰετός,

λύας πῆρε' ἄλυσεν εἰπεῖν,
 ὅπως αὐτῷ τῷ παιδί ἰωί-
 κλωπαῖδες γίνωνται. ὁ δέ,
 ὑπὸ χθονὶ, ἐφ' ᾧ ταῖς ἐόασιν
 5 ἵσταται, καὶ κατὰ δύ' ἄστρον
 ἑὸν δύο, καὶ μελίσσας, ὅδ' ὅς
 οἰωνοὺς προσκαλίσσεται.
 πῆρε' ἰομενίδης δ' αἰγυπιοῦ,
 πῆρ' αὐτοῦ μαλ' ἀνὰ δὴν, ὅτι
 10 φύλακος ποτὲ κροῦς τέ-
 μνων ἑστὶ τῆς ἀγροῦς, πῆρ' αὖ
 τῷ ἰωίκλῳ τὴν μάχην
 ἡμυμείνην ἐπὶ κατέδρα.
 δειγνόντος δὲ τῷ παιδὶ, καὶ
 15 φονόντος αὐτοῦ, κατὰ τῆς
 ἰφίτας σφυρὸς αὐτὴν ἐπῆξε.
 καὶ τῷ τῷ ἀμυμείνῳ
 ἐκάλυψεν ὁ φλοιός. ἔλε-
 γον οὖν οὐρεθείσης τῆς μά-
 20 χῆρας, ἐξύσων τὸν ἰὸν ἥδ'
 ἡμῶας δέκα ἰωίκλῳ δὴ
 πῆναι παῖδα γενήσεται. τῷ
 τὰ μαλ' αὖν παρ' αἰγυπιοῦ
 μελάμπος, τὴν μὲν μάχην
 25 ἑρῶν οὐρεῖ, τῷ δὲ ἰωίκλῳ ἥ
 ἰὸν ἐξύας, αὐτὸν ἡμῶας δέκα
 δίδωκε πῆναι, καὶ παῖς αὐτῷ

solutum uinculis, qui posset
 Iphiclus filius prolem habere,
 re, ut uaticinetur, efflagiat.
 Tum ille, quatenus boues res-
 cipiat, se uaticinaturum pol-
 licetur. Inde mastatis duo-
 bus tauris, eorumq; uisceribus
 particulatim concisis, ad
 inaugurandū auis euocauit,
 ad quē cū uultur aduolasset,
 ab eo iā cognoscit, quod olim
 Phylacus arietes in agro se-
 cespita praefecans nō procul
 ab Iphyclo sanguine adhuc
 madentem cultrum locauit.
 Quare puer metu perculsus
 cum sese in fugam eō iecisset,
 in sacra quercu, secespita de-
 fixit, eāq; obduſtus cortex or-
 puit. Inuento itaq; cultro, si
 decussā, inq; ferri rubiginē,
 denos dies Iphyclo i uino po-
 tandā dederit, filiū de se pro-
 lē esse geniturū. Haec a uultu
 re praedictus Melampus, seces-
 pita repit, et Iphyclo decussā
 ex illa rubiginē denos ppe di-
 es bibendā ppinauit. Tū ille

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Podarceen filium procreavit,
ac boues Pylū perduxit, fra-
triq; Peronem Nelei filiam
consecutus in coniugium cola-
locavit. Et Messenæ aliquan-
diu mansit. Postea uero, quā
Bacchus Argiuis mulieribus
furorem iniecit, factus re-
gni partem, eas uesania libe-
rauit, quo etiam cum Biantē
fratre commigrauit, Porro
Biantis, et Peronis filius
Talaus fuit, de quo, et Ly-
simache Abantis Melampus
dis filij, nati sunt, Adrastus,
Paribēnopæus, Pronax, Mec-
cisteus, Aristomachus, Eri-
phyle, quæ nupsit Amphias-
rao. Paribēnopæus autem
Promachum creat, qui cum
Epigonis in bello cōtra The-
banos militauit. Mecisteus Eu-
ryalū genuit. Qui aduersus
Troia nauigauit, ex Pronax
Ete natus ē Lycurgus. Sed A-
drastus ex Amphithea Pro-
nai filia, feminei qdē sexus
Argiā, Deipyle. Ægialeā su-

Ποδάρκης ἐγένετο. τὰς δὲ
Βόας εἰς πύλον ἤλασε, καὶ
τῷ ἀδελφῷ τῷ Νηλεῶς θυ-
γατρίᾳ λαβὼν ἔδωκε, καὶ
μέχρι μάλιστα ἐμεσσην κα-
τῶκει. ὡς δὲ τὰς ἐἴργε
γυναικας ὀξέμηνε Διόνυ-
σος, ὑπὸ μὲν τῇ Βασσιλείᾳ
ἰασάμενος αὐτὰς, ἐκὼν μὲν
βίαντος κατῶκεν. 10
Βίαντος δὲ, καὶ Πηροῦς Τα-
λαῆος, οὗ, καὶ Λισιμάχης τῇ
Λβαντος τῷ μελάμπεδος,
Λοβαστος, Παρθνοπαῖος,
Πρώναξ, Μηνιστῆς, Λεισό- 15
μαχος, Εἰφύλη, ἣν ἀμωιά-
ραος γαμῖ. παρθνοπαίει
δὲ πρόμαχος ἐγένετο, ὃς με-
τὰ τῇς ἀδελφῶν, ἣς θυγάς
ἔστρετόν. Μηνιστῆς δὲ 20
Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Ἰοῖαν.
πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυ-
κούργος. ἀστράτου δὲ, ἣν ἀμ-
ωιδέας τῆς πρώνακτος, θυ-
γατρίᾳ μὲν Ἀργία, δὴν πύ- 25
λη, Αἰγάλεια. καὶ δὲ δὲ
αἰγάλως, Κυάριππος. φέ-

ρης δὲ ὁ Κρηδεῖας, φέρων εἰ
 ἰοπαλίᾳ κήσας, ἐχλίνουσιν
 ἄλκυον, καὶ Λυκούργου.
 Λυκούργος μὲν οὖν ποδὶ νε
 μίαν κατῴκησε, γήμια δὲ
 ὠρυδίκην. ὥς δὲ εἴιοι φα
 σιν, ἄμφιδεῖας ἐχλίνουσιν
 Οφείλῃ κληθεῖσιν Ἀρ
 χήμορον. Ἀδμήτου δὲ ἑκ
 ιοπαλίουτος τῆς φέρων, ἐδῆ
 τῶσιν ἀχάων αὐτῷ μνη
 σδομὴν πῶ Πελίῳ θυγα
 γατὸρα. τῷ καὶ ταξάσθαι
 ἄρμα, λαίρτων κῆρῶν,
 ἡ ἀχάων ζυγῶν ἔδωκεν.
 ὁ δὲ κομῆσας περὶ Πελίαν,
 Ἀλκίσι λᾶμβάνει θυγά
 τῆς εἰ τοῖς γάμοις, ὅξελάθει
 ὅ ἀρκέμωδι θυγατρί. διατο
 ροτὸ τὸν θαλάμῳ ἀνοίξας,
 ὤρε. σφακόντων αὐτῶν ἄρμα.
 πτωλεωμύον. ἀχάων δὲ
 εἰπὼν ὅξελάσκεσθαι τῷ
 θῶν, ἡτλήσας ποδὶ μοιρῶν,
 ἡ γὰρ ὅταν ἄδμητος μέλλῃ
 κλέπτειν, ἀχλυνθῇ τῷ θα
 λάμῳ, ἀνέκουπας τίς ὑπὲρ

stultit. Mares autem Regialeū, Cy
 anippūq; habuit. Pheres Cre
 thei filius, qui Pheras urbem
 Thessaliæ cōdidit. Admetū,
 ac Lycurgū precreauit, Lycur
 gus circa Nemeā habitauit,
 uigilantia Euridice, uel, ut alij
 narrāt, Amphithea uxore O
 pheltem cognomento Archea
 mori genuit. Ceteræ Admete
 Pheris regnātī, Apollo merce
 decōductus seruiuit, quo tēpo
 re Peliae filiā uxore deposce
 bat. Pelias ab eo currū, a leox
 ne, et lupo trahendū postulati.
 Admetus Apollinus ope leo
 nē, et aprū iunctos ad regem
 pduxit. Et Alcestin caput : q
 cū in nuptijs de more sacrafa
 ceret, Diane immolare obli
 tus, a pro thalamo, magnū dra
 conū globū inuenit. Cui tum
 Apollo numinis irā placandā
 eē monuit : Vbi uero de Ad
 meti fato quesitū eēt : respon
 sum fuit, cum Admetus in hu
 manis eē defiturus esset, cum
 mortis piculū euasurū esse.

APOLLODORI

figs p eo sine pater, sine ma-
ter, aut uxor moriē ultrò suz-
bierint. Post, ubi illi morien-
di dies aduenit, parētes p fi-
lio ē uita migrare noluerūt,
Alceſtis autē pro marito suo
mori nō dubitauit, et cā Pro-
serpina rursus i uita remisi-
ſed, ut qbusdā placei hercules
cōmissa cū Pluōe, pugna ad
superas auras reduxit. Iason
(aut Aefone, Crethei, et Por-
lymedes Autolychi, filio natus)
Iolcū urbē habitabat. Pelias
Iolci post Cretheū regnauit:
cui de regni ſucceſſore ſci-
eanti reſpondit Apollo, qui
alterū pedē dūtaxat calceat
tū hēat, cauendū eſſe. primò
cū id genus oraculi minime
intellexiſſet, paulopoſt reip-
ſa percepit. Nā, cū in littore
Neptuno immolaret, cum p-
multos, tum etiam Iasonem
eō accerſiuit. Is uerò, quòd
rei ruſticae deſiderio teneret-
tur, ruri agens ad eadem
ſaſtra properauit. Et Anax

αὐτῷ δινύσκειν ἔλκεται πα-
τρὸς, ὃ μήτηρ, ἢ γυνή. ὥς δὲ
ὁ Λαοκὴν τῷ δινύσκειν ἡμῶρα,
μήτε τῷ πατρὸς, μήτε τῷ μη-
τρὸς ἑσθλὸν αὐτῷ δινύσκειν
θελόντων, ἀλλήκεις ἑσθλὸν
αὐτῷ ἀπιδανε. καὶ αὐτὸν
πάλιν αὐτὸν ἐπεμψεν ἡ κόρη. ὥς
δὲ εἴοι λέγοισιν, ἡρακλῆος
μαχεσάμενος ἔδην. Αἰῶνος ἰο-
δὲ τῷ κρηδείας, καὶ Πηλυμ-
δης τῷς Αὐτολύκην Ἰάσων.
οὐρὸς ὡς καὶ ἰωλκῶ. τῆς δὲ
ἰωλκοῦ πλίσας ἐβασιλεύ-
σας μετὰ κρηδείας, ὡς χρωμύλως
πρὸς τῆς βασιλείας, ἐδέ-
σσαν ὁ δειὸς, τὸν μοιρασ-
θέντων φυλάξατο. τὸ μὲν
οὖν πρῶτον, ἡγνόει τῷ χρῆ-
σιν, αὐτὸς δὲ ὕσθρον αὐτῷ
ἔγνω. πλὴν γὰρ ὅτι τῷ θα-
λάσῃ προσειδὼν ἰουσίαν,
ἄλλοις τε πολλοῖς ὠδῶν
τῇ, καὶ τὸν ἰάσονα μετεπί-
ψας. ὁ δὲ πόθῳ χαργίαν
εἰ τοῖς χερσὶν διατελῶν,
ἔσθλως ὡς τῷ θυσίαν.

δικαίων δὲ ποταμὸν Α-
 ιαυροί, ὅς ἦλθε μοι οὐκ ἴσθα-
 λος τὸ ἔσθρον ἀκρίβεις ἐν
 τῷ βίβρω πίσιλοι. Θεοσά-
 μιος δὲ πελίας αὐτὸν, καὶ
 τὴν χρυσὸν συμβαλὼν, ἡ-
 ρώτα περσελιδῶν, τίς ἄν
 ἐποίησεν ὅζουσίαι ἔχων. εἰ
 λόμοι ἦν αὐτῷ, περσεπινος
 ἰοφαιδιδῆσεσθαι τῆς πολιτῆ.
 ὁ δὲ, εἰπε πῶλθεν ἄλλως,
 εἴπε ὅς μιν ἡν ὕρασ. ἵν' ἔλ-
 θη κακὸν μηδὲ πελίας. τὴν
 γὰρ ὕρασ οὐκ ἐτίμα, τὸ χρυσὸν
 ἡν μελὸν διδράσ. ἔφη περσε-
 πῆτον αὐαφδρεῖν αὐτῷ.
 ἔπειτα πελίας ἀκούσας, οὐθὺς
 ὡς τὸ διδράσ ἐλθεῖν ἐκέλευ
 αὐτὸν. ἔπειτα δὲ ἐν κέλ-
 εροῖς ἦν Ἀριος ἄλσει κρε-
 μάμλιον ἐκσφύσ. ἐφρουρεῖ
 το δὲ ἔπειτα σβακόντος αὐ-
 πνον. ὡς ἔπειτα πρὸς πόλιος
 ἴατο, ἔργον παρεκάλεισε
 αὐτὸν φείξου. καὶ κείνος ἀνθ-
 ρῶς ἔπειτα μελῆς πηκτικόν
 ὅρει ἰαὺν καὶ πσκούσας τὴν

rum amnem traiciens , altes-
rum in amnis alueo amisit
calceum . Id ubi Pelias uis-
dit , oraculum memoria repe-
tens , propius eum accedit ,
rogatq ; ; quisnam adeundi
potestatem , secisset , quando
sibi ex oraculo prædictū fue-
rat , à ciuium aliquo mortem
sibi illatum iri . Hic autē si-
ue forte quadam superuenit ,
siue Iunonis ira , ne mali al-
iquid accideret Peliae , quip-
pe qui Iunonem nullo dignas-
batur honore ;) pellem uelle-
ris aurei , ut ille afferret , im-
peratum fuisse aiunt , quòd
ubi Pelias audiuit , Iasonem
ad pellem eiusmodi ire stat-
im præcepit . Hæc autem
in Colchis suspensa è quer-
cu in Martis luo uisebatur :
ac sub insomnis draconis cu-
stodia asseruabatur . Ad hanc
igitur missus Iason Argum
Phryxi inuitauit . At is Mi-
neruæ consilio naum remos-
rum quinquaginta construit ,

APOLLODORI

eamq; à fabri nomine Ar-
go appellauit: **S**ed cuius pro-
nam, tabulam uocalem e fas-
go Dodonidis filius aedemox
dauit. Nauis itaq; confecta,
Iasonem scitantiem oraculum
Deus ad uelaturam faciens
dam cohortatur, qui iam to-
tius Græciæ optimum quæq;
in vnum congregarat, quor-
um nomina hæc sunt. **T**ry-
phus Hagnii filij, cui nauis
gubernaculū delegatum fuit.
Orpheus Ocagri. Zetes, &
Calais Boreæ filij. Castor,
& Pollux Iouis. Telamon,
ac Peleus Acaci, Hercules
Iouis, Aegæi Theseus.
Idas, & Lynceus Apharei.
Amphiaraus Oiclei. Cæ-
neus Coroni. Palæmon Vol-
cani. Aetoli ue. Cepheus A-
lei. Laertes Arcesij. Autoly-
tus Mercurij. Atalāta Schæ-
nei, Menæcius Aëtoris. Aë-
tor Hippasij. Admetus Phæ-
renis. Acastus Peliae Eue-
rytus Mercurij. Meleager

πελοποννήσου ἐξ ἑκὸς τοῦ
κατασκευάσαντος, ἀργεῖον,
καὶ τὰ δὲ πλὴν πρῶτον εἰρη-
μοσεν Ἀθηνᾶ φωνῇ φηγεῖν
τῆς Δωδωνίδος ξύλον ὡς ἔ-
στιν ἡ ναὺς κατασκευάσθαι,
καὶ χρυσίῳ, ὃ θεὸς
πλεῖν ἐπέτρεψε στυγαίροι-
σεντι ἐν ἀέροις τῆς ἐλ-
λάδος. **Γ**οὶ δὲ στυαδιστοὶ - **Ι**ο
θεῖες εἰσὶν οἳδε, Τίφυ Ἀ-
γνίου, ὃς ἐκυβόρια πᾶν
ναῶν. Οἰφύς Οἰάγρου,
Ζήτης, καὶ Κάλαις Βορέου.
Κάστωρ, καὶ πολυδύτης ἱ-
εὺς. Τελαμών, καὶ Πη-
λὸς αἰακός. Ἡρακλῆς
Διός, Θησεύς αἰγίως. Ἰδῆς,
καὶ Λυγκὸς Αφαιρέων.
Ἀμφιάρεος Οἰκλείου, **Σ**ο
Καινεύς κορώνου. Παλαί-
μων Ἡφαιέστου, ὃ Αἰτωλός.
Κηφύς αἰετός. Λαέρτης
Ἀργεΐου. αὐτόλυκος Ὀρ-
μίου. Ἀταλαΐτη χοινίως.
Μενότιος, Ἀκτορος, Ἀκτωρ
Ἰππασίου. Ἀδμήτος Φαιήτης

Ἀγκείος Πελίου. Εὐρυτος ὄρ-
 μος. Μελέαρχος οἰνέως.
 Ἀγκάιος Λυκούργου. Εὐφ-
 μος ποσειδῶνος. Ποίαισ' ἄλ-
 μακου. Βούτης Τελειῶς.
 Φάνος, καὶ Σταφύλος, Διο-
 νύπυ. Εργίνος ποσειδῶνος.
 Περικλῦμβλος Νηλέως. Λύ-
 γαισ' Ἡλίου. Ιφικλῶς Θε-
 ὀσίου. Ἄργος Φείξου. Ευρύα-
 λος Μυκισέως. Πλωέλειος
 Ἰππάλμου Λήϊτος Ἀλέ-
 κτορος. Ιριτὸς Ναυβόλου,
 Ἀσκάλαφος, καὶ Ἀλμῆλος
 Ἰσθριῶς. Ἀστῆριος Κομήτου.
 Πολύφρμος Ελάτου. οὗτοι
 ναυαρχοῦντος Ἰάσονος αὐ-
 τεχέριτες, προσίχουσι Λέ-
 μνῳ. ἔτι χε δὲ ἡλύμνος αὐ-
 τοσφάν ποτὲ οὐκ ἔρρημεις, ἔα
 σιλῶνι μὲν δὲ ἄνω Ὑψί-
 πύλου τῆς Θόαιτος, δι' αἰ-
 τίας τῆνδε. αἱ λῆμνιοὶ τῶν
 ἀφροδίτῳ οὐκ ἐτίμωον. ἡ
 δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δύσσο-
 μίας. καὶ διαδύοι οἱ γήμε-
 νος αὐτὰς ἐκ τῆς παλαιοῦς

Oenei. Aeneas Lycurgi.
 Euphemus Neptuni, Pæas
 Thaumaci, Butes Teleona-
 tis. Phænus, & Staphy-
 lus Dionysi. Erginus Neptu-
 ni. Periclymenus, Nelei.
 Augeas Heli, Iphyclus Thea-
 sty. Argus Phrixi, Eurya-
 lus Mecistei. Peneleus Hip-
 palmi. Leitus Alestoris,
 Iritus Nauboli. Ascalas-
 phus, & Almenus Martis,
 Asterius Comatae, Polyph-
 mus Elatae. Hi igitur Na-
 uarcho Iasone euecti in Lem-
 num appellant. Hæc insua-
 la tum uiris omnibus orbata
 Hypsipyles Thoantis filiae
 imperio regebatur, cuius rei
 causam hanc fuisse legimus
 Lemniæ mulieres Venerem
 nibili faciebant, quæ ea de
 causa teterrimum illis gra-
 ueolentiae uirus iniecit. Et vi-
 ri è Thracia Lemno proxi-
 ma abductas captiuas ancil-
 las subigebant. Tum lem-
 niæ quod à coniugibus specta-

verentur non modo patres ip-
sos, sed & viros, sum quæq;
ingulaturus, una tamen omni-
um Hypsipyle Thoantem
patrem absconditum, serva-
vit illæsum. Mox Argonau-
tæ in Lemnum, quæ tum
à mulieribus tenebatur: ap-
pulsæ, illis admiscuntur. Hyp-
sipyle vero ab Iasone com-
pressa Euneum: ac Nebro-
phonum liberos gignit, à
Lemno deinde ad Doliones,
quibus tunc Cyzicus impera-
bat, perueniunt. Hic eos
benignissime excepit. qui no-
ctu illinc aucti: reflantium
ventorum impetu noctu ne-
scij rursus Doliones appule-
runt. qui, dum finitimorum
pelasgicorum hostium copias
esse arbitrarentur (continen-
ter enim cum finitimis bel-
lum gerebant:) pugnam per
noctem conferunt ignari ad-
versus ignaros. Cæsis itaq;
Dolionum plerisque, & rege
Cyzico, Argonautæ, ubi

Θράκης λαβόντες αἰχμα-
λωπιάδας σωθὲν ἀνέχοντο αὐ-
ταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ αἰ-
λήμναι, τοὺς τε πατέρας,
καὶ τὸν αἰσχροῦ φονέοισι. 5
μόνη δὲ ἔσωσεν ὕψιπύλη τὴν
ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα
δοῦντα. περὶ οὗτοι δὲ αὖ τὸ
τε γυναικοκρατουμένη τῇ
λήμνῳ, μίσχονται ταῖς 10
γυναιξίν. ὕψιπύλη δὲ ἰά-
σωνι σωθὲν ἀνέχεται, καὶ γλυ-
τὰ παύσας, Εὐνήον, καὶ Νε-
βροφόνον. ἀπὸ λήμνου δὲ
περὶ οὗτοι δολίοισιν, ὧν ἕκαστος 5
σίλβου κύριος. οὗτος αὖ-
τὸν ὑπὲρ ξανθὸν φιλοφρόνας.
νυκτὸς αἰαχέριτες εἰπεῦθεν
καὶ περιπτόντες ἀντιπνοί-
αις, ἀγνοῶντες πάλιν τοῖς 20
δολίοσι περὶ οὗτοι. οἱ δὲ
νομίζοντες πηλασγικὸν εἶναι
στρατὸν, ἔτυλλον γὰρ ἅπασαν
λάσγαν σωεχῶς πολε-
μοῦμενοι, μάλιστα τὴν νυκτὸς 25
σωθῆναι τοῖς ἀγνοῶντες
πρὸς ἀγνοῶντας. κτείναν

πρὸς δὲ πολλοῖς οἱ ἀργοναῶ-
 ται, μεθ' ὧν καὶ κύξικον.
 μεθ' ἡμιόραν, ὡς ἔγραψας,
 ἀφ' οὐρόμηνος, τὰς τε κόμας
 ἡμίραστο, καὶ τὸν κύξικον
 πολυτελὲς ἔδαιψαν. καὶ
 μὲν τὴν ταφὴν πάλαι
 πρὸς, μυσίᾳ περὶ χοροῖς.
 Εἰ ταῦτα, ἡρακλῆα, ἢ πο-
 λύφηνον κατέλιπον. ὕλας
 γὰρ ὁ θεοδόματος ποῦς,
 ἡρακλῆος δὲ οὐρόμηνος, ἀφ' οὐ-
 ροῦ υἱὸς οὐρόμηνος, ὅτε
 καὶ ἄλλος ἔπειτα συμφορὰν ἡρακ-
 λῆος. Πολύφηνος δὲ ἀκούσας
 αὐτὸν βραδύπνοος, ἀποσάμε-
 νος τὸ ξίφος, ἔδωκεν ἔπειτα
 ἀπὸ τῶν ἀγῶν τομίζων.
 καὶ δὴ τοῖσι πῶν τυχόντι ἡρα-
 κλῆϊ. ζήτορ' ἔπειτα δὲ ἀμφοτέ-
 ρων ὁ ὕλας, ἢ ταῦς αἰνέων.
 καὶ Πολύφηνος μὲν εἰ μν-
 σίᾳ κτίσας πόλιν, Κίου ἐβα-
 σίλευσεν. ἡρακλῆς δὲ ὑπὲρ
 τῶν εἰς αἶγρος. ἡρακλῆς
 δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν
 φησὶ πάλαι τότε, ἀλλὰ

per diem rem cognouerunt,
 multis cum lacrimis ac de-
 conso sibi capillo; Cyzicum
 magnifice tumularunt; quo
 facto abiire: nec longo post
 tempore in Mysiam deuenie-
 runt. Hic Herculem cum
 Polyphemo reliquerunt. Quo-
 niam Hylas Thiodamantis fi-
 lius, & Herculis amasius
 aquatum emissus ob exi-
 miam ipsius formæ præstan-
 tiam a nymphis raptus est.
 Et Polyphemus, cum illum re-
 clamantem audisset, nudato
 ense à latronibus abduci pu-
 tans, persecutus est. Idem
 Herculi obuiam facta indi-
 cat. Interea vero dum Due-
 rum Hylam uterq; requirunt
 naui uento rapti deserti sunt.
 Mox Polyphemus condita in
 Mysia ab se. urbs Cio regni
 sedem ibi collocauit. Ve-
 rum Hercules Argos re-
 meauit, quem Herodotus ne-
 quiam cum statim nauigasse
 se, sed apud Omphalem

seruitutem seruasse affirmat, Pherecydes autem illum in Arbetis Thessaliae urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argos huiusce grauitatem perferre haud quam posse dicebat: Atque qui Demaretes ipsum in Colchos usque nauigasse tradidit. Dionysius Herculem, et Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde a Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Buthymidis filius regnabat, Is Amycus, cum artibus egregijs polleret, qui in sua regna ueniret: secum castris contendere cogebat, et deuictos ita perdebat. Tum igitur inuectus in nauim Argo, optimū quēq; impugilatus certamē puocabat. Pollux cum eo se pugnaturus esse pollicitus, percussio illius cubito hoīem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucē impetum fecissent, abreptis artibus

παρ' ὀμφάλῃ δουλεύεις. φερέκυνδης δὲ αὐτὸν εἰς ἀφῆταις τῆς θιωταλίας ἀχολήφθῃναι λέγει. τῆς ἀργεῖος φθιγγεαυλίας, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ βούβου βάρος. Δημαρέτης δὲ αὐτὸ εἰς κόλχους πεπολεκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸ, καὶ ἡγεμόνα φησὶ τῆς ἀργοναυτικῆς γενέσθαι. ἀπὸ δὲ μυθίας ἀπῆλθεν εἰς τὴν βεβρύκων γῆν, ὅς ἐβασίλευσεν Ἀμυκος, ποσειδῶνος παῖς, καὶ βιθυνίδος. γενναῖος δὲ αὖν οὗτος, ὅς περσόντας ξείνους, ἡνέκαζε πυκτὸν δῆν, καὶ ὄνυχον τὸν κράποι ἀνέηφ. παραγλιόμηνος ὄνυ καὶ τὸ τε ἵδ' τὴν ἀργῶν, τὸν ἀεισοῖς αὐτῆς εἰς πυγμὴν περσεύεσθαι. πολυδυνείης δὲ ἔπειτα γόμηνος πυκτεύσειν περὶ αὐτὸν, πλῆξας κατὰ τὸν ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. τῆς δὲ βεβρύκων ὀρμησάντων περὶ αὐτὸν, ἀρπάσαντες οἱ αἰε-

αἶς τὰ ὄπλα, πολλοὺς
 φέροντας φοινύουσιν αὐ-
 τῷ. ἐπεὶ δὲ αἰαχίδης,
 κατανῶσιν εἰς τὴν θράκην
 σκαμνυκασόν. εἶδ' αὖ κε φι-
 λῶς μάστις. τὰς δ' αἶψα πε-
 πρωμένος. ἴδρον οἱ μὲν, τὸν
 ἀγχιόρος εἶπ' αὖ λέγουσιν; οἱ
 δὲ, ποσειδῶνος υἱόν. κῆ πη-
 ῖον ἴδ' αὖ φασιν αὐτόν. οἱ
 μὲν, ἔπειθ' ἰδόντες, ὅτι περὶ
 λεγέτοῖς αἰδρώποις τὰ
 μέλλοντα. οἱ δὲ, ἔπειθ' ἰδόν-
 τες. καὶ τῷ ἀργοναύ-
 τῳ, ὅτι περὶ μὲν κρητῶν,
 τὸν ἰδὼν ἐτύφλωσε παῖ-
 δος. πινὲς δὲ, ἔπειθ' ἰδόν-
 τες ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς φέρει καὶ
 σὺ τὸν ἐκκόλχων εἰς τὴν ἑλ-
 λὰδα πλοῦν ἐμύνησεν. ἔ-
 πιφασθ' αὖ τῷ, καὶ τὰς
 ἀργοναύτας οἱ θεοὶ. πῶς δ' αὖ
 δὲ ἴδ' αὖ αὐτοῖς. καὶ ἐπει-
 δὲ τῷ φανεί παρετίθετο ἰσ-
 τῆς, ὅτι οὐρανοῦ καὶ γῆς ἀ-
 μύσει, τὰ μὲν πλεονόνα ἀνὴρ
 παῖς. ὁ δὲ γὰρ δὲ ὅτι οὐρανοῦ

mis viri fortissimi, eorum ple-
 rosque in fugam actos obtund-
 cant. Hinc autem auerti Sal-
 mydessum, quæ Thraciæ
 urbs est, ubi uates Phineus as-
 culorum luce orbatus, habita-
 bat, deuenerunt. Hunc alij Ages-
 noris filium esse ferunt, alij uero
 Neptuni, cumque excæcatum fuis-
 se prædicit: à Dijs, alii, quæ futu-
 ra mortalibus prædiceret. Nonnul-
 li uero à Borea, et Argonau-
 tis, quæ à nouerca iductus filius
 os suos oculorum luce priuasset
 Nec desunt, quæ à Neptuno id-
 factum dicant, propterea quæ Iphri-
 xi filiis à Colchis in Græciam
 am, nauigationem signifi-
 casset. Ad hæc etiam Diæ
 Harpyias in illum immiser-
 runt: Eæ uero alatum sunt
 animantium genus. Quæ ubi
 Phineo paratam esse mens-
 sam intuebantur, à cælo des-
 uolitantes maiorem ferculo-
 rum partem abripiebant: ac
 reliqua per pauca, et ea quæ
 dem tam graui odore sedata

APOLLODORI

remanebant, ut perferri minime possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad nauigationem suam spectarent, iam iam proposituris, commodum inquit de nauigatione tum mihi uerba faciatis. simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueritis. Tum hi Phibæo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyiæ uastū clangorem fundētes de aolāt, & esculenta diripiūt. Id uero ubi uiderūt. Aglonis filij Zetes, et Calais alati iuuenes nudatis ensib. illas per ac rē insequūtur. Ceteræ planè Harpyiæ Boreæ filiorū manibus tū moriendū erat: sed & Boreæ filij iā tū quoq; cū iſe flaretur, et eas minime adperiti fuissent, erat peundū. Cum itaq; pueri persequeretur Harpyias, earū altera ad Peloponnesum in amnē Tigrē decidit: q nūc ab illa noīatur Harpyis. Hanc autem alii Nico-

αἰάτωλεα κατέλειπον, ὥς περ μὴ δυνάσασθαι προσενέγκασθαι. βουλομένης δὲ βίς ἀργοναύταις τὰ πρὸ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσασθαι τὸν πλοῦν, ἔφη. τῷ αἰσχυρῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ, παρέθεσαν αὐτῷ ἱάπερον ἐδεσμάτων. ἀρπυγὰ δὲ ὀβριφῆς σὺν τοῦ βόῃ κατὰ πῖσσαι τὴν βοφίῳ ἤρπαζον. θεασάμενοι δὲ οἱ βορέου παῖδες ξήτης, καὶ κίλαϊς ὄντες πῖδρω τοῖσιν ἀνδράμενοι τὰ ξίφη, διὰ ἔρκα ἐδίωκον. ὣν δὲ τοῖς ἀρπυγῶν χρεὼν πεθάναι ὑπὸ τῆς βορέου παιδῶν. τοῖς δὲ βορέου πασι, τότε τελευτῆσαι, ὅτε αὐτὸν διώκοντες μὴ καὶ ταλάβωσι. διακομήσαν δὲ τῆς ἀρπυγῶν, ἡ μὲν κατὰ πελοπόννησον εἰς τὸν τίγρη ποταμὸν ἐμπήπει. ὃς νῦν ἀπὸ ἐκείνης ἀρπυγῆς καλεῖται. ταύτῃ δὲ, οἱ μὲν νικηθῆναι. οἱ δὲ ἀλλότῳ κα-

λούσιν· ἡ δὲ ἐπὶ ῥα καλου-
 μένη ὠκυπέτη, ὡς δὲ εἴιοι,
 ὠκυδὸν· Ἡσιόδους δὲ λέγει
 αὐτὴν ὠκυπόδην· αὐτὴ καί
 τὰ πλὴν προποντίδα φε-
 ρούσα, μέχρις ἐχινάδων ἢ λ-
 δεύσων· καὶ τῷ ἄπ' ἐκεί-
 νης στροφάδες καλοῦνται.
 ἰστέφει γὰρ ὡς ἢ λῦσα ὑπὸ
 ἰοτῶνται· καὶ χρομὴν καί
 τὰ πλὴν ἠϊόνα ἔσθ' ἡμα-
 ρυπίπῃ σὺν τῷ διώκοντι.
 ἀπὸ λῶνιος δὲ εἰς ὅτις ἀργό-
 τῶνται εἰς στροφάδων νῆ-
 ῶν φησὶν αὐτὰς διωχέσ-
 ται· καὶ μηδὲ παθεῖν
 δοῦσας ὄρκον τὸν φινέα, μη-
 κί παιδικῇ σοῦ· ἀπαλλαγὴς
 δὲ τῆς ἀρπυγῶν φινεύς, ἐ-
 σθ' ἠμύνουσι τὸν πλοῦν τοῖς ἀρ-
 γηαύταις, καὶ πρὸς τῶν
 συμπληγάδων ἢ πύθοιο πε-
 φάσιν τῆς κατὰ δαίλασσαν.
 ἵσταν δὲ ἔσθ' ἡμεγίθεις αὐ-
 ραται, συγκαρουόμεναι δὲ ἀλ-
 λήλαις ἔσθ' ἡς τῆς πνυ-
 μάτων βίαις, τὸν δὲ δα-

thoen, alii uero, Aellopum:
 sunt, qui alteram Ocypetem
 nominent, alii, Ocynthoen. As
 Hesiodus eā Ocypodē nūcu-
 rat. Hæc itaq; p Propontidē
 fugiens ad Echinadas insu-
 las usq; peruasit. Eæ nūc ab
 illa strophades appellantur,
 quippe quæ cum ad eas per-
 uenisset, iter conuertit: quæ
 ubi litus attigisset, præ labo-
 re cum persequenti decedit.
 Verum Apollonius in Argo
 nauticis ad Strophadas insu-
 las usq; Boreæ filios, Harpy-
 iarum infestationem tenuisse
 se refert: neq; mali quicq;
 passas fuisse, quod iureius-
 rando, nihil post illa in Pbi-
 neum iniuriarum amplius se
 illaturas promiserunt. Libe-
 ratus igitur Phineus Harpy-
 iarum pœnis reliquam Argo-
 nautis nauigationem expla-
 nauit: necnon illos Symplex-
 gadum scopulorum discrimi-
 nis admonuit. Eas uero in-
 gentes fuisse memorant, quæ

cū uentorū impetu agitata ui-
cissim cōcurrerāt, maris trā-
sītū prae pediebāt. Magna in-
super ab ipsis nebulæ uis, ac
magnus itē strepitus excita-
batur, ut ne uolatilibus quidē
p̄ eas trāsuolare liceret. Cos-
lūbam itaq; p̄ Symplegadas
medias ipsis mittendā p̄cepit
quā, si icolumē trāsuolasse ui-
deāt, p̄ eas traicere nō dubi-
tarēt, si uero illa iteriisset, nul-
lis iter petras uiribus trāsire
cōtarētur. quæ cū accepisset
soluta naui discedūt, et cū p̄-
xime Symplegadas puēssent
de pra colūbā dimittūt, quæ
cū p̄ mediū cōcurrentiū sca-
puloꝝ ipetū uolitarēt, sumā
caudā Symplegades coeuntes
deterferūt. Obseruato igitur
scopulorū recessu, acerrimo
remigationis certamine, Iuno
ne opitulāte sumā tm̄. puppis
p̄te mutilata icolumes traiece-
rūt. Itaq; Symplegades ab eo
ipe imotæ p̄māserūt. Nā post
huiusce nauis trāsmissonem

λαοῦς πύρον ἀπέκλειον·
ἐφόρῳ δὲ πολλὴ μὲν ὑπὸ
αὐτῆς ὁμίχλη, πολλὺς δὲ
πάταγος. ὅν δὲ αἰδύναντον
καὶ τῆς πετηνῆς δι' αὐτῆς 5
ἐλθεῖν. εἶπιν οὖν αὐτοῖς
ἀφεῖναι πελάγῃ δὲ τῶν
περὶ τὴν, καὶ ταύτῃ ἐὰν μὲν
ἴδωσι σπιδεῖσθαι, διαπλεῖν
καταφρονούσας. ἐὰν δὲ 10
ἀρχυμλῖν, μὴ πλεῖν βιά-
ζεσθαι. ταῦτα αὐῶν ἐπὶ
ἀκούοντες, καὶ ὡς πλε-
σίον ἦσαν τῆς περὶ τὴν ἀφί-
σιν ἐκ τῆς πρώτης πελά- 5
γῃ, τῆς δὲ ἱπταμλῆς τὰ
ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπῃς
σιν τῆς περὶ τὴν ἀπεδίεισαν.
αἰαχωρούσας οὖν ἐπιτη-
ρήσαντες τὰς πέλας, μετ' ἐ 10
ρεσίᾳ ἐπὶ τοῦ συλλαβομέ-
νης ὕδατος, διήλθον, τὰ ἄκρα
τῆς ἀφλάτων τῆς νηὸς πε-
ρικοπείσης. αἱ μὲν οὖν συμ-
πληγάδες ἐκτοτε ἐσημαίνοντο. 25
χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς νηὸς πε-
ραλωδείσης σῆναι παντε-
λως.

λῶς· οἱ δὲ αἰχλὸν αὐτῷ πρὸς
 μαχαλόνους πρὲρ χεῖοντο.
 καὶ κτελλοφρόνως ὁ βασι-
 λῆς ὑπὲρ δ' ἑαυτοῦ Λύκος· εἴδα
 5 δῖος κ' ἐμὲ ἰδὲ μὲν ὁ μάντις
 πλὴν αὐτοῦ αὐτὸν καὶ περὺ.
 δῖος κ' ἐμὲ καὶ Τίφιδ'· καὶ
 τὴν γαῖαν Ἀγκαῖος ὑπὸ χει-
 τακνυδὸρ αὐτῷ, πρὸς πάλαι
 10 ιοῖς δὲ θ' ὁρμώδοντα, καὶ καὶ
 καὶ, ὅς φασιν ποταμὸν ἦλ-
 θον, οὐ τὸς τῆς κολχικῆς ὄβι-
 γῆς· καὶ θορυμνείσης δὲ τῆς
 τοῦ, ἦ καὶ πρὸς αὐτὴν
 15 ἰσάων· καὶ τὰ ἐπιταγέ-
 τα ὑπὸ Πελίου λέγων, πρὲρ
 καὶ λείδων αὐτὸν δ' ὁρᾶσ' αὐ-
 τῷ· ὅς δ' ὄσσειν ὑπὲρ χεῖρο, ἐαὶ
 τὸν χαλκὸν ποδῶν ταύρου
 20 μάντις καὶ ταξούξην· ἦσαν δὲ
 ἄριστοι πρὸς αὐτῷ οὐδ'· ταῦ-
 ροι δύο μεγάροι διαφρόν-
 πς, δῶρον ἠφαιστῶ· οἱ χαλ-
 κούς μὲν εἶχον ποδῶν· πῦρ
 25 δὲ ἐκ σπλάγχνων ἐφύσων· τοῦ-
 τοῖς αὐτῷ ζεύεσθαι ἐπιτα-
 σσὶν ἀπείρειν ὁρᾶνοντος ὁ-

cas fore omnino stabiles nu-
 mina decreuerant. Inde uer-
 ro Argonautæ ad Mariandy-
 nos perucnerunt: ubi ab Ly-
 co Rege summa cum benig-
 nitate excipiuntur. Hic Id-
 mon uates ab apro percussus
 decessit. Tiphys hic etiam mo-
 ritur, & Ancæus nauim se
 gubernaturum pollicetur.
 Dein præter uelli Thermos-
 dōtem, Caucasumq; ad Pha-
 sium amnem uenerunt. Hic
 terræ Colchicæ flumen esse
~~perhibetur~~. Navi in portū
 delata, ad Aceten cōtendit Ia-
 son, cui, quæ sibi à Pelia im-
 perata essent, enarrat, illum
 ad uellus aureum reddendum,
 cohortatur, quod se redditu-
 rum Acetes pollicetur. si sox-
 lus æripides Tauros sub iugum
 miserit. Hi autem duo
 erant, & feri, ac miræ ma-
 gnitudinis, Volcani munere
 concessi: qui æreis præditi
 pedib. ignē ore spirabāt. Ad-
 hæc ipsi, ubi hosce iugo iung-

xisset, ut Draconis dētes ses-
 teret, imperat, quippe qui à
 Minerva dono acceptos dimi-
 diam eorum, quos antea The-
 bis Cadmus partem seuērat,
 secum Iason hallebat. Ambigē-
 gentem. itaq; Iasonem, quā-
 nam arte tauros subingaret,
 Medea ardentissime deperire
 incēpit: Hæc erat Acetæ fi-
 lia (ex Idyia Oceano genitā),
 ueneficus, ἐν αὐτῶν in
 signis. Quæ uerita, ne Iason
 à tauris perderetur, clam pa-
 tre sociam ipsi se fure ad eos
 perdomandos, atq; etiam uel
 lus aureum, si se uxorem
 ducturum, & in Græciā sis-
 mul, nauigantem peruectus-
 rum iuret, pollicetur. Id ubi
 præstiturū se inrauit Iason,
 potionem, qua tauros sub ius-
 gum mitteret, dedit: eoque cly-
 peum, hastamq; ac membra
 corporis sui inungere præ-
 cepit. Hoc enim delibutum
 ἀνὴρ δὲ τὰς, inquit illa, δι-
 nulla neq; ignis, neq; ferri

δόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν
 παρ' αἰθῆνας τοῦ ἡμίσεως,
 ἐν καὶ δῖμος ἐσπεύοντο αἰθῆ-
 ρας ἀπὸ τοῦτος δὲ τῆς ἰα-
 λῆος, πῶς αὖ δύναιτο τῶν
 ταύροις κατὰ ζῶναι, μὴ-
 λεικὰ αὐτῷ ὄντα ἔχει. ὅν
 δὲ αὖτε θυγάτηρ αὐτοῦ.
 καὶ ἰδύσατο τὸν κλαυθρὸν, φαρ-
 μακὸς, δίδου καὶ δὲ μὴ πρὸς
 τῶν ταύρων διαφθαρῶν, κρύ-
 φα τῶν πατρὸς σωθῆναι
 αὐτῷ πρὸς τὴν κατὰ ζῶναι
 τῶν ταύρων ἐπιγυῖλαι. καὶ
 τὸ δῶρα ἐγχειρεῖν, ἐὰν
 ὁμοῖον αὐτῷ ἔξιν γυναι-
 κα, καὶ εἰς ἑλλάδα συμπλοῦν
 ἀγαγῆται. ὁμοσποντος δὲ
 ἰάσωνος, φάρμακον δίδωσιν,
 καὶ κατὰ ζῶναι τῶν μέλ-
 λονται ταύροις, ἐκάλουσε
 χρῆσαι τὴν τε αἰσίδα, καὶ τὸ
 ὄδον, καὶ τὸ σῶμα. πούτῃ γὰρ
 χρῆσθαι εἶτα ἔφην πρὸς μίαν
 ἡμῶν μὴ τ' αὖ ὑπὸ πυρὸς
 ἀδινῶν δῆσασθαι, μὴ π' ὑπὸ
 σιδήρου. ἐδύλασε δὲ αὐτῷ

περιουλίαν τῆς ὀδόντων,
 ἰκῆς αἰσθασ μείλιν ἀπα
 δίδου ἐπ' αὐτὸν καὶ πα-
 ρισμείουσ'. οὗς ἔλεγε
 ἰπιδ' αὐτὸν ἀθρόως διασπῆται,
 βάλῃ εἰς μέσον λίθους ἅπο
 λυ. ὅταν δὲ ἱπιδ' αὐτὸν οὐ
 μάχωνται πρὸς ἀλλήλους
 τότε κτείνειν αὐτοὺς φιάσων
 ἰοδὲ ἑστῶ ἀκούσας, καὶ χρι-
 σάμηνος τῷ φαρμάκῳ, πα
 ραχλινόμηνος εἰς τὸ νοῦ νεῶ
 ἄλσος, ἐμάσθῃε ἑστῶ ταύ-
 ρου. καὶ σὺν πολλῶ πυρὶ
 ἰσορμίσαντας αὐτοὺς κατέξου
 ξι/. ἀπείροτος δὲ αὐτοὺς
 ἑστῶ ὀδόντας, ἀπὲρ λον ἐκ τ'
 ῆς αἰσθασ εἰσπῶλοι. ὁ δὲ,
 ὅπου πλείονας ἐώρα βάλ
 ἰολῶν ἀφαιεῖς λίθους πρὸς
 αὐτοὺς, μαχομένους πρὸς ἀλ
 λήλους, περιστῶν ἀνίρει, καὶ
 καταξούγνυμνίων τῆς ταύ
 ρου. οὐκ ἐδίδου τὸ δόρατος
 ἰαῖντος. ἐβούλετο δὲ τήν τε
 αὐτὴν καταφλέξει, καὶ κτεί-
 ναι ἑστῶ ἐμπλέοντας. φησὶ

uolētia læsum iri afferebat,
 sed & illi indicauit, ut è sa-
 tis dentibus uiri terra orituri
 essent, & armati qdem in ip-
 sum incurfuri. Quos statim
 quam frequentes spectarit,
 inter eos eminus lapides cōij-
 ceret. Postea uero, q̄ ea de
 re, inter se pugnam commise-
 rint, tum illos interimat. Sic
 itaq; ifructus Iason, ei phar-
 maco inunctus in templi lu-
 cum penetrat, tauros perqui-
 rit, quos multa cum flammaz-
 rum ui irrumpētes, edomuit.
 Satis deinde dentibus armati
 è terra uiri profiliere. Tum
 Iason, ubi plures esse uidit,
 coniectis inter eos occulte la-
 pidibus pugnantes inter se
 adortus occidit. Porro perdo-
 mitis auris, tantum abest, ut
 uellus aureum ex patēti & cō-
 uenti formula trahat Aetes,
 sed Argò nauim inflamma-
 re uoluerit: necnō cū ea nau-
 tas ad unum omnes occidi stu-
 duerit. Quod ubi Medea re-

sciuit, ad Iasonē ire anteuertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, et draconem cum stodem ueneficijs aggressa soporauit: inde sumpto uellere, cum Iasone in nauim Argō se contulit, eam uero Absyrus frater consequebatur: Ast ubi noctu cum hisce auebūtur. Ceterum Aeetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur, quē ubi Medea in proxima uenisse uidet, fratrē iugulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aeetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quōcirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argō nauim perquirendam emisit, et nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus cōmi-

ἄστα δὲ μῦθ' ἔειπε τὸν ἰάσονα
νυκτὸς, ὥς τὸ δίδραστον ἦν γὰρ.
καὶ τὸ φυλάσσοντα δράκοντα
κατακοιμήσαντα θείας
φαρμάκοις, μετὰ ἰάκοντος ἔ- 5
χουσα τὸ δίδραστον, ὥς τὴν αἶρ-
τὴν παρελθούσα. σωείπετο
δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἀ-
φύρτος. οἱ δὲ, νυκτὸς μετὰ
θύτων αἰὶνέοντο. αἰήτης 10
δὲ ἐπιγνούς τὰ τῇ μηδείᾳ
πεπολημέλια, ὥρμησεν τὴν
ναῦν διώκειν. ἰδοῦσα δὲ αὐ-
τὸν πλοῦσιον ὄντα μύθ' ἔειπε,
τὸν ἀδελφὸν φονεύει. καὶ μετὰ
λίαντα, κατὰ βουλήν ἑπείει.
συναδροίζων δὲ αἰήτης, τὰ
τῇ παιδὸς μέλη, τὸ διώξας
ὑστέρον. διόπερ' ἔπεισε 20
φασ, καὶ τὰ σωθέντα τῇ
παιδὸς μέλη δάψασθαι, τὴν
τὸ πομπὴν ἡγάγετο τὸν με-
πολλοὺς δὲ τῆς κόλχων ὥς
τὴν ξήτησιν τῆς ἀργούσης ἐξέ-
πιμψεν. ἀπειλήσας, εἰ μὴ 25
μὴ δ' αὖτε ἄξουσιν αὐτὸν πεί-
σασθαι τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ,

διαχέειτο ἄλλος ἄλλου
 χυῖ ξύτην. ἐποιοῦντο, τοῖς
 ἀργοναύταις τὸν ἠελιασὸν
 ποταμὸν ὅδῃ πᾶραπλέον-
 σι. μινίσας δὲ ξυῖς ἔπει-
 τῇ φονεύοντος ἀφύρτου,
 χερσὶν αὐτῶν λαβὼν ἑδίπυ-
 φας, ἐμβάλλει πλάγῳ.
 καὶ αὐτῇ τὰς ἀφύρτιδας
 ἰονήσας παρὰπλέοντως ἡ
 ναῦς φθίγγεται. μὴ λή-
 ξειν πλὴν ὀργῇ τῇ διῖς, εἰ
 μὴ παρὰ θεῖταις εἰς πλὴν αὐ-
 τῶν, τὸν ἀφύρτου φόνοισι
 ἰσχυρὰ θῶσιν ἔπειτα κέρκῃς.
 οἱ δὲ, πᾶραπλέοντες τὰ
 λιβύων, καὶ κελτῇ ἔειπεν,
 καὶ ὅττι τῷ ἑρμῶνιόν πελά-
 γῳ κομμάτιες, παρὰμει-
 νοφάμνοι τι ῥῆνίαι, ὅλδοις
 εἰς αἰάλας, εἴδοι κέρκῃ, ἡ
 ταλινόμνοι καὶ αἰείονται.
 πᾶραπλέοντων δὲ σειρῶνας
 αὐτῇ ὀργῇ, πλὴν εἰς αἰάλας
 ἰσχυρὰν μελαδῶν, ὅττι ἀργ-
 ναῦτας κατέχευε. μόνος δὲ
 τοῦτῃς ὅς τις ἦεν πρὸς αὐ-

natur. Tum ij alius aliò diffu-
 si in perquirendis Argonau-
 tis occupantur, Eridanumq;
 amnem demum prætereunt.
 At Iupiter ob Absyrti cædem
 iratus, ingentem immissa tem-
 pestate. Argonautis errores
 inicit: ac dū secus Absyrtidas
 insulas nāvigant, Argò nāvis
 eos alloquitur bis uerbis. Io-
 uis iram nunquam antea desi-
 turam esse, quam in Ausoniā
 profecti Absyrti necis ergò
 à Circe fuerim: expiati. Hi
 autem libyæ, Galliæq; litora
 præteruecti, et per Sardinia
 pelagus delati Hetruriam le-
 gunt. Inde ad Acæam cons-
 tendunt ubi à Circe expian-
 tur. qui cū circa Sirenas na-
 uigarent, Orpheus, quòd con-
 trariam occineret cationem,
 argonautas inhiuit. Ve-
 rum solus omnium Butes ad
 eas enatauit, quem raptum,
 Venus ad Lilybæum habitas-
 tum relegauit. Dehinc à Si-
 renibus nāvim Charibdis ex

cepi, Scyllāq; & errātia saxa, è quibus ingens flām. rūtū
uis, ac fumus eructari uideba-
tur. Atqui per ea Thetis cū
Nereidibus Iunonis monitu,
incolumem nauim transue-
xit. Siciliam itaq; præterue-
liti, ubi Solis boues incrant.
in Corcyram Phæacum insu-
lam appellant, ubi rex Al-
cinous imperabat. Porro cum
Colchici Argō nauim nuf-
quam inueniunt. Horum alij
Phæacum montes incolen-
dos occupant, alij ad maritima
delati Absyrtidas insulas
extruxerunt. Nonnulli au-
tem ad Phæacas ierunt, ac
nauim Argō tandem depre-
bunt. Medeamq; ab Al-
cinoο reposcunt. Tum ille,
si iam, inquit, uxor Iasoni
copulata sit, eam illis se non
daturum, ac si, nondum ui-
rum passa sit, patri remis-
surum ait. Verum enimue-
ro Alcinoi coniux Arete an-
teuertens Iasoni Medeā cons-

τὰς. ὃν ἀρπάξασα ἀφροδί-
την ἐλίουβαίῳ, κατῴκησε.
μετὰ δὲ τὰς σειρῶνας τῶν
ναῶν χάρυβδιδος ἐξεδέχε-
το, καὶ σκύλλα, καὶ πέγρας
πλοαγκταί. ἔπειτα δὲ φλόξ
πολλή, καὶ καπνὸς αἰα-
φορόμελος ἐωρεῖτο, ἀλ-
λά οὐχὶ τούτων διεκίμισε
τῶν ναῶν σὺν νηρείοις τίς τις
πῶς κληθεῖσα ἔπειτα ἦρας.
παρὰ μείφαιμνοι δὲ θείνα-
κίαν νῆσον, ἡλίου βούς ἐχου-
σαν, εἰς τὴν φαειάκῳ νῆσον
κέρκυραν ἦκον. ἧς βασιλεὺς
ἦν ἀλκίνοος. τῇ δὲ κολχε-
κῶν τῶν ναῶν οὐρεῖν, μὴ δὲ
ναυαγίων, οἱ μὲν τοῖς κέρκυρ-
αῖς ὄρεσι παρῴκησαν. οἱ δὲ,
εἰς τὴν ἀλμυροῦ κομμοῦ ἐν-
τες, ἐκπλεον ἀφροδίτας νῆ-
σοις. αἱ οἱ, δὲ περὶ φαειά-
κας ἐλθόντες, τὴν ἀργὴν κα-
τέλαβον, καὶ τὴν μῆδειαν
ἀπὸ ἡτοῦ παρὰ ἀλκινόου. οἱ
δὲ, εἴπεν εἰ μὴ ἦδὲ σῶσε
λήλυθα ἰάσθαι, οὐ δώσεις

αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ πῶς
 105 ὄσι, τῷ πατρὶ αἰπιπύμ
 φειν. Ἀργῆτι δὲ ἡ Ἀλκάνιον
 γυνὴ φθάσα(α) μὴ δ' ἴσας ἰά
 15 ῶσι σωέξου(α)· ὅθ' οἱ μὲν
 κολυχκοί, μετὰ φαιάκων κα
 τώκησαν· οἱ δὲ Ἀργοναῦ
 ται μετὰ τῆς μυδρείας αἰὲ
 20 χον(α), πλείοντες δὲ νυκτὸς,
 100 φθορῶν περιπύπτοις χειμῶ
 τιν ἀχάλλων δ' ἐσῆς· ἠδὲ
 115 μιαιπίου δ' εἰρᾶν τοξό
 σης τῷ βέλει εἰς τὴν δα
 λασαν, κατέσχεψα· οἱ δὲ,
 15 πλοῖον ἐδίξαντο νῆσον·
 τῷ δ' ἐπὶ πρᾶ περσοδοκίαν ἀνα
 φασῖναι περσεμυθίαις,
 αἰάκῳ ἐκάλισαν· ἰδρυσά
 20 μνοι δ' ἐβωμόν ἀχάλλωτος·
 20 αἰγλαίου, καὶ θυσιάσαντες,
 ἐπ' αἰωχίαν ἐφάπην(α)· ὅ
 25 θεῖσαι δ' ἐκ τῶν ἀργῆτις μὲν
 δ' εἶα, δῖοι καὶ θοράσσεται,
 ἔνθ' αἰεσίης ἔσκαπτον μετὰ
 35 παιγνίᾳ· ὅθ' οἱ ἐπὶ καὶ νῦν
 εἰ τῇ θυσίᾳ σωηδὶς ὄσι σκά
 πῃ εἰν γυναιξίν· εἰπὺν δ' ἐκ

iugavit. Hinc igitur Col
 ebici cum Phæacibus simul
 habitare statuerunt. Argos
 nauæ uero cum Medæa in
 altum auebuntur: qui cum
 noctu nauigarent, in maxi
 mam inciderunt tempesta
 tem. Inter hæc Apollo Me
 nætium impetens secundum
 iugulum sagitta percussit,
 cumq; in mare deturbauit.
 Hi uero cum proximam ins
 ulam conspiciunt, ad eā de
 ueniūt, ac præter spem osten
 tatam portum ingressi Ana
 phen nominarunt: ubi Apo
 lini Aegleæ aram statu
 unt, ibiq; peractis de more
 sacrificijs, epulati sunt. Quæ
 uero ab Arete duodecim an
 cillæ Medææ dono iam datæ
 fuerant, fortissimos illos ui
 ros per lulum fugillabant.
 Hinc et adhuc etiam uetus
 ea in sacris deridendi con
 suetudo mulieribus manet.
 Inde auelli in Cretā appel
 lere prohibentur à Talo.

Hanc sanè aly ex Chalcidæ
ærisue genere prolunt, Sūt,
qui à Volcano Minoi da-
tum esse ferunt. Qui uir Ae-
neus fuit, idèq; ab alyis Tan-
rus appellatur. Huic autē ue-
nam unam à collo ad calcē
pertinentem fuisse tradunt,
a;q; in huiusce uenæ cute
clauus Aeneus affixus esse ui-
debatur. Hic igitur Talus ter-
in die circum insulam cur-
rens, eam tuebatur. quo circa
iam tum Argò nauim præ-
tereuntem spectans, lapidibus
impetebat. Demum Medææ
ueneficijs circumuentus occu-
buit. siquidem, ut nonnulli
memorāt, Medææ poculis ad
insaniam redactus excessu è
uita, sed, ut alii, per immorta-
litatis pollicitationem, clauum
illi Medeam extraxisse, om-
niq; ex eius corpore effuso
sanguine ipsum obuisse nar-
ratur. Nec desunt, qui illam
à Poeante sagitta in calcem ul-
neratam interissi tradunt.

αἰκχόσιες, καλύονταί κρή-
τη προσίχεν ὑπὸ τάλω.
ἔδον, οἱ μὲν, τῷ χαλκοῦ γί-
νοισ' εἶναι λέγουσιν. οἱ δέ,
ὑπὸ ἡφαιστου μένω δοθῆ-
ναι. ὃς ὦν χαλκοῦς αἰὲρ. οἱ
δὲ, τῶνρον αὐτὸν λέγουσιν.
εἶχε δὲ φλέβα μία ἀπὸ
αὐχένος κατατείνεσθαι ἄχρι
σφυρῶν. κατὰ δὲ τὸ διόρυ-
μα. τῆς φλεβὸς ὅλως διένει-
στο χαλκοῦς, οὗτος ὁ τάλως
κρὶς ἐκείνης ἡμῶρας τῶν νῦ
σὸν περὶ τοῦ χάριτος ἐτήρ. διὸ
καὶ τὸ τῶν ἀργῶν περὶ τῆς
ἔκτασιος, τοῖς λίθοις
ἐβαλεν. ὅθεν παρὰ τοῖς δὲ
ὑπὸ μηδεΐας ἀπὸ τῶν
ὡς μὲν αἱ τοῖς λέγουσιν ὅτι φαρ-
μάκων αὐτῷ, μαλίστα μηδεΐας
αὐτῷ ἐμβαλοῦσης. ὡς δὲ π-
νθὲν ὑπὸ τοῦ χαλκοῦς ποιῶντος
ἀδύνατον αὐτὸν. καὶ τὸ ἔλ-
ον ὅθεν τοῦ χαλκοῦς, ἐκρυάτος τοῦ
παντὸς ἰχθύος ἀπὸ τῶν
πνέσθαι αὐτὸν τοῦ χαλκοῦς
ὑπὸ τοῦ χαλκοῦς εἰς τὸ σφυ-

ρὸν, τελευτῆσαι λέγουσι.
 μίας δ' ἐς ταῦτα νύκτα
 μένοντες, αἰγίη περσίου
 σιν, ὁρμήσθαι θέλοντες.
 5 καὶ γίνεται πᾶσι τῆς ὑβρί-
 ας αὐτοῖς ἄμμελ' ἐκείθιν
 δέ, ὅθεν τῆς εὐβοίας, καὶ τ'
 Λοκίδος πλεύοντες, εἰς
 ἰωλκὸν ἔλθον. τὸν πάντα
 10 πλοῦν ἐπέσπερσεν ἰο-
 λείωνες. πηλίας δ' ἄ-
 πορονὺς τὴν ἐπιστροφὴν τ'
 ἀργοναυτῶν, τὸν αἶονα κτεί-
 νειν ἔθελε. ὁ δ' αἰτησά-
 15 μενος ἑαυτὸν ἀελεῖν θυ-
 σίαν ἐπὶ πλὴν ἀδελφῶν τοῦ
 ταύρου αἶμα πασάμενος
 ἀπέδενκε. ἡ δ' ἰάσωνος μὴ
 τῆς ἐπαρξάμεν πηλίας νύ-
 20 πταν ἀπολιπὼντα παῖδα,
 ὥς περ πόλεμον πέμα-
 ρον ἑαυτῷ ἀνήρτησε. πη-
 λίας δ' καὶ τὸν καταλ-
 φθασίτα παῖδα ἀπὸ κτεί-
 25 νειν αὐτῆς. ὁ δ' ἰάσων κα-
 πλάδων, τὸ μὲν δόρυ ἔδω-
 κε. πᾶσι δ' ἡδὲ ἡδὲ με

Noctem autem unam illic nō
 amplius morati Argonautae
 ad Aeginam aquatum con-
 tendunt, ubi de aqua pugna
 conferitur inter eos, inde
 uero per Eubœam, Locri-
 demq; nauigantes in Iolcum,
 quarto demū mense post ini-
 tam uelleris aurei expeditio-
 nē, peruenerūt. Verū Pelias,
 quod Argonautarū reditum
 baud æquo animo ferret de
 Aesone obrūcādo cogitauit.
 Hic autē dū sibi ipsi mortem
 consciscere quærit, immolati
 tauri sanguinem intrepide
 hausit, et interijt. Atqui Iaso-
 nis mater, Peliam, execrata,
 relicto filio paruulo, velut ad
 bellū antesignano, uitam sus-
 spendio finit. Deinde Pelias
 & relicto ab ea filium in-
 gulauit. Interea redit Iason,
 ac uellus aureum Peliae de-
 dit. Qui, cum de iniuriis, qui-
 bus erat, alienum sibi cum eo
 exposculandi tempus foret,
 occasionem expectandam es

APOLLODORI

se censuit. Proinde sumptis
secum lectissimis heroibus in
Isthmum nauigauit, ac na-
uim Neptuno dedicauit. Inde
Medeam monet, ut rationem
ineat, qua Pelias illi tot inin-
riarum pœnas luat. Tum illa
Pelie regiam ingressa: regis
filias Asteropeam nempe, et
Antinoen patrem necadum,
elixandumq; suasu inducit
suo, atque eundem in uitam
mox ætate iuuenē suis se ue-
nificiis reuocaturā esse polli-
cetur. Idque, ut facilius credi
possit. Arietem in frustra dis-
sectum, elixatumque agnum
reddidit. Tum illi credulæ,
patrē occidunt, mēbratimque
concisum elixant. Acastus
autem unā cum Iolciensi-
bus patrē sepelinit: Iaso-
nemque, & Medeam Iola-
eo eiecit. Hinc illi Corinthū
commigrant: vbi decennium
totum fortunate transegerūt.
Inde cū Glaucen Creon Co-
rinthiorum rex filiam Iaso-

πλῆθύνει δόλων, καιρὸν ὄψε-
σθαι. καὶ τότε μὲν εἰς Ἰσθ-
μὸν μετὰ τῆς κρείσσωνος πολ-
έας, ἀνέσκηκε τὴν ταύτην πο-
σειδῶνι. αὐτῷ δὲ μὴ δόλον
πράττειν ζητεῖν, ὅπως πε-
λίας αὐτῷ δίκας ὑποδεί-
ξει. ἡ δὲ εἰς τὰ βασιλείᾳ τῷ πε-
λίων περιελθούσῃ, πείθει
τὰς θυγατέρας αὐτῆς Ἀστέρο-
πην καὶ Δημόδοκον, καὶ Ἀντι-
νόον τὸν πατέρα κρεουργῆ-
σαι. καὶ κατεψήσασθαι, ὅπως
φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγ-
χαλόμενον ποιήσειν νέον. καὶ ἡ
τῷ πισεύσασθαι χάριν, κερὶν με-
λίσσασθαι, καὶ κατεψήσασθαι,
ἐποίησεν ἄρνα. αἱ δὲ πισύ-
σασθαι τὸν πατέρα κρεουρ-
γοῦσι, καὶ κατεψήσασθαι. Ἀστέρο-
πην δὲ μετὰ τῆς τῷ Ἰωλκῶν
οἰκόντων, τὸν πατέρα δά-
μνησεν. τὸν δὲ ἰάοντα μετὰ τῆς
μηδείας, τῆς Ἰωλκῶν ἐκβάλλει.
οἱ δὲ ἦκον εἰς κόρινθον. καὶ
δίκας μὲν ἔτι διετέλουν
ἀτυχεύουσιν. αὐτῷ δὲ τῷ

τῆς κορίνθου βασιλείας Κρέ-
 οντος τῶν θυγατέρων γλαυ-
 κῶν ἰάσωνι ἐγγυησάμενος, πῆ α-
 πεμφάμενος ἰάσων μὴ δόει,
 5 ἰχάμεν. ἡ δὲ, οὐς περ ὤμοσεν
 ἰκόντων θεοῦς ἐπιπαλῆσθαι με-
 ν. καὶ τῶν ἰάσωνος ἀχαι-
 σίων μεμφαμένη πολλὰ κίς,
 τῇ μὲν γαμουμένην πύθλοισι
 ὑπομαρμαίον φαρμάκῳ ἐ-
 πεμψεν. ὃν ἀμφιασμένην
 μὲν τῇ κορινθίῳ πατρὸς
 πυρὶ λάβειν, καὶ ταφείναι
 τοὺς περὶ παῖδας, οὐς εἶχεν ὅ-
 15 ἰάσωνος μόρμυρον, καὶ φόβη-
 τα, ἀπικτείνει. καὶ λαβού-
 σα παρὰ ἡλίου ἄρμα πύ-
 ρων δρακόντων, ὡδὶ πύθου
 φάργουσα τῶν παῖδας ὑ-
 20 ποπίοις ἐπιόντας, κατέλιπεν
 ἰκάντας καὶ δίξασα ὡδὶ τοῖς
 κορινθίοις τῆς ὕβρας τὴν ἀκραίαν.
 κορίνθιοι δὲ, αὐτῶν αἰασθή-
 σαντες καὶ περὶ αὐμάρτησαν.
 25 μὴ δόει δὲ, ὅτι ἐν εἰς ἀδινίας.
 καὶ κείνῃ γαμουμένην αἰγεί, παῖ-
 δα γλινᾶ μῦθον. ὡδὶ κοριν-

ni despondisset. eam dimissa
 Medea, in matrimonium dux-
 xit. Tū illa, quos Iason Deos
 iurasset, obtestata, ingratiūq;
 illius in ipsam animum, sub-
 inde detestata, uxori quidem
 pepulum ueneris infectum mi-
 sit, quem simulac illa sibi in-
 duit, cum adiutore patre ual-
 lido igne correpta conflagra-
 uit. Medea insuper quos,
 ex Iasone filios habebat,
 Mermerum nempe, ac Phre-
 retem trucidauit, et sumptum
 ab sole alatorum draconum
 currum conscendit, in eoq;
 profugit Athenas, qua in fu-
 ga, ut quidam ferunt, filios
 infantes adhuc, supplices an-
 te Acræe lunonis arā cōsti-
 tutos omisit: quos surgere iussit
 Corinθij multis vulneri-
 bus contrucidarunt. At Me-
 dea, quæ conuolarat Athenas,
 mox ibi Aegeo nupta filium,
 cui Medo nomen fuit, gignit.
 Postea uero, cum Theseo cō-
 parasset insidias, Athenis in

APOLLODORI

fugam acta cum Medo filio
eijcitur . qui magnum apud
barbaros imperium consecu-
tus , subiecit sibi provinci-
am uniuersam Mediam uoca-
ri uoluit : & bellum contra
Indos inferens uitam cum
morte commutauit. Sed Me-
dea nulli suorum agnita ad
Colchos remeauit, quæ cum
Acetem patrem Persei fra-
tris dolo ab regia sede eie-
ctum inuenisset , illi regnum
recuperauit.

λάουσα δὲ ὕδρον ἡσπεῖ.
φυγὰς δὲ ἀθλων μὲν τῆς
παίδος ἐκβάλλεται· ἀλλ' οὐ
τὸς μὲν πολλῶν κρατίζας
βρυχάων, τῶν ὑφ' αὐτὸν
χέραι ἀπασας μηδίας ἐκεί-
λεσε· καὶ στρατοὺς ἰνδοὺς ἀπὸ
πείσανε· μήδεια δὲ
εἰς κόλχιν ἤλθει ἄγνω-
στος· καὶ καταλαβούσα αἰὲν
τὴν ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς πύ-
λου ἡρακλείας ἐσθρυνένον,
κτείνασα ὄντον, τῷ πατρὶ
τῶν βασιλείας κατέσχευε.

ΑΡΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, Βιβλίον, β'.

AROLLADORI ATHENIENSIS

GRAMMATICI BIBLIOTHECÆ

SIVE DE DEOR. ORIGINE.

LIBER II.

Benedicto Aegio Spolefino Interprete.

Ε ΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τοῦ
Δευκαλίωνος διεξελθὼν
λύθαρμῳ γένος, ἐχρημῶς
λέγωμεν τὸ ἰνάχου. Ὡς καὶ
5 τοῦ, καὶ τῆς τοῦ γίνεταί παῖς
ἰνάχος. ἀφ' οὗ ποταμός ἐστι
ἄρχεται ἰνάχης καλεῖται. τοῦ
τοῦ, καὶ μελῶς τῆς Ὠκεα
νοῦ, φορῶν δὲ πῖ, καὶ αἰγα-
10 λῶν παῖς δὲς ἐχρῆνοι. αἰγια
λέως μὲν ἐν ἁπασιν ἀρχεται
τόπος, ἡ χώρα ἁπασῶν αἰγια
λαῖα ἐκλήθη. φορωνῶν δὲ
ἁπασῶν τ' ὕδατον πλοῶτον
15 τῶν περὶ τὴν ἁπασάν, ἐκ
τῆς λαοδικῆς νυμφῆς διῶκα

Q VONIAM uero
Deucalionis genus,
ac sobolem enarraui-
mus, Inachus deinceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano, et Teibye procreatur, à quo Inachus Argiuorum flumen nomen est. Huius, et Melissæ Oceani filiae Phoroneus, ac Aegialeus filij fuerunt. Aegialeus tamen si nulla de se ple reliqua sit extinctus, Aegialeum tamen ab eo, cui præfuerat regioni, dicta fuisse terram legimus. Atqui Phoroneus terre, cui postea

nomen fuit Pelopōneso, totius imperio potitus, ex Laodice nympha, Apin, et Nioben p̄creavit. Apis itaq; cōmutato in domnādi libidinē regno, ui cuncta gerens, ac planē tyrannica manu administrans Peloponnesum Apiā suo de nomine uocari iussit. Is demū Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus sine liberis excessit ē vita, et relatus inter deos Sarapis appellatus est. De Niobe autē, & Ioue, quā primam mortaliū Iupiter iniuit, Argus natus est. Sed Aesculapii testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Peloponneso Pelasgia nomē fuit impostum. At Hesiodus Pelasgū fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus. Argus itaq; simulac à Phoroneo regnū accepit, Pelopōnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta vxore Euadne Strymonis, ac Neeræ filia, Lasum,

σούων, Απιν, καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπὶς μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τῇ ἐαυτοῦ μετὰ σήκας δύναμεν. καὶ Γίαιος ὦν τύραννος, ὀνομάσας ἄφ' ἐαυτοῦ τῇ Πελοπόννησος ἀπία. Ἐπὶ Θελξίωνος, καὶ Τελχίνος ἐβουλόθεις, ἄπαες ἀπέθανε. καὶ νομιθεὶς θεὸς, ἐκλήθη Σάραπις. Νιόβης δὲ, καὶ διὸς, ἡ πρώτη τῇ γυναικὶ Ζεύς θυγατὴ ἐμέγη. παῖς ἄρχος ἐγένετο. ὡς δὲ Ἀκουσίλαος φησὶ, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τὸν τῷ Πελοπόννησος οἰκονομῆσαν Πελασγόν. ἵστούσης δὲ, ὅτι Πελασγόν αὐτὸν χρονα φησὶν εἶναι. ἀλλὰ πάλιν μὲν τούτου πάλιν ὁρῶμεν. ἄρ 20 γος δὲ Λαβών παρὰ Φορωνέως τῷ Κασσιλείῳ, ἀφ' ἐαυτοῦ τῷ Πελοπόννησος ἐκτέλεσεν ἄρχος. καὶ γήμας Διὰ 25 θῆν τῷ Στυμόνῳ, καὶ Νεαέρας ἐτέκνωσεν Ἰάσον, Πείρατον, Ἰπιδάωρον, Κεία-

σιν· ὃς καὶ τῷ βασιλείᾳ
 παρέλαβεν· ὃς ἰάσου δὲ,
 ἀγῶνα γίνεται· οὗτον δὲ
 ἄρκος ὁ πανόπῃς λεγόμε
 5 πς· εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλ
 μούς μὲν ἐν παντὶ τῷ σώμα
 π· ὑπερβάλλων δὲ, δυνά
 μεν τ' μὲν τῷ ἀρχαδίᾳ λυ
 ματόμενον ταύρον αἰελῶν.
 10 τῷ τούτου ἰδοὺ ἡμῶν ἴστα
 το· Σάτυρον δὲ τῷ ἀρκά
 δας ἀδικούντα, καὶ ἀφαι
 ρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑ
 ποστάς ἀπὸ κτείνει· λέγεται
 15 δὲ καὶ τῷ τετάρτῳ, καὶ
 γὰρ ἔχιδνα, ἢ τῷ παλίν
 τας σκυλῶν παῖς, ἐπιτηρή
 ρας κοιμωμένην ἀπὸ κτείνει·
 ὃς δὲ κτείνει δὲ, καὶ τὸν ἀπὸ
 20 ὁδὸς φόνον, τῷ αἰτίῳ ἀρ
 κτείνει· ἄρτου δὲ, καὶ ἰσμέ
 νος τῆς ἀσώτου παῖς ἰάος,
 οὗ φασὶν ἰὼ γενέσθαι· καὶ
 25 σαρ δὲ ὁ συγγραφεὺς τὰ
 χρονικά ἀγνοῦματα, καὶ
 πολλοὶ τῶν τραγικῶν, ἰνά
 γον τῷ ἰωλέροισιν· Ἡσίο-

Piranthū, Epidaurū, et Cria
 sum genuit, qui postea regno
 successit. Ex Iaso aut nasci-
 tur Agenor, ex quo Argus
 Canoptes ortus est: hunc toto
 corpore oculatum fuisse legi-
 mus. Hic et uiribus præstans
 sublato, q Arcadiā deuas-
 tat, tauro, eius sese corio cir-
 cumtexit. Adhæc Satyrum:
 qui Arcadibus vim inferes-
 bat, eorumque pecora abige-
 bat, fortiter pugnans interfe-
 cit. Quinetiam Echidnam,
 quam Tartari, ac Terræ fi-
 liam dicunt, quæ viatores cor-
 ripiebat, dormientem nactus
 iterimit, idēque sublati cæ-
 dis auctoribus, Apidis interia-
 tum ultus est. Argi uero, et
 Ismenes Asopi filiæ Iasus ē
 filius: ex quo Ionem ortam
 esse tradunt. At Castor, qui
 de temporum ignorance cō-
 scripsit: necnon complures
 tragædiarum scriptores, Ionem
 Inachi filiam esse perhibē-
 bent. Hesiodus, et Acusis

laus eam Pirenis filiam esse
narrant, quam Iunonis sacer
dotio decoratam Iupiter ui-
tavit, à quo cum uiolatam
fuisse puellam hanc Luno cō-
perisset, in buculam candidā
transformauit, cum qua Iupi-
ter se concubuisse abiurauit.
quare Hesiodus inquit, amā-
tium, iusiurandum irritum ef-
fe, neq; ad deorum irā quies-
quam pertinere. Luno inte-
rim vaccam ab Ioue depopo-
scit, acceptamq; Argo Pano-
pæ custodiendam dedit. Hæc
autem Asclepiades Areosto-
ris, Pherecydes uero Inachi,
sicut Cercops Argi, & Isme-
nes, quæ Asopi fuit, filiā scri-
bunt sed Acusilaus e Pirene,
ut dictum antea fuit, ortam
esse refert. Hic eam ad ole-
am, quæ in Mycenæo luco
erat, alligabat Cum uero Iu-
piter eam Mercurio, ut fur-
tim abduceret, iherasset, idq;
ad Hierace detectum fuisset,
neq; cæleri amplius posset:

δος δὲ, ἢ Ακουσίλαος Πη-
ρῆνος αὐτὴν φασιν εἶναι. τὰ
τὴν ἰδρῶσίν τῃς ἡρώεας ἔ-
χουσιν, ζῶς ἔφθαιρε. φω-
ρα δὲ εἰς ὑφ' ἡρώεας τῆς μελὶ κό-
ρης ἀΐαμιλος εἰς βοῦν μετε-
μόρφωσε Λοιπὸν αὐτὴν δὲ
ἀπαμύχνατο μὴ σπινελεῖν.
διόφησιν Ηοίοδος οὐκ ἐπι-
παῖσθαι τὴν ἀπὸ τῆς θεοῦ
ὀργῆς τὸν γινόμενον ὀρεκοῦ
ἰσθῶν ὁρῶς. Ηρα δὲ αἰτῇ
σαμλὴν παραδίδος τὴν βοῦν,
φύλακα αὐτῆς κατέστησε
ἄρχον τὸν πατιόπῃν, ὃν ἀ-
σκληπιάδης μὲν, ἀρεστόρας
λέγει ὑοί, Φορέκιδης δὲ, ἱνά-
χου Κέρκω δὲ, ἀρξεν, καὶ
Ἰσμήνης τῆς ἀσπασίδος θυγα-
τρός. ἀκουσίλαος δὲ ἐκ γίγ-
γενῆσθαι αὐτὴν λέγει. οὗ-
τος ἐκ τῆς λαΐας ἐδ' ὀρεκοῦ
αὐτὴν. ἡ τις ἐν τῷ μυκηναίῳ
υπῆρχεν ἀλάσει. διὸς δὲ ἐ-
πιτάξας τὸς ὄρμη κλέψαι
τὴν βοῦν μενούαντος ἰδρῶ-
κος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἔδυν-
νατο,

κτλ. λίθῳ βαλὼν ἀπέκτει-
 νεν τὸν ἄρχον. ὁ δὲ αἰχρῆ-
 φάτης ἐκλήθη. ἥρα δὲ τῇ
 βῆσιν αἱ σφαῖραι ἐμβάλλαται. ἡ δὲ
 σφαῖρα τοῦ ἡκιν εἰς τὴν ἀπὸ ἐ-
 κείνης ἰόντιον κόλπον καλεῖται.
 ἔπειτα δὲ τῆς ἰλλυ-
 ρίδος ποταμῶν, καὶ τοῦ
 αἰμον. ἀπὸ βαλῶν, δι-
 ούβη τὸν τόπον, καλεῖται.
 οὗ πόρον θράκας. τῷ δὲ
 ἀπὸ ἐκείνης βόσποροι. ἐπὶ
 τοῦ δὲ εἰς σκυθίας, καὶ
 τὴν καμμερίδα γῆν πολ-
 λὴν χερσον. παλαιὰ εἶσιν,
 καὶ πολλὰ διασπαρμένα.
 δαίμονες δὲ ὁρώμεν, καὶ
 αἰσῆς, πλεοναῖον ἡκιν εἰς
 αἰγυπτιον. ὅπου τὴν ἀρ-
 χοῦ μορφὴν ἀχλαβοῦ-
 ς, λευκὰ πρὸ τῶν νεύων πο-
 ταμῶν ἐκτετακται. τῇ
 πρὸ δὲ ἥρα δὲ τῆς κουρῶ-
 νων ἀφ᾽ οὗ ποιεῖται. οἱ δὲ,
 ἀρῆσιν τὸν αὐτὸν, καὶ ζῶν-
 τας, αἰδομένους κτείνει κού-
 ρατας. ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν ἔ-

tim abduceret, imperasset,
 idq; ab Hierace detectum
 fuisset, neq; caeteri amplius
 posset: lapide percussum Ar-
 gum peremit. Hinc itaq; Mer-
 curius Argiphōtes cognome-
 tum accepit. Iuno demum bo-
 nem astro concitavit. quae
 facto ea prima in sinu ab Ae-
 lonium appellatum penetra-
 vit, Mox per Illyridem pro-
 gressa, Haemum transcendit,
 ac per ea tempora traiectum
 Thracium nominatum, ab il-
 la deinde Bosporum dictum,
 tranavit. Inde, cum in Scy-
 thiam penetrasset, et cima-
 meriam terrā, cumq; per con-
 tinentis multum, decurrasset,
 multaq; Europæ maria, atq;
 Asiae plura transisset, in Ae-
 gyptum tandem pervenit: ubi
 pristina forma recepta ad
 Nili fluentia Euphrum pepe-
 rit. Hunc Iuno, Curetes ut
 alicubi puerum occulerent,
 precibus impetravit. Quod fa-
 ctum ubi Iupiter rescivit, Cu-

retas occidit. Iò interim ad filium, sese uestigandum accingit. Quæ cum Syriam propè uniuersam peruagata esset, Quòd illic Bybliorum regis uxor filium educari significabatur, et tandem Epaphro inuento in Ægyptum uenit, ac Telegono, qui tunc Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin uocarunt Ægyptij, statuam collocauit. Et Ionem quoq; Isidem appellarunt. Epaphrus autem Ægyptijs imperas Memphim Nili filiam sibi coniugauit: deq; uxoris nomine conditam urbem, Memphim nominauit, ex eaq; Libyam filiam procreauit, à qua et pars una terrarum Libya uocitata est. Cæterum ex Libya, Nephelionque gemini Agenor, ac Belus oriuntur. Agenor itaq; in Phœnicem profectus, et inibi regni sedē constituit: ubi: et magnæ sobolis auctor

παυδὸς ἐβάρη. πλαισίον·
νη δὲ ἔχε τὰ συνείασι ἀπαύειν,
ἐκεῖ δ' ἐμνήσθη τὸ βυβλίον·
βασιλεύσας γὰρ ἐπιδύναται
ὑπὸ ν. κὶ τὸ παφρον δὲ οὐδὲν·
εἰς ἀγυπτιον ἐλθούσα· ἔργον
μήδην τελεζόμεν τῷ βασι-
λεύοντι τότε ἀγυπτίῳ βασι-
λεύοντι δὲ ἀγαμέμνωνος
ἱσχυρὰ τοῦ δὲ ἀγαμέμνωνος
ἱσχυρὰ, ἢ ἐκείνου ἴσων ἀγ-
γυπτιοῖς, καὶ τὴν ἰσὺν ἴσων
ὁμοίως προσηγόρευσε·
ἐπαφος δὲ βασιλεύων ἀγ-
γυπτιῶν, γαμήμι μιν τιμω-
νείλου θυγατρός, καὶ ἀφ' ἧς
ταύτης κτήζει μέμινεν πα-
λιν, καὶ πικροὶ θυγατρός
λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα λι-
βύη ἐκλήθη. λιβύης δὲ, καὶ
ποσειδῶνος, γίνονται παῖδες
δὲς δίδυμοι ἀγίνωρ· καὶ βῆ-
λος· ἀγίνωρ μὲν οὖν εἰς φαι-
νίκῳ ἀπαλλαγεὶς ἐβασι-
λεύσε· καὶ ἐκεί τῆς μεγάλης
εἰζης ἐγλήθη γενεάρχης· καὶ
ὁ δὲ καὶ ἀποδιδόσκειν ἀπὸ
τούτου· βῆλος δὲ ἔσται

καὶ αἱ αἰγυπῆες βασιλεύουσιν·
 καὶ αἱ αἰγυπῆες· γὰρ καὶ διὰ τὸ
 χρῆμα τὴν νεῖλον θυγατέ-
 ρη καὶ αὐτῶν γίνονται παῖ-
 δες· οἱ δὲ οὐμοὶ αἰγυπῆος, καὶ
 δαίμονες· ὡς δὲ φασὶν οὐρανὸν
 οὐρανὸς, καὶ κηφύρος, καὶ φινεύς
 περὶ τὴν· Δαίμονα μὲν οὐδὲν
 βῆλος· αἱ λιβύη καὶ τῶν κη-
 φῶν· αἱ γυπῆες δὲ αἱ αἰγυ-
 πῆες· ὅς καὶ καὶ ταύτης· αἱ
 μίαι τὴν μελαμπόδων χω-
 ραί· αἱ δὲ αὐτῶν ὠνόμασε καὶ
 αἱ γυπῆες· γίνονται δὲ ἐκ
 τῶν πολλῶν ζωαῖων, αἱ γυ-
 πῆες μὲν παῖδες πυνθίκων·
 καὶ θυγατέρες δὲ Δαίμονα
 πυνθίκων· σατυράωντων
 δὲ πρὸς ἀλλήλους· αὐτῶν
 οὐδὲ τῆς ἀρχῆς, ὅσον δὲ
 νῦν τῶν αἰγυπῆων παῖδες
 πάλιν ἐνὸς ἢ οὐκ εἶναι, ὅτι τῶν
 αὐτῶν θυγατέρων ἀνείλε, δὲ
 δοικῶς, καὶ οὐκ ἐκ χρῆσ-
 τῶν, ὅτι φοιτῶντι οὐκ ἐστὶν ὁ
 αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἀθῆ-
 νῆς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐκ τῆς κα-

extitit : quare de eo in prae-
 sentia dicere supersedebimus.
 At Belus, quod ex Aegypto
 minime discessisset : Aegypti
 regnum subsequitur : atque An-
 chinoen Nili filia duxit uxore,
 de qua sibi filios geminos
 procreavit. Aegyptum namque
 per, ac Danaum, sed et Euri-
 pidis testimonio Cepheum,
 Phineumque etiam liberos habuit.
 Igitur Danaum Belus ad
 Libyam incolendam, Aegyptumque,
 et Arabiam habitandam misit.
 Qui, cum decessisset Melampodum terram,
 eam Aegypti nomine appellari
 de seipso uoluit. Porro et
 Aegypto est pluribus coniugibus
 filij mares quinquaginta
 gignuntur. Ac fratri Danao
 filiae totidem. Qui cum de
 regno inter se contenderent,
 Danaus Aegypti filios praeter
 unum, aut alterum filiarum
 suarum opera necavit, nam
 ex oraculo caedem sibi ab eorum
 uno imminere acceperat

vat, metū peneſus Minerva
 cōſilio nauim nominatam ab
 ea de ſiliarum ſuarū numero
 πνυτικὸν τὸ ποτ̃ quaſi dixē-
 ris enquagintiremē p̃p̃m̃ ſu-
 brefecit, in qua ſiliab̃ ipſiſu
 auſugit. Inde in Ribadū appel-
 lens Minerva Lindie ſtatuā
 dedicauit. Hinc et Argos ſe-
 contulit: Hunc Helanor, qui
 cum Argis regnabat (& ipſe
 eius regionis potius ſuo ipſi-
 us noīe incolae Danaos appel-
 lauit) q̃ ea regio aquarū car-
 uitate laboraret, Argiuorū re-
 gno praefecit. Qm̃ Neptunus
 iratus Inacho fontes ſiccaue-
 rat, quāob̃rē Minerva ter-
 rā eē reſtatu: ē filias interim
 aquarū emiſit, harū una Az-
 mymone aquam diſgrēs, telū
 in coruum iacit, ac Satyrum
 dormitantē offendit: uigare il-
 le ſomno exprogeſactus puellae
 incūdē miro deſiderio capie-
 tur. At Nepium ſup̃uētū Sat-
 yrus ſe dedit in fugā. Amy-
 mone autem cū illo cōcubuit,

παλαιάκει, πλὴν καὶ πλείους
 ὡς ἀπὸ τῆς αἰθρίας τῆς θυγα-
 τὸς αὐτῆς πνυτικόν ποτ̃,
 καὶ τὰς κόρας αἱ δὲ πλείους τῶν
 θυγατέρων αὐτῆς ἐπὶ τῆς
 τῆς Λινδίας ἀδελφῆς ἄγα-
 μαϊσθῶσθε. ἐπὶ τῶν δὲ αἰ-
 θρίας εἰς ἄλγος, καὶ τὴν ἑ-
 σπείραν αὐτῆς παραδοῖσθαι
 τὴν αἰθρίαν, ὅ, τὸ π̃ ἑσπείραν
 (αὐτὸς δὲ πρὸς τὴν τῆς χεί-
 ρος αὐτῆς τῆς αἰθρίας
 τὰς Δαναοὺς αἰνέμας,)
 ἀνύσθου δὲ τῆς χείρας ὑπὲρ
 χούσης, ἐπὶ τῆς καὶ τὰς πνυ-
 γαῖς ὄψιν αὐτῆς ποσειδῶν. μα-
 νὶον ἰνὰ χεῖρ, διότι τὴν χεί-
 ρα αὐτῆς, ἐμαρτίσθαι
 εἶπαι, τὰς θυγατέρας ὑ-
 σθῶν ὁμιλίας ἐπιμύει. μέγα
 δὲ αὐτῆς ἐμυμῶν ἔχου-
 σι ὄψιν, ἐπὶ τῆς ἑλός. ἰδὲ
 ἔλκρον, καὶ κοίμασθαι
 ἐπὶ τῶν τυγχάνει, καὶ
 τὸς πᾶσι καὶ τῶν, ἐπὶ τῶν
 συγχεῖσθαι. ποσειδῶν
 δὲ αἰθρίας, ὅ, ἔτινος

καὶ φωνή. ἀμυμάτων δὲ,
 πῶς στυδονάζεται. καὶ
 αὐτῶν ποσειδῶν τὰς εἰλίες
 κρηγὰς ἐμύνυσεν. οἱ δὲ, κε
 1 γῆπτον καὶ δις ἐλθόντες
 ἀνέβησαν, τῆς τε ἑλκράσας
 πρὸς αὐτὸν πρηνέλου, καὶ
 τῆς βορροφόνου αὐτῶν γα-
 ρμῶν ἀφίκαται. θανάτος δὲ, ἄ-
 πορ κρὶν ἀπὸ τοῦ αὐτῶν τοῖς
 ἐκ τῆς γλῆσσας, ἅμα δὲ καὶ
 μακρομακῶν πρὸς φυγῆς,
 ἀποδύει τὸν γάμοισιν, καὶ
 σπυρῶν τὰς κῆρας. ὑπὸ
 2 ἰσχυρῶς καὶ μὴ οὕτω, τὴν πρὸς
 βορρῶν, ὅθεν ἔλε Λυγκί,
 καὶ βορροφόνου πρῶται.
 οὗτοι δὲ ἐκ βασιλίδος γυναι-
 κὸς ἀργυρῶν ἐχέγονε σκν
 3 ἀπὸ γῆπτον τῆς δὲ λογιῶν
 ἑκάστον, βούτεις μὲν, καὶ
 ἐκτελῶν, καὶ λύκος, καὶ
 ἀνέφρων, τὰς θανάτων γν-
 πνείας δὲ ἀνέφρων. αὐτὸ
 4 ἑμῶν. ἀμυμάτων. ἀγῶν,
 σκαῖς. αὐτοὶ δὲ ἐκ βασι-
 λίδος ἐλθόντες θανάτων. ἐκ

eiq; Neptunus Lernæos fon-
tes indicauit. Porro Ægyp-
ti filij Argos profecti ut mu-
tuam inter se similitudinem com-
pescerent; se se dohortantur,
et Danaï filias sibi in matri-
monium dari obsecrant. Tum
Danaus, simul, quod parum
crederet eorum pollicitationi-
bus, simul quod fugæ, exilijsq;
sui reminisceretur iniuriæ,
nuptias pactus sortito puellas
distribuere cæpit. Hypermine-
stram igitur natarum maxi-
mam Lynceo, & Gorgopho-
nem Procto selegit. Hos enim
coniuge Regina Argyphia
Ægyptus extulerat. Inda
suam quisq; sortiti sunt.
Busiris quidem, & Encelas-
tus. Lycusque, ac Dana-
phron, Automaten, Amy-
monem, Agæuen, Scæam
Danao ex Europa Regia
matrona fatas ducunt. At
ex Elephantide oriæ fue-
runt, Gorgophone, atq; Hy-
permnestra, sed Lynceus Ca-

Lyceum sortitus est. At Ister
scripsit Hippodamiam Chaleo-
don, Rhodiam Agenor, Cleo-
patram, Asteriam Chatus.
Hippodamiam Diacorystes,
Alcis Glauken, Alamenon
Hippomedusam, Hippothous
Gorgen, Iphimedusam, Eux-
chenor, Rhoden Hippolytus,
Hi decem ex Arabia uxore
genti sunt. Sed puellae ex
Hamadryadibus, Nymphis,
Aliae ex Atlanta, aliae ex
Phoebe natae sunt. Agapio-
lemo Pirene, Ceresius Da-
rioni, Eurydamanti Phante,
Egie Maestra, Eubippe Ar-
gio, Anexibia, Archelao, Me-
nacho Nelo okaenerus. Hi
septem ex Phoenissa coniuge
orti sunt, at puellae quae Aethi-
opides erant, quod cognomi-
nes essent. Mœpbidi haud
quaquam sortitus inter se co-
pulari noluerunt. Nam ex Ty-
ria nati marra Clitus, Olyen,
Sthenelus, Sthenelen, Chryso-
pus, Chrysippon duxit. At

[illegible]

θεοῖλος θένειλιν. χυοίπ
 πος. χυοίπιν. οἱ δὲ ἐκ κα
 λιάνδης, καὶ κνίδος νύμφης
 παῖδες δώδεκα, ἐκκληρώσαν
 το, παρὰ τῆς ἐκ πολυξοῦς
 Ναιίδος. ὅσων δὲ οἰμὴ παῖ
 δες, Εὐρύλοχος, Φαίτης, Πέ
 ρωτις, Ἑρμος, Δρύσος, πο
 τῶν, Κισσός, Αἴξος, Ἰμ
 10 Ἰός, Βρόμιος, πολύνκτωρ,
 Χάρκιος. αἱ δὲ κόραι νύμ
 φης. Αὐτόνοη, Θεαίω, Ἥλε
 κτα, Κλεοπάτρα, Διρυδίκη,
 Γλαυκίππη, αἰθιλά, κλε
 15 ὁδωρ, Διύππη, Ὀρατώ, Σύ
 γνη, καὶ Γρύκη. οἱ δὲ, γορ
 γαίων αἰγυπῖω γένετοιοι,
 ἐκκληρώσαντο παρὰ τῆς ἐκ
 πέρειας. καὶ λαγχάνει,
 20 Περειάος μὲν, ἀκταίην. οἱ
 γὰρ ποδάρεκιν. αἰγυπῖος,
 δωξίω πην. μενάλκην δὲ,
 αἰδύτιω. λάμπρος ὠκυπέ
 τιν, πυλάργην, ἰδμων. ὁκ
 25 τῶ δὲ εἰσὶ νεώτατοι ἰδως,
 ἰπποδίκην. Δαίφρων, αἰ
 δισίτην. αὐτὰ δὲ ἐκμη

ex Caliande, & Naide, quae
 pba, praeterea, qui Polyxo
 nis Naidis erant duodecim
 filij, praecreati sunt. sortito
 matrimonium contraxerunt.
 Quorum haec sunt nomina.
 Eurylochus, Phaethes, Per
 sthenes, Hermes, Dryas, Po
 tamo, Cisseus, Lixus, Imbrus
 Bromius, Polytior, Chikonic
 us. Haec vero sunt ex eorum
 pba nate Ammonae, Theaenae
 Eleetra, Cleopatra, Eurydi
 ce, Glaukippe, Aethila
 Cleodora, Euppe, Enioa
 Sygne, Bryce, qui de Gorgo
 nibus Aegypti nati sunt, eorum
 quae de Pietra genitae fuerunt,
 sortiti duxerunt. Nam Peripha
 ti obtigit Aetha, Genes Ro
 darce, Aegypto Diexippe,
 Megacles, Adys, Ocypete La
 go, Pylarge Idmoni. Quorum
 et nouissimi sunt, Idas, qui
 Hippodicea Daiphron, quae
 Adianten duxit ex Herfe
 matre natus, Pandion, qui
 Callidicen, Arbelus, qui

Ceten, Hyperbion, qui Cethe-
 no, Hippocorystes, qui Hyper-
 ripten sibi contugantur. Hi
 ex Hephæstine oriuntur: ac
 Puellæ matre Crinone fuer-
 unt. Post, ubi suâ quisq; for-
 tibus coniugē duxerūt, accep-
 tos in cōviniū cūctos Danaï fi-
 liae datis à patre pugionib; idē
 no sepultos, suâ quæq; spōsos
 occidunt, una cōmō excepta
 Hypmnestra, hæc. n. sola Lyn-
 ceum, quod eius virginitatem
 abstinuisset, inepulmentū affra-
 uant. Quodobrem hæc Danaus
 cōsuetā in uinculis custodiri
 iubet. Reliquæ Danaï filie
 præfecta sponforū capita in
 Lerna defoderūt, corpora ue-
 ro a n̄ urbe deplorata sepelien-
 da curauerūt. Has aut. Miner-
 ua, Mercuriusq; Iouis impio
 expiati. Demā postea Da-
 naus Hypmnestrā Lynceō in
 matrimoniu copulauit, cete-
 ras in gymnicū certamē pdu-
 eas victoribus hūdas dedit.
 Anymone Neptuni semine

τὸς ἐγδοῦτο. Εἰσι Παι-
 δων, καλκιδίππῳ. ἑρριπ-
 τῶ. Ὀϊμῶ. Ἑπὶ βίος, καλκί-
 νῶ. Εὐποκρυσις, Ἑπὶ-
 πῶ. οὐ τοι δὲ Ἡφαιστῆος.
 αἱ δὲ ἐκ κεινῶς. ὡς δὲ ἐ-
 κληράσαντο τῶν γαμῶν, ἐ-
 σιέας ἐγχερίδα διαδίδω-
 σι ταῖς θυγατέρας. αἱ δὲ
 κοιμημένας τῶν νυμφῶν
 ἀπέκτειναν, πᾶσι ἑπὶ
 μὴ σῶσαι. αὐτὴ δὲ λυγ-
 κῆα διέσωσε ἥρδιον αὐ-
 τῶν φυλάσσοντα. διὸ καὶ
 δειράσας αὐτῶν δαναοὺς, ἐ-
 φρούρει. αἱ δὲ ἄλλαι τῶν
 μὲν δαναοῦ θυγατέρας ταῖς
 μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφῶν
 αὐτῇ λάρνῃ κατέρυξαν. τὰ
 δὲ σώματα, περὶ τῆς πό-
 λεως ἐκείδοντες. καὶ αὐ-
 τὰς ἐκείδοντες ἀβλώπτει,
 καὶ ὄρμῃς διὸς καλούσκην-
 ὄς. δαναοὺς δὲ ὕστρον ἑπὶ
 μὴ σῶσαι λυγκῇ στωφῇ
 αἱ. ταῖς δὲ λοιπαῖς θυγα-
 τέρας εἰς γυμνικὸν αἰώνος

δις νικῶσιν ἔδωκεν. ἀμυ-
 μάη δ' ἐκποσειδῶνος ἐ-
 λίντο Νάυπλιον. οὗτος
 μακρόβιος γλιόμβιος, πλε-
 υρταύω δαίκαται, τῖς ἐπι-
 πηοῖν δὲ δανάτφ' ἐδυσσά-
 ρη. σάω' β' οὐκ αὐτὸν
 πλεῖν τῶσσι ἐκείνῳ τῷ θα-
 λήτῳ, ὅτι πρὸ ἄλλων τελευ-
 τοῦσιν τὸν ἐδυσσάρε. πρὶν
 δὲ πλεῖν τῶσσι ἐγὼ μὲν, ὡς
 μάλιστα φραγκιλίχοισι, Κλυ-
 μέντ' τῶν καὶ Σέως. ὡς δὲ οὐ-
 τὸν ἰόπιο γοῖ' ἔλασ, οὐλύ-
 ραι. ὡς δὲ κέρκω' ἡσιόντιο.
 καὶ ἐλίντο παλαμῆδω,
 ἄκτοι, ναυσιμέδοντα. Λυγ-
 κῆς δὲ μὲν θανάτῳ ἄρξαι
 θαλασσίῳ, ὅς' ὑπορμύ-
 ας τας πενυὶ παῖδα ἄβρα-
 τα. τοῦτου δὲ καὶ ἀγαλείας
 τῆς μακρυῆτος, δίδουσι καὶ
 δις ἐλίντο, ἀκρίσιος, καὶ
 πρῶτος. οὐτοὶ καὶ κατὰ
 στρατὸς μὲν ἐπὶ οὐκ ἐστὶ σὺν
 ζῶν πρὸς ἀλλήλους. ὡς δὲ
 αἰετὰ φρονεῖ, πρὸς τῆς

pregnant Nauplium peperit
 Idic quod longævus esset, ma-
 re nautigans morientium cas-
 sum permolestie ferebat. Sed
 et ipsi tandem aliquando ob-
 isse contigit, vel eo mortis ge-
 nere, quo alios defungi mo-
 stissimum conspiciebatur. Verum
 antequam e vita decessu, ut
 Tragicorum auctoritate com-
 probatur, Clymenem Crati
 filiam sibi uxorem conjugati
 placuit. qui uero reditus con-
 scripsit, Polydram dixisse ait.
 Cercopis autē testimonio de-
 ficiem cepit. De qua Talis-
 medem, Ocacem, Naufime-
 domē gignit; Lynceus autē, qui
 post Danaum Argis domina-
 tus est, ex Hyperimēstra q-
 dem, Abantem filium, geminis
 ex quo et Ocalea coniuge
 Mantinei filia, gemini pro-
 creantur Acrisius, ac Prota-
 rus, qui cum in utero matris
 adhuc essent, inter se dissi-
 dere coeperunt. Vbi vero per-
 etuū potuerit de regno carere

re non dubitarunt. Hiq; bellis
gerātes primi Clypeos inue-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proctum Argis exegit: qui
ad Iobatem in Lyciam perue-
nit, sed, ut alij produnt, ad
Amphianactem confugit, Cu-
ius etiam filiam duxit. Hanc
enim anteam Anteam dicit.
At si tragediarum scripto-
ribus fidem habemus, Sibemo
heam. Hunc deinceps Socr
cum Lyciorum copiis redu-
xit, ac Tirynthem occupavit.
quam ipsius gratia Cyclopes
maribus cinxerunt, atq; in
partem assumpti Argivam
fortem prope universam co-
luerunt. Sic Acrisius Argis
imperat: & Proctus Tiryn-
the. Adhuc Acrisius ex Eury-
dice Lacedæmonis filia Da-
naem genuit. Proctus vero
Eurydice, Iphinoq; et Iphia-
massam, quæ cū adultæ iā æta-
tis esset, in infantiā cōciderūt.
quod, ut Hesiodus inq; Diony-
sij series minime receperūt.

βασιλεύει ἐπὶ Λέμω. καὶ
πολεμοῦντες. ὧροι γὰρ
δὲς πρῶτοι καὶ κατὰ τὸ
ἀκείριος, πρῶτοι ἄργοι ἐξ
ἐλαύνει, ὁ δ' ἔκταν ἐς Λυκίαν
πρὸς ἰοβέτην. ὅς δ' ἐπὶ τὸν
φασί, πρὸς ἀμφινακτὰ καὶ
γαμεί πύλιν τούτου θυγα-
τρά. ὡς μὲν Ὀμήρου Λυτρεῖται.
ὡς δ' οἱ τραγικοὶ ὀδυσσεύς
κατὰ γει δὲ αὐτῶν ὁ καλεῖται
μὲν στρατὸν Λυκίαν καὶ κα-
ταλαμβάνει τέρωνδα.
ταύτῳ αὐτῷ κυκλάπῳ
τειχοκύντων. μετὰ μὲν οὖν
δὲ, τῷ ἀργεῖα ἅπαντα κα-
τῶκαν. καὶ ἀκείριος μὲν
ἄργοι βασιλεύει. πρῶτος
δὲ τέρωνδος. καὶ γίνεται
ἀκείριος μὲν ἐξ ἀνδρῶν τῶν
λακεδαίμονος, δαίμων. πρὸς
τῷ δὲ ἐκ ὀδυσσεύς, Λυσίπ-
πῃ καὶ Ἰφίαν. καὶ Ἰφί-
νοισι. αὐτὰ δὲ ὡς ἐτελεύ-
θει, ἐμῆνται. ὡς μὲν ἡ-
σιόδος φησὶν, ὁ πᾶς δῖον
ὅτι περὶ ταῖς οὐρανὸν ἐξέρχεται.

[illegible]

At Acusilai sententia; quod
Lunonis simulachrum iniuri
fecerunt, Sic itaq; furore per-
citus per omnem atreuorum
terram decurrabant. Inde re-
turm in Arcadia, ac Pelopon-
nesum reuersæ nullam de-
decore labefectatæ per deser-
ta discurrebant. Metampus
autem Amythæonis filius,
Idomenes, quæ fuit Abantis,
uaticinandi cogitatione in-
gnis, et qui potiorandi, ex-
purgandi, rationem primas in-
uenerat, se uirginibus iunctu-
tem restitutum pollicetur, se
tertiū regni partem accipi-
at. Proetus tanta mercede de-
territus, filiarum cui æmule
me assentitur. Quocirca uir-
gines longè maiori desunt co-
citantur, immo uero eorum
illarum uelut contagione, et
seu de reliquis mulieribus cum
uirginibus simul ferere, et
nim desertis proprijs uadibus
in suos ipsarū filios de se-
uebāt, atq; in deserta sese su-

APOLLODOR

gientes abdebāt. Cum uero id calamitatis genus in dies magis increfceret : poſtulatam mercedem Proetus Melampodi vltro cōceſſit. Tum ille eaſe curaturum eſſe promittit, ſi regni tantumdem fratri ſuo Bianti attribuat. Inter hæc Proetus ueritus, ne, ſi filiarū cura lōgius protrahatur, mercedē ille peteret ampliorem. Poſtulatū aſſenſus filias Melampodi curandas commiſit. Quare Melāpus, adhibitis ualidiſſimis aduleſcentibus cubilarū ſimul, & cubedā quādā choream imitatus de montibus virgines ipſas in Sicyonē eſt uſq; inſecutus. Haſ dum perſequeretur, Iphinoe natum maxima uita cū morte cōmutauit. Reliquæ uero repurgatæ uſania reſiquerūt; Harum demū, Melāpodi unam, & Bianti alteram Proetus in matrimonium collocauit; neq; longo poſt tpe Megapentē filiū genuit. Ceterū Bellerophōtes

σης δὲ ἐκείνη πλῆθον τῆς συμ-
 φορέας, ὅν αὐτὴ θέντας με-
 ωτὸν ὁ προῖτος εἰδίδου. ὁ δὲ
 ὑπὲρ τοῦ θύρα πύειν, ὅταν
 εἴδῃον παυτοῦ τοῦ τῆς γῆς ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ βίαν.
 προῖτος δὲ δὲ λαβὼν βίαν, μὴ
 βραδυνούσης τῆς θύρα-
 πείας αὐτὴν κὴ πλῆθον,
 θύρα πύειν σιωπῶντος ὁ
 τούτοις. Μετὰ μὲν τοῦ δὲ πα-
 ραλαβὼν ὅν δὲ ἀναπαύει-
 τοις τῆς νεαίων. μετὰ αὖτε
 λαγμοῦ, καὶ πινος εἰδὶς χο-
 ρεῖας ἐκ τῆς ὁρᾶς αὐτῆς,
 εἰς σικυδῶνα σιωπῶντος. κα-
 τὰ δὲ τὸν διαγμὸν, ἡ πρεσ-
 βυτάτη τῆς θυγατρὸς αὐ-
 τοῦ μετὰ λαβῆ. καὶ
 δὲ λοιπὰς τελευτῶν κα-
 τὰ τοῦ σιωπῶντος σιω-
 πῶν. καὶ ταύτας μὴ ἐξέδω-
 το προῖτος μετὰ μὲν τοῦ
 βίαν. καὶ δὲ αὐτὸς ἐξέδω-
 γένῃσε Μεγαπίνθω.
 ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ δὲ
 ὁ γλαυκὸν τῷ σισύφῳ, κτεῖ-

καὶ αὐτοῖς ἀδελφοῖν δὴ-
 λιάδην, ὃς δὲ πινεσ φασι πε-
 ρῆναι. ἄλλοι δὲ ἀλκιμῶν,
 ἀρκέζας πρὸς προῖτον ἐλ-
 λύν καὶ θάϊρειται. καὶ αὐ-
 τῷ γαυῷ δινέβοια, ἢ καὶ αἰ-
 πία ὄντα ἴχει, καὶ πε-
 πέμπει λόγους πρὸς στωου-
 σίαν. τῷ δὲ, ἀπὸ νουμῆα,
 ἰοκίεζαι πρὸς προῖτον, ὃ π Βελ-
 λοφόντης αὐτῇ πρὸς φθo-
 γῆς πρὸς ἀπὸ μὲν λόγους.
 προῖτος δὲ πιστεύας ἔδω-
 κεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς Ἰo-
 βάτην τὸν πενθέρων κομί-
 σαι. ἐν αἷς ἐγγέγραπτο.
 Βελλοφόντην ἀγκτεῖναι,
 γαμίζων αὐτὸν ὑπὸ τῷ θη-
 ρῶν διαφθαρέσειν. ἢ ἰ-
 ὅ γὰρ οὐ μόνον ἐν, ἀλλὰ πολλ-
 λῶς οὐκ οὐκ ἀλώων. εἶχε δὲ
 προτομὴν μὲν λέοντος, οὐ-
 ρῶν δὲ δράκοντος, τρίτῳ
 δὲ κεφαλῇ μέσθιν αἰγός.
 ἢ δὲ ὅς πῦρ αἰτεῖ, καὶ τὴν γῆ-
 ρα διέφθειρε. καὶ τὰ βο-
 σκήματα ἐλυμαίνετο. μία

Glauri, q Sisyphi fuit, cū per
 imprudentiā Deliadē fratrem,
 sine, ut quidam ferūt, Pirenē,
 aut, ut alij uolūt, Alcimenē pr-
 emisset, ad Proctū Argos cōsu-
 git ab eoq; expiatur. Mox au-
 tem cum illius amore Stheno-
 bæa, quæ et antea dicebatur,
 depreit, submisit, q illū de cō-
 cubitu interpellaret, q, cū mus-
 licris libidini minime cōsēsif-
 set. Sthenobæa Præto Beller-
 phōtem quæsitū cōcubitus inse-
 minauit. Prætus uxori credu-
 lus dat illi ad Iobatem literas
 huiusce, argumēti. Vt Beller-
 phontē curaret occidendū, Ae-
 Iobates re cognita illum ut ad
 Chimærā extinguedā iret, is
 pauii Siquidē ita iuuenē à fe-
 ra perditum iri arbitrabatur,
 quando ea nō unus modo, sed
 ne multorum quidem uiribus
 facile perdomari poterat. Nā
 prima in parte leo, postrema
 draco, media uero capra esse
 uidebatur, quæ flammæ euos-
 mebat, ac proxima quæq; dis-

gdebat, pecoraq; inficiebat.
 Hæc n. trium belluarum uixi-
 tas sub una fantaxai natura
 communis erat. Aiunt hanc
 ipsam Chimæxā ex Homeri
 testimonio. Amisodari cura
 emersitam fuisse, natamq; ex
 Typhone, ex Echidna, id, qđ
 Hesiodi carminibus cōproba-
 ri legitur. Cōsciso igitur Pe-
 gase, quæ ex Madusa, qđ Nep-
 tynofotam, & aligeram bas-
 lophai. Bellerophōtes, sublatu-
 m, i. i. i. ex eo Chimæxā sagit-
 tis impetebat. qua demū per-
 asia pugna lobates eundē in
 Solymas pugnatuū misit, ubi
 et i. i. i. feliciter, exegit, ad Ama-
 zonis, ex pugnantis p̄ficiis
 impugnis, quibus utem deuictis,
 collectā Lyciorū iuuentutem,
 qua cæteris p̄cellere uideret-
 tur, in insidijs cōsidere iubet,
 atq; ita Bellerophontē occidi
 præcepit. Vbi nūc et hosce ad-
 uer. oīs ab ea casos accipit.
 admiratus iuuenis p̄stantiam
 lobates literas illi Præti ostē-

γὰ φύσις τελὸν δειλὸν εἶχε
 δύναιεν. λέγειται δὲ ὅτι τὴν
 χίμαιραν ταύτην τῶν ἑσπερίων
 μὲν, ὡς πρὸ ἀμεινοδίου, καὶ
 δαίπρῳ εἶρεκα καὶ ὄμβρος
 γένεσθαι δὲ ἐκ τυφώοντος
 καὶ ἐχιδνῆς, καὶ δὲ ἡσίοδος
 ἰστέει. ἀναβιβάζας ἡ κίχαι
 τὸν ὁ βellerophόντος δὲ τὸν
 πῆγαν εἶχε ἱππὸν ἐκτε-
 δούσης, πῆλινος χαλκῶν μέ-
 νος, καὶ ἀσπίδος καὶ ἡλίου
 εἰς ὅλος, ἀπὸ τῆς ταυροκτο-
 νίας πλὴν χίμαιρας. μὲν
 δὲ τὸν αἰῶνα ὄσσει, ἐπὶ ταῖς
 ξα καὶ τῶν πολύμας μαχαλῶ-
 νος, εἰς δὲ ἐπὶ λαίτῃ καὶ
 ὄσσει, ἀμαλῶσιν ἐπὶ ταῖς ξα
 αἰωνίζεσθαι αὐτὸν, εἰς δὲ ἡ
 ταύτας ἀπὶ κτενε, ὡς τε 20
 νεῖ τῃ π. λυκίῳ διαφώτει
 δοκῶντας ἐπιλέξας, ἐπὶ
 ταῖς ξα ἵπποκτενῶν λοχίῳ
 τας. ὡς δὲ ἡ ταύτης ἀπὶ
 κτενε πάντας, θαυμάσας
 τὴν δύναμιν αὐτῆς ὁ Ιοβὰς
 τῆς, πᾶσι γράμματα ἔδω-

puerum educauit. Ceterum, Polydeutes uerinus Dictyis frater, Seriphi rex, Danaes amore correptus, cū ea, Perseus, n. in uirilē aetate puenerat, potiri nequiret, amicos, quibus eian & Perseum etiā comuocat, ijsq; ob Hippodamiae Oenomai filiae nuptias erantum se celebraturum edicit. Cui tū Perseus quānam inquit in re cōficiēs erantumi equo Polydeutes respondet. Atq; Perseus, Gorgonis, ego inquit, capite. Tum rex, contra nihil subiecit. Mox uero, ab alijs equos exposcit, sed, quod equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi, ut afferret, imperauit. Tū Perseus Mercurij, ac Mineruae ductu Phorci filias adiit, Entō, Γεμπρεδō, & Dimō. Hae fuere cetusq; & Phorci natae. Gorgonum sorores ab ortu ipso statim animis faclae, unoq; tres oculo, & dente uno praeditae, qui-

σεΐφω, Δίκτυς ἄρα δ', αἰὲ
 ρεφε ἔειπεν. βασιλῆαν δὲ
 τῆς σεΐφου πολυδίκτης,
 ἀδελφὸς ὁμομήτειος Δί-
 κτυος, Δανάης δ' ἑταίρης, καὶ
 Ἰνσβαμβίου πόρσεως, μὴ δὲ
 νέμλος αὐτῇ σιωλθεῖς,
 σιωκίλει τὸν φίλῳ. με-
 θ' αὖν καὶ πόρσεως, λέγων ἔρα-
 νον σιωκίειν ἑδὶ τῶν ἵππων. 10
 δεμείας τῆς οἰνομάου γά-
 μοις. τῷ δὲ πόρσεως εἰπὼν
 τὸς ἐπίπνι. ὁ δ' αὖτος δ' ἀρχεῖ
 ται; τῷ δὲ φίσκιτος ἑδὶ
 ἵππῳ. πόρσεως δὲ εἰπὼν τῇ,
 καφαλῇ τῆς γοργόνης. οὐκ
 αὐτὸρ εἶ πολυδίκτης. παρὰ
 μὲν οὖν τῆς λοιπῶν ἡ τισι
 ἵπποις. πρὸ δὲ τῆς πόρσεως
 οὐ λαβὼν τὸν ἵππον, ἐπί- 20
 ταξε τῆς γοργόνης κομίσαν
 τὴν καφαλὴν. ὁ δὲ ὄρμον,
 καὶ ἀδηνῶς περὶ ἀδηνου
 μέλων, ἑδὶ τὰς φόρκου γί-
 νεται θυγατρῶν. ἐν τῷ, 25
 καὶ πεμφρεσθῶ. καὶ δεινῶ.
 ἢ ὅτι αὐταὶ κίττωσιν, καὶ φόρ-

κού· γοργόνων ἀδελφαί,
 γραῖαι ἐκκληνέτης· εἴα τὲ
 ὀφθαλμὸν αἰερεῖς, ἢ εἴα
 ὁδόντα εἶχον· καὶ ταῦτα
 5 πρὸ μέρους ὕμειβοκ ἀλλή-
 λαις· ὦν κυριότας ὁ πέρ-
 σεύς, ὡς ἀπῆτο, ἔφην ἀπο-
 δώσειν, αἰὲν ὑψηλὸν τὴν
 ὁδὸν τὴν αὐτὴν ταῖς νύμφας
 10 φέρουσαν· αὐταὶ δὲ αἰετὶς
 φαιπύλαι εἶχον πίδαλα,
 καὶ τὴν κίβισιν ἦν φασι-
 πινὸς εἶναι πέραν, πίνδα-
 ρος δὲ, καὶ ἡσιόδου ἐν ἀσπί-
 15 δι, αὐτὴ τὴν πέρσεως.
 Παῦ, δὲ μετὰ φρεσιν εἶχε
 κάραι διεικτοὶς πλώρου
 Γοργόνες, ἀμφὶ δῖμιν κίβι-
 σις δέ· εἴρηται δὲ πα-
 20 ρὰ τὸ κλῖσθαι ἐκ τῆς ὁδοῦ τα-
 καὶ τὴν φροφῶν, εἶχε δὲ ἢ
 τὴν αἰδοῦς κωφῶν· ὑψηλῶν
 σκευῶν δὲ τῆς φορκιδίως
 ἀφροδύς τὸν, τὸ ὁδόντα, καὶ
 25 τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, ἢ
 παραγλιόμηνος πρὸς ταῖς
 νύμφας, καὶ τυχεῖν, ὦν ἐ-

bus, & vicissim interse ute-
 bantur. Hæc, ubi potius
 est Perseus, reposcentibus
 illis, se redditurum polli-
 cetur, si, quæ ad Nym-
 phas, ipsa duceret, viam
 commonstrarent. Erat autem
 bisce Nymphis talaria, &
 cibis, quam peram qui-
 dam esse putant. Id Pina-
 das, & Hesiodus in Clys-
 peo, ubi de Perseo, sic
 ait.

Horrendæ totas scapulas ca-
 put occupat ingens.

Gorgonis, idq; intra cibis
 latet.

Nam cibis, quod inibi con-
 dantur indumentum, & ci-
 baria, dicta esse videtur. Ad-
 hæc Orci galeam, adhibuit.
 Restitutis itaq; Thorcidibus
 ei dente, & oculo, quod vi-
 am demonstrassent, ad Nym-
 phas peruenit: Adeptus in-
 de, quæ cupiebat, bu-
 meris ante omnia peram
 induxit, ac pedibus talaria

accommodavit, postremo gaz-
leam capiti imposuit. Hac
igitur testis, quoscumque uox
luisse, ipse inuisus alijs,
peruidebat. Is, ubi a Mer-
curio Adamantinam Har-
pen accepit, ad oceanum
denotavit, hic Gorgonas
dormientes deprehendit.
His autem Euryale uni.
Stheno alteri. tertiaque Me-
dusae nomen fuit. In quib-
us solam Medusam mor-
talem fuisse perbibent. Ad
huiusce itaque caput repor-
tandum Perseus emissus fuit.
Erant Gorgonibus cas-
pita, squamosarum anguium
spiris obsita, dentes praeterea
tanta, magnitudinis, quantae
suum esse videntur. Adhuc
manus aeneae, et alae aureae,
quibus convolabant, quae, qui-
bus obtuerentur, eos in saxa
omnes commutabant. Has de-
um Perseus somno sepultus
adortus, cuius manus Pal-
las dirigebat, aversus oculos

ἀπορύδατο, τὴν μὲν κίεσις
περιεβιάσθη. τὰ δὲ πίδαλα
τοῖς σφυροῖς περισήρμοσε.
τὴν δὲ καυῶν τῇ κεφαλῇ
ἐπὶ θῆτο. ταύτῃ ἔχων, ὡς
αὐτὸς μὲν οὐς ἦεν ἄλκιον, ἔβλε-
πεν. ὡπὸ ἄλλων δὲ οὐχ' ἐπα-
ράτο. λαβὼν δὲ καὶ πρὸς
ὄρμου ἀδαμάντινον ἄρπην.
πετόμενος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἵ-
σταν. καὶ κατέλαβε τὰς
γοργόνας· κοιμαμένης, ἣ-
σκει δὲ αὐταί, Σθενώ, Ὀρυ-
αλέ, μέδουσα. μόνῃ δὲ ἦεν
θνητὴ μέδουσα. ὅθεν εἴρηται
τὴν ταύτης κεφαλὴν πρὸς
οὐς ἐπέμφθαι. εἴρη δὲ αἱ
γοργόνες κεφαλὰς μὲν πε-
ριεσπειραμένης· φελίσσι
δρακόντων. ὁδόντας δὲ με-
γαλὰς ὡς οὐδὲν, καὶ χεῖ-
ρας χαλκῆς, καὶ πῖ ὄρυγας
χρυσῆς, δι' ὧν ἐπὶ ἔκριντο. τοῦ
δὲ ἰδόντας, λίθοις ἐποίησαν,
ἐπὶ ταῖς οὐδ' αὐταῖς ὁ πρὸς
οὐς κοιμαμένης, κατὰ
θνητοῦσης τὰς χεῖρας αἰδῶ

τὰς ἀπειρεμμεσίους, καὶ
 ἐλόντων εἰς ἀσπίδα χαλ-
 κῶν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς
 γοργόνης ἐβλεπεν, ἐκαρατὸ
 5 μὲν αὐτὴν. ἀρχτμυθεΐ-
 σις δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς
 γοργόνης ὄξε' ἴδρε πήγαστος
 πλὴν ἰώπος. καὶ χρυ-
 σῆος ὁ γαρυόνοῦ πατήρ.
 10 πύπτα δὲ ἐλύνουεν ἐκ πο-
 σιδῶνος. ὁ μὲν οὖν πύρ-
 ρος εἰδήμιος εἰς τὴν κί-
 βισιν τὴν κεφαλὴν τῆς με-
 δούσης ὁπλῶν. πάλιν ἐχί-
 15 ρη. αἱ δὲ γοργόνοες ἐκ τῆς
 καίτης αἰάσασσαι, τὸν πύρ-
 ρα ἰδόντων. καὶ στυγνὴν
 αὐτὴν οὐκ ἰδύναιτο ὄξε' τὴν
 καὶ τὴν ἀπικρύνθησ' ὄξε' ὕψ'
 20 αὐτῆς. παραγλινόμιος δὲ
 εἰς αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε
 κεφαλῆς, ὄξε' τὴν πότον θυ-
 γατρία αἰδομένησαν πᾶ-
 κμιλὴν βορὰν θαλασσίῳ
 25 ἀνέτει. κασιόπεια γὰρ ἡ κε-
 φῆς μὲν, τρυφίσις ἡ ρι-
 σὶς καὶ λαοὶ. καὶ πικρῶν

lis in æreum Clypeum de-
 fixis, per quem ipsam Gorgo-
 nis imaginem respicie-
 bat, Medusæ caput am-
 putavit. Quo resetto Per-
 gasus alatus equis repen-
 te profiliuit, & Chrysa-
 or Gerionæ pater. Hæ-
 sce autem è Neptuno pro-
 creavit. Igitur Perseus repo-
 sito suam intra peram Me-
 dusæ capite, recessit. Ve-
 rum Gorgones ipsæ somno
 excitæ Perseum infestaban-
 tur, quem intueri ob orci Ga-
 leam minime poterant, quod
 cæ Perseus contegebatur: Qui
 cum in Æthiopiam per-
 uolasset Cephæi, Regis fi-
 liam Andromedam Maris
 Ceto iam iam deuorandam
 offendit: quoniam Cassi-
 opea Cephæi coniux de
 corporis formæ præstan-
 tia, quod se omnium for-
 mosissimam iactitabat, Nec-
 reidas in certamen pro-
 uocauit. Quamobrem cæ

sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus iraperitus Cephei regnum, et aquarum multitudine, ac Ceto immisso peruasit. Cepheus autem Ammonis oraculo monitus est, tam deum tantæ calamitati molum fore, accepit, cum Cassiopeâ filiam Andromedam Ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum ui compulsus, effecit, scopolosq; filiam alligauit. quam conspicatus Perseus, et illius amore succensus, Cepheo sese Cetus ipsum intempturum pollicetur; si filiam ab imminenti periculo creptâ sibi in matrimonium collocet; Patris itaq; iureiurando confirmatus Perseus monstrum aggreffus occidit, atq; Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut cum prium ille Andromedæ coniungi coiret, e medio tolleretur, ve-

ἔπαι χρείστων ἡνυχσε. ὁ-
δοι αἰνυρήνιδες ἐμνήστει,
καὶ πασιδὼν αὐταῖο συ-
ναρχοεῖς, πλὴν μινύρασι τῇ
ἐδὶ τῶν χώραι ἐπιμνήσκει, καὶ
κῆτος ἀμματος δὲ χρε-
στὸς τῶν ἀπαλλοτρίων τῶν
συμφορῶν, καὶ ἡ καλοπε-
πείασι θυγατρὸς αἰδομένη-
δα προκτῆν τῶν κῆτει βο-
λά. ὅτε αἰαχνοεῖς ὁ
κυφὸς ἔσθ' αἰδίοπαι
ἐπράξει, καὶ προσέδωκε
τῶν θυγατρὸς τέτρα. ταύ-
την θεασάμενος ὁ πόρσευς, καὶ
ὁραεῖς, αὐαυροεῖν
ὑπὲρ τοῦ κυφῆ τὸ κῆτος, εἰ
μέλλει σῶθ' εἶσαι αὐτὴν
αὐτῷ δώσειν χυμῶνα. ὅ-
τούτοις γλομῶν ὁ ρακῶν, καὶ
ἔσθ' αἰδίοπαι καὶ κῆτος ἐκτενε,
καὶ τῶν αἰδομένων ἐλυ-
σεν. ἐπιβουλοεῖς δὲ αὐ-
τῷ φινέως, ὅς ἦν ἀδελφὸς
τοῦ κυφῆος ἐγγυώμενος καὶ
πρῶτος τῶν αἰδομένων,
μαδῶν τῶν ἐπιβουλιῶν τῶν

γοργόνα διείξας, μὲν τῶν
 σαιε πικρὰ δόντων, αὐτὸν
 ἐλίδωσι. παραχρῆμα πᾶ
 ρεόμηνος δὲ εἰς σείε φονε,
 5 καὶ κατὰ λαβὼν προπεφύ
 γῆαι εἰς ἑωμοῖς μὲν εὖ
 δίκτυος τῆν μνηστῆρα θῆ
 πλὴν πολυδέντου βίαι, εἰ
 σελθὼν εἰς τὴν βασιλῆα
 10 συγκαλέξαντες τοῦ παλ
 δέκτου τῶν φίλων ἀπεσρε
 μμείος τῆν καφαλίῃ τῆς
 γοργόνος εἰδείξε. ὅ δ' ἰδόν
 των, ὁποῖον ἑκαστος ἔτι χε
 15 ρῆμα ἔχον ἀπελιδώθη.
 κατὰ σπῆκας δὲ τῆς αείρου
 δίκτυν βασιλῆα, ἀπὸ δὲ κα
 τὰ μὲν πιδίλα, καὶ τῶν κί
 βισιν, καὶ τῶν κινῶν ὄρμῃ,
 20 τῶν δὲ καφαλίῃ τῆς γο
 ρόνος ἀθλῶν. Ἑρμῆς μὲν
 οὖν τὰ περὶ σπῆκας πάλιν
 ἀπὸ δὲ κατὰς εὐμφοῖς.
 ἀθλῶν δὲ εἰς μέση τῆς αἰ
 25 δὲ, τῆς γοργόνος πλὴν καφα
 λῆς αὐτῆς. λέγεται δὲ
 καὶ ὕπ' αὐτῶν ὅτι καὶ αὐτῶν

rum id ubi rescivit Perse
 us cum comutatis omnibus
 Rhineum Medusæ capite. et
 flentato in saxa repente cons
 uertit. ~~Idem~~ Perseus res
 uersus in Seripsum matrem
 ad aras cum Dictye, ob
 Polydectis uolentiam confus
 gisse, deprehendit. Inde
 impetu facto aggressus re
 gem concurrentium amicon
 rum auxilio fretum auers
 sus Gorgonis caput ostendit,
 idq; quotquot aspexerūt, qua
 licumq; quisq; forma effeci,
 in saxa commutatus est. Mox
 ubi Dictyn Seripbi regem
 constituit, Mercurio talarum,
 peram, et galeam reddidit,
 et Gorgonis caput Min
 erue dono dedit. Ea uer
 to Mercurius omnia Nym
 phis restituit. Ceterum Bal
 las in medio clypeo Me
 dusæ caput apposuit. Nec
 desino, qui Gorgonis cas
 put a Minerva præcisum
 fuisse docam. Aiuuuenim

APOLLODORI

eam sese pulchritudine Pal-
ladi comparare non erubui-
se: Aique Perseus, cum Da-
nac, et Andromeda Argos
Acrisium uisurus propera-
uit. Is autem oraculi metu
Argos deseruit, atq; in Pez-
lasgiam terram commigra-
uit: interea Teutamia Las-
tissæstrum rege patri iam ui-
ta funesto gymnicum certæ-
m predicturo, ad id etiam Per-
seus decertaturus aduenit,
ac etiam quinquertium lu-
dens, disci iactu Acrisii pe-
de percusso, astutum eum in-
terfecit. Post, ubi Perseus O-
taculum iam expletum esse
animaduertit, Acrisium qui-
dem extra urbem sepeliuit.
Verum, quod Argos ad il-
lius hereditatem adcundam,
qui eius opera occubuisse,
temperare iusto quodam pu-
dore teneretur, profectus
Tirynthem ad Megapen-
them Præti filium, eum
regno uicissim committunt,

ναὶ ἡ μείδουσιν ἐν γαστρίῳ
δυ. φασὶ δὲ ὅτι καὶ πόδα
καίλλουσιν ἡ δίδουσι ἡ γαστρίῳ
αὐτῶν γαστρίῳ. πόδας
δὲ μὲν δακτύλους, καὶ αὐτῶν
μείδουσιν ἐπὶ πόδας εἰς ἄρτος
ἵνα ἀκρίσιον θεάσιντου. ὁ
δὲ δίδουσι τὸν χρυσὸν
ἀργυρίων ἄρτος, εἰς τὴν πᾶ-
λασγίῳ ἐχέουσιν γῆς. 10
τὸν ταμίαν δὲ τῷ λαοιστῶν
βασιλείῳ αὐτῶν καὶ τοῦ
μυῖον τῷ πατρὶ διατείνουσιν
γυμνικὸν αἰῶνα, πῆγλιν-
ῶ, καὶ ὁ πόδας αἰωνίως δίδουσι
δίδουσι αἰωνίως δίδουσι δὲ πέν-
ταθλον ὅτι δίδουσι ὅτι ἀκρί-
σιον πόδας βαλὼν, πῆγλιν-
μα ἀπέντεται αὐτὸν, αἰ-
δόμενος δὲ τὸν χρυσὸν 20
τεταλυσμένον, τὸν μὲν ἀκρί-
σιον ἐξ αὐτῆς πόλεως εἰδου-
σιν. αἰχμῶν δὲ εἰς
ἄρτος ἐπὶ πᾶσι δίδουσι τὸν 25
κλήρον τῷ δίδουσι τεταλ-
υκός, πῆγλινός, εἰς
τῶν δὲ πᾶσι τὸν πᾶσι

παῖδά μεγαπένθην, ἡλλά-
 ξατο, τούτω τὲ τὸ ἄρτος εἰς
 χεῖρσι. καὶ μεγαπένθης
 μὲν ἐβασιλεύσεν ἀργείων.
 ὁ πόρσευς δὲ τίρωδος, περὶ
 πειχίσκας μίδειαν, καὶ μυ-
 κύναισ' ἐγλήοντο δὲ ὅζ' αὐ-
 θρομέδας παῖδες αὐτῶ.
 πρὶν μὲν ἐλθῆν εἰς τὴν ἐλ-
 τοκίδα Πόρσην ὃν παρὰ κη-
 φεὶ κατέλιπεν. ἀπὸ οὗτου
 δὲ τὸν πόρσων βασιλέας
 λέγεται γλιέσθαι. εἰ μυ-
 κύναις δὲ, ἀλκαῖος, καὶ δε-
 ῖλος, καὶ ἑλᾶς, μῆτωρ τὴν
 καὶ ἡλεκρύων, καὶ θυγά-
 τρην γοργόφον, ἣν πατρὸς
 ἔγαμεν. πάλιν ὅζ' ἀλκίως
 ἱππονόμης τὴν μελοικέως ἀμ-
 ροφίον ἐγλήσθαι, καὶ θυγά-
 τρην αἰαξῶ. ἐκ δὲ μῆστρος,
 καὶ λισιδίκης τῆς πέλοπος,
 ἱπποδῶν. ταύτην ἀρπά-
 σης προσειδὼν, καὶ κομίζας
 ὁ δὲ ταῖς ἐχινάδας νῆπις,
 μίγνυται, καὶ γλινᾶ τεί-
 ριον, ὃς ἦν καὶ ταῖον, καὶ

Nam illi Perseus Argos tra-
 didit, ac Megapenthes argiu-
 rum regno praeficitur. Perse-
 us uero Tirynibem adeptus,
 Mideamq; et Mycenae admu-
 niuit. Porro ex Andromeda
 Perseus filios habuit ante,
 quam in Graeciam uenisset,
 Persem scilicet, quem apud
 Cepheum reliquerat; Ab hoc
 Persarum reges originem du-
 xisse feruntur. At mycenis
 procreauit Ancæum, Sthe-
 nelum, Helam, ac Mastorem,
 et Electryonem, filiam insu-
 per Gorgophonem, quam Per-
 rieres uxorem duxit. Item ex
 Alceo, atque Hipponome Me-
 naeci filia nascitur Amphi-
 tryo, et Anaxo filia. De Me-
 store, ac Lyfidice Pelopis fi-
 lia Hippoboe gignitur, quā,
 cum rapuisset Neptunus, atq;
 in Echinadas insulas intus-
 lisset, comprimit: ex eaq;
 Taphium creat, qui Ta-
 pbium solum colonos indu-
 xit habitaturos, quos Teles

boas quod procul à patria iue-
rit, appellavit. Sed ex Ta-
phio Pterelaus natus est. Huc
Neptunus aureo crine illius
capiti imposito, fecit immor-
talem. Ceterum Pterelai sep-
te filij fuerunt, femina qui-
dem Gomæbò, ai mares,
Chromius, Tyraunus, Antio-
chus, Cberfidamas, Mastor,
Eucretes. Atq. Eleetryon ducta
matrimonii Angxone Alcei
filia, suscepit feminei quæ se-
xus Alcmenâ, mares aut. Stra-
tobatê, Gorgophonû, Philono-
mû, Celeneû, Amphimachû,
Lysinomû, Cherimachû, Ana-
etorê, Archelaû: sed post hor-
sce spurii ex phrygia mulie-
re Midea Licymniû. E sthene-
lo nero, et Nicippe, quæ Pelæ-
pis suis, Alcinoe, et Medusa
procreantur, mox etiam eidẽ
Euristhœus natus est, qui My-
cenis imperavit. Nam quo
tempore Hercules gignendus
esset, tum Iupiter inter Deos
dixisse fertur, qui è Pter-

αὐτὸν λαοὺς Τηλεβόας ἐκα-
λεσεν. ὃ π τηλοῦ τῆς πα-
τείδος ἔβη. ἐκ ταφίου δὲ,
παῖς πτερέλαος ἐγένετο.
ἑπτὰ γὰρ ἀδελφὰς τὸν ἐπαίνας
ὑποσπιδῶν, αἱ τῇ κεφαλῇ,
χρυσῇν αἰδέϊς τέλει. πτερε-
λάω δὲ ἐγένοντο θυγα-
τὴρ χαμῆδω, καὶ ἄρρις, καὶ
παῖδες, χρόμιος, τυραῖνος,
αὐτιόχρης, χερσιδάμας. Μη-
στὴρ, ἀνέκρης. Ἡλεκτρυόνης
δὲ γήμας τὴν ἀλκείαν, στρα-
τατόρα μὲν ἀλκμήνης, παῖ-
δες δὲ στρατοβάτιω, γαρὶς
ισφόνιον, φιλονόμον, καλκί-
νεια, ἀμφίμαχον, λυσινό-
μον, χερίμαχον, αἰάκτορα,
αἰγέλαον. μετὰ δὲ οὐτοῖς,
καὶ ἰόθον ἐκφρυγίασιν γενναί-
ος μεδέας λιγύμνιον. δε-
νέλου δὲ, καὶ νικίππης τῆς
πέλοπος, ἀλκινόη, καὶ με-
δυσσας, ὕσθρον δὲ, καὶ αἰρυ-
θαῖς ἐγένετο, ὅς καὶ μετὰ
τοῖς ἐκασίλοισιν. ὃ π γὰρ
ἡρακλῆς ἐμελλε γενεῖσθαι.

δαι, Ζαῖς εἰ θεοῖς ἔφθ,
 τὸν ἄρ' ἡρώεως χλινυθῆ-
 σθαιον τὸ π βασιλεύει μεν
 καρδν. ἡρα δὲ δὲ τὸν ζῆ-
 5 λον, εἰλθθ' ἡμ' ἔπεισε τὸν
 μὲ ἀλκμήνης τόκον ἰδθ-
 ραῖ. δῖρυνθ' αὖ δὲ τὸν δειν-
 λον παρεσκύασι χλινυθῆ-
 ναι. ἐπ' αἰμιωαῖον, ὄντα.
 10 ἡλεκτρυόνης δὲ βασιλεύον-
 τος μυκωνόα μετὰ τῶν αἰ-
 σι π' ὀρελάου παῖδ' εἰλ-
 ῶντος τῶν μύστρος ἀρχῶν,
 15 π' μύσο παῖδ' αὖ τῶν αἰ-
 και μὲ περ σέχοντος ἡλε-
 κτρυόνης, ἀπ' ἡλκωνον τὰς
 βόας. ἀμικωμῆαν δὲ τῶν
 ἡλεκτρυόνης παῖδων, ἐκ περ
 20 ἡλκωνος ἀλλόλοις ἀπ' ἐκ τῶν
 τῶν. ἐσθ' αὖ δὲ τῶν ἡλεκτρυό-
 νος παῖδων λικύμενιος ἔπ-
 ριος ἡ πάργων. τῶν δὲ π' ἡ-
 ρελάου, δῖρυνθ' ὅς καὶ τὰς
 παῖς ἐφύλασσε. τῶν δὲ π' αἰ-
 25 σιαι οἱ δαιφυζοίτες, ἀπ' ἡ-
 πάλωσαν τὰς ἐλαδείας
 βόας ἐλόντες καὶ π' ἡλκων

sei prole oriturus est, Myce-
 nis regnabit. Hinc Iuno per-
 suasit ob inuidiam, Ilii h' e,
 vi Alcmenes partum cohibea-
 ret; eamq; ut Eurystheus
 Sthenelai filius in lucem iam
 septimestris, proderet, sub-
 ornauit. Ad Eleftryonem au-
 tem Mycenis cum Taphio im-
 perantem Pterelai filij pro-
 fecti, ab eodem Mastoris re-
 gnantem suo materno repellunt,
 qui, quod ab eorum postula-
 tis maxime abhorreret Ele-
 ftryo, ipsius bones abegerunt.
 Tum Eleftryonis filij uim ui-
 repellentes mutuo concursu
 perimuntur, et ex Eleftryo-
 nis liberis Licymnius, quod
 puer admodum esset adhuc,
 seruatur incolumis. Atqui
 ex Pterelai natis Eueres, qui
 nauis asservabat, super-
 stes fuit. Tum, qui de Taphijs
 euasissent, uela uento
 dederunt, & abastis secum
 bones Polyxeno Eliensium
 regi commendarunt. Ces

αὐτὴν Ἀμφίτριον redēptas de
Polyxeno boues Mycenae ab-
duxit. Interea vero Electryo
filiorum cadem ulturus re-
gno simul cum Alcмене fix-
ta in Amphitryonis potestas
tem tradito iurisiurandi reli-
gione illum prius adegit, ut
ad reditum usq; filiam uirgin-
em seruaret intactam. Bellū
autem contra Teleboas conflat-
re cogitabat. Is autem cum bo-
ues reduceret, earūq; una aus-
fugeret, in ipsam Amphitryo-
tum, quam manibus forte cla-
uam gestabat, immisit. Quae
de bouis cornibus repulsa in
Electryonis caput insiliens ip-
sum uita priuauit. Sthenelus
itaq; hanc nactus occasionem
à tota Argiuorum terra Am-
phitryonem exegit. Unde
non modo Mycenarum, sed
etiam Tirynibis ditione pos-
sessus est; mox autem Pe-
lopon ad se filijs Aegeo,
Tegeisq; accersitis Midea-
rum commendauit. Amphibiz

το τῷ βασιλεῖ τῆς ἡλείας
πολυξίῳ. ἀμφιτρίων δὲ
παρὰ πολυξίου λυτρωσά-
μενος αὐτὰς ὅ γαλιν εἰς μυ-
κύνῳ. ὁ δὲ ἡλεκτρίων τὸν
τῆς παίδων δάνατον βου-
λόμενος ἐκδικῆσαι παρὰ-
δοὺς τὴν βασιλείαν ἀμφι-
τρίωνι, καὶ τὴν θυγατέρα
ἀλκμήνῳ, ὁμοκλήσας ἴταιο
μέχρι τῆς ἐπαρόδου πρὸ δέ-
ναι αὐτὴν φυλάξει, στρα-
τεύειν ὡς τελεβοάσ δι-
νοῖτο. ἀρχαμβάσιοντος
δὲ αὐτῆς τὰς βοάς, μιᾶς
ἐκδορούσης ἀμφιτρίων ἐπὶ
αὐτῷ ἀφῆκεν, ὃ μὲν χεί-
ρας εἶχε, ῥόπλον. τὸ δὲ
ἀκροβυδὶ αὐτῇ τῆς παρὰ
των εἰς τὴν ἡλεκτρίωνος κα-
φαλὴν ἐλθὼν ἀπὶ κτείνειν
αὐτόν. ὃ δὲ λαβὼν τὰς
τὴν τὴν περίφασιν δένε-
λος, παρτὸς ἄρτας ὁμοκλή-
σας ἀμφιτρίωνα, καὶ τὴν
ἀρχὴν τῆς μυκάνων, καὶ
τῆς τίραωνος, αὐτὸς κατέ-

χα-τιὸν δὲ μέλαινα μετὰ πε-
 λᾶμνος εἰς Πύλοπος καὶ
 αἶψα, καὶ θυῖσιν, πα-
 ρέει- τούτοις, ἀμειψύων
 δ' οὐδ' ἀλκμήνῃ, καὶ Λικυ-
 μνίᾳ πρᾶξιόμηνος δὲ θή-
 βας ἔπειθ' ἐκείνους ἡγή-
 οντο. καὶ δίδωσι τὴν ἀδελ-
 φὴν περὶ μέδην Λικυμνίᾳ.
 πολεμοῦσας δὲ ἀλκμήνης γα-
 μεθήσασθαι τῷ τῷ ἀδελ-
 φῷ αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν
 θάνατον, ἔπειθ' ὁμήλιος δὲ
 τῆς ἐβόας στρατὸν εἰν ἄμ-
 ρ' ἐκείνῃ, ἣ πρὸς ἑλπίσιν συμ-
 βάλλεσθαι κρείοντα. ὁ δὲ,
 ἔπειθ' ἐκείνῃ εἰς αὐτὴν πρῶτε-
 ρον ἐκείνους τὴν καὶ δὲ μέλαι-
 νῃς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ.
 οἱ φθίρει γὰρ τὴν καὶ δὲ μέλαι-
 νῃς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ.
 οἱ φθίρει γὰρ τὴν καὶ δὲ μέλαι-
 νῃς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ.
 οἱ φθίρει γὰρ τὴν καὶ δὲ μέλαι-
 νῃς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ.
 οἱ φθίρει γὰρ τὴν καὶ δὲ μέλαι-
 νῃς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ.
 οἱ φθίρει γὰρ τὴν καὶ δὲ μέλαι-
 νῃς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ.

tryo uero cum Alcmena, et
 Licymnio Thebas profectus
 à Creonte fuit expiatus, ac
 Perimedem sororem Licym-
 nio tradit. Interea uero Ale-
 mene dicitante ei nupturam
 se esse, qui fratrum suorum
 interitum ulcisceratur.

Tum Amphitryo positi-
 tus aduersus Teleboas se belu-
 lum moturum, Creontem
 quorū ad id sibi socium ada-
 uocauit. Tum is socium
 se belli fore inquit, si pri-
 us ille Cadmiam à uulpe li-
 beraret, nam fera uulpes
 Cadmiam deuastaret, qui,
 et si recepisset, factu cau-
 tum erat, eam à nullo
 unquam mortalium captam
 iri. Interim, dum finet
 ab hostibus diripiuntur,
 unum ex urbanis puerum
 Thebani ad mensis Cura-
 ticulum ipsi multis rapi-
 ent ne hoc fieret oppo-
 fuerunt. Igitur Amphi-
 tryo Aibonius profectus ad

Cephalum Deiceii filium
hunc Teleboarum spolio-
rum parte promissa, in-
duxit, ut in uenationem ad-
duceret canem, quem Pro-
cris ē Creta sumptum ā
Minoe, duxerat. Cui sa-
cro concessum fuerat ut quante-
cumq; feram insecutaretur,
occideret. Quamobrem Cas-
neus, cui Laelapi nomen fuit,
cum vulpem insequitur, Iupis-
ter utrumq; lapides effecit.
Amphitryo Cephalum ā Tho-
rico, qui Atticæ terræ por-
puli nomen est, belli socium
habens, et de Phocensibus Pa-
nopeum, ab Elusa Argia-
corum Eleum, ā Thebis Cre-
ontem, Taphiorum insu-
las deuastat. Verum Pe-
relaus donec in humanis fuit.
Taphum capere nunquam
potuit. Post, ubi Co-
methe Pterelai filia Am-
phitryonis amore inflam-
mata est, aureum de pa-
tris capite capillum pro se-

λούς ἀρπαξούση, τὸ τ' αἰ-
μὴ λίσσεται. ἀπὸ λαγῆς ἐν
ἀμφιγύῳ, εἰς ἀδύτικα
πρὸς κέφαλον τῆς θηλοῦς
σωτὴρ περὶ αὐτὴν μῦθε' ἄρ' ὅ
Τηλεβοῶν λαφύρατ' ἄγειν
ἔλπι' ἰδὼν. ἴδρα τὸν κύνα. ὁ δὲ
πρόκεις ὅ γαλ' ἐκ κρήνης
παρὰ μίσητος λαβὼν ἔλκε. ἐν
δὲ καὶ τὸν τῶ παρὰ - 10
μῆαν πᾶν ὃ, τι αὐτὸ δῖον
λαμβάνειν. διακαμπύλης δὲ
ὑπὸ τῷ κωνὸς τῆς ἀλάστ-
κος, ξαῖς ἀμφὸς τῶ αὐτὸ
δοῦς ἐπὶ νόσση. ἀμφιγύῳ δὲ
δὲ ἔχον ἐκ μὲν ἰδοῖναι τῆς
ἀπὸ τῆς κέφαλον σφαιρα-
χούτα. ἐκ δὲ φασκίαν πα-
ραπία. ἐκ δὲ ἔλκε τῆς ἀρ-
χέας ἔλκε τὸν πρὸς αὐτῶν. 20
ἐκ δὲ θυβῶν κρείοντα, τὰς
τῆς ταφίων νύκτωρ ἐπὶ
δει. ἄχρη μὲν αὖτ' ἐξ ἡ πτε-
ρίλακος, οὐκ ἐδύνατο πῶν πα-
φον ἔλκεν. ὡς δὲ ἡ πτε-
λαίου θυγάτηρ κομμάδων τ-
ραδείῃ ἀμφιγύῳ, τῶ

χρυσὴν τεύχεα τῆ πατρὸς ἐκ
 τῆς κεφαλῆς ὀβελίζου. πῆε
 βαλόντων τελευτήσαντες, ἐ-
 χειρώσεται τοὺς ἡνίοχας ἀπὸ
 5 (ας) τῶν μὲν ἐν κυμαίνοντι,
 κτείνουσ' ἀμειβόμενοι. καὶ τῶν
 λείων ἔχον, εἰς ἰθάλας ὁ-
 πλῆ, καὶ τοὺς ἡνίοχους ἐλπίω,
 καὶ κεφαλὰς δίδωσι. καὶ
 10 κείνοι πρὸς αὐτῶν ἰππῶν
 μοῖσ' κτίσαντες, κατὰ κη-
 λαν. περὶ δὲ ἀμειβόμενοι
 πρᾶξιεν ἔσθαι εἰς ἰθάλας,
 ἔδωκε δ' ἄνδρ' ἑκάστῳ ἐλπίων, καὶ
 15 τῶν ἡνίοχων τελευτασάσας
 ἑκάστῳ ὁμοίους ἀμειβόμενοι
 γλυόμενος, ἀληθέμενοι δὲ
 ἡνίοχοι, καὶ τὰ γλυόμενα πρὸς
 τηλεβόων διγμήσεται. ἀμ-
 20 εἰδόμενοι δὲ παραγλυόμενος
 ὡς οὐχ ἑώρα φιλωφροντῶ-
 μένῃν περὶ αὐτῶν τῶν γυναι-
 κῶν, ἐπὶ νύκτιν ἔσθαι αἰτίαν,
 εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ περὶ
 25 ἑκάστῳ νύκτι πρᾶξιεν ἑκάστῳ αὐ-
 τῇ συγκακοιμήται. μαρτυ-
 ρεῖται πρὸς τειρεσίῳ τῶν γλυο-

cult; Inde Revelat morte
 infecta omnes ad unam in-
 fidas subegit Amphirryo.
 qui interfecta post Come-
 thone, capis spolis The-
 bas renavigat. Et insulas
 Eleo, Cephaloq; tradidit.
 Mox illi conditis sibi co-
 gnomines urbes habitatum
 commigrarunt. Prius aus-
 tem, quam Amphirryo The-
 bas redisset, per noctem Ius-
 piter ad Altemenam contēn-
 dit, cum qua trinoctio fa-
 cto mutatus in Amphirryo-
 nis auri formam, concu-
 buit. Quæq; aduersus
 Teleboas gesta essent, om-
 nia recensuit, ubi vero
 Amphirryo redijt, ac se à
 coniuge negligentius exco-
 pi uidet, ab ea huiusce rei
 causam postulat, cui, cum
 Alcmena respondisset, quòd
 reuersus priore nocte se-
 cum concubisset. At Ti-
 resia Iouis cum uxore con-
 cubitum factum resciscit.

APOLLO DORI

Alcmena vero duos peperit filios, Ioui quidem Herculem una nocte grandiorum, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitatae magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum domis: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes creatus utraq; manu constrixit ipsos necavit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire uellet, dracones bosce in equas, lectum uel iniecisse: quo facto Iphicles plane in fugam ire conatur. At Hercules immotus stetit: atq; ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, et ab Euryio sagittandi ratio-

μήν τῷ διὸς σωσίου. ἀλκμήνῳ δὲ δύο ἐγένοντο παῖδες. δι' ἑνὸς ἡρακλῆα μὲν νυκτὶ πρεσβύτερον, ἀμφοτέρω δὲ ἰφικλῆα. τῷ δὲ παιδὶ ὄντι οὐκ ἐταμίωσάν, δύο δρᾶκοντας ὑπὸ μεγάλῃς ἡρᾷ ὥς πλὴν αὐτῶν ἐπιμαρτυροῦναι ἐβρίφος δέλουσα. ἐπιβοάμενος δὲ ἀλκμήνης ἀμφοτέρω, ἡρακλῆς δακρυάσας ἄγχιον ἐκατέρωθεν τοῖς χερσὶν αὐτῷ διέφθειρε. φερικίδης δὲ φασὶν ἀμφοτέρωθεν βουίς λόμῳ μαθεῖν, ὁ πότερος δὲ τῷ πατρίῳ ἐκείνου, τῷ δρᾶκοντα εἰς πλὴν αὐτῶν ἐμβαλεῖν. καὶ τῷ μὲν ἰφικλῆϊ φυγόντος, τῷ δὲ ἡρακλῆϊ ὑποσάντος, μαθεῖν, ὡς ἰφικλῆς ἐξ αὐτῷ γενεήσεται. ἐπιδόχῳ μὲν ἡρακλῆς ἀρματῆλα τεῖν μὲν ὑπὸ ἀμφοτέρωθεν. παλαιὸν δὲ, ὑπὸ τῷ αὐτολύκῳ. τοῦ δὲ, ὑπὸ εὐρύτου. ὁ-

πλομαχῆν δὲ, ἅπῃ καί-
 πορος· κισσερωδῆν δὲ ὑπὸ
 λίαν· αὐτὸς δὲ ἦν ἀδελ-
 φός Ορφέως· ἀφικόμενος
 δὲ εἰς θήβας, καὶ θη-
 βαῖος χλομήλος ἅπῃ ἡρα-
 κλείῳ τῇ κισσερῇ πλε-
 χεῖς ἀπιδυνοῖ· ἐπὶ πλεῖστα
 γὰρ αὐτὸν ὀργαδίς ἀπὶ
 ἰοκτενὲς· δίκην δὲ ἐπὶ γόν-
 των τινῶν αὐτῷ, φόβου, πα-
 ραέγνω τόμων ῥαδαμοῦ-
 τοῦ λέγοντος, ὃς αὐτῷ ἀμύνη-
 ται τὸν χειρὸν ἀδίκων ἄρ-
 ξεται, αἰδῶσι εἶναι· καὶ
 οὐτως ἀπὸ λῆθης δὲ ἱσθῆος δὲ
 ἀμειψύων, μὴ πάλιν τί
 ποιῆσιν τοιοῦτον, ἐπεμψεν
 αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια·
 ἀσκάκαϊ βρεφόμηνος μεγάλῃ
 τε, καὶ ῥώμῃ, πάντων δὴ
 νεκρῶν· ὅς δὲ καὶ θιωρε-
 θεῖς φοβόρος ὅτι πῶς δὴ
 ὅς· περὶ πηχυαῖον μὲν γὰρ
 αἰεὶχε τὸ σῶμα· πυρὸς δὲ ὅς
 ὁ μμῶτων ἐλαμπιναῖ γλῆνι·
 οὐκ ἴσχει δὲ οὐτε ὠφέλιος,

nem à Castore sub armis ex-
 erceri, demum à Lino Citha-
 rædicam didicit. Is Orphei
 frater fuit. qui cum Thebas
 commigrasset, ac Thibano-
 rum civium numero allectus
 fuisset, cithara percussus ab
 Hercule, interijt: quod ab eo
 velut præceptore uapulasset,
 ira succensus interemit, cui
 cum quidam diem dicerent, et
 cædis, et commissi criminis
 postularent, ille contra Rha-
 damanibi legem recitans eius
 modi, qui manibus iniustis im-
 pante punierit, insons esto, &
 hæc in modum Hercules enasit
 icolumis. Veritas aut Amphi-
 tryo, neq. iterum eiusmodi face-
 ret, eum ad bovis armeta amada-
 nit, ibiq. dum educatur, et corpo-
 ris, et uirum præstantia ceteris
 omnibus antecellebat. Adhæc uisu
 terribilis erat, nepe Louis filix
 us, quiq. cubitum corporis, quatuor
 erat altitudine. Igneum ex o-
 culis splendor effundebat, nec
 frustra aut ab arcu sagittas ex-

mittēbat, aut iaculo seriebat.
 οἱ, cum inter boum armen-
 tu esset annum agens decem-
 mumoclaum leonem. Ei =
 ibaroneum interfecit. Hic
 ē Citharone impetu facto,
 Amphitryonis, ac Thestij bo-
 ues, dissipabat. Is autem The-
 siensum rex erat, ad quem,
 leonis illius occidendi ergo-
 se contulit Hercules; apud
 quem dies quinquaginta ex-
 ceptus hospitio permansit.
 Huic, quod per diem* ues-
 natum eunti noctibus singulis
 singulas filias subigen-
 das dabat. Is autem fili-
 as quinquaginta ex Mega-
 mede Arnæi filia natas ha-
 bebat, qui summa ope ni-
 tebatur, ut Herculis semine
 repletæ oēs sibi nepotes pro-
 crearent. Hercules unam, can-
 demq; sibi supponi puellā exi-
 stimās cū oīb. iandē coniuit: ac
 subactis suis uiribus leonis pel-
 lē sibi iduit, et huius hiatū ga-
 lile loco habuit, redeunti uero

illi

οὐτε ἀκούζων. εἰ δὲ τοῖς
 βουκολίοις ὑπάρχον ὄκτω
 καὶ δεκάτης, τὸν κιδαιρὰ
 νεῖον αἰεὶ λεόντα. οὗτος
 ὀρμώμενος ἐκ τῆς κιδαιρᾶς
 νος, τὰς ἀμειβύωνας ἐφθί-
 ρε βόας, καὶ τὰς θείδου,
 βασιλίδος δὲ ὅν οὗτος δε-
 σπιδν, πρὸς ὃν ἀφίκετο ἡ-
 ρακλῆς ἐλεῖν βουλόμενος
 τὸν λεόντα. ὁ δὲ, αὐτ' ὀξε-
 νισα πιντήκοιτα ἡμόρως.
 καὶ ὅς τινι θήρῳ ὀξινόντι
 νυκτὸς ἐκείνης μίαν σκυλῆ-
 ναξεν θυγατῆρα. πιντήκοι-
 τα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ μεγα-
 μύδης γελυνηλίδας ἡ ἀρ-
 ναίου. ἐποφύδαξε γὰρ πα-
 τὴρ ὀξήρα κλέουσ τεκνοποιῶ-
 ῶσαι. ἡρακλῆς δὲ μίαν το-
 νομίζων εἶν τινι αἰεὶ σκυλῆ-
 ναχομήην, σκυλῆδε πα-
 σαις. καὶ χειρωσάμενος τὸν
 λεόντα, τινι μὲν ὀδραὶ ἡμ-
 φιάσας, τῷ χαίσματι δὲ
 ἐχρήσας κόρυδι. αἰαντὰ μ-
 πνοντι δὲ αὐτῷ ἀπ' τῆς
 θήρας

1 ἄρας, σκυῖν τισιν κήρυκες
 πρὸ ὄργιου τιμωροῦσιν
 5 ἵνα πρὸ δουράων τὸν δασ-
 μὲν λάβωσιν. ἐπέλου δὲ
 10 δουρῶσι τὸν δασμὸν ὄργιου
 διατίθει τὴν δὲ Κλυνέου,
 τῆς μινυαδὸς βασιλέα λίθω
 βαλὼν Μεισιμέως Ἡνίοχος,
 ὄνομα Γερφύρης, εἰ δὲ χυθῶ
 15 ἰοποσειδῶτος περὶ πρῶ-
 σκε. ὁ δὲ, κομμοδὲς εἰς ὄρχο-
 μινὸν ἡμιδανὲς, ἐπισκήπτει
 πλοῦτῆς ὄργιου τῷ πατρὶ
 ἐκδικῶσαι τὸν δάνατον αὐ-
 20 τοῦ. στρατὸς αὐλὸς δὲ ὄρ-
 γιου ὑπὸ δουράσ κτείνουσιν
 οὐκ ὀλίγους, ἐσπεύει τὸ με-
 δ' ὄρκων ὅπως πῦρ πωσιν
 αὐτῷ δουράσι δασμὸν ὑπὸ
 25 οἰκῶσιν ἐπὶ κατὰ ἔτος ἐκ
 τὸν βόας. ὑπὸ δ' αὖ τὸν
 δασμὸν τὸν κήρυκας εἰς δου-
 ρας ἀπὸντας σιωπῇ χῶν,
 ἡρακλῆς ἐλάβεσθε. ἀρχ-
 30 τεμὼν γὰρ αὐτῆς τὰ ὄτα,
 καὶ τὰς εἵνας, καὶ ὀφθαλ-
 μῶν τὰς χεῖρας δὲ τὰς ἐκ-

illi à uenatione Ergini legati
 missi à Thebanis tributum, ue
 eligal' ue exacturi obuiam fa-
 eli ierunt, Thebani uero Er-
 gino hanc ob causam uelligas-
 les, tributarij ue erant. Glyz-
 menum Minyarum regē Me-
 naeci auriga, cui nomen fuit
 Perieres, lapidis istu in
 Oncheſto Neptuni luco uul-
 nerat, & hic Orchomenum
 semimortuus delatus, ac mor-
 ribundus Ergino filio mora-
 tem suam ulcisci iubet. Ergis-
 nus itaq; ingenti cum exerci-
 tu contra Thebas profectus,
 non paucis trucidatis pacem
 demum iureiurando stabiliz-
 tam Thebanis dedit ea lege,
 ut ij ad annos uiginti boues, &
 ium quotanni tributi nomine
 ad eū mitterēt. Hercules, lega-
 tos ad id tributi petendū The-
 bes aduenies forte quadam
 obuiam habens, ignominia af-
 fecit, defectis auribusq; et na-
 ribus quoq; & seniculis suas
 ijs collo manus circumligans,

hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate, quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello praefectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem in fugam vertit, ac his Minyas geminas tam tributum Thebanis pendere speravit. quo bello cū fortissime pugnaret, Amphitryo interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem praclare gestam natu maximam filiam, Megaram uxorem accepit, de qua filios tres Thebimachum, Creontiadem & Deicontem habuit. Iuniolem vero filiam Creon Iphiclo, qui iam Iolasum filium ex Automedusa Alcaethoi filia, susceperat, coniugavit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis eadem Alcemeniam duxit. quique Ocaleas in exilium eiecit, ubi habitatum concessit. Hera

κραχίλων, ἔφην αὐτὸν ἐργί-
νῃ καὶ μινύαις δασμόν κα-
μίζειν. ἐφ' οἷς ἀγανακτῆς
ἐστράτευσεν ἰδ' Ἰθίβασ'. ἡρα-
κλῆς δὲ, λαβὼν ὅπλα πα-
ρ' Ἀθηνᾶς, καὶ πολεμάρχῳ,
ἐργίτῳ μὲν ἔκτεινε. τῷ δὲ
μινύας ἐβέβατο. καὶ τὸν
δασμόν διπλοῦν ἠπάγαγεν
Ἰθίβαις φέρων. στανίβη δὲ
κατὰ μάχην ἀμφοτέρωτα
γυναικὶς μαχόμενον πλὴν
τῷ σκε. λαμβανέει δὲ ἡρα-
κλῆς παρὰ Κρέοντος ἀειτείαν
τὴν παρουστάτην θυγατέ-
ρα μέγαραν. ὅς ἑς αὐτῷ
παῖδεσ' ἔλεοντο φείσ. δι-
εΐμαχος, Κρεοντιάδης, διτ-
τῶν. τὴν δὲ νεώτεραν θυ-
γατρίαν, κρέων ἰφίκλῳ δίδωμι-
σιν. ὅδ' ἐκ πατρὸς ἰόλαον ἔχον
πρὸς Αὐτομεδούσης τῆς αἰ-
κείδου. ἔφημε δὲ καὶ αἰ-
κμῶνιν, μὲν τὸν ἀμφοτέρω-
τος δαίνατον, διὸς παῖς παρ-
αδύμωδος. κατ' οἶκει δὲ ἐν
ὀυαλείᾳ τῆς βασιλείας πε-

φανώς. περὶ δὲ τὸν
ἑρῦτον τὴν τοξικὴν ἡρα-
 κλῆς, ἔλαβε παρὰ ὁρμῶν
 μὴ ξίφος, παρὰ ἄλλαντος
 δὲ τοξέα, παρὰ ἡφαίστου, δαί-
 ρεκα χρυσοῦ. παρὰ δὲ α-
 θανάς πίπλον. ῥόπαλον
 μὴ ἥρωτος ἐπεὶ ἐκ νε-
 μίας. μετὰ δὲ τὴν πρὸς με-
 νύας αὐτῷ μάχην, στείβη
 καὶ τὰ ξύλα ἔραο μοσῆναι.
 καὶ τοὺς τε ἰδίους καὶ δαο
 οὓς ἐκμεγαλῆας εἶχεν, εἰς
 πῦρ ἐμβαλεῖν. καὶ τῷ
 ἰφίκλου δῦο, διὸ κατεδίχαί-
 ῳς ἐαυτῷ φυγῇ, καὶ διαίρε-
 ται μὴ ἔτι Δελφῶν. παρὰ
 χροῦ μινος δὲ εἰς Δελφούς,
 πωδάνεται τῷ θεῷ. ποῦ
 κατοικέσται. ἡ δὲ πυθία τό-
 τε πρῶτον ἡρακλῆα αὐτὸν
 προσηγορέσα. ὃ δὲ πρῶ-
 τον Αλκιδῆς προσηγορέσθω
 κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἴπειν
 πρῶτον ἑρῦντι λατρεῖν
 ταῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ οὐδὲν
 ἐκ τῆς οἰκίας ἄλλας δῶ

culei per Eurytum sagittas
 de peritiam antea consecus-
 tas: ensē à Mercurio: ab
 Apolline sagittas, à Volcas-
 no Thoracem aureum, &
 à Minerva replum accepit.
 Nam clauam ipse sibi in Ne-
 meæ sylva cæsam comparat
 uit. Post confectam cum
 Minyis pugnam Iunonis odio
 in furem incidit, ac fuz-
 os ipse filios ex Megara
 procreatos, unā cum duobus
 Iphicli liberis, in ignem
 coniecit, qua de causa se
 ipsum exilio mancipauit:
 Expiatur demum à The-
 stio. Inde Delphos pro-
 fectus Deum scitatur, ubi nam
 habitatum iturus esset.
 Pythia cum primum Hier-
 culem ipsum appellauit, nam
 prius Alcidae nomine uoca-
 batur, cumq; Tirynthem
 habitaturum esse dixit.
 Eurystheoq; annos duode-
 cim seruiturum, & imple-
 ratos labores totidem dona-

festurum. Ad postremum uero peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri praedixit. Id ubi Hercules accessit, Tiryribem commigravit, ac quicquid ab Eurystheo iubebatur, exigebat. Priusnum itaq; illi Nemeae leonis pellem asferre iubet, id vero, animal Typhone genitum inuulnerabile fuit. Hercules contendens in leonem Cleonas peruenit, ubi Molorchus uir, qui manibus suis uictu sibi queritabat, ipsum hospitio excepit: Cuique hostiam immolare uolenti, ad diem trigesima ei seruare iubet. Nam, si de uenatione incolumis reuenteretur, Ioui eam seruatori mactaret. Si uero occubuerit, sibi tu uelut Heroi isferias ageret. Post, ubi in Nemea peruenit, quesiit, tamq; leonem reperit, ac sagittis illum prius impetiuit. Ut uero nullis posse uulneribus occidi cognouit, protenta claua se

δεκα ἐπελάειν. καὶ οὕτως
ἔφθη τῆς ἀθλῶν σπουτῆς
θεσπίων, ἀδύνατον αὐτοῖς
ἔσθαι. ὅτε ἀκούσας ὁ
Ἡρακλῆς, εἰς Πρωδάλας
καὶ τὸ πρὸς ταπρόμβον ὑπὸ
Ἀρυνδίας ἐπέλκει. πρῶτον
μὲν αὐτῷ ἐπέταξε αὐτῷ, τῷ
νεμέου λέοντος τὴν δορὰν
κομίζειν. ὅτε δὲ ξῶον ἦεν
ἄβωτον ἐκ τυφάνος γελῶ
νημῖον. παραόμβιος δὲ ὤν
τὸν λέοντα, ἐκλεωνάει λα
ας, καὶ ἐκείζειται πρὸς αὐ
τῷ χερσὶ τὴν μόλῳρχον. καὶ
θύειν ἱσθεὶ θέλοντι, εἰς ἡμέ
ραν ἔφθη τηρεῖν τετακσῆναι.
καὶ αὐτὸ μὲν ἀπὸ τῆς θύρας
σῶος ἐπενέλθῃ, διὲν αὐτῷ
εἰ θύειν, ἐὰν δὲ ἀχρῶται, 20
τότε ὡς ἥρωϊ ἐκγάζειν. εἰς
δὲ τὴν νεμέαν ἀφικόμενος,
καὶ τὸν λέοντα μεσούσας,
ἐτόξευσεν πρῶτον. ὡς δὲ
ἔμαθον ἄβωτον ὄντα, αἰετὶς
τεινὰμβιος τὸ ῥόπαλον ἐ-
δίωκε, συμφυγόντες δὲ εἰς

ἀμφὶ σμον ἀνέλαον, αὐτῷ
 τὴν ἐτέραν ἀνέγκουσιν
 εἰσοδόν, ὅγῃ δὲ τῆς ἐτέρας
 ἐπισπλάθει τῷ θύει, καὶ
 περὶ εἰς τὴν χεῖρα τῷ βα-
 χύλῳ, κατέχει ἄγχων ὡς
 ἐπιξεί. καὶ δῖμος ἔ-
 τῳ ὅμον, ἐκόμενος εἰς μυ-
 κῆας, κατὰ λαβὼν δὲ τὸν
 ἰομόλοχον εἰ τῇ πελοταίᾳ
 τῷ ἡμόρῳ ὡς νεκρῷ μέλ-
 λοντα τὸ ἰφείον ἐκγίξῃ,
 σὺν τῇ θύει δὲ, ὅ γῃ εἰς
 μυκῆας τὸν λείοντα. οὐρ-
 ῖς δὲ κατὰ λαβὼν αὐτῷ
 τὴν αἰδρία, ἀπείπαρ λοι-
 πὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰ-
 στείλει. δεικνύειν δὲ πρὸ τῷ
 πυλῶν ἐκείλῳ ἐπὶ ἄθλῳ.
 ὁφασὶ δὲ, ὅ πῃ δέξας καὶ πῇ
 θοῶν αὐτῷ χαλκῶν ἐκ κρυ-
 βῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύα-
 σεν. καὶ πῖμπων κέρυκε κα-
 πρέα πέλοπος τῇ ἡλείῳν ἐ-
 πίτατῇ ὅ γῃ ἄθλῳ. οὐτε-
 ς δὲ ἰοίτοι κτεῖνας φωνῶν
 ὡς μυκῆας, καὶ τυχεῖς

nam persequitur, quæ cum
 in spelæum anceps confis-
 gisset, eius alterum ostium
 obstruxit, ac per alterum ir-
 rupit in feram, & circum-
 positis collo manibus, eò usq[ue]
 astrictam tenuit, donec eam
 præfocauit, imposuamq[ue] bus
 meris Mycenæ importauit.
 Sed ubi extrema sui reditus
 die Molochum, ut mortuo
 ostium immolaturum depre-
 hendit, Seruatori Ioui sacris
 parastis leonem Mycenæ in-
 tulit. Ceterum Eurystheus
 cognitis Herculis viribus, ip-
 sum urbem ingredi postea
 nunquam permisit. At pro
 portis res ab eo gestas ostena-
 tare præcepit. Ad hæc ciu-
 metu perculsum dolium sibi
 æneum sub terra occulte com-
 parasse. Deinde Copreum
 caduceatorem Eliensis Pe-
 lopis mittit, qui, quos ille la-
 bores exaltaturus esset, inu-
 nit. Hic, post interfectum à se
 Iphitum, Mycenæ exulauit,

Ibiq; postquam ab Eurystheo
expiationem eis consecutus,
habituavit. Porro secundum
VII Herculi certamē Hydram Lerna-
m obtruncandam impera-
vit. Hæc intra paludem Lerna-
nam enutrita plana omnia et
cæpestria eruptione facta dis-
perdebat, in pecora atq; agros
seueibat. Hydra mira corporis
magnitudine fuit nouē cas-
pibus munita, quorū octo mor-
ti obnoxia fuisse dicuntur.
quod aut omniū mediū erat,
immortale fuisse ferūt, Hercules
igitur, curru conscenso, Iola-
i aurigæ opa usq; ad Lerna-
m cõtendit, quò cū peruenisset, ex
quos sistit, Hydram in tamulo
quodā nactus, pp Amymones
fontes, ubi ea latitare cõsueue-
rat, quā cū ignitis sagittis ipe-
tisset, de latebris exilire cõpu-
it. Egrediamq; ipsam manu
prehēsat, prehēsamq; tenet, ea
vero pedibus statim circūplis-
sita cobibebatur. Hercules ca-
piti cõtundens claua, nequic-

παρ' αἰνυδίας καὶ δαερσίαν,
ἐκεί κατ'έκει. Διὶ τὸν δὲ
δὲ ἄδλον ἐπὶ ταῖς αὐτῶν
τῶν λαογαίων ὕδρας κτεί-
ναι. αὐτῇ δὲ αὖτὸ τῆς λαο-
γίας ἔλει ἐκταφείναι, ὅθεν
καὶ εἰς τὸ πόντον, καὶ τὰ
πλοσκήματα, καὶ τὴν χεῖ-
ραν διεφθέρει. εἶχε δὲ ἡ
ὑδρα ἑπτὰ κεφαλὰς, αὐτῶν
κεφαλῆς ἑξήκοντα. τὰς
μὲν ἑκτὰ, θνητὰς, τὴν δὲ
μέσσην, ἀθάνατον ἐπὶ τοῖς
ὄντοισιν ἑρμαῖος ἐνιοχέοντος τοῦ
λάου, παρεχόμενος εἰς τὴν
λαογίαν. καὶ τὴν μὲν ἑξήκοντα
ἐξήκοντα, τὴν δὲ ὑδρα δι-
εφθέρει. τὸν δὲ πόντον, πρὸς τὰς
πηγὰς τῆς ἀμυμονέως. ὅπου
ὁ φάλαξ αὐτῇ ὑπῆρχε, κα-
λὼν δὲ λέει πτωρὶσμός,
ἐνθάδε καὶ ἐξελθεῖν. ἐκκα-
νοῦσαν δὲ αὐτῇ κρατῆρα
κατεῖχεν. ἡ δὲ διὰ τὸν τῆς
πόδας ἐνείχετο περὶ τὰς
κεφαλὰς κόπῃαν, οὐδ' αὖ

αἰνέειν, ἐδύνετο. μίᾳς γὰρ
 κατ' ὁμιλίας κεφαλῆς, δύο
 αἰεφύοντο. ἐπεβούθει δὲ
 καρκίνος τῇ ὕδατι ἱκανῶς
 γάλας δάκνων τὸν πόδα, διὸ
 ἔδυνεν ἀγκυρεῖν αὐτόν, ἐπεὶ
 λέσσετο καὶ αὐτὸς βουδὼν
 τὸν ἰόλαον ὅς μιν ἔτι κα-
 ταπύσσας τῆς ἐγγύς ὕ-
 10 δατος τοῖς δαλοῖς ἐπικαίω-
 τὰς αἰατολαῖς τῆς αἰαφυο-
 μελίαν κεφαλῶν ἐκώλυεν
 αἰεῖσθαι, κατὰ ἔδυνεν τὸν ἰό-
 λον τῆς αἰαφυομελίαν κεφα-
 15 λῇ πειγνόμενος τὴν αἰα-
 τίδα ἀγκυρεῖν κατὰ τὴν
 (καὶ βορεΐαν ἐπίθηνε πέτραν
 πρὸ τῆς ὁδὸς τὴν φέρουσαν
 δὲ λάρνας εἰς ἐλεοντά.)
 20 τὸ δὲ σῶμα τ' ὕδατος ἀνα-
 χίνας, τῇ χολῇ τῶν οἰσῶν
 βαλεῖν. Χόρυνθ' αὖς δ' ἐξέφυ-
 μὲν δ' εἶν κατὰ τὴν ὁδὸν εἰ-
 τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον. οὐ-
 25 γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἰο-
 λάου τῆς ὕδατος περιελίε-
 ν. τρεῖς τὸν ἄθλον ἐπέταξεν

quam elaborabat, namque uno
 cantufo, duo subnascebantur.
 Insuper Hydra peruasit cor-
 poris Cancer admorso Hercul-
 us pede opem ferebat, quo cir-
 ca interfecto cancro, Iolai, et
 ipse opem implorauit. Qui
 cum proxime Sylae partem
 succendisset ignitis terribus
 renascentia Hydrae capita in-
 urēs in modum renascentium
 capitum, ortus suboriri prohi-
 bebat: victor caput illud mor-
 ti haud obnoxium recisum
 defodit (seiq; ingentis pande-
 ris lapidem superimpofuit,
 secus uiam, quae per Lernam
 Eleuntē ducit). Adhuc Hie-
 dra corpore minutissime con-
 ciso sagittas eius felle tin-
 xit. Eurystheus hunc Her-
 culi laborē duodecim ærum-
 nis annumerādum esse nega-
 uit. Propterea quod Hercul-
 es non solus: sed Iolai ad-
 iumento Hydram superauit.
 Tertium uero facinus
 hoc illi gerendum imponit.

APOLLO DORI

ne cornutam ceruam Myce-
nas uiuam adferret. Erat. n.
ad Oenoen auratis cornibus
insignis cerua Dianæ sacra,
Quo circa Hercules, quod
eam neq; occidere, neq; uul-
neribus afficere uellet, an-
imum totum est infecutus: Pos-
tea uero, quam fera Hercu-
lis persecutione laxatam se
esse sensit, in Artemisium
montem confugit, & illinc ad
Ladonem amnem, quem cum
iam iam tranatura esset, sa-
gitta percussam cepit, buz-
meris sublatam serens, &
per Arcadiam iter agebat,
cui, cum Apolline Diana si-
mul obuiam facta, ceruam res-
cipit, atq; Herculem quod
sacram sibi animal occide-
re uoluisset, obiurgauit, tum
ille necessitate rei damna-
Burystheum auctorem rei fu-
isse affirmauit, placata Deæ
iracundia, feram uinam ad-
buc Mycenæ importauit.
Quantum inde ei certamen

αὐτῷ, τὴν καρῆσιν ἔλαφον
εἰς μυκῆνας ἔμπνοαν εἰσγ-
κλῖν. ἦν δ' ἡ ἔλαφος εἰσι-
τὸν χρυσόκερως ἀρτίμεδος
ἰσθα. διὲ καὶ Γούλόμενος αὐ-
τὴν ἠρακλῆς μὴτε ἀνέλκιν,
μὴτε ἰδοῦσαι, σιωπῶντα ὄ-
λον εἰσάωντόν. ἐπεὶ δ' ἡ κα-
μνοῦ τὸ θυρεὸν τῇ διώξει,
σιωπῶντα εἰς ὄρεος τὸ λεῖο
γόμενον ἀρτίμεσιον. ἐκαί-
θεν δ' ὅπως αὐτὸν λάθωντα,
καὶ ὅσον διαβαίνειν μέλ-
λησιν, τοξόοισι σιωπῶντα
καὶ. καὶ θυρεὸς αὐτῇ τῇ δ' εἰς
μὲν, ὅτι τ' ἀρτίμεδος ἡ πει-
γὰτο. μετὰ ἀχάλλαντος δι-
ἀρτίμεδος σιωπῶντα χρῆσθαι ἀφ' ἡ-
ρεῖτο. καὶ τὸ ἰδὼν ζῶον αὐ-
τῆς κτείναντα κατὰ μέμφοις
τὸ. ὃ δ' ἐπὶ σιωπῶντα μὲν
τὴν αἰδῶντα, καὶ ὅτι αἰπὸν
εἰπὼν ἀνελκῆσαι περὶ τῆς
πρῶτης τὴν ἰσθμὸν τ' ἡ δ',
τὸ θυρεὸν ἐκόμενον ἔμ-
πνοαν εἰς μυκῆνας. Τέταρ-
τον αὐτὸν ἐπέταξεν αὐτῷ

5 ἔρυναιθιον καὶ πρὸν ζάου
 τα κομίζειν. εὖτε δὲ τὸ θυ
 ρὸν ἰδὼκεν τὴν φωτίδα, ὅρ
 μώμιον ὃς ὄρουσ', ὃ καλοῦ
 10 σι ἔρυναιθιον. διὰ χάμιλος
 ἦ φολῶν ἐπεφραυτο καὶ
 ταύρῳ φόλῳ σιλῶν, καὶ
 νύμφῃς μελίας πααδί. οὐ
 15 τος ἥρακλῆϊ μὲν ὁ πῖα πῖε
 χε τὰ κρέα. αὐτὸς δὲ αἰ
 μοῖς ἐχρῆτο. αὐτοῦτος δὲ
 ἦτον ἥρακλέοιο, ἔφη δὲ δι
 κῆναι τὸν κοινὸν ἔ' κενταύ
 ρων αἰοίξαι πῖνον. θαρρεῖν
 20 δὲ παρακαλεῖσάμιλος ἥρα
 κλῆς, αὐτὸν ἔνοιξε, καὶ με
 τ' οὐ πολλὸν ὄρετ' ὅτμης αἰ
 ὁτόμιλοι πῆσαν οἱ κένταυ
 ροί πύλαις ὁπλισμένοι, καὶ
 25 οἱ λάταις αὐτὸ τὸ φόλου
 σπύλαιον. εὖτε μὲν οὕτω πρῶ
 τος πολέμους εἶσω πα
 ρελθεῖν, ἄγχιον, καὶ ἄγχιον,
 ἥρακλῆς ἐρέξατο βαλῶν
 30 οὐκ αἰσ. εὖτε δὲ λαιπὺς ἐτὸ
 ξθαί, διώκων ἄχρι τῆς μα
 λίας. ἐκείθ' αὖτε πρὸς χεί

Imperavit, Erymanthium A
 prum ad se vivum ferat.
 Hæc autem fera Psophidem
 usq; ab Erymantha monte
 prorumpibat. Hercules itaq;
 Pholœem intereundum a Pho
 lo centauro Silem, ac Melia
 Nymphæ filio hospitio excita
 pitur. Hic hospiti costas car
 nes edendas apposuit. Ille ae
 ro crudis uesti maluit. Her
 culi interim vinum poscentis
 uereri se, inquit, commune
 centaurorum dolium relinere
 re; at bono illum esse animo
 Hercules iubet, ac ipse do
 lium relevit. Neq; ita multo
 post; centauri quod vinam
 subolisset, affuere lapidibus
 armati, et abietibus in Pholi
 antrum irrumpunt. Ex quibus
 Anchium, et Agrium, quod
 primi intrare Spelæum ausi
 fuissent. Hercules accensis
 torribus percussos evertit; res
 liquos autem ad Maleam usq;
 sagittis persecutus est. Inde
 usq; ad Chironem confus

APOLLODORI

gere, qui à Lapithis eiectus
 e Pelio monte, ad Maleam
 habitabat. In hunc Hercu-
 les, cum circa delapsos centau-
 ros sagittis impeteret, telum
 emisit, quod delatum per Ela-
 si Brachiū in Chironis genu
 infigitur. Tum Hercules tri-
 flitia affectus accurrit, ac sa-
 gittam extrahit, datumq; à
 Chirone remedium uulneri
 imposuit, ille uero irremedia-
 bili uulnere sauciatus in spes-
 leum se recipit, quod in eo ui-
 ta excedere uellet, qui, cum
 per immortalitatem, qua do-
 natus erat, minime interire
 posset, tamen Prometheus Io-
 nis permissu, immortalitatem
 adepto Chironis loco,
 tandem esse desuit. Cetera
 uero Centaurorum multitudo,
 alius aliò ex fuga sese
 receperunt. Nec desuerunt,
 qui in Maleam montem con-
 fugerint. Eurytion uero in
 Pholoen, atque Nessus ad
 Euenum amnem, reliquos

ῥῶνα στείφυρον. ὃς δὲ καὶ
 θεὸς ὑπὸ λαπίδιαν ὀρούσ-
 πηλίου παρὰ μέλαια κα-
 τήκυσεν. τούτῳ πῶδε πεπρω-
 κότας τὸν κενταύρου το-
 ξύων ἴησι βέλος. ὃ δὲ εὐγ-
 χεὶ ἐλάτου ὅτε τῷ βραχί-
 ονος τὸ γόνακ' αὐτοῦ χεῖρας ἐμ-
 πήγνυται. ἀνικθὲν δὲ Ἡρα-
 κλῆς προσδραμὼν, τὸ τε βέ-
 λος ἐξέλακυσεν. καὶ δόντος χε-
 ρὸς φάρμακον ἐπέθηκεν.
 αἰείαδον ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ
 σπήλαιον ἀλλάσσειται. καί
 τελευτῆσαι βεβλόμενος, 15
 καὶ μὴ διαβόητος, ἐπεὶ πρὸ
 ἀθάνατος ἦν αὐτὸν δὲ
 θεὸς προμυθεῖ, ὅτι αὐτὸν
 γνησάμενον ἀθάνατον, οὐ-
 τὼς ἀπέθανε. οἱ λοιποὶ δὲ 20
 τῆς κενταύρων φύσεως
 ἄλλος ἄλλαχ' ὤ. καὶ τινὲς
 μὲν πρὸ γλίσσοντο εἰς ὄρος μα-
 λέας. Ὀρυτίαν δὲ, εἰς φο- 25
 λὸν. Νέστος δὲ ὑπὸ πω-
 ταμὸν Ὀννον. τὸν δὲ λοι-
 πούς ὑποδείξας μένος ποιεῖ

οὐν εἰς ἑλβουσίαν, ὅρος καὶ τε
 ἡλυψεν. ἐπαρελθὼν δὲ
 εἰς φοβούω ἡρακλῆς. καὶ φό-
 λον πελὼ τῶντα διασάμε-
 5. υς μὲν καὶ ἄλλων πολ-
 λῶν. ἐλκύνους τε ἐκτεκροῦ
 τὸ βέλος ἐθαύμαζεν εἰς τὸ
 πηλικούτοις τὸ μικρὸν διέ-
 φθερε. τὸ δὲ, τῆς χειρὸς
 10. ἰλιδεῖται ἔλθει αὐτὸς τὸς
 πόδας, καὶ πᾶσιν αὐτὸν
 κτεῖναι αὐτὸν, δάψασθαι
 φόλον ἡρακλῆς, αὐτὸς τὸν
 καὶ αὐτοῦ δῖον πᾶσι γινέτω.
 15. καὶ δάψασθαι αὐτὸν ἐκ πινος
 λογχῆς μὲν κραυγῆς εἰς
 χόρον πολλῶν πῆρμιον,
 ἡμφοχίς τε ἐκόμεναι εἰς
 μυκήας. Πύμπτον μὲν εἰ-
 20. πὶ ταξεν αὐτὸν ἄθλον τὸ αὐ-
 γείον βοσκημάτων ἐν ἡμέ-
 ρα μὲν μόνον ἐκ φορῆσαι
 τὸν ὄντον. ἐν δὲ αὐγείας
 βασιλεύς ἡλιδος. ὡς μὲν π-
 25. νος εἶπον παῖς ἡλίου. ὡς
 δὲ πινος ποσειδῶνος. ὡς δὲ
 αἰοι φόρβατος. πολλὰς δὲ

autem Neptūnus excipiens
 in Eleusine monte occul-
 it. Porro Hercules ad Pho-
 loen regressus, ac Pholum
 multis cum alijs morientem
 conspiciatus, eructa de mor-
 tui corporis sagitta, quo pas-
 seto tantos tum parua sagit-
 ta occidisset admirabatur.
 Haec autem ē manu delapsa
 in pedem decidit, atq;
 aellutum ipsum interemit.
 Igitur Hercules Pholo hu-
 mil condito ad Apri uena-
 tionem contendit, Quem ē
 frutero quodam ingenti cum
 e amore excitatum, per ala-
 tam niuem defessum, ac uis-
 culis praepeditum Mycenae
 inuexit. Quinque deinde
 laborem imperavit, ut Au-
 geae pecoris finem unius diei
 curriculo exportaret. At
 Augeas rex Elidis fuit, sunt
 qui illam Solis filiam fuisse
 se dicant. Ne desunt, qui
 Neptuni, & qui Phorban-
 tis. Hunc multas pecorum

120
 124

greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mansu dato mentione facta, una die finem omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minime credulus se illi tamen, postulatam concessurum promissis. Hercules inde antequam filium Phyleum Augeas filium, stabuli fundamentum euerit, Alpheumq; et Tegeum, flumina praterfluentia per fossam deducta, corrui nataq; immisit: ita, ut per alienum a priore alueum deeruerent; effecit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio cōfessus fuisse accepit, non modo mercedē pactam non psolvebat, sed et quāquam se promississe negabat, ei, de re iudicum sententia se statutum esse dicebat. Considerantibus itaq; iudicibus Phyleus ab Hercule citatus i patre testimonium dixit,

εἶχε βοσκημάτων ποιμένας·
τούτω προσελθὼν ἤρακλῆς
οὐ δυνάσας τὴν ἀρυδιᾶς
ἐπιταγάν, ἔφασκε μετ' ἡμέρας
τὴν ὄνδαν ἐκφορᾶν
σεῖν, εἰ δώσω τὴν δεκάτην
αὐτῷ τῆς βοσκημάτων ἐκείνης.
αὐτῷ δὲ ἀπεικὼν ἐπισχεῖται.
μορτιρομήλιος δ' ἤρακλῆς
τὸν αὐγεῖον παῖδα φησὶ
λέα, τῆς τε αὐλῆς τὰ τεμέλι
λοιοὶ δειλέ, καὶ τὸν αἰδοῖται
ὄντα ποταμὸν, καὶ τὸν περὶ
νεῖδον σύνεγγυς ῥέοντα πρὸς
χετόσας, ἐπήγαλιν ἐκρεῖν
δι' ἄλλης ὁδοῦ ποιήσας.
μαδῶν δὲ αὐγεῖος ὅτι κατ'
ἐπιταγὴν ἀρυδιᾶς ὅσον
ἐπιτελέσσει, τὸν μισθὸν
οὐκ ἀποδίδου. προσέειπε δ' ἤρακλῆς
καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι
δύσσειν. καὶ κείνοισι
πᾶσι τούτου ἔτοιμος ἔλεγει
εἶναι. καὶ διζήμενοι δὲ
τῆς διχαῶν, κλυθεὶς ὁ φύλαξ
ἑκείνος καὶ μαρτύρησεν εἰ

πῶν ἐμολογήσασαι μεθ' ὅν δὲ
 σαι αὐτῷ. ὀργισθεὶς δ' αὖ
 γαίᾳ πρὶν τὴν ψῆφον εἰεργ-
 χήσας, τὸν τε Φυλῆα, καὶ τὸν
 Ἡρακλέα ἐκδίξεν ἐξ ἡλίδος
 ἐκίλευσε. φυλαῖς μὲν ἦν εἰς
 δουλίχιον ἡλθε. καὶ κεῖ κα-
 τ' ὦκεν Ἡρακλῆς δ' εἰς ὦλε-
 ρον πρὸς Δεξαμένην ἦκε, καὶ
 10 καὶ κατ' ὦκε. καὶ κατ' ἔλα-
 βε ὄψον μέλλοντα δι' αὐ-
 τὰ γαίᾳ μνησθῆναι Ὀρυτιά-
 νη κατ' αὐτῷ μνησιμαχίᾳ
 τῷ θυγατρὶ. ὕφ' οὗ πρῶ-
 15 κληθεὶς βοηθεῖν ἐλθόντα
 ἦν τὴν νύμφην Ὀρυτιάναν
 ἀπὸ κτείνει. Ὀρυτιάνα δ' οὐ
 δὲ ὄψον ἐκ τῆς δώδεκα περ-
 σεδίξατο ἄθλον. λέγον ἦν
 20 ὁμοῦ πειραχέσθαι. ἔκτον
 ἐπὶ ταξείῳ ἄθλον αὐτῷ τὰς
 συμφοαλίδας ὄρνιθας ἐκ-
 διώξαι. ἦν δ' ἐπὶ συμφοαλῶ
 πάλαι τῆς ἀρκυδίσκου συμ-
 25 φοαλὶς λεγομένη λίμνη. πολλὰ
 στυμφαλὸς ὕλη. εἰς ταύ-
 τῃν ὄρνις στυμφυγοὶ πολλὰ

quod isce mercedem Herculi
 se daturum passus fuerit,
 proinde Augestas ira inflama-
 tus ante, quam iudicium suf-
 fragijs sententia ferretur, ut
 5 Phyleus, & Hercules ab
 Elide facesseret; imperavit,
 Phyleus itaq; Dulichium com-
 migravit. Hercules autem
 Olenam ad Dexamenam ab-
 iit, atq; ibidem habitavit. Vbi
 illum necessitate compulsus,
 ut Eurytiona Centauro Mnes-
 simachem filiam uxorem das-
 re deprehendit, a quo, ut sic
 10 bi opem ferret, exoratus Hec-
 cules Eurytionem, qui ad
 sponsam ducendam venerat,
 obruncauit, sed Eurystibens
 neq; id inter duodecim, cer-
 tamen admisit, quippe q; mer-
 cede hoc fecisse, assererat.
 Sextum ei laborem, ut stymp-
 phalidas aves fugaret, iniun-
 xit. Erat autem ad stymppha-
 lum Arcadiae urbem stymppha-
 lis palus multis contexta, atq;
 25 umbrosis arboribus adde-
 sata.

quo in hanc magna animi
multitudo, luporum uim per-
timefcentes ex fuga se se res-
cipient. Herculi itaq;
quam ratione axis è syl-
ua dispelleret, ambigenti;
Pallas aenea crepitacula Vol-
cani munera accepta dedit.
Hæc ille quassans sub monte
quodam paludem proximò
aues territabat, quæ soni-
tum minime sustinentes præ-
metu subuolabant: cumq; in
modum Hercules ipsas sagi-
tis impetiunt. Septimum in-
de laborem Cretensis Tauri
abducendi imposuit. Hunc
Acusilaus quidem esse refert:
qui Europam ad Iouem tulit.
Nonnulli uero à Neptuneo è
mari submissum, quo tem-
pore Minos id se Neptuneo
immolaturum dixit, Quod è
mari apparuisset. Atq; ac-
iunt conspicatum ipsum Tau-
ri formam, ac specimen,
tunc planè inter hunc ar-
menta dimisisse, pro quo alia

ἰδὼς, τὴν ἀπὸ τῆς λίαν
ἀρπαγῆς διδομένης ἀμύχαν-
τος τοῦ ὧν ἡρακλείου πῶς
ἐκ τῆς ἕλης ταῖς ὄρνιθας ἐκ-
βάλῃ, χαλκίᾳ κροτάλει
διδῶσιν αὐτῷ ἁδινᾶ περὶ
ἡραίου λαβοῦσα. ταῦτα
κρούων ὑπόπιος ὄρεα τῆ
λίμνης ποσειδωνίου, ταῖς ὄρ-
νιθας ἐφόβει. αἱ δὲ, τὸν ἰο-
δοῦ ποι οὐχ ὑπομύονσαι,
μὲν δ' ἐὰν ἀνίπτοιτο. καὶ
ᾤοντο τὸν φρόνον ἡρακλῆος
ἐτόξευσεν αὐταῖς. ἐβόησαν
ἐπ' αὐτὰς αἱ ἄλλαι τὸν κρο-
τάλιον ταῦρον. ᾤοντο
αἰκουσίλαος μὲν εἶπαι φασὶ
τὸν διαπορθευόμεντα ὀ-
ρώπην δι', οἷος δὲ τ' ὑπο-
ποσειδῶνος αἰσθάνεσθαι. ἐκ
θαλάσσης. καὶ φασὶ δια-
σάμναι αὐτὸν τῷ ταύρῳ ἑ-
κάλως. ᾤοντο μὲν εἰς τὴν
βουκόλια ἀρχιπέμπαι, θῦ-
σαι δὲ ἄλλον ποσειδῶνι. 28
ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεόν
αἰσινῶσαι τὸν ταῦρον. πο

erant, eas ad mare abegit.
Inter hæc, Bistonibus sum-
ptis armis ad opem ferendam
accurrentibus: equas Abde-
ro custodiendas commisit.
Hic autem Brimi fuisse filiz
us dicitur, genere locrus ab
Opunte, Herculis amasius,
quem equæ discerptam in-
teremerunt. Hercules deni-
cis Bistonibus, atq; occiso
Diomede reliquos in fugam
abire compulit. Inde Ab-
dera urbe, ad Abderi per-
empti sepulcrum cõdita abu-
ditas equas Eurystheo tras-
didit, Quæ postea ab Eury-
stheo sunt in Olympum mon-
teih transmissæ, cõ cum per-
uenissent, a feris dilaniatæ
sunt. Nonus labor est, quo
Hippolytæ cingulum ad se
ferri iussit Eurystheus, Hæc
erat Amazonum Regina:
quæ circa Thermodontem
anctem habitabant hæc gens
erat bello gerendo præstantis-
sima, quippe quæ uiriliter
fortitu=

τὰς μὲν Ἰππολύτης πρὸς τὴν
ἀλδὴρ φυλάσσει. οὐ τοῦ
δὲ ἔν ἡμίμον παῖς λακρός ἐστι
ὁ ποῦτος Ἡρακλέους ἐρώμε-
νος. ὃν αἱ Ἰππολιδέφθιρα
ἐπιπασιμέναι. πρὸς δὲ τὴν
Γίσσανα διαγωνισάμενος, καὶ
διεμύδην ἀγκυτείναν, τὴν
λοιποὺς ἠνάγκασε φέρειν.
καὶ κτίσας πόλιν ἄλδης τοῦ
πατρὸς τὸν τὰ φον τὴν διαφθα-
ρὰτος ἀλδὴρος τὴν Ἰππολύ-
κομίνας εὐρυθεῖ ἔδρακε. με-
τέντος δὲ αὐτὰς εὐρυθεῖας
εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος ὄλυμπος
πᾶν ἐλθούσαι, πρὸς τῆς θη-
ρίαν αἰπόλον πο. εὐνατοῖς
ἀθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ξω-
στῆρα κομίσαι τὸν ἰππολύ-
της. αὐτῇ δὲ ἑκασίλοβος
ἀμαξόνων, αἱ κατ' ὅκω πε-
ρὶ τὸν θερμόνδοντα ποτα-
μὸν, ἔδνος μέγα τὰ κατὰ
πόλεμον. ἡσκαυ γὰρ αἱ-
δρίαι. καὶ εἴ ποτε μεγίσται
γληκῆσαι, τὰ θηλεαῖα
φον. καὶ τὸ μὲν δεξιὸς με-
σὺς

οὐς ὀξέθλιον, ἵνα μὴ κω
 λύνται ἀκοντίξιν. τὸν δὲ,
 αἰσχροῦς εἶων, ἵνα βέθοικεν.
 ἵχε δὲ ἰσχυρὰ τὴν αἵματος
 5 ζωῆρα σύμβολον τῆς προ-
 τῆς αἵματος. ὅς δὲ τὸν
 τὸν ζωῆρα ἡρακλῆς ἐπὶ μ-
 πτόλαβειν αὐτὸν ἐπιθυμού-
 σης τῆς θυραδίας θυγατρὸς
 10 Ἰοδότης. παραλαβὼν δὲ
 ἐδελοντὰς συμμέλεις, εἰ-
 μαῖνι ἐπὶ πλεῖστον καὶ περὶ
 χειρὸς παρὰ. καὶ κατὰ
 κοῦ οἱ μίνως υἱοί, θυραμέ-
 15 στων, καὶ χρύσης, Νυφαλίων,
 Φελάκος, ἀπὸ πάντων δύο
 τῶν εἰς νηὶ σπείβητε πλοῦ τῆ
 σαι ὡς τῶν μίνως υἱοί.
 ὡς δὲ ὦν ἀνακτῆς ἡρα-
 20 κλῆς τὴν τοῦ μετὰ πᾶσι
 μακρὰ πικτεῖν. τὸν δὲ λοι-
 ποὺς κατακλείσας ἐπο-
 λιοῖται. ὡς ἐπιπρεσβυ-
 σάμενοι πρὸς τοῦ αὐτοῦ
 25 αἰσχροῦς τῶν δύο λαβείν,
 οὗς αὐτὸς δολύσειεν. ὅ-
 τε, λύσας τὴν προλιόκειν,

fortitudinem exercebāt, ac si-
 quādo uiris admistæ peperer-
 rint, partus femineos educa-
 bant. Dexteras ad hæc manus,
 ne iaculis emittēdis impedimē-
 to foret, in nihilū redigebant.
 lænas aut alēdi filiorū gratia
 succrescere patiebātur. Cetera
 rū Hippolyte Martis balikeū,
 argumento, ut omnibus alijs
 præesset, habebat. Ad hoc igitur
 Hercules capiendū emitte-
 batur, ut illud cupiēti Admete
 filiae Eurystheus obsequere-
 tur. Impositis itaq; uoluntarijs
 socijs una i nauī, Hercules se-
 se nauigaτῶι accingit, ac mox
 ad insulā Paron appellit. Vbi
 tum Minois filu Eurymedon,
 Chryses, Nephalion, et Philo-
 laus hīabāt. Ex cīb. quos secū
 i nauī uehebat Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerūt;
 quorū iteritū iniquissime frēs
 Hercules hosce statim è medio
 sustulit, ac reliquos intra oppi-
 dū cōclusos, obsidione preme-
 bant, donec plecteris ab Hercu-

APOLLÒDORI

le precibus impetrarunt, ut
pro duobus è suis neci datts,
quos ipse uellet, acciperet.
Tum ille soluta obsidione, atq;
Androgei filijs Alcæo, Sibes
neloqs, acceptis, in Mysiam
ad Lycum Dascyli filium con
tendit, atq; ab Amyco Bebry
cum rege hospitio exceptus,
pugna inita à Bebrycibus, Ly
cum adiuuans multos trucidauit,
in quibus, & Mygdonem
regem Amyci fratrem occi
dit. mox excisa Bebrycum ur
be, terram Lyco attribuit. Hic
autem omnem illam Heracleā
uocauit. Inde uero Hercule ad
Themiscyræ portum appulso,
ad eumq; profecta Hippolyte
atq; eius aduentus causam p
cūctata, Iuno, sumpta Amazo
nis unius forma multitudinem
adit: nuncians Reginam ab
aduectis hospitibus rapi. Tum
illæ captis armis in nauem,
equo uactæ decurrunt. Her
cules, ut armatus Amazonum
capias prospexit, arbitratus,

καὶ τοῦ αἰσχροῦ γὰρ ἔμινθος
ἰοὺς ἀνελόμενος ἀλκαῖος,
καὶ δένελον, ὃς κεν εἰς μυσίαν
πρὸς λυκὸν ἢ δασκύλον, καὶ
ἐκωιδεῖς, ὑπὸ ἀμύκου ἢ βε
βρύκων βασιλέως, συμβα
λόντων βουδῶν λυκῶ πολλ
λοὺς ἀπέκτεινε. μεθ' αὐτῶν καὶ ἡ
βασίλειά μιν ὄδονα, ἀδελφὸν
ἀμύκου, καὶ τὴν βεβρύκων
πόλιν ἀχρεμόμοις, γὰρ
ἔδωκε λυκῶ, ὃς δὲ, πᾶσι
ἐκείνῃ ἐκείλῃ ἐκείλῃ ἐκείλῃ
καταπλάσσειντος δὲ εἰς τὴν
δεμοκύραν λιμένα, καὶ πα
ραχνομήνῃς, ὡς αὐτὸν ἰππο
λύτης. καὶ τίνος ἦκοι χέ
ριν πυθολίης, καὶ δώσει
τὸν ζωστῆρα ὑπὸ χνουμένης,
ἢ ἢ μετὰ τῆς ἀμαζόνων εἰ
καθεῖσαι τὸ πλῆθος ἐπι
φοῖτα λέγουσιν τὴν βασι
λίδα. ἀρ' ἀχρεοῖσιν οἱ προ
σελθόντες ἔσονται. αἱ δὲ, με
θ' ὅσων ἢ τῶν ταῦν κατέ
θειον σὺν ἰπποῖς. ὡς δὲ εἶ
δεν αὐταῖς καὶ τοῖς πλοῖσι

Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου
 ὄντα γενέσθαι, τὴν μὲν ἱπ-
 πολύτην κτείνας, τὸν ζῶσιν
 ἄφαιρει. πρὸς δὲ τὰς
 λοιπὰς ἀγωνιάμενος, ἀπο-
 πλεῖ. καὶ προσίχεται τροίαν,
 συνεβεβήκει δὲ τὸ πρὸς κατὰ
 μῶν ἀρχάλλωντος, καὶ ποσειδῶν
 ὄντιος ἀτιχεῖν τὴν πόλιν.
 ἀπὸλλων γὰρ, καὶ ποσειδῶν
 τὴν λαομέδοντος ὕβριν πε-
 ρᾶσαι θέλοντες, εἰκασί-
 κες αἰθρώποισι, ἀδὲ μυσ-
 τειχοῖν τὸ πέργαμον. τοῖς
 δὲ τειχίσταις τὸν μυστὸν οὐκ
 ἀποιδόν. ὁ δὲ ὄντα ἀρχάλλων
 μὲν λαιμόν ἐπεμψεν. πο-
 σειδῶν δὲ, κῆτος αἰαφερέμε-
 τον. τὸν πολυμυεῖδες, ὁ δὲ
 ἐπὶ τῷ πεδίῳ συνῆρπαξεν αἰ-
 θρώπους, χρησμῶν δὲ λε-
 γόντων ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι
 τῆς συμφορῶν, ἐκὼς ποσειδῶν
 λαομέδων ὑσιόλην τὴν θυ-
 γατέρα αὐτοῦ βορᾶν κατε-
 ῖδεν ποσειδῶν καὶ τῆς πολιοῖον
 τῆς θαλάσσης πέτραις περ

id iam non sine dolo fieri,
 Hippolytem necat, et Zonam
 auferit, ad hæc reliquis deu-
 eis, renauigat, et Troiam
 appellit. Tum forte accidit,
 per Apollinis, et Neptuni irā
 ne, ciuitas infelicer ages-
 ret. Quoniam Apollo, Nep-
 tunusq; Laomedontis iniuriis
 am ulcisci uolentes, mortas
 libus assimilari, ac ueluti mer-
 cennarij pergama se ædifi-
 caturus paciscuntur, quibus, cū
 opere absoluto cōstitutam mer-
 cedem Laomedon minime sol-
 ueret, tum Apollo pestem,
 ac Neptunus cum inundatione
 Cetus immisit, quod,
 quicquid mortalium in campe-
 ris offendit, corripiebat,
 cum uero ex oraculis, ma-
 lorum finem tum demum
 fore diceretur, cum Lao-
 medon Hesionem filiam suā
 Ceto deuorandam ap-
 posuerit, Tum ille in pro-
 ximis pelago saxis alliga-
 tam, proposuit. Hanc ita

expositam ut uidit Hercules ,
se seruaturū pollicetur , si sibi ,
quas equas p rapti Ganyme-
dis iactura , ei Iupiter dede-
rat, Laomedon tradit, Hoc illi
se daturū pollicitus est Laome-
don Hercules Cetus occidit ,
et Hefionem seruauit, at Lao-
medonte mercedem pactā nō
soluente, Hercules Troie ex-
cidium minatus , abiuit &
Æniam appellit , ubi à Poly-
tye hospitio excipitur . Mox
inter nauigandum in littore
Ænienfi Sarpedonem Neptu-
ni filium, ac Polyis fratrem
virum contumeliosum, atq; im-
probunt sagittis confixum in-
terfecit , Inde cum ad Tha-
sum peruenisset expugnatis
imbi Thracibus , eam Andro-
gei filius habitandam dedit.
At è Thaso profectus aduer-
sus Toronen . Polygonum ,
Telegonumq; Protei , qui
ex Neptuno procreati fue-
rant , filios , ad luctan-
dum prouocare solitus in ip-

σαρκίους. ταύτην ἰδὼν ἐκ-
κειμήλιον, ἡρακλῆς ὑπέχετο
σώσειν αὐτὸν , εἰ τὰς ἱπ-
πους πρὸ λαομέδοντος λυ-
θεταί, ὅς ὁ ξοῦς ποιητὴν τῶν
χανυμῆδους ἀρπαγῆς ἔδοκ-
κεν. δώσειν δὲ λαομέδον-
τος εἰ πόντος, κτείνας τὸ κῆ-
τος, ὑπὸνίω ἔσωσθαι. μὴ βου-
λομένη δὲ τὸν μισθὸν ἀποιο-
δοῦναι, πολεμήσειν βροτῶν
ἀπειλήσας, αἰήθη. καὶ περὶ
χαλκῶν. εἴδα ξυρίζεσθαι
ὑπὸ πολέως. ἀρχαλέον
δὲ ἑδὲ ἡϊόνος τῆς αἰνίας, ἡ
Γερπηδία ποσειδῶνος μετὰ
ἡὸν, ἀδελφὸν δὲ, πόλτιος.
ὑβρυσὴν ὄντα ταξείας ἀπέ-
κτεινε. καὶ πρὸ χερσὶν ἑλθὼν
εἰς θάλασσαν, καὶ χειρὸς ἀμύνων
τῶν αἰοικονῶντας θράκας,
ἔδωκε τῆς αἰδορόγαυας παρὰ
κοτοικεῖν. ἐκ θάλασσης δὲ ὄρ-
μηθεὶς ἑδὲ ποσειδῶνα παρὰ
χρῶν, καὶ τελέωνον τῶν περὶ
τῶν ποσειδῶνος υἱὸν πα-
λάμην περὶ χερσὶν ἑλθὼν, κα-

τὰ τὴν πάλιν ἀπικτείνει.
 κομίζας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς
 μυκῆνας, ἔδωκεν εὐρυδί.
 δέκατον δὲ ἐτάγην ἁθλῶν,
 5 τὰς γερυόνου βοῦς ἐξερυ-
 δείας κομίζειν. ὁρῦθαι
 δὲ ἦν ὠκεανοῦ πλοῖον κει-
 μένῃ νῆσος. ἣ νῦν γὰρ διερα-
 καλεῖται, τὰ τὴν κατώ-
 10 κει γερυόνης χρυσάορος, καὶ
 καλλιρόης τῆς ὠκεανοῦ
 τειδῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυ-
 εἰς σῶμα, σιωπῆσι μὲν εἰς αὐ-
 κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμέ-
 15 νον τὲ εἰς ὦκεις ἀπὸ λαγόνων
 πᾶσι καὶ μηρῶν. εἶχε δὲ φοι-
 νικῆς βοῶν ὧν ἦν βουκόλος
 εὐρύτων. φύλαξ δὲ ὄρεθρος
 ὁ κύνων δικάφαλος ἐξ ἐχιδ-
 20 νος, καὶ τιφῶνος γελιν-
 μῖος. πορδόμενιος οὖν αὐτῷ
 τὰς γερυόνου βοῶν δέκα τῆς
 εὐρώπης, ἄρξια πολλὰ πα-
 ρελθὼν λιβύνῃ ἐπέβαινε.
 25 καὶ παρελθὼν ταρτησὼν,
 ἔσθον σημεῖα τῆς πορείας
 εἰς τῆς ὄραν εὐρώπης, καὶ λι-

sa palestra, interemit.
 Demum illatam Mycenae,
 Zonam Eurysitheo dedit.
 Tum decimum illi certamen
 ærumnamq; indixit Geryo-
 næ boues ab Erythea abigen-
 das. Sed Erythea non pro-
 cul ab Oceano insula erat,
 quam nunc Gadram, nomi-
 nant. Hanc Geryones Chry-
 saoris, & Callirrhœes, quæ
 filia erat Oceani, habitas-
 bat. Is erat trium homi-
 num corpore præditus, ita
 compositio, ut in unum ven-
 tre tenus coiret, & ab illis
 bus, femoribusq; in trium
 rursus partes diuisum esse
 uideretur. Adhæc illæ pus-
 niceæ boues erant, quibus
 bubulcum Eurytionem præ-
 esse uoluerat. Oribrus au-
 tem canis biceps ex Echido-
 na, & Typhone genitus
 custos præerat. Concedens
 igitur ad Geryonæ boues, per
 Europam, monstra inter eun-
 dam multa prætergressus, in

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Libyam traiecit : atq; cum per Tartessum iter egisset, itineris sui monumenta in Europa, ac Libyæ finibus oppositas inter se columnas duas constituit. Ast, ubi in itinere solis radijs calfieret, ac cum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic uero bomizis uires admiratus, Herculelem aureo poculo donauit, quo Oceanū traiecit, & Erytheā aduectus in* Arbante mōte p=notauit. Id senties camis i cū prūpit. Hūc Heros claua p=cussu, nec nō Eurytionē bubulcū cani suppetias, atq; opē ferentē, occidit. Inter hæc Menætius Plutonis boū pastor rē oēm Geryonæ nūciauit. Hic Hercule ad Antibemuntē flus uīu boues abigeniē naētus cō=missa pugna, sagitta perfosus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus Tartessum tranauit ubi Soli poculū reddidit, transgressus inde Abderam in Libyam perue-

χύης αὐτοῦ σείχων δύο σῦλας. Θόρμανόμειος δὲ, ἔκπῳ ἡλίον κατὰ τὴν πορείαν τὸ τόξον ἡδὲ τὸν διὸν αἰέτεινεν. ὁ δὲ τὴν αὐτορείαν αὐτοῦ 5 θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας. εἰ ᾧ τ' ὠκεανὸν διεπύρασεν. καὶ πῆρα γλινόμειος εἰς ὀρύθην, εἰ ὅρῃ ἄρβωον αὐλίζεται. αἰδοόμενος δὲ 10 ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα, ὁ δὲ καὶ ὄτρυν τῷ ῥοπαλῷ παίδει. καὶ τὸν βουκόλον ἐνρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηδοῦντα ἀπέκτεινε. μεγαίπιος ἦ ἐκεῖ τὰς 15 ἄδου βόας βοσκῶν, γηρυόνη τὸ γηγόνος ἀπήγγειλε. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρακλέα παρὰ ποταμὸν αἰδεμονῶντα τὰς βόας ἀπάγοντα, συροσπάρμελος μάχην, καὶ τοξυβείς ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς εἰδέμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλοῦντας εἰς ταρτηρῶν, ἡλίῳ πάλιν ἀπέ 25 ἔδωκε τὸ δέπας, διεληθὼν δὲ ἄβδηρον, εἰς λιβύν ἡλ-

Δου, εἴη τὰς βόας ἀφ-
 ροῦ το ἀλεβίων τε, καὶ δ' ὄρ-
 κωνος οἰποσειδῶνος υἱοί, οὓς
 κτεῖνας δὴ τυρρηνίας εἶν-
 αὐρὸν γίον δι' εἰς ἀφ' ὅν-
 γιστὶ ταῦρος, καὶ ταχέως
 εἰς τὴν δαίλασσαν ἐμπε-
 σὼν, καὶ διαπλευσάμενον
 εἰς σικελίαν, καὶ τὴν πλῆ-
 ροῖον χώραν διελθὼν, τὴν
 ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν ἰτα-
 λίαν, τυρρηνοὶ γὰρ ἰταλὸς
 τὸν ταῦρον ἐκάλεισαν, ἢ λ-
 δου εἰς πεδῖον ὄρυκος, ὃς ἐ-
 ρεβασίλδου ὄρυκίων. ὄρυξ
 δὲ ὅν ποσειδῶνος παῖς, ὃς τ'
 ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκα-
 τέμμεσσι ἀγίλαις. πρῶτον μὲν
 τὸν τὰς βόας ἠρακλῆς ἠ-
 ροφαῖς, ὃς τὴν αὐτὴν ζήτησιν
 ἠπείγρο. οὐρῶν δὲ ἐπὶ ταῖς
 ὄρυκος ἀγίλαις, ἀπαιτεῖ καὶ
 λέγοντος οὐ δώσειν, εἰ μὴ πᾶ-
 λαίλας αὐτῷ περιλήνται.
 τὸν τὰς πωδὲν γινόμενος κατὰ
 τὴν πάλιν, ἀπὸ κτείνε καὶ
 τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τ'

nit; in qua Alebion, ac Dercynus Neptuni filij boues abigere solebant; quibus peremptis, cum per Tyrrheniam iter ageret taurorum unus ab Rbegyo aufugit, atq; in fretū repente delapsus est, ac vicina terra percursa, ab illo Italia fuit appellata: nam Tyrrheni, quem latini taurum uocant, ἰταλὸν dixerunt, In Erycis campos se contulit. Is Erycis in Siciliae parte, regnabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit. Commendatis itaq; bobus Volcano, Hercules taurum quæsiturus procedit, quem, cum inuenisset inter Erycis armenta, ab eo respoposcit. Tum is, nisi ipsum palaestra superarit, taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel, atq; iterum, et tertio, abseuium Erycem luclando petemit. Et taurum receptum cum

APOLLO DORI

alijs in Ionium mare perdu-
xit. qui simulac in ponti
recessus penetrauit, bobus a-
silum Iuno iniecit: Quo per-
eiti ad Thraciæ montana dis-
sipantur, Hic infecutus, bo-
um partiē collectā ad Helles-
pontū cōpulit. quæ uero reli-
quæ fuerunt, cetera feræ, atq;
agrestes euaserunt. Hercu-
les tandem ægre collectis bo-
bus Strymonem, ut olim nauig-
abile flumen, accusans, opple-
tum lapidibus innauigabilem
effecit, ac traductas boues Eu-
rystheo dedit, quas ille postea
Iunoni immolauit. Confe-
ctis autem hisce certamini-
bus, intra unius mensis, an-
norumq; octo curriculum, Eu-
rystheus Augēæ pecoris, &
Hydræ laboribus minime ad-
missis, undecimam Herculi
ærumnam imposuit, ut ab
Hesperijs aurea mala repor-
taret. Hæc uero nō, ut quorun-
dam est sententia, in Libya
erant, sed in Hyperboreorum

ἄλλων, ὃς τὸν ἰόνιον ἔλα-
νε πόντον. ὥς δὲ ἦλθεν ὃς
τὸν μυχρὺς τὸ πόντον, ταῖς
βουσὶν οἷσιν ἐπέβαλεν ἡ ἔ-
ρα. καὶ χιζοῖνται κατὰ τὰς
δράκνης ὑπὸ ρείας. ὁ δὲ διώ-
ξατο τὰς μὲν συλλαβῶν ὃς
τὸ ἐλλήσποντον ἦλθ. αἱ δὲ
ἀχρεὶ φθείσαι, τὸ λοιπὸν
ἦσαν ἄγρια. μόλις δὲ τῆς
βοῶν στυγερὰς τῶν στυμ-
να μεμψόμενος τὸν ποτα-
μὸν πάλαι τὸ θεῖον πλά-
τον, ὃν ἐμπλήσας πέτραις,
ἄπλωτον ἐποίησε. καὶ ταῖς
βόας ἐβρυδεί κομίσας ἐ-
δωκε. ὁ δὲ αὐτὰς κατέδυ-
σεν ἕρα. τελευτῶν δὲ
τῆς ἀδλῶν ἐν μύθῳ, καὶ τε-
σιν ὁκτώ, μὴ περὶ δεξιάς κος
ἐβρυδῶς τόντε τῆς τῆ αὐ-
γείου βοσκημάτων, καὶ τὸν
τῆς ὕδατος, ἐν τῇ κατὰ τὴν
ταξιν ἄθλον παρ' ἐσπερίαν
χρυσὴν μῆλα κομίσαν. ταῦτα
δὲ ἦν, οὐχ' ὥσπερ εἰ-
πον ἐν λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ

ἄτλαντος εἰ ὑπὸ βορέαις.
 ἃ δὲ γήματι, ἥρα ἐδωρέ-
 (ατο. ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ
 θράκων ἀδανάτος. τυφά-
 ιος, καὶ ἐχίδνης κεφαλᾷς
 ἔχον ἐκαστὸν, ἐχρῆτο δὲ φω-
 τῆς παντοίας, καὶ ποικί-
 λαις. μετὰ τούτου δὲ ἔαπε
 εἶδε ἐφύλαττον. ἀγλῆ, ὄρνυ-
 10 θῆα, ἐστὶα, ἀφρίδουσα. πορδὺ
 μένος δὲ ἐπὶ ποταμὸν ἐχέ-
 στρον καὶ κύνιος δὲ ἄρειος,
 ἢ πυρρῆς, εἰς μονομαχίαν
 αὐτὸν προηκαλεῖτο. ἄρειος
 15 δὲ ἔαπε ἐκδικιῶτος, καὶ
 σωζάντος μονομαχίαν,
 βλήθεις κεραυνὸς μέσον αἰμ-
 φοτέρων, διαλύνει πλὴν μά-
 χην.* βαδίζων δὲ δι' ἰλλυ-
 20 ρίαν, καὶ ἀπένδων ἐπὶ πο-
 ταμὸν ἰοδαντὸν ἢ καὶ πρὸς
 ῥήμασσι διός, καὶ δέμους.
 αὐτὰς μινύουσιν αὐτῷ νη-
 ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν καὶ
 25 μῶμενον, ἢ παντοίας εἰ ἀλ-
 λασσόντα μορφᾷς, ἔδου.
 καὶ οὐκ ἔλυσε πρὶν, ὃ μα-

Atlante, quæ Iuno suis in
 nuptijs Ioui muneri dedit.
 Ea draco immortalis Typhos-
 nus, et Echidnae filius cens-
 ticeps asseruabat. Hic varijs
 etiam, omniumq; generum uos
 cibis utebatur, cum quo et
 Hesperides, Aegle, Erythia,
 Vestal, et Erebusa, simul
 custodiebant, Hercules itaq;
 cum ad Echedorum amnem
 peruenisset, à Cygna Mar-
 tis, et Pyrenes filio ad sin-
 gulare certamen prouocatur.
 Pugnae et praeses, et Arbi-
 ter huiusce Mars erat: quam
 demissum è caelo fulmen inter
 utrosq; medium diremit,* iter
 deinde per Illyrios faciens,
 ac properans ad Eridann
 amnē Nymphas Iouis, et The-
 midis filias adiit. Hæ ipsi Ne-
 reū indicāt, cōprehensūq; ipm
 dormientē, atq; omigenas for-
 mas alternantē deuinxit, neq;
 illū prius, q̃ ab eo ubi iam ma-
 ta illa, et Hespides essent, edo-
 cuisset, abire pmisit. Quod ubi

didicit, Libyam percurrit.

Huius Antæus, Neptuni filius præerat, quem, quod hospites secum palæstra dimicare compelleret, occidebat, Hercules cum eo luctari coactus, sublimem illum è terra ulnis elisum interemit. nam si terram contigisset, is robustissimus euadebat, quapropter hunc terræ filium nonnulli esse dixerunt. Inde à Libya, Ægyptum peragrat, in qua Busiris ex Neptuno, ac Lysianassa Epaphi natus regnabat. Hic ad Iouis aram hospites oraculo quodam monitus immobilabatur, annos enim nouem Ægyptus agrorum sterilitate laborauit. Inter hæc Thrasius uaticinandi peritus è Cypro aduenit, qui hanc anagnone caritatem desitutam esse pronunciauit, si iurum hospitem, quot quot annis Ioui mactarint. Tum Busiris uate illa prius immo-

θεῖν παρ' αὐτῆς πρὸς τυγχαίνοις τὰ μῦθ' αἰεῖ ἀπειρίδης. μακρὸν δὲ λιγύνει. ταύτης ἐβασίλευε παῖς ποσειδῶνος αἰταῖος. ὃς τὸν ἐξείσδ' αἰσχυρὰ παλαίειν, αἰήρει. τούτῳ δὲ παλαίειν αἰσχυρὰ ὁμιλῶς ἡρακλῆς, αἰσχυρὸς ἔγκασμιτάρων θλίψας, ἀπικτεῖνε, φάσιντα ἥ γὰρ, ἰσχυρότατον σωέβην γίνεσθαι. διὸ καὶ γὰρ πνίς ἐφάσκει ὅτιον εἶναι καὶ δε. μετὰ λιγύνει δὲ αἰσχυρὰν ὁμιλίαν. ταύτης ἐβασίλευε βούσις ποσειδῶνος παῖς, ἡ λιπταῖος τῆς ἐπάρου. οὗτος τὸν ἐξείσδ' ἡρακλῆς ἰδὼν βωμῷ διός, κατὰ πλόμον, σπένει ἥ ἐπὶ τῇ ἀφορίᾳ τὴν αἰσχυρὰν κατέλαβε. θράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκκύπτου μαίης τὴν ἐπιστήμην. ἔφη τὴν ἀφορίαν πᾶσι σπένειν, ἐὰν ἐξείσδ' αἰσχυρὰ τῷ διὸ σπένει κατ' ἑαυτοῦ. βούσις ἡ καὶ νῦν ἀφάσκει σπένει.

ξασ' τὸν μαίτιν, τὸν κατὰ
 τὰς ξείας ἵσταρε. συλλο-
 φθεῖς οὖν καὶ ἡρακλῆς, ὅς
 βρωμοῖς περσεφῶν: τὰ δὲ
 5 δισμά διαρρήξας, τόν τε βου-
 σπεν, καὶ τὸν ἐκείνου καὶ δα-
 ἀμωιδάματα ἀπικτενε,
 καὶ τὸν κύρνα χαλβεν.
 διεξιὼν δὲ αἰσίας Ἰδρμυ-
 10 ραῖς ἐροδίων λιμνὴν περσί-
 σχει. καὶ βουλά του πινὸς
 λυσας τὸν ἑτόρει τῷ τω-
 ρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, ἀ-
 χεῖ το δῦσας. ὁ δὲ βουλά-
 15 τῆς βουδῆν ἑαυτῷ μὴ δυνά-
 μεις, τὰς ἐπίπινος ὄρεϊσ κα-
 τράτω. διὸ καὶ νῦν ἐπι-
 δαὲν δῦσιν ἡρακλεῖ, μετὰ κα-
 ταρδν εἴη πρὸ τῆς. πα-
 20 ρων δὲ ἀρραβία ἡμαδίω-
 να κτείνει καὶ δα πιδωνός.
 καὶ δὲ τῆς λιβύης πορδ-
 θεῖς, δὲ τὴν ἑξω δάλασας
 κατὰ πλεῖ. οὐ τὸ δὲ πας κα-
 25 ταλαμβραῖ. καὶ πιδάω-
 θεῖς ἰδὲ τὴν ἡπειρον πλε-
 ἀπικρὺν, κατὰ τὸ ξένον. δὲ

iugulabat. Comprehensus
 itaq; ē Hercules etiam ad
 aras traheretur, ac disruptis
 vinculis, Busiridq; , & eius
 filium Amphidamantem, &
 Chalbē Cerycē necavit. Post
 hac Asia percurſa in Thermen-
 dras Rhodiorum portum ap-
 pulit: & bubulci cuiuspi-
 am alterum de plauſtro ſor-
 lutum taurum, ac matris
 tum comedit. Tum bubu-
 lus, ubi nullam ſibi auxilij
 copiam, neq; ſpem refidger-
 e uidet, quodam in monte
 conſiſtens execrari cœpit.
 Quo circa & nunc etiam, poſt
 peractum Hercules ſacrum,
 cum execrationibus id peras-
 gunt. Hinc Herculis in Ara-
 biam peruaſit, ubi Emathio-
 nē Tiuboni filiū necat, et ſex-
 ſto p̄ Libyam itinere ad exte-
 mū uſq; mare nauigat, ubi ſcy-
 pho ſumpto in obiectam contis-
 nentem traiecit: atq; aquilam
 Typhonis, & Echidne filij
 ap̄ Prometheus iecur in Caus

caso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheum detracto oleagino uinculo, solutum liberauit: eumq; ad Iouem reduxit; qui illum pro Cbirone, qui mori cupiebat, immortalem esse declarauit. Post autem quam in Hyperboreos ad Atlantem peruenit, ac Promethei prudentia commonefactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Atlanti in caelo sustinendo succederet, illumq; pro se mitteret. Itaq; persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. Qui, cum caelum habere subtersugeret: cessicillum, inquit, se uelle facere suo capiti imponendum, quo comodius tantū caeli pondus ferre posset. Quod ubi audiuit Atlas, depositis humi pomis, caelū recepit, atq; ita posita Hercules cōsecutus discendi. Sūt uero q̄ dicāt, haec non

καυχήσου τὸν ἐσθίοντα τὸ
τῆς περμυθίας ἢ παρ' αἰετὸν
ὄντα ἐχίδνης, καὶ τυφά-
ρος. ὃς καὶ τὸν περμυθία
διέλυσεν δις μὲν ἐλόμενος τῆς
τῆς ἐλαίας. καὶ παρ' ἐχίδ-
νι χεῖρωνα δυνήσκειν, ἀν-
νάων αὐτ' αὐτῆς δέλοντα.
ὥς δὲ ἔκκεν εἰς ὑποβορέας
πρὸς ἄτλαντα ὑπερίστος
περμυθίας τῇ Ἡρακλεῖ αὐ-
τὸν ἢ τὰ μῦλα μὴ παρ' ἐ-
σθαι. διαδέξαμενον δὲ ἄ-
τλαντος τὸν πόλον ἀρσε-
λεῖν ἐκείνον. περὶ δὲ, διε-
δέξατο. ἄτλας δὲ σρεφέ-
μενος παρ' ἐσπερίων τεία
μῦλα, ἢ καὶ πρὸς Ἡρακλέα. καὶ
μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔ-
χειν, καὶ ἀπείρα, ἔδωκεν
φαιῶς δέλων ποιήσθαι.
ὅτε ἀκούσας ἄτλας ἢ γῆς
καταθεῖς τὰ μῦλα, τὸ πό-
λον διεδέξατο. καὶ οὕτως
ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς
ἀπὸ πηλῆος. οἳ δὲ φα-
σιν, οὐ πρὸ ἄτλαντος αὐτὰ

λαβῆν, ἀλλὰ αὐτὸν οὐδένα
 ἔδοξε τὰ μῦθ' ἀπὸ τῆς κτῆνος
 φρουροῦ τὰ ὄφιν. κομίζας
 δὲ τὰ μῦθ' ἀνδρῶν εἰδὼ-
 5 κεν, ὁ δὲ λαβὼν ἱρακλείῃ ἐ-
 δωρήσατο. παρ' οὗ λαβὼν
 ἔα ἄθνηα πάλιν αὐτὰ ἀπὸ
 κόμισεν. ὅσιον γὰρ οὐκ ἔστιν αὐ-
 τὰ πρῶτον πρῶτον. δωδῆκα
 10 τὸν ἄθλον ἐπέταξε καὶ ἐβί-
 βαν ὅς αὐτον κομίζεσθαι. εἶχε
 δὲ οὐκ ὅτις εἴς μὲν κενώδης
 κεφαλῆς, πρὶν δὲ οὐρανὸν
 ἀπὸ κοίτης, καὶ τὰ δὲ πρὶν νῶ-
 15 του, πρὶν τοῖων εἶχε ὁ φεῖας
 κεφαλῆς. μέλων δ' αὖτε ἰδὲ
 ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς, ἢ λῆθι πρὸς
 ὅμολπον. πρὸς ἐλασσίνα,
 βαυλόμενος μυυθῆναι. ἢ
 20 δὲ οὐκ ὅσον ἐξ ἑκὸς τότε μνη-
 σται. ἐπειδὴ πρὸς Ἱσίοιο πυ-
 λίου παῖς γλυόμενος ἐμυῖ-
 πο. μὲν δ' αὖτε μὲν δὲ ἰδὲ
 τὰ μυστήρια, ἐπεὶ πρὸς οὐκ ἔστιν
 25 ἡ γνῶσις, τὸν κενταύρου
 φόνον. ἀγνοοῖς, ἔπειτα ὅ-
 μολπον. τότε ἐμυῖθον. καὶ

ab Atlante habuisse, sed ip-
 sum cæso dracone custode de-
 cerpsisse, quæ secū delata des-
 cit Eurystheo. Tum ille ac-
 cepta Herculi condonauit, à
 quo cum Minerva accepisset,
 ea rursus reportauit, quoniam
 iam religiosum erat, ea alicui
 bi collocari. Duodecimus la-
 bor iniunctus est Cerberi ab-
 inferis abstrahendi, hunc an-
 tem terna canum capita, et
 draconis caudam, et in dorso
 serpentum omnium genes-
 rum capita habuisse fertur.
 Descensurus igitur ad hunc
 canem, Eleusinem ad Eus-
 molpum se contulit, ut ab eo
 Cereris sacris initiaretur. At
 uero externis ijs sacris admit-
 ti non licebat, ex quo The-
 spius Pylj filius initiatus ex-
 rat, qui ne mysteria spectare
 quidem iam poterat, qui non-
 dum Centauri cædē expiarat
 Hercules demū ab Eumolpo
 tanti criminis contagione ex-
 purgatus Cereris sacris initia

tur . Inde ad Tænarum Las-
conide promontorium , ubi ad
inferni descensum ostium pas-
set , accessit . Hac ad inferos
penetravit : quem cum animæ
conspexissent , duabus excep-
tis Meleagri , ac Medusæ Gor-
gonis filiae , omnes in fugam
abiecit . In Gorgonem uero
Hercules ensē ut in uivam
nudavit : tum illud à Mercu-
rio commune spectrum esse
discit . Mox , ubi ad Plutonem
uentum est , Theseum , de
Pirithoum Proserpinæ nups-
tias poscentem , eaq; de causa
deuinctū inuenit . Hi conspic-
ti Herculem , uelut illius uis-
ribus redituri in uitam , ma-
nus porrigebant , tum ille The-
seum manu prehensum exci-
tauit , sed Pirithoum quoq;
reuocare in uitam cupiens , ob
terræ motum dimisit , & As-
calaphōi saxum reuoluit . Ad
hæc sanguinem animis præ-
biturus unanimes Plutonis bu-
bus iugulauit . Ceterum Mec-

ἥρα γλῶκιος ἐπὶ ταίναρον
τῆς λακωνικῆς , οὗ τῆς ἁδου-
καταβάσεως τὸ νόμιόν ἐστι ,
ὅθεν οὗτου ἀπῆει . ὁ πλωὶν κα-
λὲν εἶδον αὐτὸν καὶ ψυχὰς καὶ
εἰς μελιάρχον , καὶ μεδού-
σης τῆς πορσύνος , ἔφυγον . ὅς
δὲ πλὴν πορσύναν τὸ ξίφος ,
ὡς ζώοντα ἔλκει . καὶ παρὰ
ὁμοῦ μαρτυρεῖται , ὅτι κοινόν το
εἶδωλόν ἐστι . πολλοῖσι δὲ τῶν
ἁδου πυλῶν γλῶκιος , ἡ
σεία οὖρε , καὶ πειρίθου τῶν
πρότερόνους μνηστέρων
γάμον . καὶ ὅθεν οὗτο δὲ σεία
τα . Θεασάμενοι δὲ ἥρα-
κλέα ταῖς χεῖρας ὤρευσεν ὡς
αἰετῶν οὖμοι οὗ τῆς ἐκαί-
νον βίαν . ὁ δὲ ἡσεία μὲν
λαβόμενος τῆς χειρὸς ἤγει-
ρε . πειρίθου δὲ αἰετῶν
βουλόμενος τῆς γῆς κινου-
μένης , ἀφῆκεν . ἀπεκύλισεν ἡ
καὶ τὸν ἀσκαλάφου πίπον .
βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς
ψυχὰς παραχίδου , μέγα
τῶν ἁδου βωδὸν ἀπίσταται .

ὁ δὲ νέμων αὐτὰς μειοίπας
 ὁ κούδωνύμου περσικαλεσά-
 μενος εἰς πάλιν ἡρακλῆα λα-
 φθεῖς μέσσοι, καὶ τὰς πάλου-
 ς ραῖς κατὰ ξασ', ἔπειθ' ἔδρασε
 φόνος πρὸς τὴν αἰτοῦτος
 δ' αὐτῷ πολούτων τὸν κέρ-
 ερον, ἐπὶ ταξείῳ πολούτων
 ἄγειν χρεῖς ὃν εἶχεν ὁ-
 10 πολὺν κρατῶτα. ὁ δὲ δι-
 ρῶν αὐτὸν ἥς ταῖς πύλαις
 τῷ ἀχέροντος τὸ, πεδῶρα κε-
 συμπεφραγμένος, καὶ τῷ
 λαιῷ τῇ συσκεπαθῆς, καὶ πε-
 15 ραβλῶν τῇ κεφαλῇ τὰς
 χεῖρας, οὐκ αἰτῆκε. καὶ πῶρ
 δακνόμενος ἔπειθ' ἔκατ'
 τὴν οὐρανὸν σφάκωντος, κρατῶ
 ἐκ τῷ κραχέλου. καὶ ἄγχιον
 20 τὸ θηρίον ἐπεισε. συλαβὼν
 ἦν αὐτῷ, ἥ κε πρὸς διρυδίαν
διὰ τριζύγους ποινισάμενος
 τὴν αἰάλασιν. ἀσκάλαφον
 μὲν δὲ θυμύτηρ ἐποίησεν ὁ-
 25 στος. ἡρακλῆς δὲ διρυδίαν
 ξας τὸν κέρερον, πάλιν ἐνόμι-
 σεν εἰς ἄδου. μετὰ δὲ τοῦς

nactus, Centibonymifilius Plu-
 tonis bubulcus cum prouocaf-
 set in palæstrā Hercule pstra-
 ctis costis, ac medius ab eo p-
 bensus, Proserpinæ deprecas-
 tione seruatus est. Demū Her-
 cules Cerberum à Plutone de-
 poscit. Is illi, ut sine armis,
 quibus cōmunitus aduenerat
 canis abducendi potestatem fa-
 cit. At Hercules nactus illum,
 pro Achærontis portis thorax
 ce circumseptus, ac leonis pel-
 le contectus, et circumiectis
 illius capiti manib. haud ab-
 ire permittit, et si à dracone
 qui in Cerberi cauda exister-
 bat morderetur, ceruicem
 comprimens, ac belluam præ-
 focans parere coegit. Cap-
 tum itaq; Cerberum ad Eury-
 stheum, regressus per Træ-
 zenem abduxit. At Ceres
 Ascalaphum in bubonem mu-
 tauit. Hercules Eurystheo
 monstratum Cerberum rur-
 sus ad inferna reduxit.
 Porro Hercules emulatis la-

boribus Athenas, regressus
Megaram quidem Iolao con-
jugem dedit: ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Oe-
cbaliae regulum. qui sagitta-
tandi peritia se, ac filios suos
os uicerit, certaminis prae-
mium Ioles filiae connubium
proposuisse accepit. Oecba-
liam igitur profectus, cum sa-
gittandi arte us omnibus prae-
stantior extitisset, uxorem cer-
te promissum certaminis prae-
mium est minime consecutus,
Iphitus sanè filiorum maxi-
mus Iolem Herculi conceden-
dam esse, confesbat. At Eury-
tus, ceterisque filij deborta-
ri, ne, quam forte prolem ex
ea susciperet, aliquando ob-
truncaret, pertimescentes. Hinc
vero non longo post tempore,
abactis ex Euboea per Autoly-
cum bubus, Eurytus id Hercu-
lis persuasum confectum esse pu-
tauit, contra Iphitus id mini-
me credens, ad Herculem
conuolat, eius à Pheris uen-
ientis

ἄθλων ἡρακλῆος ἀδικόμε-
νος εἰς Διόλαον, μέγα καὶ μὲν
ἔδωκεν ἰολαῷ. αὐτὸς δὲ γῆ-
μαι Δίλων, ἐπ' αὐθιγαῖς οὖ-
ρυτον οἰχαλίας διωσένης
ἄθλον περτεθῆναι τὸν ἰό-
λους τῆς θυγατρὸς γάμον, τῷ
νικήσαντι θῆικῃ, αὐτόν τε, καὶ
τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρχον-
τας. ἀδικόμενος οὖν εἰς οἰ-
χαλίαν, καὶ τῇ θῆικῃ κρείτ-
των αὐτῆς γινόμενος, οὐκ
ἔτυχεν ἡ γάμου. ἰδίτου μὲν
τῷ πρεσβυτέρου τῆς παί-
δων λέγοντος δίδοναι τῷ ἡρα-
κλεῖ τῇ ἰόλῳ. οὐρύτου δὲ
καὶ τῆς λοιπῶν ἀπαγορευόν-
των. καὶ δεδικέναι λέγον-
των μὴ τεκνοποιεῖν (ἄμεινος τὰ
γινεσόμενα πάλιν ἀφ-
κτείνῃ. μετ' οὗ πολὺ δὲ κλα-
πυστῶν ἐξ οὐβόιας ἔπειτα αὐ-
τολύκου θοῶν, οὐρύτος μὲν
εὐόμενος ὑφ' ἡρακλείδου γε-
νοῦναι ὄψιν. ἰδίτος δὲ ἀπι-
στῶν, ἀδικεῖται πρὸς ἡρα-
κλίαν. καὶ σιωπῇ τῶν ὄντων
ἐκφράζει

ἐκφύειν αὐτὸ σωκάτι τὴν
 ἀφ' αἰωνοῦ σκῆλην ἀδ-
 μῶτω, περικαλεῖ συζητῶ-
 σαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δ'
 ὑποχρεῖται, καὶ ἐκίχθη μὲν
 αὐτῶν. μακρία δ' αὖτις, ἀ-
πὸ τῆς περὶ Διών ἑρρίκε
αὐτὸν τειχῶν. καθαρῶς
δ' ἔλκων τὸν φόνον, ἀφικνεῖ
ιοται πρὸς νυλίας. πυλίων ὅν
οὗτος Διωνέως. ἀπὸ τῆς
πρὸς νυλίας αὐτὸς δὲ τὴν
πρὸς ἄρτυτον ἐλπίαν. εἰς
ἀμύκλας παραγλυμῆας,
 15 ὑποδμηφόρου τῷ ἱππολύ-
του καθάρεται, κατὰ
δὲ τὴν νόσον, δὲ τὸν ἱπ-
που φόνον, εἰς δελφούς. πρὸ
γλυμῆας, ἀπαλαγὰν ἐπὶ
 20 δοῦντο τὸ νόσον. μετὰ
δὲ αὐτῶ τῆς πυλίας,
πότε κἄν συλαῖ ἢ διλε.
καὶ τὸν τεῖ παδὲ βασιλῆας,
κατασκυδάζει μακτεῖον ἱ-
 25 στον. μαχομένη δ' αὐτῶ ἀ-
πόλωνος, ἔξω δὲ ἵσι μέ-
ων τῆς κεραιῶν, καὶ δὲ

niēti, occurrit, quo tpe, serva-
 tā ab se iā mortuam. Alcestin
 Admeto marito restituerat.
 Proinde Iphitus Hercule, ut
 secū boues uestigaret, cohorta-
 tur. Id illi Hercules se presti-
 turū pollicetur, et eū quoq; hos-
 pitio accepit. At furore iterū
 agitatus hūc ē Tirynthiorum
 mœnibus deiecit. Cū uero cō-
 missæ cadis expiari uellet, ad
 Nelicū, Pylionū dynastā, pŕŕi-
 cisitur, exclusus autē ab eo,
 q̄ olim, uetus cū Eurysto sibi
 beneuolētia intercesserat: Amy-
 clas puenit, ubi illū Deiphos
 cōtage lustrauit. Deinde gra-
 ui morbo de Iphiti necē corre-
 ptus Delphos adiit: ac morbi
 finē roganti illi. Pythia nihil
 respondet, at Hercules eo ne
 mine spoliare templum uolu-
 it, auertitq; tripodē, propriam
 sibi oraculorum ædem cōstru-
 xit, ac mox ab Apolline in eū
 pugna cōmissa, Iupiter inter
 hosce duos illorū fulmē demis-

fit, eoq; modo dirempta illo-
rum pugna, hoc Hercules ora-
culum habuit. Morti finem
tam fore, cum triennium to-
tum uenditus seruiet seruis-
tatem, & commissæ cadis
ergò Euryto æstimationem
pependerit. Mercurius hoc
oraculo dato, Herculem uene-
dit, eumq; Omphale Iardani
filia Lydorum regina merca-
tur: Cui Tmolus coniux mo-
riens regnum reliquit. Sed
oblatam fraternæ cadis æsti-
mationem admittendam mini-
me censuit. Interim Hercu-
les Omphale seruiens non
procul ab Epheso Cercopas
captos in uincula coniecit.
Syleum uero in Aulide, qui
peregrinos eà iter facientes
terram fodere compelleret:
resossis ab radice uitibus, una
cum Xenodice filia interfe-
cit. Idemq; ad Dolichen ins-
ulam delatus, ac uidens Icari
corpus in litore eiectum ses-
pularæ dedit, ab eoq; Dos

διαλυθείτων τὸν χρόνον
λαμβάνει χρησμόν Ἡρακλῆς.
ὃς ἔλεγε ἀπαλλαγὴν αὐτῷ
τὸ νότον ἔσθαι περὶ αὐτὸν,
καὶ τεῖα ἔτι δουλεύσειν.
καὶ ὅτε πωπινῶν τῷ φόβον
τὴν πρὶν εὐρύτη. τῷ δὲ
χρησμοῦ δοθέντι, ὅμῳ Ἡρα-
κλῆα πειράσκει. καὶ αὐτὸν
ὠρεῖται ὀμφάλῳ ἰοερδάνου, ἰο-
βασιλεύοντος αὐτοῦ, ἢ τὴν
ἡγεμονίαν τελευτήσῃ ὀγάμης
τρωῖλος κατέλιπε. τὴν μὲν
αὐτὴν πρὶν κομίσθαι, εὐ-
ρυτος οὐ προσεδίξατο. Ἡρακ-
λῆς δὲ ὀμφάλῃ δουλεύων,
τῷ μὲν πρῶτῳ ἐφιστοκίρ-
κοπας, συλλαβὴν ἔδωκε.
συλέα δὲ εἰ αὐλίσθι τῷ πα-
ριούτῳ ξείνῳ σκάπτειν ἀ-
ναγκάζοντα, σὺν ταῖς εἰ-
ξαις ταῖς ἀμπύλοις σκάψας
μὲν τῆς θυγατρὸς ξυνοδίκης
ἀπὶ κτερε. καὶ προσχὼν τῷ
σωδλίχῃ, τὸ ἱκεῖνον σῶμα
ἰδὼν τοῖς μεγάλαις προσ-
φρόνιμον, ἔδωκε καὶ τὴν

culis copijs intra urbem, obfidi-
deri coepit: cumq; urbis obfidi-
dione continenti premeretur,
refractis mœnibus, Telamo
primus urbem, intrat, et post
eū Hercules. At ubi Telamo-
nem prius intrasse uidet, stris-
tito in eū ense uadit. Nā is me-
liorē seipso uolebat neminē. Id
cū Telamon prouide animad-
uerisset proximos adiacen-
tes lapides colligere aggre-
ditur: Tum Hercules, quid
nam faceret, percontatur: a-
ram, ille inquit Herculi Cal-
linico se excitare. Tum is Te-
lamonem collaudauit, Mox
vero capto Ilio, sagittis con-
festo Laomedonte, cum filijs
suis, præter unum Podar-
cen: Telamoni, Hesionam,
Laomedontis filiam: ob rem
præclarissime gestam præ-
mij loco dedit: et huic, quem
uellet captiuorum abducen-
dum concedit. Ea uero cum
sibi Podarcem fratrem dele-
gisset, Hercules hunc prius

μεγάρμλον· ἀπὸ λαοφείας
δὲ, ὥς τ' ἔμελλε Ἡρακλείου,
ἐπολιορκίῃ· τῆς δὲ ἐπο-
λιορκίας· εἰς τὴν ῥῆξιν
τὸ πῆχος τελευτῶν· πρῶτος
ἐσθ' ἄλλος εἰς τὴν πόλιν· καὶ
μετ' αὐτὸν Ἡρακλῆς, ὡς δὲ
ἐξ Ἰλιάδος· Πάριον τε πρῶ-
τον εἰσέλθοντά τε, ἀποσεί-
μενος· τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτῷ ἔει-
πο· δόξα δὲ ἰλίων ἐαυτῷ κρεῖ-
τον κτήρομίζεσθαι· σκυνοδόν-
τος· Πάριον τε Πάριον δὲ
δοῦν περιβύς σκυνοδόντος· ἔ-
δὲ, ὁρμήλου τι πρῶτον, βαρ-
μόν εἰ περ Ἡρακλείου κατὰ-
σκυνοδόντος καλλιπείκου· ὁ δὲ,
ἐπαινέσας, ὡς εἴλετο τὴν πό-
λιν κατὰ τὸ ξίφος· Λαομέ-
δοντα, καὶ τὸν· καὶ δὲ αὐτῷ πο-
ταμῶν· ποταμῶν· Πάριον τε
δοῦντος ἰσχυρῶς τὸν Λαομέ-
δοντα· θυγατέρα δὲ δοῦντος ἔ-
ξ ὧν ἔσθ' ἄλλος Πάριον τε τὸν
κρον γένος· καὶ τὴν τε συγ-
χωρεῖ τῇ ἀρχαίᾳ τῶν ὄν-
των· ἡ δὲ δόξα, ὡς γένος· τῆς δὲ

αἰρουμένης, τὸν ἀδελφὸν πο-
 δάρκην, ἐφ' οὗ δὲ ἴν' ἀπ' αὐτοῦ
 αὐτ' οὐδὺν γενέσθαι, καὶ τὸ
 π, τίδ' ἔστι ποτε δοῦσαν αὐτ' αὐ-
 1 ῆ, λαβὲν αὐτ', ἢ δὲ π' ἀπ' αὐ-
 σκομλίον χρυσὴν τινὲν καλὴν
 ἤρ' αὖ ἀφ' ἐλκεῖν τῆς κεφαλ-
 λῆς, ἀντίδωκεν. ὃ δ' ἐν πο-
 δάρκης πρίαμος ἐκλήθη.
 2 Ὁ πᾶσι δὲ ἄρ' ἔφ' αὖ ἡ-
 ρακλέειδ', ἢ ρα χαλεπὸν ἐ-
 τιμὰς χειμῶνας. ἐφ' οἷς αὖ-
 γαναιτῆσας ξύλ', ἐκρέμα-
 σεν αὐτῶν δὲ ὀλύμπου. πρὸ
 3 δ' αὖ πᾶσι δὲ ἡρακλῆς τῶν κῶ.
 καὶ τομίαντες αὐτ' οἱ κῶσι
 ληστρικὸν ἄγειν σῶλον, βάλ-
 λοντες λίθοις πρὸ πᾶσι
 ἐκώλυον. ὃ δὲ βίαιος ἀμείλιος
 4 ὅτι τῶν νῦν εἶλε. καὶ τὸν βα-
 σιλίαν ὀρένυλλον ἀνυπα-
 λαίαν παῖδα, καὶ ποσειδῶ-
 νος ἔκτεινε. ἐρώδῃ δὲ κα-
 τὰ τὴν μέγ' ἡρακλῆς ὑ-
 5 πὸ χαλκῶδοντος, καὶ διὸς
 ἄρ' ἀρ' ἀντὶς αὐτὸν, οὐδ' αὖ
 ἔκτεινε. πρὸ δὲ δὲ κῶ,

in servitutem redigendum
 esse ait. Tum etiam illo ad-
 iecit, quid nam ipsi harum
 rerum causa, ut eum acciperet
 at, data sit. Ba vero pro
 empto fratre demptum ē cap-
 pite suo flāmeū aureū dedit.
 Hinc pro Podarces Priamus
 est nominatus. Herculi uer-
 to ab Illo classē reducenti
 Iuno sœdam immisit tempe-
 flatem; quamobrem Iupiter
 indignatus eam ex Olympo
 suspendit. Hercules interea
 cum ad insulam Cò naviga-
 ret. Coi, quòd piraticam
 ipse classē ageret, existimantes,
 lapidum iactu in portum
 appellere prohibebant.
 Is autem ut illata, insulam
 cepit: regemq; Eurypylum
 Astypalææ, ac Neptuni filium
 intremisit. Sed et Hercules
 interpuḡnādum à Chalcodonte
 vulneratus fuit, et
 Iouis ope conservatus nihil
 pertulit. Inde, Cò des-
 uasata, Phlegram, ob Mis-

pernam adiuit : ubi una cum
 dijs gigantes debellavit, nec
 longo post tempore Arcadium
 magnæ manu collecta, et ac-
 ceptis secum ex urbibus Græ-
 ciæ nolonibus fortissimis in
 Augeam bellum movit. Aus-
 geas interim ab Hercule ex-
 peditionem in se comparari
 audiens: ab Eliensibus Eury-
 tum, et Cicaiū germanos du-
 ces delegit : qui viribus, utq;
 opibus oēs eorum temporum
 mortales præstabant, hi Molio-
 nes, et Aëtoris filij erant,
 licet Neptuni esse discreta-
 tur, Aëtor etiam Augeæ fra-
 ter erat. Enimvero accidit,
 ut per eiusce expeditionis tem-
 pus Hercules in morbum in-
 cideret: eamq; ob causam cum
 Molionidis pacem inivit: qui,
 cum postea Herculem morbo
 pressum rescissent: eius copias
 insidijs aggrediuntur, ac
 multos trucidant. Nec ob id
 tamen iam tum ab re bellica
 Hercules discessit. Ac cum

ὅτε δὲ ἀδυνάτῃ εἰς φλέγρας
 καὶ μὲν θανάτῳ κατεπώλε-
 μιν γίγνεται. μετ' οὐ πολὺ
 αὐτὸς ἐπὶ αὐτοῖς ἐστρατεύε-
 το, σιωπῆρας ἀρχαῖα καὶ
 στρατὸν, καὶ πῶλας αὐτῶν εἰ-
 λονταῖς τῆς αἰῶν ἀπὸ τῆς
 ἐλλάδος αἰεσίῳ. αἰεσία
 δὲ τὴν ἀφ' Ἡρακλείου πόλε-
 μον ἀκούων, κατέστησε ἡλεί-
 ον στρατηγόν, ὃν ἔντο, καὶ
 κτεῖνοι συμφυῆς. οἱ δὲ ὡς
 μετ' οὗτό τε ἀνδράπαυ. ὕ-
 πνρε ἑαλλον. πάλιν δὲ ἔ-
 σκευον ἡλίου, καὶ ἄκτορες. εἰ
 εἰλόντο δὲ πασιδῶνας.
 ἄκτορες δὲ ἀδελφὸς ἦν αὐ-
 γείον. σιωπῆρας δὲ Ἡρακλεί-
 ον τὰ τῶν στρατῶν ἡσθ-
 σαι. ὅτε δὲ, καὶ ἀπανδρῶν
 πρὸς τὸν ἡλίου δὲ πο-
 λῶ. οἱ δὲ ὕδρον ἐπὶ γῆ-
 τες αὐτὸν νοσηταί, ἐπὶ τῆς
 θανάτῳ στρατῶν μακρῇ
 κτείνοντο πολλοί. τότε μὲν
 ὅτε οὐκ αἰεσίῳ Ἡρακλῆος,
 αὐτὸς δὲ τ' αἰεσίῳ.

ὅς πελοπλῆς, ἡλείων τῶ
 μολιονίδας περιπαύσας
 ὅντας, ἐκλεωνάϊς. εἰσβολῇ
 ἄς θούτοιο Ἡρακλῆς ἀπῖκται
 16. καὶ στρατοσύμβουλος ἔδιδ
 τῶν ἡλιν εἰλε τῶ πύλιν.
 κῆκτειναισ μετὰ τῶν παίδων
 αὐγείαι κατῆγα γ φυλέα.
 καὶ τούτω τῶ βασιλείας
 10 ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν
 ὀλυμπιακὸν αἰῶνα. πέλοπὸς
 κωμον ἰσχύσθαι. κῆ θεῶν
 δώδεκα κωμονὸς ἔξῃς εἰδί
 ματο. μετὰ δὲ τῆς ἡλίδος
 15 ἄλλοισιν, ἐστράτευον ἡ πύ
 λον, καὶ τῶ πόλιν ἑλῶν,
 πελοπύλιν κτείνει τὸν
 ἀλκιμώτατον τῶν νελέως
 παίδων, ὅς μετὰ βάλαν
 20 τὰς μορφὰς ἐμάχτο. τὸν
 δὲ νελέα, καὶ τῶ παῖδας
 αὐτῶ χρεῖς ἐπὶ τοὺς ἀπῖκται
 11. οὗτος δὲ νεὸς ὦν πῆρ ἄγε
 ρευνίοις ἐπὶ ἔφθο. κατὰ δὲ
 25 τῶ μάχῃ, καὶ ἔδην ἔδω
 σε πύλιν κωμονῶντα, ἑλῶν
 δὲ τῶ πύλον, ἐστράτευον δὲ

tertio rursus Isthmici ludii ce-
 lebraretur missos ab Eleis mo-
 lionidas cum alijs simul im-
 molaturos ad Cleonas per ins-
 fidias circumueniens trucidat,
 & ductis in Elin copijs ur-
 bem cepit, occisq; cum filijs
 Augca Phyleum abduxit, eiq;
 regnum attribuit. Ad hac
 etiam olympicum certamen in-
 stituit, ac Pelopi aram stae-
 tuit, nec non duodecim Deo-
 rum aras deinceps excitauit.
 Post autem Elidem captam
 aduersus Pylum castra pro-
 mouit, & urbe expugna-
 ta Periclymenum Nelei fi-
 liorum fortissimum, qui in
 uarias inter pugnandum fore-
 mas mutabatur, Neleumq;
 & eius filios omnes, uno ex-
 cepto Nestore, interfecit.
 Hic enim puer adhuc apud
 Geremios alebatur. Quā ex-
 tiam ea in pugna Plutonem
 Pylis opitulantem uulneras-
 uit. Dein euerfa Pylo in La-
 cedæmonem Hippocoontis fis-

APOLLO DORI

lios, puniturus bellum gerit: quibus, quoniam Neleo superpetias tulissent, erat iratus, et, quod Licyminium puerum occidissent, longe magis illis succensebat. Nam, cum ipse Hippocoontis Regiam spectaret, erumpit illico in eum molossici generis canis, tum puer arreptum lapidem in eum coniecit, nec lapidis coniectio puerum fecellit. Mox eruptio ne facta Hippocoontidas, uirgis puerum uerberantes peremerunt: Huiusce igitur mortem ulturus exercitum in Lacedemonios compa-
travit, atque in Arcadiam eas stirpis promotis. Cepheum cum uiginti, quos habebat, filiis ut belli socius esse uelit, obtulatur, At Cepheus ueritus, ne relictam a se Tegeam At-
giui bello inuaderent, ex-
peditionem detrectabat. Tum Hercules sumpta de Minerva uinea Gorgonis coma in-
uena, Sierope. Cephe-
fi-

λακκοδαίμονα μετὰ θείῳ
τῶν ἰσσοκόωντος παῖδας δὲ
λαῶν. ὀργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς,
καὶ διότι νηλείσσω μετὰ χηλῶν.
μᾶλλον δὲ ὀργίζετο, ὅτι τὸν
λικυμνίου παῖδα ἐπέκτει-
ναν. Θεωμπίου γὰρ αὐτῷ τῷ
ἰσσοκόωντος βασιλῆα ἐκοί-
μων κύων τῆς μολοπτικῆς
ἐπ' αὐτὸν ἐφόρει. ὁ δὲ, βα-
λὼν λίθον ἐπέτυχεν κωφῆς.
ἐκ τοχέουσαντες δὲ οἱ ἰσσοκώ-
οντες, καὶ τύπτοντες αὐ-
τὸν τοῖς σκυτάλοις, ἐπέκτει-
ναν. τὸν δὲ τοῦτον δαίμονος
ἐκδοκῶν, στρατείας ἐμὲ λα-
κκοδαίμονια, στυγερῶς οἰ-
καὶ πρὸ ἀγνέμενος εἰς ἀρχα-
δαίαν ἡξίον, καὶ κηφία μετὰ
τῷ παίδων, ἀνείχεν, εἰκοσιε-
σὺ μμάχων. δεδιώς δὲ κη-
φοῖς μὲν κατὰ λιπόντος αὐ-
τοῦ τέ γὰρ ἀρχεῖοι ἐπιστρα-
τεύσαν, τὴν στρατείαν ἠρε-
νείτο. Ἡρακλῆς δὲ πρὸ ἀδης
ναῖς λαβὼν ἐν ὑσβίᾳ, χαλκῶ
καὶ ἑσσυμένως ἐργότος, σφύ-

πῦρ ἢ κηφέωσ θυγατρὶ δὶ
 δώσω εἰπών· ἔσσι' ἐπὶ νύκτα
 τὸς τοῖς· αἰαχούσης ἐκ τῆς
 τοῖων τὸν ἑσπεύον, καὶ μὴ
 περὶ δούσης, φροσύνῃ τῆς πε-
 λεμελῶν ἔσθαι. τοῦτου γα-
 γομελίου, κηφῶς μὲν τῆς πα-
 δωκῆς ἄτρε· καὶ κηφῶν
 τῶν μάχων αὐτόσπε, καὶ οἱ
 ἰοπαῖδες αὐτῶν κλυτὰσι· καὶ
 πρὸς τοῦτοισ' ἴφικλος ὁ τῷ
 Ἡρακλέω ἀδελφεός· Ἡρα-
 κλῆς δὲ κτεῖναι τὸν ἰππῶ-
 κῶντα, καὶ τὸ παῖδες αὐ-
 τῶν χερσὶ μένος, τὴν πόλιν
 τυττόμεν κατὰ γαλῶν τῶν
 βασιλείων παρὲν ὡς τῶν-
 τῶ· παρὲν δὲ πέσαι Ἡρα-
 κλῆς τὴν αὐτὴν ἄλιν· θυ-
 γατὸς αὐτῶν, ἀγαθὴν ἔ-
 φθαιρε· ἡ δὲ, τεκνύσας τὸ
 κρύφα βρέφος, κατέθετο ἐν
 τῷ περὶ τῆς ἀθηνᾶς· τοῖ-
 μῶν δὲ τῆς χερσὶ φθαιρε-
 ῶν μὲν ἀλὲς εἰσελθὼν, καὶ
 ὀδυνῶν, εἰς τὴν μέν, τὰς
 τῆς θυγατρὸς ὀδυνᾶς εὐρεῖ

lia muneri dedit, bisco ad-
 iectis verbis, quandoq; mili-
 tum copijs ingruentibus eam
 somam de mœnibus, nec ta-
 men prouisam sublimem o-
 stentet, hostium futuram ex-
 uersionem pronuntiatur.

Quo facta Cephæus cum fi-
 lijs expeditionem secutus est,
 Atq; idem in pugna, filijq;
 sui omnes occubuerunt, his et-
 am accessit Iphicles Heracles
 frater. At Hercules cæso
 Hippocoonæ, eiusq; filijs in-
 seruitutem redactis, subiecit
 urbem Tyndareo; & huic
 etiam regnum concessit, de-
 inde Hercules Fœgea transi-
 ens Augem Alcæ filiam, haud
 agnitam uisitauit. Quæ cum
 antea puerum occulte peperis-
 set, in Minervæ templo depo-
 suit. Interim pæste per ea lo-
 ca debacchante, Alcæ tem-
 plum ingressus, & singula ri-
 matus filię partum reperit,
 ac puerum in Parthenij mon-
 tem deferendū, exponendūq;

dedit, qui divina quadam providentia conseruatus est; Nam, quæ nuperrime Cerua pepererat, illi ubera præbuit, mox autem pastores assumptum infantem, Telephum vocitarunt. Sed, & Hercules Augem Nauplio Neptuni filio extra fines uendendam exportari iussit. Hic autem Teuibranti Teuibrantie urbis Dynastæ tradidit, & ille eam sibi postea uxorem fecit. Ceterum Hercules Calydonem profectus Deianiram Oenei filiam coniugem depoposcit, ac luctatus matrimonij huiusce de causa, cum Acheloo in taurum transformatum, unum illi de cornibus perfregit. Itaque Deianiram duxit, cornuq; Acheloo redditur, cuius loco Amalibæ cornu accepit. Hæc Hæmonij filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio comprobatur eius fuisse saculæ

τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ πρῶτον θένιον ὄρος ἐξέθηκε. καὶ ὁ αὖτε μὲν καὶ τὰ θένια πινέ προνοία ἐσώθη. θηλυὲν μὲν γὰρ ἀρπτόκος ἔλαφος ὑπῆρχεν αὐτῷ. πομπιόβου δὲ αἰετοὶ μέντοι τὸ βρέφος, τήλεφον ἐκάλισαν αὐτὸν, αὐτὰν δὲ ἔδωκε ναυπηγίῃ τῷ ποσειδῶνι, ὑπερόρου ἀπὲρ πηλοῦ λῆσαι. ὁ δὲ πύθρασι τῷ πευθρασίᾳ δωάσκη αὐτὴν ἔδωκεν. καὶ καίνος γυναικὴ ἐποίησεν. ΗΡΑΚΛΗΣ δὲ πρᾶγνέμενος εἰς καλυδόνα τὴν οἰνίας θυγατέρα, θηϊάνειρα ἐμνηστεύετο. καὶ διαπαλαίους ὑπὲρ τῆς γαμῶν αὐτῆς πρὸς ἀχελῶν, ἀπεικαστάτα ταύρω πεικλάσας τὸ ἔργον τῆς καρύτων. καὶ τὴν μὲν θηϊάνειρα γαμῆν. τὸ δὲ κέραιον ἀχελῶς λαμβάνει, οὗτος αὖτις πύθου τὸ τῆς ἀμαλθείας. ἀμαλθεία δὲ ἔνι αἰμονίῳ θυγάτηρ. ἡ κέραια

tatis, ut; quicquid esculenti,
ac poculenti quispiam expe-
tisset, copiose admodum sup-
peditaret. Insuper Hercules
pro Calydonijs contra These-
prolos bellum gerit, qui urbe
Ephyra, cui Phylas rex prae-
erat, ui capta congressus cum
Astyoche huiusce filia, Elea-
potemi filio pater. Cum uero
apud eos permaneret, ad These-
pium misit, ac septem fera-
mè filios ui retinere dicebat,
de quibus frater ablegaturum se
Theseas, ac reliquos quatuor
in Sardiniam insulam ueluti
colonos se. transmissurum.
Quibus confectis cum apud
Oeneum in conuiuio esset, pu-
gno percussum Eunoomum Ar-
chieleis filium ei pocula proe-
pinantem occidit. Is autem
Oeneo propinquus erat. sed
pueri pater, quod id prae-
ter eius uoluntatem factum fuis-
se contigisset, ei ueniam
dedit. Atqui Hercules le-
gis multam secutus, exilium

sustinere uoluit, atq; Tras-
chinem ad Ceycem se iā con-
ferre decreuit: qui, ubi. cū De-
ianira uxore ad Euenum am-
nem peruenit, ibi Nessum Cē-
taurum manentem, q̄ uiatores
trajiciebat, offendit, cumq; tra-
ijciendi laboram mercedis lo-
co à Dijs, Iustitiæ suæ causa
se recepisse distitabat. Igitur
Hercules ipse perse amnem
tranauit. Et Deianiram, por-
torium pactus, in alteram ri-
pam Nesso transfuebendam
commisit, tum illi Centaurus,
dum trajicit, uim inferre ag-
greditur, eam uero acclaman-
tē audiēs Hercules, egressum
in terrā Nessum i corde sagi-
ta percussit. Is, ubi se moriturū
uidet: mulierē ad se uocat, etq;
si uelit inq̄, phyltrū apud Her-
culē, sibi habere, quod ipse sec-
mē in terrā effudisset, cū san-
guine, q̄ ex spiculi uulnere ma-
nasset, commisceat. Tum illa
id factum penes se conseruas-
uit. At Hercules, Dryopum

δὲ κατὰ τὸν νόμον, πρὸς Φο-
γὴν ὑπομείνειν ἠθέλησεν· καὶ
οὐκ ἔγνω πρὸς κύνεα εἰς Φα-
λῆνα ἀπείσαι· ἄγων δὲ δῆϊά
τειραι, ἠδὲ ποταμὸν ὄντιον
ἔκεν· εἰς ᾧ καθεξόμηνος νέσ-
τος ὁ κένταυρος, τὸν παρὸν
τας διεπέρθεμεν. μεθόθεν
δὲ λέγων περὰ Διὸς πρὸς
Περθεμείαν εἰληφείαι δὲ δι-
κασισύνην· αὐτὸς μὲν οὖν ἠ-
ρακλῆς τὸν ποταμὸν διέκ-
θῆκε· εἰραὶ δὲ μεθόθεν αἶψα
Διὸς, ἐπέφευγε ἔσω διακο-
μίζων· ὁ δὲ διαπορθμεύων
αὐτὸν, ἐπιχείρῃ βιάζεσθαι.
τῆς δὲ αἰακροχούσης αἰδο-
μένος ὁ ἠρακλῆς, ἐβελόνην
ταίεσσιν ἐτόξευσεν, εἰς τὸν
χερσίν· ὁ δὲ μέλλων πλῆθος
τῶν, πρὸς καλεσόμενος εἰπὼν
εἰ δέλοι θῆλκρον πρὸς ἠρα-
κλῆα ἔχεν τὸν τε νόμον, ὁ δὲ
ἀφῆκε, κατὰ τῆς γῆς· καὶ
τὸ ῥυσιέκτῳ τραύματος τῆς
ἀκίδος αἷμα συμμίξει· ἢ
δὲ ποιήσασκεν ἑὸν, ἐφύλατ

κ πρῶτῃ . δεξιῶν δὲ ἥρα
 κλῆς· τὴν δρυόπων χώραν
 ἀφῶν βοφῆς, ἀπαντήσαν
 ὅς θ' ἐδάμου ὅς βοβλατοῦ
 ὅς, ἃ ἔτορον ἢ πύργων· λυ
 ῆς, κὶ σπαρῆας, κὶ ἐφύσας
 ἀφῶσαντο· ὡς δὲ ἦκεν εἰς
 Ἰαχίνα περὶ κύνηκε, ἔποδε
 χεῖς ὑπὸ αὐτῷ, δρυόπας καὶ
 ἰοπυλόμενοι· αὐτῶς δὲ ἐ-
 κίδω ὀρμηδεῖς, ἀγμῖω
 βασιλεῖ στωμέων στωμέων
 α· λαπίδαι γὰρ πρὸ γῆς ὅ
 ρων ἐπὶ λέρω αὐτῷ κο-
 ῖς ῥῶν σφατῆν ὥτος· ὁ δὲ,
 πολιορκούμενος, ἐπικαλίσ-
 το τὸν ἥρα κλέα βοβλόν, ὅς
 μὲν τῆς γῆς· βοβλῶν δὲ
 ἥρα κλῆς ἀπὸ κτενε κόρωνον,
 βοβλῶν καὶ ἄλλων, κὶ τῶν γῆν
 ἀπαρῶν παρὲς ὅκιν ἐλδοῖ
 ρων αὐτῷ· ἀπὸ κτενε δὲ κὶ
 ἀκορῶν, μετὰ τῆς τέκτων
 βασιλεῶν δρυόπων, εἰ ἀφῶ
 ῖς λαῶν κτενὸς ἀκορῶν, ὅ-
 ρων ὄντα, καὶ λαπίδων
 ὁ μὲν γὰρ· παρὲς τὰ δὲ

finibus peragratiss, & citi
 moria laborans Thiodamans
 tem plaustrum, quod à binis bo
 bus trahabatur, ducentem ob
 uium habuit, eorum alterum
 è curru solutum, iugulatumq;.
 & costum deuorauit. Postea
 cum Trachinem peruenisset
 ad Ceycem, hospitio ab eoz
 dem acceptus Dryopas & bel
 lauit. Inde illinc promotus
 Eginio Dorienium regi se
 belli socium fecit. Nam la
 pithæ, eum de terræ finibus
 Coronæ eius belli Imperator
 re armis infestabant. Is igit
 tur obsidione pressus Hercu
 lem in societatem, atq; in
 regni partē adiutorē arcessie
 rat Cui Hercules opitalatus,
 Coronum cum cæteris suis in
 teremit, eiq; regni fines uniu
 uersos liberos reddidit. Ad
 hæc ēt Laogoram Dryorum
 regem cum filiis in Apollinis
 luco epulantem, ut uirum pe
 talantem improbumq;, ac La
 pitharum socium obtrunca

APOLLODORI

uit. Nec multo post per Ilos
nem iter facientem Herculem
cognas Martis, & Pelopie
filius, ut in singulare secum
certamen congregaretur, pro-
vocauit, Congressus itaq; &
hunc etiam interfecit. Vt aus-
tem Orchomenum peruenit,
cum rex Amyntor cum armis
procedere minime sinebat:
qui, dum ita pertransire pro-
hibetur, & hunc ipse uita pri-
uauit. At, cum Trachinem
peruenisset, exercitum in Oe-
chaliā adunauit, ut eo bello
in Eurytam animaduertes-
set; accitis sibi socijs Arcas-
dibus, & Meliensibus domo
Trachine, ac Locris Epione-
midibus, Euryto una cum fa-
lijis acriso urbem capit. Se-
putus deinde suis commilito-
nibus, qui in eo bello interie-
runt, utq; Hippaso Ceycis
filio, Argeum, & Melas-
se Lacynij filios, ac demum
oppido direpio Iolen captiua
adduxit. Inde in Cenaeum

ἵπωνα εἰς μεταμειλίχου πρὸς
καλεῖται αὐτὸν κύκνος ἀ-
ρεος, καὶ πιλοπίας, οὐσίας
δὲ καὶ ἑῶτον ἀπικτείνει. ὡς
δὲ εἰς ὄρη Ἰμυλὸν ἦκεν, ἀμύνει
τῶν αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, οὐκ
εἰς μετ' ὧν ἄνδρα ἀφ' ἡρώων
καὶ ὑόμβιος δὲ περικταίει, καὶ
ἑῶτον ἀπικτείνει. ἀφικόμε-
νος δὲ εἰς τραχῆνα, στρα-
τεῖται ἐπ' οἰχαλίᾳ στυγέ-
θροισιν. ὁ εὐδὼν τιμωρεῖται
ἔσθαι δῖλῶν. συμμειλίχων
τῶν δὲ αὐτῶν ὠρηκίδων, καὶ
μινυεῖων τῆς ἐκ τραχίνος, καὶ
λοκρῶν τῆς ἐπικνημίδων,
κτείναντες μὲν τῆς καλίδων
εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν.
καὶ δαψάσας τῆς σὸν αὐτῶν
στρατὸς ἀμυλίων τῶν ἀφ' ἡρώων
νόντας, ἵππασόν τε τὸν κύ-
κνος, καὶ ἀφ' ἡρώων, καὶ μέλα-
σα, τῶν λακωνίων περικταίει.
καὶ λαφύρα πολλὰ τῶν πό-
λεων, ὅ γιν' ἰσχυρὰ ἀνιχνεύει-
ται. καὶ περὶ μετὰ τὴν κα-
τάστροφον τῆς ἀφ' ἡρώων ἐπ' αὐτοῦ

πνείφ, οἷος κυναίου, βωμόν
 ἰσθῦσατο· μέλλον δὲ ἰσθῦσθαι
 χεῖν, εἰς θάχιναν τὸν κύβητα
 ἐπεμύσε λαμπρὰν ἐδῆται
 ἢ ὄντα· πρὸ δὲ τούτου τὰ
 ποδὲ πλεῖον ἰόλινω δηϊάγειρα
 πυθόμεν, καὶ δεισιφύει μὴ
 πάλιν ἐκείνῳ μέλλον ἀγα-
 πῆν, νομίσασκε ταῖς ἄλ-
 10 οῖς δεισιφύει τὸν εὐ-
 αἰμα νίκου, θύτου, τὸν χι-
 τῶνα ἔχουσιν. εἰδὺς δὲ ἡρα-
 κλῆς ἔδυσεν. ὡς δὲ θάρσυναι
 θεῖτος τῷ χιτῶνος, οἷος ὕ-
 15 οῖος ἰὸς τὸν χροῖτα ἔσθιεν.
 ἢ μὴ λίαν τοῖν ποδῶν ἀ-
 ραίμενος κατηκόντισεν ἀπὸ
 τῆς βωπιᾶς. τὸν δὲ χιτῶ-
 να ἀπὸ πᾶσι περὶ σφυγῶτα
 20 τῷ σώματι. σπασσάντων
 δὲ αἱ σφίγγες αὐτῷ. βωπιᾶ
 δὲ συμφορὰ κατὰ χεῖρας,
 εἰς θάχιναν ἐδῆ νεὼς κομί-
 ζεται. δηϊάγειρα δὲ αἰδο-
 25 σμένη τὸ γεγόνος, ἐαυτῷ ἀ-
 γέρτησεν. ἡρακλῆς δὲ εἰτε-
 λαίμενος ὕλην, ὅς ἐκδύσασθαι

Euobææ promontoriū appul-
 sus Iouis Cenæi aram confliz-
 tuit. Sacrificaturus aūt, Thra-
 chinem ad Ceycem misit,
 qui lautam, ac splendidam ad
 se tunicā afferret, à quo, ubi,
 quæ de Iole successerant,
 Deianira percepit, uerita ne
 illam potius arderet, rata uer-
 rum esse amoris poculum, es-
 fufum Nefse sanguinem, eo
 tunicam infecit. quam sibi
 Hercules indutus, sacrificas
 uit: sed, ubi uestis incaluit,
 bydræ uiro Herculis corpus
 putrescebat. Tum Lickam il-
 le pedibus abreptum, sublas-
 tumq; à Bæotia deiecit in ma-
 re præcipitem, tunicam uero,
 quæ iam corpori inhererat, re-
 scindit: eamq; ita auulsam car-
 nis frustra subsequēbantur.
 Tanto igitur Hercules mor-
 bo laborans nani Trachinē
 aduehitur. quod ubi Deianira
 rescivit, sua ipsius manu suspē-
 dio uitā finivit. Hercules Hyd-
 lo, qui natus maior ex Deiani-

A P O L L O D O R I

τὴν φίλιν ἐστὶν, ὡς καὶ περ ἀ-
 τὴν ἐις τὴν ἑλὴν ἀνέβη, καὶ
 τὴν γὰρ μακρὰν ἀνέβη, καὶ
 οἱ τὴν ὄρεον, ἐστὶ δὲ ὅσον ἰσ-
 χυρίων, ἐκεῖ πυρὰν ἀνέ-
 βη, ἐκάλεισεν, ἐπεὶ αἰὼς ὕ-
 φηται εἶναι. μηδὲν δὲ τοῦ-
 του πρὸς τὴν ἐλὴν, πρὸς
 αἰὼς παλαιὸν καὶ τὰ ζῷα τῶν
 ποταμίων ὕφηται. τοῦ τῶν ὕ-
 φηται τὸ ἔργον ἐστὶν ὅσον ἰσ-
 χυρίων. καὶ αἰὼς δὲ τῆς πυ-
 ρᾶς, λέγεται νεφὸς ὡς
 εἶναι μὲν βροτῆς αἰὼς τὸν εἰς
 ἀνθρώπων αἰὼς πέμψαι. ἐκεῖ
 δὲ τὴν τυχὸν ἀθανάσιον
 καὶ διαλλαγεῖς ὅσον, τὸ
 ἐκείνης θυγατρὸς ἡ ἑλὴν ἔχου-
 μεν. ὅσον αἰὼς τῶν παλαιοῦν αἰ-
 ῶν, καὶ αἰὼς κινῶν ἐλπίον
 τοῦ. ἔστι δὲ καὶ αἰὼς αἰὼν
 ἐκ μὲν τῆς θεοῦ θυγατρὸς
 ὡς, πρὸς αἰὼς μὲν, αἰὼς τῆς
 ὡς, καὶ ἐπὶ αἰὼς, ἡ πρὸς αἰ-
 ῶν τῆς γὰρ διδύμοις ἐλπίον
 σε. πανόπης δὲ, θεοῦ πᾶσι
 αἰὼς, αἰὼς, κρείων,

τὴν φίλιν ἐστὶν, ὡς καὶ περ ἀ-
 τὴν ἐις τὴν ἑλὴν ἀνέβη, καὶ
 τὴν γὰρ μακρὰν ἀνέβη, καὶ
 οἱ τὴν ὄρεον, ἐστὶ δὲ ὅσον ἰσ-
 χυρίων, ἐκεῖ πυρὰν ἀνέ-
 βη, ἐκάλεισεν, ἐπεὶ αἰὼς ὕ-
 φηται εἶναι. μηδὲν δὲ τοῦ-
 του πρὸς τὴν ἐλὴν, πρὸς
 αἰὼς παλαιὸν καὶ τὰ ζῷα τῶν
 ποταμίων ὕφηται. τοῦ τῶν ὕ-
 φηται τὸ ἔργον ἐστὶν ὅσον ἰσ-
 χυρίων. καὶ αἰὼς δὲ τῆς πυ-
 ρᾶς, λέγεται νεφὸς ὡς
 εἶναι μὲν βροτῆς αἰὼς τὸν εἰς
 ἀνθρώπων αἰὼς πέμψαι. ἐκεῖ
 δὲ τὴν τυχὸν ἀθανάσιον
 καὶ διαλλαγεῖς ὅσον, τὸ
 ἐκείνης θυγατρὸς ἡ ἑλὴν ἔχου-
 μεν. ὅσον αἰὼς τῶν παλαιοῦν αἰ-
 ῶν, καὶ αἰὼς κινῶν ἐλπίον
 τοῦ. ἔστι δὲ καὶ αἰὼς αἰὼν
 ἐκ μὲν τῆς θεοῦ θυγατρὸς
 ὡς, πρὸς αἰὼς μὲν, αἰὼς τῆς
 ὡς, καὶ ἐπὶ αἰὼς, ἡ πρὸς αἰ-
 ῶν τῆς γὰρ διδύμοις ἐλπίον
 σε. πανόπης δὲ, θεοῦ πᾶσι
 αἰὼς, αἰὼς, κρείων,

ἐπίλαος

ἐπίλαος, ἀσυνάειξ· κρέδης
 δὲ, ἰόβης, εὐρύβιος, πολύ-
 λαος, πάτριος, ἀρχίμαχος,
 μελίνης, λαομέδων, κλυτί-
 ππος, εὐρυκάπης, εὐρύπυ-
 λος, εὐβάτης, ἀγλαίης, ἀν-
 τιάδης, ὀνησίππος, χρυσί-
 δος, ὀρείνης, λαομελίνης, τέ-
 λης λιοῖδης, σεντεσίδης, με-
 ιογιωπίδης, αἰθίπτης, ἰωπό-
 φομος, τελευταγόρας, εὐ-
 ρυκάπυλος, ἱππώως, εὐβοί-
 ας, ὀλυμπούσης, νικόσκο-
 μος, ἀργίλης, κλεόλαος,
 ἰξέολος, ὀρύθρεας, ξαιδίδης
 ὁμόλιππος, στρατόνικος, ἄ-
 φομος, καλιδυσάνωρ· ἴφης,
 λαοφύνης, αἵπιδος, αἰτιώ-
 πης, ἀλόπιος, ἀσυνείης* κλαα-
 ιομήτιδος, φυλητίδης, τίγαις.
 αἰχρητίδης λελκωνίης, αἰθεί-
 ας.* εὐρυπύλης, ἀρχίδιος,
 δισσάκης, ὄρατος, ἀσσιπίδης,
 μεῖτωρ, ἠώνης, ἀμύστριος,
 ἰσπφύσης λυγκούης, ἀλοκρά-
 τῆς ὀλυμπούσης ἐλικωνί-
 δης φαλίως, ἡσιχίης, οἰσρέ

Epilaus, Astyanax ex Cres-
 the uero Iobes, Eurybius, Po-
 lylaüs, Patrus, Archemas-
 chus: Meline, Laomedon,
 Clytippus, Euricape, Eury-
 pylus, Eubotes, ex Aglaia.
 Antiades, Oesippus, ex Chry-
 seide Oreas. Lanomene.

Teles, Lysidice, Menippiz-
 des, ex Anthippe, Hippodro-
 mus, Teleutagoras, Eury-
 capylus, Hippotus, Euboeas,
 Olympuse, Nicodromus, Ar-
 gele, Cleolaus, Exolus, Ery-
 ibras, Xanthidos, Homolip-
 pus, Stratonicus, Atronus,
 Celeustanor, Iphis, Laotboe,
 Antidus, Antiope; Alapius,
 Astybie* Claametidus, Phyz-
 leidus, Tigasis, ex Aeschreis-
 de, Leucones, Anthea.* Euz-
 rypyles, Archedicus, Dy-
 nastes, Eratus, Asopides,
 Mentor, Eone Amestrius,
 Tipbyse, Lynceus, Halocras-
 tes, Olympuses, Heliconi-
 de, Phalias, ex Hesychee,
 Oestrebles, Terpsicrates,

Euryopes, * Eleucea, Buz-
leus, Antimachus, Nicippes
Patroclus, Pyrippus, Ne-
phos, Praxithea Lysippus,
Erasippus, Lycurgus, Lys-
cius, Toxicrates, Bucolus,
Marsæ Leucippus. Euryteles,
Hippocrates, Hippozygus.
Hi sunt ex Thespiadibus or-
ti, ex alijs autē, ac Deianira,
Oenei filia, Hyllus, Ctesip-
pus, Glycisonetes, sed ex Mez-
gara Creōtis, Therimachus,
Deicoon, Creōtiades, Deion,
quem aut Hercules sustulit fi-
liū ex Omphale Lydorū regi-
na, nomē fuit Agelao, vnde et
Cræsi genus. Ex Ghalciope
Eurypyli filia Theffalus, ex
Epicaſte Ægei filia, * Theſta-
lus, ex Parthenope Stympha-
li filia Eueres, ex Auge A-
lei, Telephus, ex Astyoche,
Phylantis Tlepolemus, ex
Astydamea Amētoris Ctesip-
pus, ex Autonoe. Percei Pa-
læmon. Relato demum in-
ter Deos Hercule filij sui Eu-

βλυσ, τὸρ φικράτης, αἰρυό-
πης, * ἐλα χείας, βουλδύς.
αὐτίμαχος, νικίππης, πά-
φρακλος, πύριππος, νεφός,
πραξιθέας λύσιππος, ἐρά-
σσιππος-λυκοῦργος, λυκίος.
τοξικράτης, βουκόλος, μαί-
σης λούκιππος, αἰρυτέλης,
ἱπποκράτης, ἱππιζυγος.
οὗτοι μὲν ἐκ τῆς διαπίου. ἑ-
κατόρων. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων.
δηλαίειρας τὴς οἰνέως,
ὑλλος, κτήσιππος, * γλυκισ-
σείτης. ἐκ μεγάρων δὲ τῆς
κρείοντος, θερίμαχος, δηικό-
ων, κρεοντιάδης, δηίων. ἑξομ-
φάλης δὲ, ἀγίλαος, ὅς ἐστι
τὸ κροίου γένος. χαλκί-
πης τῆς αἰρυπύλου διττα-
λὸς ἐπικαστῆς τῆς αἰγείου. θε-
σαίλος, πῆθειόπης τῆς συμ-
φάλου, δούρης, αὐγῆς τῆς
ἀλειού, τέλεφος, ἀσινόχης
τῆς φύλακτος, τληπόλε-
μος, ἀσυνδαμείας τῆς ἀμνί-
τος κτήσιππος. αὐτονόης
τῆς περείως, παλαίμων. με-

πρὸς αὐτὸς δὲ Ἡρακλείῳ εἰς
 θεοῦς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυ-
 γόντες, Ὀρυσθαίᾳ, πρὸς κήυ-
 κα παρελθόντες. ὡς δὲ ἐκεί-
 νου ἐκδιδοῖναι λέγοντος Ὀ-
 ρυσθαίῳ, καὶ πόλεμον ἀπει-
 λούντος, ἐδιδοίκεσαν, Ἰαχί-
 να καὶ τάλιπόντες, οἳ τῆς
 ἐλαΐδος ἔφυγον. διακόμενοι
 δὲ ὕλθον εἰς ἀθήνας. καὶ
 καθεύδοντες ἔδωκε τὸν ἐλέου
 βωμόν, ἡξίου βουδεύσαι.
 ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδοῖντες
 αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὀρυσθαίᾳ,
 πόλεμον ὑπέστησαν. καὶ τῶν
 μὲν παῖδες αὐτοῦ ἀλέξαν-
 δρον ἰωλμέδοντα. δούρειον,
 μέγαρα, περὶ μῆδην, ἀπέκτει-
 ναν. αὐτὸν δὲ Ὀρυσθαίᾳ φά-
 ροντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέ-
 τας ὅδ' περιπλέοντα σκῆ-
 ρηίδας, κτείνει δῖος ἕλεος ὕλ-
 λος. καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν
 ἀρπυγῶν, ἀλκμήνῃ δίδω-
 νται. ἡ δὲ, κερταῖσι τῶν ὀφθαλ-
 μῶν ἐξείλετο αὐτοῦ. ἀρλο-
 μένῳ δὲ Ὀρυσθαίῳ, ἔδωκε π-

rystheus fugientes ad Ceys-
 cem se receperunt. Vbi ues-
 ro illos ab eo repetere cepit
 Eurystheus, ac, nisi dederen-
 tur, bellum minitabatur, y-
 tum metu percussi relicta Tra-
 chine per Helladem fugerunt.
 qui, cum Eurystheus eos inse-
 queretur, Athenas concesser-
 unt, et confidentes ad Mise-
 ricordiae aram opem implora-
 bant. Athenienses non modo
 non dederunt eos, sed etia-
 m aduersus Eurystheum bel-
 lum sustinuerunt, et eius fi-
 lios, Alexandrum, Iphime-
 dontem, Eurybium, Menoe-
 rem, Perimedemque occide-
 runt. Ipsum insuper Eury-
 stheum fugientem e curru,
 atque ad petras Scironides ad-
 equitantem Hyllus infecutus
 obruncat: eiusque caput ampu-
 tatum Alcmenae dedit. Haec
 autem illi textoris radijs oculos
 effodit. Itaque post inter-
 fectum Eurystheum in pelop-
 onnesum Heraclidæ redier-

APOLLODORI

rantes, oēsque amissas urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spatium, ex quo in patriam remeant, uniuersam Peloponnesum perflus inuasisse, easque euenisse, quod Heraclidæ prius, si liceret, ipsi sedem patriam repetissent, oraculo declaratum est. Quod obrem relicta rursus Peloponneso, Marathonem commigrarunt. Tlepolemus autem Licymnium non sponte occidit, quippe, qui administrum suum quendam baculo percussurus aberrauit. Idque ante, quam Peloponneso abscederet. Exulans igitur haudquaquam exigua cum hominum manu Rhodum uenit, atque ibi sedem locauit. Hylus ad hæc ex patris imperio Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copulauit, et qua nam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit, et quam uia reuertí posset, Apollinem scitans

λαπόννησον ἤλαθον οἱ ἥρα-
 κλεΐδαι, καὶ πάσας εἰσὶν
 τὰς πόλεις, ὡς εἰαιωτὸν δὲ
 αὐτοῖς εἰ τῇ ἡρακλῶδῃ γλῶ-
 σσιν φθορὰ, πᾶσαν πελοπόν-
 νησον κατέχευε. καὶ ταύτῃ τε
 νείδοι. χρησμός δὲ τὸν ἥρα-
 κλεΐδας ἐδήλου. περὶ γὰρ τῷ
 δέοντος αὐτοῦ κατελθεῖν. ὃ
 θεὸς ἀφ' ἑλπίωντες πελοπόννη-
 σον, ἤλαθον εἰς μαραδῶνα,
 καὶ καὶ κατ' ὅκω. τληπίλε-
 μος οὖν κτείναν οὐχ ἐκὼς
 λικύμνιον, τῷ βακτηρίῳ γὰρ
 αὐτὸν θόρακ' ἔχοντα πλίσσας
 σταν ἤμαρτε, πρὶν θηλεῖν
 αὐτὸν ἐκ πελοποννήσου. φά-
 των οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων, ἤ-
 καν εἰς ῥόδον, καὶ καὶ κατ' ὅ-
 κει. ὅλλος δὲ, τὴν μὲν ἰόλυντο
 τὴν ἀγύτου κατὰ τὴν τοῦ
 πατρὸς ἐπὶ τοῦ ἔγαμε. τὴν
 δὲ καὶ θοδὸν ἐξύτει τοῖς ἥρα-
 κλεΐδαις, κατὰ γὰρ ἰάσασθαι.
 διὸ πρᾶγλινόμηνος εἰς δελ-
 φούς, ἐπυνθάνετο πῶς αὐ-
 τὸν κατελθοίεν. ὃ δὲ θεὸς ἔφη

αὐτὸν μεῖναι τας τὸν τεῖ-
 τον καρπὸν καρτάρχεσθαι.
 νομίσας δὲ ὕλλος τεῖτον
 καρπὸν λείπειν, τὴν τε
 1 πᾶν, τοῦτον περιμείναντο
 χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατὰ
 τὸν Ἡρακλείου, ἀδελφὸν
 τόν. Πάριον ὁ ὅριον ἡ
 βασιλεύοντος Πελοποννή-
 10 σίαν. καὶ ἡλομῆς πάλιν
 μέγας, νικῶσι Πελοποννή-
 σιοι, καὶ ἀεισέμεγας ἀνίσκῃ.
 ἐπεὶ δὲ ἡνδρώσῃ οἱ κλει-
 λᾶου παῖδες, ἐχθρὸν ποῦ
 15 καὶ δόδου. τὸ θεοῦ δὲ εἰπόν-
 τος ὁ, π, καὶ τὸ πρὸς τὸν,
 τῆμος ἡ πᾶν λέγων τούτῳ
 πιστεύειτα ἀτιχῆσαι. ὁ δὲ
 θεὸς ἀντίπιν τῆς ἀτιχῆ-
 20 μάτων αὐτῶν αἰτίου ἐπῆναι.
 τὸν ὅσον μὲν οὐ συμβάλ-
 λειν. λέγει ὅσον ἡς, ἀλ-
 λὰ ἡμεῖς καρπὸν τεῖτον.
 καὶ * σένυρον τὴν ὄρυ-
 25 γαστέρα δεξιὰ κατὰ τὸ ἰσ-
 μὸν ἔχοντι τὴν θάλασσαν.
 ταῦτα τῆμος ἀκούσας, ἡ-

tur, Tum Deus, si ad tertium,
 usq; fructuum, inquit, expe-
 ctarint eos esse redituros, Hyl-
 lus uero tertium fructum, triennij
 cursum dici arbitratus, ad tem-
 epis curriculum p̄moratus cum
 exercitu Heraclidas in Pelop-
 onesum reducit, quo tpe Tisaa-
 menus Orestis filius Pelopon-
 nestorum regnum tenebat, ac pua-
 gna commissa Peloponesij uina-
 cut, et Aristomachus interfici-
 tur. Postea uero, q̄ Cleolai fi-
 ly adulta iam etate fuerat, de re-
 ditu pythia cōsuluit, à qua, qd̄
 antea oraculum dederat, accepe-
 runt. Temenus, sibi, q̄ responso
 eiusmodi fidē habuissent, infe-
 liciter successisse, obiecit.
 Tū cōtrā Pythia ipso infelici-
 tatis suae fuisse auctores respō-
 dit, Qñ r̄n̄sa data minime itel-
 ligebāt. Nō. n. tertium terrae, sed
 generis esse fructum, inquit, ora-
 culū indicat, ac* Stenigrū isth-
 mum innuit, quem lactoris als-
 uci pelagus dextrorsum allis-
 dit. quae cū audisset Temenus

APOLLODORI

militum copias legit, & in
Ætolia loco naues cōpingit.
Vbi etiā nūc loco ab ea re no-
men est Naupactos. Interea
dum ibi comparatæ militum
copie morantur: Aristode-
mus, relictis ex Argia Au-
tesionis filia geminis Euryz-
stbene, ac Procle, fulmine
ictus occubuit. quin etiā Nau-
pacti exercitus in morbum in-
gentem concidit, siquidem ip-
sis uates futura prædicens,
atq; afflatus numine iussus est
quem magum esse, atq; à Pe-
loponnesus in exercitus per-
niciem emissum existimarūt.
Hunc Hippotes Phylantis An-
tiochi ex Hercule nati filius
iaculo percussus interfecit.
quo facto rei naualis appara-
tus perdita classe disperijt,
peditatus item fame infelici-
sissime egit, exercitusq; om-
nis dissolutus est. Temeno
interim ea de clade oracu-
lum postulanti numen ob uat-
tis eadem ea obuenisse res-

δίμαξε ἤστρατ', ἢ ναῦς ἐπὶ
ξάθ' εἰ τῷ αἰτωλῷ τόπῳ.
εἰ δ' ἀντὶ αὐτῆς ἐκείνῃς ὁ τόπος
ναυπάκτος λέγεται. ἐκ δ'
δ' ὁ τῶς ἤστρατ' ὁ μᾶλ' ἀριστὸς
δῆμος κεραινωδεῖς, ἀπὲρ δα-
νε παῖδας καταλιπὼν ὅς
αἰργείας τῆς ἀντισίμωνος δι-
δίμοις, ὁρυσθέν, ἢ περ-
κλῆα. σπεῖβη δὲ καὶ τὸν ἰο-
στρατὸν εἰ ναυπάκτῳ συμ-
φορᾷ περιπεσεῖν. ἐφαίνε γὰρ
αὐτοῖς μαίτις χρησμοῖς λῆ-
πων. καὶ εἰδέξαν, ὅτι εἰδ-
μοσιν μάχον εἶναι. ἀλλ' ἡλύ-
μη τῆς στρατοῦ πρὸς πελοπον-
νησίῳ ἀπὲρ αἰμῶν. ὅτε
βαλὼν ἀκοντὶ ἰσχυρῆς ὁ
φύλακτος τῆς ἀντιόχου τοῦ
Ἡρακλεῖδος τυχὼν ἀπέκτει-
νεν. οὐτως δὲ ἡγεμονίῳ τῷ
ἴδῳ, τὸ μὲν ναυτικὸν διαφθε-
ρεῖσθαι τῆς νείας, ἀπώλετο.
ὁ δὲ πρὸν, ἢ τύχῃσιν αἰμῶν,
ἢ διελύθη τὸ στρατόμα-
χον μὲν δὲ πρὸς τῆς συμ-
φορᾷς τῆς ναυπλίου. καὶ τῆς θεοῦ

5 ὁρᾷ τὸν μαίτιν γλείψαι
 ταῦτα λέγοντος, καὶ κέ-
 λδόντος φυγαδεύσαι δέ-
 κα ἔτι τὸν αἰελέοντα. καὶ
 1 ὁρᾷ ἄλλος δύο ἔτι, καὶ χηλιδό-
 ναι ἡγμόνι τῷ τελοφθαλά-
 μῳ. τὸν μὲν ἰππότην ἐφυγά-
 δεύει, τὸν δὲ τελοφθαλά-
 μῳ ἐξήτοιμα, καὶ πῶς τυγ-
 10 χροῖσιν ὁξύλῳ τῷ αἰσθαί-
 μονος, ἐφ' ᾧ πῶς καὶ δημῶν,
 μοιοφθαλμῳ. τὸν γὰρ ἔτε-
 ρον τῷ ὀφθαλμῶν, ἐκείνο-
 π' οὐ τόξω; ἡδὲ φόνῳ γὰρ οὐ
 15 τος φυγῶν εἰς ἑλιν. καὶ ἐκεί-
 νου εἰς αἰτωλίαν. αἰωνῶν
 δὲ διελθόντος, ἐπανέρχεται.
 συμβαλόντες οὖν τὸν χρυσ-
 μῶν, ἄλλος ἡγμόνα ποιοῦν-
 20 ται, καὶ συμβαλόντες τοῖς πο-
 λεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ, καὶ τῷ
 ναυτικῷ περὶ τῶν σφα-
 τῶ. καὶ πλεμῶν κτείνουσι
 τὸν ὀρέου. ἀνισκοῦσι δὲ
 25 συμμαχοῦντες αὐτοῖς, οἱ
 αἰγυμίου παῖδες πάμφυ-
 λος, καὶ δῖμας. ἐπειδὴ ἐ-

pondit: Proptereaq; hominis
 dam decennium exulare, ius
 sit, necnon ea de causa Trio-
 culi belli prætoris opera bien-
 nium uti illi præcepit. Quare
 Hippotem exilij causa solum
 uertere coegerunt. Atqui Trio-
 culum uestigantes, Oxylo An-
 draemonis filio equum insiden-
 ti obviam fiunt. Hic unus-
 lus erat, qui oculorum al-
 terum sagitta excussum am-
 serat. Qui dum cædis pa-
 trata causa in Elidem, atq;
 illinc in Ætoliam iret exulas-
 tum, et circumactis iam an-
 no in patriam redibat. Hunc
 igitur ab oraculo significari
 arbitantes copijs imperato-
 rem præficiunt, et mox pug-
 na inita, terra, mariq; vin-
 cunt. Tisamenum Orestis fi-
 lium occidunt. Verum è suis
 desiderantur Ægimij filij, Pæ-
 phylus, ac Dymas. Post, ubi
 Peloponneso potiti sunt, treis
 aras Ioui patrio excitavunt,
 in quibus peractis sacris ur-

bes sortiti inter se partiuntur. Prima itaq; sortitio fuit Argos, secunda Lacædemon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla aquæ plena; placitum est cuiq; in eâ sortes conijci. Tū Temenus, et Aristodemī filij Procles, et Eurysthenes, calculos coniecerūt. Cresphōies autē Messenē sortito habere uolens terræ glebā miscuit, qua resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni sorte. Secunda Aristodemi liberum sortitio fuit: quo factum est, ut illa soluta, hæc constiterit, et per eam Cresphonti Messenum obtigerit. Porro in aris, quibus immolatum erat, iacenta signa inuenere. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetiam, quibus Lacædæmon, draconem, quibus autem Messene, uulpē. hi in sua quisq; ara priuati signi symbolum offenderunt. quæ uero

κράτισταιν πελοποννήσου, ὡς ἰσχυρότατον βασιλεὺς πατρῴου διός. καὶ ἡδὲ τούτῳ ἐδύσαν, καὶ ἐκλυροῦντο τὰς πόλεις. πρῶτη μὲν ἦν λυξίς, ἀργός, δευτέρᾳ λακεδαίμων. τρίτῃ δὲ μεσσηνία. κομισσάντων δὲ ὑβρίαὶ ὕδατος, ἔδωκε ψῆφον βαλεῖν ἑκαστος. τήμιος οὖν, καὶ οἱ ἀεισοδήμων καὶ δεσπότης, καὶ ἀρυδίνης, ἔβαλον λίθους. κρεσφόντης δὲ βουλόμενος μεσσηνίᾳ λαχεῖν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον. ταύτης δὲ διαίτης λυθείσης, ἔδει τοῦτο κλέροισι πρῶτοις ἀναφαῖναι. ἐλκυθείσης δὲ, πρῶτης μὲν τῆς τημιλίου, δευτέρᾳ δὲ τῆς κλήρου τῆς ἀεισοδήμων παίδων, μεσσηνίᾳ ἔλαβε κρεσφόντης. ἡδὲ δὲ τοῖς ἑσμοῖς, οἷς ἐδύσαν, οὐρον σμεῖα κείμενα. οἱ μὲν λαχόντες ἀργός ἡδὲ τὸν ἴδιον φρόνον, οἱ δὲ λακεδαίμονα λαχόντες, δράκοντα. οἱ δὲ μεσ

σὴν, ἀλώπεικα. πρὸς δὲ τῷ
 σμυείων, ἔλειπον οἱ μαίτις.
 τοῖς μὲν τὸ φρύνιον κατὰ λα-
 βούσιν, ἡδὲ τῆς πόλεως μέ-
 γ, ρειν ἄμεινον. μὴ γὰρ ἔχεις
 ἀλκίῳ προδρόμῳ τὸ θυ-
 εῖον. τὸν δὲ δρᾶσκοντα κατὰ
 λαβόντας, διγυῖω ἐπρόντας
 ἔλειπον ἔσθαι, τὸν δὲ τὴν
 τοκλῶπεικα, δολίῳ. τῆμενος
 μὲν ἦν παραπιμπύμενος τὸν
 παῦδης ἀγίλαον, καὶ δὲ ἐν
 πυλόν, καὶ καλλίαν τῇ θυ-
 γατρί. προσκίχεν ὕρην-
 15 τοῖ, καὶ τῷ ταύτης αἰσθί
 διιφόντῃ, ὅθεν οἱ παῦδης
 πείδοις πιτάναις ἡδὲ με-
 θῶ τὸν πατὴρα αὐτῆς φε-
 ράσαι. γλυμῖον δὲ τοῦ
 20 φόντου, τὴν βασιλείαν ὁ στρα-
 τὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν ὕρην-
 τοῖ. καὶ διιφόντῃ. κρεσφόν-
 τῃς δὲ οὐ πολλῇ μεσσηνῆς
 βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο
 25 παίδων, φονεύσει αἰπίδα-
 νε. πολυφόντῃς δὲ ἐξασί-
 λουσιν αὐτῆς, τὸν ἡρακλῆα

ad symbola spectant, uates
 cecinerunt, Nactis quidem
 rubetam, in urbe manere pre-
 stat. Id enim animantium ge-
 nus, si peregrinetur, nullis ui-
 ribus se tueri potest, qui dra-
 conem consecuti sunt, formis
 dabiles fore, si promoucantur,
 qui uero uulpem deprehendis-
 sent, dolosos fore præduces
 bant, Temenus igitur præter
 missis Agelao, Eurypyloq. et
 Callia filijs, Hyrnetho-
 ni filie, atq. huiusce uir-
 Deiphonti adhaesit. Proinde
 illius filij Titanas, mercede
 conductos ad patrem interis-
 mendum inducunt, Commis-
 so itaq. parricidio regnum pe-
 nes Hyrnetbone, ac Deiphon-
 tem exercitus fore indicauit,
 Cresphontes autem nō ita mul-
 to post susceptum imperium
 Messenæ duobus cum filijs
 interfectus est. Atqui Poly-
 phontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus
 esset, præficitur, atq. ocs

cisi Cresphontis uxorem Me-
topem inuitam perduxit, at
hic etiā è medio sublatu8 fuit.
Nam cum tertium Merope fix-
lium Egyptum nomine habes-
set, patri suo ipsius alendum
dedit: qui cum adultæ iam
ætatis esset, per insidias adora-
tus Polyphontem peremit, ac
paternum sibi regnum recu-
petauit.

δῶν ὑπάρχων. καὶ τὴν τῆς
φονὸς δέσποτος γυναικα ἄκου-
σαν μρόπῳ ἔλαβεν. ἀνὴρ
ξένος δὲ καὶ οὗτος. τείτονος
ἦ ἔχουσα παῖδα μρόπῃ
καλούμενον αἰγυπῖον, ἔδωκε
καὶ τῷ ἑαυτῆς πατρὶ φέ-
φειν. οὗτος αἰσθροθεὶς, καὶ
κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε
πολυφόντην. καὶ τὴν πα- 10
ῖδα βασιλείᾳ ἀπὶ λαβεν.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, γ'.

APOLLODORI GRAMMATICI ATHENS
NIENSIS BIBLIOTHECES SIVE
DE DEOR. ORIGINE,
LIBER TERTIVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΙ δὲ τὸ ἱνάχαιος
διωρχόμενοι γένος, οὗ
ἀπὸ βήλων μέχρι τῆς ἡρα-
κλειδῶν δευτέρου γενέσεως, ἐξω-
μνίως λέγωμεν τὰ πρὸ ἀγ-
νόρου. ὡς γὰρ ἡμῶν λέλεκ-
ται, δύο λιβύων ἐγέννησε
καὶ δας ἐκποσε δῶτος βῆ-
λον, καὶ ἀγνόρα. βῆλος
μὲν βασιλεύων αἰγυπτίων,
οὗ περὶ ἐρμηνίου. ἐγέν-
θεν. ἀγνόρας δὲ πρᾶξιόμε-
νος εἰς τὴν εὐρώπην, γαμεῖ
τηλεφάσσαν. καὶ τέκνους δύο

QUoniam uero genus
Inachii enarrata Be-
li progenie, usq; ad
Heraclidarū familiā exposui-
mus, & Agenoris prole quoq;
deinceps enarremus. Enimue-
ro, ut à nobis antea dictū fuit
duos è Libya filios Belum, &
Agenorem Neptunus procrea-
uit. Belus quidē Egyptiorum
rex, quos superius diximus,
liberos genuit, Agenor autem
in Europam profectus Tele-
phassam coniungem ducit, ex

qua Europam filiam, & Cad-
mum, Phœnicemq; mares, &
Cilicem fustulit. Sunt, qui
Europam non Agenoris, sed
Phœnicis filiam esse affir-
ment. Huius amore captus pe-
rit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare navigat, qui
ubi sese puellæ mitem, cicu-
remq; præbuit, atque inde
tauri dorso illam impostam
velut prædam, pelago auexit
in Cretam: eaq; inibi ab Io-
ue compressa Minoem, Sar-
pedonem, ac Rhadamanthum
reperit: sed Homeri testimo-
nio Sarpedon ex Ioue, ac Lao-
damia Bellerophontis filia na-
tus est, Post, ubi Europa nus-
quam appareret, Agenor pa-
ter eam filios uestigaturos emi-
sit: ijsq; ne nisi, cum reperta
prius Europa, redirent, impe-
rauit. quibus cum & Teles-
phassa mater, ac Thasus Nep-
tuni filius, uel, ut Pherecy-
des ait, Cilix ad eam perquisi-
rendam conuit. Postea vero,

γατὸρ ἄ μιν ἀνέστην. καὶ
δαῖς δὲ καὶ ἰδιον, καὶ φοίνι-
κα, καὶ κίλικα. πρὶς δὲ ὁ-
ρώπην, οὐκ ἀγέτορος, ἀλλὰ
φοίνικος λέγουσι. ταύτης
ξυὺς ὄραδεις, πίππει δὲ τὸ
δαλάσσης ῥόδου ἀρχὴν
ταῦρος. ὃς χειροῦντος γλιό-
μινος, ἐπιβιβαδεῖσθαι δὲ τὸ
δαλάσσης, ἐκόμεσθαι εἰς κρή-
την. ἡ δὲ ἐκεί στυγνὰ καθεῖ-
τος αὐτῇ διὸς, ἐγλήνησε μί-
να. σαρπηδόνα, ῥαδάμαν-
θον. καὶ δ' ὄμαρον δὲ σαρ-
πηδῶν ἐκδῖος, καὶ λαοδά-
μειον τῆς βελλεροφόντου.
ἀφανίσθαι δὲ ὁρώπης γλιό-
μινος, ὃ πατρὸς αὐτῆς ἀγέ-
τορος ἰδίῃ ξέτησιν ὅξ' ἐπιμύσει
ὅδ' αὖ καὶ δαῖς εἰπὼν. μὴ πρὸς-
τόρον αἰάσσειν πρὶς,
ἀλλ' ἐξ ὁρώσιν ὁρώπην, στυγ-
νὰ δὲ ἰδίῃ τῷ ξέτησι
αὐτῇ, τηλεφάσσει ἡ μήτηρ,
καὶ δαῖς ὁ ποσειδῶντος, ὡς
δὲ φερεικῶντος φασιν, κίλι-
ος δὲ πᾶσιν ποιούμεναι ξέ-

τισιν ἄρειν ὄσαν εὐρώπης
 ἀδύνατοι, τὼ οἷς οἶκον αἰα
 κομίδην ἀργυρόντας, ἄλλος
 ἀλαρχοῦ κατ' ὤκον. φοί-
 νηξ μὲν φοινίκην . κίλιξ δ',
 φοινίκης πλυσίον, καὶ πῦ-
 ρον τὼ ὑφ' ὅσων τῶ κερμλίην
 χώραν ποταμῷ σύνεγγυς
 πυρᾶν, κιλινίαν ἐκάλεισε,
 ἰοκάριμος δ', ἢ παλεφάσσα,
 εἰ θράκη κατ' ὤκον. ὁμοί-
 ως δ', καὶ δάσος εἰ θράκη
 κτίσας πόλιν δάκον κατ' ὤ-
 κον. εὐρώπην δ' γάμοσ'
 ἰσάδριον ὁ κρητὴρ δ' αἰάσης,
 τὸν ἐκ τούτης παῖδας ἔρε-
 φει . οἱ δ', ὡς ἐπλεῖσθη-
 σκεν πρὸς ἀλλήλους ἐστασία-
 ζαν . ἰχθυοὶ γὰρ ὄντα πα-
 ποδὸς, ὃς ἐκάλειτο μίλητος .
 ἀπ' ἁλώτος δ' ἦν, ἢ ἀρείας
 τῆς κλειόχου . τῇ δ' ἐκ παποδὸς
 πρὸς ἄρπηδονα μᾶλλον οἰ-
 καίως ἔχοντος, πολεμύας
 ἀμίνως ἐπετόρυσεν . οἱ δ',
 φούροισι . καὶ μίλητος μὲν,
 καίως περσών, ἐκεί πόλιν

cū passim oīa uestigassēt, neq;
 usquā Europā compissent, des-
 pto ad suos reditu, alius aliō
 cōmigrarūt. Phœnix in Phœ-
 nicen se cōtulit. Cilix huic fi-
 nitima loca, inuasit, atq; oēm
 Pyramo amni adiacentiē regio-
 nem subegit, eamq; de se Ciz-
 liciam nominavit. Cadmus au-
 tem, ac Telephassa in Thraz-
 ciam penetrarunt, necnon et
 Thasus conditam in Thracia
 urbem Thasum suo de nomi-
 ne appellatam habitavit. De-
 mum Asterion Cretensium
 regulus Europa in matrimo-
 nium ducta ex ea natos filios
 aluit, qui, cum adoleuissent
 mutuā inter se discordiā exer-
 cuerunt, nā Miletum puerum
 deperibant. Hic filius Apolli-
 nis, et Areæ Cleocbi filia fuit:
 Puer, cum in Sarpedonis bene-
 uolentiam, amoremq; potius
 inclinare uideretur, Minos
 conflato bello uictor fuit, Post
 illi in fugam uertantur, ac Mi-
 letus in Cariam appulsus ibi

APOLLODORI

Miletam à seipſo dictam urbē
condidit. Verum Sarpedon Ci-
lici aduersus Lycios bellū ge-
rēt opitulatus, ex Lyciæ par-
te regnum ſibi comparauit :
eiq; Iupiter ad tres ætates ui-
tam conceſſit. Nec deſunt, qui
illum Acymnij Iouis, & Caſſe-
ſiepeæ filij amore conflagraſ-
ſe tradant, eaq; de cauſa in
ſeditionem cōcidiffe. Sed Rha-
damanthibus, cum conditis ab ſe
legibus inſulantis imperaret,
atq; ex fuga rurfus in Bæoti-
am contendiffet; Alcmenem
duxit vxorē idemq; uim deſun-
ctus, apud inferos cum Minoe
fratre iudicandis animis præ-
ſicitur. At Minos Cretā in-
colens leges conſcripſit, dua-
litiq; Paſiphææ ſolis, ac Per-
ſeidis filia, ſiue, ut Aſclepiæ-
des nit, Creta Aſterij filia,*
Caſtreum, Deucalionē Glau-
cum, & Androgeum mares,
feminas uerem Hecalem. Xe-
nodicen, Ariadnemq; ac Phæ-
drā ſuſtulit. Porro ex nympha

ἀφ' ἑαυτῷ ἐκτισε μίλητον.
ſαρπηδῶν δὲ ſυμμαχῆας
κίλικι, πρὸς λυκίοις ἔχοντι
πόλεμον, ἀδὴ μὲν τῆς χό-
ρας λυκίας ἐβαſίλευσε.
καὶ αὐτῷ δίδωσι ζεύς, ἀδὴ
τρεῖς γυνεῶς ζῶν. αἳ τοι δὲ
αὐτὸν δρᾶσθαι λείποισι
ἀτυμνίου τῷ διὸς, καὶ κατ-
σιπέας, καὶ δὲ αὖτον πα-
σιᾶσαι. ῥαδάμανθυς δὲ, ὧς
νυſιάταις νομοθετῆς, αὐ-
θις φυγῶν εἰς βοιωτίαν, ἀλκ-
μήνῳ γαμεί. καὶ μετὰ ἀλ-
ξας εἰ ἀδὴν μετὰ μίνως διτις
κάζει. μίνως δὲ κρήτην κα-
τοικῶν, ἔχοντε νόμοις. καὶ
γῆρας πασιφάν, τὴν ἡλίας,
καὶ περσηίδος, ὡς ἀσκλη-
πιάδης φησὶ κρήτην τὴν αἰγιο-
εἶου θυγατρός. καὶ δας μὲν
ἐτέκνωσε, * καστρέα. δούκα-
λίωνα, γλαῦκον, αἰδορόγ-
ων. θυγατρός δὲ ἐκάλον
ξενόδικον. αἰαδίνῳ, φαί-
δραν. ἐκπείας δὲ νύμφης
ἀρυμέδοντι νυμφαλίωνα,

χρύσῳ. Φιλόλαον. ἐκ δὲ δεξι-
 ράας, δι' ἐκείνου. ἀσπίδιος
 δ' ἄκαδος ἀφ' Ἀνόντος μί-
 κτος βασιλεύειν δίδων κρή-
 νης, ἐκωλύει. φήσας δὲ πα-
 ρέθεον τὴν βασιλείαν εἰ-
 ληφέναι. χρεὶν τῷ πιστευθῆ-
 ναι, ἔφη, εἴ τι αὖ εὖ ξυταί, γα-
 νείσθαι. καὶ ποσειδῶνι θυῶν,
 ἰοῦντα τοῦτον αἰάφαιον-
 ται ἐκ τῆς βρυθῶν, ἄποχό-
 μῳς καὶ ταῦθ' εἰν τὸν φα-
 νείσθαι. τοῦ δὲ ποσειδῶνος
 ταῦτον αἰείτος αὐτῷ δια-
 πρεπῆ, τὴν βασιλείαν πα-
 ρέλαβε. τὸν δὲ ταῦτον εἰς
 τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυ-
 σεν ἑτόρον. θαλασσοκρατή-
 ρας δὲ πρῶτος, πασῶν τῆς
 ποσσῶν ἁρδὸν ὑπῆρξεν. ὅρ-
 θεις δὲ αὐτῷ ποσειδῶν, ὅτι
 μὴ κατέθυσε τὸν ταῦτον,
 εἶπεν μὲν ὀργισίως, πασι-
 φάειν δὲ ἔλθειν εἰς ἐπιθυ-
 μίαν αὐτῷ παρεσκύβας,
 ἢ δὲ, ὁραδεῖν τοῦ ταύρου
 σιωπρὸν λαμβάνει δαίδα

Paria Eurymedontem, Nepha-
 lionem, Chrysen, et Philolaū.
 At ex Doxibea Euxāibium.
 Deinde, ubi Asterion nullis re-
 lictis liberis decessit, Minos
 Crete suscepta regni admis-
 tratione probibetur. Qui
 fidei commissi ergo a diis rez-
 gnum se accepisse affirmans,
 Quicquid, inquit, uolo depopo-
 scisset, euenisse. Inde Neptuno
 immolās, taurū, ut sibi ex pro-
 fundo mari offerri precibus,
 depoposci, oblatum immolatu-
 rum se pollicetur. A Neptu-
 no itaq; tauro, qualis eū dece-
 ret, emissio, regnū accepit. Qui
 cum eiusmodi taurū ad armē-
 ta deduci iussisset, alrum immo-
 lauit. Hic subacto sibi pelago
 omnibus propē isulis praefuit.
 At iratus illi Neptunus, quod
 eundem taurum minime immo-
 lasset; hunc ipsum efferauit:
 Pasiphaenq; , ut illum arden-
 tissime deperiret, effecit, Hæc
 igitur tauri inflammata de-
 siderio adiutorem sibi Dedas

A P O L L O D O R I

lam assumit architectum, qui
 cedis reus Athenis aufuge-
 rat, hic ligneam in rotulis uac-
 eam concuam intrinsecus mi-
 ro artificio construit, cuiq; bu-
 bulā pellem circūfuit, eamq;
 in prato, ubi taurus depascere
 cōsueuerat, elocauit. Inde Pa-
 siphaen intromisit: ad quam
 taurus accurrens, cen natus-
 ralem uaccam intuiuit. Hæc
 demum Asterium cognomen-
 to minotaurū peperit: taurino
 uultu, cetera uirū fuisse, fertur
 hunc Minos otaculis quibus-
 dā monitus intra labyrinthū
 conclusum custodiri iubet. Sed
 Labyrinthus, quem Dædalus
 edificauit; domicilium erat,
 quod ob multiplices uiarum
 ambages, occursumq;, ac res-
 cursus, fallebat. Quæ uero
 de Minotauro, & Andro-
 geo, ac Iphædra, & Ariadna,
 leguntur, ubi de Theseo post di-
 cetur, explicabimus. Ast Aero-
 pe, Clymene, Apemosyne, &
 Alkemenes & Cratæo Minos

filio

λον, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων. πε-
 φούτως δ' ἐξ ἀθηνῶν ἧς φόνου-
 οὔτος ξυλίνῳ βουλῇ ἔδωκε
 χῶρον κατὰ σκυλάσκας, καὶ
 ταύτην λαβὼν, ἢ κοιλάδας
 ἔσωθεν, ἐκδίραστο βουλῇ,
 τῷ δαδῶνι ποδὲ ἑρρίσσει. καὶ
 θεῖς ἐν ᾧ πῶρ εἶδεν ὁ ταῦ-
 ρος λειμῶνι βόσκεισθαι τῷ
 πασιφᾶνι ἐνέβιβασεν. ἐλπί-
 στων δὲ ὁ ταῦρος ὡς ἀλυσθῆ-
 ναι βούλοιστο. ἡ δὲ ἀστὴρ
 εἰον ἐχλίνουσε τὸν κληδόντα
 μινώταυρον. οὐδὲς εἶχε ταύ-
 ρου πρόσωπον τὰ δὲ λοιπὰ
 αἰσθῆς. μίνως δὲ ἐν τῇ λα-
 βυνῇ, κατὰ πινυλὸν χρυσ-
 οῦς κατὰ κλείσας αὐτοῦ
 ἐφύλαττεν. ἦν δὲ ὁ λαβύν-
 ρος, ὃν δαίδαλος κατεσκεύασ-
 σαν, οἶκος καὶ μπαῖς πολυ-
 πλόκοις πλοκαῖν τῷ ἔξω-
 θεν. τὰ μὲν οὖν ποδὲ μίνω
 ταύρου, καὶ αἰσθῆος, καὶ
 φαίδρατος, καὶ ἀειάδης ἐν
 τοῖς ποδὲ θεοῦ ὡς ὕδατος ἐ-
 ροῦ μιν. κρατίως δὲ τῇ μέ-
 νως

ναος ἀδρόπη, καὶ κλυμίν,
 καὶ ἀπημοσύνη, καὶ ἀλκ-
 μαίνης υἱοὶ γίνονται. χρωμέ-
 νῳ δὲ κρητεὶ πρὸς κατασφο-
 5 φῆς τῷ βίῳ, ὁ θεὸς ἐφύ-
 πνέσας τῆς παίδων τελευ-
 ξεῖσθαι. κρητὺς μὲν ἔν, ἀπε-
 κρύβτο τῷ χρησμοῦς. ἀλθι-
 μίης δὲ ἀκούσας, καὶ δειλάς
 10 ἰομένη φονοῦς γλύνται τῷ πα-
 τρὸς, ἄρσας ἐκ κρήτης μετέ-
 ἀδελφῆς ἀπημοσύνης, πε-
 σίσχει τινὶ τόπῳ τῆς ῥόδου.
 καὶ κατασχὼν κρητίνια
 15 ὠνόμασεν. αἰαβὰς δὲ εὐδὲ τὸ
 ἀταβύριον καλούμενον ὄρος
 ἰθακάτω τὰς πέτρας ἰβύ-
 κηπιδίων δὲ καὶ κρήτην, καὶ
 τῆς παίδων ἱπομηνάδης
 20 θεῶν ἰδρύτο βωμὸν ἀταβυ-
 ρίου θεῶς. μετ' οὐ πολὺ δὲ
 ἡ ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγλίε-
 το. ὄρμης γὰρ αὐτῆς ὄρα-
 δεις, ὡς φεύγουσαν αὐτῶν
 25 καταλαβεῖν οὐκ ἠδύνατο. πε-
 ρεῖν γὰρ αὐτῇ τῷ τάχει τῆς
 ποσσῶν, κατὰ τῆς ὁδοῦ μί-

filio liberi nati sunt. Cre-
 teo uero, qualem ipse ui-
 ta exitum habiturus esset, or-
 aculum scitanti, Deus ab
 uno è filijs suis interfectum
 iri respondit. Creteus itaq;
 oraculum caelat: quod cum
 accepisset Alibemenes: et ue-
 ritus ne patri mortem infer-
 ret, relicta Creta cum Ape-
 mosyne sorore profectus, in
 quendam Rhodi locum appel-
 lit: quo positus Creteniam
 illi de se nomen indidit. Con-
 scenso autem Atabyrio mon-
 te iacentes circa insulas cir-
 cumspexit, ac et despiciatus
 Creteniam, et deum patrio-
 rum recordatus Atabyrio Io-
 ui aram statuit: nec longo
 post tempore suam ipse sor-
 torem interemit. Nam Mer-
 curius eius amore correptus
 quod fugientem assequi non
 posset, quippe quæ illi pe-
 dum pernecitate præstabat,
 recentibus tergoribus uiam
 subtrahit, in quibus delap-

juno, cum è Creta rediret, uis-
ciat, ac fratri rem commissam
renunciat, Is autem Dei no-
mē culpæ expugnatae pudici-
tiæ prætextū esse arbitratus,
eā calcibus impetivā occidit.
Mox Crateus Aeropem, Cly-
menēq; per Naupliū in lon-
ginquas terras, uendendas
amandat. Ex his quidem Pli-
sibenes Aeropem uxorem dux-
it; ex qua filios Agamem-
nonem, & Menelaum substi-
lit, Verum Clymenem Naus-
plus in matrimonium cepit,
ac filiorum Oracis, & Pala-
medis pater efficitur. Cum ue-
ro Crateus senio confectus es-
set, Alibemēni filio regnum
tradere cupiebat: eaq; de cau-
sa Rhodum contendit: cumq;
è naui cum heroibus socijs
in desertum quandam insulæ
locum descendisset: à bubul-
cis prædones ingruisse ratis
eiecit, quiq; uera dicens,
tumidum canum latratum, quod
ab insubanis percuteretur,

οὐκ ἐπίστρωσε νεοδάρτας.
ἐφ' ἧς ὀλιωδὴς ἄλγος ἦν ἵκατο, ἃ-
πὸ κρήνης ἐπαινέει, φθεί-
ρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μη-
νὴ τὸ γελῶνός, ὁ δὲ, σκῆψις
νομίσας εἶναι τὸ θεόν, λαξ
ἐν ὕδασι ἀπέκτεινεν. ἀδρό-
πην δὲ, καὶ κλυμμένην κρητὺς,
ναυπηγῶ δίδωσιν, εἰς ἄλλο
δαπὴς ἠπείροισ' ἀπὸ πωλῶ-
σαι. τούτων ἀδρόπην μὲν ἔ-
γαμε πλεισθένης. καὶ παῖ-
δες ἀγαμέμνονα, καὶ με-
νέλαον ἔτεκεν. κλυμμένης
γαμεί ναυπηγῶς, καὶ τέκνον
πατὴρ γίνετο ὄρεακος, καὶ
πυλαμῆδιδος. κρητὺς δὲ
ὑσδρον γῆρας κατεχόμενος,
ἐπὶ δεῖ τιμὴ βασιλείᾳ ἀλ-
θυμυλῆι τῷ πατρὶ παρόδον-
ται. καὶ ὅτε ὅτε ἦ λῆεν εἰς
ῥέον. ἀρχαὸς δὲ τῆς νεῶς
σὺν τοῖς ἕρῳσι κατέπινα τὸ
νῆος ὄρημον, τὸ πον, ἠλαύνε
το ἑσπέρῃς βουκόλων λη-
σῆς ἐμβεβληκέναι δοκίω-
των. καὶ μὴ Δωκελίῳ

ἀκούσαι λέγοντες αὐτῷ τι
 ἀλύθειαν, ὅτ' αὐτὸν κραυγὴν
 τῆς κωιδῶν, ἀλλὰ βαλλόν-
 των καὶ κλίνων, πῶς γένοιτο
 5 τοῖς ἀλθιμύλῃς ἀκοντίσας,
 ἀπὲκτειναι ἀγνοῶν κρατία.
 μαδῶν δὲ ὕδρον τὸ χρο-
 νός, οὐξ αἰμῆλος ἑσπέρημα
 παῖς ἐκρύβη. δεινὰ γὰρ οὐκ
 10 ἐγλίσοντο ἰδομένης τέ, καὶ κρη-
 τι καὶ νόθος, καὶ μῶθος.
 γλαῦκος δὲ ὁ μίνως ἔτι νῦν
 πῶς ὑπάρχων, τὸν, μῦς
 δῶκον εἰς μέλιος πίπτον πε-
 15 σὼν ἀπὲρδαναι. ἀφαιδὶς δὲ
 ὄντος αὐτῷ μίνως πολλῶν.
 ζήτησιν ποινοσέμενος πῶς
 τῆς ἀρετῆς εἰματὸς ὄψο.
 κούρη τις δ' εἶποι αὐτῷ τε
 20 χρόματον εἰ τοῦς ἀγέλας
 ἔχειν βού. τὸν δὲ τιμὴν ταύ-
 της δίκαι' αἰετα εἰσάσαι δι-
 νηδεία, καὶ ξέντα τοῖς
 παῖδα ἀφιδώσιν. συγκλῦ-
 25 θείων δὲ τῆς μαίπων, πο-
 λυειδὸς καὶ κραυγῶν, τιμὴν χρό-
 ας τῆς βοῦς εἰσάσαι βράτου

exaudiri non posset: Atlibe-
 mnes superneniens telo con-
 torto Crateum patrem baud-
 quaquam agnatum interfecit.
 Qui, ubi scelus patratum cog-
 novit, deos precatus terrae
 bruta absortas occulitur. Ces-
 terum Deucalionis nati sunt
 filij Idomeneus, Crete, ac
 Norbus, & Molus, Glaucus
 autem Minois filius infans ad-
 huc murem insequens in mel-
 lis doctum delapsus, occubuit.
 qui, cum gentium nas-
 quam appareret, Minos pas-
 ter, quod amissum filium re-
 periret, cum diu, multumq;
 quaesivisset, de illius inven-
 tione scintillam oracula misit.
 Curetes illi tricolorem inter
 armenta bouem esse retule-
 runt, cuius, qui optime ef-
 fingere simulacrum posset,
 ab eo filium in vitam revo-
 catum iri. Accersitis itaq;
 undecumq; uatibus, Polydus
 Coerani filius rubi fractui
 bonis colorem assimilavit: &

puerum uestigare coactus uaticiniꝝ cuiuspiam adiumento tandem reperit. At cum Minos cum sibi uinum reddere portare distitaret, cum pueri cadauere in quodā domicilio concluditur, cūq; in summa consilij inopia uersaretur, draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem uidit. Hunc lapide percussū, ueritus, ne idem ipse pateretur, occidit. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinguit. Et cum conspicatus, retro abiit: mox herbam ferens rediit: eāq; super omni draconis mortui corpore imposuit, illum in uitam reuocauit. Id, cum Polydus summa cum admiratione conspexisset, eādem herbam illatam Glauci corpori imposuit: atq; illico mortuum suscitauit. At Minos, neq; post recuperatum filium, nisi, prius uaticinandi rationem Glaucum doceat Polydus, illum Argos remeare permittit.

καὶ πῶς, καὶ ζῆτεῖν τὸ παῖδα αἰαγκαθεῖς, διὰ πῶς μακτεῖας αἰδῶρε. λέγοντος δὲ μίνως, ὅτι δῖ, κὺ ζῶντα ἀχλαβεῖν αὐτὸν, καὶ τινὶ οἷματι ἀπικλείσθῃ σὺν τῷ νεκρῷ. καὶ ἀμνηχανία δὲ πολλὰ τυγχάνων, εἰδὲ θράκων τὰ ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἰόντα. ὅσων βαλὼν λίθῳ ἀπὸ κτεῖνε, δειλὰς μὴ ἀνὰ αὐτὸς πελάγη τήσῃ, εἰ ὅσων συμπάθοι. ὅς τε καὶ δὲ ἐτόρος θράκων. καὶ θεασάμενος νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἅπεισιν, εἰ ταῦτα ὅσων σρέφει πόσις κομίζων, καὶ ταῦτ' ἔτι ἐπιτίθουσιν ὅς πάντ' ἐπὶ τῷ ἐτόρῳ σῶμα. ὑπὸ τῶν δειλῶν δὲ τῆς πόσις, αἰετῶν. θεασάμενος δὲ πολυίδης, κὺ δαυμάδας, τῷ αὐτῷ πόσι, προσνεγκὼν τῷ τῷ γλαυκὸν σῶματι, αἰετῶν. ἀχλαβὼν δὲ μίνως τὸ παῖδα, οὐδ' οὕτως εἰς ἄργος ἀπείκει, καὶ τὸ πολυίδην εἰς ἀργὸν, ὅς τῷ μακτεῖας διδάξαι τὰς

γλαῦκον . αἰαγκαδείς δὲ
 πολὺ ἰσθὺς διδάσκῃ . καὶ ἔπει
 δὴ ἄπεπλει , καλεῖται τοὺς
 γλαῦκον εἰς τὸ σόμα ἢ πῦ
 5 σαι . καὶ ὅτ' οὖν ποιήσας γλαῦ
 κος , τὴν μαρτεῖαν ἐπ' ἀλάθε
 το . τὰ μὲν οὖν παρὰ τῶν
 τῆς ἀνθρώπου ἀρχόντων , μέ
 χρι τῷ δέ μοι λελέχθω . καὶ δ'
 10 μος δὲ , ἀφ' ἑαυτοῦ (ἄνδρα) φασ
 τηλεφάσκειν , ὡς θρακῶν
 ξενιδεῖν ἤλθεν εἰς δελφούς
 παρὰ τῆς ἀνθρώπου πυθμενός
 μινος . ὁ δὲ θεὸς εἶπε παρὰ
 15 μὲν ἀνθρώπου μὴ πολυπρα
 γμονεῖν , χρῆσθαι δὲ καὶ δο
 δηγῶ βοί , καὶ πόλιν κτίξιν ,
 εἴθ' αὖ αὐτὴν πείσῃ καμύ
 σα . τοιοῦτον λαβὼν χρησ
 20 μόν , διὰ φωκίων ἐπορεύετο .
 εἴτα βοὶ στυγίων εἰς οἴ
 κῃ ἀφ' ὧν βοὺν καὶ βοῦν ,
 τὴν κατὰ πόλιν εἶπετο . ἡ δὲ
 δεξιὸν (ἄνδρα) πῶς ἐκλήθη ,
 25 πόλις εἴθ' αὖ νῦν εἰσὶ θεῶν .
 βουλόμηνος δὲ ἀθηνᾶ κατὰ
 θυσαί τὴν βοῦν , πῶς περὶ τι

tebat . Polyidus autem coas
 ctus edocet , atq; in patriam
 rediturus , uela faciebat . Glau
 cum suum in os inspuere ius
 bet , quo facto Glaucum uas
 ticinandi obliuio subijt . Haz
 etenim itaq; de Europæ poste
 ris dixisse sat est . Porro
 Cadmus eum iam uita fune
 etiam Telephassam sepelisse
 ferit : à Thracibus hospitio ex
 ceptus Delphos de Europæ
 deum scitaturus , contendit :
 Deus illi nihil ab eo curiose
 de Europæ querendum respo
 ndit : sed boue uia duc
 utatur , atq; urbem condas
 ubicumq; , ea ambulando dex
 fessa procumbat . Quo il
 le accepto responso per Phoa
 censem terram iter facie
 bat : mox boui inter Pelagon
 tis armēta obuiā factus eā po
 nē sequebatur . Ea uero Boeotia
 percursa bumi procubuit ,
 ubi nunc extant Thebæ .

Deinde bouem illam Palladi
 mastaturus , e socijs suis ex

APOLLODORI

Martio fonte desumptam ac
quam reportaturum mittit :
draco fonti custos appositus
erat , hunc Marte satum fuis-
se perbibebant . Is ex aquas
turis plerosq; absumpsit . Quare
indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Minervæ
consilio eius dentes ferit , quibus
satis , armati è terra viri
exorti sunt : quibus Sparti
idest Satis , nomē inditum fue-
rit ; Hi postea mutuis sese uul-
neribus , Alteri , quidem uel
inuiti in pugnam congressi ,
Alteri uero , quod alter alter-
um nequaquam cognosce-
rent , occiderunt . Sed Phe-
recydes scriptum relinquit , Cad-
mus ut , armatos uiros è terra
exoriri cōspexit , lapides inter
eos coniecit . Tū y uicissim p-
cuti existimantes mutuam in-
ter se pugnam inierunt . Ven-
tum ex ipse , quinq; tantum
mō Echion . Vdæus . Chthonius
Hypenor , et Pelor icolumes su-
peruerunt et Cadmus p Casis

να τῆς μεθ' αὐτῆς ληψόμε-
νον ἀπ' τῆς ἀρείας κρήνης
ὕδωρ . φρουρὰν δὲ τῷ κρή-
νῃ δράκων· ἐν δὲ ἄρειος εἶ-
πον πῖες γελονίαι , πῶς
πλείονας τ' ἀμφιδέτων
δέφειρα . ἀγανекτήσας
δὲ κείδμος , κτείνει τὸν δρά-
κοντα . καὶ τ' ἀμφιδέτος ὑπο-
δελίης , τὸν ἰδὼν τας αὐτῶν
αὐτῆς . τούτων δὲ ἀπαρ-
των , αἰέτειρα ἐκ γῆς αἰ-
δρός ἐνοπιοι , οὓς ἐκάλε-
σαν ἀπαρτούς . οὗτοι δὲ ἀ-
πικτεῖναι ἀλλήλοις . οἱ μὲν
εἰς ὅν ἀκούσιον ἐλθόντες .
οἱ δὲ , ἀλλήλοις ἀγνωστοί .
φθρεκύδης δὲ φησιν ὅτι κεί-
δος ἰδὼν ἐκ γῆς αἰαφυσμέ-
νους αἰδράς εἰόπολους , ἐπ'
αὐτῶν ἔβαλε λίθους . οἱ δὲ
ὑπ' ἀλλήλων νομίζοντες
βάλλεσθαι , εἰς μάχην κατέ-
σταν . περὶ τῶν δὲ πέν-
τε· ἐχίων , οὐδαῖος , χθόνιος ,
ὑποδρόνως , πέλωρ . κείδμος
δὲ αἰδρῶν ἐκτεῖται , αἰδρῶν

εἰαυτὸν ἐδῆτ' ὄσεν ἄρει.
 ὅν δ' ὁ εἰαυτὸς τόπ' οὐκ ἔτι.
 μέδ' δ' ἐπὶ τῷ θυτείῳ.
 αἰθιῶν αὐτῷ βασιλεῖ κατε-
 σκεύασε. ζῶς ἐδωκεν αὐτῷ
 χαῖν' αἰὲρ ἁρμονίῳ. ἀφρο-
 δίτης, καὶ ἄρεος θυγατρός.
 καὶ πάντες θεοὶ καταλι-
 πόντες τ' οὐρανὸν, εἰ τῇ κατ'
 10 μείῃ τ' γάμον δώσουμενοι
 αὐτὸν μνηστῆρ. ἐδωκε δ' αὐτῇ
 καὶ ὁ μὸς πύπλον, καὶ τὸν
 ἡφαιστόδουκτον ὄρμον, ὃν ὕ-
 ποῖ ἡφαιστὸς λείγοι πνέοντι
 15 δῆναι καὶ καὶ ὁ μὸς. φρεκύνθης
 δ' ἔπειθ' ὁ δῶκεν. ὃν παρὰ
 τοῦ αὐτῷ λαβεῖν. γίνοντι
 δ' καὶ ὁ μὸς θυγατρός μὲν
 αὐτοῖον, ἰνῶ, σεμέλῳ, αἰ-
 20 γαυῷ. καὶ δ' ἐπὶ τῷ δῶ-
 ρος. ἰνῶ μὲν δ' αἰνῶμας ἔχον
 μὲν αὐτοῖον δ' αἰνῶμας.
 αἰγανῶν, ἐχίων, σεμέλῳ δ'
 ζῶς ἁρμονίῳ, ἥρας κρύφα
 25 σπυλινάξεται. ἡ δ' ἐπὶ αἰ-
 πατὸν εἶσα ἔπειθ' ἥρας, καὶ
 πεινῶντος αὐτῇ τοῦ πᾶν

iter se uiris annū integrū Mar-
 ti mercenarius fuit. Lā tū an-
 nus annis octo constabat. Post
 exactū mercedis tēpus regi ip-
 si Minerua regiā adornauit,
 Harmoniam Veneris, et Mar-
 tis filiā uxore dedit. Adhæc
 dñ oēs relicto cælo i Cadmia
 conuiuio excepti nuptias cōce-
 lebrarunt. Cadmus uxori per-
 plū, ac Monile Volcani opus,
 qđ y ab Volcano dono missū
 ferūt: muneri dedit. At Phe-
 recydes ab Europa datū scriz-
 bit: idq; ab Ioue accepisse.
 Cadmi filiæ fuisse Autonoe.
 Inò, Semele, Agaue. Verū Po-
 lydorū unicū habuit marē, sed
 Inò Athamātī nupsit. Aristæ-
 us Autonoe sibi coniugauit
 Echion Agaue duxit. Iupiter,
 cū Semelen arderet, cū ea clā
 Iunone concūbit. Hæc aut ab
 Iunone decepta, qđ qđquid ab
 ea deposceret, sese futurum
 pollicente: ut, qualis cum con-
 iuge congressurus adueniret,
 secum decumberet, postula-

APOLLO DORI

uit, quod cum Iupiter ab-
nuere non posset; curru in-
uectus in peramatæ Semeles
ibalamum præmissso fulmi-
ne cum fulgetris simul, &
tonitribus aduenit: quare se-
mele metu externata seme-
strem partum eiecit. Iupi-
ter hunc è medio abreptum
igne, femori insuit. Mox
Semele extincta, reliquæ Cad-
mi filia, euulgant dictis se-
melen cum mortalium quorū-
dam concubuisse, & ab Io-
ne se compressam mentitam
fuisse, eamq; ob rem fulmi-
natam fuisse. Congruo de-
inde tempore solutis filis Iu-
piter Dionysiu gignit, eumq;
Mercurio tradit. Hunc ille
ad Ionem, & Atbaman-
tem affert: atq; ut puellam
educarent, suadet. Quod
iniquo animo ferens Iuno
iysce furorem immisit. In-
de Atbamas maiorem natu
filium Learebum, uelut Cer-
uonem peritus interfecit. Ino

τὸ αἰτὴν δὲ ποιήσειν, αἰτεῖ-
ται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν
οἷος ἂν λῶε μνησθόμηνος ἡ-
ραο. ξύς δὲ μὴ διωσόμενος
αἰανῶσαι, πράγινεται εἰς
τὸν δάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἧρ-
ματος. ἀστραπαῖς ὁμοῦ, καὶ
βρονταῖς. καὶ κεραυνὸν ἴ-
σιν. σέμελός δὲ δὴ τὸ φέ-
ρον ἐκλίπυσης ἐξ ἀμνιῶν
βρέφος ἐξαμβλαδὲ ἐκπύ-
πτως ἀρπάσας, αἰετὸρά φε-
τῶ μὲν. ἀχρὸ θανούσης δὲ
σέμελός, αἰλοῖται καὶ ὁμοῦ
θυγατὸρ δὲ δίνεγκας λό-
γον σωδυνῆσαι θνητῶ πινὶ
σέμελιν, καὶ κατὰ φύσιν αἰ-
δέος. καὶ δὴ τῶν ἐκ κεραυνῶ
θῆ. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν
καθ' ἡκόντα, δίοιτυπον γλινᾶ
ξύς λύρας τὰ ῥάμματα.
καὶ δίδωσιν ὅρμη. ὁ δὲ, κομ-
ζει πρὸς ἰνῶ, καὶ ἀδάμασσε.
καὶ πείθῃ πέφλω ὡς κόρην.
ἀθανακτῆσασα δὲ ἦρα, μα-
ρίαν αὐτοῖς αἰετᾶλε. καὶ
δάμασσε μὲν τὸν πρὸς βύπ-

ρον παῖδα Λεοέρχον, ὡς ἔλα
 φον Θηρόσας, ἀπὶ κτείνει.
 ἰνῷ δὲ τὸν μελικόρτην, εἰς
 πιπυρωμίην Λέβητα εἴφα
 5 λα, εἴτα βασιῶτα μὲν νε
 κροῦ τῷ Παιδῶς ἡ Λαβὸ κα
 τὰ βυβῶν, καὶ Λαυκοθία
μελὶ αὐτῇ καλεῖται, Παλαί
μων δὲ οὐκ οὕτως ὀνομα
 10 σται πρὸς ἑαυτὴν ὡς Παλειόντων,
 τοῖς χειμαζομίοις γὰρ βου
δοῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἡδὴ μελι
κέρτη αὐτῶν τῆς ἰοθιμίων σι
σύφου Δίντης. Διόνυσον δὲ,
 15 Ζεὺς εἰς ὄριφον ἀλλάξας,
 τὸν ἦρας θυμὸν ἐκείνη, καὶ
λαβῶν αὐτὸν ὄρμυς, πρὸς
νύμφας ἐκόμισε, εἰ νύσση
τῆς αἰαίας κατοικούσας. αἳ
 20 οὐδ' ὄρον Ζεὺς κατασπίλεις ὡς
νόμασιν ὑαδάς. αὐτὸν ὄρον
 δὲ, καὶ αἰεταίου παῖς αἳ
καταίων ἐγλήθη. ὅς, τραφεῖς
πρὸ χείρων, κυνηγὸς ἰδιῶν
 25 χην. καὶ οὐδ' ὄρον κατεβράδην
εἰ τῷ κεθαίρει. ὡς τῆς
ἰδιῶν καυαδῆ, καὶ ἐπὶ ἐπὶ

uero Melicerta in feruentem
 lebetis aquam coniecto, et
 cum peremptio filio in ma
 ris profunda desiliat, et
 hæc quidem Leucoibea na
 minatur. Puer autem Pala
 monis nomen accepit. Sic
 itaq; appellati à nautiganti
 bus maris tempestatem pa
 tientibus opem ferunt. Ad
 hæc Melicertæ Isthmiorum cer
 tamen Sisypho auctore insti
 tutū fuit. Mox Iupiter, Diony
 sum in hædum transformat
 ut Iunonis irā euaderet. Hinc
 Mercurius sumptum puerum
 ad Nymphas, quæ tunc Nyssæ
 sam Asiæ urbem incolébant,
 transportauit. Has postea
 Iupiter in stellas mutatas.
 Hyadas appellauit. Sed ex
 Autonoe, et Aristæo Actæ
 on filius procreatur, qui
 à Chirone educatus uena
 tor euasit. Postea uero suis
 à canibus an Cithærone de
 uoratus est. eumq; in ma
 dum interijt, ut uero Actæ

laus ait, Iouis ira, quod Seme-
lē cōproffisset, sed ut pleriq;
quod Dianam lauante uidis-
set, aianiq; ab dea extempto,
in ceruum cōmutatum fuisse,
atq; quinquaginta illius canis-
bus insequentibus rabiem inie-
ctam fuisse, ut per eam dñm
haud agnatum deuorarent. Ce-
terum Aethionē ē modō subo-
latum canes dominum uesti-
gantes gannito uocant. Et Da-
mini desiderii tristitia quae
dant significatus haubantur,
ac demum post diu. quæsitum
uerum in Chironis antrum
deuenerūt, quibus ille Aethio-
nis simulacrum effundit, quo
tuso statim maerore soluti sunt
oēt. Aethionis * Canum noia.
De quibus hi pulchrum ualis
di circum undiq; regis
inuadunt corpus rabidae cen-
Tigrides, usq;
Iammanis soboles laniant pro-
pe * retia, Prote;
Post alij dominum inuadunt
saenissima proles.

λούτῃσθε τὸν χρόνον. αἷς μὲν
οὕτω ἀκουσίλαος λέγει μνη-
σιντος τῷ διὸς ὅτε ἐμνησθὲν
ἔχουσέμεν. ὡς δὲ οἱ πωλεί-
οντες, ὅτι τὴν ἀρπυίαν λου-
μύλῳ εἶδε. καὶ φασὶ τὴν θεὸν
πῶς ἤμα αὐτῇ τὴν μορ-
φὴν εἰς ἑλαφον ἀλλάξει.
καὶ τοῖς ἐπομύλοις αὐτῶν πιν-
θήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν
λύσαν, ὑφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν
αὐτῶν ἐβρώθη. ἀχλαυμύλιον
δὲ ἀκταίονος, οἱ κύνας ἐπὶ
τοῦ περὶ τὸν δὲ ἀπὸ τῆς κατὰ
ἐνόντο. καὶ ἐπὶ τῇσιν ποιού-
μενοι, παρελθόντες αὐτῶν τοῦ
χειρῶνος αὐτῶν. ὃς εἰδὼς
κατεσκέυατο ἀκταίονος, ὃ
καὶ τὴν λύπην αὐτῆς ἐπαύ-
σατο. τὰ ὀνόματα τῆς ἀκ-
ταίονος κυνῶν, ὅς ἐν οὐδὲ.
Δὲ γὰρ καλὸν σῶμα παρ-
σαδὸν, αὐτῇ δὴ ἔσθ
Τοῦτον ἐδίδαντος κύνας
κρεττοροί. * πύλας ἄρκυας
πρώτη.
μὲν τὴν ἀλκυμα τέκνα.

Λυγκός, κῆ* βαίος πόδας
αἰετός. ἢ δ' ἀμαρυνός.
καὶ οὓς ὀνομασί διένεγκον,
ὡς κατέλεξε.

5 καὶ τότε ἀκταίων ἔδανεν
αἰὲς ἀνεσίῃσι.

Πρώτῳ γὰρ μέλαι αἵμα ἀ-
πὸ σφραγίδος ἀΐαντος

Σπαρτιάστῶν, ἀργός τε, βό-

10 ρυστ' αἰφροκέλδους.

Τῶν δ' ἀκταίωνος πρότωι
φάγον, αἷμα τ' ἔδαφαν.

Τεῖο δὲ μετ' ἄλλοι πάντες
ἐπίστυγον ἐμμεμαώτες.

15 Ἀρχαλίων ὀδυνῶν ἄκος
ἐμμεσαι αἰδρώποισι.

Διόνυκος δὲ, οὐρετὴς ἀμπί-
λου γλιόμβιος, ἤρασμαιϊας
αὐτῷ ἐμβαλλάσης, πει-

20 πλοικᾶται αἰγυπτιόν τε, κῆ
συεία. καὶ τὸ μὲν πρῶτον

πρωτὸς αὐτὸ ἕποδ' ἔχῃ
Βασιλίδες αἰγυπτιῶν. αὐθις

δὲ εἰς κύβαλα τῆς φρυγίας

25 ἀφικνεῖται. καὶ κῆ καὶ θάρ-
σεις ἕποδ' ἔχουσιν, καὶ τὰς τε
λεταῖς ἐκμαδῶν. καὶ λα-

Lyncus, &* Banus pedibus
citius, atq; Amarynibus
&* quos nominatim protu-
lu* in enumeratione.

* Tum Iouis Imperio Actæon
cecidit*

Regis namq; sui nigrum ab-
sumpsere cruorem

Argusq; spartusq; , haeresq;
celerrimus, ydem

Artubus Actæi , atq; etiam
sunt sanguine passi.

Cetera dein prompte inuas-
erunt turba Iastanium ,

* Sæuorum hæc hominum ge-
neri est medicina dolorum ,

Porro Dionysius post uitam
inuentam à Iunone furare

iniecito percussus. Egyptumq;
ac Syriam percretauit.

Hinc primus omnium Proteus æ-
gyptiorum rex hospitio acci-
pit : ac rursus ad Cybellam

Phrygiæ urbem proficiscitur
atq; ibi expiatus à Rhea ,

& Ceremonias, edæctus Cy-
belcias , stolaq; ab eadem

sumpta ad indos per Thra-

ciam contendit. Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt, primum ipsum contumelia affectum deiecit.

Tum Bacchus ad Thetin Ne rei filiam confugit, Bacchæ autem in uincula coniectæ fuerunt, uerum magna Satyrorum multitudo eum consecuta est. Contra uero Bacchæ statim solutæ sunt. Inde Dionysius Lycurgo furorē iniecit. Tum ille amensia præceps Dryantem filium uitis palmitem se ratus amputare, securi percussus interfecit. Qui cum extrema sui corporis præcidisset, resipuit. Deinde, ubi terra nulas suppeditaret fruges, nomen suo renunciauit oraculo, terram tum fore fructiferam, cum Lycurgus mortalitatem exuerit: quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangæum montem abductum in uincula coniecerunt, ubi ex

ζών παρ' ἐκείνης τὴν σολήν, ὡδὶ ἰνδούς διὰ τῆς θράκης ἠπάγβο. λυκούργος ὁ παῖς θρύαιδης ἠδωνῶν βασιλεύων, οἱ στυμόνα ποταμὸν πῆροι κοῦσι, πρῶτος ὑβρίζας ἐξέβαλεν αὐτὸν, καὶ δόνυτος μὲν εἰς θαλάσσαν πρὸς διπνὴν τὴν νηρέως κατέφυγε. βάνχαι δὲ ἐγλίοντο αἰχμαῖοι λαοί, καὶ τὸ σιωεπόμηνος ἑατίρων πλῆθος αὐτῷ. αὐθις δὲ αἱ βάνχαι ἐλύθησαν ἐξ αἰφνης. λυκούργῳ δὲ μαίνεται ἐποίησε δόνυτος. ὁ δὲ ἐς μεμνηνὸς θρύαιτα τὸν παῖδα, ἀμπίλου νομίζων κλῆμα κόπῃεν, πλέκει πλῆξας ἀπὸ κτείνε. καὶ ἀκρωτηρίαζας ἐαυτὸν, ἐσωφρόνησε. τῆς δὲ γῆς ἀνάρπου μερούσης, ἔχρησεν ὁ θεὸς, καὶ ποφροήσιν αὐτῷ, αἱ δὲ θανάτω θῆ λυκούργος. ἠδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ παγέει καὶ οὐν αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος ἔθηκεν. καὶ κτε κατὰ

Διονύσου βούλησιν ἄπο ἴω-
 πων διαφθαρεῖς ἀπέθανε.
 διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τῷ
 Ἰνδικῷ ἀπασιν, σήλασ-
 5 καὶ σήλασ, ἦ καὶ εἰς Θήβας.
 καὶ τὰς γυναικας ἠγάγα-
 σε καὶ ταλιπύουσας τὰς αἰ-
 κείας, βακχὸν εἶναι ἐν τῷ κε-
 θαιρῶνι. πενθεὺς δὲ γλι-
 10 φονθεὺς ἐξ ἀγαυῆς ἐχίονι πα-
 ρὰ καὶ ἰμου εἰληφώς τῷ βα-
 σιλεῖαι, διεκώλυε τῷ τα-
 χίνεσθαι. καὶ πρᾶξι ἀμύνης
 εἰς κεθαίρῶνα τῆς βακχῶν
 15 καὶ τὰ σκοπὸς ἄπο τῆς μη-
 τρός ἀγαυῆς καὶ τὰ μακί-
 μελεῖσθαι. εἰδόμεσε ὅτι αὐτὴ
 θνητὸν εἶναι. δίδας δὲ θη-
 βείοις, ὅτι θεὸς ὅστις, ἦ καὶ
 20 εἰς ἄλλους. καὶ καὶ πάλιν οὐ-
 πμαίντων αὐτὸν, ἐξέμνη-
 τὰς γυναικας. αἱ δὲ, ἐν οἷς
 ὄρεσι τῶν ἐπιμασιδίου, ἐχου-
 σαι παῖδας τὰς σάφρας αὐ-
 25 τῆς ἐπιτοῦ τα βουλόμε-
 νος δὲ ἀπὸ τῆς ἰκαρίας εἰς
 νάξον διακωμῶσθαι. τι ῥ-

Dionysij uoto equis laniatus
 occubuit. Adhæc Bacchus post
 Thraciam, atq; Indiam uni-
 uersam peragratam, & loca
 tis inibi cum titulo. stelis The-
 bas repedaui, nec non femi-
 nas relictis domibus suis in
 Cithærone debacchari com-
 pulsi. Penheus autem Aga-
 ues, & Echionis filius à Cad-
 mo in regno subrogatus, hæc
 ab illis fieri prohibuit: quicq;
 cum se in Cithæronem mon-
 tem Mimallonidas exploratu-
 rus, contulisset, ab Agaue=
 matre, p̄ furorem, eum feram
 esse arbitrata, mebratim con-
 ciditur. Demum Bacchus ubi
 se Thebanis Deum esse decia-
 rauit, Argos adiit, atq; ibi rur-
 sus ab illis ut numen minime
 obseruatus, eorum mulieres fure-
 re, ac debacchari coegit, quæ
 mox in montib. lætentiu, quos
 secū extulerāt, filiorū carnib.
 uescebātur. Postea uero, cū ab
 Icaria i Naxū trāsuehi cupe-
 ret, prædatoria Tyrthenorū

APOLLODORI

Triremem mercede cōduxit,
ac deo ipso in nauis imposito
Naxi littora præterlegunt,
utq; in Asiam Deum uendita
ri uela faciunt. Tum Dionys
suis malum, remosq; inserpen
tes uertit, nauim ad hæc hæ
cena, et nobiscum sonita oëm re
pleuit. Nautæ interim furore
acti i mare præcipites fugiūt,
utq; in delphinos transformā
tur, post, ubi, hunc Deum ef
fe a rebus gestis mortales didi
cerunt, diuinis honoribus pro
lebant. Hic, deinde ab inferis
matrē reuocauit, Thyonemq;
mox Alā appellauit, cū ea de
iū in cœlū cōscendit. Interea
Cadmus cū Harmonia coniu
ge post relictas Thebas ad En
cheliæses emigravit. quib. cū
ab Illyrijs bello impeterentur,
a Deo responsū fuit. Illyrijs, si
Cadmū, Harmoniāq; ducē ha
berēt, impāturos. Tū hi oracū
li fidē secuti eos aduersus Illy
rios duces deligūt, ac vincunt
sic ita Cadmus Illyriopz re

ῥητὸν ληστρικὴν ἐμμοιῶσα το
 τελευτῇ. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνθάδε
 νοί, τὰς μὲν παρὲς πλεονας,
 ἡπείροιο δὲ εἰς τὴν αἰσῶνα
 ἡπείροιοι. οἱ δὲ τὸν
 μὲν ἴσον, καὶ τὰς κώπας
 ἐποιοῦσι ὅφρα. τὸ δὲ σκά-
 φος ἔσθλητος κισσῶν, καὶ βούτ
 αὐλῶν. οἱ δὲ, ἐμμοιῶσαι γε
 νόμοισι, κατὰ τῆς θαλάσσης
 ἔφυγον, καὶ ἐγένοντο διὰ τῆς
 νόμ. ὡς δὲ μακρόντες αὐτῶν
 διὸν αὐτῶν τοῦτον ἡμῶν. ὅ
 δὲ αἰσῶντος ἐξῆς τοῦ τῶν
 τῶν, καὶ περὶ τοῦτον τοῦτον
 νῦν, μετὰ τὸν εἰς τοῦτον
 αἰσῶντος. ὁ δὲ καὶ ὁμοῦ μετὰ
 ἀρμονίᾳς. διὰ τῶν ἐκλι-
 πῶν, πρὸς ἐγγυλῶν πρὸς
 γίνετο. τοῦτον δὲ ὡς
 ἱλλυρῶν πρὸς τοῦτον, ὅ
 διὸς ἔχρησεν ἱλλυρῶν καὶ
 τῶν. ἐπὶ τῶν καὶ ὁμοῦ
 καὶ ἀρμονίᾳς ἔχρησεν. οἱ δὲ,
 πρὸς τῶν, ποιοῦνται κα-
 τὰ ἱλλυρῶν ἡ γὰρ τῶν τοῦ
 νοῦ, καὶ κατὰ τοῦτον. καὶ τῶν

σιλῶει καὶ ὁ ἴσμος ἱλανεῖν.
 καὶ παῖς ἱλανεῖος αὐτῷ γί-
 νεται. αὐτῷ δὲ μετὰ ἀρμό-
 νιας εἰς ὄρακον τας μετὰ βα-
 λῶν, εἰς ἡλύσιον πεδίον, ἔπει-
 τοῦ δὲ ἐπέμψαν. πολυ-
 δωρος δὲ θυβρὸν βασιλεύς
 γένετο, νυκτὶ δὲ γαμει-
 νυκτίως τῷ χρονίου θυγατέ-
 ρος. καὶ γένετο λαβδακον. οὗτος
 ἀπώλετο μετὰ πινθία καὶ
 νῶ φρονῶν παρὰ πλῆσι.
 κατὰ λιπόντος δὲ λαβδα-
 κον. καὶ δὲ ἐν αὐτοῖς λα-
 γείον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο λυ-
 κος, ἕως οὗτος ἦν παῖς ἀδελ-
 φός τῶν νυκτίως. ἀμφότεροι
 δὲ ἀπὸ δούροισι φονγόντες
 ἐπεὶ φλεγύα ἀπὸ κτείναν
 τοτὸν ἄρεος, καὶ χρόσης τῷ βασι-
 λείῳ, συρίαν κατὰ πᾶσαν. καὶ
 οὗτος τὴν πρὸς πινθία οἰκίαν
 πήτα, ἐκ γόνου καὶ πολί-
 τας. αἰρεθεὶς οὗτος λύκος πολέ-
 σμαρχος ἔπειτα θυβαίων, ἐπι-
 τίθητο τῇ δωακείᾳ, καὶ βα-
 σιλεύς ἐστιν ἐκασὶ φανῶ

gnū adipiscitur: eiq; Illyrius
 filius nascitur, nec longo post
 tempore in draconem cū Har-
 monia mutatus in campū Ely-
 siū ab Ioue demissi sunt. Dein
 Polydorus Thebarū regno p̄se-
 ssus Nycteidē filiā Nyctei, q
 fuit, Chibonij filius, ducit uxō
 rē: ex qua Labdacum gignit.
 Hic, post Penibeam, quod eaz-
 dem, quae ille, sentiret, occu-
 buit. Qui, cum Laium fix-
 lum ammiculum superstitem
 reliquisset, Lycus Nyctei fra-
 ter, interea, dum ille in pueris
 esset, regnum occupavit. Am-
 bo uero, ab Eubœa in fugam
 acti, post Phlegyam Martis,
 et Chryse Bæotidis filium
 interfectum in Syria sedē col-
 locarūt: atq; ob suam, quae cū
 Penibeo necessitudo interces-
 serat, in ciuitatem coopati
 fuere. Declaratus igitur Ly-
 cus a Thebanis belli impera-
 tor, regno p̄aeficitur: qui,
 cum iam annos uiginti impe-
 rasset, a Zebo, et Amphio=

ὕψ.

ne obruncatus diem obiit. Hu-
iusce necis hanc fuisse cau-
sam prodant. Antiopæ Nyctei
filia fuit, hanc Iupiter iniu-
it, eaq; quod gravida esset
patre comminante, in Sicyo-
nem ad Epopeum ex fuga se-
se recepit: atq; huic nabit.

Nycteus interim mæore con-
fectus, cum antea Lyco, ut in
Epopeum, Antiopemq; anis
maduereret, imperasset, sic
bi ipse mortem consciscit. Is
autem comparata magna mis-
erum multitudine Sicyonem
capit, et Epopeum interimit.
Atq; Antiopem captivam ab-
ducit, quæ, cum abduceretur:
ad Eleutheræ Bæotia gemis
nos parit, quos expositos Bu-
bulcus invenit, ac educat. Hoc
rumq; alteri, Zetho, alteri
autem Amphioni, indidit nos-
men: Zethus rei pecuniæ
studio sese dedit, Amphion
utro: quod à Mercurio ly-
ra donatus esset, citharæ di-
cam exercebat. Lycus interea

Antiopem

δεῖς ἅπασι ξήσου, καὶ ἀμφί-
ωνος, δύνκει δι' αἰτίας τήν-
δε. αἰτιόπην θυγάτηρ ὅν τυ
κτίσας. ταύτῃ ξυῖς σιωνῶλ-
δε. ἡ δὲ, ὡς ἐγκυος ἐγέλτο
τῷ πατρὸς ἀπειθῶντος, εἰς
σικυῶνα ἀφροδοσίῃ περὶ
ἐπιπεία. καὶ τούτῳ γαμῖ-
ται. νυκτεὺς δὲ ἀδυμύει,
ἐαυτὸν φονεύει. δοὺς ἐν το-
ῖσι λῦκος πρὸς ἐπιπείας,
καὶ πρὸς αἰτιόπης λαβεῖν
σίκας. ὁ δὲ, στραπυσσάμενος
σικυῶνα χειρῶνται. καὶ τὸν
μὲν ἐπιπεία κτείνει. τῷ δὲ
αἰτιόπην ἢ γὰρ αἰχμάλω-
τον. ἡ δὲ, ἀγρομένη ὄντο γένεα
παῖδας ἐν ἐλαφροῖς τῆς
βοιωτίας. οὓς ἐκκειμένους
ἀνδρῶν βουκόλος αἰατρεφεί. 20
καὶ τὸν μὲν καλεῖ ξῦσον, τὸν
δὲ ἀμφίωνα. ξῦσσος μὲν οὖν
ἐπελάειτο βοουφορβίῳ.
ἀμφίον δὲ κατὰρσίδι
σκεῖ. δύντος αὐτῷ λύρα καὶ
ὄρμον. αἰτιόπην δὲ, ἡκίζε-
το λύκος κατὰρσείας, καὶ ἡ
τούτου

τούτου γὰρ Ἰφίτη . λαθὺς
 σα δ' ὥστε τῆς Διόδοι αὐτῶς
 τομάτων λυθίστων, ἔκλει
 ὡδὶ τὴν τῆς παίδων ἔπαυ
 5 λιν . διελθὼν περὶ αὐτὸν
 δ' ἑλὼν . οἱ δ', αἰαγναι-
 σάμενοι τὴν μητόρα, ἢ μὲν
 λυκαὶ κτείνουσι . τὴν δ' ἑλ-
 κὼν θείει δὴσαντες ἐκ τῶν
 10 ρον θανούσας, εἰπὼσιν εἰς
 κρήνῃ τὴν αὐτὴν ἐκείνης κα-
 λουμένην Ἰφίτη . πᾶσα-
 βόντες δ' τὴν διωκείαν,
 τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν
 15 ἐπακολουθούσων τῇ αἰ-
 φίδος λυρᾷ τῆς λίθου . λά-
 λον δ' ἐξέβαλον . ὁ δ', ἐπὶ πε-
 λοποννήσῳ διαπελὼν, ἐπῆξε
 τοῦται πέλοπι, καὶ τούτου
 20 παῖδα χρύπῳπον, ἀρμα-
 σθαμὲν διδάσκων, ὁραθεὶς
 αἰατῶν . γαμῆ δ' Ἰφίτη
 μὲν, δῆβλιν, ἀφ' ἧς ἡ πόλις
 δῆβαι . ἀμφίων δ' νιόβλιν
 25 τὴν ταυτάλου . ὃ γέννη-
 παῖδας μὲν ἐπὶ αὐτῷ, σίπυλον,
 μίνυτον, ἰσμῶν, δαμασί-

Antiope in uinculis, et eiusce
 coniunx Dirce torquebat .
 Clam uerò, tandem aliquan-
 do uinculis ultro solutis, ad fi-
 liorum domicilium, ut ab eis
 exciperetur, contendit . Qui ma-
 tre agnita Lycum occidit, ac
 Dircen crinibus religatam è
 tauro necant, & in fontem,
 qui ab ea Dirce postea nomi-
 natus est, conijciunt . Recu-
 perato deinde imperio, ur-
 bem, subsecutis Amphionis ly-
 ram lapidibus, muro cinxerunt,
 Laiumq; fugarunt . Quem,
 cum in Peloponneso ageret,
 Pelops hospitio excoipit, & hu-
 iusce filium Chrysippum cu-
 rulis artis exercendæ ratio-
 nem edocens, & eius amore
 succensus, rapit . Zeirus por-
 rò Theben ducit, de qua The-
 bis urbi factum est nomen .
 Amphion uero Nioben Tan-
 tali filiam sibi coniugauit .
 De qua filios mares septem
 procreauit . Sipylum, Mis-
 nytum, Ismenum . Damasi-

A P O L L O D O R I

ebibonem, Agenorem, Póces-
dimum, ac Tantalum, semis-
nas autem totidem* Ethodeni,
sive, ut alij, uolunt Theram,
Cleodoxā, Astyochem, Phibis-
am, Pelopiā, Astycrateam,
Ogygiam. At Hesiodus de-
cem filios, totidemq; filias ge-
nuisse ait. Sed Herodotus duos
quidem mares, tres autem fe-
minas. Immo uero Homerus
sex filios, & sex item femi-
nas illum ex ea sustulisse res-
fert. | Quare, Niobe, tot fi-
lijs aucta, latona se facun-
diorem esse iactitauit. Latona
uero id egerrime ferens,
Dianamq; ac Apollinem, in
Niobem filios irritauit. Mox
autem Diana Niobes filias
sagittis domi confecit: ac ma-
res ad unum omnes in Cithe-
rone uenanteis Apollo interfe-
cit* Amphion tamen è maris
bus, & è feminis Chloris na-
tu maxima, quæ Ncleo nups-
erat, asseruati sunt. Vex-
rū Telefillæ testimonio Amy

χθονα, ἀγάνορα, φαίδιμοις,
ταίνταλον. θυγατράσ δὲ
ταῖς Ἰθας ἐθοδαῖα, ἢ ὡς τι
νόθῃ θήρα, κλειδοχέα, ἀ-
στυόχην, φθία, πιλοπία,
ἀστυκράτεια, ὠγυγία, ἧσις
δὲ δέκα μὲν υἱοὺς. δέκα
δὲ θυγατράσ. Ἡρόδοτος δὲ,
δύο μὲν ἄρρεσιν, τρεῖς δὲ θη-
λείας. ὁ μῆρος δὲ, ἕξ μὲν
υἱοὺς, ἕξ δὲ, θυγατράσ φη-
σὶ γενέσθαι. ὅς πεντος δὲ οὐ-
σαι νιόβη, τῆς λιτοῦς θυγα-
τρὸς τὸν εἶπεν, ὑπάρ-
χον. ἁπλοῦ δὲ ἀγανακτικῆς
ἔα, τήν τε ἄρτεμιν, καὶ τοὺς
ἄλλους κατ' αὐτῆς περὶ-
ξαι. καὶ ταῖς μὲν θηλείας
ἂν τῆς οἰκίας, κατετόξευ-
σεν ἄρτεμις. τὸν δὲ ἄρρε-
σιν κοινῇ πάντας ἐκ καθαρ-
οῦν ἄλλων κυνηγετοῦ-
τας ἀπέκτεινε ἐπὶ θῇ δὲ τῇ
μὲν ἄρρεσιν ἀμύκιον. τῆς
δὲ θηλείας χλωρίς ἡ πρεσβε-
ρυτὴρ, ἢ νηλοῦς σωφρο-
νῆς. κατὰ δὲ πλάτωνα

ἐπὶ δὴ θύον ἀμύνκλα, καὶ με-
 λίβοια* ἐτοξέυθη δὲ ὑπὸ
 αὐτῆς, καὶ ζῆθος, καὶ ἀμ-
 φίων. αὐτὴ δὲ νιόβη θήσας
 5 ἀφελιπύου, πρὸς τὸν πα-
 τέρ' αὐτὰνταλον ἦκεν εἰς σί-
 πυλον. καὶ κεῖ δ' ἰδὲ ξαμλὴν,
 τὴν μορφῇ εἰς λίθον μετέ-
 βαλεν. καὶ χεῖται δάκρυα
 10 οὐκ ἔτι, καὶ μεθ' ἡμέρας τῆς
 λίθου, μετὰ δὲ τὴν ἀμφί-
 ονος παύσας, λαίριος τὴν βα-
 σιλείαν πῆλ' αἶβε. καὶ γὰρ
 15 μαθ' οὐρανόθεν μενοικέως,
 15 ἦν ἔτι νιοὶ μὴ ἰοκάστην, οἵ οἱ δὲ
 ἐπικέστω, λέγ' οἱ. χυθ' οὐραν-
 ος τῆς θιου μὴ γενναῖ. τὸν
 γεννηθέντα γὰρ παρ' οὐκτό-
 νον ἔσεσθαι. ὁ δὲ οἰωθεὶς
 20 σιωπῇ λθ' ἐπὶ γυναικί. καὶ τὸν
 γεννηθέντα ἐκθεῖναι δίδω-
 σι νομῇ πρὸναις διακρίβας
 τὰ σπυρά. ἀλλ' οὐτος μὴ
 25 ἔξ' οὐκ ἐν εἰς κτεράων. πο-
 λύβου δὲ βουκόλοι τῆς κορυ-
 θίων βασιλείας τὸ βρέφος
 εὐρίντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ

cla, et Melibœa intactæ remā-
 serunt: & ab ipsâ Zethus
 etiam, & Amphion sagittis
 confixi occubuerunt. Ipsa ue-
 ro Niobe, Thebis relictis in
 Sipylum ad Tantalum patrē
 peruenit; ibiq; Iouem precan-
 ta in saxum commutata fuit,
 ac lacrymas noctes, atq; dies
 effundit suo de lapide. Post,
 ubi Amphion uita decessit. La-
 ius regnum accepit, duclaq;
 Menœcci filia, quam nonnul-
 li Iocastam, quidam uero Epi-
 castam nominant. Qui, ora-
 culo monitus, ne filios gigne-
 ret, quod ex eo, qui nasceret-
 tur, parricida futurus esset. Is
 autem p ebricitatem cū uxore
 concubuit, ex ea natum in-
 fantem, pastori traiectis fer-
 rea fibula calcaneis, dedit ex-
 ponendum, ac hic quidem pue-
 rum in Cithærone monte ex-
 posuit. Polybi uero Corin-
 thiorum regis bubulci reper-
 tum infantem ad Peribœam
 illius uxorem contulerunt,

quæ sumptum puerum uelut propriū partiū sibi supponit, et curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq; illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis æqualibus antellens, ob cædem abse patratam per contumelias, supposititius, ac spurrias appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreret, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriā rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cædem esset illaturus, et cum matre rem habiturum. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, quæ dicta fuerant, successisse omnia. Corinthum redire supersedit, et dū curru per Rhocidem uebitur, angusta quadam in uia Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laij præco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de uia cederet, impe-

χωαῖνα πείλοται ἔνεγκαι. ἡ δὲ, αἰελοῦσα ὑποβάλλεται. καὶ θοράπυσσας τὰ σφυρὰ, οἰδίῳιαι καλεῖ. τοῦτο θεμελίον τὸ ὄνομα δὲ τὸ εἶναι πόδας αἰοιδῆσαι. τελέθεισθαι δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῆς ἡλικίας ἐν ῥώμῃ, δὲ φόνον ὠνειδίξεται ὑποβλήτος. ὁ δὲ πυνθαλόμηνος παῖς τῆς παρβόιας μαθεῖν, οὐκ ἠδύνατο. ἀφελόμενος δὲ εἰς δελφούς, παῖς τῆς ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. ὁ δὲ θεὸς εἰπὼν αὐτῷ εἰς τίμην πατερίδας μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν γὰρ πατὴρ φονδίσειν, τῇ δὲ μητρί μιγῆσθαι, ὅτε ἀκούσας, καὶ νομίζων, ὅτι ὦν ἔλεγε γελνήσθαι, κύνει=20 τὸν μὲν ἀπέλιπεν, ἐφ' ἑαῖμα τος δὲ δὲ τῆς φωκίδος φερόμενος, στυγυγχαίνει κατὰ πινὰ σενὴν ὁδὸν ἐφ' ἑαῖμα τος ὀχουμνίῳ, λαίῳ, καὶ πολυφόντῃ. κύνει δὲ οὗτος ἦν λαίου. καὶ κελύσκειν τος

ἐκχωρεῖν. καὶ δὲ ἀπείθειαν,
 καὶ αἰαβολίῳ, κτείνειαιτος
 τῆς ἱππων τὸν ἑτόρον. ἀγα-
 νακτῆσας οἰδίποισ, καὶ πο-
 λυφόντην, καὶ λαΐον ἀπέ-
 κτεινε. καὶ παρελθὼν εἰς
 5 θῆβας. λαΐον μὲν οὖν δαί-
 πτει βασιλεύς πλαταιίων
 δαμασίστρατος. τὴν δὲ βα-
 10 σιλείαν κρέων μενοικίως πα-
 ραλαμβάνει. πύτου δὲ βα-
 σιλίου ὄντος, οὐ μικρὰ συμφο-
 ρὰ κατέχευθῆναι. ἐπεμύ-
 γῃ ἦρα σφίγγα, ἢ μιν ὄς
 15 μὲν, ἐχιδνῆς ἢ. πρὸς δὲ, τυ-
 φωνος. εἶχε δὲ πρὸς ὡποῖ-
 μὲν γυναικός. σῆψος δὲ, καὶ
 βάσιν, καὶ οὐρανὸν λέοντος,
 καὶ πτόρυγας ὄρνιθους. μα-
 20 θουῖα δὲ αἰνίγματα πρὸς
 μουσῶν, ὡς τὸ φίλειον ὄρος
 ἐκαστὶς. καὶ ὅτε περὶ
 τεινε θεαίσις. ἦν δὲ τὸ αἰ-
 νίγμα. τί ὅτι τὸ μίαν ἔχον
 25 φωνὴν, περὶ ἅπαντων, καὶ δι-
 πων, καὶ τεῖπων γίνεταί.
 χρυσμοῦ δὲ θεαίσις ὑπάρ-

rasset, nec ille dicto audiens
 esset, quin potius cunctare =
 tur, equorum iugaliū aliter
 rum præco interfecit. Ira =
 cundia percitus œdipus, &
 Polyphontem, & Laium si-
 mul obtruncavit, inde The-
 bas peruenit. Laium itaq;
 Plateensium rex Damasi-
 stratus sepeliendum curavit.
 Regnum uero Creon Menæ-
 cei filius inuasit, quo regnan-
 te non mediocris clades The-
 bas occupavit. Siquidem Iu-
 no Sphingem, ex Echidna,
 & Typhone parentibus or-
 tam immisit. Hæc muliebri
 facie, pectore: pedibusq; , ac
 cauda leonis, & avis pennis
 prædita fuit. quæ cum à Mu-
 sis ænigmata didicisset i Phy-
 ceo monte confedit: de quibus
 id unum Thebanis proponere
 solebat qđ est hmōi, quod nā
 esset id animal, quod vnā bas
 bet uocem, et quadrupes bis-
 pes. ac demum tripes, nasci-
 tur. Ad hæc Thebanis oracus

los renuntiatum fuerat, iam, tum sphingis incommodo, ac detrimento liberos fore, quandoq; id ænigmatum, uel in unum sæpenumero cocuntes, soluissent, quid illud esset, quærebat, quod, cum minime reperirent, abreptum ex omnibus, unum deuorabat: eaq; de causa pleriq; subinde peribant. Ac postremo ad cū modum Aemone Creontis filio perempto, Creon ænigma hmoi soluturo, et regnum, et Laij uxore se tradituræ præconis uoce renuntiarī iubet.

quod ubi ad Oedipi aures peruenit, ipse ita soluit: quod à Sphinge proponitur, ænigma, hominē esse ait, nascitur enim quadrupes infans, q̄ quatuor gradatur membris, grandior aut effectus, hō bipes esse incipit, senescēs uero, ac demū tertio assumpto pede. i. scipione, tripes dici pot̄. Ipsa igitur. Sphix ex arce sese præcipitē dedit, Oedipus idē regnū accipit, ac

χόντος τηνικαῦτα ἀπαλλά-
γασθαι τῆς σφίγγος, ἡνί-
κα αὐτὸ αἰνίγμα λύσῃσι.
καὶ σωζόντες εἰς αὐτὸ πολ-
λάκις, ἐξήτει τί τὸ λεγόμε-
νόν ἔστιν. ἔπειτα δὲ μὴ οὐκ
σκοπὸν, ἀρ' ἴστας εἶα, κατεδί-
δρασκε. πολλὰκις δὲ ἀχρὰ
λυμλίων. καὶ δὲ τελευταῖον
αἶμονος τοῦ κρείοντος, κερύσσει οὐ
κρέων. τῷ, τὸ αἰνίγμα λύ-
ωντι, καὶ τῷ βασιλείᾳ, καὶ
τῷ λαοῦ δώσιν γυναικα.
οἱ δὲ παῖδες δὲ ἀκούσας, ἔλυ-
σεν εἰπών. τὸ αἰνίγμα τοῖς
ὑπὸ τῆς σφίγγος λεγόμε-
νον, αἰθρῶπον εἶναι. γυν-
ταῖται γὰρ περὶ ἅπαντα βρέ-
φος οἷς τέτταρσιν ὀχονύμων
κόλοισι. τελειούμελιον δὲ, ἢ 20
αἰθρῶπον, δίποον. γερῶν-
τα δὲ, τεῖτλω περὶ λαμ-
βαίνειν βάσιν τὸ βάκρον. ἢ
μελὶ ὅττω σφίγγι, ἀπὸ τῆς ἀ-
κροπόλεως ἐαυτῷ ἑρρί- 25
ψεν. οἱ δὲ παῖδες δὲ καὶ τῷ
βασιλείᾳ πῦρ ἔλαβεν, καὶ τῷ

μητὸρ' ἔγνωσεν ἀγνοῶν. καὶ
 παῖδας ἐκένωσεν ἐξ αὐτῆς
 πολυνείκην, καὶ ἑποκλέε-
 θυσατάρ' αὖτ' ἐν Ἰσμήνῳ, καὶ
 αἰπιγόνῳ. τοῖσι δὲ, οἳ γέννη-
 θῆναι τὰ τέκνα ταῦτα φε-
 σὶν ἐξ Εὐρυγενείας τῆς ὑπο-
 φαιώς. φαιώτων δὲ ὕστρον
 τῆς λαοδαμόνων, ἰοκάστη
 βομβὴ ἐξ ἀγχοῦς ἐαυτὴν ἀ-
 νήρτησεν. αἰσίστω δὲ τὰς
 ὀφθαλμοὺς τυφλώσας ἐκδηλῶν
 ἡλαυνέτω. ἀεὶς δὲ παῖσιν
 δόμους. οἳ τῆς πόλεως αὐ-
 τὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦ-
 ντες, οὐκ ἐπὶ μῦθον. παραγε-
 νόμηνος δὲ τὸν αἰπιγόνῃ, τῆς
 ἀπικῆς εἰς κολωνόν. εἴδον
 τὸ τῆς οὐμνίδων ἐστὶ τέμε-
 ρος, καὶ δίδει ἰκέτης. προσδε-
 χθῆναι ὑπὸ δημοῖος. καὶ με-
 τ' οὗ πολὺν χρόνον ἀπὶ θα-
 λασσῆς ἐποκλέετω, καὶ πο-
 λυνείκης ποδὲ τ' ἑσπερίας
 σωπύεται πρὸς ἀλλή-
 λους. καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν
 ἑστρον περὶ αὐτὸν αἶ-

matrem ignorans duxit uxorem,
 de qua etiam polynicem
 et Eteoclem mares, femineiq;
 sexus Ismenē, et Antigonem
 procreavit. Sunt autem, qui
 tradant hosce filios editos esse,
 ex Eurygenea Hyperphan-
 tis filia. Deinde, ubi, quae an-
 tea latuerant: in lucem tan-
 dem prodire: Iocasta qui-
 dem laqueo sibi collū fregit.
 Oedipus autem, oculis orba-
 tus Thebis pellitur, ac filios
 execratus q; ab urbe parētem
 ejici spectantes, cum ab iniu-
 rianon defenderunt. Profugit
 igitur cum Antigone in Colo-
 num Atticæ terræ, populiq; lo-
 cū, ubi Eumenidum lucus vi-
 sebatur, in eo supplex confes-
 sit. Inde fuit à Theseo susce-
 ptus, neq; ita multo post è vi-
 ta migravit. Eteocles autem
 et Polynices de regno inter se
 genēdo paciscuntur, placuit, ut
 annuū imperiū p uices ad mini-
 straret. Sūt, q Polynicē prius
 regnare cœpisse aut. Deinde

APOLLODORI

annum Eteocli regnum red-
didisse. Nonnulli uero Eteo-
clem prius imperare cœpisse,
nec regnum fratri tradere
uoluisse, aiunt. Polynices
itaq; Thebis fugatus secum
monile, et pepulum exportans
Argos adiuit, quo tempore
Adrastus Talai filius Argis
regnabat: ad cuius regiam per
noctem accedit: ubi cum Tys-
deo Oenei filio, q̄ tum quoq; .
Calydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum conse-
rit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repente ap-
paruit, eorumq; pugnam di-
remit. Tum uaticinium quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro, & Leoni filias incon-
iugium daret, memor utramq;
illis sponfos designauit. Illi
etenim in Clypeis, alter Apri
Leonis alter faciem depictam
gestabant. Deipylem itaq;
Tydeus, Argiam Polyni-
ces, uxorem caput. Adra-
stus item utrumq; in patriam

χειν. Ἰνὲς μὲν ὧν λείποισι πρῶ-
τον ἄρξαιτος πολυαίκοιο
παρδοῦναι μετ' εἰσαυτὸν τὴν
βασίλειαν ἐποκλείει. πινὲς ἦ
πρῶτον ἐποκλείοιο ἄρξαιτο 5
ὅς, μὴ βούλεισθαι παρδοῦ-
ναι τὴν βασιλείαν. φυγα-
δὸν δὲ οὗ πολυαίκοιο ἐκ
θεῶν, ἥ κεν εἰς ἄριστος, τὸν τε
ὄρμον, καὶ τὸ πῖπλον ἔ-ιο
χων. ἐβασίλευε δὲ ἄρξαιτο
ἄσπρατος ὁ ταλακοῦ. καὶ τοῖς
τούτου βασιλείοις νύκτωρ
προσπλάξει. καὶ σιωπῇ
μαίχλω τυδεῖ δ' οἰνέως φού-15
ροντι καλυδῶνα. γνηομέ-
νης δὲ ὀζαίφνης βούς ἐπιφα-
νὲς ἄσπρατος, δέλυσεν αὐ-
τοῦς. καὶ μαίπως πινὸς ὑπο-
μνηθεὶς λέγοντος αὐτῷ, καὶ 20
πρῶ, καὶ λέοντι συζύξαι
ταῖς θυγατράσιν, ἀμφοτέ-
ροισι εἴλω θυμῶϊοιο. εἰρη-
στῆ δὲ τῆς ἀσπίδων, ὁ μὲν,
καὶ περὶ προτομῶ. ὁ δὲ, λέ-25
οντος. γαμεί δὲ δῆτι πύλλω
μὲν τυδεὺς. ἀρξαιτο δὲ, πρῶ

λυνείκης. καὶ αὐτὸν ἄσφα-
 ρος ἀμφοτέρω εἰς τὰς πα-
 τείδας ὑπὶχτο κατὰ ξειν.
 καὶ πρῶτον ἰδὼν Διόδοον ἔ-
 5 παύσατο στρατεύεσθαι, καὶ
 τὸν ἀεισέας στυγερῶς ἐβ-
 ῶλε. ἀμφιάρκος δὲ ὁ οἰκλῆος
 μαίτις ὦν. καὶ περὶ τοῦ οἰ-
 κλῆος δὲ πάντας τὸν στρα-
 10 τὸν ἰσχυρῶς χεῖρας ἀσφάτου πα-
 λυτῆσαι, αὐτὸς τὸ ὄκνη
 στρατεύεσθαι. καὶ τὸν λοι-
 πόν ἀπέκρεπε. πολυνεί-
 κης δὲ ἀμφοτέρω πρὸς ἱ-
 15 φιν τὸν ἀλκίβορος, ἡξίου μα-
 θεῖν, πῶς αὐτὸν ἀμφιάρκος
 ἀναγκαθεῖν στρατεύεσθαι.
 ὁ δὲ, εἰπὼν, εἰ λάβοι τὸν ὄρ-
 μον ἐριφύλη. ἀμφιάρκος
 20 κλέβει ἂν ἂν πρὸς ἐριφύλη πα-
 ρὰ πολυνείκας δῶρα λαμ-
 βάνειν. πολυνείκης δὲ δὸν
 αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου ἂν ἀμ-
 φιάρκον πείσαι στρατεύεσθαι.
 25 ὃν γὰρ ἰδὼν ταύτης, γλυκε-
 ρῆς γὰρ αὐτῇ πρὸς ἀσφάτου,
 διαλυτῶς, ὥστε πᾶσι

suam quamq; reduſturum se
 pollicetur, Igitur comparata
 exercitu, contra Thebas pria-
 us eundem esse statuit, quare
 præſtantiffimum quemq; adſe-
 coire, imperavit. Amphiar-
 raus autem Oicleis filius ma-
 tleinadi peritiffimus, quod om-
 neis in eo bello præter unum
 Adraſtum perituros eſſe per-
 ſpiciebat, hæc Thebanâ expe-
 ditionē detreſtabat, quæ et reli-
 quos debortabatur. Dum uero
 Polynices ad Iphin Aleſtoris
 filiū cõtendit, ab eoq; precib.
 expoſcit, ut, qua poſſet rōne
 Amphiarau ad militiâ capeſ-
 ſendam cogere, demonſtraret.
 Huic ille ſi monile, inquit, Eri-
 phyle conſequatur. Amphiar-
 raus ergo, ne quid à Polyni-
 ce muneris capiat, Eriphyle
 uxori prohibuit; Verũ Poly-
 nices eam monili ſuo donatâ
 rogat, ut uirum ſuum ad rem
 belicam gerendam, inducat, id
 enim i ipſius erat manu, nam
 cum Adraſtum comeniſſet,

ut, quæ cū eo, et Amphiarao d
regno erat, dissectione solueret.
Adrastus soluto colloquio, quicquid
iter eos litis, ac discordiæ, foret
ad Eriphyles iudicium se rela-
turum iureiurando confirma-
uit. Quo igitur ipse contra The-
bas belli rō inhibatur. Adrastus
ad id capeffendum cohortaba-
tur, contra vero Amphiarao
dissuadebat. Quo circa Eriphy-
le torque aureo donata ad id
belli gerendū permouit Adra-
stus. Tum Amphiarao eam
subire militiā coactus, filiis i-
pat, ut simulac per etatē lice-
ret, matrē occiderent, et bello
Thebas maxime infestarent.
Porro Adrastus collectū eum
ducib septē, i Thebas exerci-
tū ductare matrāt. Huiusce
belli duces hi fuerūt. Adrastus
Talai, Amphiarao Oiclis
Capaneus Hipponoi. Hippos-
medo Aristomachi, sue, ut a-
lijs placet, Talai. Hi argui
fuerunt. Polynices Oedipodis
Thebanus. Tydeus Oenei sis

ἐν ἄσρασι διαφύγει, δια-
κρίνει ἐριφύλιω συγχωρεῖ-
σαι. ὅτε δὲ ἰδὼν θήβας ἔδει-
σσαντο εἶναι, ἄσρατος μὲν πα-
ρακαλοῦντος, ἀμωμάρου δὲ
ἀχρεΐωνος, ἐριφύλιον ἄ-
δρμον λαβοῦσα, ἔπεισε τὴν
ἄσρατον σσαντο εἶναι. ἀμωμάρου
δὲ αἰσχυρῶς ἔχων σσαν-
το εἶναι, οἷς πατὴρ αὐτοῦ 10
λαὸς ἔδωκε πλεονεξίᾳ, τὴν
τε μητρὶα κτείνειν, καὶ ἰδὼν
θήβας σσαντο εἶναι. ἄσρα-
τος δὲ στυγερῶς σὺν ἡγε-
μόσιν ἐπὶ τῇ, πολέμειν ἐπει-
σάμενος θήβας. οἱ δὲ ἡγε-
μόνοισι ἦσαν οἱ δὲ, ἄσρατος,
ταλαοῦ. ἀμωμάρου, οἱ δὲ
κλέοιο. καπαρνέου, ἰππομόδου.
ἰππομόδου, ἀριστομάχου. οἱ 20
δὲ, λέγουσιν ταλαοῦ. οὐρι-
μὲν ὅς ἄριστος. πολυνείκης
οἰδὶπώδης, ἐκ θηβῶν. τυδείδης
οἰνέως αἰτωλός. καπανέου
παῖος μελαίνωνος, ἀργείος. 25
πινέος δὲ τι δέκα μὲν, καὶ πολυ-
τείνου, οὐ καπαρνέου, οὐ

συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς ἐ-
 π' αἰτέουλον. ἴδιον, καὶ μὴ
 κτεῖα. πρᾶξι νόμοι δὲ εἰς
 νεμέαν, ἔς ἐβασίλει λυ-
 κοῦργος, ἐξ ὅπου ὕδωρ. καὶ
 αὐτοῖς ἡγήσας τ' αὐτὸ κρήνην
 ὁδοῦ, ὕψι πύλην, ἢ λυμνίαν,
 ἣ τις ὑπόταν παῖδα ὄντα ὁ-
 ρήσας τὴν ἀφ' ἧς ποῦσα, ὃν ἔ-
 σκεψεν. ἀνδρὶ δὲ ὄντα καὶ
 λυκούργου, αἰδομένοισι καὶ
 αἰλόμενοι ὕδωρ, ὁ δ' αὖτα
 σεσωμένοισι, ἐκείνον μὲν ἐκτε-
 πει, τὴν δὲ ὕψι πύλιν, αἰ-
 15 πεμπόλησαν. διὸ δραφεῖα
 ἐλάτρουε πρὸ λυκούργου
 δεικνύουσης δὲ τὴν κρήνην,
 ὅπως ἀφ' ἧς ποῦσα ὁ δ' αὖτα
 κοντος διαφθείρεται. τὰς
 20 μὲν οὖν ὁράκοντα ἐπιφανέ-
 ρες οἱ μὲν ἀφ' ἧς ποῦσα κτεῖαν
 σι. τὸν δὲ παῖδα δ' αὖτα πρὸς
 ἀμφιδάκρυος δὲ εἰπὴν ἐκεί-
 νοις τὸ σημεῖον ὅτι τὸ τὰ
 25 μέλλοντα περὶ αὐτὴν
 ὁδοῦ, τὸν δὲ παῖδα ἀρχί-
 μορον ἐκείνου, οἱ δὲ ἔτι

lius Aetolus, Parthenopaeus
 Melanionis Arcas. Sūt, q̄ Ty-
 deū, et Polynicē iter nosce ni-
 nime connumerent, sed Etra-
 clū, Iphid, et Meristēu recen-
 sent. Profecti uero in Nemeē,
 cui Lycurgus rex praeerat,
 aquā depescūt, et his ad fon-
 tē uicē dux fuit Hypsipyle, re-
 licto infante parvulo Ophel-
 te nate. Eurydice et Lycur-
 gi filio, cuius et uirgine erat,
 nam, et Lemniae mulieres ab
 ea Thonitē patrē seruatiū fuisse
 cōperissent, illū obtruncas-
 sūt. At Hypsipylem uenidēs-
 runt. Quo circa uitā tuendae
 gratia apud Lycurgum ser-
 uiebat. Ea, interea dum
 demonstrat iter ad fontem,
 relictus puer a dracone occi-
 ditur. Draconem uero Adre-
 sti apparitores interemerunt,
 ac puerū sepeliunt. Tum Am-
 phiaræus, ad inquit prodigi-
 um futura praenuntiat. Sed
 et hunc puerum Archemo-
 rum uocant, et in eius etiam

honorem Nemeæ certamē in-
stituerunt. In quo Adrastus
equi uicit, cursu uero Eteo-
clus, æstibus Tydeus, cursu,
et disco Amphidraus, iaculo
Laoocus, ludu Polynices, ar-
ca Parthenopæus. Igitur ubi
ad Cithæronē peruenere, Ty-
deum Eteocli oratorem, ut ex
constituto regnū Polynici re-
stituat, prædicturum destināt.
At Eteocles Adrastrū, et com-
militonum mandata nihili fas-
cere uideretur. Tydeus de
Thebanis periculum factus-
rus, singillatim omnibus pro-
uocatis uictor euasit. Illi ue-
ro armatos uiros quinquagin-
ta in redeuntem Tydeum in
insidijs collocarunt, eosq; om-
nes præter unum Mæonem
trucidauit. Deinde ad The-
bas castris cingēdas Argiui se
dederunt, atq; ad urbis muros
armati p̄xime cōstitērūt. Sep-
tem portas Thebarum fuisse
memorāt. Adrastus q̄dem ad
Homoloidē portā tēsedn. Cas-

αν ἐπ' αὐτῷ ἢ τῆς νεμέων
αἰῶνα. καὶ ἵππῳ μὲν εἰίκε-
σεν ἄδραστος. σταδίῳ δὲ, ἐπὶ
κλος, πυγμῇ, τυδίδης. ἀρμα-
τι, καὶ δίσκῳ, ἀμφιδράκτος,
ἀκοντίῳ, λαοόδοκος, πέλῃ, ἡ
πυλαυείκης. τόξῳ παρθενιο-
κάκτος. ὡς δὲ ἡ λῆδον εἰς τὸν
κινθαιρέδνα, πέμπτῳσι τυδὶ
προερούται ἐποκλεί τὴν
βασιλείαν παραχωρεῖν πο-
λυαίκα, καὶ δὲ στωέθρο-
μῇ προσέχοντος δὲ ἐποκλεί-
οισ, διὰ πειρασὸς τῆς θεοβάτων
τυδίδης ποιούμελος, καὶ δὲ ἔνα
προκαλούμελος, πάντων πῆ-
ριελίξο. οἱ δὲ πεντήκοντα
αὐδρασὸς ὁπλίταις ἀπὸν-
τι εἰς ἡδρὸν αὐτὸν, πάν-
τας δὲ αὐτῷ χεῖς μαίονος
ἀπέντεινε. καὶ πεῖται ἡ τὸ
στὰ τὸ πῆδον ἡ λῆδον. ἀρῆξει
δε καὶ τοὺς ὀπλίταις, προσή-
ξαν τοῖς τείχεσι. καὶ πυλῶν
ἐπὶ αὐτοῦ, ἄδραστος μὲν ἡ
ταῖς ὁμολογίαις πύλας ἔ-
σκη. καὶ πανδύς δὲ πρὸ ταῖς

ὄγκιστος· ἀμφιγύρος δὲ,
 πρὸ τὰς προιτίδας, ἰππο-
 μέδων δὲ, πρὸ τὰς ὄγκαί-
 δας. πολυαεὶκὸς δὲ, πρὸ τὰς
 ὑψίστας, πῆθοιοπαῖος, πρὸ
 τὰς ἡλέκτρας, τῆθους δὲ,
 πρὸ τὰς κρηνίδας, καὶ δώ-
 πολισι δὲ καὶ ἐπεοκλῆς θη-
 βαιοῖς, καὶ κατὰ σῆμας ἡγε-
 ῖομόνως, ἰώω ἰσοῖς ἐταξε. καὶ
 πῶς αὖ ποδὺ γλίοιτο τῷ πο-
 λεμίων ἐμὰντ δούρῳ. ἦν δὲ
 πρὸ θηβαιοῖς καὶ τῆς τερε-
 σείας δειήρου, καὶ χαρυκλῶος
 15 νύμφης, ἀπὸ γλίοιο οἰδαίου
 τῷ πατρὶ γλόμενος τυ-
 φλὸς τὰς ὀράσεις. οὐ πε-
 εὶ τῆς πηρώσεως, καὶ τῆς
 μαοπικῆς λέγον ὁλόγοι διὰ
 20 φοροῖ. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν
 ὑπὸ θιδὼν φασὶ τυφλωθῆ-
 ναι, ὅτι τοῖς αἰθρώποιν, ἀ-
 κρὺ πῆεν ἡ θιδὼν, ἐμῆνυε. Φε-
 ρεκύδης δὲ ὑπὸ ἀθηνᾶς αὐ-
 25 τὸν τυφλωθῆναι. οὐ γὰρ γὰρ
 τῷ χαρυκλῶ περσοιλῇ τῇ
 ἀθηνᾷ, γυμνῷ αὐτῷ πῶν-

pancus uero ad Ogygiā. Am-
 phiarus ad Proctidem. Hip-
 pomedon ad Onchaïdem, Poly-
 nices ad Hypsistam, Pher-
 cbenopæus ad Helestram, Iy-
 deus demum iuxta portam Cre-
 nidē tentoria fixerunt. Sed ip-
 se interea Egeocles Thebanos
 suos annis instruxit, constitu-
 tisq; ductoribus pares, parib.
 suas cuiq; copias regēdas cō-
 mittit. Ad hæc, qui posset hos
 fies superare, uaticinantium
 consilio conquisiuit. Erat per
 ea tempora Thebis Tiresias
 uates Eueris, & Chariclonis
 Nymphæ filius ab Vdæi uniu-
 us Spartorum, Satorum uel, ge-
 nere oriundus, oculis captus.
 Deq; huius cæcitate, ac uatici-
 nandi peritia uaria ē historia,
 Namq; alij deorum ira, quod
 mortalibus, quæ latere uoluif-
 sent, detegeret, excæcatum
 fuisse aiunt. Pherocydes au-
 tem à Pallade luminibus orba-
 tum refert. Siquidem cum
 Chariclō M. neruæ carissima

APOLLODOR I

esset, ei nudam per omnia
Deam uidere licebat, eamq;
manibus suis erutis illius o-
culis cæcum fecisse, ut Charis-
dō Palladem, ut patri oculos
restitueret, orasse, quod cum
Dea efficere non posset, ex-
purgatis illius aurium meatibus,
omnem vntium aurium
garritum intelligentem fecis-
se, eundemq; Cyaneo sceptro
condonasse: qd gestans æquē,
etq; oculatus tutō incedebat.
Hesiodus autem enarrauit,
conspicatum aliquādo Tirez-
iā nō pcul à Cyllēne cocuns-
tis angues baculo cecidisse,
cūq; de uiro in mulierē mutas-
tū fuisse, et rursus ita cocun-
tes eosdem serpentes obser-
uasse: et in priorē uiri formā
redisse. Quo circa, Iuno,
ac Iupitēr ambigentes: mulie-
tes ne, an uiri maiorem in co-
eundo uoluptatē caperent,
hunc sibi litis arbitrum de-
legerunt. Tam ille de no-
tiem, ac decem, quæ inter

τα ἰδεῖν. τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ
τοῦ ὀφθαλμοῦ, αὐτὴ κατε-
λαβομένην, πηρὸν ποιῆσαι.
χαρμλούς τῃ διουμένης, ἀκροα-
ταῖς ἦσαι πάλιν ταῖς ὁρά-
σεως· μὴ δαυαμένην ἑαυτὴ ποιῆ-
σαι, τὰς ἀκοαῖς θιγαυαδὰ-
ρας, ἀπὸ τῶν ὁρῶντων φωνῶν
ποιῆσαι σωεῖναι. καὶ σκῆ-
πτρον αὐτῇ ἐκτεταταὶ κυνὰ ἰ-
στον. ὁ φῶς, ὁμοίως τοῖς βλε-
ποῖν ἐκείνῃ. ἡσίοδος δὲ
φῶς, ὅτι θεοσάμνος ποδὶ
κυλάνην ὁ φῶς στωσιόζον
τας, καὶ ὅσοις ἴσως, ἐλύνει
τοῦ αἰσθῶντος γυνή. πάλιν δὲ
τοῦ αὐτοῦ ὁ φῶς πᾶσι τῶν
συνασιόζοντας, ἐλύνει ἀνήρ.
διότι πᾶσι ἴσως, καὶ οὖς ἀμωσῶν
τοῦ αἰσθῶντος πᾶσι γυνῶν
τας, ὅτι τοῦ αἰσθῶντος ἡ δειδοῦ
μᾶλλον ἐπὶ ταῖς στωσιόζοις
συμβάλλει, ὅτι ἀνέκρινον. ὁ
δὲ ἔφω. ὁ μοιζῶν πᾶσι ταῖς
στωσιόζοις οὐπὼν ταῖς μετὰ, 25
αἰσθῶντος ἡ δειδοῦ. ταῖς δὲ δὲ
ἡσ, γυνῶντας. ὁ θεὸς ἡ ἴσως μετὰ

αὐτὸν ἐτύφλωσε. ξοῦς δὲ
τὴν μαυρικὴν αὐτῷ ἔδωκε.
τὸ ὑπὸ τετρασίου λεχθεὶς
πρὸς δία, καὶ ἦσαν.

9 Ἰὼν μὲν μοίρην δέχεαι μοιρῶν
τὸρ πεταὶ αἰὲρ,
Τὰς δὲ δέκ' ἐμπίμπλησι
ζωνὴ τὸρ πούσα τόμμα.

Εὐρίστοις ἢ κὴ πολυχρόνιος οὐ
10 τὸς ἦν θυβαλὶς μακτλόμε
τος, εἰ πε νικύσθην. εἰ αὖ μῆνοι-
κῶς ὁ κρείντος ἄρ' σφάγιον
αὐτ' ἐπίδ' ῥ'. οἷον ἀκούσας με
νοικῶς ὁ κρείντος, εἰ αὐτ' πρὸ
15 ἦ πυλῶν ἐσφαξε. μάχης ἢ
ζηνομῆντος, οἰκασμένοι μέχρι
ἦ τειχῶν σπευδόντων. κὴ
καπανθὸς ἀρπαγὰς κλίμα-
κα, ἥ τὰ τεῖχη δι' αὐτ' αἰήδ.

20 κὴ ξοῦς αὐτ' κεραυνῶι. τοῦ
τοῦ δὲ ζηνομῆντος βόπαιον
τῆς ἀρχαίας γίνεται. ὥς δὲ
ἀπώλλωτο πολλοί, δόξα
ἐκ τῶν τοῖς στρατεύμα-
25 σι, ἐποκλῆς, καὶ πολυαεί-
κης, πρὸς τῆς βασιλείας μο-
τομαχοῦσι, καὶ κτείοισιν

cœundū uoluptatis partes cas-
piuntur, nouē mares, at mulie-
rē decē sentire iudicauit. Pro-
inde illū Iano luminis usu pri-
uauit. Cui Iupiter p luminis
bus adēptis uaticinandi scien-
tiam cōcessit. Sunt, q Tiresiā.
Ioui, Iunoniq, ita respondis-
se ferunt.

Parte una è denis mas partis
bus oblectatur,
At mulier solidū coitus capit
ipsa decuncē. Longeuā insup
Tiresiæ uitā fuisse, proditur.
Hic itaq Thebanis futura p-
dicens eū uictorē fore, inqt, si
Menæceus Creōtis filius sese
Marti uictimā deuoueret. Qd
ubi Menæceus audiuit, sei p m
ante portas mactauit. Deinde
pugna commissā Cadmeos ad
muros usq; psecuti sunt, et ar-
reptis scalis Capaneus in sum-
mos muros cōscendit, eūq; Iu-
piter fulmine istū interemit.
quo factō Argiui aufugiūt, in
quo cū multi cecidissent, ex
utriusq; exercitus snia Eteoc

eles, & Polynices singulari
certamine pugnant, ac mutuis
se uulneribus necant. Noua
rursus pugna conferta Astas
ei filij rem fortissime gra-
serunt. Ismarus enim Hippo-
medontem prostrauit. Leas
des Eteoclum. Amphidicus
Paripenopæum à Periclyme-
no Neptuni filio cæsum suis
se narra. Melanippus ad hæc
nouissimus Astadi filius Ty-
deum in uentre percussit, qui
cum semianimi iaceret, Pal-
las ab Ioue impetratum reme-
dium attulit, quo illum fas-
ceret immortalē. Quod
cum accepisset Amphidraus,
Tydeum osus, quoniam ip-
sum præter sententiam suam
Argiuos ad bellum Theba-
rum compulisset, defectum
Melanippi caput ad eum tui-
lit. Tydeus, quod ab eo uul-
neratur esset, illum occide-
rat, detractum eo de capi-
te cerebrum absorbuisset, id
ubi Pallas animaduertit, in-
signata

ἀλλήλοισι. καὶ τὸν αὖτις δὲ πᾶ-
σιν ἑλομένους μάχης, οἱ αἰ-
σῆκος παῖδες, ἡρώδης,
Ἰσμάρος μὲν γὰρ ἵππον μέδον-
τα ἀπὸ κτείνει. * λεάδης δὲ
ἐπέοκλον. ἀμφιδίκος δὲ, πᾶ-
ρπον παῖον. ὡς δὲ οὐρανὸς
φύσιν πᾶρπον οὐ ποιεῖ
δῶνος καὶ πεικλύνει
ἀπὸ κτείνει. μελαίππος δὲ
ὁ λοιπὸς τῶν παίδων, εἰς
τῶν γαστέρα τυθεὶα πρῶ-
σκει. ἡμεδνίου δὲ αὐτοῦ
κεφαλίου, πᾶρ δὲ αὐτοῦ αἰτη-
μένη ἀδινὰ φάρμακον ἦεν εἰς
κα, δὲ οὐ πωλεῖν ἐμελλεῖς
ἀδινάτον αὐτὸν, ἀμωμά-
ρος δὲ αἰδομένους ὅτι, με-
σῶν τυθεὶα, ὅτι πᾶρ τῶν ἐ-
κλίνον γνώμῳ εἰς θῆβας 20
ἐπεισὶ τὸν ἀργεῖον στρα-
τὸν εἰσὶ, τῶν μελαίππου
κεφαλίων ἀχρεμῶν, ἔδω-
κεν αὐτῶ. πᾶρ σκόμβος δὲ
τυδεὺς, ἐκτείνει αὐτὸν. 25
δὲ δειλὸν τὸν ἐγκέφαλον,
ὁρῶν φησὶν αὐτὸν. ὡς δὲ
εἶδεν

εἴδεν Ἀθηνᾶ, μυχῷ χερσίν,
 τὴν οὐδ' ὀργισίαν ἐπέχετ' ἐκ,
 ἐφ' ὅσον σεν. Ἀμφιαράω δὲ
 φέροντι πρὸς ποταμὸν ἰσ-
 5 μνον πρὶν ἔτι περικλυμέ-
 ρον τὰ νῶτα βωθῇ, ξύς κε-
 ραυνὸν βαλὼν, τὴν γὰρ διέ-
 σπεν. ὁ δὲ σὺν τῷ Ἀρματι,
 καὶ τῷ ἠνιόχῳ, βέβηκον, ὥς
 10 δὲ αἴιοι. ἔλαττων ὦ ἐκρύφθη,
 καὶ ξύς ἀδύνατον αὐτὸς
 ἐπαύσεν. ἄσπρασον δὲ μόνον
 ἵππους δίδωσεν Ἀρίων. τοῦ-
 τὸν ἐκπαρσιδῶνος ἐχλίνθη
 15 δὴ μάτηρ εἰκαδίστα ἐρινυῖ
 καὶ τὰ τὴν στυγροσίαν κρύων
 δὲ τὴν θηβαίων βασιλείαν
 πρὸς ἀλὰς, ὅν τ' ἀργείων
 νεκρῶν ἔρριψεν ἀτάφοις.
 20 καὶ κηρύξας μηδὲν δα-
 πτεῖν, φύλακας κατέσπεν.
 αἰπιγόνῃ δὲ μία τῆς οἰδῆος
 ὁς θυγατρὶν κρύφα τὸ πο-
 λυεῖκος σῶμα κλέψασα
 25 ἔδασκε. καὶ φεραθείη ὑπο-
 κρύοντος, αὐτὴν τῷ τὰ φῶ-
 ξέαν ἐκρύψατο. ἄσπρα-

dignata beneficiū pietatis com-
 di abstinuit. & inuidit. Inter
 ter hæc Amphiarao ad Isme-
 num annem fugerit, prius,
 quàm, in humeris Pericly-
 meto uulnus acciperet, demis-
 so ab Ioue fulmine terra des-
 hiscit; Mox ille cum curru si-
 mul, & Batone auriga, siue,
 ut quidam ferunt, Elattono,
 eo terræ biatu absorptus est,
 & postea nunquam, uisus est,
 Illū. n. Iupiter immortalitate do-
 nauit. Vix Adrastus ab Ae-
 rione equo uestus i tuū eua-
 sit. Hunc Ceres in Erimnyis
 formā cōuersa, ex Neptumi cō-
 cubitu genuit. Creon Theba-
 norum regnum adeptus Argi-
 uorum cadauera insepulta præ-
 iecit. Quinetiam, ubi edi-
 cto præcepit, ne quis ea se-
 pelire curaret, custodes appo-
 suit. Antigone uero sola Oedi-
 podæ filiarū superstes Poly-
 nicis corpus, quod occulte hu-
 mādum curarit, à Creōte de-
 prehēsa, uiuā cōijcitur in sepul-

ebriū. Adrastus, aū: Athenas
 pfectus, ad Misericordiae arā
 cōfugit, atq; pactis supplicatio
 nibus, Cadauerū tumulādi po
 testatē ꝑcabatur. Tū Athe
 nienſes cōparatis militū copijs
 duce Theſeo Thebas capiunt,
 cadauera ſuis ſepeliēda cōcef
 ſerūt. Et in Capanei rogu cō
 flagratē cōiux Euadne Iphi
 clis filia ſeiſam coniecit, &
 ſuo cū marito cōcremari non
 ſubterfugit. Decimo autē poſt
 anno caſorum ad Thebas du
 cū filij, cognomēto Epigoni, ac
 ſi dicas latine poſthumi, pater
 nas caedes ulturi, bellum cōtra
 Thebanos gerendū ſtatuerūt:
 deq; belli exitu oraculum ſci
 tātib. iſſis, Deus uictoriā uati
 cinatur, ſi Alcmaeone duce bel
 lū capeſſāt: ſed Alcmaeon hu
 iuſce expeditionis praefecturā
 detrectabat, prius, quā de ma
 tre ſupplicii capiat, nibilo tū
 ſecius ad id bellū cōcedit, Nā,
 cū Eriphyle pepłū à Theſſan
 dro Polynicis filio accepif=

τος δὲ εἰς ἀθήνας ἀφικόμε
 νος, ἰδὼν τὸν ἐλέου βωμὸν κα
 τέφυγε. καὶ ἰκατηύεται θεῖς,
 ἡγίου δαίτη εἶν ἱστὺ νεκρῶς.
 οἱ δὲ ἀθηναῖοι μετὰ δημοῦς
 στρατεύοντες, αἰετοῦσι δι
 βασι. καὶ ἱστὺ νεκρῶς τῆς
 οἰκαίους διδῶσι δαίψαι. τῆς
 δὲ καπνέως κοινομένης πυ
 ρῆς, ἀνὰ δὴν ἡ καπνέως ἰο
 μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ ἰφιδος
 εὐαντὶ βαλὼν (αὐ συγκτε
 καίει. μετὰ δὲ ἐπὶ τῇ δαίψαι
 τῆς ἀχλομύλων καὶ δεξ κλυ
 δαίτες ἐπίγονοι, στρατεύοντες
 ἱστὺ διβασίον περὶ τοῦ τῆ
 πατρίων δαίψαι πμωρή
 (αὐ δα βουλόμην. ἡ με
 τὰ οὐμύλοις αὐτῶς, ὁ θεὸς ἐ
 δέσσει νίκην, ἀλκμαίωνος
 ἡγουμένη. ὁμὲν δὲ ἀλκμαίων
 ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ
 βουλόμην, πρὶν τίσασθαι
 τὴν μητρίαν, ὅμως στρατεύ
 εται. λαβοῦν (αὐ γὰρ ἐμφύλητος
 πατρὶς πόρσας ἵππων τῶ πολυ
 νέκω τὸν ὄρμον, ἡ τὸν πέ

πολλοὺς, σιωπῆσαι, καὶ ὅσους παῖ-
 δας στρατεύεσθαι. οἱ δὲ ἡγε-
 μὼνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμηναι,
 5 Θηβαῖοι ἐπολέμου. ἦσαν
 δὲ οἱ στρατεύομενοι οἷδε, Ἀλ-
 κμαίων Ἀμφικράτου, καὶ Ἀμ-
 φίλοχος. αἰγιαλὸς Ἀδρα-
 στῶν. Διομήδης Τυδείδης, Πρί-
 10 μαχος Πηλεΐδου. Εἰνε-
 ῖος καὶ Πανέως. Θορὸν Ἄνδρο-
 πολαυεΐκος. Εὐρύπυλος,
 Μυκισίως. οὗτοι πρῶτοι
 μὲν προΐουσι τὰς Πύρρας καὶ
 15 ἑπὶ Λαόντων, λαοδάμας
τῷ ἑποκλέοις Ἡγυμνίου, γλυ-
ναιῶς μάχονται. καὶ λαο-
 δάμας μὲν αἰγιαλέα κτεί-
 νει. λαοδάμας δὲ Ἀλκ-
 20 μαίων, καὶ μετὰ τὸν αὐτοῦ
 θάνακτον, Θηβαῖοι συμπό-
 λωσιν εἰς τὰ τεῖχος. τειρε-
 σίου δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς
 25 μὲν ἀρχαῖος κήρυκα πῶδε
 διαλύσεως ἄρσελλειν, αὐ-
 τῶν δὲ φεύγειν πρὸς μὲν αὐ-
 τοῖς πολέμοις κήρυκα πέμπου

set suos etiā filios ad eā pro-
 vinciam belli capeffendam in-
 duxerat. Delecto igitur, sibi
 omniū calculis Alcmaeone Im-
 peratore, Thebas oppugna-
 tum iterunt, qui uero hanc mi-
 litiam secuti sunt, hi fuerunt,
 Alcmaeon, Amphilochoy Am-
 phiarai filij. Aegialeus Adra-
 sti. Diomedes Tydei. Proma-
 ctus Paribcnopæi. Capanei
 Sibenelus, Polyniceis Ther-
 sander, Eurypylus Mecistei.
 Sed hi aī omnia finitimos cir-
 ca uicos depopulantur, qua in
 re Thebani suis opem latu-
 ri eruptione facta Laodamante
 Eteoclis filio duce, fortissime
 pugnant: Siquidem Laoda-
 mas Aegialeum necat, Laoda-
 mantem uero Alcmaeon, quo
 casso Thebani ad moenia con-
 fugiunt, qui Tiresiae uatis con-
 silio moniti ad hostes feciales
 de pace petenda mittuntur. Ip-
 si uero interea fugam capef-
 sunt: siquidem coniugibus, li-
 berisq; suis cōib. supra uehicu-

la collocatis , relicta urbe
abierunt , atq; ubi per noctem
ad Tilphusium fontem per-
uenerunt , Tiresias cum eo
de fonte sumptam aquam aui
diffone bibisset : improuisa ,
ac repentina morte , uitam
reliquit . Thebani uero diu,
multūq; peruagati Estiæā ur-
bem abse conduā incoluerūt.
Argiui interea cognita The-
banorum fuga, congregiuntur
Thebas , ac præda collecta ,
et muros euertunt , ac ur-
bem totam deuastant , ac præ-
dæ partem Delphos ad Apol-
linē mittunt cū Tiresiæ filia,
cui Mantō nomen erat: uoue-
rant enim ipsi , captis , diru-
ptisq; Thebis spoliōrū pstan-
tissimum , ac nobilissimum illi
dono missuros, post, ubi ab ar-
giui Thebæ captæ sunt, Al-
cmæon, quod in eum quoq;
dona Eriphylem matrem ce-
pisse, rescuiisset, maiori suc-
cēsus est iracundia, et accep-
to ab Apolline responso, eam

σιν. αὐτοὶ δὲ αἰαβιβάσκει-
τες ἑδὼν τὰς ἀπὸ πάρος τέκνα,
καὶ χιωνῆας, ἐκ τῆς πόλε-
ως ἔφουρον. νύκτωρ δὲ ἑδὼν
τὴν λευκὴν πλῆθος ἰατρῶν
κρήνην πρὸς Ἀπολλωνίῳ αὐτῷ.
τερεσίᾳς ἀπὸ τοῦ τῆς πῶν,
αὐτῷ, τὸν εἶον κατέσχευε.
Θηβαῖοι δὲ ἑδὼν πολὺν διελ-
θόντες, πόλιν ἐσταίαν κτί-
σαντες κατέκτισαν. ἀρχεῖοι
δὲ ὕδατον τὸν οὐρανὸν τῆς
Θηβαίων μαζόντες, εἰσάσιν
εἰς τὴν πόλιν. καὶ σκυαβοί-
ξοισι τὴν λείαν, καὶ καδαί-
ρουσι τὰ τεῖχη. ὃ δὲ λείας
μόρος εἰς διελφούς πέμπου-
σιν ἀρχέλωνι. καὶ τὴν τει-
ρεσίῳ θυγατρὶ καὶ τῷ ἄν-
δρῳ γὰρ αὐτῷ Θηβαῖοι ἐλόν-
τες, τὸ κάλλιστον τῆς λαφύ-
ρων αἰαθήσειν. μετὰ δὲ τῆς
Θηβαίων ἀλώσειν, αἰδοόμε-
νος ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτῷ
ὄψον εἰληφύσαι ἐριφύλῳ
τὴν μητέρα, μάλλον ἢ γὰρ
κτεσε. καὶ χρεῖται τοῦ ἀρχέ-

λαιος αὐτῷ τὴν μητέρα ἀ-
 πίκτειναι. οἷοι μὲν μᾶλλον
 λείψιστὶ σὺν ἀμφιλόχῳ τῷ
 ἀδελφῷ κτείνειν τὴν ἐι-
 5 φύλῳ. οἷοι δὲ ὅτι μόνος.
 ἀλκμαίωνα δὲ μετῆλθεν
 ἐμνύς τας μητρῶον φόνου.
 καὶ μεμνηὼς, πρῶτον μὲν
 εἰς ἀρκασίαν πρὸς οἴκλειαν*
 10 πρᾶγινεται. ἐκαίθη δὲ εἰς
 ἰωφίδαν πρὸς φρυγίαν. κα-
 θαρθεὶς δὲ ὑπὸ αὐτῷ ἀρσι
 νόῳ γαμῆν τὴν θυτὸν θυγα-
 τῆρα. καὶ τὸν περὶ ἑρμόν, καὶ
 15 τὸν πίπλον ἔδωκεν ταύ-
 τη. γλυκερίους δὲ ὕδρον τῆς
 γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρον, χρύσειον
 τὸς αὐτῷ τῷ θεῷ, πρὸς ἀχ-
 λαδὸν ἀπείσαι, καὶ πρὸ ἐκεί-
 20 νον πόλιν διαλαμβάνειν. τὸ
 μὲν πρῶτον πρὸς οἶνέα πα-
 ραγίνεται, εἰς καλυδῶνα,
 καὶ ξειρίζεται παρ' αὐτοῦ.
 ἔπειτα ἀλικόμηνος εἰς θισ-
 25 πρῶτον, τῆς χερσὶ ἀπὸ
 λαύνεται. πλεονταῖον δὲ
 ἀδελφαὶς ἀχλάδων πηγὰς πα

necauit. Nec de sunt, q̄ Amphilo-
 chi et germani fratris adius
 mēto matri suae cedere intulisse
 Alcmaeonē memoriae cōmēda-
 runt. Tameſi plures ſint au-
 ctiores, qui nullius auxilio id
 facinus ab eo cōmiſſum fuiſſe
 teſtentur. Alcmaeonem uero
 ob infeliciffimū matris ſuae ſi-
 nem furijſ exagitatum, ac fu-
 ribundum legitur in Arcadi-
 am imprimis ad* Oicleum ſe
 recepiffe. Illinc aut̄ Pſopbidē,
 ad Phegeū cōmeaſſe, a quo pe-
 luſtratū, cedis ergo Arſinoē
 eiufce filiā uxo rē duxiſſe, cui
 et̄ monile, ac pep̄lum dono de-
 diſſe. Poſtea uero q̄ ea de cā
 ſumma frugum inopia, ac ſu-
 me laboraretur, conſultus
 Apollo, id ex oraculo reſpon-
 dit. Ad Acheloum cōmigran-
 dū, ab eoq; urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primū ad
 Oeneū p̄ficiſcitur, eiufq; hoſ-
 pitio uſus ē. Inde ad Theſpro-
 eos p̄ſectus ab eoq; finitus re-
 pellitur. Demū, ad Acheloi ſon-

APOLLODORI

tes concessu, ab eoq; expiatur: nec non illius filiam Callirrhoeen, & quem locum Acheolus exaggerarat, urbem ibi ab se construatam habitavit: Max autem Callirrhoe monilis, pepli q; habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coitum tam nunquam, distitabat. quamobrem Alcmaeon Pso & pbidem profectus, Phegeon inquit uaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedit: & peplum: Hæc ille Alcmaeonis uerbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo denuntiatum esset, quod hæc Callirrhoe sibi infidijs à Phegei liberis Tecmeno, & Axione patris imperio circumuentus è media tollitur. Arfinoem uero id factum increpantem Phegei filij coniectam in arcam Tecgeā transuehūt, atq; Agare-

ραχινόμηνος, καθαίρεται τε ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα καλλιρρόην λαμβάει. καὶ ὃν ἀχλὺς περὶ σέχασε τὸ πόν κτίσας κατῴκησε. καλλιρρόης δὲ ὕδρον τὸν τε ὄρμον, καὶ τὸ πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν. καὶ λεγούσης οὐ σωοικύσειν αὐτῇ, εἰ μὴ λάβοι ταῦτα. διὸ παῖο ραχινόμηνος εἰς Ἰωφίδα ἀλκμαίων φηγεῖ λέγει τε δειπνῶν τῆς μαλίστ' ἀπαλλαγῆναι αὐτῇ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς δελφοὺς κομίσας αἰσθῇ, καὶ τὸ πέπλον. ὃ δὲ, πισύρας δίδωσι, μενύσαντος δὲ θοράκωνός, ὃ πικρὰ λιρρόν ταῦτα λαβὼν ἐκόμμεται. ἐνθρόνθεις ὑπὸ τῷ φηγεῖ παίδων τηρήσει, καὶ ἀξίωνος ἐπιτάγματος τοῦ φηγεῖος, αἰσθρεῖται. ἀρσινόην δὲ μεμφομένην, οἱ τοῦ φηγεῖος παῖδες ἐμβολίζαντες εἰς λάρνακα, κομίζουσιν εἰς τέχνην. καὶ διδάσκουσιν αὐτῇ

πῆγοι . κατὰ φθυσίμενοι ἢ
 ἀλκμαίωνος αὐτῆς φόνον .
 καλλιρρόν δὲ τῷ ἀλκμαίω-
 νος ἀπώλειαι μαθούσα ,
 5 πωλοισάζοντος αὐτῇ τῷ διὸς
 αἰτεῖται ὅν γε λινυμλίοισι
 παῖδας ἐξ ἀλκμαίωνος αὐ-
 τῇ , ἵχλειώσαι πελείοισι . ἵνα
 τὸν τῷ πατρὸς πόνονται φό-
 10 νον . γλιόμενοι δὲ , ἐξαίφνης
 οἱ πᾶδες τέλειοι , αὐτῇ τῷ
 ἐκδοκίαι τῷ πατρὸς ἐξέειπεν .
 κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν ,
 ὅν τε φηγίως παῖδες πέ-
 15 νους , καὶ ἀγάνωρ εἰς διελφούς
 κομίζοντες αἰῶδῃναι ἢ ὅρ-
 μον , καὶ τὸν πῶλον , κατὰ
 λύοισι πρὸς ἀγαπίνορα . καὶ
 οἱ τῷ ἀλκμαίωνος παῖδες ,
 20 ἀμφότρός τε , καὶ ἀκαρνάϊ .
 καὶ αἰελέοντες ὅν τῷ πατρὸς
 φονέας , πρὸ γλιόμενοί τε εἰς
 Ἰωφίδα , καὶ παρελθόντες
 εἰς τὰ βασιλεια , τὸν τε φη-
 25 γία , καὶ τῷ γυναικα αὐ-
 τῷ κτείνουσι διαχωρίως δὲ
 ἀχρί πεγίωσιν , ἐπιβουδισαίν

nori tradunt ementiti ab Alc-
 mæone eam fuisse interfe-
 ctam ; Ceterum Callirrhoe
 audito Alcmaeonis interitu ,
 dum secum rem habet , ab
 Ioue flagitat , ut ij quos ex
 Alcmaëone liberos sustulisset ,
 necem paternam ulciscerentur ,
 simulac adulta iam etas
 te forent . Quare impetrata ,
 adulti planè filij repente ad
 patris ultionem exilierunt .
 Quo etiam tempore Phegei fi-
 lij Pronous , & Agenor ,
 ut monile , ac pepulum Del-
 phico Apollini dedicaturi fe-
 rebant , ad Agapenorem ,
 & Alcmaeonis filij Amphote-
 rusq; , & Acarnan una
 diuertunt , ubi cæsis patris
 fui interfectoribus , profecti
 Psophidem , factaq; in re-
 gnum impetu , Phegeum , &
 uxorem eius occidunt , sed
 fugienteis Tegeam usq; in-
 secuti sunt ; uerum Tegeens-
 ium ope , & Argiuorum
 quorundam adiuncta fuga

tis Tſophidijs incolumes e= uaserunt . quĩq; , ubi rem gestam omnem , matri de= clararunt , monile simul , & pepulum , Delphos profecti ex Acheloi imperato Apollini consecrarunt . Progreſſi de= inde in Epirum , collectis co= lonis Acarnaniam condunt . Atqui Euripides Alcmæo= nem, inquit , per insanie tem= pora , ex Mantone Tiresiae filia duos suscepisse marem scilicet Amphiloχium , & feminei sexus Tisiphonem , Tralatos deinde pueros co= rinthum, Creonti Corinthio= rum regi alendos dedisse : ac Tisiphonem forma praece= lentissima a Creontis coniun= ge diuenditam fuisse, dum ta= cite , ne eam Creon ma= ritus in coniugium sibi ca= peret, subueretur . Alcmæo= nem uero hanc mercatum esse , cum suam ipsius filiam seruiturā seruitutem nesciret . Mox autem profectum Co=

των τε γατῆς , καὶ τίνων ἀρ= γείων ἐσώθησαν, εἰς φυγὰς τῆς Ἰωλιδῶν Ὠκεάντωρος . δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄρεμον, καὶ τὸν πέπλον ἐλθόντες εἰς δελ= φούς αἰέδατο, κατὰ περ= σαξιν ἀχλάου . πορροῦθ' αἶ= τες δὲ εἰς τὴν ὕπαιρος, στυα= θροῖζοισιν οἰκότερας, καὶ κτί= ζοισιν ἀκαρναίαι . οὐρρηπί= δης δὲ φησιν ἀλκμαίωνα κα= τὰ τὸν τῆς μαρίας χρόνον, ἐκμηχοῦς τειρεσίον, πατ= ρας δύο γεννῆσαι, ἀμφί= λοχον, καὶ θυγατρά, ποι= φόνην . κομίζαντα δὲ εἰς κό= ρινθον, βασιλεῖ κρέοντι . καὶ τὴν μὲν ποιφόνην διερεγκοῦ= ῖαν ὁ μορφοῖα, ἑσπότης κρέοντος γυναικος ἀπεμπαλ= ῖσθαι, διδοικύας μὲν κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται . τὸν δὲ ἀλκμαίωνα, ἀγορά= σαντα ταύτῃ ἔχειν, οὐκ εἰς ὅ= ῥα τὴν ἑαυτοῦ θυγατρά θοράσσεται . πᾶσι γινώμε=

νοι δὲ εἰς κόρινθον, ἡδὲ τῶι
 τῆς τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ
 τὸν υἱὸν κομίσασθαι. καὶ ἀμ-
 φίλοχος καὶ τὰ χρισμοὺς ἀ-
 5 πόλωνος, ἀμφιλοχικὸν ἔρ-
 γος ᾤκυσεν. ἐπαυτάμεν δὲ
 οὐκ ἄλλιν ἡδὲ τὸν πέλασ-
 ζον, ὃν ἀκουσίλαος μελὶ δῖος
 λέγει, καὶ γιόφης καὶ δᾶπδρ
 10 οὐκ ἔμεν. ἡσιόδου δὲ αὐτὸ-
 χρονα, τὸν τόν, καὶ τῆς ὠπλε-
 νοῦ θυγατρὸς μελιβοίαο. ἡ
 καὶ δᾶπδρ ἄλλοι λέγουσι,
 νύμφης κυλλάνης, παῖς λυ-
 15 καὶ ἐλῖθο. ὃς βασιλεύων
 ἀρκάδων, ἐκ πολλῶν γυναι-
 κῶν πεντήκοντα παῖδας ἔ-
 χεῖν. μαίναλον, δεσπο-
 τὸν, ἔλικα, νύκτιμον, πέν-
 20 κέπιον, καόκωνα, μυκισία,
 ὃπλεα, μακρεῖα, μάκεδ-
 ρον, ὄρον, πόλιχον, ἀκόντην,
 βιάιμονα, ἀγκύρεα, ἀρχ-
 βάτην, καὶ τὸ δῶνα, αἰγαίω-
 25 να, ἀλλαιτα, ὄνμονα, καὶ
 οὐδον, πρόδον, λίνον, κορέ-
 ζοντα, μαίναλον, τηλεβοάου

rinthum libertos repetiturum,
 & filium etiam ipsum tu-
 lisse. Dein Amphilochoz As-
 pollinis oraculo monitus Ar-
 gos Amphilocheicū habitatum
 concessit. Iam vero redeun-
 dum est ad Pelasgum, quem
 Acusilaus, ut antea monui-
 mus, Iouis, & Niobes filium,
 ait, Sed Hesiodo indigetem
 fuisse placet, citius, & Mes-
 libœæ Oceani filia, siue, ut
 alij uolūt, Cyllenes Nymphæ
 filium Lycorhem fuisse me-
 moratur. qui Arcadibus im-
 perans, ē multis uxoribus
 filiorum quinquaginta fa-
 ctus est pater. eorum hæc
 sunt nomina Maenalus, Thes-
 protus, Helix, Nyctimus:
 Peucestus, Caymon, Me-
 cisteus, Opleus, Maca-
 reus, Macednus, Horus, Pos-
 lichus, Acrontes, Euemon,
 Ancyor, Archebates, Car-
 teron, Egeon, Pallas, Eumon,
 Canethus, Prothous, Li-
 nus, Corribon, Maenalus,

Teleboas, Phrysius, Phas-
sus, Phicinus, Lycus, Ali-
pherus, Genetor, Bucolion,
Socleus, Phineus, Eumetes,
Harpaleus, Poribeus, Pla-
ton, Aimon, Cynaethus, Leon,
Harpalycus, Heræus, Tiz-
tanus, Mantinus, Cleitor, Stym-
phalus, Orchomenus, Nyctimus
Iuniorē. Hi cū supbia tum im-
pietate cunctis mortalibus ans-
testeterunt. Quare Iupiter, ut
horum impietatis periculum
faceret, sumpta hominis mer-
cenarij forma, ad eos acce-
dit. Tum hi simulacrum eum con-
spiciuntur inuitatum hospitem
domi suæ excipiunt. Huic
iugulati, è conterraneis puer-
is unius viscera sacris admis-
ta Mænali fratris natu ma-
ioris suafu comedenda appo-
suerunt. At Iupiter id genus
mensæ maximum in modū as-
pernatus euertit, et eo ipso in
loco, ubi nūc Trapezus (is. n.
loci nomē ē) spectatur. Ceterū
Lycaonem, ac eius liberos,

φύσιον, φάσσιον, φθίσιον, λυ-
κίον, ἀλίφνρον, γλιέτορα,
βουκολίωνα, σωκλέα, φι-
νέα, δὲ μῆτην, ἀρπαλέα, πορ-
δέα, πλάτωνα, αἴμονα, κύ-
ναιδον, λέοντα, ἀρπάλυ-
κον, ἡραεῖα, τιτάνω, μασι-
πώ, κλείτορα, σίμφυλον,
ὄρχομενὸν νύκτιμον ἢ νεάπ-
ρον. οὗτοι πάντας αἰδέσθω-
σι τοὺς ὑπερέβαλον, ὑπερ-
φασεία, καὶ αἰσεία. ξοῦς
δὲ αὐτῆς βουλύμενος πλὴν
αἰσείας περᾶσαι. εἰκα-
δεις αἰσὶν χερσὶν τῇ, πῆχυν
νεταί. οἱ δὲ αὐτὸν ἰδὼν ξεί-
νιαν καλέσαντες, σφάξαι-
τες αἷα τῆς ἐπιχρείων παῖ-
δα, τοῖς ἰδοῖς τὰ τοῦτου
σπλάγχνα σπασσάμενοι
τες, πρέθηκαν τῇ τραπέζῃ
συμβουλεύσαντος τῆς πρεσ-
βυτέρου ἀδελφοῦ μαινά-
λου. ξοῦς δὲ μυχθεῖς πλὴν
μὲν τραπέσαι, αἰέρεται. αἷας
δαίνῃ βραπέξους καλεῖται
ὁ τόπος. λυκάονα δὲ, καὶ τὰς

τούτου παῖδας ἐκαστὴν αὖτε
 χεῖρας ἔκαστον νυκτίμω.
 αἰαχοῦ (α γὰρ ἦν τὰς χεῖ-
 ρας, καὶ τῆς δεξιᾶς ἔκαστος
 5 ἐφαλαμὴν, τὴν ὀργάνην κα-
 τέπαυσε. νυκτίμου δὲ τὴν
 βασιλείαν παραλαβόντος,
 ὃ ἀπὸ διδυκαλίωνος κατε-
 κλυτμός ἐγένετο. ἔδωκεν ἔ-
 10 νοιοί φασι δὲ τὴν τῆς λυ-
 καίωνος παίδων δυασέβειαν
 γενέσθαι. ὅ μιν δὲ,
 καὶ πινόντες πόροι λέγουσι. λυ-
 καίονι καὶ θυγατρίδι καλλι-
 15 πῶ γενέσθαι. ἡσιόδοτος μὲν γὰρ
 αὐτὴν μίαν εἶναι τῆς νυμ-
 φῶν λέγει. ἄσιος δὲ νυκτε-
 ως; φῶρεκύνδης δὲ, κατέως;
 αὐτὴ σύνδερος ἀρτέμιδος
 20 οὔσα τὴν αὐτὴν ἐκείνῃ σο-
 λὴν φοροῦσα, ὥ μοσεν αὐ-
 ποῦ μέναι πρὸ θένον. ζῶς
 δὲ ὀρεαδὴς, ἀκούσῃ στωδονά-
 ζεται. εἰσαδὴς, ὥς μὲν αἰῶσι
 25 λέγουσιν, ἀρτέμιδι. ὥς δὲ ἔ-
 νοιοι ἀρχέλωνι. βουλέμνος
 δὲ ἦρκα λαθεῖν, εἰς ἄρκτον

præter Nyctimum nouissi-
 mum omnium fulmine, per-
 cussos concremauit. Terra
 interim sublatis in altum ma-
 nibus, ac Iouis dexteram con-
 tactu suo demulcens, illius
 iram compescuit. Enimue-
 ro Nyctimus, ut regnum ad-
 ceptus esset, Deucalionis dilu-
 uium insequitur. Hoc sanè
 alij Deucalionis filiorum impie-
 tate, ac scelere factum fuisse
 se, scribunt. Eumelus uero
 & alij quidam Lycaonem fi-
 liam etiam Callistonem ha-
 buisse narrant. quam, qui-
 dom Hesiodus unam è nym-
 phis esse recensuit. Asius au-
 tem eam Nycteo, at Pherecy-
 des Ceteo natam esse referunt,
 hæc quòd cū Diana uenan-
 di studio obcētata, eandemq;
 stolum induta secum inibi se
 uirginitati addictam fore ius-
 rauit. Verum huius forma
 captus Iupiter, siquidem in
 Dianam, ut nonnulli aiunt,
 mutatus, siue, ut quidam in

Apollinē uerfus inuitā subegit. quod cū Iupiter Iunonē latere studeret, eam in urse faciē uertit: Iuno interea Dianæ, ut, immanē belluā sagittis cōfigat, p̄suasit. Nec, defuncti, auctores, q̄ referāt, illā p̄missæ uirginitatis uiolatæ cā sagittis à Diana p̄cussam obijisse. Qua demum sublata Iupiter abreptū infan-
tē in Arcadia Maie enutriē-
dum dedit, Eiq; Arcadi nomē ip̄ofuit: et Callistō inter astra collocauit, ursamq; nomina-
uit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amyclæ filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aut̄ Eumelus ait; ex nymp̄ha Chrysopea nati sunt filij Elatus, & Aphidas. Qui terrā partiti sunt. Summa uero po-
iētiae penes Elatū fuit. Hic ex Laodice filia Cinyræ Stym-
phalū, & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleū, et Sibenebæā, quæ Præto nupsit. Alei uero, et Neæræ Perei filia Auge q̄ de femina: mares autem, Ce-

μετεμόρφωσεν αὐτήν. ὅρα δὲ ἔπεισεν ἄρτεμιν, ὡς ἄ-
γριον θηρίον κατατόξεύ-
σαι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς ἄρτεμις αὐτὴν κατατόξευ-
σεν, ὅτι τὴν πρὸ θείας οὐκ ἐφύλαξεν. ἀχλομήνης δὲ καλλιπυῆς ξυῖς τὸ βρέφος ἀρπάξας, εἰς ἀρκάδιαν διδωσ-
σιν αἰακρέφειν μάλα. περ- 10
λατορύχας ἀρκάδια τὴν δὲ καλλιπὴν καταστεύχας, ἐκεί-
λεσεν ἄρκτον. ἀρκάδιος δὲ, καὶ λεονείρας τ' ἀμύνκας, ὃ μεγανείρας τῷ κρόκωντος. 15
ὡς δὲ οὐμῆλος λέγει, νύμ-
φῃς χρυσωπέας, ἐχέοντο παῖδες ἑλάδας, καὶ ἀφείδας. οὗτοι τὴν γῆν ἐμδρίσαντο. τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν ἑλα- 20
τος. ὃς ἐκλαοδίκης τῆς κινύρου, σύμφαλλον, καὶ πῶρεια πεκνοῖ. ἀφείδας δὲ ἄλειος, καὶ δενέβοιοι. ἦν γὰρ εἰς
πρωῖτος. ἄλειον δὲ καὶ νέαι- 25
ρας τῆς πῶρείας, θυγάτηρ μὲν, αὐγῇ. υἱοὶ δὲ κηφύς, καὶ

λυκούργος. αὐτὴ μὲν ἔνι ὑφ' ἡ
 ρακλείου φθαρῆσα, κατέ-
 κρυψε τὸ ἐρέφος ἐν τῷ πε-
 μλίει τῆς ἀθλῶας, ὅς εἶχε
 5 τὸ ἰδρωτὸν ἰλῷ. ἀκίρῳ
 δὲ τῇ σμικρύνουσι. καὶ μνηστῶ-
 των τῇ χρυσίδι εἶναι π-
 ἐν τῷ πεμλίει τῇ ἀθλῶας δυσ-
 σέεμα, φεραθεῖσα ὑπὸ τῇ
 10 πατρὸς, πῆδον ἰαυτοῦ
 δὲ θανάτου. πρὸ οὗ πύθρα-
 σμῶν δωάσης παραλα-
 βὼν αὐτὴν ἐφθίρει. τὸ δὲ
 βρέφος ἐκτεθεὶς ἐν ὄρει πρὸ
 15 θανάτου, θηλυτὴν ἀποχρύσης
 ἐλάφου, τέλεφος ἐκλήθη.
 καὶ φραγεῖς ὑπὸ τῇ κοί-
 τῃ βουκόλων, καὶ ζῆντας
 οὐκ ἐνέει, ἥ κεν εἰς δελ-
 20 φούς. καὶ μαδῶν πρὸ τοῦ
 θεοῦ, πρὸ γίνεθαι μυσία,
 δετὸς παῖς πύθρατος γί-
 νεται. καὶ πελοπῶντος αὐ-
 τῆς, διὰ δόξης τῇ δωασείας
 25 γίνεται. λυκούργου δὲ, καὶ
 κλειοφίλης. ἡ δὲ εὐνομίης, αἰ-
 καῖος, καὶ ἑποχός, καὶ ἀμφί-

pheus, ac Lycurgus. Hæc igitur
 ab Hercule uitiâ infantē
 intra Palladis lucū cœlauit.
 Vbi, postea illius sacerdotio
 præfuit. Cū uero ingrauesce-
 ret ænona, ut planē fumes im-
 mineret, quod terra sterilitas
 te laboraret: atq; oraculis sis-
 gnificaretur, i Minervæ luo
 quādā latere ipictatē. deprehē-
 sa demū à patre puella, Naus-
 plio occidēda traditur, à quo,
 cum illā Theuthias Mysorum
 dynastes accepisset, uitiā uit, et
 i fans Parthenio i mōte expo-
 nitur, quod cerua de suis ube-
 ribus alimentum suppeditarit,
 Telephus est appellatus, atq; à
 Corythi bubulcis enutritus, ac
 perquisitis parētibus Delphi-
 cum Apollinem adiit, ac moni-
 tus ab oraculo in Mysiam con-
 cedit, & puer à Teuthran-
 te adoptatur, eoq; uita fundēto
 Mysiæ regni heres iſtituitur.
 At è Lycurgo, & Cleophi-
 le, siue Erynome nati sunt,
 Ancæus, Epochus, Amphibis

damas, et Idæus, ex Amphida-
mate uero Melanion, et Antis-
mache filia, quā duxit Eury-
stheus. Ex Iaso, & Clymene
Minyæ filia nascitur Atalan-
ta, cuius pater masculæ prolis
cupidus, eā exposuit, ad quam
ursa sæpenumero ueniēs ube-
ra prædebat: eāq; demū uena-
tores inueniunt penes se educa-
runt. Atalanta deinde adultæ iā
ætatis se uirginē seruabat, et
uenando i solitudine armata præ-
ma nebat. Quin etiā ubi Iuiola-
tæ uirginitati suæ à Rhæco, et
Kyllæo cētauris uim parari per-
spicit, hi sagittis ab ea perfoffi
cōciderunt: deuenit præterea unā
cū uiris præclarissimis nō ad ue-
nationē mō. i Calydomiū apru-
indictā, sed et ad certamē in
Peliciæ honorē institutū, prope-
si: ubi cū Peleo luctata ē,
ac palmā inde ē cōsecuta. Cū
uero Atalanta non ita multo
post genitores suos reperisset,
ac patris suasu ad uirum ca-
piendum inducta esset, in sta-

δάμας, καὶ ἰδαῖος. ἀμφι-
δάματος δὲ μελανίων. καὶ
ἀντιμάχης θυγάτηρ ἀντιμάχῃ, ἣν
εὐρύσθους ἐξημελῶ. ἰάσου δὲ
καὶ κλυμμένης τῆς μινύου,
ἀταλάτῃ ἐγλήσθω. ταύτης
ὁ πατήρ ἀρρεσίων παίδων
ἐπιθυμῶν, ὅθεν ἤθελεν αὐτῇ
ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλά-
κις θηλίῳ ἐδίδου. μέχρις ἰο-
ῦν ὀφείοντες κωνογοὶ πρὶς αὐ-
τοῖς ἀνέφερον. τελεία δὲ
ἀταλάτῃ θηλομένη, πρὶς
τοῦ ἐαυτῇ ἐφύλαττει. καὶ
θηρῶσά τε ἐδὴ μίαν καὶ δυο-
πολισμένην διετέλει. βιάζε-
σθαι δὲ αὐτῇ ἐπιχειροῦ-
ντες κύνταυροι, ῥοῖκος, καὶ ὕλ-
λαῖος, καὶ τατοξυβείτες ὕ-
παι αὐτῆς ἀπέθανον. περὶ-20
γλήσθω δὲ μετὰ τῆς ἀεισέων.
καὶ ἑὶ τὸν χαλυσθωνίον καί
περὶ. καὶ ἐν τῷ ἑὶ πάλιν
πιδείπαι αὐτῇ, ἐπάλασσε πη-
λεῖ, καὶ ἐνίκησεν. αἰδυροῦ=25
(αὐτὸς δὲ ὕψρον, ὅθεν ἔλασ, οἷς
ὁ πατήρ γαμῆν αὐτῇ ἐπει

5 Δει . ἀπιοῦσα εἰς σαδαιῶν
 τόπον, ἣ πῆξα(α μέσον σκό-
 λοπα τείπηχαι, εἰπεῖν Δει
 τῆς μνησθουμένηων τῶν δρό-
 15 μοισ περιούσα, ἐρώχαι κα
 δωπλισμῶν . καὶ καταλη
 φθίει τι μὲν αὐτῷ δαίνατος
 ὠφείλω . μὴ καταληφθε-
 20 τι δὲ, γάμος . ἦ δὲ δὲ πολ-
 ιολῶν ἀχρλυμλίων μελα-
 νίων αὐτῆς . ὅρα θεῖς, ἦ κε
 εἰδὼ τὸν δρόμον . χρύσα μὴ
 λακομίζων . πῶρα ἀφροδι-
 25 τῆς . καὶ διακόμλινος ταῦτα
 30 ἔξῃ πῆεν . ἡ δὲ ἀναιρουμένη
 ταῖς πῆ οὐμνα, τὸν δρόμον
 εἰκίδη . ἔχμυλ οὐαὐτῶν
 μελαίων . καὶ ποτε λέγε-
 35 ται μὴ θηρόντας αὐτῶν
 40 οἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμνος διός,
 καὶ καὶ στωισιᾶζοντας, εἰς
 λέοντας ἀλαγῆναι . ἡσίοδος
 δὲ καὶ πινδὸς ἔτῳροι, τῶν ἀ-
 45 ταλαίτην, οὐκ ἰάσου, ἀλλὰ
 50 ἁρινέως εἰπόν ὀυπιδίης δὲ
 μακνάλου . καὶ τὸ γάμοτα
 αὐτῶν οὐ μελαίων, ἀλλὰ

diū abit, ī cuius medio triū cu-
 bitū palū defigit . Hinc pcan-
 tiū uiroz curulibus ludis pro-
 pitis armata decurrebat . In q-
 bus q uincebatur, cædes, at Vi-
 etori Atalāte coniugium des-
 bebatur . Demum post mul-
 torum cædes Melanion eius
 amore inflammatus , aureis
 malis, quæ à Venere dono ac-
 cepat, secū allatis in illud de-
 currēdi certamē descendit: ea
 in a icurrentē puellā insequēs
 obijcit . Tū Atalāta, dū in pie-
 etis pomis è terra colligendis
 occupatur , cursu deuicta est,
 Sic , itaq; Melanion Atalan-
 te coniugio potitus est . Sed
 et fama est, eos aliquando ,
 per uenationis otium in-
 Louis lucum penetrasse , ibiq; mu-
 tuo complexu coeuntes, in leo-
 nes transformatos fuisse .
 Hesiodus autem , ac pleriq;
 alij Atalantam non Iasi , at
 Schænci filiā fuisse memora-
 rūt . Euripides , è Mænalo or-
 tam , nec eam Melanioni, sed

Hippomoni nuptā dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue, ut alij uolunt, ex Martè Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreauit. Sed ex Atlantè, ac Pleione Ōceanī filia in Cyllene Arcadiæ monte natæ sunt filiæ septem, quibus Pleiādibus cognomen tum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxorem sibi sociauit. Meropen Sisyphus, duas corruptit, Neptunus quidem priorem sanè Celæno, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonē, ex qua Æthυσάμ filiam genuit, quæ Apollini Eleuthērem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperenorem, Nycteus autem ex Hyreo, & nymphe Clonia natus est. Deq; Nycteo, & Polyxone Antiope orta

Ἰππομόνην. ἐγλήνεσε δὲ ἐκ-
μειλασίῳτος ἄταλαίῳτῃ, ἣ,
ὡς ἄλλοι λέγουσιν, ἄρεος,
παρθενόπαυον. ὃς ὠδὴ θή-
βας ἐστράτευσεν. ἄτλαι-
τος δὲ, καὶ τῆς ὠκεανὸς
πληθύνῃς, ἐγλήοντο θυγα-
τρός, ἐπὶ ἃ ἐκυλλήνη τῆς
ἑρεκιδίας, αἱ πληθιάδεις
προσαγορεύεισται. ἄλκυον
νημρόπη, καλαίνῳ, ἡλέκτρα, ἰο-
σρόπη. ταύχῃτη. μαῖα. τῶ-
των σρόπην μὲν, οἰνομαδος
ἔγχε. σίσυφος, μρόπην.
θυσι δὲ ἐμίχον ποσειδῶν.
πρώτῃ μὲν καλαίῳ, ὃς ὡς ἰς
λύκος ἐγλήσθω. ὅν ποσειδῶν
ἐπὶ μακίρων ὤκησε νόοις.
θυτρός, δὲ ἄλκυονη. ἣ θυ-
γατρός, μὲν ἐτέκνωσεν αἰθου-
ραν, τῶν ἀργαλῶν ἐλδῶν. 20
ρεα περὶ ἄν καλίστην. ἡνὸς
δὲ ὑρέα, καὶ ὑποδύοντα.
ὑρέως μὲν ὄν, καὶ κληνῆς
νύμφης, νυκτῶς, ἢ λύκος, 25
νυκτῶς δὲ, καὶ πολυξοῦς,
αἰ πῶπῃ. αἰπόπης δὲ, καὶ
στῆς

διὸς, ξυῖτος κὶ ἀμφίων. ταῖς
 δὲ λοιπαῖς ἀτλαντίσι ξυῖς
 στωοισιᾶζει. μαῖα μὲν οὖν ἡ
 πρεσβυτάτη δι᾽ ὅσων ἐλθοῦ
 5 σκεῖ ἀν᾽ ὦ τ᾽ κυλλήνης, ὅρ
 μῦν τίκτει. οὗτος δὲ πρῶ-
 τος τῶ λίκνου κείμενος
 ἐκδύς, εἰς περὶαι πρᾶγχε-
 ται. κὶ κλέπτει βόας, ὥς εἴ
 10 μαι ἀρχάων. ἵνα δὲ μὴ φε-
 ραθεῖν, ἔποτ᾽ ἰχθύν, ἔποτ-
 δὴματὰ τοῖς ποσὶ περιέδυ-
 κεν. κὶ κομίσας εἰς πόλιν,
 ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς σπύλαι
 15 ον ἀπέκρυψε. δύο δὲ κρα-
 δύσας τὰς μὲν ὑπὲρ πέτραις
 καθήλωσε. τῶν δὲ κρεῶν τὰ
 μὲν, κατηνάλωσεν ἐφ᾽ ἑαυ-
 τὰ δὲ, κατέκασε. κὶ ταχί-
 20 ως εἰς κυλλήνιον ὤχεω. κὶ δι-
 εῖσκει πρὸς τ᾽ ἀν᾽ ἑνεμομέ-
 νην χελώνην, ταύτην ἐκκα-
 δύρας, εἰς τὸ κῦτος χορδαῖς
 εἰτείνας, ὅζων ἔδυσε βόων.
 25 κὶ ὀρθάκευτος, λύραι ἐποίη-
 σε. κὶ πρῶτος κρέα ὥπηνσε.
 κὶ λύραι ὄρε, κὶ πλάκτον.

pe orta est: de qua, et Ioue Ze-
 thus, et Amphio, Atlantidas aut
 cæteras, iupiter cōpressit. Siq-
 dem Maia natare maxima ab
 Ioue in Cyllenes antro uitiata
 Mercuriū paruit: Hic, cū adhuc
 in cunis uagiret. erumpit, atq;
 Pieriam p̄uasit, et quas Apollo
 boues pascebat, furto abegit: ne
 ue id deprehendi p̄ uestigia pos-
 set: calecos earum pedibus in-
 duit, quarum partem Pylum
 abduxit. ac reliquas intra
 spelæum abscondit: ex ijs au-
 tem, cum iam duas immolaf-
 set, earum coria scopulis de-
 fixit, at uiscerum partim eli-
 xa, partim tota esitauit. In-
 de ī Cyllenē festināter p̄ficis
 scitur. p̄ antri ostio cōsumpta
 iā carne testudinē iuenit, qua
 p̄purgata, et absterfa sup̄ eius
 testa neruos ex macerataz boū
 intestino confectos tetendit,
 & lyram conficit. Sic itaq;
 Mercurius carnes torrere, ly-
 ramq;, ac plectrum primus
 inuenit Mox Apollo bubus p̄-

APOLLO DORI

quirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi ciues ab eo diligēter examinas si eas abigētem puerū uidisse rēderunt: sed uero baudqua quā posse dicere, quonā pducere forens, quando eam qdem uestigia deprehēdi nō poterāt. Demum, ubi Apollo ex uaticinādi pitia abigē cōperit: ad Maiā in Cyllenem pperauit, apud quā, Mercuriū furti accusat. Ea uero puerū ipsum fafcys inolutū oīdit. Hūc Apollo manib. sublatū ad Ioue tulit, ac boues reposcit. Is, tamen si Iouis impio reddere iubetur, inficiari tñ nō desinebat, qui, quod ille minime psuadet, Apollinē Pylum pducit, ac boues restituit. Inde Apollo audita lyra, tradit illi rursus eas boueis: quas cū Mercurius psceret, fistulā ēt cōpegit, & cōpactam īflauit, p qua quod eius bñda miro desiderio Apollo tenebatur, aureā uirgam dare, non uerebatur, quā, cum

ἀρχῶν δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς πύλον ἀφικνέται. καὶ οὕτως κοινοῦ τὰς ἀνέκρινται. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν πάλαι ἐλαύνοντα ἔφασκον. οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖόν ποτε ἡλάθυσαν, ὅτι τὸ μὴ δῖρεῖν ἵχθος δύνανται. μακρὸν δὲ ἐκ τῆς μακτικῆς τὸν κακλοφόντα, πρὸς μάλα εἰς κυλλόνιωτο παραγίνεται, καὶ τὸν ὀμῶν ἡπιάτο. ἡ δὲ, ἐπιδείξει αὐτὸν εἰς τὴν ἀπαρχαῖς τοῖς ἀρχῶν δὲ αὐτὸ πρὸς δῖα κομίζας τὰς βόας ἀπαρχαῖς. δῖος δὲ καλῶντος, ἀρχοῦναι, ἡρνεῖτο. μὴ πᾶσι δὲ, ἄγει τὸν ἀρχῶνα εἰς πύλον, καὶ τὰς βόας ἀρχαῖς δίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς ἀνύσας ὁ ἀρχῶν, καὶ πᾶσι τὰς βόας. ὁ μὲν δὲ ταῦτας νέμασιν, συνέγχα πάλιν πηξάμενος ἐσύριξεν. ἀρχῶν δὲ καὶ ταύτην βουλὴν, μῆος λαβεῖν, τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδίδου, ἢ ἐκείνην

Γουκολων . ὁ δὲ καὶ τὰ
 τῶν λαβεῖν ἀπὶ τ' οὐραν
 25 ὅθι λαὸν καὶ τῶν μακτι-
 κῶν ἐπελθεῖν . καὶ οὐδὲς δι-
 5 σάσκειται τῶν δὲ τῆς ἡ-
 φων μακτικῶν . ξυλὸς δὲ αὐ-
 τὸν κύρυκα ἐαυτῷ, καὶ θεοῖς
 ὑποχρονίων τίθησι . ταῦτά
 τῃ δὲ ἐκδοῖς, λακεδαίμο-
 10 να . ἀφ' οὗ καὶ λακεδαίμων
 ἡ χώρα καλεῖται, καὶ λακε-
 δαίμονος δὲ, καὶ ἀπέρτης
 τῆς οὐρώτα, ὅς ἑν' ἀπ' ἐ-
 λεγος αὐτόχθονος, καὶ νύμ-
 15 φης νηίδος κλειοχαρείας ἀ-
 μύκλας, καὶ οὐρυδίην, ἣν
 ἔγνω ἀκρίστος . ἀμύκλα δὲ
 καὶ διομένης τῆς λαπίθου
 καυόρης, καὶ ὑάκινθος, τῇ
 20 τὸν εἶναι τῷ ἀρχαλῶνος ὀρώ-
 μῳ λειγιστῇ . ὃν δῖος ἐβα-
 λων, ἄκων ἀπὶ κτείνε . καυόρ
 του δὲ παῖς περικυρῆς, ὅς γε
 μετ' ἰοργόφονῳ τῶν πέρ-
 25 σέως, καὶ δ' ἀπὸρ σισίχρως
 φησι . καὶ τίεται τυνοάρεων,
 ἰκαρῶν, ἀφαιρέα, ἀδύκων

Apollo boues pasceret, habe-
 bat. quod eā Mercuriū, et pro-
 fistula habere, et uaticinandi
 artem consequi cupiebat. qua
 tradita, et per calculos etiam
 uaticinari docetur. Adhuc Iu-
 piter ipsum sui ipsius, Deorūq;
 Manium nuntium fecit. Iupi-
 ter insuper ex Taygete Lacedæ-
 monē filiū pcreavit, à qua
 ēi Lacedæmonis regio nomen
 est cōsecuta. Sed ex Lacedæ-
 mone, ac Sparte filia Eurotæ,
 q fuit Lelegis indigetis filius
 et Cleobareæ Naidis nym-
 phæ Amyclas, et Eurydice,
 quā Acrisius uxorem habuit.
 Amyclæ autem, et Diome-
 des lapithæ filia, Cynortes, et
 Hyacinthus filij suere. Hy-
 acynthum ab Apolline ardēter
 amatiū fatentur, quē disco p-
 cussū fortuito interfecit. Sed
 ei Cynortæ filius fuit Perie-
 res, cui Gorgophone Persæ fi-
 lia parpsi, ut narrat Stesichor-
 us, ex eāq; Tyndareum,
 Icarium, Aphareū, ac Leucip

πῦ, suscepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia Lynceus Idas, & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio Idas, è Neptuno geniū esse cōprobat-
tur. Atqui tanta lynceus ocu-
lorum claritate præcelluit, ut
sub terra latētia quæp̄ guidis
se dicatur Leucippi uero ex
Philodice Inachi filia natæ
fuere Ilaira, et Phœbe. Hæsc
Dioscori. i. Iouis filij Castor,
et Pollux ab se raptas uxores
duxerūt: post has et Arsinoen
genuit. Hæc ab Apolline im-
pleta Æsculapiū peperit: At
quā nō Arsinoes Leucippi fi-
liæ, sed Coronidis Phlegyæ i
Thessalia natū Æsculapiū fe-
rūt: cū qua, simulac eā depis-
set Apollo, statim concubuisse,
p̄ditur. quā, quod p̄ter patris
sententiā ea potitus eet, Ischy-
i Elati filio coniunctam fuisse
aiunt. Apollo, autem delato-
rem coruū immodicis male-
dictis execratur, &, qui ad
eū usq; diem candidus fuerat,

πον. ἀφαιρέως μὲν οὖν, καὶ
αὐρῆνης τῆς οἰβάλου, λυγ-
κός τε, καὶ ἰσκις, καὶ πεί-
λος. καὶ τὰ πολλοὺς δὲ, ἰσκις
ἐκ ποσειδῶνος λέγεται. ἄν-
δρικήα δὲ λυγκός ἦνεγ-
κεν. ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆς
διαρεῖν. Λουκίππου δὲ, καὶ
Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου θυγα-
τρός ἐχέοντο, ἰλάειρα, καὶ
Φοίβη. ταύτας ἀρπάζουσι-
τες, ἔγχετο δῖος Κρονίος. πρὶς
δὲ ταύταις, ἀρσινόην ἐχέ-
νουσιν. ταύτῃ μίγνυσι ἀχρά-
λων. ἡ δὲ, ἀσκληπιὸν γεν-
νᾷ. τινες δὲ ἀσκληπιὸν, οὐκ
ἔξ ἀρσινόης τῆς Λουκίππου
λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ κορώνιδος
τῆς Φλεγυδὸς ἐν Θεσσαλίᾳ.
καὶ φασὶν ὄρασθαι ταύτης
ἀχράλων πτωχὸν δὲ, καὶ οὐδίας²⁰
συνελθεῖν. τὸ δὲ, πρὸς τῷ
ἱερῷ πατρὶος γνώμῳ ἐλατύνει,
ἵνα οὐ τῷ ἐλάτῳ ὑπὸ συνω-
κεῖν. ἀχράλων δὲ τὸν μὲν
ἀπαγγέλλεται κόρακα κα-
ταρᾶται. ὃς τῶς Λουκίπ-
που.

ὄντα, ἐποίησε μέλαινα. αὐ-
 τὴν δὲ ἀπέκτεινε. κακομέ-
 νος δὲ αὐτῆς ἀφ' ὧν τὸ
 βρέφος ἐκτῆς πυρᾶς, πρὸς
 5 χεῖρωνα ἢ κένταυρον ἦνεγ-
 κε. πρῶτον καὶ τὴν ἰατρικὴν,
 καὶ τὴν κωνελικὴν ὀρεφύ-
 μλιος ἐδίδάχθη. καὶ γυνόμλιος
 χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην
 10 οἰσκήσας αὐτὴν πολὺ, οὐ μόνον
 ἐκάλυψε πινὰς ἀφ' ὧν
 σκεῖν, ἀλλ' αὐτὴν χειρερὶ καὶ τοῖς
 ἀφ' ὧν θανόντας. πρῶτον ἄρ-
 θρινᾶς λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 15 βᾶν τ' ἰορρῶντος ἔνθα αἷμα.
 τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀριστερᾶν ἔνθεν,
 πρὸς φθῆραν αὐτῆς ὥπως
 ἔχῃ. τὸ δὲ ἐκ τῆς δεξιᾶν,
 πρὸς σπῶνθρον. καὶ διὰ τού-
 20 θου τὸν τεθνηκότα αὐτὴν χει-
 ρει. οὐρανὸν δὲ πινὰς λεγόμε-
 νοις αἰσῶσθαι ὑπὸ αὐτῆς,
 καὶ πανέα, καὶ λυκούργου.
 ὡς δὲ σπῶνθρος φησὶν ἐρεφύ-
 25 λην, ἰσπῶνθρον. ὡς δὲ τὰ
 καυπακτικὰ συγγράμματα
 λέγει, τυνδάρειον, ὡς φησὶ

in nigrum commutavit, & Co-
 ronidem gravidam percussit,
 & necavit. Ex qua, cum
 conflagraret, abreptum infan-
 tem ē pyra ad Chironem Cen-
 taurum alendum tulit: à quo
 etiam medicinam, & uenan-
 di artem perdidicit. Qui cum
 iā Chirurgicalis euasisset, atq;
 artē eiusmodi iampridē exer-
 cuisset, non modo quosdam ab
 interitu liberauit, sed etiam
 præmortuos in uitam reuoca-
 uit. Nam. cum à Pallade ef-
 fusū de Gorgones uenis cruo-
 rem accepisset, qui ē læuis
 defluxisset in mortalium per-
 niciem, quod autem ē dextris
 in conseruandis hominibus ute-
 batur: atq; huiusce opem in
 mortuis fuscitandis adhibere
 bat. Sed inueni quidem non
 nullos, qui ab eo reuocati in
 uitam dicuntur, Capaneum,
 ac Lycurgum. Vt autem Ste-
 sychorus ait, Eriphylen, Hippo-
 polytum, ut, qui Naupacti-
 ca conscripsit, Tyndareum.

Ganyasis Hymenæum. At
Orphici, Glaucum Minois fi-
lium, ut Mnesagoras ait: De-
um Iupiter ueritus, ne, si
mortales hanc medendi ratio-
nem adipiscantur, suis se ui-
ribus uicissim adiuuerint: sul-
mine ipsum interfecit. Quam-
obrem iratus Apollo Cyclo-
pas, quod Ioui fulmina com-
parassent, occidit, Quem,
cum Iupiter in Tartarum iā
iam deiecturus esset, Latonæ
precibus exoratus annum to-
tum ut ipse uiro mercede con-
ductus seruiret, imperauit.
Is autem Pheras ad Adme-
tum Pheretis filium se contu-
lit, apud quem seruitutem
seruiens armenta pascebat; ac
boues dominicas gemelliparas
omnes effecit. Sunt, qui, &
Arbareum quidem, & Leu-
cippum ex Periere Æoli fi-
lio natum esse dicant. Cy-
noræ autem Perierem fili-
um fuisse, & huiusce Oeba-
lum. Sed Oebali, & Bateæ

πανύασις. ὑμνιάειον. ὥς οἱ
ὀρφικοί λέγουσι, γλαυκὸν
τὸν μίνωος. ὥς μνηστήρας
λέγει. ξυῖς δὲ φοβηθεὶς μὴ
λαβόντας αἰδέσθωσι θάρσ
πέει, πρὶν αὐτῷ βοηθῶσιν
ἀλλήλοις, ἐκκρανίσαν αὐ-
τὸν. καὶ ὅτε ἔστω ὀργισθεὶς
ἄλλων κτείνει κύκλω-
πας, ὅτ' ἔκκραντον διὰ καί ο
τασκαλύσαντας ξυῖς δὲ ἐ-
μέλησε εἴπῃεν αὐτὸν εἰς
τάρταρον. δευθείσης δὲ
λατοῦς, ἐκέλευσεν αὐτῷ εἰ-
σαυτὸν, αἰσθῆναι διττῶσαι. ὅτι
δὲ, πρὶν κλονόμενος εἰς φόβος
πρὸς ἄδμητον τὸν φόβητος,
ῥύπνυ λαβόντων ἐποίμανε.
καὶ τὰς θηλείας ὅσας πα-
σας διδύματόκοις ἐποίησεν. 20
εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ἀφαιρέα
μὲν, καὶ λούκιππον ἐκ πόρι-
ρως γενέσθαι τῷ αἰόλου. πυ-
νόρου δὲ, περιέρην τῷ δὲ, οἷ-
σάλον. οἰσάλου δὲ καὶ νυί- 25
δος νύμφης βατείας τυνο-
δάρων, ἰαποκόωντα. ἰθα-

εἶωνα. ἰπποκόωντος μὲν οὖν
 ἐχρίοντο παῖδες δρυκλούς,
 σκαῖος* ἐμαρσφορος. οὐτὺ=
 χης, βουκόλος, λύκων. πῆ=
 5 ἑρος, ἰππῆδος, οὐρύς, ἰπ=
 ποκουσῆς, ἀλκίνοισ', ἀλ=
 κων. τοῦτοισ' ἰπποκόων. ἔ=
 χων παῖδας, ἰκαίωνα, καὶ
 τυνδάρεων, ὅβριβα λακκ=
 10 οδοῖμονος. οἱ δὲ φούργοι
 πρὸς Δίσιον, καὶ συμμα=
 χούσιν αὐτῷ πρὸς εὐθ' ὁμό=
 ροισ' πόλεμον ἔχοντι. καὶ γα=
 μὲν τυνδάρεως Δεσίου θυ=
 15 γατῶρα λήδαν. αὐτῆς δὲ
 ὅτε ἠρακλῆς ἰπποκόωντα, καὶ
 εὐθ' οὗτου παῖδας ἀπὶ κτει=
 νε, κατὰ ῥέχονται, καὶ πῶρα=
 λαμβάνει τυνδάρεως πλὴν
 20 βασιλείαν, ἰκαρίου μὲν ἦν,
 καὶ πόριβοῖα σὺμφως νηί=
 δος υἱοὶ ἄρρεσιν πίντε, θόας.
 δαμάσιππος. ἰμόσιμος, ἀλ=
 λῆτης, πείλεως. καὶ θυγα=
 25 τὴρ πηνελόπη. ὅν ἔφημεν ὅς
 ὄνως εὐς. τυνδάρεως, καὶ λῆ=
 δας, πμοῖσθα, ὅν ἔχεμος

Maidis Nymphæ Tyndareū,
 Hippocoontem, & Icarionē.
 At Hippocoontis filij fuere
 Dorycleus. Scæus* Emarsf
 phorus, Euryches, Bucolus,
 Lycon* Tebrus, Hippoibous,
 Eurytus, Hippocorystes, Al=
 cinus, Alcon. His permixtis
 filijs Hippocoon, Icarionē
 nem, ac Tyndareum Lacæ=
 dæmone eiecit. Hi vero ad
 Thestium eiekti confugerunt:
 Eiq; aduersus finitimos bel=
 lum gerenti opem tulerunt:
 Dein Tyndareus Thestij fi=
 liam Leda cepit uxorem.
 Rursus, quo tempore Hera=
 cules Hippocoontem cum libe=
 ris interemit in patriam rex=
 deunt: ac Tyndareus regnum
 accipit. Nati vero ex Icar=
 rio, & Peribea naidenym=
 pha, mares filij quinque Tho=
 as, Damasippus, Imeusimus,
 Aletes, Perilaus: & filia
 Penelope, quæ Vlyssi nupsit.
 Tyndarei autem, ac Ledæ fi=
 lij Tamandra, quam Echeneus

in coniugium duxit, Clytē
nestra : quam Agamemnon
uxorem habuit : Item Philo-
noe, quam Diana immorta-
lem esse fecit : Adhuc Iupi-
ter, qua nocte cum lēda in cy-
gnum uersus concubuit : ea-
dem quoq; Tyndareus illam
impleuit : deq; Ioue pollux,
& Helena, de Tyndareo au-
tem Castor procreati sunt.
Inuenio etiam autores, qui He-
lenam Nemesis, & Iouis fi-
liam fuisse dicant. Nam, cum
ea Iouis concubitum fugeret
in anserem mutatam fuisse, Io-
nem autem in cygnum uersum
coiisse memoratur, Nemesis
uero ouum ex eo concubitu pe-
perisse : Idq; cum in nemore
opilioni cuidam occurrisset,
ei, ut ad lēdam afferret, de-
disse : Hāc autē conditū i arca
reposuisse, et suo demū ipe or-
iā fuisse Helenā : eāq; pinde,
ac de se fuisse nata, educasse,
quæ cū formæ præstītia polle-
ret, eā Theseus rapuit, et Aethē

ἔλαβε . καὶ κλυταίμορσος,
ὅτι ἐλαβὼν ἀγάμέμνονα, ἔπι-
πε φιλοτόν, ὅτι αὖτε μιν ἐ-
δάνατον ἐποίησε . διὸς δὲ Ἀθ-
λάσσω ἐλθόντος ὁμοιωθεὶς
τῆς κύκω, καὶ κατὰ τὴν αὐ-
τῇ νύκτα τινδορέως ἐκ
διοῦ μὲν ἐλθόνθ' αὖ πολυιδού-
κην, καὶ ἐλαίην . τινδορέω δὲ
καὶ τῷ . λέγουσιν δὲ εἶναι το-
τε μέσσης ἐλαίην εἶναι, καὶ
διοῦ . τὰύτῃ γὰρ τὴν διὸς
φύγουσαν σκουσίαν, εἰς
χθῶνα τῇ μορφῇ μεταβα-
λεῖν, ὁμοιωθεὶς τὰ δὲ καὶ διὰ τῆς
τῷ κύκω, σκυλεύειν . τῇ
δὲ ὄν ἐκ τ' σκουσίαν ἀπο-
πλεῖν . ὅθεν δὲ καὶ τοῖς ἀλσέ-
σιν ὀρόντα πικὰ ποιμνία,
λήδα κομίζοντα δεῖσθαι . το-
τὴν δὲ κατὰ θεμλίην εἰς λάρ-
τα καὶ φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ
καθίκοντι γλῆνθ' αἰετοῦ ἐ-
λαίον, ὡς ὅτι αὐτῆς θυγατέ-
ρα θέλειν . γλοιμῆν δὲ αὐτῆς
τῇ καὶ λέει διατρεπὴν διὰ
σὺς ἀρπάξας, εἰς ἀδμήαν

ἐκόμισε . πολυδύκης δὲ ,
 καὶ κᾶστωρ εἰς ἀθῆνας ἐπι-
 στρατεύσαντες , εἰ ἄδου θῆ-
 σῶς ὄντος , αἰρουῖσι τὴν πό-
 λιν . καὶ τὴν ἑλένην λαμ-
 βάουσι . καὶ τὴν θουσίως μη-
 τέρα αἰθερὰν ἀγοισὶν αἰχμᾶ-
 λωτον . πτερυγίοι τε δὲ εἰς
 σπάρτην ἰῶντ' ἑλκίους χα-
 λωμον οἱ βασιλεύοντες ἑλλά-
 δος . ὅταν δὲ οἱ μνηστῆρες
 οἱ δὲ , ὀδυρὰς οὖς λαοῦ του .
 διομήδης τυδῶς . αἰτὶ λῶχος
 εἰσορός . ἀγαπίνωρ ἀγκάϊς .
 δίνελος καπανεὺς . ἀμφί-
 λῶχος κτεάτου . δαίλιος , Ὀ-
 νύων . μέγης , φυλέως . ἀμφί-
 λῶχος , ἀμφιαράου . μνη-
 σθῶς πετῶ . χείδης ἐπιστό-
 φου . πολυέσμος ἀγαθέϊκος .
 πλεέλεως ληϊτου . αἰασθῆ-
 λῶς . ἀσκάλαφος , καὶ ἰάλ-
 μῶς , ἄριος . ἐλεφάνωρ χαλ-
 κόδοντος . ὀμῆλος ἀδμήδου .
 πολυπότις , περὶ βαλῶν . λεον-
 τῶς κεραυνῶ . παρθαλείως
 καὶ μαχάων ἀσκληπιδίου .

nas abduxit. Deinde Pollux,
 et Castor comparato in Athe-
 nienses exercitu, cum ad Ply-
 tonis esset Theseus. Urbem
 capiunt: atq; Helenam recu-
 perant: necnon Aethram The-
 sei matrem captivā abducunt.
 Iam tum quoq; hi Græciæ res-
 ges Helenam uxorem pro se
 quisq; petunt: Spartam adve-
 nerunt. Procastium uero no-
 mina hæc fuisse leguntur.
 Ulysses laertiæ, Diomedes Ty-
 dei, Antilochus Nestoris, Age-
 penor Ancei, Sibeneus Cam-
 panei, Amphilochus Cteati,
 Thalius Euryti: Megeus Phy-
 lei: Amphilochus Amphiar-
 chi, Mnastheus Petei, Schem-
 dius Epistropi, Polyxenus
 Agasthenis, Penelus Leti,
 Ajax Oilai, Ascalaphus &
 Ialmenus Martis, Elephenor
 Chalcodontis, Eumelus Ad-
 meti, Polypoetes Pirithoi, Le-
 onteus Coroni, Podalirius,
 & Machaon Aesculapij, Phre-
 lostictes Ræcæus, Eurypylus

Euæmonis, Proteſilaus Iphicli
Menelaus Atrei. Aiax, et Teu-
cer Telamonis, Patroclus Me-
neæti Horæ turbâ conſpicatus
Tyndareus, ne, ſi ex tot cōpeti-
toribus, uni Helena i coniugiū
addiceretur, reliqui ſeditionē,
ac tumultum excitarent, perti-
meſcebat. Quo circa Vlyſſes,
quoties, inq̃t, illi ad penelopes
nuptias adipiſcēdas mihi adiu-
mento fore te pollicearis, talē
ego cū aīo meo tōnē inibo, ut
p̃ eā nulla oīno ſit iter procos
oritura diſcordia. Tum uero
Tyndareus, ubi ipſi latuſq̃ ſe-
opē p̃miſit, uniuerſos, iq̃t, vlyſ-
ſes p̃cos iuſiurādi religiōe ob-
ſtrīgito, ut, cū filiæ tuæ Hele-
næ de noſtri cœtu quēpiā ſpō-
ſum, delegeris, illi a nobis ad-
iumentū latū iri aduerſus eos
q̃ in ſponſū, mariū uē, ac ma-
trimoniū eiufmodi uim face-
rē conētur. Quod ubi Tynda-
reus audiuit, p̃cos ad Vlyſſis
cōſiliū p̃ficiendū uniuerſos p̃
eā iuſiurādi religiōnē cōpellu

λοκότης ποίαιτος. διενύπ-
λος, διαίμονος. πρωπί-
λαος Ιωλίκου. μενέλαος α-
ζέως. αἴας, καὶ πύκρος π-
λαμώνος. πάριουλος μενι-
πίου. τούτων ὁρᾷ τὸ πλῆ-
θος τυνδάρως, ἐδιδόκει,
μὴ κελεύσασθαι, σασσάτω-
σιν οἱ λοιποί. Ἐπαρχμῆεν
δὲ ὀδυσιῶς. ἐὰν συλλάβω-
ται πρὸς τὸν πηνελόπης αὐ-
τῷ γάμον, ἔπαρχμῆεν ἑρ-
πον-τινὰ, δι' οὗ μηδὲ μία ἔ-
νυθεται σάσις. ὡς ὑπῆρχε
αὐτῷ συλλάβασθαι, ὅτι τυ-
νδάρως, πάντας εἶπεν ὅσοι
κίσει τὸν μνηστῆρας ἐπιθῆ-
σειν, ἐὰν ὁ περικλυτὸς νυμ-
φίος ἀπ' ἄλλης τινὸς ἀδικοῦ-
ται πρὸς τὸν γάμον. αἰκού-
σας δὲ τῶν τυνδάρως, τὸν
μνηστῆρας ὅσοι κίσει, καὶ με-
νέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται
νυμφίον. ὀδυσιῶς δὲ πρὸς ἰ-
καρίου μνηστῆρας πηνελόπ-
πην. μενέλαος μὲν αὖτ' ὅσοι
λέγεις ὁρᾷ μὲν ἐχθρότητα.

καὶ κατὰ τινὰς νικῶσιν·
 ἐκ δούλης πειρώδης γένος αἰ-
 τωλίδος, ἢ καὶ δᾶ πόρ' αἰκου-
 σίλακος φησὶ, τηρῶδης, μεγα-
 5 πένδῃ. ἐκ κνωσίδας δὲ νύμ-
 φης κατὰ δὲ μῆλον, ξιφώδας
 μόν. τῆς δὲ ἐκ λυφίας γλυ-
 μιλίων παίδων, καὶ στῶρ μὲν ἢ
 σκεῖ τὰ κατὰ πόλεμον. πο-
 10 λυδεύκης δὲ πυγμῶν. καὶ δὲ
 πλὴν αἰσφείας ἐκλήθησαν
 ἀμφὸ τῶροι δίοσκουροι. βου-
 λόμενοι δὲ γῆμαι τὰς. λου-
 κίππου θυγατῶν, ἐκ με-
 15 σήνης ἀρπάσαντες ἔγνηται.
 καὶ γίνεται μὲν πολυδύ-
 κος, καὶ φοίβης, μνησίλειος,
 καὶ στῶρ δὲ, καὶ ἰλαείδας,
 καὶ ὠτῶν. ἐλάσαντες δὲ ἐκ
 20 τῆς ἀρκαδίας βουλείας με-
 τὰ τῆς ἀφαιρέως παίδων
 ἴδα, καὶ λυγκίας. ἐπὶ δὲ
 ποιοῖν ἴδα διελεῖν. ὁ δὲ,
 πρὸν βουῶν εἰς μὲν πρῶτα
 25 ρα. τῷ πρῶτου κατὰ φαγόν
 τος εἶπε τῆς λείας τὸν ἡμι-
 σον ἔσθαι, καὶ τῷ δὲ ὑτέρῳ

ac Menelaum qdē filiae suae
 sponsū declarat, atq; ēi ab Ica-
 rio Vlyssi Penelopē i cōiugiū
 p̄proscit. Menelaus itaq; ex He-
 lena Hermionē genuit, ei, vi, q
 dā aiunt Nicostriū ex Dule
 Pieride ab Aetolia oriūdā. Si-
 ne, ut Acusilaus ait ē Teridāē
 Megarēthem: sed ex Nympha
 Gnosia, Eumelo autore Xenoz
 damū p̄creavit, Cetera ē Læ-
 da natis Castor planē, rē mili-
 tarē exercuit. Pollux autē cœ-
 sticū pugnandi genus sectatus
 est: Atq; ambo ob fortitudinē
 Dioscūri quasi Iovis p̄les co-
 gnomēto dicti sūt. Qui cū Leu-
 cippi filias in matrimoniiū ha-
 bere cupent, ē Messenē raptas
 uxores abo sūt cōsecuti. Dein
 ex Polluce, ac Phoebe Mnesi-
 leus, at ē Castore, ē Ilaira
 Anogon nati sūt. qui cū socijs
 Ida, Lynceosq; Apharei filijs
 ab Arcadia bov̄ p̄rādā abegi-
 sēt, Idas arbitrio diuidēdā p̄-
 misere. Tū ille bov̄ in partes
 quatuor partitius, qui prior, Is

quit, deuorarit, buic prædæ
dimidium cessura est: postea
riori, reliquum: quo dicto
• Idas anteuerrens, priuatam
prius, & fratris deinceps par
tem absumpsit: atq; cum eo
prædam omnem Messenem as
uertit. Quare Dioscuri conf
ductis militum copiis contra
Messenam, cum illam, tum
etiam multam aliam prædam
simul abducunt, sed quercula
insidias Idam, Lynceumq; in
tercipere conabantur: Verum
Lynceus uiso Castore Idæ fra
tri significauit, atq; eum ille
necauit, At Pollux ipsos inse
cutus Lynceum, telum iacula
tus occidit. Inde Idam inse
quens lapide secundum caput
ab eo percussus oborta oculo
rum caligine concidit. Tum
Iupiter Idam fulminat, Pol
lucemq; in cælum agit. Pol
lux uero, immortalitatem re
nuit castore mortuo. At Iu
piter ambobus, alterius dies
bus, inter Deos, ac mortuos

τὸ λοιπὸν. καὶ φθάσας κα
τόν᾽ ἄλῳσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον
πρῶτον ἴδας, καὶ τὸ τῷ ἀ
δελφοῦ. καὶ μετ' ἐκείνου τῷ
λείαν εἰς μεσσηνίῳ ἦλασε. ὅ
δρα τὸ σκάντες δὲ ἔβη μεσ
σηνίῳ οἱ διόσκουροι, τῷ τε
λείαν ἐκκίνῳ, καὶ πολλῶν
ἄλλων στυγερῶν οἰσίων. καὶ τὸν
ἴδαν ὑπὸ στυγερῶν ἐλόντων, καὶ το
ν λυγκέα. λυγκὴς δὲ ἴ
δων καὶ στυγερὰ, ἐμύνησεν ἴδα.
καὶ κείνος αὐτὸν κτείνει. πρὸς
λυδύνκην δὲ ἐδιδόκει αὐ
τοῦς. καὶ τὸν μὲν λυγκέα
κτείνει τὸ στυγερὸν περιέμνησεν ὅ
δὲ ἴδαν δεικνύων, ἑλθόντες ὑπὸ
ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κα
φαλῆς, πίπτει σκοτωθεῖς
καὶ ξυρὸς ἴδαν κόραυτοῖ. πρὸς
λυδύνκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀ
νάγει. μὴ δεχομένη δὲ πρὸς
λυδύνκην. τῷ ἀθανασίῳ
ὄντι νεύρου καὶ στυγερῶς, ξυρὸς
ἀμφοτέρωθεν παρ' ἡμῶν, καὶ ὅ
ς ἐστι θεὸς εἶναι, καὶ ἐν ἀθαν
τοῖς ἔσθῃ. μετὰ τῶν δὲ

εἰς θεοὺς τῆς διοσκουρίας,
 τυνδάρεωσ' μετὰ πεμφάμε-
 νος μιν ἔλαον εἰς σπάρτην,
 τούτῳ τῇ βασιλείᾳ πῆ-
 ρ' ἔδωκεν. ἡλέκτροσ' δὲ τ' ἄ-
 τλαντος, καὶ διὸς ἰασίωσ',
 καὶ δαρδάνος ἐχλίωντο. ἰα-
 σίωσ' μὲν ἴδῳ ὄρα δὲ δῆμο-
 φος, καὶ δίλων καὶ ταρχύ-
 ιοναι τῷ θεῷ, κεραινοῦται.
 δαρδάνος δὲ ἰδὼ τῷ φανά-
 τῳ τῆ ἀδελφοῦ λυπώμε-
 νος, ἑμαυτὰ κεν ἀχλιδίων,
 εἰς τῷ αἰτίπῳρ' ἢ πειροί-
 15 ῃ λῦθε. ταύτης δὲ ἐβασι-
 λυε τεῦκρος ποταμοῦ σκα-
 μαίνου, καὶ νύμφης ἰδαίας.
 ἀφ' οὗ καὶ οἱ τῷ χώρῳ νε-
 μόμενοι τεῦκροι προσήγο-
 20 ροῦντο. ἄπο δὲ χεῖς δὲ ἄπο
 τῆ βασιλείας, καὶ λαβὼν μέ-
 φος τῆς γῆς. καὶ τῷ ἐκεί-
 νου θυγατὶρ' ἀβείτεια, δαρ-
 δάνος ἐκτίσε πόλιν. τελευ-
 25 τῆσαντος δὲ, τεῦκρου τῷ χώ-
 ρῳ ἀπ' αὐτῶν δαρδάνειαν ἐκά-
 λεσε. χερσίων δὲ πρὸ τῆς

esse concessit. Relatis ad
 superos Dioscuris Tyndareus
 accersito Sparten Menelao re-
 gnium tradidit. Ex Electra
 autem Atlantis filia, et Io-
 ue Iasion, Dardanuiq' gi-
 gnuntur, è quibus Iasion Ce-
 reren deperiuit. Eiq' uim in-
 ferre uolens fulmine ictus oc-
 cubuit. At Dardanus fra-
 tris interitu mæstus Samo-
 braee relicta in obiectam conti-
 nentem tranauit, ubi Teucer
 Scamandri fluminis, Idaeeq'
 nymphæ filius regnabat: ab
 eo, etiam, qui regionem illa-
 lam incolebant, Teucroi uoc-
 cabantur. Hic itaq' ab rege
 acceptus hospitio, atq' in re-
 gni partem admissus, Ba-
 team eius filiam sibi in con-
 iugium duxit, ac Darda-
 num urbem condidit. At
 postquam ex humanis Teu-
 cer excessit, uniuersam pro-
 uinciam Dardaniam appel-
 lauit: filios habuit duos Ilum,
 et Brichibonium, è quibus,

Ilus nullis susceptis libertis
extinctus est. Hinc Erichtho-
nius regni heres, duelaq; A-
styoche Simoentis filia Tro-
em creat. Hic deinde regnum
adeptus regionē a seipso Tro-
iam nūcupavit, et Callirrhoe
Scamandri filiam sibi collo-
cavit, ex qua Cleopatram fi-
liam sustulit. Mares autem
Ilium, & Assaracum, et Ga-
nymedem. Hunc autem ob cor-
poris formam raptum per A-
quilam Iupiter Deorum prin-
cernam in caelo constituit. As-
saracus uero ex Hieromnemē
Simoentis filia Capyn procre-
at. Huiusce, ac Themidis Ili-
filæ Anchises filius fuit. Cum
quo Venus ipsius amore fla-
grans congressa Æneam ge-
nuit, ac Lyrum, qui sine li-
bertis decessit, ilus cū in Phry-
giam peruenisset, atq; inibi ab
rege propositam certamen na-
ctus esset. Palæstra uicit, de-
ditq; illi rex præmij loco puē-
ros quinquaginta, & totidem

παίδων ἴλου, καὶ εὐχρόνιος,
ἴλος μὲν οὕτω ἄποις ἀπίδα
ναι. εὐχρόνιος δὲ διαδεξά-
μενος τὴν βασιλείαν, γήμας
ἀσινόχῳ τὴν σιμόντος, τε
κνοῖ φράδα. οὗτος παραλα-
βὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν
χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ποίαν ἐκεί-
λεσθαι. καὶ γήμας καλλιρ-
ρόην τὴν σκαμαῖδρου, γεν-
νᾷ θυγατὸρα μὲν κλεοπά-
ραν. καὶ δαίς δὲ, ἴλον, καὶ
ἀσπάρακον. καὶ γεννυμῆδην.
οὗτον μὲν οὕτω δὴ καὶ ἄλλος ἀ-
ναρπάξας ξυῖς δι' αἵθου-
δεων οἰνοχόων ἐν οὐρανῷ κα-
τέστησεν. ἀσπάρακον δὲ, καὶ
ἰδρόμυνήμης τῆς σιμόντος,
καί πους. τῶ δὲ, καὶ δέμιδος
τῆς ἴλου ἀγχίσης. ὧ δὲ ὄρα
πικρὴ ἐπιθυμία, ἀφροδίτη
συνελθούσῃ, αἰνεῖαν ἐλάνυ-
σε, καὶ λύρον. ὃς ἄποις ἀ-
πίδα ναι. ἴλος ὅς τις φρυγίαν
ἀφ' ἐκείνου, καὶ κατὰ λα-
βὼν ἑαυτὸν τῆ βασιλείας αὐ-
τόθι τε θάμνισι ἀπώνα, καὶ

πάλιν· καὶ λαβὼν ἄθλος
 πεντήκοντα κούρους, καὶ κά-
 ρας τὰς ἱσας δόντος αὐτῷ
 τῷ βασιλεῶς κατὰ χροσμόν
 5 καὶ βουῶν ποικίλιν· καὶ φρά-
 ραντες αἰῶνι πρὸς αὐτὴν κλι-
 θῆναι τὸ πῶν, πόλιν κτίξιν, εἰ-
 πετο τῇ βοῇ· ἡ δὲ ἀφικομέ-
 νη ἀδὶ τὸν λεγόμενον τ' φρυ-
 10 γίας· ἧς τῆς λῶφον, κλίνειν·
 εἰσα πόλιν κτίσας Ἴλος,
 ταύτῃ μὲν Ἴλιον ἐκάλε-
 δε· τῷ δὲ διὲ σημεῖον διέξα-
 μνος αὐτῷ τί φανῆναι μεθ'
 15 ἡμῶν· καὶ τὸ διίπετις παλλὰ
 διον περὶ τῆς σκλῆνῆς κείμε-
 τον ἐδείκαστο· ἡν δὲ τῷ με-
 γάλῃ τείπηχι· τοῖς δὲ πό-
 σι συμβεβηκός· καὶ τῇ μὲν δε-
 20 ξιά δόρυ διήρτη μλίον ἔχον·
 τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακράτην, καὶ ἄ-
 ρακτον· ἰσοεία δὲ ἡ πόλις τῇ
 παλλαδίου τοιούδε φέρει·
 φασὶ γέννηθεῖσαν τῷ αἰθι-
 25 ναῷ, πρὸς τείτωνι ἐρέφε-
 θαι, ὃ θυγάτηρ ἦν παλ-
 λας· ἀμφοτέρωθεν δὲ ἀσκού

puellas. Adhæc ex oraculi
 sententia discolorē bouē ad-
 iecit, monuitq; ut ubi ea proz-
 cubuerit, urbem conderet.
 Hic bouē ipsam insequitur, Ea
 uero, simulatq; ad Atrēs, quas
 si dicas Noxiæ Phrygiæ, tu-
 mulum peruenit: humi pro-
 cumbit: quo in loco Ilus ur-
 bem ab se conditam, Ilium no-
 minauit. Postea Iouem pre-
 catur, ut signum sibi aliquod
 ostenderet, postridie uero, ubi
 illuxit, ab Ioue demissum Pal-
 ladium ante tabernaculū con-
 spexit, id erat magnitudine
 trium cubitum: ac pedibus, ita
 compositis, ut ambulare uis-
 deretur, dextraq; elatam ha-
 stam, at leua colum, fusumq;
 gerebat. Huiusmodi de Pal-
 ladio narratur historia, aiunt
 natam Mineruam apud Triz-
 tonen, cui filia Pallas erat: e-
 ducari cœpisse, Vtrasq; autē
 fuisse rei bellicæ studiosas: et
 in contentionem aliquando
 deuenisse: Palladi iam iam

vulnus illatū Minervæ Iovem paucifacitum Ægidem op-
posuisse, eam vero territam
respexisse: atq; ita à Miner-
vâ vulneratam concidisse. At
Minervam eius de causa sum-
mo dolore affectam, simu-
lactum illi simile confecisse,
de Thoraci, pectoriq; eius,
quam perstimulerat Ægidem,
accommodasse, & apud Iovem,
honoris ergo constituisse:
Deinceps autem Ele-
ctram, per anni pestilentissimi
contagionem adhuc confugisse,
ac secum id Palladium
in terra Iliaca exposuisse.
Illum postea in huiusce me-
moriam templum ab se con-
ditum summopere coluisse.
Hæc hætenus de Palladio. Ce-
terum Ilius Eurydicem Adra-
sti filiam uxorem cepit, ex
qua Laomedontem genuit, cui
Strymō Scamandri filia nu-
pta fuit. Sed, & quorun-
dam testimonio, Placiam A-
trei ab illo ductam fuisse le-
gitur

σας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς
φιλονεικίαν ποτὲ περι-
δεῖν. μελλούσης δὲ πᾶσι
ἦεν τῆς παλλάδος, ἣ δὲ
φοβηθεὶς τὴν αἰγίδα
προσῆλθαι. τὴν δὲ, οὐλα-
σθεῖσαν αἰσθλέσαι πρὸς
τὴν αἰγίδα, καὶ οὕτως ἔσθ
τῆς Ἀθηνᾶς ἰσθῆσαν πε-
σεῖν. Ἀθηνᾶ δὲ περίλυτον
ἐπ' αὐτῇ χλομήν, ξόανον
ἐκείνης ὁμοιον κατὰ σκῶμα
ἔσθαι, καὶ περιῆλθαι τοῖς σῶ-
μοις, ὅν ἔδεισαν αἰγίδα. καὶ
πρῶτον ἰσχυρήν πρὸς τῶν
δῖν. ὕσθρον δὲ ἠλέκτρον κα-
τὰ τὴν φθοράν τούτῳ προσ-
φυγούσης, διαρρίψαι μετ'
αὐτῆς, καὶ τὸ παλλάδιον
εἰς τὴν ἰλιάδα χώραν. Ἴλιον
δὲ οὗτου ναὸν κατὰ σκῶμα
ἔσθαι πρῶτον. καὶ πᾶσι μὲν
τῆς παλλάδιου ταῦτα λέ-
γεται. Ἴλος δὲ γάμος δῖον
δίκῃ τὴν Ἀφροδίτην, λαομέ-
δοντα ἐγλήθηεν. ὃς χαμεῖ
στρυμνὸς τὴν σκαμάνδρον.
κατὰ

πατὰ δ' ἴππους ὠλακίαν
 τὴν ἀφ' ἑσέως. κατ' αἰῶνα δὲ
 Λαονίῳ. καὶ πεντοῖ παῖ
 δας μελ' ἰπιδωνόν. λαμπωνα,
 5 κλυτόν, ἱκεταῖονα. ποδάρ-
 κην. θυγατρός δὲ, ἡσιό-
 νην, καὶ κίλλαν. καὶ ἀσύν-
 χην. ἐκ δὲ νύμφης κελύ-
 βης βουκολίονα. πιδωνόν
 10 ὁ μὲν οὖν ἡὼς ἀρπάσσεια δὲ ἔ-
 ρωτα, εἰς αἰθιοπίας κομίζε-
 καὶ καὶ σεωελθούσας γενναῖ-
 παῖδας ἡμαθίονα, καὶ μέ-
 μενονα. μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆ-
 15 ναι ἴλιον ὑπὸ Ἡρακλείου,
 ὡς μικρὸν πρότερον ἡμῖν λέ-
 λεκται, ἐξασίλωσε ποδάρ-
 κην ὁ κλυτοῖς πρίαμος. καὶ
 χαμεῖ πρώτην ἀείδων τὴν
 20 μέροπος. ὃς ἦσαν τῷ παῖ
 ἀνδρὸς γίνεταί. ὅς ἔγχε
 σφόδρην τὴν κελύβην θυ-
 γατρός, ἣν περὶ τὴν ἀφ' ἑσέως
 νοῦν ἀπὸ φρενέων. πρία-
 25 μος δὲ ἀείδων ἐκδύς ὕρτα
 κῶ, δευτέραν ἔγχετο ἐκεί-
 νῃ τὴν δῖμας, ἣ ἦν π-

gitar. Nec desunt, qui Leu-
 cippi filiam habuisse in matris
 monio ferant. Hic mares quiz-
 dem Tibonum, Lamponem,
 Clytum, Icciaonem, & Po-
 darcem, feminas autem He-
 sionem, Cillamq; Astyochem
 procreavit. At ē Callybe nym-
 pha Bucolionem suscepit.
 Porro Tithonum, quod cum
 ardens, aurora præreptum in
 Æthiopiam abducit: Ib'q; cum
 eo congressa Hemaiobionem,
 ac Memnonem gignit. Post,
 ubi Troia ab Hercule, quo de
 paulo ante diximus, capta fus-
 it: Podarces cognomento Pria-
 mus regnam tenuit, ac primā
 coniugē Meropis filiā nomine
 Arisbam sibi coniugavit, ex
 qua Asfacū filiū creat: cui Ste-
 rope Cebrionæ filia nupsit,
 quā cū mortuam nimio luctu
 defleret, in mergum ac mutatus est. Mox Priamus Aris-
 ba collocata in matrimonium
 apud Hyrtæum, Hecubam se-
 cundā uxorem Dymantis, sic

ne, ut alijs placet, Cissei, vel,
ut quidam aiunt, Sangarij flu-
minis, & Meropes, filiam du-
xit. Nascitur autem ex ea pri-
mus Hector: Deinde, cum se-
cundum propediem esset pari-
tura filium, facem reapse ar-
dentem Hecuba parere, eumq;
omnem urbem Ilium depasce-
ret, atq; coneremaret, in som-
nis sibi uidebatur. Id ubi Pria-
mo uisum Hecuba recitauit.
Æsacum filium, hic statim ar-
cessi iubet ad se. Eum. n. Mez-
rops auus maternus somnij cō-
iectandis rationem edocuerat,
re pcepta, Æsacus pueri exis-
tiū illatarum esse fore respon-
dit. Proinde infantem expo-
ni iubet. Hinc priamus, simu-
lac puer in lucē p̄dit, familia-
ri exponendū tradit, asportan-
dūq; ī Idā montē, Huic seruo,
nomen Agelao, aut Archelao,
fuit, infans ut ab eo expositus
est, quinque dies ab urfa matris
tus est. Hic pueri natū inco-
lamē tollit, secum illū attulit

τοῦ φασι κισίως. ἢ ὥς ἔπε-
ροι λέγουσιν ἀγγαρίου πο-
ταμοῦ, καὶ μετώπης. γέν-
ηται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν
ἔκτωρ. δευτέρου δὲ γένε-
σθαι μέλλοντος βρέφους, ἔ-
δοξε ἐκείβη καὶ ὁ παρ' ὁμο-
λὸν τεκλῖν διὰ πυρρον. ὅτερον
δὲ πᾶν ἐν πινύμεσθαι τὴν
πόλιν, καὶ καίειν. μαδῶν
δὲ πρίαμος παρ' ἐκείβης τ' ἰο-
ῦν ἦρον, αἴσκιον τὸν υἱὸν με-
τεπέμψατο. ἦν γὰρ οὐδέποτε
τῆς πρὸ τῆς μικροπότηρος
μυόπος διδάχθεις. οὗτος εἰ-
πὼν τῆς πατρίδος γενέσθαι
τὸν παῖδα ἀπώλειαι, ἐκθεῖ-
ναι τὸ βρέφος ἐκάλει. πρία-
μος δὲ ὥς ἐλθόντῃ τὸ βρέ-
φος, δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκί-
τῃ κομίσονται εἰς ἴδην. ὁ δὲ, 20
οἰκίτης ἀγέλαος ὠνομάζε-
το, ἢ ἀρχέλαος, τὸ δὲ ἐκτε-
θει ἄπο τούτου βρέφος,
πένθ' ἡμέρας ἄπο ἀρκτου 25
ἐκράθη. ὁ δὲ σωζόμενον αἰ-
ρῶν, αἰαρεῖται. καὶ κομῖ-

παρ' αὐτῷ χρεῖον, ὡς ἴδιον
 παῖδα ἔρεφεν, ἀνομήσας
 παῖειν. γυνόμηνος δὲ νεανί-
 σκος. καὶ πολλὰν διαφέ-
 ρων καὶ λήτῃ, καὶ ῥώμῃ, αὐ-
 τῷ ἀλέξανδρος προσωνομά-
 σθη ληστὰς ἀμυνόμηνος, καὶ
 τοῖς ποιμνίοις ἀλεξίσκος.
 10 ὁ δὲ πρὸ ἔστι βοηδῆ (ας. καὶ με-
 τ' οὐ πολὺν χρόνον ἐσ' αἰῶ-
 ρε. μετὰ δ' αὖτε ἐγγλῆνησθε ἐκεί-
 νῃ θυγατρί (ας. μετὰ κρη-
 σῶν, λαοδίκην, πολυξένην
 καὶ σπείον. ἡ σπείον. ἡ σπείον.
 15 βουλόμηνος ἀρχόντων, τῶν
 μαθητῶν ὑπὲρ τοῦ διδασκῶν.
 ἡ δὲ, μαθητῶν οὐ σπείον. ἡ
 δὲ ἀρχόντων ἀφείλκτο τὴν
 μαθητῶν αὐτῶν τὸ πείδεν.
 20 αὐτῷ δὲ παῖδας ἐγγλῆνησθε
 δὴ φόβον, ἔλκον, πέμμο-
 να. πολίτην, αὐτῶν. ἡ πό-
 τον. πολύδωρον, ῥώϊον.
 25 δ' αὖτε ὅς ἀρχόντων λέγε-
 ται γυνεὴν κέναι. ἐκ δὲ ἄλ-
 λων γυναικῶν περιέρχεται
 οὐδὲς γίνονται. μελάντι πω-

et quasi filium suum, indito
 illi Paridi nomen, educavit:
 qui cū iam grandiusculus eva-
 sisset, et plerisque, et corpo-
 ris forma, et robore anteciret,
 et quod praedonum vim, incur-
 susque repelleret, et ouilibus
 custodiendis adiumento foret,
 Alexandri cognomētam pro-
 meritis est. Neque multo post
 tempore inuentos parentis ag-
 nouit. Post Paridem Hecuba
 filias peperit, Creusam, Lao-
 dicen. Polyxenā, et Cassan-
 dra, quā, cū Apollo in stuprū
 illiceret, uaticinādi facultatē,
 eam se docturum pollicetur.
 Haec autē ubi sunt educita, sui
 corporis copiam Apollini mi-
 nime fecit. Quare p Apollo, ut
 illius uaticina fide careret, ef-
 fecit. Post hosce filios adhuc
 Hecuba gignit, Deiphobū, He-
 lenū, Pāmonen, Politen, An-
 tikū, Hipponoum, Polydorum,
 Troilū, quē ex Apollinis cōcu-
 bitu natū eē ferūt. Sed ex ae-
 lijs coniugib. Priamo filij nati

cuntur, Melanippus Gorgiz
 ibon, Philamon, Hippobous,
 Glaucus, Agathon, Cœr-
 damas, Euagoras, Hippoda-
 mas, Mestor, Atlas, Doriclus,
 Lycas, Dryops, Bias, Chro-
 nius, Astygonus, Telestas,
 Euander, Cebriones, Melis-
 us, Archemachus, Laodocus,
 Ecbephon, Idomeneus, Hype-
 rion, Ascanius, Democoon,
 Arrhetus, Deioptes, Cloz-
 nius, Echemon, Hypirychus,
 Ægeoneus, Lysibous, ac Poly-
 medon. Filia vero, Medusa,
 Medesicasta, Lysimache, Ari-
 stodemus. Verum Hector An-
 dromachen Betionis, et Alexā-
 der Oenonē Cebronis amnis
 filiā ducit. Hæc à Rhea uatici-
 nadi cognitionē edocta Alexā-
 dro, ne ad Helenā nauigaret,
 prædixit. At ea minime psuadēs
 inquit, cum sibi vulnus illatum
 fuerit, ad eam uenturum, di-
 xit, quod eam ipsi mederi pos-
 set, intelligebat. præterea ne-
 minē. Hic autē rupta post Hele-

νηγίδων, θαλαίμων, ἱππο-
 βους, γλαῦκος, ἀγάθων, χερ-
 σιδάμας, θυαγόρας, ἱππο-
 δάμας. μῆτωρ. ἄτας. δρυ-
 κλος, λυκίαν, βί-
 ας. χρόμιος, ἀστυγονος τε-
 λῆστας, ἄαστρος, κεβριόνης,
 μέλιος, ἀρχήμαχος, λαοδό-
 κος. ἐχίφρων, ἰδομβροῦς, ὑπε-
 ρίαν, ἀσκήνιος, δημοκόων. το
 ἄρρητος. δαιόπιος, κλόνιος
 ἐχέμων, ὑπείρυχος. ἀγέων-
 οῦς, λυσίθρος. πολυμέδων.
 θυγατρός δὲ μέδουσα, με-
 δεσικαστή, λισιμάχη, ἀριστο-
 δέμων. ἔκτωρ μὲν οὖν αἰσθε-
 μέχην τὴν ἡπίωνος γαμέ-
 ῃ. ἀλέξαστρος δὲ οἰνάνην τὴν
 κεβρήνους τῆς ποταμοῦ θυ-
 γατρός. αὐτὴ παρὰ ῥέαν το
 τὴν μαυτικὴν μαθούσα,
 προὔλεγε ἀλέξαστρον μὲν
 πλεῖν ἀλλ' ἐλάνην. μὲν πεί-
 θουσα δὲ εἶπεν. εἰς φασγῆ
 πρὸς αὐτὴν, πρὸς αὐτὴν, ἔς
 μόνῳ γὰρ θάνατον δύ-
 ναται. τὸν δὲ, ἐλάνην ἐκ

ἀπαρτης ἀρπάζου. πολέ-
 μου μὲν δὲ ἑοίεσ'. τοξού-
 θη' τα ἄπο φιλοκλήτου τό-
 ξοις ἡρακλείαις, περ' οἰνῶ-
 5 νω ἐπινελεθύνεις Ἴδην. ἢ
 δὲ μνησικακοῦρα, θάραπυς
 σου οὐκ ἔφθ'. ἀλέξασθός
 μὲν οὖν εἰς ἑοίεσ' κομίζομε-
 νος ἐπιδύτο· οἰνῶν δὲ με-
 10 τανοήσασα, τὰ πρὸς θιγα-
 πείαι φάρμακα ἐφόρε· ἢ
 κατὰ λαβούσας αὐτὸν νε-
 κρὸν, ἐαυτῷ αἰνέτησεν. ἢ
 ὅρ' οἰνῶν ἰκτείνω, ἢ μου-
 15 σικλῶ, ὅσκει. ὃ δ' ἀπὸ πρὸς
 ποταμὸς ὤκιστο, καὶ τη-
 θύος. ὡς δ' ἀκουσίλαος λέ-
 γει, πυροῦς, ἢ ποσειδῶνος.
 ὡς δ' ἑπιδύτο, καὶ οὐρανῷ
 20 οὐρανῷ, οὗτος μετὰ τῷ γαμέ-
 ρῳ, λαδῶνος δὲ τῆ ποτα-
 μῷ θυγάτρει, αὐτῇ, δύο
 μὲν παῖδας ἐγέννησεν ἰσμε-
 νόν, καὶ πελάγοντα, εἴκοσι.
 25 δὲ θυγάτηρ αὖ, ὧν μὲν μῶν
 αἰγίνας, ὅπως οἰνῶν ἐκάλει-
 τα, ὅρ' ἔπειτα ζῶς. πρῶτην αἰ-

na è sparte, Troiaq; bella imp-
 petita: sagittis Herculeis à
 Philoctetè sauciatus. in Es-
 dam ad Oenonem remansit.
 Tum illa iniuriarum memor,
 Taridè curare nolle affirmat:
 Alexander igitur, cum in Tro-
 iam referretur occubuit. Mox
 Oenone, quam detrectatae
 medelae poenituerat, ad vul-
 nus curandum pharmaca des-
 ferebat, siquidem Oenone me-
 dendi, canendiq; artem callo-
 bat. Quae, ubi cum iam obij-
 se reperit. Sibi ilaqueo ui-
 tam finivit. Asopus uero am-
 nis Oceani, & Teibrys filius.
 sed Acusilaus, Perus, &
 Neptuni esse filium scribit.
 sed, ut alij. Iouis, & Eua-
 rynomes aiunt. Hic ducta Me-
 topè, quam Ladonis fluij
 filiam fuisse tradunt: duos fi-
 lios Ismenum, ac Pelagoniè,
 & uiginti feminas procrea-
 uit: Quorū uiam Aegnam, cui
 Oenone fuit nomen, ab Ioue-
 rapia Asopus querens Corin-

abum abijt: ubi à Sisypho raptum fuisse Ionem cognoscit. Iupiter autem, post insequentem Asopum, fulminatum, rursum ad sua fluentia remisit. Quemobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Ægiam illatam, in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Ægiam, Iupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de foris micis homines facit. Adhæc Æacus Endeidem Chironis filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij: Peleus, & Telamon. Phœretydes vero Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumque * Atrei filium, & Glauces * Crethei, fuisse ait. Atqui & Æacus cum Rhamathe Noe rei filia, in fontem, quod inscendi nollet, commutata est:

σωπὸς ἐν τῇ, ἥ καὶ εἰς κόρυθον, καὶ μαλακὴν παρὰ σισύφου τὸν ἡρώακότα εἶναι διὰ ξυῖς δὲ ἄσωτον μὲν καὶ ἄνθρωπος δὲ ἀνάντα, πάλιν ἡδὲ τὰ δίκαια ἀπὲρ πᾶσι βεῖδρα δὲ ἔσται μέγιστος καὶ ἐν τῇ ταύτου βεῖδρα αὐτὸν δρᾶς φέρονται. αἰχρον δὲ εἰς κομίνας εἰς τὴν τὰ τοιοῦτων λιγυρίαν νῆσον. νῦν δὲ αἰχρον αὐτὸν ἐκείνης κληθεῖσιν μέγιστος, καὶ γέναι παῖδες δὲ αὐτῆς αἰακὸν. τὸν τῷ ξυῖς ὅτι μόνον εἰ τῇ κίτῳ τὸν μύρμηκος αὐτὸν δρᾶς ἐπὶ αὐτῷ. γαμειδὲ αἰακὸς εἰδὴ δὲ, τὴν χεῖρα τὸς, ὅς τῳ αὐτῷ παῖδες ἄρχονται, πηδύστε, καὶ τελευτῶν. φέρεν δὲ φρεσι τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν πεδύσας εἶναι. αἰακὸς αἰχρον παῖδες, καὶ γέναι καὶ τῆς κρυφίας. μέγιστος δὲ αὐτῆς αἰακὸς, γαμειδὲ τῇ νηρείας, εἰς ἀνάντα.

γμείνῃ δ' ἔτι τὸ μὴ βούλειθαι
 αἰεθλῆναι· καὶ πικροὶ παῖδες
 φάσκον· ὅν δ' αἰεθλῆτατος
 αἰπότητων αἰακός· οὐδ' ἢ τιμῇ
 5 ἑλλάδα κατεχούσης ἀφθεί-
 ας δ' ἔτι πέλοπα, ὅτι συμφο-
 ρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς ἀρχαί-
 δων πολεμῶν, τιμὴ ἀρχαί-
 δων εἶλιν μὴ διωκόμενος,
 τοπρεσποινοσάμενος Ὀλίας,
 ἔκτειναι αὐτόν· καὶ δὲ-
 σπερε μελείφας· χρηστοὶ δ'
 δεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσε
 ὅσαι τῆς ἐνέστωτων κακῶν
 15 τιμὴ ἑλλάδα, ἐὰν αἰακός ὕ-
 πὸρ' αὐτῆς ὀχρεῖς ποδίσση-
 ται· ποδισάμενον δ' ὀχρεῖς
 αἰακός, τῆς ἀκαρπίας ἢ ἐλ-
 λὰς ἀπαλλάττεται· τιμῇ
 20 ται δ' καὶ παρὰ πολούτω-
 νι κλυτὰ τῆς αἰακός· καὶ
 τὰς κλεῖς τῆς αἰδοῦ φυλάτ-
 τει· διαφθόροντος δ' ἐν τοῖς
 αἰῶσι φάσκω, ὅν αἰδελφούς
 25 πύλαα, καὶ πελαμῶνα ἐπι-
 βουλεύουσι· ἢ λαχὼν κλυ-
 ρα, πελαμῶν συγγυμναστό-

iuni, & Phocum gignit. Sed
 & Hecus omnium pietatis
 servantissimus fuit, quomodo
 rem, cum Græcia inusitata
 frugum caritate premeretur,
 Pelopis causa, quod ipse Stym-
 phalum Arcadum regem bel-
 lo infestans, Arcadiam subi-
 gere minime posset. per simu-
 latam amicitiam ipsum intera-
 fecit, ac eius viscera membra-
 tim confecta disperfit. Deorū
 interea responsis tum Græ-
 ciam imminuentibus, malis crep-
 tam iri, scillius ergo preces
 effuderit Hecus, renunciā-
 nam est. quo per Hecum fa-
 cto, Græcia annonæ penuria
 liberatur. Quinetiam & a-
 pud inferos Hecus in summo
 esse honore perhibetur: & is
 Platonis claves servare pro-
 ditur. Quoniam vero Phocus
 in certaminibus præstare vis-
 debatur, fratres Peleum, &
 Telamonem insidias illi com-
 parasse, ferunt: atque ubi sor-
 te obvenerit, ut cum eo Telamon

A P O L L O D O R I

pari in ludo decertaret, dis-
 co caput illi ferit, & occidit,
 ac sublatum Pelco adiutore
 quadam in sylva occultauit.
 Demū uero eade detecta am-
 bo ex Ægina ab Æaco solum
 uertere compellantur. Te-
 lamon Salaminem ad Cy-
 ebreū Neptuno, ac Salamine
 Asopi filia natum peruenit.
 Is necato serpente, qui insus-
 lam, cuius ipse rex erat, des-
 nante: ac nullis post se res-
 lictis filiis moriens, regnum
 Telamoni concessit. Is, des-
 inde Peribœam Alcaiboi Pe-
 lopis filiam sibi uxorem cons-
 iunxit. Et, Hercules, ut il-
 li mascula proles nasceretur,
 à Dijs, precibus depoposcit:
 & post preces repente aquila
 apparuit, & enatum pue-
 rum Alacem nominarunt: Qui
 in bello contra Ilium Hæcu-
 lem socutus, Hefionem Lao-
 medontis filiam muneri acce-
 pit, ex qua sibi Teucrum
 procreauit. Ceterum Pelcus

μῆλον αὐτὸν βαλὼν δίσκο-
 ναι τὰ τῆς κεφαλῆς κτείνει,
 καὶ καμῖσος μὲν πηλείδης,
 κρύπτει κατὰ πτερεῦς ὕλην,
 φαραδείκτος δὲ τῆ φόνου,
 φυγὰς ἀπὸ αἰγίνης ὑπὸ
 αἰάκῳ ἐλαύνονται. καὶ τε-
 λαμῶν μὲν εἰς ἑλαμῖνα πα-
 ραγίγεται πρὸς κυχρεά τὸν
 ποσειδῶνος, καὶ ἑλαμῖνος
 τῆς αἰῶνος ὕπνῳ, κτείνεται
 δὲ ὅταν οὗτος αἰδοῦνται
 τῶν υἱῶν, ἡ δὲ αὐτὸς ἐβασι-
 λῶναι, καὶ τελευτῇ ἑταί-
 ρῳ βασιλεύει παραδίδωσι
 τελαμῶνι. ὁ δὲ χαμῆϊ πτε-
 ραῖος τῶν ἀλκίβου τῶ πτε-
 ροῦ. καὶ πρὶν ἑμῶν ἀν-
 χῆς ἡρακλείου ἵνα αὐτῷ
 παῖς ἀρῆναι γένῃται, φανεί-
 ος δὲ μὲν τὰς ἀνχῆς αἰ-
 τῆ, τὸν γεννηθῆτα ἐκάλει-
 ῶν αἰάκτα. καὶ στρατοῦ
 μῆλος ἡ δὲ τοῖσι πρὶν ἡρακλεῖ,
 λαμβάνει γέρας ἡσιόνημα
 πῶν λαμῖδοντος θυγατέ-
 ρα. ἡ δὲ αὐτῷ γίγεται πῦρ

κρος· πολλὰς δὲ εἰς φθίονα
 φυγὼν πρὸς εὐρυτίωνα τῆς
 ἄκτορος, ὑπ' αὐτῷ κοιθαίρεται.
 καὶ λαμβάνει τῷ αὐ
 5 τοῦ τῶν θυγατέρων ἀπὸ τῶν
 νῆων, καὶ τῆς χειρὸς τῶν ἐρί
 τῶν μοίρας, καὶ γίνεται θυ
 γάτηρ αὐτῷ περυσφόρη, ὃν
 ἔχοντι βόρρα καὶ περυσφόρη.
 10 οὐκ ἔστι δὲ καὶ τῶν θυγατέρων
 καλυπτομένη καὶ πρὸς μετ' εὐ
 ρυτίωνα ἐλθεῖν περυσφόρη
 καὶ τὸν σὺν ἀκόντιον, ὅρως
 πόντος τυγχάνει, καὶ κτεί
 15 νει ὅσον κῶν, πάλιν οὖν
 ἐκ φθίονα φυγὼν εἰς ἰαθκόν,
 πρὸς ἄκτορα ἀφικνέεται,
 καὶ ὑπ' αὐτῷ κοιθαίρεται.
 αἰωνίζεται δὲ, καὶ τὸν καὶ
 20 πελὶα κῶν πρὸς ἀταλά
 τῶν διαπληκίσας, καὶ αἰν
 ὁρμῆς ἀκόντιον γυνή, πε
 λίας ἀκόντιον, ποδὶ σπιν
 σίον πρὸς τῶν αὐτῶν λό
 25 γων. καὶ ὁνομαζομένη δὲ πε
 ρυσφόρη, πρὸς τῶν γυναικῶν αὐ
 τῶν πῶν αὐτῶν ἔστι, μέλλουσα

Phobiam ad Eurytionem Ae
 etoris filium exulatum abiit,
 a quo postea expiatus Antio
 gonem illius filiam in matrimo
 nium cepit: atque in tertiam
 am regni partem adscitus est.
 Mox Polydoram filiam genuit,
 quam Bora Perieris filia
 nuptui dedit. Inde in ca
 lydonij Apri uenationem cum
 Eurytione simul egressus, pro
 cussus in aprum telo Eurytione
 nem ferit, cuiusque fortuito ictu
 cecidit, rursus itaque a Phobio
 Iolcum ex fuga ad Acastum
 sese recepit, ab eoque lustratur.
 Adhuc cum Atalanta ludis
 in Peliae regis honorem instia
 turis palaestrica pugna decora
 tauit: ubi Astydameas Acasti
 coniux Pelci amore correpta,
 ad eum literas de concubitu
 dedit: quae, quoniam
 iam id illi persuadere non
 potuit, ad eius etiam uxore
 rem misit, qui a Pelio,
 Steropem Acasti filiam pro
 pedem ductam iri illi renunt

tiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Pelcum insuper Acasto, quod eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam absenecandum esse censuit: at eum in Pelium montem uenatum abducit. Inde coorta de uenatione controuersia, Pelcus quidem captarum ab se ferarum desectas linguas intraperam reponebat. Aliqui Acasti comites eas capientes, Pelcum uelut nihil uenatum irridere. Is autem quoique linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se uenatum esse dictitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset: Acastus reliquit, eiq; sublatum ensen in boum fimo celauit, et abiuuit. Is, deinde ex perrextus, interea dum ensen queritat, a Centauris comprehensus iam iam moriturus.

πηλέας γαμείν, σφόδρην τὴν αἰγὴν σου θυγατέρα. καὶ εὖτε ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγρόν τις αἰάτῃει. πηλέως δὲ πρὸς ἄκασον καταβύδεται, λέγουσα ὑπ' αὐτῆς παρὰ στυγασίας πειράσθαι. ἄκαστος ἀκούσας, κτείνει μὲν, ὃν ἐκείνη φησι, οὐκ ἠβουλίστην. ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήρας εἰς τὸ ἰοπύλιον. ὡς δὲ ἀμίλλης πρὸς θήρας γλυκομῆναι, πηλὸς μὲν ὦν ἐν χειρὶ τοῦ θηρίου, τὰς γλώσσας τοῦ τρωτικῆς μῶν εἰς πῆρας ἐτίθει. οἱ δὲ ἐς μὲν αἰγὴν σου τὰ τῶν χειρῶν μῆναι κατεγέλαν ὡς μὲν δὲ περὶ θρόνον τῆς πηλέως. ὁ δὲ τὰς γλώσσας παραχρῆμος ὅσας εἶχε ἐκείνοις τὸ ζῶντα ἔφη, περὶ θρόνον. ἀρχοι μὲν τῶν αὐτῆς ἐν τῷ παλῖν, ἀρχιπῶν ἄλλων, καὶ τῶν μάχων αἰτῆς τῶν βοῶν κόπρον κρύψας, ἐπαρῆτο ὁρᾷται. ὁ δὲ, ἰδὼν αὐτὸς καὶ τῆς τῶν μάχων, ἔπει-

τῆς παντὸς ἑκταλὸν
 φθίσι, ἔμελλεν ἀχλὺν
 ὀδοῦ, σφίξεταί δ' ἅπτο χεί-
 ρας οὐτός, καὶ τὴν μάχην
 5 ροῦ αὐτῆς ἐκστῆις, καὶ ὅθεν
 ῥῶν δίδωται γαμεῖ δὲ, ὡς λέ-
 λικθ', παλὺς αἰπρόν τιν' ἔ-
 δρυτιανός, ὅς ἦς αὐτῷ γί-
 νεται πολυπόνη, ὅν ἔχαιε,
 10 αὐτὸς ὀρχεῖσθ' ἅπτοταμος ἐπὶ
 κληκτῶν ἑπεύραυλός,
 ὅς ἦς ἐμὲ δῖον τεκρόει αὐδῆς
 δὲ παλὺς γαμεῖ δὲ τὴν
 νηϊὸς παρὶ τῆς τοῦ γάμου
 15 ἑλῶς, καὶ ποσειδῶν ἕλκεν. δὲ
 πῶς ἡ βασιλεύουσα ἑσπέρου
 τὸν ἐκ τῶν τῶν γέννησιν τα-
 κρεῖται, καὶ παρὸς, ἀπὸ ῥόν-
 τα ἐν ἰδίᾳ δὲ παρὸς δῖος ὀρμῶν
 20 ὅς ἐστι τὴν τῶν τῶν σπῶν
 σίαι, εἰρηκίται περὶ δὲ τῆς
 ἐκ τῶν τῶν αὐτῷ γέννησιν
 τα, οὐραῖα δὲ μὲν δὲ τῶν
 25 κῆς δὲ λέγοιτο, μὲν δὲ τῶν
 αἰνῶ δὲ τῶν δὲ αἰνῶ δὲ τῶν
 τῶν δὲ τῶν δὲ αἰνῶ δὲ τῶν
 ὀρμῶν δὲ τῶν δὲ αἰνῶ δὲ τῶν

erat, uerum hic à Chirone
 seruatur in columis, eidemq;
 quaesitum, ac repertum ensen
 condonauit. Peleus uero, ut
 supra dictum est, Antigonem
 Eurytionis patre procrea-
 tam uxorem duxit, de qua
 sibi Polydoram gignit, quam
 postea Sperchio flumini co-
 gnomento Boro Perieris filio
 uxorem collocauit, ex qua
 Menesthios natus ē, Sed et al-
 terā duxit, Theti Peleus nepē
 Nerei filiam, de cuius matri-
 monio Iupiter, et Neptunus cō-
 tenderūt. At cū Thetis ē se prae-
 filiū patre futurū esse prae-
 stantiorē p̄dixisset, abstinuisset
 Iouē illius nuptias ferunt,
 nec defunt, q; scribāt ad eius
 cōplexum iā iam p̄deūti Ioui
 Prometheus dixisse, natum ex
 ea caelo d̄naturū. Sūt et, q; me-
 morent Thetis Iunonis moni-
 tu, persuasam Iouis concubitiū
 euasisse. Hinc iratum Iouem
 uoluisse, ut ea mortalis iuri
 coniugio lotaretur. Chiron-

nis itaq; consilio eam compre-
hendendi, ac detinendi ratio-
nem Peleus inijt: eam itaq;
cum in uarias se formas com-
mutantē obseruasset, corripit,
quæ cū interim ignis, interim
aquæ, modò et feræ uultū cas-
peret, non eā prius, quàm pris-
tinam formam recepisse uis-
det, remissa. Hanc demum
in Pelio monte uxorem sibi co-
pulauit: atq; inibi Dij conui-
uio excepti suo quisq; munere
matrimoniu cōmendarūt. Nā
Cbirō basta fraxinea Peleū,
Neptunus equis Balio, et Xan-
thum. Vulcanus ense, ac reli-
qui, alijs munerib. cōdonarūt.
Hi uero Dij imortales fuere.
Post ubi Thetis conceptū ē Pe-
leo partū edidit, cū imortalem
factura clam pelco p noctē in
igne abscondit, et qcqd paternæ
ī eo mortalitatis erat, excoque-
bat, p diē uero, ambrosia puer-
rū inugebat. At Peleus p obs-
eruationē palpitantē natū in
igne cōspicatus, iclamenta. Tū

σου αὐτὴν σπασαίνουσαι. χεί-
ρωνος δ' ἐν ἑσπερίῳ πηλὴ
συλλαβεῖν, καὶ κατέχειν αὐ-
τὴν μεταμορφωμένην, ἐπιτη-
ρεύσας, σπασαίνουσαι. γνομί-
ναι δὲ ὅτι μὲν, πύρ. ὅτι δὲ
ὑδὼρ, ὅτι δὲ θηρίον, οὐ πρό-
τῳ αὐτῇ, πρὶν ἢ τὴν αὐ-
τῇ μορφήν, εἶδεν ἑσπερίῳ
βούλῃ. γαμεί ὃ αὐτῇ πηλὴ. 10
καὶ καὶ θεοὶ τ' ἄλλοι οὐδ' ἄνθρω-
ποι καὶ θύμνηται. καὶ δίδωσι
χέρων πηλὴ ὄδῳ μέλινον,
ποσειδῶν ἡ ἑσπερίῳ βάλανον,
καὶ ξανθόν. ἡ φαιστός ἡ μάχαι-
ραι, καὶ οἱ λιπαροὶ ἑσπερίῳ, αἰσά-
ντατοι δὲ ὄντες οὗτοι. ὥς δὲ ἡ
χλὴνσε θεῖς ἐκ πηλῆος
βρέφος, αἰσάντατον θεοῦ
ποσειδῶν, κρύφα πηλὴ 20
ὥς εἰς τὸ πύρ ἐγκρυβούσας
τῆς νυκτὸς, ἐφθίρει, ὃ ἡ
αὐτῇ θνητὸν παρῶν. μετ'
ἡμέρας δὲ ἔχρινε ἀμβροσίῃ.
πηλὸς δὲ ἐπιτηρεύσας, καὶ αἰ-
σάνατον τ' αὐτῇ δίδωσι
ἑσπερίῳ, ἐσπερίῳ. καὶ

Δίης καλυθεῖσθαι τὴν περ
 αἵρεσιν πλειῶσαι, νῆπαι δ' ἔ-
 παυσε ἀρλιποῦσα, πρὸς
 νηϊδᾶς ὡχθεῖ, κομίζει δ'
 1 τὸν παῖδα πρὸς χείρωνα πη-
 λούς. ὃ δ' λαβὼν αὐτ' ἔρρε-
 φε σπλάγχθοις λεόντων.
 καὶ σπᾶν ἀγρίων, καὶ ἄρ-
 κτων μυελούς, καὶ ὠνόμα-
 2 οῖσεν ἀχιλλεία. πρὸ τῶν δ' ἔ-
 ὅτομα αὐτῷ λιγύρων. ὅτι
 τὰ χεῖλα μαρτὶς οὐ προσή-
 τευκε. πηλὸς δ' ἐμὲ τῶν
 τὰ σὺν ἰάδονι, καὶ διοσκου-
 3 ροῖς ἐπὶ ῥησὶν ἰωλκόν. καὶ
 ἔστυδ' αἰμαρ τὴν ἀνέστου γυ-
 νῆκα φοιτᾷ. καὶ διελὼν
 μέλα, δύνανται δ' αὐτῆς τὸν
 στρατὸν εἰς τὴν πόλιν. ὡς δ'
 4 οἱ γλῶττι εἰναετῆς ἀχελούς
 κάλχατος λέγοντος, οὐ δύ-
 ναται χωρὶς αὐτῆς ῥοίατος
 αἰρεθῆναι, Δίης περὶ δὲ
 5 ὅτι δὲ στρατοδόμῳ αὐτῶν
 ἀρλιποῦσα, κρύψατο ἐοδῆτι
 γυναικίᾳ, ὡς πρὸ δῖον πρὸ
 6 θεοῦ. καὶ κείνῳ φερόμενος τῷ

Thetis quo minus uotum ex-
 pleret suum, impedita, reli-
 cto in fantalo, ad Neréidas
 abiit. Tum Pelcus sublatum
 in manibus, puerum ad Chiro-
 nem tulit, quem ille acceptum
 leonum uisceribus, aprorumq;
 et arforum medullis enutruit,
 eumq;, cui Ligyron antea no-
 men fuit, quod mammis La-
 bra minime admouisset, Achil-
 lem nominari uoluit. Post hæc
 Peleus Iasonis & Dioscuroꝝ
 adiumento Iolcum expugnauit:
 Astydamiāq; Acasti cō-
 iugem occidit, ac distractis il-
 lius mēbris per eam intra ur-
 bem traduxit exercitum. Vbi
 demum nonum Ætatis suæ an-
 nū expleuit Achilles, calcban-
 te Troiam sine ipso capi non
 posse, prædicante, Thetis, quod
 filium eo in bello militantem
 interiturum omnino præuidis-
 set: muliebri ipsam ueste con-
 textum in Scyron insulam Ly-
 comedi pro puella incorrupta,
 ac virgine perductum com-

mendavit, ibique agens adolesc-
scens, Deidamiam regis
filiam comprimit: ex qua Pyr-
rhum filium extulit, qui nouo
postea nomine Neoptolemus
est appellatus. Ceterum Vlyf-
ses, quando ei apud Lycome-
dem esse Achillem, indica-
tum fuit, quæsitum tuba usus
inuenit: Ad hunc itaque modum
Achilles ad bellum Troianum
perductus est: Ad quod etiam
Phoenix Amyntoris filius il-
lum comitatus accessit. Hunc
à Clytla patris pellice, ut de
stupro interpellata falso insi-
mulatum pater oculorum luce
priuauit. quem Peleus ad Chi-
ronem, ductum, ab eoque cum
ratum oculorum luce recupera-
tata Dolopum regem consti-
tuit. Insuper Achilli Patro-
elus Menæcij, ac Sibeneles
Acasti, siue, ut alijs placet, Pe-
riapidis Pheretis filij, uel, ut
Philocrates inquit, Polymeli Pe-
leo naeti, filius, comes accessit.
Is Opuniæ delatus, in Talorū

λυκομήδιδ' θυγάτηρ' εἰσὶ δὲ
μεία μίγνυται. καὶ γίνεται
παῖς πυρρὸς αὐτῷ, ὃ καλε-
θεῖς νεοπτόλεμος αὐτοῖς. ὃς
δυσὸς δὲ μινυθείτα παῖς
λυκομήδιδ' ἐστὶν ἁγχι λεία
σαλπὶς γ' χρηστόμενος ὄρε.
καὶ ὄρεον τὸν πόπον εἰς τοῖα
ἔλθῃ. σπεύπειτο δὲ αὐτῷ
φοῖνιξ ὁ ἀμνιότορος. οὗτος
ἔπειτ' ἐπὶ πατρὸς ἐτυφλώθη
καταφουσκελίης φθορᾷ
κλυτίᾳ τῆς τ' πατρὸς παλ-
λακίδος. παλὸς δὲ αὐτοῖς
πρὸς χεῖρωνα κομίζας, ὅτε
κείνου θύρα πρυθείτα τὰς
ὀφθαλμοὺς, βασιλῆα κατέσχευε
λόπων. σπεύπειτο δὲ, καὶ
πατρὸς κλονὸς ὁ μινωϊτίου, καὶ
δενέλης τῆς ἀκείνου, ἡ πε-
ριόπιστος τῆς φέρους, ἡ κα-
τάπερ φησὶ φιλοκράτης,
πολυμήλου τῷ πηλέως. οὗ-
τος εἰ ὁ ποῦντι διενεργεῖς
εἰ παιδὶα πᾶσι ἔσχατα
λων παῖζων παῖδε κλυτῷ
νυμνὸν τὸν ἀμωιδάμαντος

αἰκῶν ἀπέκτεινε. καὶ φυῶν
 μὲν τῷ πατρὸς, πρὸς πηλεΐ
 κατὰ δὲ καὶ ἀχελείας ἐρώ
 μνος γίνεται. κέκροτο αὐτὸ
 5: χθονὶ συμφυὲς ἔχων σῶμα
 αἰσθητὸν, καὶ ὁρατὸν, τῆς
 ἀπικῆς ἐκασίλουσε πρῶ
 10: τος. καὶ τὴν γῆν πρῶτον
 λεγόμενῃ ἄκτῃ, ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἰοκακροπία ὠνόμασεν. ὅς τῳ
 15: τυφασὶν ἔδωκε τοῖς θεοῖς πό
 λιν καὶ καταλάβειν, εἰ αἶψά
 ἔμελλον ἔχειν. τιμὰς ἰδὲ αὖ
 20: ἑκάστος. ἢ κεν ἦν πρῶτος πο
 25: τος σφιδῶν ὡς τὴν ἀπικῆν. καὶ
 30: πλάξας τῇ τελευτῇ κατὰ
 μέσῃ τὴν ἀκρόπολιν, αἰε
 35: φωνε δαίλασσαν. ἢ νῦν ὅρε
 40: χον ἰδεῖν καλοῦσι. μετὰ δὲ τῷ
 45: 50: τοτον ἢ κεν ἀθηνᾶ. καὶ ποιη
 55: 60: τῇ τῆς καταλήψεως κέ
 65: 70: κροπα μάρτυρα, ἐφύπνυ
 75: 80: σεν ἐλάϊα. ἢ νῦν εἰ τῷ παν
 85: 90: ὁροσφῷ δίκνυται. γρηγο
 95: 100: ρως δὲ ὁρίσθαι ἀμφοῖν πόλιν
 105: 110: τῆς χώρας, ἀθηνᾶν, καὶ πο
 115: 120: σφιδῶνα διαλύσας ἑοῖς, καὶ

ludo Chysonymum Amphida
 mātis filiū imprudenter occidit:
 atq; i exiliū actus cū patre, à
 Peleo domi i cōtubernio acces
 ptus Achillis Amasius effici
 tur. Porro Cecrops Indiges,
 ac geminus idest humano; si
 mul, ei serpētino corpore præ
 ditus in terra Attica primus
 regnavit, & quæ prius Aeth
 dicebatur, de suo ipsius uocabu
 lo cecropiā dici uoluit. Sub eo
 quoq; Deorū fuisse decreto cō
 cessam aīni urbī occupandas
 rū priātem, sanè in qb. potiss
 mū priuatos honores unus qsq;
 adipisci posse uideretur. Pri
 mus igitur Neptunus i Atticā
 uenit, ac percussa iridēte ad me
 diā arcē terra, fretum repente
 exiit: id loci erecti beidē uocāt
 post hūc aut Minerva cōparu
 it: quæ lecto à se Cecrope oc
 cupatiōis suæ iudicij teste, oleā
 è terra pduxit, quæ nostra ēi
 ætate uisitur i Pandrosio. Co
 orta deinde inter utrunq; con
 tentione, ac lite de urbe, Iupis

ter Minervam; Neptūmūq;
inter se pucavit, iſq; , non , ut
quidam memōrant , Cetrōpē,
Cratūmūq;, nec Erichtheum,
ſed duodecim Deos huiuſce
cōtrouerſiæ iudices dedit, quo
rū ſententiā urbs Athenæ Mi
neruæ adiudicatā fuit; quā
tū primū ab ea oleam Cetrō
pis teſtimonio productum fuiſ
ſe percepit. Minerva itaq;
de ſeiſſa Athenis nomen im
poſuit, ac Neptūnus intrum in
modū iratus Thriāſium cum
putum peſſime afflixit: atq; Ae
licum uniuerſum pelago inani
dauit. Adhæc Cetrōps Agrau
lō Aſtæi filia in coniugium
ducit, ex eūq; marem quidem
ſuſcepit, Eryſichthonem, qui
ſine maribus liberis ē uitā deſ
ceſſit, filias uero, Agraulon
Herſen: & Pandroſon. At
ex Agraulo, ac Martē gignit
iur Alcippe. Hunc uim in
ferre Alirrhobius Neptūni,
& Eurytes Nymphæ filius a
Martē deprehenuſ occidit.
quāobre

ταὶς ἑδωκεν· οὐχ' ὥς εἰ ποτὶ
τινὲς κέρροπα, καὶ κροκόν.
οὐδὲ ἐριχθία. θεοὺς δὲ καὶ
δωδεκα: καὶ τούτων δικα
ζόντων ἡ χώρα τῆς ἀθηνᾶς
ἐκείνη. κέρροπος μορτυρὸς
σαρκος· ὅτι πρῶτον τὸν ἐ
λάλει ἐφύτευσεν. ἀθηνᾶ
μὲν οὖν ἀφ' ἐαυτῆς τὸν πό
λιν, ἐκάλεισεν ἀθηνᾶς. ποιο
σεύδων δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς,
τὸ θεμέσιον πεδίον ἐπεκάλυ
ψε, καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀφελον
ἐπορεύσεν. κέρροπος δὲ γάμας
τὸν αἰκταίου κόρην, ἀγρᾶυ
λον· καὶ δὲ μὲν ἔχεν ἐρυ
σichthonα. ὃς ἄπικρος μετὰ
λαβε. θυγατρός δὲ ἀγρᾶυ
λον ἐρῶν, παύροπον, ἀ
γρᾶυλα μὲν ὄν, καὶ ἄρεος ἀλ
κίπην γένετα. ταύτην Γλα
ζόμλος ἀλιρρόβιος ὁ ποσει
δώνος καὶ νύμφος ἀνδρὸς
ἑσπερίδος φεραδὲς κτεί
νετα. ποσειδῶν δὲ εἰ ἀρεΐφ
πάγω κείνετα. δικαζόν
των τῆς δωδεκα θεῶν ἄρην,
καὶ

καὶ ἀχλύεται· ὁρῶν δὲ, καὶ
 ὁρῶν κέφαλος, οὐδ' ἀκαθεῖ
 σται ὡς ἔρπασε· καὶ μίξει
 σται ἐν σεία, καὶ δα ἐλίνυ
 5 σε πιδωνόν· οὐ καὶ ἐξελίε-
 το φαίδων· τούτου δὲ αὐ-
 τοῦ· τῷ δὲ σείοντος, ὅς ἐκ
 σείας ἐλθὼν εἰς κλικίαν,
 πόλιν ἔκτισε κλικίδει· καὶ
 10 γήμας* Ἰακώκην τὴν με-
 γαλῶν κινύραν τῇ αὐτο-
 ρίαν βασιλεία ἐλίνυσε· κί-
 νύρας αὐτὸς ἐν κύνρω, πα-
 ραχλινόμνος σὺν λαῷ ἔκτι-
 15 σε παφόν· γήμας δὲ ἐκί-
 μεδάρην κορυπυγμαλίω-
 τος κυπρίαν βασιλέως, ὅς ἐν
 πόρον ἐλίνυσε, καὶ ἄδωνις·
 πρὸς δὲ τούτοις θυγατράς
 20 πόρσεδίκην· λαοχόρην καὶ
 ἑραπίαν· αὐταὶ δὲ δὲ μῦ-
 ναν· ἀφροδίτης ἀλλοτείσις
 ἀφροδίτη στυδὴν ἐλίνυσε, ἣ
 βίαν ἐν αἰγύπτῳ μετήλλα-
 25 ξεν· ἄδωνις ἦ ἐν πόλιν ὦν,
 ἀπὸ τῆς πόλεως χέλε· πόλιν γὰρ
 ἐν δίκῃς ἔτι σὺν, ἀπὸ δα

quāobrem Neptunus Mariē i
 Ariopago cadis reum agit: Is
 duodecim Deorū semētia iudi-
 catus absoluitur: ac Cephalus
 Herfes, et Mercury filius fuit
 quē cū Aurora supra modum
 amaret, correptū secū asporta-
 vit i Syria, ubiq; illius cōcubitu
 grāvida fit: et Tithonū peperit
 cui Phaëthōtem filiū fuisse p-
 dūt. Huius aut fuit Astynous,
 ex quo, Sādocusq; ē Syria pfe-
 ctus in Ciliciam, Celenderim
 urbem cōdidit: duclaq; in ma-
 trimonium* Ithanace Megef-
 sari filia Cinyram Assyrio-
 rū regē procreavit. Hic Ciny-
 ras cū in Cyprū se cōtulisset,
 cū populo, paphū cōdidit, Du-
 elaq; inibi uxore Metarme
 Pygmaliois Cypru regis fi-
 lia oxyporū, et Adonin genuit:
 Necnō filias Orsedicen: Lao-
 gorēq; et Brasiā ex eadē sus-
 cepit. Ha vero ob Veneris
 irā alienigenis pmiste uiris
 uirā i Aegypto cū morte cōmu-
 tarūt. Adonis aut puer adhuc,

Diane iracūdia, in uenatione
ab apro percussus interiit. Hūc
Hesiodus Phœnicis et Alphe
sibææ filiū fuisse ait, Panyas
suis uerò de Thoonte Assyrio-
rum rege, qui Myrrham fis-
liam habuit, natum refert.
Hæc myrrha per iram Vene-
ris, quod eam nibili faceret,
patris amore corripitur: atq;
usa nutricis opera, cum inscio
patre noctes duodecim concu-
buit. Is: ubi rem sensit, striz-
eto in filiam ense impetum fe-
cit, quæ, cum iam comprehen-
deretur. Deos rogat, ut nus-
quam appareat. Tum Dij il-
lam miserati in arborem sui
nominis commutarunt: ac de-
cimo post mēse rescissas arbo-
re, Adonim ex ea filium ortum
fuisse ferunt. quem Venus
formæ ergò infantem adhuc
clam deis in arca occultatum,
anta Proserpinā constituit,
quem simulac illum conspes-
xit, se redditurum negauit.
Delato ad Iouem iudicio, tres

νε, ἡσιόδοος δὲ αὐτὸν, φοίνι-
κος, καὶ ἀλφεισιβοῖας λέ-
γει. πανύκσις δὲ φησι θύαο
τος βασιλείας ἀστυρίαν, ὃς
ἔχεν θυγατὶρά σμύρναν. αὐ-
τῇ κατὰ μῆνιν ἀφροδίτης,
οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἴσχει δὲ
παρὸς ἑσπέρτα. καὶ σιωπε-
ρὸν λαβούσα τὴν φροφόν
ἀγνοοῦν τι τῷ πατρὶ ἐν-
τας δώδεκα σιωνύναδην. ὃ
δὲ, αἰς ἡδύτο, ἀπαστὸς μὲν ἔ-
φος ἐδίωκεν αὐτὴν. ἡ δὲ,
παρεκχέτα λαμβανόμενῃ,
θεοῖς ἡ ὕψατο, ἀφαιὶ γένε-
σαι. θεοὶ δὲ καὶ τοικτεῖρα
τες αὐτὴν, εἰς δένδρον με-
τήλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρ-
ναν. διηγεμῆναί αὖ δὲ ὕδρον
χρότον, τῷ δένδρου βαλόντος, 20
γεννηθῆναι δὲ λεγομένην ἄ-
δωνιν. ὃν ἀφροδίτῃ δέξαι καὶ
λοιδοῦν ἐπὶ νύπτιον κρύφα θεῶν
εἰς λαφύρα καὶ κρύψασκε, πᾶρ
σεφόνῃ παρῆσταιτο. ἐκείνῃ δὲ 1
αἰς ἐδείξατο, οὐκ ἀπιδίδου.
κρίσεως δὲ καὶ διὸς γενομέ

5 ης, εἰς τρεῖς μοῖραι διῆρε-
 θη ὁ καινός. ἢ μίαν μὲν
 πρὸ αὐτῶν μίλιν τὸν ἄδω-
 νιν. μίαν δὲ παρὰ πέρσε-
 5 φόνῃ προσέταξε. τὴν δὲ ἐ-
 τέραν, πρὸ ἀφροδίτῃ. ὃ δὲ
 ἄδωνις ταύτῃ προσέειπε,
 καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. ὕσε-
 ρον δὲ διερύων ἄδωνις ὑπὸ
 10 οοῦδὸς πλεγεῖς ἀπιδανε. καὶ
 κροπὸς δὲ ἀφροδινόος, κρα-
 ναὸς * αὐτόχθων, ἐφ' οὗ τὸν
 ἐνθὶ δευκαλίωνος λέγεται
 κατακλυσθὲν γενέσθαι. οὗ
 15 γὰρ τὸς γῆμαρ ἐκκακισαίμο-
 νος πεδιάδα τὴν μὲν πρὸς, ἐ-
 γέννησε κραναὴν, καὶ κρα-
 ναίχμην, καὶ ἄττιδα. ἢ
 ἀφροδινούσης ἐπὶ τῇ θίνου,
 20 τὴν χώραν κραναὸς ἄττι-
 δα προσηγέρουσε. κραναίη
 δὲ ἐμβαλὼν ἀμφικτύων ἐ-
 βασίλευσε. ὅττι νῦν ἔτι μὲν
 δευκαλίωνος, ἔτι δὲ * αὐ-
 25 τόχθονος λέγουσι. κατακλυ-
 σθέντα δὲ αὐτὸν ἐνθὶ δώδε-
 κα ἔτη, ἐξ αὐτοῦ ἐμβαλάδ.

in partes annum partitus est,
 ut unam apud se ipsum, alte-
 ram cum Proserpina, tertiam
 demum cum Venere Adonis
 permaneret, imperavit. Ado-
 nis autem, quæ pars sibi ab
 Ioue distributa fuerat, eam
 ipsi Veneri attribuit. Nec
 longo post tempore inter ue-
 nandum Adonis ab apro uul-
 neratus occidit. Post, ubi Cez-
 crops humanitas exiit, Cra-
 naus indiges, sub quo Deuca-
 lionis diluvium fuisse narra-
 tur, ducta à Lacedæmone Pe-
 diade Menetis filia, Cranaem
 genuit, & Cranæchmen, &
 Atthidem, quæ cum, virginis-
 tate necdum expugnata obys-
 set, Cranaus ab ea terrâ At-
 thidē uocitavit: ubi, post Cra-
 naum expulsum regnavit Am-
 phictyon. Hunc nonnulli Deu-
 calionis, alii uero * indigetis
 hominis filium fuisse dicunt.
 qui, cum duodecim annos res-
 gnum tenuisset, ab Erictho-
 no pellitur, hanc Hephestes,

ex Cranæ Atthis nata filiū esse aiunt. Sūt ē, qui Volcani, & Palladis esse uelint, hunc in modū. Minerva olim arma sibi conflare uolens ad Vulcanum adierat. Hūc interim relittum à Venere Minervæ concuprandæ cupido desiderium incessat : eamq; attrectare aggreditur. Hæc fugit : ille fugientem insequitur, utq; proxime eam uenit, ī summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur. Ea uero, ut pudica erat, & uirgo, uirum non admittebat. Vulcanus demum tentigine ruptus in uirginis semur semen effudit. Tum tristata, semen lana deteresum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Inter ea uero ex demisso inbumum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam dysalijs, dum immortalem facere studet, educauit : posuūq; in cista Pædrosō Cecropis filiæ cōmen

ᾧ τὸν οἱ μὲν ἠφαιστῆς τῆς κακῆς θυγατρὸς ἀττίδος εἶναι λέγουσιν. οἱ δὲ ἠφαιστῆν, καὶ ἀθηνᾶς οὐτως. ἀθηνᾶ παρελίβο πρὸς ἠφαιστον ὁππότε κατὰ σκόδον δέλεσσεν. ὁ δὲ ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλιθε τῆς ἀθηνᾶς. καὶ δῶκεν αὐτῇ ὕψιστον. ἡ δὲ, ἐφούλην. ὥς δὲ ἐγγύς ἴοιτο αὐτῆς ἐλπίβο, πολλῇ αἰδέσθηκεν, ὅν γὰρ χολὸς, ἐπειρᾶτο σωελθεῖν. ἡ δὲ, ὥς σῶφρων καὶ πρῶτος οὐσα οὐκ ἠνέχετο. ὁ δὲ, ἀπὸ δόρμηνος εἰς τοῖς σκέλος τῆς θεᾶς. ἐκείνῃ δὲ μυσαρχεῖσα, εἰς ἀχρμάξασα τὸ γόνον, εἰς γῆν ἐρείψεν. φούρουσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν πεδύσης, ἐρῆχθόνιος γίγεται. ᾧ τὸν ἀθηνᾶ κρύφα τῆς ἄλλων θεῶν ἔσχετο. ἀθηνᾶς δὲ δέλεσσαι ποιεῖσσι. καὶ κατὰ θεῶν αὐτὸν εἰς κῆν, πανδορόφῳ τῇ κέκροπος παρὰ κηπέθε-

το. ἀπεποῦ(α τὴν κίση
αἰοῖν . αἱ ἀδελφαὶ τῆς
πανδρόσου αἰοῖσιν ἑαυτὰς
πιδριγίαν, καὶ δεῖνται
5 τῷ βρέφει πῖσιν· ἀμυλίων
σφάκοντα . καὶ ὡς μὲν εἴη
λέγουσιν ἀπ' αὐτῶ διεφθάρ
ευσαν τῶ σφάκοντος . ὡς δὲ
εἴη, δὴ ὅρην ἀθηνᾶς, ἐμ-
τομαῖς γινόμεναι, κατὰ τῆς
ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρρι-
ψαι . εἰ δὲ τῷ πελῖαι φρα-
φίς ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς
ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν ἀμυ-
15 κτύονα, ἐβασίλευσεν ἀθη-
ναῖν . καὶ τὸ εἰ ἀκροπόλει
ἐθάλον τῆς ἀθηνᾶς ἰσχύοντα
το . καὶ τῆς παναθηναίως
τὴν ἐορτὴν σκευάζει . καὶ
20 πασιδῖαι νύμφῃ ἐ-
γμῖν . ὅς ἑς παῖς πανδίων
ἐγενήθη . ἐριχθόνιον δὲ ἀ-
ποθανόντος, καὶ ταφῆτος
εἰ τῷ ἀ, τῷ πελῖαι τῆς ἀθη-
25 νᾶς, πανδίων ἐβασίλευσεν .
ἐφ' οὗ δὴ μῆτης, καὶ διόνως
εἰς τὴν ἀττικὴν ἔλθοι· ἀλ-

daunt interdicitq; ne cistam re-
tegeret : At Pandrosi sorores,
quod curiosæ admodum fo-
rent, cistam aperiunt; ad vo-
lutumq; puero draconem spe-
lant . Nec desunt, qui ab
eodem dracone fuisse inter-
emptas, astipulentur, Alio-
rum uero testimonio Palladis
ira, furore percitæ, de sum-
ma sese arce præcípites cie-
cerunt . Interea uero Erich-
thonius in tēplo à Minerua ip-
sa enutritus pulso Amphictyo-
ne Athenarum regno potitus
est, ac Mineruæ : signum in
arce constituit : necnon Pana-
thenæorum celebritatem in-
stituit . Pasubcamq; Nai-
dem nympham uxorem ac-
cepit, ex qua sibi Pandion
natus est, Denq; Erichtho-
nid uita functo, ac in primo
Palladis phano sepulcro, Pan-
dion regnum adipiscitur :
quo regnante Ceres, Dio-
nysiusq; in Asiticam uene-
re : Atqui Cererem Eleusine

Celeus suscepit. Dionysius
 uero ab Icario hospitio exci-
 pitur, à quo uitis palmitem
 muneri accepit, ab eoq; uini
 facienda rationem didicit. Is
 igitur Dei bñficia mortali-
 bus impertiturus, ad pastores
 se quosdam contulit, qui cum
 gustassent uinum: atq; animi
 causa sese largius meri pocu-
 lis inuassent; malum sibi me-
 dicamentum datum esse arbi-
 trati Icaro necem suffibus in-
 tulerunt. Erigone uero filius
 patrem uestiganti herilis can-
 nis, cui Mæra nomen fuit,
 Icarium conseq̃uari solita, cas-
 dauit, ubi nā delitesceret, in-
 dicauit. Tum filia patrem des-
 flens se ipsam ex arbore sus-
 pendio necauit. Tandion in-
 terra de ducta uxoræ Zeus
 xippe matris suæ sorore, fia-
 lias Procnem, ac Philome-
 lam, ex geminis erechtheum,
 Butemq; suscepit. Dein con-
 flato in Labdacum bello de ter-
 ra finibus in belli societatem:

λαὶ δὴ μιν ῥα μὲν κελεύς εἰς
 τὴν γλῶσσαν ὑπέδεξατο.
 δῖον υἱὸν δὲ ἱκάριος· καὶ λαμ-
 βάνει πρῶτον κλῦμα ἀμ-
 πίλου· καὶ τὰ πῶτα τῶν οἶνο,
 ποῖται μοι δάνειν, καὶ τὰς
 τῆ θεοῦ δωρεάσθαι δέλων
 χαρίτας αὐθρόοις ἀει-
 κνέεται πρὸς πινῶσι ποιμέ-
 νας, οἱ γὰρ ἄμφοι τῆ πα-
 τέρ, καὶ χωρὶς ὕδατος ἀφει-
 δῶς δι᾽ ἄδαντὸν ἐκλύσαντες,
 πεφάρμαχθαι νομίζοντες,
 ἀπὸ κτεῖναι αὐτόν· περὶ γὰρ
 δὲ τῇ θυγατρὶ τὸν πατὴρα
 μακροῦσιν, κύνων σωτήρας
 ὄνομα μάλῃ, ἢ τῷ ἱκαρίῳ
 σωεῖπετο, τὸν νεκρὸν ἐμύθ-
 σεν· καὶ κτεῖν καὶ τοῦ ὑσμίνῃ
 τὸν πατὴρα, ἐαυτὸν αἰσέ-
 τησεν· παιδίῳ δὲ γήμασ-
 ξοῦξίππῃ τῆς μητρὸς τῶν
 ἀδελφῶν, θυγατρίᾳ μὲν
 ἐτίκτασεν περικλυῖ, καὶ δι-
 λομήλαι· καὶ δὲ δὲ δίδυ-
 μοις ἐρεχθεά, καὶ βούτῳ
 πολέμου, δὲ ὄζαντα σάντην

πρὸς Λαόδακον, καθὼς γῆς
 ὄρων ἐπικαλέσαστο βουζόν,
 ἐκδράκνυς τηρεῖα ἢ ἄρεας.
 καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ
 5 κατορθώσας, ἔδωκε τηρεῖ
 πρὸς γάμον τὴν ἑαυτῆς θυ-
 γατῆρα Πρίκνυ. ὁ δὲ ἐκ-
 τὰς τῆς γυναικὸς καὶ δαί-
 10 τυν. καὶ Φιλομήλης δῖα-
 15 οδὸς ἐφείρε. καὶ τὰν τὴν,
 εἰπὼν πεθναίνει Πρίκνυ.
 κρύπτει αὐτὴ τῆς γυναικὸς.
 αὐτὴς δὲ γάμος Φιλομή-
 λαι σπονδὴν ἔχουσιν. καὶ τὴν
 20 γλυκύναν ἔξέπλεν αὐτῆς.
 ἡ δὲ ὑφάνασσε εἰς πέπλον
 γράμματα, καὶ δὲ τού-
 των ἐμύνησε Πρίκνυ τὰς
 ἰδίαν συμφορὰς. ἡ δὲ αἰε-
 25 ζῆτις τὴν αὐτὴν κτε-
 ρει τὸν καὶ δαίτῳ, καὶ κα-
 λῶσατο, τηρεῖ δὲ ἵππον ἀγνο-
 οῦν περὶ τῆς. καὶ μετὰ
 τῆς ἀδελφῆς διαταχίως ἐ-
 30 φυγῆν. τηρεῖς δὲ αἰδομένη-
 νος, ἀρπάζουσιν Πρίκνυ ἰδίαν
 καὶ. καὶ δὲ, εἰ δαυλίαν τῆς

Tereum Martis filium de
 Thracia conuocauit eoque bel-
 lo per eius auxilia præclaris-
 sime gesto : Procnem filiam
 suam Terea nuptui colloca-
 uit. Hic suscepto ex ea Ilye
 filio, Philomelam amore suc-
 census uitiat. Eamq; simulas-
 to Procnes obitu, rure elat,
 ex huiusce loco Philomelam
 ductam comprimit. Inde hu-
 ic linguam defecuit, ea uero
 per litteras in peplo contex-
 tas, suas ipsius Procne soror-
 i, miseras significauit.
 Hæc, post quæsitam Germa-
 nam Ilym puerum trucidatum,
 elixatumq; Tereo, in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit,
 Tereus cognito facinore ab-
 repta securi fugientes insec-
 quitur. Hæc uero, cum iam
 Dauliam Phocidis urbem per-
 uenissent, circumsepere Deos
 rogant in auxilium mutari. Tum
 Procne fit Luscinia, Philo-
 mela uero in birdinem trans-

formatur. Adhæc Tereus in
Vrpupam commutatur. Inde
Pandion ubi fato concessit, fi-
lij diuifis interfe patrijs facul-
tatibus, Erichtheus regnum
accepit. Sacerdotio aut Miner-
uæ, Neptuniq; Butes Erich-
thonij filius honestatur. At
Erechtheus. Praxitheam Phra-
simi, & Diogenæ Cephiſo
natæ filiam uxorem duxit,
ex qua filios habuit, mares,
Cecropem, Pandorum, &
Metionem, feminas uero Pro-
crin, Creufam, Chiboniam,
Orithyiam, quam poſtea Bo-
reas rapuiſſe dicitur. Chibo-
niam Butes in cōiugio habuit.
Atqui Xuthus Creufam, du-
xit, & Procrin Cephalus
Deionei filius. Hæc ſum-
pta corona aurea Pteleonti
ſubigitur, et a Cephalo depres-
ſenſa, ad Minoem confugit,
Hic eius etiam amore corrept-
us eſt, cuiusq; concubitam im-
petrat. At, ſi mulier hæc
cum Minos concubuiſſet, nul-

φωκίδος γινόμεναι περικα-
τάληπτοι θεοῖς ὄντωνται
ἀπορρεωδῆναι. καὶ περικυ-
μῶν γίνεται ἀνδρῶν. Φιλομύ-
λα δὲ χελιδὼν. ἀπορρεωδῆ-
ται δὲ, καὶ τηροῦς, καὶ γίνε-
ται ἑποφ. Πανδίωνος δὲ
ἀπορρεωδόντος, οἱ παῖδες πα-
τρώα ἐμείλονται. καὶ τὴν βα-
σιλείαν ἐρχοῦς λαμβάνει. τῷ
τὴν δὲ ἰδρωσύντῳ τῆς ἀνδρ-
νῶς, καὶ τῷ ποσειδῶνος ἔ-
ρχοῦς ἰοῦς βούτης. γήμασθ
ἐρχοῦς πρᾶξιθίαν τῶν
φρασίμου, καὶ διοχλείας τῆς
κυβισοῦ, ἔχει καὶ δας κέκρο-
πα. Πανδίωνος, μυτιθῶνα. θυ-
γατρός δὲ, περικυμῶν. κρέου-
σαν. χονίαν. ἀρείδην, ὅτι
ἔργασατο βούτας. χονίαν μὲν το-
αῶν ἔργα βούτης. κρέουσαν
δὲ βούτας. περικυμῶν δὲ κέφα-
λος ὁ ἀνδρῶν. ἡ δὲ, λαβοῦ-
χρυσῶν στέφανον, πῆλ ἐοί-
παι ἀνδρῶν. καὶ φε-
ραδεῖσα ἀπὸ κεφαλῆς,
περικυμῶν φέρεται. ὁ δὲ αὖ

τῆς ἐρᾶς, καὶ πείθει σωεῖν
 εἶν. εἰ δὲ σωέλθοιτε γυνῶ-
 μίνων, αἰδύναρον ἢ ν αὐτῶ
 σωθῆναι. πασιφαῖν γρ, ἐ-
 5 πειδὴ πολλάς μίνως σωδύ-
 νάζετο γυναιξίν, ἐφαρμά-
 κουσεν αὐτόν. καὶ ὁ πότε ἄλ-
 λη σωμηνάζετο, εἰς τὰ ἄρ-
 θρα ἐφίλει θνητά, καὶ οὐ τῶς
 τοσάτω λωτο, ἔχουτος οὐκ ἐκ-
 φάλου αὐτοῦ κῆνιν ταχύν,
 ἀκόντιον κίχθου βόλον. ἰδὼ
 τούτοις περικεῖς ἰδοῦσα τὸν
 αἰσθα τῶν κερκαίων, πει-
 15 ρεῖται, πρὸς τὸ μεδὲν ἐλά-
 σσαι, καὶ σωδύνάζεταί.
 δίδουσα δὲ αὐτῇς τῶν μίνω-
 ος γυναικῶν, ἢ εἰς αἰδή-
 ρας, καὶ διαλλαχῆς κα-
 20 φάλω, μετὰ δύντου παραγί-
 νεται εἰς θῆρας. ἢ ν γρ θη-
 ρούτικῃ. διώκουσαν γρ αὐ-
 τῶν εἰ τῇ λοχμῇ ἀγνοῖσας,
 κίφαλος ἀκοντίστῃ, ἢ τυχόν
 25 ἀρχοκτείνει πέσκειν. καὶ κελ-
 θεῖς εἰ ἀρειωπάγῃ, φυγεῖν
 αἰδοῖον καταδιώζεται.

la potuisset ratione seruari,
 Nam Pasiphaë, quod cum mul-
 tis mulieribus Minœem rem
 habere nō ignorabat, cū uene-
 ficis infecit, ut quoties secum
 alia cubaret, in illius artus
 uiperæ irruerent immanes,
 cumq; in modum pellices Pa-
 siphaë disperdebat.* Cephalus
 igitur, perniciosissimum habebat
 canem, cui Lælaei nomē fuit,
 & quem nulla fera poterat es-
 uitare. Iaculum adhuc, cuius
 ius ultus nominem unquā fe-
 fellit. Inter hæc Procris cōspi-
 cata uirū, Circeā, fumēs radi-
 cē, neq; sibi obesset, cōcūbit.
 At uerita rursus Minois con-
 iugem, Athenas proficiscitur,
 & in Cephaligratiam redijt
 & cum eo ad uenandum con-
 cedit, quippe quæ uenandi
 studio mirifice oblectabatur.
 Hæc occulte uirgine infecuta it-
 ter fruteta latitabat, cuiusq; mo-
 tu pmoueri uirgulta maritus
 senties iaculū ineuitabile mi-
 sit, eoque petcussam uxorē Pro-

crim interfecit. Quocirca Cephalus, ab Areopagi Iudicib. exilio sempiterno damnatur. Interea uero Oribyia Ilisum amnē trajicientem Boreas rapuit, et cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, et Chionē, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. qui cum Iasone in Colchos navigantes, et Harpyias insectantes moriuntur, siue, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt. Cleopatram Phineus coniugē cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, his auctus filijs, ex Cleopatra Idæam deinde Dardani filiā sibi matrimonio sociavit. Ea uero, priuignos, perinde, ac in Phinei cædem conspirantes, falsò apud patrē insinualat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, interea Argonaute cum Boreæ filijs illuc impulsus in Phineum animaduertit. Chione autem Neptun-

ώρεισθαι δὲ πηδῶσαν ἐπὶ ἰλίσσῳ ποταμόν, αἰπάσας βορέας στυγῶντα. ἡ δὲ γυνὴ θυγατρός μὲν κλειπάραν, καὶ χιόνην. ἵκους ἢ ζήτην, καὶ κίλαϊν πῖδραν. οἱ πλεόντες σὺν ἰάβω, καὶ τὰς ἀρρωγίας διώκατες, ἀπέθανον. ὡς δὲ ἄκασίλαος λέγει, τοῦ τῶν οἰσίων ὑφ' Ἡρακλέως ἀπώλετο. κλειοπάραν δὲ ἔχουμε, Χιωνίς. ὧ γίνονται καὶ διὰ αὐτὴν πλεῖστοις, καὶ παρδῶν, ἔχον δὲ τούτοις ἐκ κλειπάρας καὶ δας, ἰδαίαν ἐγάμισαν τῇ δαρδάνῳ. καὶ κίλη τῆς περγόνων πρὸς Χιόναν φθοραὶ κατὰ δούρεται. καὶ πιδρῶς Χιωνίς, ἀμφοτέρω τοῖς τυφλοῖ. παραπλέοντες δὲ οἱ ἀρριονοῦται σὺν βορέαδις κολάζονται αὐτὸν. χιόνη δὲ ποσειδῶνι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα τὸ παρὰ τοῖς ὄμολπον πεκοῦσα, ἵνα μὴ γλῆται κατὰ φανίς, εἰς

τὴν βυβλὸν εἴηται τὸ πα-
 ρόν, ποσειδῶν δὲ αἰετόμε-
 νος, εἰς αἰθιοπίας κομίζε· καὶ
 δίδωσι βεῖθεσι κύμῃ, ἥ φειν
 αὐτῆς θυγατρὶ καὶ ἀμφι-
 τείτῃ, ὥς δὲ ἐπλεῖσθαι,
 εἴδοι ὁ βενθесиκύμης αὐτῆς,
 τῷ ἐτάρῳ αὐτῆς τῆς θυγα-
 τέρων δίδωσιν, ὁ δὲ καὶ τῷ
 ἰοάδελφῳ τῆς γαμβρείου,
 ἐπιχειροῦ βιάζεσθαι, καὶ
 ὁρᾷ τὸν θυγαδὸν αὐτῆς, με-
 τὰ ἰσμάρου τῷ παιδὶ, πρὸς
 τεχνεῖον καὶ δράκων βασι-
 λεύς, ὃς αὐτῆς τῷ παιδὶ τῷ
 θυγατρίᾳ σιωπῶντος, ἐπὶ
 λούων ὅς ποταμὸν γυνεὶ καὶ
 ταφαιῶς γίνεται, καὶ πρὸς
 ἑλδυσινίῳ φεύγει, καὶ ὁ
 ὀλίγῃ ποιεῖται πρὸς αὐτῆς.
 αὐτῆς δὲ ἰσμάρου τελευτῆς
 γέντος, μετὰ πύμφῃς, ὡς
 τεχνεῖον παραγίνεται, καὶ
 πάλιν πρὸς θύτου μάχην δια-
 λυσάμενος, τῷ βασιλεῖαν,
 παρίλαβε, καὶ πολέμου
 εἰσάκνους πρὸς ἀδυναμία, καὶ

na admiscetur. Quae cum
 clam patre Eumolpo, peperis-
 set, ne detegeretur, in mare
 deiecit infansulum. Hunc fla-
 tim Neptunus exceptum, in
 Aethyopiam transfert, et Ben-
 thesycyme filiae suae alen-
 dum commendat, & Amphi-
 trite, qui, cum aetatis integritate
 fuit, intus Benthesycymes con-
 iux, huic alteram filiarum
 uxorem dedit. Hic autem ux-
 oris quoque suae sorori uim in-
 ferre aggreditur. quantobrem
 exilio multatus cum Ismario
 filio, ad Tegyrium Thraciae
 regem confugit: qui filiam,
 ipsius filio, conjugauit. De-
 inde uero insidias Tegyrio
 quoque comparasse detectus, ad
 Eleusinos aufugit: eorumque
 amicitiam sibi conciliavit.
 Rursum aut, Ismaro filio des-
 functo, a Tegyrio reuocatus
 in Thraciam redit, ac soluta inter
 eos discordia regnum accepit.
 Max. cōflato inter Athenienses,
 & Eleusinos bello, & scitis

ab Eleusinijs, magno cū Thracum exercitu opem laturos aduenit. At Erechibeo pro Atheniensibus uictoriam adeptus: Deus rem bellicam praeclare gesturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui cum natu minimam, immolasset, & reliquae tum omnes se se iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se uicissim occidendis, conspirarant. Commissa uero post immolationem pugna Erechibeus Eumolpum obruncauit. Inde uero ubi Neptunus cum ipsas domo Erechibeū dissoluit, Cecrops Erechibeī filiorum maximus regnum administrauit, & is ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium suscepit. Hic una cum Cecrope patre regnans à Metionis liberis p̄ seditionē eiectus fuit. Hinc Megara ad pylam profectus eius filiam iamdudum nubilem uxorem cepit, à qua

ἐλευσινίοισι, ἐπικληθεὶς ὑπὸ
ἐλευσινίων, μὲν πολλῆς συ-
νεμάχει θρασυὶ Δαναάμε-
ως. ὅτε χρεὶ δὲ ἔπειθ' ἀθηναι-
ων νίκης χρωμένη ἔχρησεν, 5
ὁ θεὸς καὶ τορδῶσειν τὸν πό-
λεμον, ἐὰν μίαν τῆς θυγα-
τρὸς σφάξῃ. καὶ σφάξα-
ὼς αὐτῇ τὴν νεωτάτην, καὶ
αἱ λοιπαὶ ἐαυτὰς κατέσφα-
ξαν. ἐπεπύλωτο γὰρ, ὥς ἐ-
φάβαντο πινύ, σιωποῦσιν
ἀλλήλους σιωποῦντες. 10
γλομῶν δὲ μὲν σφαγὴν τῇ
μάχῃ, ὅτε χρεὶς μὴ αἰεὶ-
λαι δὲ μολῶν. ποσειδῶν
τος δὲ καὶ τὸν ὅτε χρεὶς, καὶ
τὴν οἰκίαν αὐτῇ κατὰ λύ-
βαντος, κέκροτο. ὁ πρεσβύτε-
ρος τῆς ὅτε χρεὶς παίδων, 20
ἐβασίλευσεν. ὃς γήμας με-
τεῖδον τὴν δὲ παλάμῃ
παῖδα, ἐτέκνωσεν πανδίωνα.
οὗτος μὲν κέκροτος βασι-
λεύων, ἔπειθ' ἡ μνηστῆρας
ἦδ' καὶ τὰς αἰσὶν ἐξεβλήθη.
καὶ πρὸς γλομῶν εἰς μέγα-

84 παρὲς πύλας τῶν ἐκείνου
 θυγατρὰ*, πελῖαι χαμεῖ.
 αὐτὸς καὶ τῆς πόλεως βασι
 λεύς ὑπὸ αὐτῆς καθίσταθ.
 85 κτεῖναι. ὃ πύλας ἔ' τοῦ
 πατρὸς ἀδελφὸν βίαντα,
 τῶν βασιλείῃ δίδωσι παν
 δίωνι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόν
 νησον σὺν λαῷ πρᾶκτιόμε
 10κος, κτίξει πόλιν Πύλου.
 Πανδίωνι δὲ αἱ μεγάροις ἀν
 τιπαῖσι εἰσέλθοντο. αἰγίδις,
 πάλλας, νίσος, λύνκος. αἱ ἰα
 δὲ αἰχῆα σκυρίου εἶναι λέ
 15 γουσι. ἡ δὲ παβληθῆναι δὲ
 ἡτῶτο Πανδίωνος. μετὰ δὲ τῶν
 Πανδίωνος τελευτῶν οἱ παῖ
 δες αὐτοῦ στρατεύσαντες ἔω
 ἀδμήναι, ὅτε βαλὼν αὐτὸν με
 20 οπτιόνιδες καὶ τῶν ἀρχαῶν τε
 Κραχὺ δειλὸν. εἶχε δὲ τὸ
 πᾶν κράτος, αἰγίδις, χαμεῖ
 δὲ πρῶτον μὲν, μύταν τῶν
 ὀπλῆος. δουρῶν δὲ χαλ
 25 κρόπην τῶν ῥηξάνορος. ὥς δὲ
 οὐκ ἐβλόετο παῖς αὐτῷ, δε
 δοικὼς αὐτὸν ἀδελφοῖς εἰς πυ

deinde urbis regno praefici =
 tur. Nam, cum pylas Bian =
 tem patrum occidisset, Pan =
 dioni genero regnum tradit,
 ipse uero traducto in Pe =
 loponnesum populo. Pylum
 urbem condit. Interca Pan =
 dioni Megaris regnanti, na =
 ti sunt filij Aegeus, Pallas,
 Nisus, & Lycus. Non =
 nulli autem Aegeum Scyrij
 filium esse aiunt, sed a Pan =
 dione suppositum fuisse.
 Demum post Pandionis obi =
 tum, eius filij perducto in
 Athenas exercitu. Metioni =
 das eiecerunt, ac regnum
 in partes quatuor distribue =
 runt, sed Penes Aegeum
 summa Imperij fuit. Hic
 primam uxorem Metan O =
 pletis filiam. Alteram uero
 Chalciope Rhexenore na =
 tam duxit. At, ubi nulla
 se prole augeri uidet, fra =
 trum metu ad Pythiam adit,
 deque filiorum prophanie res =
 ponsum dari sibi postula =

APOLLODORI

uit, cui deus ita uaticinatus ē.
Macte noua uirtute; pedem
qui prominet utri

Ne prius excoluas, quam scians
das Palladis arcem.

At ipse ambigens qd hoc sibi
uelleret oraculū, Athenas iterū
accedit ac p̄ Trōezenē iter fa-
ciens a Pitheo Pelopis filio
hospitio recipitur, qui, quoniam
oraculum intellexerat. Egeō
uino mādētī filiā Eēthrā cō-
primendā sum misit. Hanc
etiam nocte eadem Neptunō
coniunxit. Egeas interea
Eēthrē praecepit, ut, si ex ea
masculus, nasceretur, educa-
ret: ne uē, cuius ille filius ef-
fet, indicaret. ensem, & cui-
ceos sub saxo abditos reliquit,
haec locutus, cum per Aetnam
puer saxū subuolucere queat,
ea tollerēt, eumq; clam cū his
sce omnibus ad se rebus emitte-
reret. Ipse interim Athenas
contendit, nec non Patulkes
naorum certamen aggredi-
tur, celebrare, in quibus Mi-

διδοίη Ἀθ. καὶ πάλιν πα-
ιδὼν γονὺς ἐμὸν τάλανον. ὃ δ' ὁ
Διὸς ἐχρησέν αὐτῷ.

Ἀσκού τὸν πρὸς χρίτα πῶ-
δαονα φέρτατε λαόν,
μὴ λύσης πρὶν εἰς ἄκρον αἶ-
θνηταίων ἀφίκηαι.

Ἀπορῶν δὲ τὸν χρυσμόν,
οὐκὲν πάλιν εἰς ἀθῆνας. καὶ
φριζύντα διοδύαν, ἐπι-
εστουται πῖτθῃ τῷ πύλα-
πος. ὃς τ' χρυσμὸν σαυεῖς,
μεθύσας αὐτὸν τῷ θυγατρὶ
συγκατέκλινεν αἰθέρα. τῇ δὲ
ὡ τῇ νυκτὶ, καὶ πόσειπῶνι εἰς
ἐπὶ ληστὰσιν αὐτῇ. αἰγῶν
δὲ ἐντεῖλα μὲνός αἰθέρα, καὶ
ἀρρενα γλυνήσῃ, φέφειν. καὶ
πῖνός ἐσσι μὴ λείψει καὶ πάλιν
πῖτθῃ ἔσσι πῖτθῃ μαχέ-
φαι, καὶ πῖτθῃ εἰπῶν, ὃ τῶν
ὁ παῖς δύνῃ τῶν πῖτθῃ αἰ-
ποκυλίσας ἀφελ' ὅτε ταῦ-
τα, τὸ π μετ' αὐτ' αὐτ' ἀφ-
πῖμποι. αὐτὸς δὲ ἔκαστος εἰς
ἀθῆνας. καὶ τ' ἔπειτα παρὰ
νῶν αἰῶνα ἐπὶ πύλαι. καὶ φ

ὁ μίνως παῖς ἀνδρόγεως,
 εἰκνεσέ πάντας. τὸν ὀξὺς
 ἰδὼτ' ἄμαραδώνιον ἐπεμψέ
 ταῦρον. ὑφ' οὗ διεφθάρη. ἔ-
 νιοι δὲ αὐτ' ἄλκιροὶ πορδύ-
 μνον εἰς ἀδύνασ' ἵδ' ἰλαίου
 αἰῶνα πρὸς τῆς αἰωνιῶ-
 ἐσθλῆς θείατα ἔχ' ἀφ' ὀνο-
 ἀφ' ἑσθλῆς. μίνως δὲ ἐπελ-
 ἰοδόντες αὐτῷ θανάτου θύων
 ἐπ' αἶρω ταῖς χεῖρσι τ' μὲν
 σέφαιον ἀπ' τῆς κεφαλῆς
 ἔρριψεν, καὶ τὸν αὐλὸν, κατέ-
 ρχε, καὶ τὴν θυσίαν, οὐδὲν ἔτ-
 ἰς τὸν ἐπέτελεσεν. ὁ δὲ ἐπὶ καὶ
 δεῦρο χωρεῖς αὐλῶν, καὶ σέ-
 φαιον ἐπ' αἶρω θύοισι ταῖς
 χεῖρσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ δα-
 λαοσφραγίσας, ἐπολεμήσας
 ἐπολεμήσας αἰδύνασ', καὶ μέ-
 γαρα εἰλε νίκου βασιλεύον-
 τος τῷ πενδόντος. καὶ μεγα-
 ρέα τὸν ἱππομένηου ὅς ὄχετ'
 νίσω βουδὸν ἐλθόντα ἀπὶ-
 κτείνε. ἀπὶ θάλασσαν δὲ καὶ νί-
 σος ὅς ἑ θυγατρὸς περδοσίαν.
 ἔχοντι γὰρ αὐτὴν πορφύρεα

nois filius Androgeus οἰβ. αἰ-
 etoria praestitit. Hunc Iupiter
 in Marathonium taurum mi-
 sit, à quo fuit interfectus. Nō
 defuit, qui illum Arbenas ad
 Laij certamē euntem, ab athle-
 tis ob invidiam dolo necatum
 fuisse prodant. Minos, audi-
 ta filij morte, quo tempore in
 Paro gratijs sacra faciebat,
 sublatam ē capite coronam,
 abiecit, ac tibiam, perrexit,
 & sacrificium nūblo tamen
 secius absoluit. Hinc & in ho-
 diernam usq; tempestatem sic
 ne tibijs, & coronis in Paro
 Gratijs immolant. Nec lon-
 go post tempore in mari prae-
 potens cōparata classe Arbe-
 nas oppugnavit. Megara item
 Niso Pandionis filio regnante
 subvertit. Adhuc Megareum
 Hippomenis filium, qui. ex
 cloaca Niso opitulaturus ad-
 uenerat: interemit: et is demū
 p filiae pditionē occubuit. Nā
 cū Scylla filia Minois amore
 flagaret patri purpureū crinē

quo iniunctus esse ferebatur ē
medio capitis uertice præci-
dit, eoq; facto statim ille inte-
rijt. Minos itaq; Megaris pos-
titus, uirginem uinctam pedi-
bus ē puppe in mari deiectam
summersit. Enimuero, cum id
bellum diuturnius fore uide-
retur, quando Athenas cape-
re minime posset, Iouem, ut
Athenenses commissi crimini-
bus poenas luerent, obsecrat,
Hinc, cum pestis, ac fames
suaui urbem inuasisset, Pri-
mum quidem ex uetëri oracu-
lo, Athenenses Hyacinthi fi-
lias Antheidem Aegeidem,
* Enthenidem: Et Lytæam
Geræsti ad Cyclopiis tumulū
iugularunt, sed harum pater
Hyacinthus Lacedæmone Ae-
thenas commigrauit, Et cum
nihil inde sibi emolumentum fa-
turum uiderent oraculum de
belli exitu consuliuerunt. His
numen, quas ipse uellet, Mi-
noi poenas daturōs renuncia-
uit. Igitur Athenienses missis a
Minoem

αὐτῶν τῇ κεφαλῇ τεύχεα.
ταύτης ἀφαιρεθείσης τε-
λαύτα. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῆς
σκύλλα δῶρα δέειξεν μίνωος
ὅς εἰλε τὴν τεύχεα. μόνον δὲ
μεγάρων κρητῆρας. καὶ τὴν
κόρην τῆς πρύμνης τῆς πο-
δῶν ἐκόντας, ὑποβρύχως
ἐπώκησε. χρονομελίου δὲ τῆς
πολέμου μὴ διασώμενος ἐ-
λεῖν ἀθήνας, ὅς γε ταὶ δι-
πῶν ἀθηναίων λαβεῖν οὐκ ἔ-
χοντο. μελίου δὲ τῇ πόλει, λοι-
μὸν τε; καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν
πρῶτον κατὰ λόγον ἀθη-
ναῖοι παλαιόν, τὰς ὑακίν-
θου κόρας, αἰθιδεα. αἰγλη-
δα*, ἡν θηνίδα, λυταία, ὅς
τῆ γεράς σου τῆς κύκλωτος τὰ
φον κατέσφαξαν. τὸν τῶν
δὲ ὁ πατὴρ ὑακίνθους ἐλθόντων
ἐκλακε δαίμονος ἀθίνης κα-
τὰ τὴν. ὥς δὲ οὐδὲν ὄφελος
ἔν. ὅτῳ ἐχρῶντο περὶ ἀπα-
λάγης. ὁ δὲ θεὸς ἀπείπνεν
αὐτοῖς μίνωι δίδοναι δίκας
ἑσὺ αὐτὸς αἰρεῖται. πῶς
φαίτε

φαυτερες ὃν πρὸς μίνα, ἐπεί-
 δεπον ἐτεῖν δίκας. μίνως δὲ
 ἐκέλευσε αὐτοῖς ἰδί' κύν-
 ροις ἐπιτᾶ, καὶ κόρασ' τὰς
 5 ἰσας, χωρὶς ὁπλῶν πέμπειν
 τῷ μινωταύρῳ βοράι. ἢ
 δὲ οὐ τὸς εἰ λαβυρινθῶ κα-
 θειργμείος. εἰ δ' ὅν εἰσελ-
 θόντα, ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι.
 10 πολυπλόκοις γῆρας μύαις
 πλὴν ἀγνοουμένην ἐξόδον ἀ-
 πέκλειε. κατεσκιάκει δὲ
 αὐτὸν δαΐδαλος, ὁ δὲ παλά-
 μου παιδὸς τ' μηπίονος, καὶ
 15 αλκίππης. οὗτος ἦν ἀρχι-
 τέκτων ἀριστος. καὶ πρῶτος
 ἀγαλμάτων οὐρετής. οὗτος
 ἐξ αἰθινῶν ἐφυγείν ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως βαλὼν τ' τῆς
 20 ἀδελφῆς πόρδικος ὑπὸν τὰ-
 λῶ, μαθητὴν ὄντα. δίσσας
 μὴ ὅλ' πλὴν οὐφύσαν αὐτὸν
 ὑπερβέβηκε. σιγῶν γὰρ ὁ-
 φεως οὐρῶν, ξύλον λεπτὸν
 25 ἐπείσσε. φωραθείς δὲ τ'
 νεκροῦ κυθείς εἰ ἀρείῳ πᾶ-
 γῳ καταδικασθεὶς, πρὸς μί-

Minoë legatis, ut ab eis, quas
 pœnas uellet peterent, tum Mi-
 nos ipsi ut quatuordecim corpo-
 ra, septem scilicet puerorum,
 ac totidem & ætate pares;
 puellas, inermes minotauro
 deuorandos mitterent, impe-
 rauit. Is taurus labyrintho
 conclusus coërceretur, unde
 ingressus quispiã hæud facile
 exire poterat, quod multiplici
 uiarum ambage non agnitum
 exitum excluderat. Hunc Dæ-
 dalus filius Eupalami, & Me-
 tiōis, et Alcippæ filius fuit, ex-
 ædificauit. Hic item Archite-
 ctus omnium præstantissimus
 & primus operum admiratio-
 ne dignorum suus inventor.
 Hic etiam Aschemis post neca-
 tum Perdicis sororis filium
 Talaũ, eius discipulum, aufu-
 git, quem, ueritus ne ipsum in-
 genũ præcellentia superaret,
 occidit. Etenim serpentis ma-
 lam nactus lignum tenue se-
 cuit, deinde ubi pueri cadauer
 deprehensum fuit, Reus in

APOLLODORI

Martis uilla peractus ad Minoenem confugit. Atque imbi Pasiphae cum Minois taurum arderet, lignea uacca affabre compacta corripuit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Aithemenses Virgines septem, ac totidem pueros aetate pares Minotauro uorandos mittebant: donec Theseus ex Aethra, Aegeoque natus iam grandis factus, petra sum mota calceos, atque enses aufert, et pedestri itinere Aithenas adiens, obsessam iam uiam a maleficis uiris undecumque percauit. Primum quidem Periphetem Volcani, et Anticleiae filium, qui quod clauam, gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pedibus esset, ferrea claua munitus, uiatores interficiebat: quam ex illo preceptam Theseus ipse ferre comfuevit. Hic Sinem postea Polydemonis filium, et Syleae corinthiae occidit. Huic Piz-

νωα ἔφυγε. καὶ κεῖ πασιφάης δῖα δειΐσης τῆς πασιειδῶνος ταύρου, σιωήρ πασις τεχνησάμενος ξυλίνῳ βοῶν. καὶ τὸν λαβύρινθον κατεσκέλασεν. εἰς ὃν κατὰ ἔτος αἰθναῖοι κούρασ ἐπὶ αἶ, καὶ κούρας τὰς ἵσας, τῷ μινωταύρῳ βορὰν ἔπεμπον. θυσίᾳς δὲ γλυνθεῖς ἰθὺς αἶθρας αἰγρεῖ παῖς. ὡς ἐγλυνήθη πείο λειος, ἀπὸ τὰς μέσας τῶν πύλων, τὰ πείδιλα, καὶ τῶν μάχαιρων ἀναρρεῖται. καὶ πύξος ἐπείγεται εἰς τὰς αἰθνας. φρουρουμένης δὲ ὑπὸ τοῖς αἰσχροῖς κακούργων τῆς ὁδοῦ ἡμῶν. πρὸς τὸν μὲν γὰρ περὶ τὴν τὸν ἡφαίστου, καὶ αἰπικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης, ὡς ἐφόρει, κορινθίης ἐπέκαλεῖτο, ἔκτεινεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ῥῳ. πόδας δὲ αἰθνεῖς ἔχων οὐ τοῦ, ἐφόρει κορινθίῳ σιδηρῶν δὲ τῶν παλαιόντας ἔκτεινε. ταύτῳ ἀφελόμενος θυσίᾳς ἐφόρει. δυνάτορον

δὲ κτείνει σίνιν τὸν πολυ-
 πήμονος, καὶ συλῆας τὴν κο-
 εῖνθου. οὗτος πιτυοκίμ-
 πῆς ἐκαλεῖτο. οἰκῶν γὰρ ἃ
 5 κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε
 τοὺς παριόντας πίτυς κίμ-
 πιοντας ἀνέχεσθαι. οἱ δὲ,
 διὰ τὴν ἀδύναμιν, οὐκ ἠδύναντο
 τοὺς κίμπειν. καὶ ὁ
 10 θεὸς δένδρων ἀναρρίπτου-
 μενοι, πανωλέσθως ἀπώλειαν
 τοῦ τῶν δένδρων θεοῦ
 σίνιν, ἀπέκτεινε.

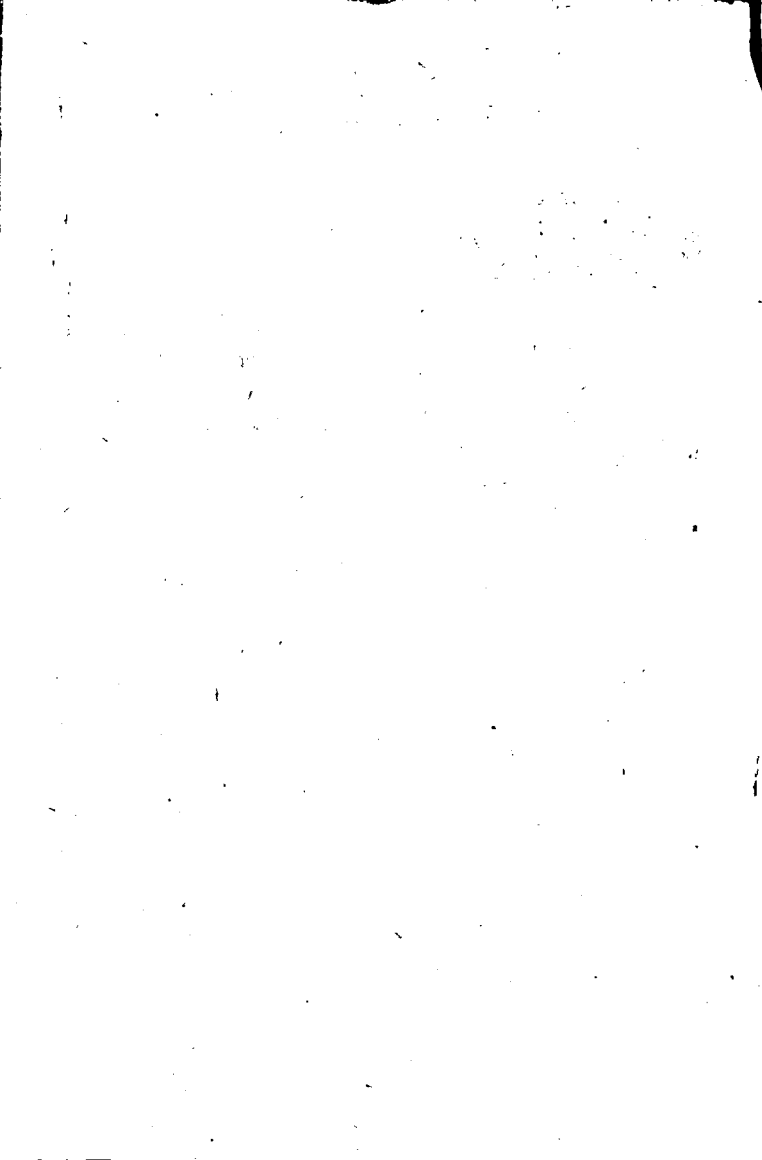
tyo campe, à curuandis pinis
 nomen fuit. Nam cum Corin-
 thiorum Isthmum infedisset,
 uiatores ad pinos flectēdas ī-
 uitos cōpellebat, qui quòd eas
 uirium imbecillitate flectere
 nequirent, arborum inse re-
 deuntium impetu sublatis pe-
 nitus interibant. Hunc in
 modum Theseus Sinem cru-
 ciatum è medio substulit.

Λεῖπει πολλά.

Multa defunt.

f y

BENEDICTVS AEGIVS
FVLVIO VR SINO.

S . P . D .

I quis suauissime Fului , me velut
falsi , suspectiq; tituli,quem Apol
lodori nostri fronti præfixi accu
saturus forsan exurgat,quòd eum
scilicet Atheniensem,quòd Græ
maticū dixerim,quòd BIBLIOTHECES,
quòd SIVE DE DEORVM ORIGI
NE, ac LIBRI TRES, adscripserim, his
meis ad te literis , cui nostras in tris Apollodo
ri libros, qualescunq; fuerint, annotationes nū
cupare iam pridem constitui: me non ab re hanc
tanti laboris auctori præfixisse inscriptionē om
nibus demōstraturum esse promitto, spondeoq;
Quòd igitur hunc ego Atheniensem, & Gram
maticum recte appellarim , non modo ex veteri
ipsius inscriptione, sed etiam Suidæ testimonio
sine dubio comprobatur. Nam Απολλόδωρος,
inquit ille , Ασκληπιάδου γραμματικός, εἰς τῆς πα
λαιτίου τῆς Ροδίου φιλοσόφου, καὶ ἀεισάρχου μαθητῆς
ἀθηναῖος τὸ γένος. Viden' vt Apollodorus a
Suida non solum Asclepiadæ filius fuisse dici
tur, sed Atheniensis, sed & Grammaticus ap
pellatur. Huc accedit firmum, & graue Eustas

thii magni Homeri enarratoris testimoniū, à quo
 etiā hic Atheniensis vocatur his verbis : ὅτι περὶ
 ἄλλοις, καὶ ἀρχολόδωρος ὁ ἀθηναῖος ἐπραγματίζετο
 τὸ πρὸς τῷ κατὰ λόγον εἰς δώδεκα βιβλίοις. Quare
 quis nam inficiari poterit Apollodorum hunc
 fuisse domo Athenis? Ceterum illum dignissī-
 mo Grammatici titulo fuisse decoratum Strabo
 in Geographiæ libris aperte declarat, cum de
 Thucydide, atq; Apollodoro nostro mentionē
 facit, οὐτε δὴ οὐτος, οὐ οὐτε ἀρχολόδωρος ὁ γρημμά-
 τικός. Qui itaq; hunc esse Grammaticum nega-
 re audeat, cum tanti præsertim auctores senten-
 tiæ nostræ subscribant: cum equidem amentis-
 simum, ac iudicii præcipitis hominem, deui-
 umq; appellandum esse arbitror. Venio iam ad
BIBLIOTHECES adscriptionem. Hac
 nos in re vñica, ac singulari Sophoclis in Anti-
 gonem commentarii auctoritate contenti esse
 velimus. Is enim cum de Phineo loquitur,
 ταῦτα, φησὶν, ἰσορεῖ ἀρχολόδωρος εἰς τῇ βιβλιοθήκῃ.
Quòd autem SIVE DE DEORVM
ORIGINE LIBRI TRES adiecero-
 mus, Hic, qui huiusce authoris primi certe li-
 bri vnam, aut alteram pagellam, vel lippien-
 bus ocellis legerit: in sententiam nostram, &
 manibus, & pedibus, cum iturum certo scio.
 Atq; fortasse obiiciet alius (cur **LIBRI Tres**

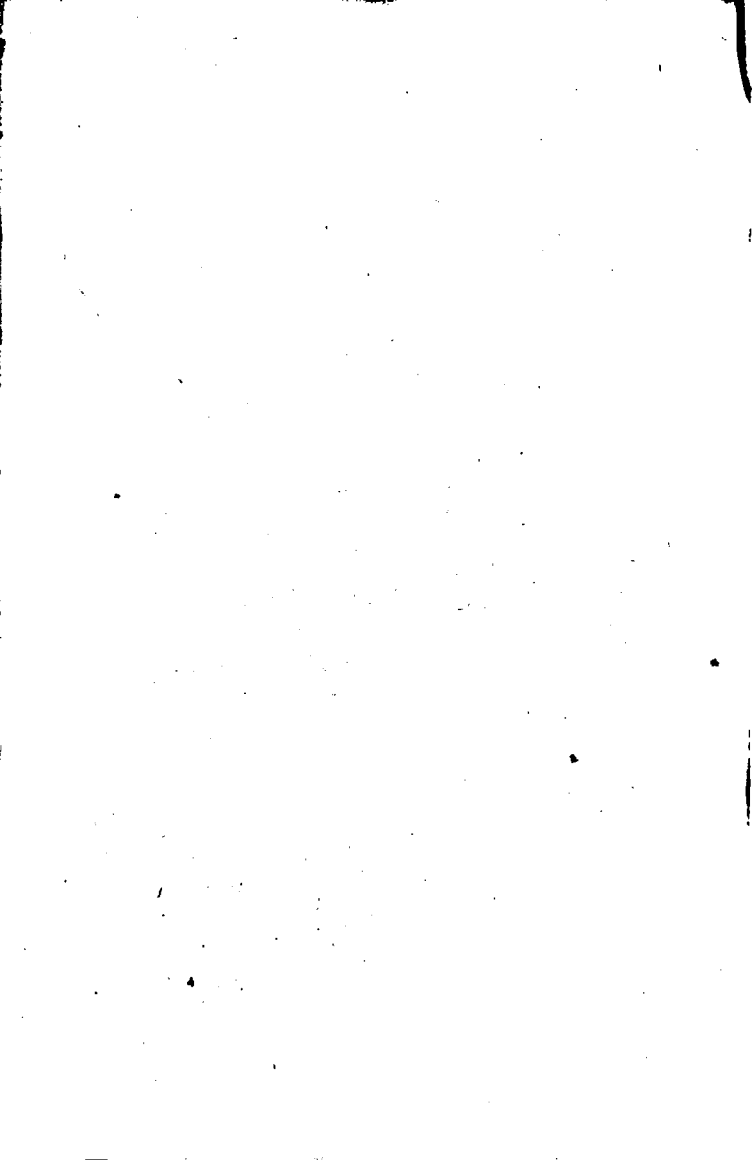
adscriptum fuit , quando in manuscriptis Apollodori codicibus , nulla librorū partitio esse appareat? Immo vero qui nostram Apollodori latinam interpretationem cū animi candore percurreret , id operis reliquū in tris parteis diuisum iri omnino censebit . Nam Homeri , quod te nō fugit, in Iliadem commentarii citant Apollodorum in primo, ac secundo huius operis libro. Si qui igitur mi Fului honeste , ac nobilis Iuuenis, tam peruicaces , tamq̃ refractarii inueniātur, vt hanc sententiam, censuramq̃ nostram amplexari minime velint , eam planē Hilermum Sirleium , Basilium Zanchium acerrimi iudicii viros , ac duo velut Reip. litterariæ sydera fulgentissima : Ianum deniq̃ Cæsarium dicendi magistrum , ac bonarum artium professorum facile principem , & in quemuis , defensuros esse non dubito . Tu vero mi Fului meas in Apollodorū annotationes à me tibi iamdudum nuncupatas propediem in lucem prodituras expecta . Quæ vero ad Apollodori vitam copiosè scribendam attinent, nihil est, quod ab Aegio tuo expectes,

à Tettio enim vtriusq̃ nostri longe amantissimo ista petenda sunt . Vale vi .

Klen . Sextiles , Romæ

M . D . L V .

f iiii

BENEDICTI ÆGII SPOLETINI

in treis Apollodori Atheniensis Grammatici Bibliothecis, siue de Deorum origine libros, annotationes,

IN LIBRVM PRIMVM.

primus numerus foliũ, significat secundus paginã, tertius lineã.
Fol. pa. li.

1. Οὐρανός. Lactantius Firmianus Uranum uocat deum Topicum Africanorum, qui & Cælestus dicebatur. Nos uero Cælus in genere masculino uertimus secuti Ennij Poetæ auctoritatem, FL, enim Charisius Sospiter clarissimus Grammaticorum libro primo. Cælũ inquit hoc cū sit neutrum, et masculine veteres dixerunt, et Ennius. quæ cælus genuit. Itē quoq; cælus profundus. Legimus etiam CAELVS per æ masculine positum in marmore nup̄ effosso in area diuæ Mariæ semper uirginis in Cælio monte, cognomento in Domnica hunc in modum ex fragmento.

OPTIMVS. MAXIMVS.

CAELVS. AETERNVS. IVPER

TER, IVNONI, REGINAE

MINERVAE. IVSSVS. LIBEN

DEDIT. PRO. SALVTEM, SVAM

M. MODIVS. AGATHO. ET. PR.

FAVSTI. PATRONI. HOMINIS. S.

ET, HELPIDIS. SVAES. CVM. S.

Sunt, qui Cælum ut Deum, Cælum masculine dixerunt differentiae causa. Ego uero Ennij testimonium secutus Cælus uerte o græca imitatione malui, idq; pro tuo candore mihi uitio minime

uertens , quando hoc uolens , prudensq; fecerim : adiutus potissimum à uetere epigraphe , ac planè ingratissimus omnium dici , & appellari mererer , nisi id Hieronymo Alterio uiro & nobilissimo , & humanissimo acceptum referam . Is enim uiarum magister diligentissimus , & rerum antiquarum seruantissimus in Cœlio pro æde Deiparæ uirginis à nauicula cabatoribus conductis effodi ex magistratus auctoritate iubet: dumq; altius excauatur , inscriptio , qua de locuti sumus , effossa primum est: inde aliæ complures , ex quibus tandem aliquando , ubinam in Cœlio monte Castra Peregrina uiferentur , cognouimus . Quæ falsò ea in Cœlij parte , qui hætenus de rebus antiquis Romanis conscripserunt , ubi sanctorum Quatuor est templum , posuerunt . Quod omnino à uero abhorre faciant infra à me recitatae inscriptiones , ex quibus peregrinorum castra fuisse ad ædem prænominatæ Deipare uirginis , uel surdis facillime , cæcisq; comprobatur : tametsi non desint , qui id obstinatissime inficiuntur : cum recantare iam dedignentur . ij , si me audient uiri boni , & cordati fungentur officio , si accepti beneficij memores Hieronymo Alterio , quem honoris causa semper , ac passim nomino , gratias & agant & habeant : En tibi igitur erutarum inscriptionum copias quibus (ut diximus) castrorum Peregrinorum locus repertus est .

Ex epistyllo marmoreo.

PRO. SALVTE. ET. RE=

DITV.D.N.IMP.CAES./

111111111111111111111111111111

VOTIS PLIO. FELICI INVI= VOTIS

X.ANNALIB. CTO.AVG.DOMITIVS XX. ANNA =

FELICE BASSVS.FR. AGENS LIB FELICE

TER. VICE PRINCIPIS. PE TER.

REGRINORVM. TEM

PLVM. IOVIS. RE=

DVCIS, C.P.OMNI.

CULTV. DE SVO EXORNAVIT.

Ibidem in Basi

COCCEIVS

PATRVINVS

PRINC.

PER EGRÉ

NORVM

In alia ibidem

C O C C E

IVS PA=

TRVINVS.

PRINC.

PEREGRIN

NORVM

1.2. 5. ἐρέβδης) scribendum ἐρεβώδης.

1. 2. 13. *ἤνευότατον*) meliorem esse lectionem censuimus, *νέωτατον* nouissimus enim Caeli filiorum masculinorum Saturnus fuit, post quem Apollodorus statim subnectit feminas.

3. 1. 22. $\sigma\upsilon\ \xi\omega\nu$) Sic in exemplari manuscripto legebatur, in cuius nos locum substituiimus $\sigma\upsilon\ \xi$. quæ uera est, ac genuina lectio.

3.25. ὁμόκτον) terofuitus ὡμοις τὸν,

- 4.5.6. ὦσιδος.) in Metelliano, & alijs quæ uidi, exemplarijs scriptum legi pro στωίδος.
- 4.1.14. πρωτομέδου(α.) in alijs uidi scriptū quod non displicet, πωντομέδου(α, Hæc πρωτομέδουα nominatur ab Hesiodo in Theogonia.
- 4.1.17. πρωτῶ.) siue πλωτῶ, et si alia est nympha πλωτῶ quare ego addere hanc nympham huic loco eam enim Hesiodus cum Oceanidibus recitat in Theogonia.
- 4.1.18. κρατῶ.) legitur et κρατῶ, placeat tamen κρατῶ, ἐκ τῆς κραίνω uerbo id nominis deductum est.
- 4.1.25. ἄρην.) vidi in Codice Ioānis Honorij scriptū ἄρην per.ī. non est aspernenda hæc lectio.
- 5.2.31. σδρῆθῆ.) non est fugienda lectio, σδρῆθῆσθαι, i. priuandum esse.
- 5.1.17. ὥς δὲ ὁ μῆρος λέγει.) locus ex Iliadis primo.
- 5.2.24. χειμῶνα πέμψα(α.) rem hanc Homerus copiose narrat Libro Iliadis ξ. & Apollodorus infra recitat in 2. uolunt mine explicatius quàm hic facit.
- 6.1.10. κόρην.) ex tribus codicibus, quibus ego in hoc uertendo auctore usus sum, κόρην parum doctè scriptum uidi: cuius loco nos κόρον restituimus, nam de mare, non de puella hic loquitur Apollodorus.
- 6.1.13. ὥς δὲ τῆς γυνήσεως εἴησιν χρόνος.) deprauatus est hic locus, atq; adeo ut deesse nonnulla facile perspiciatur, quocirca adiūci pro asterisio à Chalcographis iussimus græca hæc uerba λέγει τινα, idest desunt quedam.
- 6.2.12. θυμβρεως.) legitur & ὕβρεως. Cōtumeliæ: transusli secutus Gregorium Gyraldum uirum doctissimum undecūq;

& quo neminem plura legisse crediderim. Is enim in suis illis
 frugiferis, & copiosissimis uoluminibus de Dijs Gentium Pa-
 na Iouis, & Contumeliae filium fuisse ait, nullius tamen prae-
 ter ipsius institutiū citato testimonio, potuisset tamē ad hanc rē
 citare Pindari enarratorē in argumēto Pythiorū. Ille. n. inibi,
 ἔμαθιν, ἰγί, ἀρχῶν, κὶ τῶι μαρτυρικῶ τέχνῳ ἑστῶ
 τῷ πανός, οὗτος γὰρ τοῖς ἀρκέσι θεμύθει παῖσιν
 ἐπιμελός, εἴτα ὄρχεται ἑδὲ τὸ μαρτεῖον, εἰ ὦ πρῶ-
 τη νύξ ἐχρησμάδουσιν, εἴτα θεμύς. His ille uerbis Apol-
 linem ait artem diuinandi à Pane Arcadiae deo didicisse, non
 tamen à quonam Pane, quippe qui paulo superius dixerat
 hunc in modum ex eadem Hypothēsi. ἐπὶ ἀφ' ὁμοῦ γὰρ δὲ
 αὐτῶι ἐποίησεν ἀρμοσάμενος πρὸς τῶν τῷ πανός
 σύμγχα, οὐ τῷ ὄρμῳ, καὶ πνεύματι, ἀλλὰ τῷ
 διός, καὶ θυμῷ. Hic igitur ille quisquis fuerit Pin-
 dari explicator felicissimus, à quonam Pane fuerit Apollo
 edoctus vaticinationes, nempe à Pane Iouis & Thymbris. i.
 contumeliae filio, monstrauit.

6.2.21. ὁρμηλίου reposuimus ὁρχουλοῦ ex Pherocyde apud
 Rhodij scheliographum Argonauticorum libro primo.

6.2.22. ἐλάνης). pro quo scribe ἐλάρης, siue ἐλάρας utrūvis
 nihil moror. dum ἐλάνης per. v. reijciatur.

7.2.17. γενομένης). pro γενομένης ut in exemp'aribus quotquot
 legi, temporis instantis scribendam arbitratus, & id sensus
 exigit.

7.2.11. κοιμώμενος). legendum est sine dubio κοιμώμενον in
 accusandi casu.

7.2.15. ἐπέλωσε. lege ἐκέλωσεν. ea. n. i. re librarij iscitia peccauit

Hic pro Ἑμωνέων, repositui Ὀρμιονέων, idest ab Hermionensibus. Hic enim Apollodorus. sentit Hermionenses Cereri indicasse à Plutone suam Proserpinam fuisse raptam, & eam ad inferos deportasse per ostium: quo ut fama est, ad Plutonis est descensus. Ἑρμιόνων δὲ, au Strabo libro viij. ὅστι τῆς οὐκ ἀσήμεων πόλεων, δηλαδὴ τῆς πελοποννησίων, ἧς πλεὺν παραλίαν ἔχουσιν ἀλιεῖς λεγόμενοι θαλαττῶν γοί πινδύ ἀνδροδύ. πρὸ Ὀρμιονίδος δὲ περὶ ὕλην τοῦ πλεὺν εἰς ἄστυ κατὰ βάσιν σύντομον εἶναι, διότι πρὸ οὐκ ἐπιθίσκων ἐν ταύτῃ θα τοῖς νεκροῖς ναυλόν, idest, Hermione uerò est urbs non ignobilis, cuius littora piscatores habent viri, qui maritimis negotijs tractandis oblectantur. Fama item est apud Hermionenses, facilem esse ad inferos descensum, quadere nullum ibi mortuis naulum imponere consueuerunt, Hoc per ostium Orpheum ad Ditis penetrasse regiam, ut suā reuocaret Eurydicem ferunt hinc P. Virgilius.

1. Tænarias etiam fauces, alta ostia Ditis.

2. Et caligantem nigra formidine lucum,

3. Ingressus, manesq; adiit regemq; tremendum.

Siculi Proserpinam nō longè à Syracusis raptam fuisse aiunt, Horum testimonio Aristoteles, Diodorus, Cicero, Solinus, & Claudianus subscribunt. Orpheus autem et Pausanias in terra attica id euenisse referunt. nec desunt, qui ab Acherusio Ponti specu Plutnem in lucem prodisse narrant ad Proserpinam rapiendam. Indicat etiam Pausanias sic in Bæoticis, Hermionenses speciem ostentare non procul à lerna, per quem Pluto Proserpinam ad infera deportauit, Sic itaq; sine controuersia Apollodori locus restituendus fuit.

8.2.11. μετάνειρα.). ex tribus exemplaribus manu parum accurata, & minus docta scriptis, ita id nominis cum t. in secunda exaratum uidi, ex Pausania in Atticis μετάνειρα passim legitur, quod placet, est enim hoc nomen proculdubio ita scribendum, nos uero secuti exemplarium uarietatem, modò per γ, modò τ. scriptum reliquimus, atq; ita etiam à chalcographis notari concessimus.

8.2.11. τῇ τῷ κελεοῦ.). ego κελεοῦ non mutauit, tametsi mihi licuisset, quòd hæc Meganira, quæ Cererem domi suscepit Hippobontis non Celei uxor fuisse legitur: Huic rei Nicædri in Alexipharmaca enarrator assipulatur his uerbis. Ἰσέον, ὃ π τῆς κόρης ἢ γυναικὸς τῆς πόρσε Φόνης ἀρπαγείσης ἔπειτα τῷ πολούτωνος ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Διὶ πόρσε εἰρχετο νῆσις ζητοῦσα αὐτὴν, ὑπεδέχθη δὲ αὐτῇ τοῖς οἴκοις τῷ ἱπποβόντος, ὃς ἦν υἱὸς τῷ ποσειδῶνος ὃς ἀλόπητος τῆς κερκύονος, ἔπειτα τῆς γυναικὸς αὐτῆς μετάνειρα, ἢ τις παρέθηκεν αὐτῇ ἐράπειαν, καὶ ἐκείνη ἔφαγεν αὐτῇ οἶνον ἂν τῇ θλίψει, ἡ δὲ Διὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγουσα μὴ θεμὸν εἶναι πίνειν οἶνον ἂν τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, ἀλλ' αὐτὴν δὲ αὐτὴν κυκεῶνα ἐκέλευσε κατασκόλλασαι, ὃν δεξαμένη ἔπειτα. Quæ sic nos latine, sciendum, inquit, est, ut rapta puella Proserpina à Plutone, eius Parens Ceres cibos abstinens eam quærebat, ac in ædibus Hippobontis, qui Neptuni & Alopes ex Cercyone natæ filius erat, à Meganira eius uxore hospitio fuit excepta. Quæ Dea mensam strauit, & uinum in illius anxietate commiscuit, at Dea id poculi renuit subiciens non esse fas in aduersis unum bibere, proinde Dea Cy

ceonem sibi confici iussit, quem acceptum hausit, hactenus la-
rine Nicædri Scholiastes, ex cuius testimonio: hic pro καλεῖν,
ἰσὺν Ἰδὸντος reponendū erat, ego uerò, ut dixi, nihil mutauī,
propterea quod Apollodorus aliam fortasse secutus ē auctore,
apud quem Celeum Meganiræ maritum fuisse inuenerat,
ut sunt Græci diuersi inter se in historijs, fabulisq; recenscen-
dis, & Hyginus noster longe aliter hanc recitat historiam.

8. 1. 22. ἐπετὴρῃσε μετὰ νεῖρα πηραξί. Δία.). nos τὶ πη-
ραξί Διὰ separatim scripsimus, ne hinc ambiguum subori-
retur, de Praxithea proprio nomine, nihil enim hoc in loco
id nominis significaret: & nihil ad rem faceret, quare nos
pro πηραξί. Δία, castigauimus πηραξί θεά, id est, quid factu-
ra esset Dea.

10. 1. 14. αἰ. Διναῖς Ἰσθμίου.). nos secuti lectionem re-
positam in margine Codicis Honoriani hoc modo à αἰ. Διναῖς
Ἰσθμίου. (α, vertimus Minerua impetu facto, tamen si
αἰ. Διναῖς Ἰσθμίου non mutarim, quod nonnullis me-
lior lectio uideatur, & si Minerua submonente Hercules Al-
cyoneum Gigantem domuit Ceterum hæc Herculis cum Al-
cyoneo pugna à Pindaro, et eius enarratore Didymo in Ne-
meis aliter multo recensetur: & Apollonij Rhodij Scholiasta
à Telamone cæsum fuisse Alcyoneum refert.

10. 2. 7. εἰ καφάλω.). id nos deleuimus, eiusq; in locum secuti
exemplar Ioannis Honori uiri literati, & Probi, mei q; aman-
tissimi, substituimus ἐγκαλάσθω quæ legitima, & uera est
lectio.

10. 2. 17. ἡ Κύρον.). legimus Stephani testimonio ubi hæc de ins-
sula ἡ Κύρον.

10. 22. (χρηστικὰ

10. 2. 2. *ῥαπτίωνα*. id nominis stellula notandū censueramus, sed tum, cum hic primus Apollodori liber excudebatur Antōnij Bladi officina asteriscis non utebatur: mea uero ille de causa, quod complusculis in locis, in his imprimendis Apollodori libris, stellis eiusmodi opus esse uidebamus, tandem fundi iussit.

11. 2. 19. *κασιόν*, pro *καυσίον*, id quod in omnibus, quæ vidi exemplaribus scriptum erat: nobis castigare placuit.

12. 2. 4. *εἰς σικελίας*, scripsi *κελικίας*, & mox linea s pro *κορύβιον* nibili dictione, submisimus *καρύβιον*.

12. 2. 9. *δελφύνῳ δὲ καὶ καύνῳ*, *φύμῳ*, antequam nos quæ Apollodorum auctiorem lectu dignissimum mōstra inuasērāt, perdomanda suscepissemus, legebatur, quod monstrum nō mox dice me torsit, sed tandem Apollonij Rhodij adiumento perdomuimus, sicut & plurima alia, ex eo enim Argonauticorū libro. 2. castigaui hunc locum, & pro *φύμῳ*, quæ uana erat ac futilis lectio, *δελφύνῳ* subrogauimus, ac ne cuiquā imponere videamur, poetæ clarissimi verba simul, & ipsius scholiastæ apposui, quibus quid *δελφύν* sit, doctissime demonstratur. Apollonius igitur.

ὥς τὸ τε περὶ αἶψα καὶ δειράδι πρὶν ἡοστῆ

Δελφύνῳ τὸ ξοισι πλάζιον δὲ καὶ ἐξ

κοῦρος ἐὼν ἔπι γυμνός, ἔπι πλοκάμοισι τε γυνῶς.

quem locum nos, ut poenimus, hunc in modum transtulimus, & totidem carminibus.

Sub terrico quondam Farnassi ut vertice Apollo

Delphynem ingenti telis occidit, & arcu

Nudus adhuc puer, & riuato iam crine decorus.

Sic latine Rhodius, quo in loco δελφύνη, ait scholiastes
 τὸ ὄνομά ἐστι τῆ δράκοντος, οἱ μὲν ἀρσενικῶς, εἰ δὲ
 θηλυκῶς εἶπον, ὃ καὶ βέλτιον. ἄλλως δὲ, καὶ οἱ
 μὲν ὁ δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ δελφύ-
 νη θηλυκῶς. ὃ πῖνκαλεῖτο ὁ φυλάκων τὸ εἰδελ-
 φοῖς χρησιμεῖον. λέαισρος δὲ, καὶ καλλιμάχος εἶ-
 πον αὐτῷ δράκωνας εἶναι θηλυκῶς, καλουμένην
 δελφύνην, idest, Delphyne Draconis est nomen, sunt ta-
 men qui masculine, & qui feminine declinant, quod &
 melius est. cōtra verò sunt, qui id nominis volunt esse gene-
 ris masculini tantummodo, propterea quod Delphynes qui
 oraculi templum custodiebat, uocabatur. Verum Leander, &
 Callimachus draconem ipsam hanc feminino genere appella-
 tam Delphynam dixerunt. Sed hic Apollonius cum
 δελφύνῃ πλώριον, dixit, masculine videtur eam ap-
 pellare uoluisse. Adhuc Apollodorus Callimacho astipula-
 ri uidetur, quippe qui et ipse δράκωνας, non δράκοντα,
 dixit, & ex ijs, quæ sequuntur, generis feminini esse Delphy-
 nam indicat.

12.1.27. ὄροι scribe, ὄρη.

12.2.2. ἔδῃ τῆ ὄροι, castigamus τῷ ὄρει, ibidem versu 4,
 τῆ ὄροι lege τὸ ὄρος.

25.1.23. siue Ἰφίκλου, siue φυλάκου legatur nihil moror.
 erit patris nomen pro filij nomine, & contrà filij nomen
 pro patris nomine.

25.1.25. φυλάκη, cum acuto, non φυλακῇ cum circumflexo
 φυλακῇ ᾧ τῆς φυλακῆς custodiam significat, sed
 φυλάκη cum acuto in secunda, oppidi nomen in Thes-
 sa-

lia est dicti à Phylaco Deionis filio, de qua vrbe Homerus in: 2. Iliadis.

οἱ δ' εἶχον Φυλάκῳ, καὶ Πύραμον αἰδεμένους. idest
Quique colunt Phylacam, ac florentem Pyramon urbem.

26. 1. 1. αἰεῖων,) hisce characteribus, in tribus, quæ mihi hunc
vertenti auctorem, erāt, exemplaribus, id scriptum erat, unde
nihil eliciebatur, quod rei satisfaceret: tandem si recte memo-
ria tenes, nos cum Didymi in Homeri Odysseā scholia ad-
modum vtilia legeremus, (si modo Didymi liber ille est,) nam
id sanè nobis non videtur, cur autem id, & qua ratione iudi-
cemus, non est hic dicendi locus, incidimus in hanc ipsam, et
eandem historiam, de qua, indocti notarij erratum resarciui-
mus, ita ut αἰεῖων, ἀρχῶν, restituerimus. Didymus inibi
apud Homerum Odysseæ vndecimo his verbis græce ex Phe-
recydis libro septimo. ὁ δὲ μελάμπος παρ' αἰγυπιοῦ
μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ αἰαζητή(ας ἐκείνῳ τὴν μά-
χην αἰχρῶν φλοιοῦ κεκαλυμμένην, ἣν ἐπ' ἀνεγ-
κε Φύλακος τῷ ἰφικλῶ αὐτὸ τῆς ἀρχῶν ἐκτέμνοντι
τὰ τετραπόδα, quæ sic Ægius vertebat. At Melampus
percepta de vulture causa, & cum vestigasset gladium illum
Acherdi, pyri ue siluestris cortice contectum, eum Phyla-
cus iphiclo attulit, cum in agris quadrupedia incideret. hæc
ille, quibus nos hoc calculo tam exiguο, qui nos maxime cru-
ciabat, liberati sumus.

27. 2. 17. τὸν μονοσάνδαλον,) alij vocant μονοκρηπίδα,
quàm dictione Hyginus noster vsurpauit, Pindarus in Pythi-
cis ἀσάνδαλον dixit. et pag. 1. li. 14. p. lupo, apro scribe.

28. 1. 1. αἰῶρον,) Sic & Apollonius, licet sint nonnulli, quorum

est Hyginus, qui ὁ ὕμνος id flumen vocent.

28. 1. 6. συμβαλόν,) placet magis συμβάλλων. liberum tamē
 legentibus relinquo, linea 7. τίς αὖ ἐπαύσατο. & quæ se-
 quantur, vsque ad lineam sextumdecimam, diutius, quàm opus
 erat hic me locus torsit, qui quòd complusculis maculis scate-
 bat, non omnino probe interpretari poterat, còtuli tandem ali-
 quando, vt mea omnia studia, cū Iulio Herculanio Romano,
 viro nunquam satis laudato, est enim tantæ & probitatis, &
 eruditionis, vt cum cum primis quibusq; uel grauissimis bona-
 rum cum litterarum, tum artium professoribus comparandum
 esse censeam, hunc si velis græce, doctissimum, si latine, nulli
 eum secundum esse inueneris. summum insuper in eo est pie-
 tatis, ac religionis studium, est & hic sacrarum litterarum stu-
 diosissimus: quare melius erit mihi de eo tacere, quàm pauca
 loqui. Sed age iam ad Apollodori locum redeo, dixeram id
 loci cum Herculanio meo, qui sumpto in manum auctoris bu-
 iusce volumine, locum vbi semel atq; iterum perlegisset, men-
 dosus, inquit, hic omnino est locus: videamus etiā si lubet Pin-
 dari Pythia, vbi hac de re plura ille sublimis ingenij Poeta
 narrat, Hac ego in re cum illi morem gessissem, tandem ex
 Pindari Commentarijs obscurissimus Apollodori locus ob mē-
 das, quæ sese cum ob temporis iniuriam, tum etiam ob librario-
 rum imperitiam multos in libros & græcos & latinos inges-
 serunt, illustratus est consilio Herculani mei. Sic igitur, vbi
 τίς αὖ ἐπαύσατο, legitur: vna tantum litterula deleta, s. in
 particula, τίς, vt pro τίς, τί reponatur sensus elucescere in-
 cipit. & linea huius paginae 12. Vbi & μὲν scribitur,
 tollatur v. vltima & pro ea duæ litteræ i, scilicet & α,

subijciantur; ita ut sit integrū nomen μῆδεῖα. deniq; in linea eiusdem pagine 16 dempta γυναικῶναι litera ex infinitio αἰαφέρειν, & reponatur προσέτατον αἰαφέρειν. ad eumq; modum, totus hic locus de Pelie oraculo mirifice illustratus erit. Nec nos pigebit, quo plenius, copiosiusq; ac luculentius omnia, quæ ad hoc argumentum faciunt, intelligantur, subscribere Pindari Pysbiorum enarratoris verba.

μονοκρηπίδα, inquit ille, τὸν μονοσάνδαλον. κρηπὶς γὰρ τὸ βῆμα, καὶ εἴρηται παρὰ τῶν Ῥαίων, ἡ ἰσορία παρὰ φερεικῶν, ἔστιν ἐν τῷ ποσειδῶνι φησὶν, ὁ πελίας, καὶ προεῖπε πᾶσι πῦρ εἶναι, οἱ δὲ ἦσαν οἵ τε ἄλλοι πολῖται, καὶ ὁ ἰάσων. ἔτυχεν δ' ἄρ' ἑρμῶν ἐγγὺς τοῦ αἰαῶρος ποταμοῦ, σάνδαλος δὲ διέβαινε τὸν ποταμόν, διαβὰς δὲ, τὸν μὲν δεξιὸν ὑποδείττει πόδα, τὸν δ' ἀριστερόν ὑπὸ λήθετα, καὶ ὅρχειται οὕτως αὐτὸν δείπνουν ἰδὼν δ' ὁ πελίας, συμβάλλει τὸ μακρότερον, καὶ τότε μὲν ἠσυχάσε, τῇ δὲ ὑδραία μεταπιμψάμενος αὐτὸν, ἤρξεν ὅ, τι ποιοίη, καὶ αὐτῷ χρυσδεῖν ὑπὸ τοῦ τῆς πολιτῆς ἀχθάνειν. ὁ δὲ ἰάσων πύμψαι αὐτὸν εἰς αἶαν αὐτὸν, αὐτὸν τὸ κάλας δὲ χρυσόμαλον ἄξοντα αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ. ταῦτα δὲ τῷ ἰάσωνι, ἤρξεν νόον βάλλει, ὡς ἔλθοι ἡ μῆδεῖα πελίας κακόν, quæ nos sic conuertimus. Monocrepidæ .s. monosandalum, unumue sandalum in pede altero gestantem. κρηπὶς enim calceū, plantamq; significat, ac fundamentum. Hæc hystoria apud Phercydem legitur, Pelias Neptuno, ille inquit, sacrificabat, & sacrificio eiusmodi omnes adesse edicit, qui cū ciues alij erāt,

tum etiam Iason . Is autem agrum propter Andaurum amnem arari faciebat , sine calceis Andaurum iraeicit, quo facto alterum quidem dextrum scilicet calciat pedem , sed sinistrum calciare obliuiscitur : eumq; in modum ad regiam cœnā contendit . Hunc ubi conspexit Pelias, oraculum mente reuoluit, sed tum filuit . postridie verò Iasonem accersiuit, rogat, quid nam ipse faceret, si sibi ab oraculo responsum fuerit a ciuium aliquo moriturum esse . Tum Iason, eum se ad Acam missurū esse ait, ad velleris aurei pellem ab Aecta reportandam. id Iasoni Iuno in mentem coniicit, ut secum Medea Peliae malum futura accederet . Hactenus græce simul & latine Pindari enarrator. omitto, ne sim lectori tedio, recensere, quæ, qui Lycophronem exponit : eadem de re scripta reliquit . iam ad reliqua .

28. 1. 18. δῆραο' .) ita substituiimus pro δῆξαο', quod in manu scriptis erat .

28. 2. 11. ἀγνίου .) pro ἀγρίου . sicut in omnibus manuscriptis erat scriptum. Hagnius enim non Agrius Argonautarū vnus fuit . huius etiam filius fuit Tiphys, vnde Apollonius Rhodius libro Argonauticorum primo. τίφω ἀγνιάδης. idest Tiphys Hagniadēs, quo de Valerius Flaccus libro primo. Peruigil arcadio Tiphys pendebat ab astro Hagniadēs .

28. 2. 20. ἰοκλῆϊοσ') emendauimus ὀϊκλῆϊς, sic .n. Amphiarai pater dicebatur, linea κοινδὺς κορώου, Nos ex Apollonij Argonauticorum libro secundo, scribimus κοινέως κόρωος. sic .n. ille .

ὅλυσθε δ' ἀφρεῖν πρὸς λιπὼν γρητῶνα κόρωος

καμνείδης. idest.

Et linquens dittem venit Gyrtona Coronus

Cænides. Et in latino Cænci Caronus.

28. 2. 24. ἀκείσιον.) scribe ἀρκείσιον.

29. 1. 7. μυλῆως.) ita in manuscriptis omnibus, nos μυλῆως
reposuimus.

29. 2. 21. δολίοις.) δολίοσι castigauimus, nam δολίονες, non
δολιοι hi populi à Stephano vocantur. δολίονες. n. qui
Cyzicum habitabant, quos δολιέας Hecataeus vocauit, Et
Dolionii dicuntur, Et regio Dolionia.

29. 2. 22. πλασικὸν στρατόμακ.) legendum ex Hygino in fas
bulis, Et Apollonio libro primo. πλασικὸν στρατόν.

29. 2. 23. πλαστῶν.) repone πλαστῶν. Et ibidem ἔτιχον,
legitur etiam, εἰδίχον.

30. 2. 7. δημορέτης.) nomen est rerum scriptoris, quem hic
Apollodorus citat recensens uaria auctorum testimonia, cur
nam, Et ubi nam Hercules ab Argonautis relictus sit. verū
Apollonij scholiastes Argonauticorum libro primo, citans huius
auctoris testimonium δημορέτων vocat, Et puto id esse
verum auctoris nomen, quoniam ille eadem in re arcessi testē
hunc auctorem, ego vero hic nihil muto, Et si placet, si legatur
δημιώρετος.

32. 1. 1. οἱ δέ,) lege, ἡ δέ.

32. 2. 19. Μελδύς.) scripsi Μινδύς.

32. 2. 5. πτηνοῖς.) scribi potest πτεινός, per ei in secunda, Et
ππεινός addita syllaba, Et πτηνός, per u in secunda,
Et ππεινός, Sic enim passim legitur, idemq; significat.

32. 2. 10. καταφοροῦτάς.) Codex Metellianus habet, quae

lectio non planè spernenda est : ut significet, quasi dormitan-
tes Argonautæ traicerent, sed $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\rho\omicron\nu\omega\tau\epsilon\varsigma$ ha-
bet Farnesianum exemplar, cuius mihi copiam fecit opera
tua, ac cura Hannibal Carus, qui Alexandro Farnesio
Cardinali amplissimo, cum ob singularem ipsius rerum
omnium cognitionem, tum etiam ob incōparabilem animi sui
candorem, ac fidei integritatem carissimus existit. Hanc igitur
lectionem longe meliorem esse arbitror, $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\rho\omicron\nu\omega\tau\epsilon\varsigma$,
Phineus enim Argonautis hæc prædicebat : si, ut ipse
dicebat : succederent, per cyaneas petras vel cum mira securi-
tate transirent. quare ego Farnesiani codicis lectionem,
 $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\rho\omicron\nu\omega\tau\epsilon\varsigma$, ut potiore edendam censui.

33. 2. 9. $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\iota\delta\iota\gamma\mu\epsilon\sigma\iota\ \tau\omicron\iota\varsigma\ \omega\kappa\epsilon\alpha\omicron\upsilon\ \phi\alpha\rho\mu\alpha\kappa\iota\varsigma$.) quæ ver-
ba, si ut scripta sunt, interpretari velis, nullum desumes sen-
sum, quare hunc in modum castigamus, $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\iota\delta\iota\gamma\mu\epsilon\sigma\iota\ \tau\omicron\iota\varsigma\ \omega\kappa\epsilon\alpha\omicron\upsilon\ \phi\alpha\rho\mu\alpha\kappa\iota\varsigma$. nam quem Medea Acetæ ac Idyæ
filiam fuisse latet, ac veneficam? tametsi sunt alij, qui Hecate
Medeæ, & Circes parentem fuisse aiunt, sicut Sophocles
Næeram vnam Nereidum. at Hesiodus, quæ hic Apollodorus
sequitur, in Theogonia Idyiam facit Medeæ matrem.

33. 2. 22. $\chi\rho\iota\sigma\tau\alpha\iota$,) nos $\chi\rho\iota\sigma\tau\alpha\iota$, per i, in prima notamus.

35. 1. 1. $\alpha\chi\epsilon\iota\tau\epsilon\varsigma$,) in alijs codicibus legitur $\delta\iota\alpha\chi\epsilon\iota\tau\epsilon\varsigma$,
quæ lectio nobis non displicet.

35. 1. 9. $\sigma\upsilon\gamma\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$ quod sublata est prior syllaba, restituiamus,
 $\alpha\psi\upsilon\gamma\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$, idest Absyrtidas, de quibus hic Apollodorus po-
ñit, insulæ sunt Adriatici maris dictæ ab Absyrta Acetæ
filio, in quarum yna ille per dolum à Medeæ sorore fuit inter-
fectus.

35. 2. 5. κυάνεαι πέτραι πλάγκται.) antea ex manuscriptis omnibus κυάνεαι πέτραι πλάγκται. κυάεαι, autem nos tanquam addititiā dictionem deleuimus. de Cyaneis, ac symplegadibus paulo superius est mentio, nam sunt longē ab ijs diuerſæ. celebrantur πλάγκται, apud Hom. Odyſſ. μ. quem hic ſecutus eſt meus Apollodorus, & de ijs infra libro tertio.

36. I. 30. ἀρχάλαυος ἀργαίου.) nos pro ἀργαίου, quod nihil ad rem facit, ἀργαίου, quod Apollinis ſerenifici cognomen-
tum eſt ab Argonautis inuentum beneficij, non immemortibus. Hunc luculentiffime Rhodius Argonaut. lib. 4. ἀργυρήτην vocat, ſic.

— ὅτ' ἀρχάλαυα θυήλας

Αἰγλήτην ἀϊάφης τιμῶρον ἱλάσκοντα.

Hæc Ianus Barpiſta Pius præceptor meus nunquam pœnitens pereleganter latine vertit: in his, quæ ex Apollonio Valerij Flacci Argonauticis finiendis adiunxit hunc in modum.

Phœbo tum Graia iuuentus

Aegletæ ſtatuunt aras de nomine dictas

Lucis, in occiduo puppem quæ rexerat ortu

Turbatis quoniam nautis illuxit Apollo.

De Anaphe ſtrabo libro 10. ubi Aegletæ Apollinis templū ait eſſe, ex hoc Callimachi carmine.

Αἰγλήτην ἀϊάφῳ τε λακωνίδι γείτωνι Δῆρῳ.

quod ſic Aegius vertebat ad verbum.

Aegletem, Anapheñq; Laconidī proxima Thera.

36. 2. 5. μίνω.) μίνωι, & probe legitur ex codice Farnesiano manuſcripto, Ioannis Honory, βιβλίο γράφων γράφον

voluminum, multo omnium qui fuerunt, quiq; nunc sunt, & qui post alijs erunt in annis, eminentissimi.

36.2.12. τάλως,) reposuimus, τάλως attice, uel τάλως ex communi forma loquendi.

37.2.20. ἄσθατος,) emendandum est ἄκστος, ut ex insequen-
tibus apparet.

38.1.3. in codicibus manuscriptis, ἐγκυδντος cum κ, in secun-
da vidimus, exaratum, pro ἐγκυδντος, cum γ, in secun-
da, quæ genuina est lectio.

38.1.10. μεμαγμείον excudi iussimus, ut μεμαγμένον sit des-
ductum à uerbo μαγίσσασθαι, idest conspissor & addensor,
ergo μεμαγμείον uidelicet πῖπλον intelligemus conspis-
satum, & uelut addensatum centauri Nessi sanguine, quo pas-
sto mulieres sua uela ex aqua amylo mista conspissare solent:
ad eundem modum Medea peplum veneno infectum nouæ Ia-
sonis uxori misit, est quoq; in codicibus alijs μεμαγδύμέ-
νον scriptum de uerbo μαγδύσασθαι: ut, si ita legatur, intel-
ligamus à Medea missum peplum magicis unguinibus infe-
ctum, utranque igitur lectionem tuemur.

38.1.22. ἀκραίασ', prius legebatur ἀκείασ', non male quidem
Pausaniam in Corinthiacis eadem in re secuti ἀκραίασ'
admisimus. ἐς πλὴν ἀκρόπωλιν ὄσιν, ait ille, τῆς ἀκραίασ'
ἡγάσ' ἰσθμόν.

IN LIBRVM SECVNDVM
ANNOTATIONES.

39. 1. 10. αἰχελίως,) improbe scriptum erat, quo deleto substitui-
mus αἰχμαλίως, quod palam fiet, nos huic loco recte consu-
luisse ex insequentibus, hac eadem in facie linea octava,
μελίως in omnibus manuscriptis visitur, ubi ex Homeri
Iliad. i, μελίωσ', accommodatissime subrogare potueramus,
tamen ducti nominis similitudine, nihil mutauimus.
39. 2. 15. Chalcographi conniuentia, & si exemplari manuscrip-
to, quam ipsi copiam vocare consueuerunt, factum est ut hoc
loco hanc ædictionem inuasorit, quare nos bis nostris castiga-
tionibus sic emendandum censemus in nostra translatione, ex eo
Pelagus etiam natus esse dicitur.
39. 2. 27. ἑκατόν) in exemplaribus male exaratis, pro quo emen-
damus ἱάκον, licet apud Hyginum Basium legamus.
40. 1. 8. κερσίδας,) hanc ut spuriam & mutilatam refutauimus,
& huic subiicimus Arcadiam legitimam, & integram dis-
tinctionem.
40. 2. 17. κέρκω,) castigamus κέρκω ex Athenæo. Cercops
enim hic est nomen vnius ex rerum scriptoribus, quem Athe-
næus adducit lib. cænarum suarum 11. ubi de poculis loquitur.
εἴδ', inquit, ἡσιόδοσ' ὄσιν, ἢ κέρκω ὁ μιλῆσιος.
id est, siue Hesiodus, siue Cercops ille Milesius.
- ἔνθα πότ' ἔσται ἐμὸν ψυκτήριον ὄρχα με λαδὼν. sic nos
Nostrum ubi nam populum ψυκτηριον extiterit Dux.
41. 2. 3. βιβλίαν,) per 1 in prima, in quatuor exemplaribus, quæ
mihi videre licuit, scribebatur βιβλίαν perperam plane, quæ

do hic Apollodorus de libris nihil loquitur, sed de populi nomine. Hinc ego pro inani diffinitione solidam, ac loco huic convenientem substitui $\epsilon\upsilon\beta\lambda\acute{\iota}\omega\nu$, idest Bybliorum, $\epsilon\upsilon\beta\lambda\omicron\varsigma$ enim per ς in prima Phœnices oppidum est, de qua complascula scribit Stephanus.

41.2. 28. $\chi\lambda\epsilon\acute{\alpha}\varsigma\chi\eta\varsigma$.) sic habet exemplar Scipionis Tertij Neapolitani viri nobilis, & summæ doctrinæ, & modestiæ, & humanitatis incredibilis, ceterum Metellianus Codex $\chi\lambda\epsilon\acute{\alpha}\varsigma\chi\eta\varsigma$ habet, nobis Teitiana lectio magis arrisit, ut $\alpha\chi\epsilon\tau\acute{\iota}\varsigma$ $\chi\lambda\epsilon\acute{\alpha}\varsigma$ composita sit dictio, non autem $\epsilon\kappa\tau\acute{\iota}\varsigma$ $\chi\lambda\epsilon\acute{\alpha}\varsigma$.

42.1.9. $\kappa\alpha\tau\omicron\iota\kappa\lambda\epsilon\upsilon$.) legitur in alijs, nec male, $\kappa\alpha\tau\omicron\iota\kappa\lambda\epsilon\upsilon$.

42.1.2. $\mu\epsilon\lambda\alpha\mu\pi\acute{o}\delta\omega\nu$.) ita in manuscriptis omnibus visebatur, nos unica duntaxat, ν , littera detracta de dictiuncula, $\mu\epsilon\lambda\alpha\mu\pi\acute{o}\delta\omega\nu$ castigauimus.

42.2.6. $\lambda\upsilon\delta\iota\omicron\varsigma\alpha\acute{\iota}\theta\upsilon\nu\acute{\alpha}\varsigma$.) legimus Mineruam, præter cetera ipsius cognomina, & Lindiam fuisse cognominatam de Lindo Rhodi urbe, Lydiam tamen, quod meminerim, Mineruam appellatam legi nusquam, quare hic $\lambda\iota\upsilon\delta\iota\omicron\varsigma$ reposui. Nec vero me latet. Hunc Apollodori locum ab Homeri in Iliadis primum Hypomnematisse ita citatum esse, ut & nos castigauimus.

42.2.9. $\pi\epsilon\lambda\acute{\alpha}\nu\omega\rho$.) $\epsilon\lambda\acute{\alpha}\nu\omega\rho$ hic vocatur ex Homeri scholijs.

43.1.14. $\tau\alpha\acute{\iota}\varsigma\kappa\eta\rho\alpha\varsigma$.) scribi potest etiam $\tau\alpha\acute{\iota}\varsigma\kappa\acute{o}\rho\alpha\varsigma$, ut fit, Danaus filias puellas uel sortiebatur, siue eliciebat sortes.

43.2.14. $\alpha\mu\alpha\sigma\theta\upsilon\alpha\acute{\iota}\delta\omega\nu$.) hic deleuimus, quod ex Codicibus Grecis omnibus legebatur $\alpha\mu\alpha\sigma\theta\upsilon\alpha\acute{\iota}\delta\omega\nu$: dictio nihil & futillis, & $\alpha\mu\alpha\sigma\theta\upsilon\alpha\acute{\iota}\delta\omega\nu$ substituendum censuimus.

43.2.20. $\alpha\epsilon\gamma\chi\omicron\varsigma$.) in Alijs $\alpha\epsilon\gamma\chi\omicron\varsigma$, in Tertij mei Codice, quem ex

Rodulphi Cardinalis amplissimi exemplari exscribi fecit:
legitur αἶπος, nos hic tibi liberum facimus, ut quam velis le-
ctionem eligas: quod ad me attinet, ἄργιος scripsimus.

44. r. 22. (μελάλης.) alibi, μεγαλῆς, alibi vero μετὰ λῆς,
quod Hygino legitur, ut ex meo codice μελάλης legeba-
tur, nobis placet scribere μελάλης.

45. i. 14. οὐδ' ἐν τοῖς ῥηξίμοις. qui libros de rebus scripse-
rit, legimus Lysimachum apud Athenæum libro quarto, qui
græcè sic οἱ δὲ δὲ καὶ τὴν οὐνοσσίως τῷ φρονιμῷ τῷ
τοῦ, καὶ στωε τῷ τῷ ἀδελφῷ φακῶ καλουμένῳ,
ὃν ἄλλοι πινὲς καὶ λιστὴν ὀνομάζουσιν, ὡς ἰσορεῖν μὴ
σεῖν τὸ παρὲς ἐν τῷ ὄρω πακῶν φησὶ λυσίμα-
χος ἐν τῷ νόσῳ, idest, Atqui me non latet, & Ulyssis
viri prudentissimi, & cordatissimi sororem Phacam nomine,
quam alij quidam Callistonem vocant, ut à Mnasea Patrensi
Europiacorum tertio recenseret inquit Lysimachus in libro de
reditibus tertio. hætenus ille. antequam hic Athenæi locus
mibi subveniret. Tenui mei exemplaris lectio, non displice-
bat. νόμοις inibi legebatur, nec ab re ea lectio mihi probaba-
tur, propterea quod & auctores habebamus, qui de legibus ci-
tantur Cratinū scilicet & Babylonū Diogenem, sed prior
lectio vera est.

45. i. 15. κίρκω.) Hic quoque est scribendum κέρκω, cum sit
Cercops nomen auctoris, de quo superius meminimus.

45. 2. 9. αὐτῶν.) ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ θενέβοισιν.) Tragi-
cos hic intelligo Euripidem ut Eustathius Iliadis libro 6. Tra-
gici vero à græcis scholiographis passim citari solent.

46. i. 15. Ἰδραπύειν.) Ἰδραπύειν exemplar habet luculen

tissime ALEXANDRI FARNESI bibliothecæ, Cardinalis. n. ille amplissimas, ut ipse est omni virtutum genere ornatissimus, ita domus eius omnis ac bibliotheca, hæc quidem castigatissimis græcis, latinisq; exemplaribus, illa aut eruditissimis, humanissimisq; viris referta est. hæc igitur lectio est omnino admittenda.

46. 1. 25. ἀπώλυσεν.) repono ἀπώλλουσιν geminato cum λλ.

46. 2. 13. ἀλαλγμοῦ.) substituiamus ἀλαλγμοῦ.

46. 2. 19. ἰδιόθεν.) non ut in manuscriptis erat, ἰδιόθεν.

47. 1. 2. ἰλιόδην. pro quo δκλιόδην emendauimus ex Isacio Lycophronis interprete.

47. 1. 2. πείρω) repono πείρωνα.

48. 1. 9. ἀρκτενεί,) ἀρκτείνει alibi legitur, scribo ἀρκτενεί, ut sit futurum, hoc apud Didymum Iliadis Σ recitatur.

48. 2. 3. πολυδύκτης,) in alijs visitur. nos πολυδύκτης de tracta. u. littera. ut in plerisq; emendatis auctoribus, qui hanc ipsam rem tractant, castigamus. sic enim scribitur apud Isacium, apud Apollonij scholiastes, & reliquos. locus sanè hic erat obscurissimus ita ex Apollonij scholijs, ex eruditissimorum virorum scriptis, collectis, deciarauimus, ut vel amiculis pueris intelligi possit. ceterum historia, seu fabulam dicas, latius ab Isacio Lycophronis tenebrarum illustratore enarratur. quam cum HORATIO VRSINO gentili tuo, domo Tosia, adulescenti modestissimo, ac bonorum literarum studiosissimo, latine interpretandam dedissem, ut de ingenio adulescentis aliquando periculum facerem. ille, & si græcarum literarum candidatus esset, tam docte, tamq; eam latine reddidit, ut sperare liceat eum intra paucissimos annos in his, omni

bus æqualibus suis facillime antestaturum.

48. 2. 17. αὐτῶρεϊ.) legebatur prius αὐτῶρεϊ, sine ullo sensu, nos proinde subiecimus pro eo αὐτῶρεϊ, adiecimusq; nominandi casum παλυνδίκης, atq; ita sensum lucidissimum elicitur, alioqui locus hic ab Apolline non solueretur.

48. 2. 21. γοργόνον.) Farnesianum exemplar γοργόνος habet,

48. 2. 25. εἰπὼ.) lego εἰπὼ, sicut, hoc ipso in loco pro μεμψευσὼ, πεμψευσὼ, per π, ac sine μ, ex hoc Hesiodi in in theogonia versu.

πεψευσὼτ' ὅν πεπλον, εἰπὼτε κροκόπεπλον.
inuenio tamen multis in locis scriptum, εἰπὼ, εἰπὼ,
εἰπὼ.

49. 1. 12. κῆβισιν.) sunt qui κῆβισιν cum η in secunda syllaba scribunt, sed male, nā syllaba claudicaret, id quod ex Ascræi poetæ hic recitato versu declaratur.

49. 1. 22. τλὼ κενῶν.) nos hic non ab re ante dictionē κενῶν, addidimus ex historia, ἃ ἰδοῖς.

49. 2. 13. θενὼ, θεινὼ, habet Hesiodus in Deorum originibus, verum metri causa ut suus est poetarum mos.

49. 2. 27. ταῖς χεῖραϊ,) in alijs, τλὼ χεῖρα, lege ut lubet, nihil moror.

50. 2. 25. ἐγγυάμελός,) legerem quoque ex Farnesiano codice ἐγγυάμελος, sicut ex eodē loco πρῶτον pro πρῶτος, quod in alijs omnibus scribitur.

51. 1. 19. ἀπὲκτείνω) in manu exaratis Apollodoris ἀπὲκτείνω hic legitur, quod non omnino displicet, propterea quod ἀπὲκτείνω legi apud auctores poni etiam pro ἀρχτείνω, sicut interdum apud Romanos morior, cuius rei mihi nūc hic

Lucani de bello Pharsalico subnemit locus :

quis nollet tibi isto

Ense mori ?

§ 2. 1. 6. μιδεία,) antea, sed male, legebatur μιδεία, nos substituimus μιδεία, quando hic Medecae nomen otiosum esset, & ab re longe alienum: nam Apollodorus de urbe hic, cui Midea nomen fuit, non de mulieris nomine loquitur. est enim μιδεία per i non per u, ait Stephanus, πόλις ἐστὶ ἄρχαι, ἢ νῦν κώμην, ἢ πρὸ τῶρον πρὸς αἰῶς πόλις, ἀπὸ μιδείας τῆς ἀλφειῶς θυγατρὸς; λέγεται καὶ χωρὶς τῆς i μιδεία, ἐστὶ δὲ καὶ ἐτάρῃ πόλις βουλευτήσιας ὁ μὴ ῥος οἵ τε πολυστάφυλον τ' ἀρνίω ἔχον, οἵ τε μιδείας, ὅστι καὶ Ἀνδρίαν ἄλλη. quæ hunc in modum Aegius vertebat, Midea oppidum est Argiuorum, quod nunc vicus est, ac prius Persei ciuitas fuit, dicta à Midea Aloei filia. scribitur ad hæc sine i, in penultima, est etiam alia Midea in bæotia, Homerus.

Vitiferamq; Arnen veniunt, Mideamq; colentes, Pausanias etiam meminit huius urbis.

§ 2. 1. 10. πρὸς τὴν,) id nominis in omnibus exemplaribus aberat, sine quo locus hic erat vndecunq; insolubilis, & mutilus: quod huic ex Herodoti Polymnia admodum opportunè intulisse nos arbitramur, ne'ue nos mendacij argui possimus, subscribenda censui, quæ ad rem faciunt ipsius primarij historici verba hæc. πρὸς τὴν, igitur inquit ille Historiarum pater Herodotus ἐκαστὸν τοῦ δὲ παλαιῦ καὶ πρὸ μὲν ἑλλήνων καὶ φημι, καὶ πρὸ μὲν τοῖς σέων καὶ τέων, καὶ τῆς πρὸς οἰκῶν ἀξιοταῖσι. ἐπεὶ δὲ πρὸς οὗτος ὁ Δαναῶν, καὶ διοὺς ἀπὸ τῆς παρὰ

πρὸς κηφέα τὸν θάλον, καὶ ἔχε αὐτῷ τὴν θυγατέρα
 αἰδομένην, γίνεταί αὐτῷ παῖς, τῷ ὀνόματι Ἰφί-
 πτόνῃ, ὅσον δὲ αὐτῷ καταλείπει, ἐτύγχανε γὰρ
 ἄπασις ἐὼν ὁ κηφὸς ἄροστος γόνου, ἡδὲ τούτου δι-
 τὴν ἐπωνυμίαν εἶχε. idest, pro his qui græcè nesciūt.
 Persæ vero quondam à Græcis quidem Cepheneſ uocaban-
 tur: sed suo ipsorum, ac circa finitimorum Artæi dicebātur.
 Vbi vero Perſeus Danaes, & Iouis filius ad Cepheum Beli
 se contulit, & eius filiam Andromedam uxorem accepit, eiq;
 ex ea gignit filium, cui nomen Persen imposuit. Hunc ibi reli-
 quit apud auum, quod tum Cephæus mascula prole carebat.
 ex hoc itaq; id cognominis sunt consecuti. hætenus Herodo-
 tus. Sed & paulo inferius eodem in libro, ubi Xerxen loquen-
 tem inducit his verbis. ἡμεῖς νομίζομεν πέρσῃ ἐῖναι,
 αἵ τ' οὐ ἡμεῖς γαρόναμεν, παῖ δὲ πέρσῃς τῆς δαναΐδης
 γαρονότα ἐκ τῆς κηφέως θυγατρὸς αἰδομένης,
 quod est latine. Nos existimamus Persen esse. à quo nos orti
 sumus, Persei Danaes filium, natum ex Andromeda Cephei
 filia: viden' igitur mi Fului suauissime, quāto pere ad Apollo-
 dori locum Herodoti testimonium faciat? ex quo immortas
 lis ipsius breuitas mirifice explicatur.

§ 2. 1. 18. ἀλκείως,) ne cui sit: mirum rogo, quādo pro ἀλκαίου
 scribam ἀλκείως, nam sæpissime legi ita scriptum apud
 Græcos vñ idemq; nomen. Hesiodus in Clypeo ἀλκαίοιο
 vsurpauit genitiuum ab ἀλκαῖος. Pausanias autem in Ar-
 cadicis de eodem nomine ἀλκείως sicut ἀχιλλείως dixit,
 quod non rationi dissimilaneum esse videbitur, si ἀλκαῖος
 patronymici originem perspiciamus.

§ 2.2.4. $\pi\pi\delta\rho\acute{\epsilon}\lambda\alpha\sigma$. & $\pi\pi\delta\rho\acute{\epsilon}\lambda\alpha\sigma'$ dici potest dorico more.

52.2.11. αἰ' Ἰσίου,) Isacius apud Lycophronem pro αἰ' Ἰσίου
χου, ἄμπλου nominat.

§ 2, 2. 21. $\mu\delta\epsilon\alpha\sigma'$, nos pro $\mu\eta\delta\epsilon\alpha\sigma'$, $\mu\delta\epsilon\alpha\sigma'$ reposuimus, & probè. Sic. n. castigate legitur in Pindari commentarijs.

5 3. 1. 15. *περὶ χερσὶν*,) sic nos castigauimus ex Isacii in *Lycophronem* commentarijs: & id ratio exigebat; nam *ἀντὶ περὶ χερσὶν* in manuscriptis omnibus erat.

§ 3. 1. 2. Polyxeno. is Iasonis ex Medea filius fuit, ait Pausanias in Corinth.

94.1.21. vbi legitur ab hostibus intellige vulpem illum (ne dicam illam) Thebanam regionem deuastantem cum suis affectis, & prædonibus.

55.1.6. ὁκταμνησίον.) Theocritus in Herculillo. & γεμύρου
reponi possit, sed nihil ego demutarim, suam enim Apollodo-
rus habet auctoritatem, & eam quidem admirandam.

56.1.3. λίνου,) δὲ μόλ' που Theocritus αἰ.

56. 1. 15. vbi ab imperitis, & caligantibus typographis scriptū est
imperantem, reponēdum irritantem, sic enim vertere placuit
diſtinctionem græcam αἰρεῖται. ſecutus Ciceronem in Milone,
qui vi irritare, & ferro laceſſere aliquem dixit. omitto hic,
quæ à Budeo in commentarijs ſuis græcis, & Petro victorio,
in rhetoricis Ariſtotelis ad Theodeſtē enarrationibus dox
tiſſime recensentur cum ex Demoſthene. tum ex Ariſtotele
pro explicanda græca hac & attica ratione loquendi
αἰρεῖται χερσὶν αἰρεῖται.

56.1.19. Συνφάβια. prius Συνφάβια, littera transposita
legebatur.

57.1.9. ὀρχυσῶ, cuius in locum ὀρχυσῶ restitauimus, ex Stephano, & Homero. vbi hæc.

ὀρχυσῶν δ' ἰσπὸν ποσιδῆιον ἀγλαὸν ἄλγος.

Onchestumq; sacrum Neptuni numine lucum.

58.2.15. ἰσπεῖ. desideratur huic dictioni syllaba, quare scribendum est ἰσπεῖον.

58.2.2. πρ' ὀρχύτου, ante quam à nobis id laboris interpretandi Apollodori, & eius monstrorum conficiendi, utcumque liceret susceptū esset, πρ' αὐτ' in nominatis superius à me codicibus omnibus scriptum inuenimus. quæ lectio à veritate abhorret maxime, nos igitur loci illius, vbi, quæ à varijs præceptoribus Hercules didicisset, inter cetera idem Apollodorus Herculem sagittandi artem ab Euryto accepisse dixit, non immemores, hic pro αὐτῷ, ὀρχύτου castigamus, cui lectioni aduersaturum arbitror neminem.

59.1.21. αὐτῷ scribe αὐτῷ aspirata priore, siue ἰαὐτῷ.

59.1.22. pro ἐκρυβῆσαι, scribe εἰσχυβῆσαι πίδον χαλκῶν. Diodorus Siculus libro rerū fabulosarum quinto. huic loco astipulatur his verbis latine, Eurystheus in quies, a pro conspecto perterritus in æreo se vase abscondit.

59.2.17. εἴ τι νί το πῶ. placet & χῳεῶ.

59.2.21. πεπερωμένοις, lege πεπερωμένοις, cum, u, in secūda.

60.2.1. κερᾶσιν, χρυσόκερων Tzetzes in suis carminibus, et Pindarus ode. 3, Olympiorum appellant.

63.2.19. προεδῆξατο, possumus hic etiam προεταῖξατο legere, ut dicat hanc ærumnam non imperauit Eurystheus, verior est tamen prior.

63.1. linea vltima, παλαῖδες. sic scripsimus, Apollonij locum se

cunt Argonauticorū libro secundo hisce versibus.

Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆος ὁ πότε ἔλυθ'· ἄρ' ἔτι δὲ
 Πλωίδας ὁ πρὶ δαῖς συμπαλίδας ἔδενε λίμνης
 ἄσκαδαι τόξοισι· quos sic Aegius ut potuit barbarè vertit.
 Namq; nec Alcides, quo tempore venit in altam
 Arcadiam, volucres Symphali, nomine dictas
 Ploidas, infectis Lernæo felle sagittas
 Cænosis validus potuit dispellere ab undis.

Hæscæ aves Apollonius Πλωίδας appellavit, quod eæ in pa-
 lude natent, sic etiam Seleucus in miscellaneis, & Charon
 Apollonij huiusce familiaris nominavit, ubi de Apollonij histo-
 rijs scribit. Nec tamen nihili faciendæ est lectio vulgata per
 manuscriptos libros Apollodori, scilicet ἄ Πλωϊ, id est in
 numeræ.

64. 2. 3. ἡρίμου, ὄρμος notatum erat in omnibus codicibus, q
 erant mihi vertenti hunc auctorem. sed Stephanus ἄ Ἐδουρα
 urbem ab Abdero Erimi filio dicit fuisse nominatam, & Her-
 culis amasio. ἡρίνον per v, scriptum inuenio apud Tzetzen,
 qua de causa operæpretium me fecisse puto, si pro ὄρμος,
 ἡρίμου duorum scriptorum innixus testimonio, scripsi.

65. 2. 6. Δασκύλου, prius in oībus exēplaribus pro Δασκύλου,
 visebatur. Sic. n. id nomen Apollonius Rhodius lib. 2. recens
 fuit, cum inducit Lycum Dasycyli Argonautas alloquentem.
 Δασκύλου εἰς μεγάροισι καὶ τῶν τῶν πατρὸς ἐμείο. i.
 Dasycyli ibi nostrī testis genitoris in altis.

Deipylum hunc nominat Cæcis duobus in locis: quare hinc
 facessat Dasycus, & in eius locum accedat Dasycylus.

65. 2. 19. μυγάονα. pro μυγάονα annotauimus, id enim nomē

sic scribit Cæcis, & Apollonij Rhodij interpres.

65. 2. 14. Σεμίσκυρος, pro εἰ μίσκυρα, quæ ἀκρόφαλος erat dictio; substituimus Σεμίσκυρος, quæ ciuitas est contra Thermodontem, legitur Themiscyra ἀκρά apud Apollonij Rhodij scholiastes. eodem folio, & linea. 13. post dictionem πιδυλίου exemplari Metelliano; de Farnesiano, & Tettiano codicibus mihi sæpenumero citandis, adieci hæc paucula per necessaria huic historiæ (καὶ δώσειν τὸν ζῶον σῆμα ὑπὸ χουμλίου,) idest & zonam se daturam pollicente.

66. 1. 1. ἐκ δόλου, de ἐκ δόλου fecimus, recte, ni fallimur. Apollonij scholiastes variæ sunt, inquit, de cingulo sententiæ, nam sunt, qui illud fuisse Hippolytæ scribant, alij vero Deialycæ. At Ibycus in priuata historia Briarei filię fuisse ait.

66. 2. 25. Hic ingressu geminatus Typographorum lapsus, ut procreati, pro procreatus, & fuerant, pro fuerat, composuerint. ignoscendum est bene potis.

68. 1. 7. hæc paucula relicta sunt, remittenda in suum locum statim scilicet, post verbum, ἐστ, in linea septima.

In Siciliam tranauit.

69. 2. 10. quem, vacat, quare delendum est, & pro, quod in eadē linea, scribe quos.

70. 1. 7. ἀμυδόμενται, & ἰαδόμενται eundem virum vocat apud Apollonium scholiastes, ita utrunque recte scribi potest.

71. 1. 11. quod κοινόν, in omnibus quos vidi, & legi codices, verti ego commune, sed eius loco substituendum est κενόν idest vanum, vacuumue, quæ lectio probabilior fuerit.

fo. pag. li.

72.1.24. ὄνον, nos ex fabula, quæ transformationum libro 6
apud Ovidium enarratur pro ὄνον, subiicimus αὐτόν.

72.2.1. Athenas,) scripsit Thebas, Ἰσθμὸς enim græcè ἐ regio-
ne habetur.

73.1.8. τυχεῖν,) in huius lectionis locū, nos τεύχεον, scripsimus.

73.2.13. reponendum post, sed, Eurytus, omissum per ebrietatem
ab officinæ opificibus.

73.2.17. κίγκοπας,) passim in omnibus exemplaribus sic habe-
batur, nos κίγκοπας restitui mus, Cercopas duos fuisse inue-
nio, quorum hæc fuerunt nomina, Passalus, & Echeuius. sine,
ut alij volunt, Candalus, & Atlas.

74.2.23 sunt hac in linea verba hæc derelicta in officina, (ex qua
postea Tencrum Telamo gignit), post dedit, sunt addenda.

75.1.5. τί ποτε δοῦ (αὐτὸ αὐτὸ τῆς,) sic in exēplaribus, quibus
nos utebamur, omnibus exaratum erat; suboscuro sane locus
est, ob brevitatē; cuius admodum studiosus Apollodorus fuisse
videtur: quare nos particula adiecta duntaxat, & pro
αὐτῆς, legimus, αὐτῶ, ad hunc modum, τί δὲ ποτε δοῦ
σεν αὐτὸ αὐτῶ. Isacius autem in suis in Lycophronē com-
mentarijs, explicatius hunc locum tractat, cuius verba hic sub
scripsisse non pigebit. τότε, inquit ille, Ἡρακλῆς, καὶ τῇ
Ἡσιῶνι χειρίζεται, ὃν αὐτὸς ἐδίληκε τῆς αἰχμαλώτου
ἐν ἡσπείδου, ἢ δὲ πλεῖον αὐτῆς δοῦ (καὶ καλὴ τῆς, τὸς
ἀδελφῶν αὐτῆς ποδάρεω ἐπρίατο, ὅθεν, ἐκλήθη,
καὶ πρίαμος, idest, tum Hercules Hesione indulget, ut
quem de captiuis velit, sibi mercari, liceat, tum illa dato flæ-
net suo Podarcem fratrem emit, unde illi Priamo cognomen
tum mansit.

75. 1. 20. νῦν,) νῦντα, prius ex quatuor libris manuscriptis notatum erat, nos autem ex Ioanne Tzetze in historiariū chiliadibus, νῦν castigauimus. nihil. n. νῦντα, hic significare potest.

76. 2. 9. μολοπήκων,) in manuscriptis μολπικῶν legitur. ego vero, nescio an audaculus fuerim, cum priorem lectionē haud quaquam idoneam excluserim, ac pro ea, quod de canibus est hic mentio substituerim, μολοπήκων.

77. 2. 20. ἀπεικιδέτα,) in Metelliano, εἰκασμῶν habetur.

77. 2. 28. ἀρμυλίου,) in omnibus planē scriptum sic inueni, cuius loco apposui αἰμονίου, sic. n. in argumento, siue maus, hypothesis Trachiniorū Sophoclis, vbi hæc omnia ex Apollodoro transcripta visuntur, quæ maximum in modum ad diuinā illius tragœdiam faciebant: de qua hypothesis rursus plures hic locos castigauimus.

78. 1. 5. ἀφρονον,) ex Trachiniorū Sophoclis argumēto, ἀφρονον in margine annotauimus, non deleta tamen lectione manuscripti codicis Alexandri Farnesij cardinalis Romani, cuius nomē honoris gratia hic subinde à nobis memoratum est, vtrunque sanē lectionem probō, & si priorem verterim. ἀφρονον, tamē typographus è margine velut emendatiorem lectionem in operis contextum clam me ingessit. ἀφρονον, itaq; illaboratum verto: ne dictio hæc ingesta per errorem, non interpretata remaneat.

78. 2. 9. φύλας,) in manuscriptis φύδας per δ', male notatum erat. Nos φύλας ex eodem in Trachinia argumento reddidimus, cuius nomini alibi hoc in opere fuit mentio,

78. 1. 21. ποί(ας,) πολέας in alijs, vtrunq; laudamus,

78. i. 22. *ὄνομον*,) alibi *ὄνομον*. *ὄνομον* Siculus Diodorus habet libro quinto. lege, ut lubet, nihil me mouet. quoniam omnes hae lectiones suum habent assipulatorem. nos tamen *ὄνομον* legimus. Hunc Pausanias in Corinthiacis *κύαδον* appellat, qui Oenei à Cyathis fuit, græcè *οἶνοχόος*, et κατὰ χειρῶν διδούς, quem latini etiam à poculis vocant. Quod autem Eunomus à poculis Oenei fuerit, et quod κατὰ χειρῶν διδόναι hic apud Apollodorum significare videatur, non dare aquam manibus (ut ex multis apud Aethenæum locis libro nono probatur) sed pocula miscere, id Pausanias in Corinthiacis, cuius locum ad verbum transcripsimus, clarissime docet. λέγεταί δέ, αἶτ, καὶ ὦδε Ἰσχυρίασιων λόγος Ἡρακλέα, ὅτε ἐκ λιβύης αἰεσιώσα κομίζων τὰ μῆλα τὰ ἐσπερίδων καλούμενα, εἰς Φαιθῶντα ἐλθεῖν. κατὰ δὴ τὴν ἰδίαν, διατεωμέλιον δὲ εἰς τὸ αὐτῷ δα, οἶνέα δὲ αἰτωλίαν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτόν. ἐρχόμενοι δὲ τῷ Ἡρακλεῖ κειδέσθης. πρὶν δὲ ἀφικόμενος εἰσελθεῖν τὸν Ἡρακλέα, ὅτε αὐτὸς εἰσελθεῖν τὸν ἑκείνου. κύαδον δὲ αὐτῷ παῖδα οἶνοχόον οἶνέως. οὐ γὰρ ἀρεαδίς τῷ δοθέντι πόματι, παῖει τῆς δακτύλων ἐνὶ ἐς τὴν κεφαλῇ, ἀχραντότος δὲ αὐτῆς ἀπὸ τῆς πολλῆς. Φλιασίοις δὲ οἴκημα εἰς μέμνη, τὸν κὼ ἀποδομένται μὲν πρὸς τὸ ἰδρὸν τῷ ἀχλάντος. ἀγρίαματα δὲ λίθου πεποικιλία ἔχει κύαδον, ἔχοντα Ἡρακλεῖ τὸν κύαδον. Que sic Aegius vertitur. Ceterum vulgarrissima est fama apud Phliasios. Herculem, quo tempore à Libya cū malis Hesperidum incolumis euasit, priuari cuiuspiam negotij

ergo Phliuntem aduenisse, ad eundem illic agentem Oenei eius
 socerum ex Aetolia se contulisse: quod cum peruenisset, ab eo
 Herculem conuiuio inuitatum, aut hunc ab Hercule acceptum
 fuisse. Cyathus autem à poculis Oenei, quod in propinandis
 calicibus minime satisfecisset: vno digito caput percussus, ex
 istu puer repente extinctus est; condita igitur apud Phliasiorum
 rei gestae memoriae causa visitur cella, non procul ab Apollonia
 aede, ubi marmorea sigilla sunt, quae Cyathum Herculi po-
 culum praebentem habent. Ceterum Athenaeus eum puerum,
 quem Hercules pugno occidit Hellanici testimonio refert, Ar-
 ebiam fuisse vocatum, ob quem Hercules Calydone excessu;
 & eodem teste in secundo de Phoromide Cheriam nominat.
 Sed Herodorus in 17 libro de Hercule, Ennomum cum voca-
 ri ait. Sed Cyathum Poletis filium, & Antimachi fratrem
 molens Hercules, dum ei pocula propinat, interfecit, ut memos-
 riae tradit Nicander in secundo Octaëcorum. cui etiam fanum
 in loco ante urbem ex aedificasse Herculem narrat, quod suis
 quoque temporibus appellari pocillatoris fanum scribit.

79. 1. 1. Ἰθωὶ & Ἰθω, in manuscriptis, quod nihil hoc in loco
 significat nos Ἰθωα, ex Alexandri Earnesij libro, Car-
 dinalis Romani, Vaticanæ Basilicæ Flaminis optimi: casti-
 gandum esse duximus. Ἰθω, verò ait Stephanus, urbs est
 Thessaliæ. Cæcis, siue, ut maus, Tæetres, quo se ipse met co-
 gnomento appellat, in historiarum chiliade 2. ubi de Her-
 culis actis copiose admodum scribit. οὐκ ἔστι δὲ Ἰθω πόλις
 ἢ Ἰθωίαν πόλιν, qui locus ad Apollodorum intelli-
 gendum facit, nam Herculem legimus Thessaliam terram q̄
 uastasse;

79.2.15. μινυέων,) hic nos μυλιέων, edendum curauimus, at impressor adscriptam ē regione μινυέων, ingerere maluit, contraquā nos verteramus; vtraque tamen lectio recipi potest. nam Melienses, & Minyæ in Thessalia sunt Populi.

80.4.3. poculum,) scribo philtrum, nam & si Philtrum sit amoris propriè poculum, hic tamen, Φίλτρον, verto philtrū: quod est etiam latinis receptum, & Ouid. in arte vsurpauit, cum dicit.

Philtra nocent animis, vimq; furoris habent.

& Iuuenalis,

Hic Thessala vendit

Philtra, quibus valeant mentem vexare mariti.

Ad hæc Hyginus, vbi de Nessō agit. Ille, inquit, moriens cum sciret sagittas Hydræ Lernææ felle tinctas quantam vim haberent veneni, sanguinem suum exceptum Deianiræ dedit, & id philtrum credens conditum diligenter seruauit.

80.2.3. ποῖαο,) Φιλοκτῆτης. Diodorus libro quinto.

80.2.8. ποῖαο παριών καὶ τὰ ξήτησιν ποιμνίων ὑφ' ἡ, τοῦτο, καὶ τὰ τόξα ἐδώκεν ὁ Ἡρακλῆς. Apollodorus hic Hercules pyram à Pæante succensam fuisse apertis fume dixit, eaq; de causa illū ab Hercule sagittis donatum fuisse dubio procul affirmat. Hunc locum superioribus diebus cum Hilermo Sirletio me contulisse memini, ab eoque quesisse, quid nam de eo Apollodori loco sentiret, tum ille Apollodorū contra omnium planè sententiam, eam de Pæante historiam recensere dixit, mihiq; vt est vir memoriæ singularis, vnum, alterumue ex Sophoclis Philoctete locos, memoriter recitauit.

tum quoque in mentem mihi reuocauit, ut in secundo variariū
 Petrus Victorius. Ciceronis μνημονικὸν σφάλμα hic
 esse scribit, quod a Philoctete Herculis rogam inflammā-
 tum fuisse, & ab Hercule sagittas accepisse retulit, in 2. Tu-
 scul. quest. libro. Eaq; in re Victorij sententiam Hilermus
 noster non satis probare mihi visus est. Ego vero neq; ita mul-
 to post reuoluendis rerum scriptoribus totum me tradidi, ut
 an Cicero memoriæ vitio peccasset tandem reperirem. rez-
 uolutis itaq; infra scriptis hisce cum Græcis tum Latinis aucto-
 ribus eorum omnium calculis Ciceronem recte dixisse, nequa-
 vilo memoriæ lapsu deerrasse inueni, quare mi Fului, si hanc
 rem paulo, quam ad annotatuncularum mearum modum spe-
 erat, latius enarro æquo animo feras, nam Cicero noster, cui
 plurimis nominibus nemo non debet, a Calumniola defendē-
 dus est omnino. Sed iam a Sophocle, quem ipse testem ad-
 ducit, incipiamus. Is enim pro Cicerone audentissime stare vi-
 detur bis in Philoctete senarijs. vbi Neoptolemum alloquitur
 Philoctetes.

Ὅσοι π φωνεῖς, ἔσι τ' ὦ τέκνον δίμυς.

ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
 μύθος διδωκας, ὅς χεὺν οἱ ταῖαι ἰδεῖν,
 ὅς πατὴρα πρέσβω, ὅς φίλαιο, ὅς τῆς ἐμῆς
 ἐχρᾶν μ' ἐν ὄρεσιν ὄντ', ἀνέσθους πόδα.
 δαίρσει. παρὲς αὖ τῶν τά σοι, καὶ διγγάνειν,
 καὶ δόντι δύναι, καὶ ἐπ' εὐξάδαυ βροτῶν
 ἀρετῆς ἐκείνῃ τῶν δ' ἐπιφᾶσαι μόνον.
 εὐδ' ὅ γε τῆς γὰρ αὖ τὸς, αὖ τ' ἐκ τῆς αὖ μιν.

Hæc Sophocles, qui mani festissime docet ab Hercule sagittas

Philottetem dono habuisse. quin etiam idem paulo inferius,
quod te minime fugit, comprobat.

ἐμπροσθεν, inquit, ὁ γλυνάει, καὶ ὅτι ποτὲ
τὸν τῷ διὸς παῖδ' αἰὲ' ἦν δὲ ἦν ὁ πῶλον,
ὃ νῦν σὺ σώξῃς. τοῦτ' ἐπιξίωσκ' ὁρᾶν. & cetera ibi.
Subdam hic Senecæ tragici ex Hercule Octavo eadem de re
pro Cicero locos. ille. n. Philottetem inducit sic loquentē.

' læto venit ecce vultu,

Quem tulit Pæas, humerisq; tela

Gestat, & notas populis pharetras

Herculis heres. heredem, ut vides, appellat Herculis, Pæan-
tis filium. & idem eadem ex tragœdia non longè à super-
riore loco, inquit.

Vt pressit Octen, ac suis oculis rapum

Lustravit, omnes fregit impositas trabes,

Arcumq; poscit, accipe hæc, inquit, sate

Pæante dona, & munus Alcidae cape. Ecquid mi Pului pus-
tas Victorium illum nostrum id negaturum tam clarum testis
monium? quo Philottetem & ignem rogo subiecisse, & ab
Hercule sagittarum munus accepisse, non Pæantem patrem
Seneca suo. cū Sophocle docet. et mox subicit.

Nec fallor unquam dexteram hic arcus talem

Librare telum didicit, et certam dare

Fugam sagittis: ipsum non fallunt iter

Emissa neruo. tu tantum precor

Accommoda ignes, & facem extremam mihi.

Et reliqua ibi ad hanc rem facientia omitto. Stat etiā

Quidius in transformationibus apertus pro Cicero

defensor hoc suo testimonio.

at tu Iouis inclita proles

Arboribus caesis, quas ardua gessi rat Oete,

Interq; pyram fructus, arcum, pharetramq; capaxem

Regnaq; visuras iterum Troiana sagittas

Ferre iubes Pocante saltem, quo flamma ministro

Subdita, dumq; avidis comprehenditur ignibus agger.

Adhuc Dictys Cretensis, quem cum Idomeneo in bellū Tro-

ianum profectum fuisse aiunt, Philoctetem, vbi cum ad Deos

rediret Hercules, eius tela dono accepisse memorat. Id neque

Lucianum latuit, id neque Servius noster ignorasse videtur,

qui in Aeneidis tertio, Philoctetes, inquit, Pocantis filius Her-

culis comes, quem Hercules cum hominē in Oeta deponeret,

petijt, ne alicui sui corporis reliquias indicaret, de quare eum

iurare compulit, & ei pro munere dedit sagittas hydræ felle

tinctas, & reliqua ibi. Ecquid num Siculus Diodorus longe

antea id confirmavit, cuius verba, quod græci mihi exempla

ris copia non est, latina hic subscribam. Hercules, ille inquit,

desperata salute, vbi in rogam conscendit, rogat, qui cum eo

erant, ut ignem submittant, quod cū facere auderet nemo, Phi-

loctetes solus, sagittarū ergo, quas ei Hercules reliquerat, py-

ram inflammauit, Neq; sanè Homeri in Iliadis. 2. scholior-

graphum, quisquis ille fuerit, id præterijt. ἐπειδὴ, is inquit,

εἰμαρτο χερεὶς τῆς Ἡρακλείου τόξων μὴ ἀλδναὶ τὴν

Ἰλίου. εἶχε δὲ τὰ τὰ ὁ Φιλοκτήτης ἐαδέναι αὐτῶν

ὑπὸ Ἡρακλείου. καὶ δ' ὁ μὴ δειδὸς δειλὸν ἄλλου

ὑφάψαι ἐν τῇ οἱ τῇ τὴν Ἡρακλείου πύρρα ἐν τῇ τε-

λευτῇ, ὑφάψεν ὁ Φιλοκτήτης. Tela hic Herculis, Phi-

loctetem filium, pyram hic Herculis, Philoctetem non Poen-
tem patrem succendisse manifestò refert, memoriolæ' ne vitio
Cicero erravit, cum tot præclari pro eo testimonia dicant
auctores? Huc accedat Philostrati locupletissimi testis ex ima-
ginibus auctoritas. Ὁράων, inquit hic, ἐλπίθω τῷ
Ἡρακλεῖ ὁ φιλοκλήτης ἐν νηπίου, ὅτε καὶ φαρδύς ὢν
οἱ τῆς τόξεων. ἀ δὴ ὕδατον μεθ' ἑλκεα παρ' αὐτῷ
τῆς εἰς πλεὺ πύραυς ὑπονεργίασ'. Comitem, administrāq;
Herculis Philoctetem ait Philostratus, ac mercedis ergo sagit-
tas ab eo accepisse pro subiecta in rogam Herculis flamma.
subnectamus & alterum ex Heroicis clarissimum illud tanti
viri testimonium, cum dicit. φιλοκλήτης ὁ ποσειδάωνος ἐ-
στρατόν σε μελὶ οἴκῃ τῆς φωικῶν, ἄριστα δὲ αὐθρά-
πων ἐτόξευσεν, Ἡρακλείω φασι τῷ ἀλκμήνης μα-
δῶν αὐτὸ, καὶ κληρονομῶσαι λίγεταί τῆς τόξεως,
ὅποτε Ἡρακλῆς ἀπὸ τῆς αὐθραπέως φύσεως, αὐ-
τὸν τε πῆρεσεν, καὶ τὸ εἰς τῇ οἴκῃ πῦρ. Intelligin'
ut hoc quoque in loco Philoctetem pyram αἰεὶ succendisse,
& ab Hercule sagittas accepisse cum Cicero Philostratus
scribat. subiiciatq; ἐλθεῖν δὲ φιλοκλήτην ἐς φωικῶν
οὐτε νοσῶντα, οὐτε νεοσσηκώτι ὁμοιον, ἀλλὰ πο-
λιὸν μελὶ ὑφ' ἡλικίας, ἐξέκοντα γὰρ πρὸς τῆς γεγο-
νείας, σφειπῶντα δὲ παρὰ πολλοὺς τῆς νέων, βλε-
πείν τε λεινότετα αἰθράων, καὶ φέγγεσθαι βρα-
χυλογώτατα, καὶ ὀλίγοις τῆς βούλουμάτων ξαυπῇ
δεδοται. Senem, ac robusto iam corpore, ac viribus constan-
tem, ait Philostratus venisse Philoctetem ad bellum Trojanū.
Demum, si placeat Coinium illū Smyrnæum, cognomento Ho-

mericum huc tanquam Colophonem addamus, is. n. suprascrip-
torum auctororum sententiæ mirifice fauens, subscribit αἰετὶς
μεθ' Ὀμήρου libro 10. vbi Herculem arma sua à Volca-
no fabricata Philoctetæ Pœantis filio dono dedisse narrat,
eumq; illius amicum, ac contubernalem fuisse refert, cū ait.

Καὶ τὰ μὲν ἀρ' ἐτύχαστο κλυταὶ χέρου ἡφαιστοῖο
ὀβριμῶ Ἡρακλῆϊ, ὃ δ' ὦπασε παῖδ' ἀε φορῆναι
ποίαιτις, μάλα γ' ὁμορῶτος οἱ φίλος ἦεν,
αὐτὰρ ὃ κυδιόων ἐτύχεσι, δάμνατο λαούς.

Quos versus sic vertit Quintinius Spineus civis meus, iuuenis
quidem eruditus, & ingeniosus.

quæ quondam inuictus doctam fabrefacta per artem

ALCIDES VOLCANE tuam gestauerat arma,

Octæo ad superos iaiā rediturus ab igne, πρᾶφραστῶς

Illa Philoctetæ charo donauit alumno. Is versus est.

Hisce sed exultans telis Pœantia proles

Nunc hos, nunc illos hosteis demittit ad orcum.

IN LIBRVM TERTIVM.

ANNOTATIONES.

81.1.8. scribe Onesippus, & linea nona adde, Stendedides nomē
omissum à cæcutientibus typorum magistris.

81.2.10. Θεωπίου,) Nos autem pro Θεσίου per τ, scribi
fecimus Θεωπίου per π, in secunda, quod alioqui contra
historiæ fidem legebatur, & si omnes, quos vidimus codices,
Θεσίου habebant.

81.2.14. ἔκμεγάρρασ',) Hic opetæpretium me facturum certo scio, si velut corollarium, Pherocydis ex Pindari Isthmiorū cōmentarijs locū de Herculis, & Megaræ filijs adscribā.

ποδὲ τῷ ἀνδρὶ μὲν τῷ ἡρακλέος ἐκμεγάρρασ' παύ-
 δων διαλλάττοισι, Διονύσιος μὲν εἰ πρώτῳ κύ-
 κλων, Θηρίμαχον, καὶ Δηϊκόωντα. Εὐειπίδης δὲ
 προσέθηκεν αὐτοῖς, καὶ ἀεισόδημον. Αἰνεῖας δὲ ὁ
 κερχεῖος Θηρίμαχον, κρεοντιάδην, δηϊκόωντα, δηϊόκα,
 φορεκύδης δὲ εἰ δευτέρῳ, αἰτίμαχον. κλύμηνος,
 γλῶκτον, Θηρίμαχον, κρεοντιάδην. Ἐάτος δὲ εἰ τῷ ἀπὶ
 κωνίστρων. πολύδωρον, αἰίκην. μακισόφορον, πε-
 ροκλέα. τοξόκλυτον. μὲν βροχόντην, χερσίβιον. ἡρό-
 δωρος δὲ καὶ δῖς φησι μακῆναι τὸν ἡρακλέα, ἐκείνου
 δὲ ἔτι πάλαι, ὥς φησι μιν κράτης λέγων αὐτῷ
 ὅτι γοῦς ἔπαιε οὐκ ἔτι, καὶ καλεῖσθαι οὐχ ἡρακλείδης,
 οὐδέ τι γὰρ ἡρακλῆς ὀνομάζετο, ἀλλὰ ἀλκείδης.

Hæc nos, vi faciliū, non latine reddidimus. Nec tibi mirum sit
 Fului amantissime, si quædā vertimus, sic enim his, qui græ-
 cè non admodum sciunt, benè consulendum censemus. Tu ve-
 rò hac opè non indiges, quem scimus quantopere non modò
 latine, sed græcè profeceris, quotq; in græcis exemplaribus,
 ac latinis peruoluendis, intelligendisq; noctes peruigilaueris,
 & pergis adhuc omniā rimari. Necnō tuis vigilijs ut HŒ-
 RATIVS VRSINVS gentilis tuus, intra paucissi-
 mos menses, altissimos quosq; annes sine, & cucurbita, & cor-
 nice, pernatāre possit, nihil reliqui facis. Iam ad reliqua.

81.2.21. αὐτῆς τῆς ἀλίου τέλειφος,) ἀνδρόχης τῆς φύ-
 λαιτος,

λαρτος,) Hic de Auge Telephi matre loquitur, & Astyoche, non tamen de ea quæ soror fuit Priami, de qua in hisce Cointi Smyrnæi ex ipsius libro sexto est mentio, vbi multa de Euryto: quem natum esse ait Cointus Smyrnæus ex Astyoche Priami sorore, sic ille.

Τὸν γὰρ δὴ τέκε δῖν κασιγνήτην πριάμοιο
 Ασύοχον, κρατὸρ ἦσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μυχῖ(α
 Τηλέφου, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβέϊ Ἡρακλῆϊ
 Λαέρτῃ εἰδὼ τοκῆος εὐπλόκαμος τέκεν αὐτῇ,
 Καί μιν πτῶδ' ἔόντα, καὶ ἰχθυόωντα γάλακτος
 Θρέψε δούποπ καμμάς, ἐφ' οἷ(α θίλασθε βερῶ
 μάζον ὑποχρυσίῃ βουλήν Διὸς, οὐ γ' ῥέεικα
 Εὐκρονον Ἡρακλῆος δῖζυρῶς ἀχλὶ ἰδοῦ.

quæ sic latinè.

Hūc (Eurypylum, f.) Priami nā Dia olim germana creauit.
 Astyoche, Herculei validis astricta lacertis
 Telephi, & intrepido clām nata parentibus ipsis
 Alcide peperit rutilis quem crimibus Auge.
 Vberibusq; suis infantem nutrij, & quem
 Hinnuleum vt velox dilexit cerua tenellum,
 Submittens nutu Iouis ubera, nam tua proles
 Alcide perdi misere non posse videtur.

Quoniam hāud importanè de Cointo, quem falsò Calabrū habent passim cognominarunt, incidit mentio; hic tantisper, ab annotationibus & castigationibus nostris digrediar, dū Cointo cognomentum, patriam, ac regionem restituum: vt inuulgatum illud Calabri cognomen, & per inscitiam quandam supernam illatum, intrusumq; in hominū ora, posthac tollatur omni

no. Quintum igitur hunc, quem ego Cointum græco de nomine $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$, formatum latina ratione censeo appellandū, verbi causa, quemadmodum de nomine $\Phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$ fit nobis Philippus, sic de $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ Cointus fiat. Nanque huius poetæ nomen nequaquam à Quintus latino vocabulo formatum, est more græco Cointus. Non enim hunc poetam Romanū, italū ut fuisse inueniri vsquam puto. Nam si Romanus aut Italus fuisset, potuisset velut de latino nomine declinari græcè $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$. Sed, quia nec Romanum, neque Latinam hūc poetam fuisse scimus: ipsam à græco nomine, more Romano ut de $\Phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$, Philippus dicitur, sic ille à nobis de $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ Cointus appelletur. Vnde autem Calabri Cointo cognomen: tum inditum fuerit, non video; nisi, quod annum abhinc supra nonagesimum repertum extra Hydruntem, in æde Diui Nicolai Cassulorum, seruatumq; à Bessarione Tusculanorū Episcopo Cardinale, & in lucē editum, à loco postea Calabrum velint dictū fuisse. Cum verò **ACHILLES MAFFEIUS** basilicæ Vaticanæ canonicus, Vir cum primis bonarū artū studiosus, & omniū generis antiquitatis perpetuus assertor, copiā mihi, ut est Aegy sui amātissimus, fecisset primi Cointi huius derelictorū libri, translationis, incerto in interprete, hoc titulo **QVINTI SMYRNÆI ILIAS**. hinc ego conijcere cœpi Calabri cognomen tanto poetæ inditum, spurium esse, ac supposititium: quocirca totam ab initio ad calcem hunc auctorem deuorare aggredior, ut ex eius libris intelligerem, an quī Cointi primum verterat librum, ex titulo appposito mentitus fuisset, cumq; librum eius operis duos decimū percurrerem, incidi tandem in subscriptos versus, ex

quibus interpretem primi libri non fuisse mentitum, eumq; ex
 isdem Smyrnæum cognominasse deprehendi.

Τοὺς μοι νῦν καὶ ἔκαστον ἀπειροβλήτῳ σάφει μοῦσαι
 ἔπειθ' ὅτε κατέβησαν ἔσω πολυχανθὲς ἱέπων.
 ὑμεῖς γὰρ πᾶσαν μοι ἐνὶ φρεσὶ δῖναται ἄοιδῃν,
 πρὶν μοι ἄμωι παρειαῖ κατὰ σκιδνάδα ἰουλον,
 σμύρνης εἰ δαπέδοισιν περικλυτὰ μῆλα νέμοντι.
 τρεῖς πόσον ὄρμου ἄνωγον, ὅσον βοῶντος ἀκούσαι.
 ἔρτε μίσθους ποδὲ νηὸν, ἐλδὼ δειφῇ ἐνὶ κῆρω.

οὐρεὶ οὐτ' ἄλιν χαμαλά, οὐδ' ὑψόθεν πολλῶν. idest.

Magnanimi Heroes quot equi subiere latebras

Duratei, est animus M V S Æ mihi ditete cantu.

Vos memorate illos, nam me docuistis & ante

quam mihi pulchra Hebe vestri lanugine malas,

Servanti in Smyrnæ prælustria onileta campis.

Ter tantum procū alte tāp rapide Herme fluento,

Quantum hominis vocem licet exaudire vocantis.

Dietynnæ ad templum, non in feruilibus hortis

Non humili nimium, neque celfo in monte locutis.

Ex his itaq; versibus Smyrnæum de patria dictum, quis
 ambigat? quemq; Ioannes Tzetzes in Chiliadibus suis his ver-
 sibus ubi de ærumnis Hercules agit, Smyrnæum nominare nō
 dubitavit. cum ait,

Ὁ κοῖντος, δὲ γιγχεφεν οἱ μαι, τὸν ἄθλοισ' τούτου.

Σωπετ' μυελίως ἔπεσι κοῖντος σμυρνάως.

Cointus poëta ei ὅτις μεθ' Ὅμηρον ab Homeri commentario
 in Iliadem & Eustathio, citatur. Quare posthac, qui Calas-
 brum hunc poëtam ὁμηρικῶτατον nominavit, ab omnibus

fo. pag. li.

explodendum, ut indoctum, & mendacem esse indicamus.

82.2.21. σκερῶνίδες,) prius χειρῶνίδες prater historiae fide
legebatur in manuscriptis mendosis.

82.2.16. ὑπέσθραμε, nos ἡμῶν τε : quae lectio huic loco est ac
commodatior : καὶ; reposuimus ex Homeri Iliados secundo
scholiaste, ubi haec, ἰσθρῆται δὲ ὅππῃ τλη πόλεμος. θεα
σάμενος λικύμνιον τὸν μύθῳ καὶ ὅν χειρῶν ὑπέσθρα
τα ὑπὸ πινος τῆς οἰκίας ἀμελὲς χειρῶν γούμνιον,
ἀφῆκε πλὴν βακτηρίου. εἰδὼ τὸν οἰκίτην, καὶ τούτου
μὲν ἡμῶν τε, πλὴν ξείνο δὲ τὸν λικύμνιον, ἀκουσίως
ἀπέκτεινε, διὸ ἔναγκα ἦν γένεσθαι φυγὰς τῆς πα
τρίδος. ex hoc loco illucescit hic subobscurus Apollodori.

83.1.19. αἰτεῖ πε,) in alijs αἰεῖ πε, utraque lectio proba est.

83.2.24. σένυρον,) in manuscriptis omnibus σένυρον, quae
dictio quid sibi vellet, nusquam hactenus assequi potuimus. le
gimus tamen apud Hesychium σένυρον, pro quo ex ipsius
expositione σένυρον, pro σένυρον scripsimus. caeterum ratio
ne : ausi sumus Apollodori locum castigare ad eum modum,
donec alicunde lectio melior affulgeat. σένυρον, itaque huic
pro σένυρον reposuimus, quod Istomi ἐπίθρον esse vides
tur. Isthmus enim angustam eam terrae partem, quae utrinque
à mari alliditur, significat. subobscurè planè hic recitatur ab
Apollodoro oraculum Heraclidis datam de suo in patriam re
ditu, & id praesertim ob codicis mendam.

83.2.1. ἐπίξατο,) antea ex manuscriptis ἐπάσσετο scriptum
erat, quam apicè, alij iudicent. Nos à re ipsa, qua de agitur
ἐπίξατο castigamus, & pro τῆς λοκείδος, αἰτωλίας
restituimus. Naupactus enim, quae à compingendis navibus

Heraclidarum nomen est consecuta, in Aetolia, non in Locria de esse legitur, Straboni plenius, Plinio, Melæ & alijs. de qua Stephanus ναύπακτος, inquit, πόλις αἰτωλίας ἀπὸ ναυπηγίας τῆς ἡρακλιδῶν, ὡς ἔφορος, καὶ στρατών. possumus manuscriptorum codicum tueri lectionem, de Locride, quam Plinius Aetoliae proximam facit. Hinc Apollon dorus Naupactum fortasse in Locride posuisse voluit.

83. 2. 14. αἰδοιῶτων.) Farnesianus sic habet, Tettianus vero cōdex ex manuscripto Rodolphano αἰδοισιῶτων, placeat utrunque. & ibidem, εἰόμεσται, εἰόμεζον Tettiano legitur.

83. 2. 18. ἰπώδ'της ὁ φύτλωντος, Nos, ἰπώδ'της ὁ φύλωντος ex Pausania in Laconicis hic reposuimus.

84. 1. 1. δὲ τῆ μαί'τως, lege δὲ τὸν μαί'πιν.

84. 1. 5. ἔπιν,) antea legebatur ἔπιν, per. & in fine.

84. 2. 18. Messenum.) lege Messena in nominatiuo.

85. 1. 3. καταβαλοῦσιν,) antea in codicibus meis omnibus, ab ἰδοῦς (ut diximus) librarijs scriptis, habebatur, nos subieciimus in prioris lectionis locum καταλαβοῦσιν, quæ genuina & sua est lectio.

86. 1. 14. τηλεφάσται.) τηλέφωα vocat hanc Stephanus in libris de oppidis & gentibus, in dictione θαῖος. τηλέφωα eandem hanc mulierem vocat.

86. 2. 6. πίππει,) lege πείχει.

87. 1. 27. εὐρυμέδοντι,) lege pro εὐρυμέδοντα.

88. 1. 2. ἀσδρίωνος,) lege alibi ἀσδρίου.

88. 1. 8. fideicommissi,) reponere, faciendæ, pro commissi. id madenatium chalcographorum sopore commissum est vitium.

fo. pag. li.

88.2.5. λαβών, prius βαλὼν perpetam legebatur in omnibus manuscriptis Apollodori codicibus.

89.1.1. ἀτάλευον,) Stephanus. Ἐτάλευον; prius in vitiatis codicibus ἀτάβευον per ε in media syllaba notatum erat.

89.1.18. creteniam,) distinctè lege, creten, iam, Ἐ deum hac in linea postrema cum apice circumducto scribendum, sed ignoscendum est typographis hac in re, quoniam Bladiana officina in urbe Roma notissima hisce notulis, idest, circumflexus caret.

89.2.17. κρυτὸς,) pro, κερτὸς, ut in manuscriptis ante scribatur; κρυτὸς autem scribitur idem nomen à Stephano in dictione κρυτνία, ἢ ut idem ait, τὸ πῶς ὅτι τῆς πόθου, ἐπὶ ᾧ ᾠκου οἱ πόθι ἀλθιμὲν, ὅς χρνοεῖς, ὅππαιτὸς ἀρκτεῖ, ἐφυγε, καὶ νυκτὶ πᾶσι σιωπῇ τὰ ἐπὶ πόθῳ, καὶ ὡς ληστὰς νομίσας αἰαρεῖ τὸν πατὸς. eandem historiam hic Apollodorus paulò aliter recenset, verum ad idem contendit, ideo translationem abstini. Stephani verborum.

90.1.8. χέσματα,) pro χέσματος, male scriptum est.

90.1.13. μῦν,) Lycophronis commentarius μῦς, idest murem legit, alijs μῦα scribitur, melior est prior, hoc Apollodori fabula de Glaucō Minois filio ab Hygino in libro de fabulis. Cap. CXXXVI. maiorem in modum illustratur, legito illic, Adhuc etiam copiose recitatur hæc fabula à Cæcide in Lycophronis commentarijs.

91.1.24. ἐκλίδν,) nos impressam lectionem ἐκλίδν, pro ἐκλίδν substituiamus, una tantummodo litera η, mutata, quæ

bunc locum vitiosum & obscurum faciebat .

91. 1. linea vltima, adde omissum à Chalcographis post dictionem
maestaturus, aliquem.

92. 1. 23. dele, quòd .

93. 2. 2. procatus esset, scribe, pro compressisset, sic enim verteram.
ex dictione græca ἐμνησθήσατο; Huic autem loco mirifi-
ce conueniunt quæ scribit Pausanias in Bæoticis. σπότηχος
δὲ ἱμωραῖος, inquit, ἔρασε καὶ ἐλάφην περιβαλεῖν
δέρμα ἀκταίωνι τὴν θεῶν, πρῶτον δὲ ἄκουσαν οἱ τὸν
ἐκ τῆς κωῶν δάναον, ἵνα δὴ μὴ χαλεπὰ σέμειλλω
λάβοι. Quæ sic latinè . Stesichorus verò Himæus scrip-
tum reliquit, Dianam Actæoni pellem cerui circumposuisse
se, cum parasset eum canibus lacerandum, ne Semelem vxor-
em duceret .

94. 1. 5. & infra. Non mediocris me tristitia inuasit, non potuisse
omnino castigatius edere Actæonis fabulam quæ adeo men-
dose in vulgatis omnibus, & manuscriptis exemplaribus re-
censetur, ut ægrè ex ea sensum aliquod planum, & dilucidū
elici potuerit. Nihil insuper intentatum reliqui, nihil præter
ea, quæ Ouidius, & quæ Palæphatus conscripserunt, inueni-
re potui, & ea quidem in Apollodoro explanando, nihil adju-
menti contulerunt. Verū tamen, vicunque fieri potuit, quæ
hic innominati poetæ carmina ab auctore sunt in mediū ad-
ducta; Nil magis hisce in libris mutilum, & à temporum in-
iuria læsum magis, quàm infelicitis Actæonis fabula; Nam, ut
ille totus à canibus suis dilaniatus fuit, sic eius fabula pessimū
in modum, omnium contumeliarū genere offensa, manca quorū-
dammodo, ac imperfecta remansit.

fol. pa. li.

94. 1. 24. κύβαλον,) Stephanus, ἔστι καὶ κύβελλα φρυγίας.

95. 2. 6. ἰσὸν,) ante a falsò legebatur in manuscriptis omnibus
ἰσὸ μόν.

96. 2. 18. ἐλδὺ θέρω,) reposuimus ἐλδὺ θέρως ex Pausania in
Atticis, & Corinthiacis, Stephano, & Strabone, & alijs.

97. 1. 5. αὐτῇ,) verone αὐτῆς.

97. 2. 8. ἡρόδοτος, alijs, ἡρόδωρος. quem Athenæus etiam semel,
atq; iterum citat, ut ciuem Heracleensem, & historicum, hic
etiam ab Apollonij Rhodij scholiastis non semel adducitur,

97. 2. 10. ὄμηρος,) Iliadis ultimo his versibus.

τῇ πῶρ δώδεκα παῖδες εἴ με γάρροισιν ὄλοντο

ἔξ μιν θυγατῶν, ἔξ δὲ υἱέες ἡβώοντες,

Biffeni Niobes cecidere sub ædibus altis

Sex nati, & totidem natæ puerilibus annis.

Verum Eustathius hoc in loco de Niobe, ἰσέον, inquit, τὴν

νιόβην, οἱ μὲν ταντάλον, οἱ δὲ πέλοπος κατὰ γαῖαν,

καὶ γυναικα δὲ πινδὸν μὲν ξένον φασίν, οἱ δὲ ἀμωρί-
νος, ἔτδροι δὲ ἀλαλκομνίεος, καὶ ἡ συμφορὰ δὲ αὐ-

τῆς, κατὰ μὲν πινάο, εἰ λυδία, κατὰ δὲ πινάο εἰ θή-

βαις, γινέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ, ὅτ' μὲν παῖ-

δας αὐτῇ εἰ θήβαις ἀχλὺν ἔδωκε, φησὶν, αὐτῇ δὲ εἰς

λυδίαν ἐλθεῖν. & μοχλὺν ἐπιδίς, inquit, θυγα-

τῶν εἰς πᾶσι νιόβης ἰσορεῖ. τῆς δὲ ἔπνευτο τῶν, οἱ

μὲν ἰδὲ ὅτ' αὐτῇ δας εἴπων, οἱ δὲ εἴκοσιν.

97. 2. 25. χαλδεις:) χερεις sine λ. antea in omnibus codicibus le-
gebatur, nos χαλδεις scribi fecimus. Hæc enim Nelei con-
jux fuit, & Apollonij Rhodij cōmentarius refert, ex qua Nea

starem, Periclymenum, & Chronium genuit. Sed hic ex varijs vxoribus suscepit Taurum, Asterium, Lycaonem, Deimebum, Eurybium, Epileontem, Phrasin, Antimenem, & Alastorem, & Poeta.

Δώδεκα γὰρ νηληϊὸς ἀμύμονος υἱέες ἦν. idest, Biffeni Nelei eximij sunt sanguine ereti.

97. 2. linea vltima, τελεσίαια, reponendum censui τελέσιλλα, quam Pausanias in Corinthiacis, & Athenæus in suis comiscitant, de qua honorifice à Suida fit mentio, necnon Plutarchus, ubi de claris mulieribus loquitur, multa de hac memorie prodidit, consule etiam Lucianum, & Eusebium.

98. 1. 1. ἀμύκλα, ἀμύκλα generis feminini est. Pausanias in Corinthiacis.

98. 1. 15. αἰοιοιουμένη, Euripides Iocastem nominat, Epicastem verò Homerus.

98. 1. 21. τὴν γλινυθράτα, scribitur & τὸ γλινυθρά.

98. 2. 7. ancellens, Librarij lapsus, pro antecellens.

98. 2. 8. scribe ex Hygino inuidentiam, & in græco pro φόνον, substituitur φθόνον.

98. 2. 19. lege, qui didici fuerant, (& successisse) omnia, procreastum esse se.

99. 1. 8. πλαταίων, nos de πλατυμέων, reposuimus πλαταίων, πλαταῖαι γὰρ πόλις βοιωτίας, ὅθεν ἐστὶν κὼν πλαταίους, Stephanus.

99. 1. 15. πρὸς) sic παρὸς.

99. 1. 21. φύκειον, dele υ & appone ι, in prima,

99. 2. 4. σωιδόντες, lege σωιδόντας.

99. 2. 4. post dictione ænigmatum, scribito soluisse, et linea sexta

fo. pag li.

deleto, (soluissent.) & linea septima, pro querebat, reponito,
rogabat.

100. 1. 7. Ὀρυσυλῆϊς,) vel Ὀρυσυλῆϊα Pausanias. vel
Ὀρυσῶν, ex Euripidis Hypomnematographo; quam alij
Asymedusam vocant. Ὀρυσυλῆϊα τὴν ἑκπαστος no-
minat Euripidis in Rhœnissis scholiastes ex Epimenidis testi-
monio.

100. 2. 20. scribo vtrunque.) & linea 2 defixam, qua de re Stas-
tius Thebaidos primo.

101. 1. 25. Ἰστροπύλῳς ὅτι αὐτῆς.) scribe Ἰστροπύλῳς ὅτι αὐτῆς
τὸς, & adde ἀμφοτέρω, & linea 26. ibidem adde.
καὶ δὲ τευχθεὶς ὑπὸ πύλων, è regione verò latini contes-
tus, linea vltima subaudiendus est, Amphiaraus; id enim be-
ne potorum somnolentia omissum fuerat, cum imprimitur, ut
pleraq; alia ad id argumenti facientia.

101. 2. 1. dele, &, coniunctionem, pro Amphiarao, lege Amphia-
raus in nominandi casu.

101. 2. 3. tolle. Adrastus;

102. 1. 9. adde post, Hypsipyle, Lemnja.

102. 2. 12. subdenda, cum, coniunctio statim post, Eteocles.

103. 2. 2. videre licebat, scribe, vidisse contigit. & linea. 5. patri,
scribe nato suo.

103. 2. 15. Cyllene,) Cithærone, apud Lycophronem Cæcis scribit,
qui de Tiresia latiuscule, quam Apollodorus agit, eadem &
Homeri commentarius in Odyssæa.

103. 2. 15. cyaneo sceptro) legerim potius pro cyaneo, cornea,
quid. n. cyaneo hic faciat, non video. quo circa ego substituen-
dum puto, corneo ex cornu arbore prædura, ut sceptrum hoc

baculum ne intelligamus de dura cornu factum sit: ita & græco exemplari reponendum sit pro κυάνεον σκῆπτρον, καίριον. quod Apollodorus σκῆπτρον dicit, Cæcæpor Cal limachus in Elegia in Minervam appellavit.

Δώσω καὶ μέγα βάλανον, ὃ οἱ πόδας ἐς δῖον ἄξει,

Δώσω δὲ βίον τοῦτο πολυχρόνιον.

quæ sic olim Politianus ille politissimus grammaticus vertit.

Huic ingens baculum dabo, quod vestigia ducat,

Quæ velit, huic vitæ tempora longa dabo.

¶ 04. 3. 5. quæ Hic carmina refert Apollodorus, sunt Hesiodi in Melampodia, quod opus ad nos hætenus non pervenit, cunctantur eadem hæc à Cæcide Lycophronis enarratore. ubi ex eadem Melampodia paulo superius idem Cæcis in suis commentariis carmina reposuit, quod opus etiam Athenæus semel, atq. iterum citasse videtur.

¶ 04. 3. 9. ἐχέτω δὲ πολυχρόνιος,) à Callimacho ex recitato à nobis loco, id sumptum esse videtur. Verum Cæcis apud Lycophronem, Tiresiam aiunt alii, inquit, septem vixisse ætates, alij verò novem. Nam à Cadmo, sunt, ac posterius Eteoclem, & Polynicem. ut, qui Melampodiam scripsit Poesin, scriptum reliquit. inducit. n. illic Tiresiam ita loquentem.

Ζεὺ πάτερ, εἰδ' ἐμοί, καὶ ἴδ' ὅσω μ' αἰῶνα βίοιο
ὄφελαις δοῦναι, καὶ ἴσα μὴδεῖα ἰδίῳ,
θνήτοῖς ἀνθρώποις, νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔπλεος
ὄσμε μακρόν γε ἔθνηας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἐπὶ αὖ μ' ἐπιζῶειν χλεῖας μόροπων αἰθρώπων, idest
Iupiter ὃ utinam breuior mibi vita daretur,
Et quæ alij norunt homines, mibi nosse liceret.

Nec me exornasti puerum, cum longa dedisti
Tempora, quod septem producam in sæcula vitam.

104. 2. 9. omiſſa excuſorum oſcitantia duo hæc verba, (quem Eus
ripides).

104. 2. 25. ἐκτείνεις,) ſcribendum eſt ἐτινὲς αὐτῶν, καὶ . &
è regione latini exemplaris ſubſtitue poſt diſtinctionem, Tydeus,
(vulneratus eſſet, illud pœna affecti, ac).

105. 2. 15. ἐπίγονος,) me non fugit, à plerisq; ſtudioſorum, gratiã
non mediocrem initurum, ſi qua hæc afferã de Epigonis . cū
de vocabuli ratione, dicam, tum etiam, qui nam ij fuerint. ex
plicaro. Ipſam igitur diſtinctionem Cicero, vt latinam uſurpauit,
eoſq; neque poſteros, neq; heredes, vt poterat, appellauit : qui
Tragœdiam huiuſce nominis apud Romanos conſcripſit,
Altius, ni fallor, quam M. Tullius Cicero in Academicis in
teſtimonium adducit, & in libris etiam de officijs, qui, inquit,
voce frētī ſunt, Epigonos, Medeamq; eligunt. ἐπίγονοι, αἱ καὶ
ἐπὶ γόνου, nobis poſteri, heredeſq; latine dicuntur, ὅτι πα
τρὶ τὸ ἐπιγενέσθαι λέγονται, vel ἐπίγονος ὁ εἰς τὸν ἐ
πειτα γόνον γενομένης, id eſt, qui poſtea nati ſunt,
vel ij, qui ſunt orituri ἐπίγονοι, ἢ ἐπὶ γόνου appellantur. ali
bi verò Epigoni ſunt, qui in progenie aliqua ſucceſſores vo
cantur . Hæc diuerſis in locis Buſbathius annotauit . Iam ve
rò, quo nam Epigoni, de quibus hic Apollodorus ſcribit, nomi
ne ſinguli fuerint appellati, doceamus : & quot nam fuerint.
Epigonorum igitur nomina à nonnullis iſta enumerantur, Ae
geus Adraſti filius, Theſander Polynicis, Diomedes Ty
dei, Sibencus Capanei. Alcmaeon, & Amphilocheus Amphia
rai. Stratolaus Parthenopæi. Polydorus Hippomedontis. Me

- lon Eteoclis . Hæc Eustatbius apud Homerum , & Hyginus
 noster . qua in re ab Apollodoro non admodū abhorrent . Qui
 verò apud græcos Tragædias Epigonorum titulo composue-
 rit , Aeschylum inuenio . Fuit , & Epigonus Ambraciote ho-
 minis clarissimi nomen . Eusebius in libris de temporibus .
 Interfectorum , inquit , sunt , eorum posteri , qui bellum Theba-
 nis intulerunt . Mela etiam in primo de situ Orbis , de Epigo-
 nis meminit , Clarij inquit Apollinis fanum , quod Mantō Ti-
 resæ filia fugiens victores Thebanorū Epigonos , edificauit .
105. 2. 15. vbi, Postumi, legitur, Posterī Heredesue) scribendū est.
 105. 2. 26. in latino exemplari deest à typographis relictum, ut
 suus eorum est mos (& monile). quod addendum est post dis-
 ctionem peplum, in hac 26 linea .
106. 2. 5. πλφουσία,) nos pro φεφουσία perperam scripta
 dictione πλφουσία castigamus, secuti Strabonem Geogra-
 phie libro nono, & Pausaniam in Bæoticis .
106. 2. 24. ἐπ' αὐτὸν, in manuscriptis ἐπ' αὐτῷ parum casti-
 gate legebatur , nos legimus ἐπ' αὐτὸν , siue ἐπ' αὐτῷ
 utraque lectio probanda est .
107. 1. 20. πόλιν, quæ lectio eruta est à nobis de aduerbio πῶς
 λιν, quæ hunc locum pro, πόλιν, inuaserat; qua in re , nisi
 nos Thucydides ex calce libri secundi, vbi eandem historiam
 latius enarrat, adiunisset , nullus ex hoc loco sensus congruus
 eliciebatur .
107. 2. 20. dele, quod, tanquam irreptitum, ac repone, quod antea
 per madulam chalcographorum derelictum fuit,) dono data
 esse) & tolle dictiunculam, sibi, quæ pro infinito esse, subie-
 cta fuerat.
108. 1. 9. pro simulac) scribe, ut statim,

108. 1. 2. regnum, fac regiam.

110. 1. 17. ἄσιος, hic Asius poeta fuit Samius, si Pausania credimus, quem in Arcadia statim, ubi de Pelasgo, adducit; & Athenaeus libro XII: ubi ὁδοῦ τῆς ἑμείων ἐνὸν, Fuit hic poeta Amphipolemi filius, qui Strabonis testimonio Metabi, & Menalippes fabulam versibus enarrauit. citatur item Asius ab Homericis scholiastis in Odyssea, ubi de Iphibime Penelopes sorore agitur. scripsit etiam de Apolline Pto. citatur adhuc saepenumero cum a Pausania, tum ab Athenaeo.

111. 1. 2. vitia, adde syllabam, tā, in fine, & linea 4 scribe pro, postea, prius,

111. 1. 21. πρᾶξις τοι, in manuscriptis legebatur πρᾶξις τοι, quod nihil significabat, nos πρᾶξις τοι subros gauimus.

111. 2. 25. γινετοί, vide num melior sit lectio, γινώσκετοί, tamen si nos interpretati sumus γινετοί, non γινώσκετοί.

112. 1. 22. λέοντες, in codicibus omnibus manu exaratis ὡλεόντες erat, a nobis scriptum λέοντες ex historia nota.

113. 1. 20. varia est fabula haec de lyrae inuentione. Sum. n. qui dicant, cum aliquando Nilus a lueum egressus totam inundasset Aegyptum, eoq; postea intra suos limites regresso, varias animantes in campis fuisse relictas, in quibus etiam remansisse testadinem, quam cum Mercurius inuenisset consumpta iam carne, sed superstitibus nervis percussam, sonum excitasse, quae de causa ad illius similitudinem lyram composuisse, eamq; Orpheo tradidisse, siue, ut alijs placet, Apollini. Ceterum Apollodorus Homerum illum Hymnorum scriptorem secutus, aliam de Chelye fabulam narrat ex eo ad uerbum prope, cuius car

mina ad rem nostram facientia hic ad scribere non pigebit.

Εσπέριος βούς κλέψα ἐκὸ βόλου ἀχόλωνος,
 τεράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια μάα.
 ὅς καὶ ἐπειδὴ μιν ἄπ' ἀθανάτων ἴδρε γήαν,
 οὐκ ἐπιδρὸν ἐκείτο μλίων ἰδρῶ ἐνὶ λίκιφ.
 ἀλλ' ὅ γ' αἰαίξας ζῆται βόας ἀχόλωνος,
 οὐδὲν ὑποδράινων ὑψιρεφείος αἰέριοιο.
 εἴθ' αὖ χίλω δὶ ρῶν, ἐκτῆσατο μυέρον ὄλβον.
 ἐρμῆς τοι πρόπιστα χίλω τεκτῆνατ' αἰοῖδον,
 ὅ γ' αὖ οἱ αἰτεβόλονσιν ἐπ' αὐλίῃσι θύρῃσι
 βουκομλῖν προπαίροιθι δόμων ἐρμηνέα ποῖν;
 σαῦλα ποσὶν βαίνουσθα. διὸς δ' ἐρμύνιος ἦος
 ἀθρήσας, ἐχέλασσε καὶ αὐτίκα μύθον ἔηπε.
 σύμβολον ἢ δῆμοι μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ ὀνοτάξα.
 χαῖρε φυνὴν ὀρέεσσε χοροῖ τυπὶ δαιτὸς ἐταῖρον
 ἀσπασίην περ φιλείῃ, πῶς τε τὸδε καλὸν ἄθυρμα
 αἰόλοιο ὅς σε κεν ἐσπὶ χίλιόθρεσι ζώου(α).
 ἀλλ' οἴσω σ' εἰς δῶμα λαβών. ὃ φελος ἔμοι ἔσση,
 οὐδὲ ἀχρημύσω, σὺ δέ με πρότινον ὀνήσεις.
 οἵκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρῃσι.
 ἢ γὰρ ἐπιλυσίης πολυπῆμονος ἔσσαι αἰχμὰ
 ζώουσ', ἣν δὲ θάνης, τὸ τ' αὖ μάλα καλὸν αἰείδοις.
 ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶν ἅμα ἀμφοτέρῃσιν αἰείρας',
 ἄψ' εἴσω κίε δῶμα, φάων ὀρεττεινὸν ἄθυρμα.
 εἴθ' αἰατὴ πηλὴ(α)ς γλυφαίῃα πολιῷο σιδήρου
 αἰδῶν' ὅ γε τὸρ ἔσεν ὀρετκόιο χελώνης.
 ὥς δ' ὁ πὸτ' ὠκυνόημα δὶξ' ἑρνοιο πδρῆσαι

Tu mihi semper eris, neq; te aspernabor, amanda
 Natura salue ipsa tua, tuq; apta choreis
 Salue iterum: lautarum epularum læta satelles,
 quæ iucunda venis pulchra oblectatio nobis,
 Discolor es Testudo altis in montibus alta.
 Quin ego te mecum gestabo mihi vtile munus,
 Semper honorabo ego te, quia prima iuuabis,
 Teq; habuisse domi præstat, foris utilis baud es,
 Pharmaca nam viuens damnoſa fugabis ab illa.
 Si pereas, iucunda canes mihi plurima semper.

Sic ait, & manibus sublatam gestat vtriusq;
 Atq; domum retulit ludicrum vt amabile haberet.
 Inde chelyn scalpro cœpit diuellere acuto,
 Hinc vitam extemplo felix testudo reliquit.
 Dein calamis Hermes æquali ex parte reſectis,
 Tergora traiciens chelyis confixit acutis,
 Et corium bubulum circum contendit ab arte.
 Adjicit & cubita, atq; iugum comectit virinque,
 Septemq; ex ouibus concordia fila tetendit.
 Hic postquam penitus ludicrum effecit honestum,
 Singula pertentat sua pectine fila, manuq;
 Mota Dei ingentem sonitum dedit, inde peritus
 Concinit actutum experiens sua dona, velut, cum
 Equales pueri in dapibus conuiuia iactant
 Versibus alternis Ioue coram & Atlantide pulchra.

113, 2. 21. ἀκούσας τῆς λύρας ὁ ἀρχάλλων,) hic statim post,
 ἀρχάλλων, sunt addenda hæc ex veteri codice; αὐτῆς
 τῶ τλω, ἑλαβεν ὁρμῶν ἐκείνων διδοῖτος, ὁ ἀρχάλλων.

fol. pag. li.

Sūt ea latine latino exemplari subiungēda suo in loco. s. post verba (auditam lyram, à Mercurio petit, inde sumpta lyra, Mercurio boucis rursus Apollo, hæc omnia in Mercurij hymno nō procul à fine Homerus enarrauit; de caduceo, deq; vaticinio, ibidem omnia.

114. 2. 20. ἀρχῶν, scribe ἀρχῶν; & dele eadem ex lineā τῆνδε.

114. 2. 21, pro, τοῦδε, reponē τῆνδε. eadem pag. lin. 20.

Quam & o? vsque aduerbum aiunt. quamvis sensus optime quadrat, posset tamen ad eundem propē sensum sic verti. eam verò prius Leucippi patris sententiā nubentem Ischyri Elati filio se coniunxisse, aiunt.

115. 1. 2. adde, ante verbum ἀπικτείνε. ἀρχῶν ἔγκυαν οὔσαν.

115. 1. 22. lege ὑπ' αὐτοῦ.

115. 1. 24. tolle, δέ, item 25. dele δέ, ναυπακτικῇ χειρὶ. huius rei auctor Neoptolemus fuit. Sicut docemur ex Apollonij scholijs arg. lib. 2. Sed illic ποιῖσσι habetur, quod hic χειρὶ.

115. 2. 1. lege. ut, pro at; ut sit, Hymenæum, ut Orphici. hic punctus esse debet, ante Glaucum ab his particulis IDQVE.

116. 2. 19. vsq; ad lineam 22. ante verbum dedisse, reponi quoq; potest. Idq; ouum scilicet, in nemore opilionem quendam inuenisse, & allatum Ledaē dedisse. linea item 20. scribe κομίζοντα ἀορίστω, indefinitē ue.

116. 2. 22. φυλάσσειν, & φυλάξει legi potest.

117. 2. 12. ὑποδιδάσκει, & ὑποδιδάσκει in alijs habetur.

128. 1. 2. ἐκ δούλης, hic, quod nos ex Dale. non ex ancilla, aut

serua verterimus, non ab re factum mi Fului censeto. Nam secuti Eustathij sententiam, & Homeri item Scholiastem, quem nonnulli Didymum vocant, Dulen interpretati sumus, vt proprium nomen. Quoniam Homerum id dictionis nusquam vsurpasse animaduertunt, ita, vt neque eo in loco, qui est in Odyssæ lib. 4, per initia, intelligi debet ex ancilla, sed ex muliere huiusce nominis. verba Homeri hæc sunt.

ὅς οἱ τηλύγετος χεῖρ' ἀπὸ τοῦ μεγαπένδης
ἐκ δούλης. idest.

Absenti cui natus erat validus Megapenthes
Ex Dule,

118.1.20. Γουλεῖα, alibi legitur Γοῶν λεῖα. Pindarus vero in Nemeis eadem de re, Γοῶν ἀπελασίωα dixit. lege vt lubet.

118.1.12. Sed, lege. sub. & ibidem de (lā) syllaba fac (per)ob incuriam notariorum.

118.2.2. καὶ ἀλάωσεν, vna mutata litera, reponere καὶ τὴν ἀλάωσεν.

118.2.10. Ἐπὶ δρυὶ ἐλόχων, locus ex Nemeis Pindari, ille.n.

ἀπὸ ταῦτέ του πὸ δ' αὖ

χέων ἴδεν λυγκὸς δρυὸς εἰς τελέχαι

ἔμμελος, κείνου γὰρ ἐπιχρονίων

πάντων χεῖρ' ὀξύτατον

ὄμμα, & ibi cetera, vbi compluscula ab enarratore hac de re scripta sunt.

120.2.18. διαρρήϊσαι, hoc in loco διαρρήϊπῶ, ἐκτίθημι, idest expono, significare puto. nam id genus elocutionis Cæcis in Chiliade XIII vsurpauit, cum inquit. οὐ καὶ τὸ νότον

ἔρριπτον τοῖς χρόνοις τοῖς περὶ τοῖς. loquitur de Aethenarum loco, cui Cynosarges nomen fuit, ubi spurij exponi solebant.

121.1.10. ἡὼς, ἡμῶς vocat hanc Isacius apud Lycophronē. ubi πιδωνὸς φασὶν ὑὸς ἦν λαομέδοντος, καὶ στυμοῦς, ἡ ῥοιᾶς τῆς σκαμαλίσσου, πρίαμος δὲ λάλικίππας.

121.2.19. οἰκέτη κομίσαντι, in manuscriptis mendosè scriptū erat ante castigationes nostras οὐκ ἔτι κομίσαντι.

122.1.2. nomen, scribe nomina, & linea 20 vaticinia.

122.2.5. Γίωσ', sic nos ex Hygino emendandum putamus: ex dictione Γίβωσ'. & lin. 20 δειόπτιον, nos scripsimus δειόπτης.

122. 2. 24. dele verbum, inquit, & eadem linea græcè μὴ πλεῖν ὑδὲ ἐλάνην. Non puto hic me operam lusurū, si in studioforum commodum enarraro ex Isacio, quoties Helenē nupserit, & maritorū suorum nomina subscripsero. Isacius, igitur, πέντε, inquit, ἐλάνην ἔγαμα αὐτοῦ. πρῶτος θυσὸς ἐπὶ αὐτῇ ταύτῃ ὑπάρχει καὶ δά φησι δοῦναι ὁ σάμος, ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτῇ ἐπὶ τῷ ἡττηθῆναι ὑπὸ πολυδεύκοιο, καὶ κείνου, τῆς αὐτῇ ἀδελφῶν ἐπὶ αὐτῇ αὐτῇ λιχίῳ τῆς ἀθηναίων, γυνήσαν ἰωλγίαι, ἦν καὶ δετῶν παῖδα ἡ κλυταμνήστρα ποιεῖται. εἰς μὲν νυμφίος ἐλάνης ὁ θυσιός. Δεῦτερος ὁ μελέλας νόμμος αἰνός. τρίτος ἀλέξανδρος ἀρπάζας αὐτήν; τέταρτος μεδὲ δανόντα πάλιν δειόφοδος, ὡς ἀεστῖον, ὃ Γίωσ'. πέμπτος Ἀχαιός.

123.1.2. τοξόθρατα, alibi τερωμλίον. Hic de Oenones exitu subnectere placuit, quæ aliter, atq; Apollodorus, recenset apud Lycophronem Isacius Cæcis. τερωμλίον δέ, inquit Isacius, τὸν Ἀλέξανδρον θραπέυσαι βουλομένη ἡ οἰκὼν, ἐκωλύθη πρῶτῳ ταύτης πατρός. πελοτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕδρον προσνεγκούσα τὰ φάρμακα ὄψεν ὅθεν ἐκπεπνυκότα, καὶ ἐαυτῇ σπασαυαρεῖ. ἡ κατὰ κῆλον τὸν ἐαυτῇ ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν ἀλεξάνδρου πύραν, ἡ κατὰ δίκτυον βροχαῖς ἀπηγχεῖσα, ἡ κατὰ τὸν λυκόφρονα κατὰ πρὸς τὴν πύργου. ἡ ὅτι οὐκ ἰάσιμον ἦν τὸ πάριδος ἔλκος. ἡ ὅτι πεδνηκὼς ἦν ὁ ἀλέξανδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἠδύνατο; ἡ ὅτι καχεκισμένος ἦν τὰ βέλη θιλοκότητου, οἷς ἀλέξανδρος ἐτοξόθρα τῷ ἰῶ τῆς ὕβρας, ἡ ὅτι πελοθρατὸς τῆ βλάβης, ὑπὲρ ἧκε τὰ φάρμακα.
hæc verò, quoniam facilia funi, latina facere supersedi.

123.2.18. χείρωνος, in omnibus manuscriptis notatum vidi σκείρωνος, quam etiam lectionem apud Pausaniam in Corinthiacis editam vidi. Verum Pindari interpres nos aperte docet reponendum esse pro σκείρωνος, χείρωνος. Is enim in Idyllio quinto de Pythea Lamponis filio pancratiastæ, his verbis græcè id negotium tractat. ἐκ δὲ κρόνου, καὶ ξηνός, καὶ νηρείδων λέγων εἶναι τὸν αἰακίδα, αἰακος γὰρ θεός, αἰακοῦ δὲ, καὶ εὐδηΐδος τῆς χείρωνος πελαμῶν, ἡ πελοδὺς. ὁ δὲ χείρων, κρόνου. πάλιν ἀπὸ τῆς νηρείδων φάκος, καὶ ἀχιλλεύς, ἀχιλλεύς μὲν γὰρ παῖς Διὸς, ἐκ γένος ὦν αἰακοῦ. φάκος δὲ φαμάδος τῆς

ὑποτίθης, καὶ αὐτὸ αἰάκος. & reliqua ibi. quare nulli
dubium fore amplius arbitror, quin Apollodoro sua, ac vera
lectio sit restituta: cui etiam Homeri in Iliadem libro 16.
Scholiastes per initia statim astipulatur. αἰάκος, inquires,
ὁ δῖος, καὶ αἰγίνης γάμος ἐν δῆλῳ τῶν χείρωνος θυ
γατέρων; & quæ inibi sequuntur. Viden' ut tandem veri-
tas elucescit? Ceterum Phocos tris inuenio fuisse, vnum Da-
nai filium Architectum, quo de Hyginus: fuit item alter Pho-
cus Ornytionis filius, ex quo Phocis regio nūcupata fuit, Pau-
sanie testimonio in Phocicis. Tertius accedit is, de quo hic
Apollodorus.

123.2.25. κρυΐας,) sunt qui, hic legant κυχρέας, & qui
κύτεας, Glaucas inuenio tres fuisse, Glaucem Cytei filiā,
de qua hic apud Hyginum; Glaucem Corinthij filiā Creon-
tis uxorem, & Glaucem; quæ Amazonum vna fuit.

123.2.9. κυχρέα,) sic legitur ex Pausania in Atticis, alibi
κεγχρέα. Isacius κυγχρέα τὸν ποσειδῶνος inquit.
linea 17 ἀλγείδου sic legendum ex Homeri Scholijs 12.
π. πδρίβοιαν, ibidem apud Homerum εἰρίβοιαν legitur,
non πδρίβοιαν.

125.1.2. Ὀρυτίωνα,) ex Homeri Scholijs, & Apollodoro infra
paulum, tamen si Isacius apud Lycophronem Ὀρυβν legat.

12.1.5. ἀντιγόνη,) πολυμήλας vocat hanc Aëtioris filiā,
Pelei coniugem Eustathius Iliad. β', & lin. 8. πολυδῶρον,
hanc Staphylus in tertio Thessalicorum ex Eurydice natam
ait; Pherecydes autem ex Antigone Eurytionis filia, alij ve-
rò ex Laodamia Alcmaeonis natam scribunt. Homeri Scho-
liastes hæc recenset Iliad. π. & lin. 21. ἀντιμέμεια.

hanc κρηθνήδα vocat doctus, & grauis Pindari enarrator
in Nemeis Ode 4. & Pindarus Ode 4. Hippolytem Acasti
uxorem nominare videtur.

225. 2. 15. εἰς πήρα,) antea luxata dictio esse videbatur in ma-
nuexaratis libris ita scripta εἰς πῶρα, de quibus literis
πήρα nos diuinauimus, & scopum attigisse arbitramur, id
quod ex insequentibus facile puto intellectum iri: ab acris iu-
dicij literatis. τεθροκότος,) scribi hic potest etiam
τεθροκότος.

226. 1. 4. καὶ τὴν μάχεσθαι,) hinc ad dictionem, ἡ πῶρα
in linea 15 locus erat mutilatissimus, & maximum in mo-
dum luxatus: nos ex his Homeri in Iliad. lib. 16. carminibus,
suam in formam restituiimus, ita, vt, qui antea nihil ad rem
Apollodorus notariorum simul, & temporum iniuria, hic elo-
quebatur; nunc meridiana luce clarius historiam suam enar-
tare videtur. Homerus itaq; Iliad. π'.

τῆς μὲν ἱὸς σιγῆς ἢ ῥε μὲν ἑδῖος αἰολοδῶρε
ἦδ' ἀπὸ περὶ τοῦ διττῆος ποταμοῖο.
τὸν τέκε πηλῆος θυγάτηρ καλὴ πολυδῶρεν,
ἀπὸ περὶ τοῦ ἀνὰ μαιῶν γυνὴ θεῶν ὄνηθεῖα,
ὡς τὰρ ἐπὶ κλυτὴν βῶρεν περὶ ἑρέος ἦι
ὅς ῥ' ἀνὰ φαιδὸν ὅππυε πορῶν ἀπὸ δρείσι' ἔδινε. idest.

Ordinis vnus thorace Menesthius ibat
Insignis præses, sperchio exortus ab amne
Ætherio, quem pulchra parit Pelcia proles
Sperchio coniuncta Deo Polydora superbo,
Cui Boro cognomen erat Perieree nato,
Et qui dona dedit charæ sine fine maritæ.

126. 1. 14. *ῥῶτ' ἴς τῷ γάμου,*) citatur hic Apollodori locus de Thetidis nuptijs ab Isacio apud Lycophronem.

126. 1. 18. *ἄρσ' ἄντ' αἰ,*) legitur in alijs, *ἄρσ' αἰν*.

126. 2. 14. Balio,) scribo ex graeco Balium, quæ verò per Chalco graphi madulsa improbè sunt edita, poterit unusquisque mar te suo facillime castigare, sunt. n. maculae, quæ nullo labore absterguntur.

126. 2. 5. *γινώσκων δὲ ὅτι μὴ πῦρ, ἔτι reliqua,*) Isacius apud Lycophronem, κατὰ δὲ φησιν, δὲ ἐπιδὴν, ὅτι διωκομένη ἡ δέ τις ὑπὸ πλεῖως, μετέλλατ' ἐαυτὴν, ὡς ὁ πρῶτος εἰς διαφόρου εἰδέας, ἐκεῖνος δὲ κατέσχευ αὐτὴν ἐν σπηλαίῳ μορφῇ, καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ σπηλαίῳ λέγεται χεῖρον μαγνησίῳ τετταλινῷ.

126. 2. 24. *ἔχρησ' ἀμβροσία,*) citatur ἔτι hic locus ab Isacio.

127. 1. 2. *νήπιον τὸν παῖδ' ἄρ' ἡλιπυῖα,*) Lycophron in Alexandra Peleum narrat ex Thetide septem genuisse filios, quo loco Isacius mentiri ait poetam; at ille amplius scribit ex illis filijs sex coniectos in ignem perdidit,

27. 1. 9. *λιγύρων,*) Lycophronis enarrator, ubi totum hunc Apollodori locum de Achille citauit. ἀγαμέστωρ δὲ, inquit, ὁ φαρσάλιος πρῆστων πρὸς τὸν λέγει τὸν ἀχιλλέα κεκλήσθαι ἐν τῷ τῆς Διπιδος ἐπιθαλαμῷ. εἶτα τοιοῦτο τρόπον αὐτὸν ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς οὗτου τὰ ἔτι δηλώσειαι.

*παῖδ' ὃν δ' οὐνομα δῆκε πρῆστων, ἀλλ' ἀχιλλέα
πληθὺς κέκλησκει χείλεος εἵνεκά μιν*

Κεῖμλιον εἰνὶ κόνοι ἀποδῆν ἐνὶ πῦρ ἀπάμαρσε

χείλεος αἰδομλίου ἀπερφάτως ἐτόρον. idest.

Agamestor autem Pharsalius Pyriſſum, quaſi ignitum dixeris, appellatum fuiſſe Achillem ſcriptum reliquit, in Thetidis epithalamio, deinde verò ea de cauſa Achillem vocatū fuiſſe, id quod hæc eius carmina demonſtrare poterunt,

Peliðem puerum dixere Pyriſſoon, at tu

De labro ab Aeacide nomen Achillis habes,

Nam Thetis ardenti cum te purgaret in igne,

Vnum de labris arſit ab igne tuis,

Atqui etymologiarum ſcriptor, quiſquis ille fuerit ſummopere laudandus auctor, Achillem dictum eſſe ait, ſive πῖν' αὐτὸ ἄχος λύνει, quod eſt a dolore tollendo, quippe medicus fuit, ſive δὲ τὸ ἄχος, id eſt ob dolorem, triſtitiā ue, qua matrē afficiebat & Ilienſes. ſive, quod ſuis labris alimētum infans minime attigerit, aut guſtarit, nam nihil omnino lactis exuſit, ſed ceruorum medullis à Chirone fuit nutritus, vnde à Myrmidonibus ſic appellatū fuiſſe ait Euphorion hiſ verſibus
 ἔς φθινὺν χιλοῖο κατ' ἡῖς πᾶμ' πᾶν ἄπ' αὐτοῦ
 τοῦνε καὶ μυρμιδῶνες μὲν ἀχιλλέα φημίζοντο. id eſt, quod non mamma altus Phthiam remearit ab ylla, Ipſum Myrmidones dixerunt nomine Achillem.

127. 2. 12. Πλὺ' ἄσ') ſic nos repoſuimus pro Phthia ex Iſopetis ſcholys Iliad. 10 ubi de Phœnice . illic. n. legimus Phœnicen Amyntoris pellicem nomine Clytiā arſiſſe inſimulatū, eoꝝ nomine è domo patria eiectum fuiſſe . ubi nulla ſit de Phthia mentio ; ſed Clytiæ inibi hiſ, ſemel, atq; iterum expreſſe legitur ,

128. 1. 5. συμφύες, alibi διφύες, τὸ δῖμορφον legimus, & cur geminus dicatur, doctè Iſacius in Lycophronis cōmentario,

128.1.9. ἄκτην, Stephanus. ἄκτη, οὗ ἡ ἀπικὴ ἐκεῖ λείτο
ἀπὸ ἀκταίου πινός, αὐτὴ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς ἀπαθα-
εῖνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' αὐτοῦ οὐ πω πλεον-
χώραν ὠνόμασε, καὶ τοῦ λαοῦς. Απολλόδοτος δὲ
τ' ἀναιτία φησὶν, οὐ πω γὰρ ἐκλήθη ὅτι τὸ πολὺ μέ-
ρος αὐτῆς καὶ δικνεῖσθαι εἰς Σαλασσας. id est. Aethi-
quit, Stephanus, ubi Attica ab Aethia quodam indidem homi-
ne, ut ait Pauzanius, qui ibi regnabat, quo de nomine regione
cum populis omnibus vocavit. Ceterum Apollodorus, (et huc
nostrum intelligit) contraria scribit, sic, n. appellatur, quod
maior ipsius pars ad mare usque pertineret.

128.2.3. Θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα, aras duodecim deorum Deu-
calionem primum omnium excitasse, Apollonij Rhodij Scho-
liastes lib. argon. 3. referi.

128.2.12. τὸ θεῖον πείσαν ἐπιγέλυσε, nos ex alijs co-
dicibus ἐπιγέλωσε, legimus, et interpretati sumus. ac post
θεῖον πείσαν. quod de erat, ex Thucydide libro histo-
riarum secundo restituumus, et Stephano. sunt qui pro,
ἐγέλωσε, habeant ἐγέλυσε, et linea 16 scribe Agraus
lon, Aethi filiam.

129.2.4. πανύατος, lege πανύατος, siue simplici cum α, siue
duplici in ultima, nam utrumque legitur. Hic poeta fuit, cuius
ἡρόκλεια ab Athenaeo citantur plurib. in locis. ἡρακλεια δὲ
id operis à Panyaside conscriptum libris quatuordecim ait
Suidas. de Panyaside non satis bene sentire videtur Quintilianus
noster.

130.2.13. ἡ δὲ ὡς σὺ φησὶν, is locus ad verbum propè in Ho-
meri Iliadis. 2. à scholiographo recensetur, et hanc historiam

à Callimacho in Hecale reponi testatur.

130. 2. 20. εἰχθόνιος γίνεται, de hoc Erichthonio Isacius hæc cognitu non indigna, αἰνεσάτω, inquit, ὁ εἰχθόνιος ἀπὸ τῆς εἰοῦ κλυθεῖς, καὶ τῆς χροῖος, ὅθεν πάντας ἀθηναίους γηληεῖς φάσκοισιν ἀπὸ τούτου, ἄλλοι δὲ, ὅτι ἀνὰ πύργῳ ἡ ἀπικὴ, καὶ οὐδέ ποτ' ὑφ' ἐτάρων ἐδιδόθη δὴ λ' ἀδύσαν οἱ εἰς αὐτὴν δὲ τὸ ἄξιον τῆς αὐτῆς χροῖος, ὅθεν καὶ αὐτῶν αὐτόχθονας, καὶ γηληεῖς ἐφάσαν, quæ nos ita vertimus, in lucem prodijt Erichthonius, cui à lana, & terra inditum est nomen, Vnde Athenienses vniuersi terrigenæ ex hoc sunt appellati, siue ut alij volūt, quod Attica terra infœcunda sit, ac sterilis: & quia à nulla vnquā alienigena natione crecti sint, qui in ea sunt, populi; propterea q̄ ea regio nulla inuidia laborabat: immò ab omnibus præ sterilitate contemnebatur. Hinc igitur eorum populi, & indigetes, & Terrigenæ sunt appellati.

131. 1. 2. αἰ ἀδελαφαῖ, scribe αἰ δὲ ἀδελαφαῖ, & linea 20 πασιθία, sic Hesiodo in Thegenia legitur: sed Eusebio, & Cæcidi φρασιθία; vtrunque probatur.

133. 1. 10. ἔχοντες οὖν κεφάλου, qui Cephalī, & Procridis historiam copiosius multò expositam cupiunt, nos illos ad Hyginum, Eustathium, & Homeri Scholiastem in Odyssææ librū vndecimum relegamus.

133. 1. 11. cui Lælapī, & quæ sequuntur paucula verba vsque ad lineam tertiamdecimam adieci mus πρὸ φρασιτικῶς, quæ apud Hyginū, qui ab Apollodoro in suis de fabulis libros singula ad verbum propè multis in locis exscripsisse videtur.

133. 1. 22. δῶκευσαν ᾤ, dele hinc, ᾤ, & scribe, δὲ, οἷος

enim ea coniunctio esse videtur. δὲ, verò pernecessaria.

133.1.24. τυχὸν, τυχὼν per ὠ scribendum est.

134.1.2. Eumolpum repone, pro Eumolpo.

134.1.15. βασιλέα scribe, pro βασιλέως.

134.2.26. submitte Peliam, post dictionem, filiam.

135.1.14. σκυρίου, sic nos restitimus, in exemplaribus. n. manu exaratis quedam dictio nihili ac futilis scripta erat, nos ex Lycophronis commentarijs, ubi de Aegeo est mentio, σκυρίου legimus, vel φημίον, secundum Lycophronem, qui Aegei pater fuit.

135.1.15. Ἐπὶ βλανθίνου, Cæcis in Lycophronem hunc Aegeum ἡποδίου-τλῶ .i. factitium fuisse Pandionis ait: qui cum esset Atheniensium rex, duxit primam Metam uxorem, Hopletis filiam, secundam verò Chalciopem Rhexenoris filiam. at verò alibi legitur unam habuisse coniugem Autochthem Persei filiam.

135.2.2. μαῖε noua, id etiam Plutarchus in Theseo per initia recenset.

136.2.5. μόνος, non μόνον scribendum.

137.1.21. τάλαν, legi potest etiam τάλαν. καλὸν hunc vocatum apud Pausaniam in Atticis legi, nisi sit locus corruptus. Perdicem Dædali sororis filium ait fuisse Apollodorus at Hyginus Perdicem hunc appellatum, non Talaum, quem apud Ovidium, in auem, cum præceps ex arce Athenarum à Dædalo proiectus esset, transmutatum scribunt, quā perdicem vocant. Ovidius item, quod Apollodorus hunc puerum è matris serpentis ferram inuenisse indicat, piscis maxillæ similitudinem ferratorum dentium imitatum, ferram excogitasse, ait.

H Actenus obseruationes, Fului amantiſſime, ſeu mauis, annotationes noſtras in Apollodori à me iure Quiritium, Romanàq; ciuitate donatis, tris bibliothecas libròs, quàm breuiſſimè potui conſcriptas, proceſſiſſe liceat. Potuiſſem equidem eas locupletius multò ſcribere, idq; fortasſe non paucorum gratiam, ſed permagnam mihi conciliaſſet. Verum, ne delicatio rum auribus tedium, ac moleſtiam, quæ longioribus conſcriptionibus exoriri conſueuit, aſſerrem; ab ea re temperandum eſſe cenſui. Sed illud me interim maximopere cruciat, atq; angit; quòd huiuscemodi, qualiſcunq; ſit Apollodori noſtri, conuerſionē cum **VIVIANO BRVNORIO** Corinthalenſi, & **IORDANO IORDANIO** Vrbinati, vmbriſ meis, viris non modò ob cōſummatiſſimam diſciplinæ omnium ſcientiam, ſed propter ſummā humanitatem, modeſtiam, atq; animi candorem tuo teſtimonio uſq; adeo comprobatis, mihi priuſquàm ea in lucem emergeret, cōmunicare non licuit. Verum enimvero Dei Opt. Max. & clementia & benignitate, non multis poſtea menſibus iacturam hanc meam, vel magno cum ſcœnore me reſarciturum ſpero. eos enim quorum gratiam te ipſo auctore mihi conciliaſti, non mediocri in Stephani urbibus, oppidis, vicisq; vertendis, pro eorum, quàm mihi quotidie commendas, doctrina ac probitate, adiumento quàm libentiſſimè fore certò ſcio. Interea vero dum Stephano conuertendo operam nauamus, commentarios, quos in duo Romanorum ruſtica Calendaria, quòrum alterum antea in hortis **ANGELI COLOTII**, cuius memoria ex vtriuſq; noſtrum pectoribus nunquam excidet, Romæ viſebatur, nunc verò intra priuatas Farnēſie

gentis ædes reconditum est. Alterum in Valleie domus atrio. Tertium verò de rebus vrbanis, in Mafficianis ædibus positum; conscripsimus, in lucem iamiam proditurus sum. Subsequetur & hos commentariolus de pyropo, ni fallor, haudquam contemnendus. nemo enim hætenus eorum, quos legexrim, quid nam sit pyropum sciuisse inueni. Illud enim Erasmus, in libello, cui titulum fecit Cicconianũ; Illud item Georgius Agricola; illud Beroaldus; illud etiam Pius præceptor meus; illud Raphael Regius, illud demum vniuersi, & qui nunc viuunt, & clari sũt, præter admodum paucos, qui nobis docentibus, quid Pyropum sit, cognouerunt, lapidem esse falso existimauerunt. id quod ex nostro propediem in lucem venturo commentariolo, à nobis apertissime demonstrabitur.

F I N I S.

OPTIME LECTOR.

*Paucula hæc in Apollodori translatione, perperam excusa,
omissaq; , & immutata sic emendari possunt.*

fol. pag. li.

25.2.21. post dictionem (domesticis) adde teredinibus .

26.2.23. pro (tum ille) scribe (& is.)

26.2.2. pro. vt, fac, (at ille)

*Excusorum autem lapsus in Annotationibus,
ita corrige .*

*1.1.15. pro Salutem Suam. nihil te moueat, si ita scriptum
legitur. sic enim in ipso marmore insculptum est. sic
aut ibidem paulo inferius S V A E S. pro suæ.*

6.1.13. pro Asterisio lege asterisco

7.2.15. pro speciem .specum.

*41.1.1. tres lineæ priores in latina collumella sunt otiosæ, ac
duplicate per temulentiam.*

8.2.3. pro bonorum . bonarum.

113.2.20. pro conuiuia conuicia.

*Siqua insuper eadem ratione commissæ mi Lector,
offendes hoc in libello , tuo ipse calamo suam in for-
mam restitue : ac parce,quæso te, male dictis : & Vale.*

B. AEGII CASTIGATIONVM IN APOL
 lodori Aibeniēsis bibliotheces librū primū Appendicula.

Fo. 1. pa. 1. li. 2. ex inscriptione operis, scribe βιβλίον θη
 κης, & latine bibliotheces. ex eodem fol. pa. 2. li. 4. lege Is, et li.
 17. lege Phœbeniq; & Dionem. fol. 3. pa. 2. li. ultima. Phorco ex
 Cetone. fo. 6. pa. 1. li. 5. repone Themidi, & li. 3. græce fac Σέ-
 μιδι. ibidem li. 13. oblitterato λείπει τινός. & contra in latis
 nis tolle, hic quædam desunt, fo. 9. pa. 1. li. 8. Triptolemm̃ Eleusī
 nis. et li. 26. adde, tertiā, ante dictiōnē singulorū. fol. 10. pa. 1. li.
 17. Minerva submonente ipsum extra Pellenam urbem, de qua
 Pellena siue Pallene. plura lege apud Stephanum. Sic etiam ē rea-
 gione pro σελιώνς scribe πωλλώνς. fo. 14. pa. 1. li. 6. Am-
 phictyon. & li. 13. postea qui li. 9. in græco exemplari ex codi-
 ce Honoriano lege αὐτὸς τὸ ὕψος κεκλημμένος. quod
 etiā Stephanus, & Pausanias sentire videntur, quamvis Aristot-
 eles in libris de sublimibus, aliter scribere censeatur. fo. 18. pa. 1.
 li. 26. lege ex Ouidi transformationib. ὕλβς. pa. 2. li. 13. im-
 probati. fo. 20. pa. 1. li. 11. repone ἔωδ' pro ἔωδρ. sic latine
 a Menalippo. f. 21. pa. 1. li. 14. scribe, eam clavis, fo. 23. pa. 2.
 li. 10. vngula, sicut ē regione græce pro Σπλῆν & λῆν repōnen-
 dum est ex alijs auctōribus. fo. 25. pa. 1. li. 10. mortalibus, et pa.
 2. huius fo. 25. li. 22. Teredinib. pro Domesticis. fo. 26. pa. 1.
 li. postrema, Et is & pa. 2. li. 2. adde post At, Melāpus li. 27.
 pag. 1. li. 15. scribe Apro, & eodē fol. ac pag. li. 24. monuit, &
 a Parcis deinde depoposcu vt. & li. 27. lege tum, mortis pericu-
 lum euaderet. fol. 28. pa. 1. li. 6. quid nam habens, & li. 8. fue-
 rit. & li. 12. vt Medea. & li. 13. malum veniret Pelie, et li. 17
 Imperarem respondet Iason, eodem fol. li. 13. repone Μύδεια

pro Myſſy, fo. eod. pa. 2. li. 21. Cenci Coronus, et græce κενος
 vñος κορωνός. fo. 30. pa. 1. li. 20. perquirunt, pa. 2. li. 22. præ
 ſtantiſſimum placet, pro diſtione optimum, fo. 33. pag. 2. li. 22.
 lege pharmacum, fo. 34. pa. 1. li. 25. Sed & fo. 35. pa. 1. li. 3. &
 4 Eridanū amnem iam prætereuntibus, fo. 37. pa. 1. li. 26. ſub
 neſte participium affectus poſt verbum erat.

B. AEGII CASTIGATIONVM IN A
 pollodori Athenienſis bibliotheces librum
 ſecundum Appendicula.

Ex titulo ſcribe βιβλιοθήκῃς, & latine bibliotheces, fo. 42.
 pa. 2. li. 10. & huic regnū tradit, & li. 11. At ipſe Danaus, li.
 14. Sed quòd, li. 15. ſcribe, laborabat, dele (argiuorū regno præ
 fecit), li. 16. ex quo, & li. 18. quod eam, & li. 19. filias ſuas, li.
 23. ſerit, et li. vltima cū hoc, fo. 43. pa. 1. li. 14. ſcribe κόρας, li.
 17. ex coninge, li. vltima ſed Lynceus, & Calyceem, pa. 2. li. 1.
 ſortitus ducit. Iſter, li. 2. auſe, & li. 15. Dorium, fo. 44. pa. 1. li.
 2. & deinceps vſq; ad 5. li. lege filij duodecim nati erant, cū io
 tidem Polyxonis Naidis filiabus, li. 6. Illorum, li. 16. qui uero de
 Gorge, li. 22. Menalce, & li. 33. Sex aut ſcribe, pro oſto, fo. 45.
 pa. 1. li. 13. ἀτρείας, latine reponito Atrei, li. 21. ἀνταλάς.
 Ανταλάς ex cōmentarijs in Euripidis Oreſtem legitur, pa. 2. li.
 23. Prætus uero de Sthenobæa, fo. 47. pa. 1. li. 15. ad Iobatem.
 adde hic ſocerū, & li. 17. addito græcis omiſſa hæc Ιοβέτης,
 δὲ ἐπὶ πρῶτος τοῦ τοῦ ἐπὶ ταξὶς αὐτῶν χυμαρῶν κτεῖναι.
 fo. 50. pa. 2. li. 28. is, qui primus id, li. 27. & li. 28. coniux deſi
 gnatus erat, fo. 54. pa. 1. li. 17. Hic, li. 18. ſatis tamen, pa. eadē
 li. 22. eiufdē ſelij, à Vulpe, & li. 24. in menſis curriculum, li. 25
 rapturæ, niſi hoc fieret, dari permiferūt, pa. 2. li. 1. ἀπὸ πρῶτος

et li. 18. Elo vrbe. li. 19. Elcū Persei filiū. li. 19. lege ἐκ δὲ ἐξ
 λους, & li. 20. ἔλεον. fo. 56. pa. 1. li. 14. Irritantē scribo, nō
 Imperantiē, de quo ī prioribus annotationibus, pa. 2. li. 7. Thespij
 boues, fo. 57. p. 2. li. 6. Is, Minyas, 58. pa. 1. li. 7. πέλτον lego.
 pro πέλalon, et muto ὁ πάλον, et latine peltā verio. li. 22. ὁ δὲ
 ὄψ, pa. 2. li. 22. sibi tum per eā. fo. 59. pa. 1. li. 26. πύθον, for
 tasse οἶκον. i. domiciliū, reponendum est, hoc ego amplio: ne mute=
 mus veterē lectionē πύθον, fo. 60. pa. 1. li. 9. inflāmatīs, seu accē
 sis torribus, li. 11. cū in modū, fo. 61. pa. 1. li. 5. prorūpens de=
 uastabat. li. 10. Ipse vero, li. 19. subolussent, pa. 2. li. 3. habitauit
 fo. 62. pa. 1. li. 2. ad Eleusinē montē, li. 10. ē manu sua, li. 11. in
 illius pedē decidit. fo. 63. p. 1. li. 13. deleto ante Eurytionis nomē
 notatū, vt otiosum, pa. 2. li. 1. qua re, li. 8. munere, & li. 21. post
 dictiōnē θαλάσσης, adde hæc omīssa ὁ πικρατάδυσσις ποσει
 δῶνι μίνως εἶπεν τὸ φαεινὸν ἐκ τῆς θαλάσσης, li. 27. hunc
 inter, fo. 65. pa. 2. li. 8. atq; hospitio exceptus Amyci Bebrycum
 Regis iussu cū Mariandynis Lycū, & c. & li. 21. percunctata,
 adde hic & zonā se daturā promittente, fo. 66. pa. 1. li. 18. Ces
 tum, pa. 2. eiusdē fo. li. 5. tradat, & li. 7. Cetū, & li. 26. procrea
 tas fuerat; bis orihrus, & c. fo. 67. pa. 2. li. 2. fecisset fo. 68. pa. 1
 li. 5. iter haberet, & li. 8. adde post dictiōnē percussā. In Sicilia
 tranauit, et fo. 69. pa. 1. li. 9. Areibusa eadē pa. sic lege li. 14. et
 15. Hunc aut dum Mars tuetur, & pugnā cōmittit, eodē fo. 69.
 pa. 2. li. 3. corrige hunc in modū præerat; qui peregrinos, ibidē
 li. 5. cōpellens, ubi post verbū occidebat, adde, At. fo. 70. pa. 1. li.
 7. legitur etiā Ιφιδάμοιτα, latine Iphidamenē scribi potest.
 li. 17. & 18. lege sic, nūc etiā, cū faciunt Herculi sacrum, et li.
 20. eiusd. folij, et pa. 1. Hercules, pag. 2. li. 3. permolesto iā. hæc
 ratiōne in græco li. 6. pro τῆς ἐλαίας corrige ἀργαλέον ex

Hesiodi Theogonia, fo. 71. pa. 1. li. 21. de Δῖστος, fac Διτὸς, et
è regione li. 20. post sacris appone (tunc) & li. duabus sequen-
tibus, de te post verbū licebat, reliquā eius lineæ partem, ac scribe
factus adoptivus. Pylis filius initiabatur, li. vero. 24. qui nondum.
& li. 27. lege Centaurorū cædem, & c. fo. eodē. 71. pa. 2. li. 10
pro καὶ τὸν reponē καὶ τὸν, id quod in priorib. castigationibus an-
notauimus, & li. 12. latine fac vanū, fo. 72. pa. 1. li. 8. colle (vi)
pa. vero. 2. li. 1. Thebas scribendū est. fo. 73. pa. 1. li. 11. legito
cædis caussā, et li. vltima medium, pa. 2. li. 13. adde post, Sed, Eu-
rytus, fo. 24. pa. 1. li. 9. tum li. 10. nauigationē, & li. 11. caiy
donijq; apri uenationem confectam, & li. 12. fuisse, ac Tœ-
seum, qui, & li. 13. post verbū aduenerat adscribe eum, & li. 15
post nauibus interpone, ordine, fo. eodē. pa. 2. li. 24. à verbo des-
dit, subneſte hæc paucula Stephanionis vesania omiſſa (ex qua
Postea Telamo Teucrum procreauit, fo. 75. pa. 1. li. 6. empto, le-
gitur et vendito, probe vtrumque, si sensum ſpectes, pa. 2. li. 11.
geminos, et li. 12. συμφύεις vel διφύεις ex Pherecyde eadē
in re. fo. 76. pa. 1. li. 8. reduxit, pag. 2. li. 4. Licymni filium, fo.
77. pa. 1. li. 5. præuiſam, pa. 2. li. 8. ſcribe (Aleus augē, li. 20.
transformato, fo. 78. li. 5. ἀφ' ὁποῦ, si translationem ſpectaris, si
ſenſum, vtrumque legi poteſt. & li. 13. Δῖστος, li. 11. latine in-
dem, Theſtium fo. 80. pa. 1. li. 8. & 9. verita ne illam uerū ma-
gis arderet, & li. 10. philitrum, & li. 18. adde post Κοῖα ἄς
εἰς τὴν δὲ Κοῖκὴν δ' ἄλλας αὖ, adde etiam è regione li. 18.
poſt in, Euboicum, pag. 2. eiſdem fo. 80. li. 19. adde. in. ante,
gratiam, li. vltima. Iuſe Eumides, fo. 81. p. 1. li. 1. ἐπιλάϊδος, et
li. 1. in latino, Epilaide, li. 2. ſcribe Ἰόβης δὲ Ὀρυγίας li. 2.
in exemplari latino, lege Eurybia, li. 3. πατρὸς, cum apice cir-
cūducto, vt ſit à nominatiuo πατρὸς, genitiuus; πατρὸς hinc

li. 3. latina repone Patrone in auferendi casu, li. 4. κλυθίππης
 latine Clytippæ, li. 5. Eurycapes, li. 7. Onesippus, li. 9. post Lysi-
 dice, subnecte Entedides, e regione in græco lege Λυσιδίχης εν-
 πεδίδης, li. 10. ιπποδρόμης, latine Hippodrome, et li. 11. Eu-
 rycæ Pylus, sic græce εὐρύκῃς πύλος, li. 13. Ὀλυμπος νίκης
 sicut latine olympus Nice, et li. eadē scribe Nicodromus Argela
 li. 14. Cleolaus exolæ Erythras Xanthidis, li. 15. Ἰζόλης repro-
 ne pro Ἰξολος li. 15. Homolipus, li. 16. Stratonice. Atroma, li.
 14. græce ὁμόλιπος exili τῷ στρατονίκῃς ἀτρόμῃς, li. 19.
 ἑκαλῃς μήτιδες, sic li. 19. latine Cala pro cla Metidus, li. 21.
 Eurypylus, li. 20. archedice, li. 22. græce εὐρύπυλος ἀρχιδί-
 κῃς, li. 23. Ὀρατοῦς, li. 26. Ὀλυμπύσης, e regiōe latine scri-
 be olympuses, li. vltima Terpsicratea, fo. eodē. 81. pa. vero. 2. li.
 1. εὐρύοψ, eadem li. latine etiam Euryops, li. 2. Antumache. Ni-
 cippe, li. 3. Pyrippe, li. eadē ἀντιμάχῃς, li. 4. πυρίππῃς ἰψί-
 φος, li. 5. Erasippe, græce ἐρανίππῃς, li. 6. Toxicratea, li. 9.
 Hippocratea, li. 8. Ἀδίκηππῃς, li. 25. Amyntoris fo. 83. pa. 1.
 li. 2. fructum, li. 10. post (ac) adde, noua, pa. 2. li. 14. numine ap-
 paruit, fo. 84. pa. 1. li. 8. Andræmonis, Aemonis, Eausaniæ. li. 5
 li. 13. Nam cum li. 15. in Aeoliam issent, li. 22. scribe, εὐ Τί-
 samenum, li. 23. Verum e suis socijs, pag. 2. li. 19. Messena, fo.
 85. pa. 1. li. vltima τῇ ἡρακλειδῶν.

B. AEGII CASTIGATIONVM INTER tiū Apollodori Atheniēsis Bibliotheces librū Appendicula.

Fo. 87. pa. 2. li. 24. Creteum, in græco 22. Κρητία.
 fo. 88. pa. 1. li. 8. faciendæ caussa, fo. 89. pa. 1. li. 17. Creiā fo.
 89. pa. 2. li. 18. Creteus in græco, Κρητὸς. f. 90. p. 2. li. 11.
 12. 13. occidit, verius, ne illū cōmferatius ipse moreretur, fo. 91.

p. 1. li. 4. Glaucūq; et li. vlt. adde post (suis) quosdā, fo. 92 p. 1. li.
 25. adde (Iouem) in fi. li. 25. fo. 93. pa. 2. li. 2. scribe, Semelē pe-
 tisset vxorē. fo. 94. pa. 2. li. 9. Post fuerūt lege. Nec nō, quæ, et li.
 12. p. inde fac. Nā Dionysius. Ibidē græce li. 14. Λυκόνε γαρ
 ὦσ' fo. 97. p. 1. li. 5. αὐτῶν, p. 2. li. 19. adde ante (Niobes) ipsos.
 fo. 98. p. 1. li. 12. duxitq; et li. 16. (mōitus ē) fo. 98. p. 2. l. 7. αἰ-
 cellēs, et li. 8. et 9. ob Inuidiā cōtumeliosissime fo. 98. pa. 2. li. 7
 Φοβὸν enim in græco scribēdū, eodē fo. ac pa. li. 20. qui disti-
 et li. insequenti se procreatū esse, & fo. 99. 1. 27. pro nascitur,
 repone efficitur, eodem fo. pa. 2. li. 4. fac, soluerint, & li. 5. quin
 etiam sæpe, & li. 6. scribe vniuersos quid, et li. 7. rogabat, quod,
 fol. 101. pa. 1. li. 4. eundē, & li. vltimæ eiusd. pa. post verbū, con-
 uenisset, appone Amphiaras; in eadē pa. adde, in græco, li. 26.
 post dictionem αὐτῆς, ὃ δὲ δεικνύσθαι ἐστὶν πρὸς τὸν αὐτῆς, & eos-
 dem fo. pa. 2. li. 1. scribe cū eo iamdudum de regno erat, ibidem
 li. 2. Statim. Itaq; fo. 102. p. 1. li. 9. post Hypsipyle, adde Lēnia
 in eodem fo. pa. 2. li. 12. scribe Eteocles eum, & fo. 103. pa. 1.
 li. 9. armis. Et in eodem fo. pa. 2. li. 1. dele, & ibidem li. 2. il-
 lum vidisse, & ibid. li. 5. filio. fo. 104. pa. 2. li. 25. Illud vltimū,
 & deinceps li. 26. est, nam diuiso eius, ibidē ē regione, li. 25. fac
 ἔτι πρὸς αὐτῶν γ', & fo. 105. 2. 16. posteros, & fo. 106.
 pa. 1. li. 1. 1. eorum quoq; p. suos etiā, et ibidē li. 5. ij. & fo. 107
 pa. 2. li. 21. scribe ad Callirrhoen ferret, Is, et fo. 108. p. 1. li.
 2. Alcæonem ab ea fuisse interfectum, & li. 9. repente adulta.
 & ibidē li. 25. adde post, vsq; P'sophidij, et fo. 109. pa. 1. li. 10
 digenā, & fo. eodē, pa. 2. li. 2. Lycius, et fo. 112. 1. 3. virorum
 cursibus deductis. pa. 2. li. 15. & 16. priorē quidem, & li. 26.
 scribe (aūt & Lycus) & fo. 113. pa. 1. li. 20. et 21. depascen-
 tem, & fo. eodē pa. 2. li. 22. adde post lyram, à Mercurio petit,

eam Mercurius tradit, Apollo vero accepta lyra, tradit, etc. et fo.
 114. pa. 1. 2. Mercurius, & pa. 2. li. 22. scribe, eam quoque, et li.
 23. nubentem, et li. 21. in græco ἀπόλλωνος, & li. 22. τὴν δὲ
 & fo. 115. 1. 2. adde post τὴν δὲ, ἐγκύονσεν, ibidem li. 22.
 scribe ὑπ' αὐτῆς, eodē fo. & fa. li. vero. 25. dele aut, & li. 26
 post Eriphylem adde, & et li. vitima post Tyndareū appone, vt,
 & fo. eodē. pa. 2. li. 1. fac Hymenæum vt, fo. 116. 1. 4. λυκῶν,
 & ibidē li. 14. addito post δεσίων, τῆς αἰτωλοῦ, sic è regione
 latine adde, Aetoli, & li. 17. lege Rursus autē, & li. 19. liberis
 suis, & li. 18. redeuntes, eodē fo. pa. 2. li. 20. scribe, Idq; etiam
 & li. 21. opilionem quendam inuenisse, & mox li. 21, & latū
 secum Ledaē dedisse, ibidē li. 22. reponē φυλάξαι, & fo. 118
 pa. 2. li. 12. sub quercu per, & fo. 121 pa. 1. li. 5. Clytium, &
 li. 7 & Ἀστυοχην, & li. 11. arderet, & li. 22. eodē fol. scribe
 ἀστροπὴν τὴν καὶ ἐβρωῶς, & è regione, latine scribe Asterope
 Cebrenis amnis filia. Hæc est Asterope, quam Hesperiam Ouis
 dius, etsi Heperiam, vertit Planudes Metamorphoseon li. xi. viz
 detur appellare his versibus, cum Aesaci Priami filij Asterop
 pem Cebrenis fluminis filiam ardentis amores enarrat.

Aspiciet Hesperiam patria Cebrenida ripa

Iniectos humeris siccantem sole capillos.

Ego vero hic apud Ouidiū censeo omnino ex hoc Apollodori lo
 co Asteropen legendū pro Hesperia, siue vt Planudī placuit, He
 peria, sic etiam apud Franciscū Petrarcham in Amoris triumpho
 Asterope pro Hesperia, hic enim secutus mendosum hunc
 Ouidij locum legit Hesperiam. De Cebrene amne, qui
 Asteropes pater fuit, est quoque mentio apud Stephanum, cum lo
 quitur de Cebrenia regione. Fol, eodem. 121. pag. 2. li. 18.
 dele fore, fo. 122. pa. 2. li. 24. deletio, inquit, fo. 123. pa. 2. li. 20.
 Pherecydes, & fo. 125. pa. 2. li. 13. deuastabat, & fo. 126. pa

1. li. 13. Thetis, & ibidē li. 16. Themis ex hac, è regione vero
 in græco lege li. 16. Θέμιδος, fo. 127. pa. 2. li. vltima scribe,
 Isopuntē Locridis, et in græco, li. 23. ὁ ποῦντος τῆς Λοκρῆ-
 δος, fo. 128. pa. 1. li. 6. Indigena, & li. 13. Dys, fol. eodē, pa. 2.
 li. ἐν ἑκῶσε, tamen si & ἐν ἑλυσσε legi possit, & li. 26. scribe
 Halirrothius cum. b. in prima syllaba, fo. 130. 1. 13. indigena,
 & inferius li. 24. indigenæ. fo. 131. pa. 1. li. 5. lege secus puer
 rum, fo. 133. pa. 2. li. 21. quod ipsam. & li. 22. in stuprū illicet
 re voluissent, fo. 134. pa. 1. li. 2. lege Eumolpum. eodē fo. li. 15.
 βασιλέα, eiusdem fo. pa. 2. li. 3. de Atheniensium victoria sci-
 tanti, fo. 135. pa. 1. li. 12. Sed sibi Pandionem supposititiū secis-
 se, eadem fo. & pa. li. 22. Metam. legi potest etiam Melitam ex
 Euripidis Medæ commentarijs, quare in exēplari græco reponi
 posset μελίταν. & fo. eodem pa. 2. li. 13. scribe Huic, et li. 14.
 nocte eodem se Neptunus, fo. 136. pa. 1. li. 12. lege ubiam absti-
 nuisti, ibidem li. 23. ἰππομῆους, legi etiam potest ποσειδῶνος,
 & eadem li. 23. ὁ χαῖς reponere ὁ γχαῖον, & è regione latine
 ex Onchesto. Id enim oppidi nomen est, de quo & Pausanias in
 atticis pulchre, & Stephanus meminerunt, & fo. eodem pa. 2. li.
 12. pœnas, fo. 137. pa. 1. li. 4. post legatis interpone omis-
 sum verbum (iniunxerunt) et ibidē li. 5. parium, & li. 6. puellarū sine
 armis deuorādas, et infra li. 18. post. 1. imaginū, Deoramq; sta-
 tuarum, & li. 21. deiecit ex arce, & li. 23. ὄφεως, legitur etiā
 ex historia ἰχθυος, quare latine & serpentis, & piscis legitur
 li. 25. Ibidem li. 27. scribe puerum necasse compertum fuit, &
 pa. 2. li. 3. ἔγκλεισε pro σπώρπασε, probe scriberetur, sicut
 li. 2. Μίνως, sicut Ποσειδῶνος, sed è regione, latine li. 2. &
 3. Pasiphaen, cū Neptuni taurū, &c. vel Minois ex Palæphato,
 ibidem li. 5. inclusit, & li. 9. æquales, fo. 138. pa. 1. li. 1. scribe
 πυροcampse.

INDEX QVAMLOCVPLETISSIMVS,

eorum, quæ in Apollodoro continentur, cæcis numerus pri-
mus folium, secundus paginā, tertius lineā indicat.

Abas 20. 2. 13. et 45. 1. 20.

Abdera 64. 2. 13. et 67. 2. 27.

Abderus 64. 2. 4.

Absyrtides insulæ 35. 1. 8.

et 35. 2. 16.

Absyrtus 34. 2. 6.

Atarni 108. 1. 18.

Acanthia ciuitas 108. 2. 9.

Acastus 24. 2. 9. et 27. 2. 19.

et 28. 2. 26. et 125. 1. 15.

et 127. 1. 14. 2. 22.

Achæus 14. 1. 18.

Acheloi fons 107. 1. 27.

Achelous 5. 2. 14. et 14. 2. 5. et

16. 2. 21. et 17. 1. 11. et

77. 2. 18.

Acheron 9. 1. 20.

Achilles. et unde sit dictus 126.

2. 20.

Achilles ad Troiam 127. 2. 9.

Achillis prius nomen Ligyrion

127. 1. 9.

Achivi 14. 1. 17.

Acontes 109. 1. 23.

Acrisij mors 51. 2. 14.

Acrisius 45. 1. 23. et 48. 1. 6.

et 114. 1. 17.

Acrisius subterraneam domum

struit 48. 1. 10.

Actæa 4. 1. 13. et 44. 1. 19.

Actæon 93. 1. 22.

Actæonis canes, et eorum no-

mina 93. 2. 5.

Actæus 122. 2. 22. et 128.

2. 17.

Acte 128. 1. 10.

Acton 14. 2. 9.

Actor 18. 1. 7. et 22. 2. 9. et

28. 2. 24. et 75. 2. 14. et

124. 1. 17.

Adiante 44. 1. 25.

Admete 65. 1. 13.

Admeti boues gemelliparæ.

115. 2. 26.

Admetus 17. 2. 25. et 27. 1.

4. et 28. 2. 25. et 73. 1. 3.

et 113. 2. 17. et 117. 1.

24.

Adonis 129. 1. 21.

Adrastea 2. 1. 27.

INDEX

- Adrastus* 26.2.14.100.2.8.
 et 106.1.8.et 120.2.21.
Adyte 44.1.22.
Aeaci pietas 124.1.2.
Aeac' 18.1.16.et 123.2.16
Acacus apud inferos 124.1.19
Aeaea 25.1.17.
Aeeta 23.1.15.
Aeetes 21.2.2.
Aegaeon 109.1.25.
Aegeoneus 122.2.13.
Aegeus 17.2.25. & 81.2.
 19.& 135.1.11.
Aegialea 20.2.12.& 26.2.
 27.& 39.1.13.
Aegialeus 27.1.1.& 39.1.
 10.& 106.1.9.
Aegimius 79.1.12.et 84.1.23
Aegina 22.2.1.et 123.1.25
Aegina insula 123.2.11.
Aegios 43.2.15.
Aegipan 12.1.11.
Aegle 69.1.8.
Aegleis 136.2.16.
Aegypti filij 42.1.18.
Aegypti filiorum caedes 44.2.10
Aegyptus regio 42.1.16.&
 85.2.5.
Aegyptus 42.1.8.et 44.1.20
Aëllò 3.2.26,
Aëllopus 32.1.1.
Aemon 99.2.11.et 109.2.6
Aeneas 119.2.20.
Aenetus 22.2.9.
Aenus 66.2.11.
Aeolenses 14.1.24.
Aeolia 16.1.9.
Aeolus 14.1.12.et 115.2.23
Aerope 88.2.26.
Aesacus, & eius metamorphosis 121.1.20.
Aeschraeis 81.1.20.
Aesculapius 114.2.15.&
 117.1.26.
Aeson 24.2.15.et 27.2.11
Aesonis mors 27.1.13.
Aëthlius 14.1.9.et 15.2.4.
Aethra 117.1.6.135.2.32
 137.2.11.
Aethusa 122.2.19.
Aetna 12.2.8.
Aetolus 15.2.15.et 102.1.1
Agamēnon 89.2.12.et 16.22
Agapenor 107.2.27.et 117
 1.14.
Agapiotemus 43.2.13.

INDEX.

- Agasthenes 117. 2. 10.
 Agathon 121. 2. 3.
 Agaue 4. 1. 12. & 43. 1. 33.
 & 92. 7. 17. & 95. 1. 9.
 Agelastus lapis 8. 1. 27.
 Agelaus 81. 2. 17. & 85. 1.
 11. & 121. 2. 22.
 Agenor 16. 1. 5. & 31. 1. 7.
 40. 1. 4. et 41. 2. 23. et 42. 2.
 3. et 97. 2. 1. et 108. 1. 14.
 Agenoris genus 36. 1. 5.
 Aglaia 4. 2. 8. & 81. 1. 6.
 Agraulos 128. 2. 16.
 Agrius 16. 2. 19. et 61. 1. 21.
 Agrius gigas 10. 2. 20.
 Ajax 117. 1. 21. 2. 2.
 Ajax, & unde 124. 2. 33.
 Alastor 24. 1. 14.
 Alcæus 5 2. 1. 13. et 65. 2. 5.
 Alcaibous 16. 2. 10. & 57. 2.
 21. & 124. 2. 15.
 Alcestis 24. 2. 11. & 73. 1. 2.
 Alcestis reditus uitam 27. 2. 8.
 Alcestis admeto nubit 27. 1. 18.
 Alcides 58. 1. 22.
 Alcidice 22. 1. 22.
 Alcimenes 47. 1. 4.
 Alcinoë 5 2. 2. 21.
 Alcippe 128. 2. 24. 137. 1. 15.
 Alcinus 116. 1. 7.
 Alcinous 35. 2. 10.
 Alcis 43. 2. 6. (10
 Alcmaeon 105. 2. 21. & 108. 2.
 Alcmaeonis furor 107. 1. 8.
 Alcmena 53. 2. 5. & 57. 2.
 24. & 87. 2. 14.
 Alcmenon 43. 2. 7.
 Alcon 116. 1. 8.
 Alcyone 112. 2. 8.
 Alcyoneus gigas 9. 2. 19. &
 10. 1. 12.
 Alebion 68. 1. 1.
 Aleſto 2. 1. 4.
 Aleſtor: 29. 1. 10. & 101. 1.
 14.
 Aletes 116. 1. 24.
 Aleus 28. 2. 21. et 77. 1. 18.
 et 81. 2. 21. et 110. 2. 24.
 Alexander 82. 1. 16.
 Alexiars 80. 2. 20.
 Alipberus 109. 2. 2.
 Alirrhoſius 128. 2. 25.
 Almenus 29. 1. 12.
 Aloïdæ 15. 1. 3. & 61. 25.
 Aloïdarum contra Iouem bellū
 15. 1. 11.

I N D E X.

- Alopius* 81.1.18.
Alphesibœa 129.2.3.
Alpheus 62.2.13.
Alibœa 16.2.13. et 16.2.26.
*Alibœa. et Cleopatœ metamor-
 phosis* 19.1.20.
Athenienses 89.1.1.8. 2.17.
Amalthea 2.2.3.
Amalthea cornu 77.2.24.
Amarynceus 19.2.5.
Amarynthus 94.1.2.
Amazones 47.2.18. et 64.2.
 27.
Amestrius 81.1.23.
Amisodorus 47.2.6.
Amphianax 45.2.7.
Amphiaræus 18.1.9. et 28.2.
 18. et 26.2.17. et 101.1.
 6. et 104.2.17. et 106.1.
 8. et 117.1.17.
Amphictyon 14.16. et 120.
 1.21.
Amphidamas 70.1.5. et 111.
 1.27. et 128.1.1.
Amphidicus 104.2.8.
Amphilochiũ Argos 109.1.5
Amphilochus 106.1.8. et 108
 2.14. et 117.1.16. et 117
 1.18.
Amphimachus 52.2.15.
Amphion 24.1.7. et 46.1.27
 22. et 97.2.23. et 133.
 1.2.
Amphithea 26.2.25. et 27.
 1.4.
Amphitrite 3.1.21. et 4.1.10.
 et 8.1.13. et 134.1.8.
Amphitryo cõtra Teleboas 53.
 2.11. et 54.1.10.
Amphitryo Thebas petit 54.
 1.2.
*Amphitryo ex Peloponneso ejus-
 citur* 53.2.20.
Amphitryo 18.1.2. et 52.1.
 19. et 53.1.1.
Amphitryonis cædes 57.2.12.
Amphoterus 108.1.7.
Amycla 97.2.27.
Amyclæ 73.1.15.
Amyclas 22.2.22. et
Amyclas 110.2.16.
Amycus 30.2.14. et 65.2.8.
Amymone 42.2.19. et 43.1.
 21. et 44.2.27. et 59.1.20
Amyntor 81.2.25. et 127.
 2.11.

INDEX.

- Amyntor* 79.2.9.
Amythaon 16.1.9. & 24.2.
     15. & 46.1.9.
Anaëtor 52.2.16.
Anaphe 26.1.14.
Anaurus fluius 27.2.27.
Anaxibia 24.1.26.2.7.
Anaxò 52.1.19.
Ancæus 17.2.26. et 18.1.28
     et 29.1.1. & 33.1.8.
     & 111.1.28, & 117.
     1.15.
Anchione 42.1.5.
Anchises 119.2.18.
Anchius 61.1.22.
Ancyor 109.1.23.
Andræmon 84.1.8. & 17.1.
     4. & 26.2.2.
Androgeos 65.2.5. & 87.2.
     23.136.11.
Andromache 122.2.16.
Andromeda exposita Ceto ma
rino 50.1.19.
Anexibia 43.2.17.
Anicetus 80.2.21.
Anni in treis partes diuifio 130
     1.1.
Annus tēpore Cadmi annorum
     oſto 92.1.2.
Anogon 118.1.19.
Antæus 69.2.2.
Antea 45.2.8. & 47.1.8.
Anthea 81.1.21.
Anthemus 67.2.20.
Antheis 136.2.16.
Anthilea 44.1.14.
Anthippe 81.1.10.
Antiades 81.1.7.
Antidus 81.1.18.
Antigone 100.1.4. & 105.1
     23. & 125.1.3.
Antileon 80.2.24.
Antilochus 24.2.3. & 117.
     1.13.
Antimache 111.2.3.
Antimachus 81.2.2.
Antinoë 37.2.10.
Antioche 19.2.27.
Antiochus 52.2.10.
Antiope 81.1.18. & 96.2.3.
     & 112.2.27.
antiphus 14.2.8. et 122.1.22
Apemofyne 88.2.27.
Aper erymanthius 61.4.1.
Aphareus 16.1.20. & 11.2.
     2.2.2. et 22.2.15. et 114.

INDEX.

- 1.27. & 115.2.22. &
 118.2.22.
 Apbete 30.2.2.
 Apbidas 110.2.19.
 Apia 29.2.8.
 Apis 15.2.19. & 39.2.3. et
 40.1.18.
 Apollo 6.2.6.
 Apollo à Mercurio lyram, ac fis-
 stulam capit, 113.2.20.
 Apollo pugnat contra Gigantes
 10.1.26.
 Apollo Æglæus 36.1.15.
 Apollinis seruitus 115.2.16.
 Apollinis, et Mercurij ob abactos
 boues contentio 112.2.14.
 Apollinis, et Neptuni ira in Tro-
 iam 66.1.6.
 Apri Calydonij uenatio, ac Ves-
 natorum nomina 17.2.19.
 Arabia 43.2.10.
 Arbas 67.2.3.
 Arbelus 44.1.27.
 Arcas 110.2.12.
 Arceſius 28.2.22.
 Archebates 109.1.24.
 Archedicus 81.1.21.
 Archelaus 43.2.17. & 52.2
 17. & 121.2.23.
 Archemachus 81.1.3. et 122.
 2.9.
 Archemorus 102.1.26.
 Architeles 78.1.19.
 Arca 87.1.21.
 Arene. 114.2.2.
 Areſtor 40.2.15.
 Arete 35.2.26.
 Arethusa 69.1.9.
 Aretus 24.2.2.
 Arge 4.1.26.
 Argele 81.1.16.
 Argeus 79.2.24.
 Argia 26.2.27. & 83.2.7.
 & 100.2.286.
 Argi mors 41.1.4.
 Argiope 5.1.20.
 Argius 43.2.17.
 Argiuarum mulierum furor 95
 1.21. & 26.2.7.
 Argò 28.2.1.
 Argonautæ, et eorū nomina 2¹⁰ 2.
 Argonautæ ad Carcē 35.1.17
 Argos 39.2.25.
 Arguscanis 94.1.9.
 Argus 21.2. & 28.1.217.
 et 29.1.8. et 39.2.16. et 40
 1.4.

INDEX

- Argorū aquarū pēuria 42.2.14
 Argō naus Neptuno dedicatur 37.2.4.
 Argus naus uerba 35.1.10.
 Argyphia 43.1.17.
 Ariadne 87.2.27.
 Arion equus 105.1.14.
 Arisbe 121.1.10.
 Aristæus 92.1.18. et 93.1.21
 Aristodeme 122.2.17,
 Aristodemus 83.2.6.
 Aristomachus 26.2.17. &
 101.2.25. & 83.1.12.
 Arnæus 56.2.20.
 Architus 122.2.23.
 Arsinoe 114.2.13. & 107.
 1.14. & 107.2.25.
 Ascalaphus 9.1.21. & 29.1.
 12.117.1.23.
 Ascalaphi lapis 71.2.25.
 Ascalaphus i Bubonē 72.1.24
 Ascanius 122.2.11.
 Asia 3.1.2. & 3.2.2.
 Asmene 110.1.3.
 Asopi carbonēs 123.2.7.
 Asopides 81.1.23.
 Asopus 22.2.1. & 123.1.15
 & 124.2.9.
 Assaracus 119.2.11.
 Astacus 104.2.4.
 Asteria 3.1.23. & 3.2.12. et
 6.1.22.
 Asteria ciuitas 6.2.26,
 Asterion 87.1.16.
 Asterius 24.1.10. et 29.1.13
 et 87.2.23. & 88.2.12.
 Asteropea 22.2.8. et 37.2.9
 Astrea 32.12.
 Astræus 3.2.1.
 Astyanax 81.1.1.
 Astyratea 97.2.6.
 Astydamia 81.2.25. & 127.
 1.15.
 Astydamea 125.1.20.
 Astybie 81.1.19.
 Astygonus 122.2.7.
 Astyoche 97.2.5. et 78.1.9. et
 81.2.23. & 119.1.4. &
 121.1.17.
 Astynous 129.1.11.
 Astypalæa 75.1.21.
 Atabyrium 89.1.15.
 Atalāta 18.1.7. et 28.2.23.
 et 111.2.5. et 125.1.16.
 Atalantæ, & Pelci iudicia 111.
 2.23.
 Atalantæ & Melanionis cursus
 112.1.8. * iij.

INDEX

- Atalantæ, & Melanionis trans-*
formatio 112. 1. 22.
Atamantia 22. 1. 11.
Atas 122. 2. 5.
Ate Phrygiæ tumulus 120.
 1. 7.
Atbamas 92. 1. 18. & 92. 2.
 20. & 14. 1. 27. & 20. 2.
 18. & 21. 2. 18.
Athenæ à Castore, et Polluce ca-
piuntur 117. 1. 1.
Athenæ 128. 2. 11.
Athenienses Thebas capiūt 105
 2. 5.
Atheniensium pro Androgei mor-
te supplicia 13. 1. 3.
Atheniensium pueri septem, &
totidem puellæ ad Minotau-
rum in Cretam quotannis
mittuntur.
Atlantea 43. 2. 12.
Atlas mons 69. 1. 1.
Atlas 2. 2. 3. 70. & 2. 9. &
 112. 2. 6. & 119. 1. 5.
Atticæ primus rex 128. 1. 9.
Atreus 53. 2. 25. & 117. 2. 2
 & 120. 2. 26.
Atromus 81. 1. 16.
Atropos 4. 2. 5.
Attbis regio unde 130. 1. 20.
Attbis 120. 1. 18.
Atymnius 87. 2. 8.
Auge 77. 1. 18. & 81. 2. 21.
 & 110. 2. 26.
Augeæ boues 62. 1. 21.
Augeas 29. 1. 6. & 62. 1. 23.
 & 75. 2. 7.
Aureum uellus 21. 1. 18. et 21.
 2. 11. & 28. 1. 15.
Aurora 3. 1. 25. & 3. 2. 10. et
 7. 2. 26. & 22. 2. 12. &
 125. 1. 10.
Automate 43. 1. 21.
Automedusa 57. 2. 20.
Autonoë 40. 4. 1. 20. & 44.
 1. 12. & 81. 2. 26. & 92.
 1. 16. & 93. 1. 21.
Autefion 83. 2. 7.
Autolycus 55. 2. 26. & 28. 2.
 22. & 72. 2. 22.
Axion 107. 2. 22.

B

Bacchæ in uincula coniiciuntur
 94. 2. 6.

INDEX

- Bacchi columnæ* 95.1.5.
Bacchi, & Cereris in Atticam
aduentus 131.1.25.
Bacchi furor 94.1.18.
Bacchi mysteriorum inuentor 5
 1.11.
Bacchi ortus 92.2.10.
Bacchus ad Indos 94.1.27.
Bacchus in hedum 93.1.13.
Balius 126.2.15.
Banus 94.1.1.
Batea 115.2.27. & 119.1.
 20.
Baton 105.1.9.
Bebryces 30.2.13.
Bellerophontes ad chimæra 47
 1.18.
Bellerophontes 22.1.20.
Bellerophontis certamina 47.
 2.15.
Bellerophontis historia 46.2.
 27.
Belus 41.2.23. & 86.1.10.
Benthesicyme 134.1.6.
Bia 3.2.15.
Bias 24.2.6. & 25.1.16. et
 46.2.8. & 122.2.6. &
 135.1.2.
Bistones 64.1.20.
Bithynis 30.2.15.
Boreas 28.2.15. & 132.2.
 16. & 133.2.5.
Bores 94.1.9.
Borienses 14.1.21.
Borus 125.1.8. et 126.1.10
Bosporus 41.1.14.
Bræsia 129.1.24.
Briareus 1.1.6.
Bromius 44.1.10.
Brontes 1.1.14.
Bryce 44.1.16.
Eucolion 100.2.3. & 121.
 1.9.
Bucolus 81.2.6. & 116.1.5.
Buleus 81.2.1.
Busyris 43.1.19. et 69.2.12
Butes 29.1.3. & 35.1.23.
 & 131.2.25. & 132.
 2.17.
Byblij 41.2.5.

C

- Cadmi filij* 92.1.15. & 96.
 1.8.
Cadmi vxor 94.1.6.

INDEX

- Cadmia* 54.1.16. et 92.1.18
Cadmus, & Harmonia in draco-
 nes 46.1.3.
Cadmus annum Marti seruit.
 92.1.1.
Cadmus ad Enchelienses 95.
 2.19.
Cadmus draconis dentes ferit,
 91.2.9.
*Cadmus Illyriorum regnum as-
 secutus* 95.2.27.
Cadmus delphos accedit 91.1.9
Cadmus 86.2.1. et 87.1.10.
Cæneus 28.2.19.
Calais 28.2.15. & 31.2.15
 & 133.2.9.
Catchas 127.1.19.
Calianthes 44.1.1.
Callias 85.1.13.
Callichorus puteus 8.2.1.
Callidice 44.1.27.
Calliope 4.2.12.
Callirrhoe 67.1.11. et 107.2
 2. et 108.1.3. et 119.2.7.
Callisto 110.1.14.
Callistius transformatio 110.2.1
Calyce 121.1.18.
Calyce 14.2.4. & 15.2.4.
Calydon 16.1.1. & 16.1.8.
Calypso 4.1.17.
Campe 3.1.1.
Canache 14.2.3.
Cancer bydræ auxiliā. 60.1.4
Caneibus 109.1.16.
Capaneus 101.2.23. et 104.
 1.22. et 106.1.11. et 115
 1.23.
Capys 119.2.16.
Carnes asādi iuētio 113.2.26
Carteron 100.1.24.
Cassius mons 11.2.20.
Cassandra 122.1.14.
Cassiopea 87.2.8.
*Cassiopeæ cum Nereidibus con-
 tentio* 50.1.21.
Castor 28.2.15. et 17.2.22
 & 56.1.1. & 116.2.8.
 & 118.1.12.
*Castoris, et Pollucis immortalis-
 tas* 118.2.25.
Castoris, et Pollucis uxores. 114
 2.12. & 118.1.16.
Castor & Pollux 127.1.13.
Castreus 87.2.23. et 45.118
Caucasus 70.1.27.
Caucasus mons 12.2.23.
Caucon 109.1.20.
Cebren 122.2.19.

INDEX.

- Cebriões* 121.1.21.et 122.2.8
Cecropia 128.1.12.
Cecropis corpus 128.1.6.
Cecrops 132.2.11. & 134.2.17.
Celæneus 52.2.15.
Celæno.44.2.1.et 112.2.10.
Celendris 229.1.13.
Celeus 121.1.1.et 8.2.3.
Celeustanor 81.1.17.
Cenæum 79.2.27.
Centimani 1.1.5. & 3.1.11.
Cephalicanis 54.2.5. & iaculum 133.1.10.
Cephalus 22.2.10.et 54.2.1.et 329.1.4. et 132.2.19.
Cepheus 17.2.27. & 28.2.20 & 42.1.10. & 76.2.21. & 110.2.27.
Cephisus 132.2.10.
Cerberus 71.1.10.
Cercestis 43.2.14.
Cereopes 73.2.17.
Ceres 2.1.19. & 8.1.19.
Cerua cornuta 60.2.1.
Ceteus 110.1.19.
Cetò 3.2.23.et 3.2.27.et 4.1.23.et 48.2.24.
Ceuthonymus 72.1.1.
Ceryx 14.2.10. & 78.2.3.
Chætus 43.2.4.
Chalbes Ceryx 70.1.6.
Calciope 21.2.8.et 81.2.18
Chalciope 135.1.22.
Chalcodon 43.2.2. & 75.1.23. & 117.1.23.
Charielò.103.2.14. 26. & 103.1.27.
Cherimachus 52.2.16.
Chersidamas 52.2.19. & 122.2.2.
Chersonneseus 21.1.23.
Chimæra 22.1.21. & 47.1.19.
Chione 133.2.8.
Chiron 61.1.27.et 70.2.6. 21.15.1.5. et 3.2.9. & 123.2.16. & 126.1.1. & 127.2.17.
Chiron ab Hercule vulneratus moritur 61.2.7.
Chironis antrum 93.2.14.
Chloris.97.2.24.et 34.1.7.
Chromius 52.2.9.et 122.20.
Chrysaò 59.1.7.et 67.1.17
Chryse 96.1.18.
Chryseis 65.1.19.
Chryses 81.1.7. et 88.1.12.

INDEX

- Chrysippe* 43.2.2.27.
Chrysippus 43.2.27. & 97.
     1.17.
Chrysopea 110.2.18.
Chthonia 132.2.14.
Chthonius 44.1.11. et 96.1.8
Cikisifis quid, et unde 49.1.10.
Cilicia unde 87.1.9.
Cilix 86.2.3.2.26.
Cilla 121.1.6.
Cingulū Hippolytæ 64.2.20.
     & 66.1.2.
Cinyras 110.2.23. & 129.
     1.15.
Circæa radix 133.1.16.
Circe 21.2.4.
Cisseus 44.1.9. 121.2.1.
Cithæron 93.1.25. et 95.1.8
     & 97.2.21. et 98.1.23.
Cithæronæus leo 56.2.5.
Cius urbs 30.1.22.
*Claametidus 81.1.19.
Cleobæa 16.2.12.
Cleocharea 114.1.15.
Cleochus 87.1.22.
Cleodoxa 97.2.5.
Cleone 58.2.12.
Cleolaus 81.1.14. & 83.
     1.14.
Cleopatra 18.1.13. et 19.2.
     9. et 43.2.3. et 44.1.13.
     & 133.2.7.
Cleophile 111.1.25.
Cletor 109.2.8.
Cliò 4.2.13.
Clite 43.2.25.
Clitus 43.2.25.
Clonia 112.2.25.
Clonius 122.2.12.
Clothò 4.2.4.
Clymene 45.1.21. & 88.2.
     26.2.7. & 111.2.4.
Clymenus 17.1.2. et 57.16.
Clypei inuentio 45.2.2.
Clysonymus 128.1.1.
Clytemnestra 116.2.1.
Clytia 127.2.14.
Clytippus 81.1.4.
Clytius 121.1.5.
Clytius Gigas 10.2.5.
Co insulæ scissio 10.2.13.
Cælus primus orbi imperat 1.
     1.1.
Cæli uxor 1.1.3.
Gæli, & Telluris filij 1.1.6.
Cæranus 90.1.26.

INDEX

- Cæus** 1.1.6. et 1.2.10. & 3. 1.22.
Colchicorum cū Phæacibus habitatio 36.1.1.
Colonus 100.1.17.
Comætho 54.2.24.
Comarum tendendi mos in funere 29.1.3.
Comata 29.1.13.
Contumelia 6.2.11.
Copreus 59.1.23.
Corcyra 35.2.9.
Corethron 109.1.27.
Corinthus 22.1.16. & 111.1.18.
Coronis 114.2.17.
Coronus 28.2.19. & 79.1.14. & 117.1.25.
Corui trāsformatio 114.2.26
Corybantes 5.9.19.
Corycium antrum 12.1.4.
Coryneta 137.2.18.
Cranaë 130.1.16.
Cranæchme 130.1.17.
Cranippus 27.1.1.
Cranaus 14.1.7. et 128.2.4. & 130.1.12.
Crantò 4.1.18,
Cratæ 81.1.1.
Cratæus 24.1.26.
Cratus 3.2.14.
Crenis 103.1.6.
Creon 54.1.3. & 80.2.27. & 99.1.11. & 37.2.26.
Creontiades 57.2.18. & 81.2.14.
Cres taurus 63.2.15.
Cressphontes 84.2.18. & 81.1.21.
Crete 90.1.19. & 87.2.22. & 89.1.12.
Creteus 23.1.23. et 24.3.12. et 27.2.11. et 123.2.22.
Creusa 14.1.16. et 122.1.12. & 132.2.15,
Criasus 40.1.1.
Crinò 44.2.5.
Critheus 14.1.27.
Crius 1.2.10. & 3.1.26.
Cræsi genus 81.2.18.
Cronon 110.2.16.
Cteatus 75.2.11. & 117.1.15.
Ctesippus 81.2.11. & 81.2.25.
Curetes 2.1.27. et 90.1.19,

INDEX

Curetes à Louc interficiūtur 41

1.27.

Cyanippus 17.1.12

Cybella 94.1.22.

Cybreus 124.2.8.

Cyclopes.1.1.13.& 3.1.4.

Cyclopes ab Apolline occiduntur 115.2.9.

Cyclopū habitatio 45.2.14.

Cyēnus 69.1.12.et 79.2.3.

Cyllene mōs 112.2.7.et 113
115.

Cymō 4.1.15.

Cymothoē 4.1.8.

Cynæthus 109.2.6.

Cynortas 22.2.20.

Cynortes 114.1.19.& 115
2.24.

Cyrene 64.1.19.

Cyrus 119.2.21.

Cytorus 21.2.17.

Cyzicus 29.2.12.

D

Dædalus 74.2.3.et 88.1.27
137.1.3.

Dædalus mirādorū operū exco
gitator primus.177.1.17.

Dædalus Talaū inuidia necat.

137.1.19.

Dædalus cædis reus ī villa mars
tis 137.2.

Dædali fuga ibidem.

Daiphron 43.1.21.& 44.1.
24.

Damascibon 97.2.1.

Damaspupus 116.1.23.

Damastistratus 99.1.9.

Danaē 45.2.21.

Danaes fabula 48.1.12.

Danai 42.12.

Danai filia 42.1.20.

Danai fuga 42.2.6.

Danai,et Aegypti discordia 42.
1.21.

Danaides rursus uiris copulane
tur 44.2.23.

Danaidum expiatio propter uis
rorum cædem.44.2.20.

Danaus 42.1.9.

Dardania regio 119.1.25.

Dardanus 119.1.6.

Dardanus urks 119.1.21.

Dasylus Lyci pater 65.2.7.

Daulia 32.1.23.

Deianira 4.1.19.& 77.2.

15.et 80.1.24.et 81.2.10

INDEX.

- Deicoon 57.2.18. et 81.2.14.
 Deidamia 127.1.27.
 Deimachus 14.1.25. & 24.
 1.11.
 Deioneus 132.2.20.
 Deion 14.2.1. & 22.2.5. &
 81.2.16.
 Deioptes 122.1.12.
 Deiphobus 73.1.16. & 122.
 1.22.
 Deiphon 8.2.20. & 85.1.15.
 Deipyle 20.1.7. & 26.2.27.
 & 100.2.24.
 Deliaes 47.1.12.
 Delos 6.1.26.
 Delphyne serpens 12.1.8.
 Democoon 122.2.11.
 Demonice 16.1.14.
 Deorū fuga ī Aegyptū 11.2.11
 Dercynus 68.1.1.
 Derò 4.1.21.
 Deucalion 130.1.23.
 Deucalion, et eius diluvium 13.
 1.10. & 87.2.23. &
 110.1.9.
 Deucalionis filij 90.1.8.
 Dexamenus 63.1.10.
 Dexithea 88.1.3.
 Diana 6.2.5.
 Diana Aloidas perimit 15.1.
 24.
 Diana in pugna Gigantum 10.
 2.19.
 Diana Oeneo irata 17.2.6.
 Dice 4.2.4.
 Dictys 23.1.1. & 48.1.27.
 & 51.1.7.
 Dinò 48.2.23.
 Diocorystes 43.2.5.
 Diogenea 132.2.10.
 Diomeda 22.2.6.
 Diomede 114.1.18.
 Diomedes 20.1.8. & 106.1.
 10. & 117.1.12.
 Diomedis equae 64.1.18.
 Dione 4.1.15. & 1.2.16. et
 4.1.20. & 4.2.6.
 Dioscuri unde 118.1.15.
 Dioxippe 44.1.21.
 Dirce 97.1.12.
 Dirce fons 97.1.10.
 Dolche 73.2.24.
 Doliones 29.2.12.
 Dorion 43.2.14.
 Doris 3.1.21.
 Dorus 14.1.11. et 15.2.23.

INDEX

- Dorycleus* 116.1.4.
Doryclus 122.2.5.
Dotō 4.11.12.
Draco centiceps 69.1.3.
Draconis cuiusdam admiranda
     90.2.7.
Draconis dentes 33.2.1.
Dryas 17.2.19. & 44.1.8.
     & 94.2.2.14.
Dryopes 78.1.27.
Dryops 122.2.6.
Dule 118.1.7.
Dymas 84.1.24. & 121.
     1.27.
Dynamene 4.1.22.
Dynastes 81.1.22.
- B
- Ecbedorus* 69.1.11.
Echemon 122.2.13.
Echemus 116.1.27.
Echephrō 122.2.9. et 24.22
Echidna 40.1.14. & 67.1.
     22.
Echidne 47.2.8. & 69.1.4.
     99.1.15.
Echinades insulæ 32.1.6.
- Ecoion* 91.2.25. & 92.1.
     20. & 95.1.10.
Edoni 94.2.2.
Ection 122.2.18.
Elare 6.2.20.
Eлата 29.1.14.
Elates 61.2.6.
Elattonus 105.1.10.
Elatius 114.2.23. & 110.
     2.19.
Eleuchea 81.2.1.
Electra 3.1.20. & 34.2.24.
     et 44.1.12. et 103.1.5.
     et 112.2.10. et 119.2.4.
Electryon 52.1.15. 2.11. et
     53.1.8.2.17.
Elephantis 43.2.25.
Elephenor 117.1.23.
Eleusin 9.1.8.
Eleusin mons 62.1.2.
Eleuther 112.2.20.
Eleutheræ 96.2.18.
Elysus campus 96.1.4.
*Emarsphorus 116.1.4.
Ematbion 70.1.20. & 121.
     1.13.
Enarete 14.1.25.
Enceladus 10.2.8. et 43.1.20

INDEX

Enchelienses 95. 2. 19.
Endeis 123. 2. 16.
Endymion 15. 2. 8.
Enipeus 23. 1. 24.
Ento 48. 2. 22.
Entbenis 136. 2. 17.
Ebone 81. 1. 23.
Epaphus 41. 1. 23. & 69. 2. 14.
Epicaſte 16. 1. 9. & 81. 2. 19.
Epidaurus 41. 1. 11.
Epidaus 24. 1. 12.
Epigeni ad Thebas 105. 1. 14.
Epilaus 81. 1. 11.
Epimetheus 3. 2. 5. & 13. 1. 12.
Epistrophus 111. 1. 19.
Epoebus 111. 1. 12.
Epopus 14. 2. 2. & 66. 2. 7.
Epialtes 101. 1. 1. & 111. 1. 12.
Ephyra 12. 1. 1. & 87. 1. 17.
Eratus 81. 1. 1. 2. 2. 1. 1. 8.
Erasippus 81. 2. 5.
Erato 4. 1. 10. & 24. 2. 14. &
 44. 1. 15.
Erechtheis 128. 1. 10.
Erechtheus 145. 1. 16. & 134.
 2. 3.
Erginus 29. 1. 5. & 57. 1. 13.
Erichthomus 130. 1. 26. &

***

INDEX 1

Eurymede 123. 1. 20. et 111. 1. 26
 Eurymene 124. 1. 13.
 Eurynome 3. 1. 21. et 4. 2. 6. et
 123. 1. 20. et 111. 1. 26
 Euryope 84. 2. 17. et 111. 1. 26
 Eurypole 84. 2. 17. et 111. 1. 26
 Eurypylus 142. 2. 17. et 111. 1. 26
 5. 2. 17. et 111. 1. 26
 106. 1. 13. et 111. 1. 26
 Eurysthei filij 111. 1. 26
 82. 1. 26. et 111. 1. 26
 Eurysthenes 83. 2. 17. et 111. 1. 26
 Eurystheus 111. 1. 26
 1. 5. et 58. 1. 26
 Eurystheus obviumam fons de
 lium abdit. 59. 1. 26
 Euryx 128. 2. 17. et 111. 1. 26
 Euryteles 84. 2. 17. et 111. 1. 26
 Eurythemis 111. 1. 26
 Eurytion 111. 1. 26
 et 61. 2. 25. et 63. 2. 26 et
 67. 1. 24. et 125. 1. 26
 Eurytus gigas 10. 2. 4. et 111. 1. 26
 Eurytus 111. 1. 26
 et 74. 1. 4. et 75. 1. 26
 et 117. 1. 16.
 Euterpe 4. 2. 16. et 111. 1. 26

Eurychus 116. 1. 15. et 111. 1. 26
 Euxanthius 88. 1. 2. et 111. 1. 26
 Exolus 8. 1. 3. et 4. 2. 6. et 111. 1. 26
 10. 1. 3. et 111. 1. 26
 11. 1. 3. et 111. 1. 26
 Fistula inuentor. 113. 2. 27.
 Formicarum in homines mutatio
 123. 2. 14. et 111. 1. 26
 111. 1. 26
 G 111. 1. 26
 111. 1. 26
 Gadina 67. 1. 26
 Gada 111. 1. 26
 Geryones 111. 1. 26
 2. 11. et 111. 1. 26
 Geryones 111. 1. 26
 Gerytus 111. 1. 26
 Geryones, et eius boues 111. 1. 26
 Gigantes 111. 1. 26
 Gigantum cum Dis pugna 111. 1. 26
 23. et 111. 1. 26
 Glauc 37. 2. 27. et 43. 2. 6
 et 123. 2. 23. et 111. 1. 26
 Glaucippa 44. 1. 14. et 111. 1. 26
 Glaucippe 4. 1. 14. et 111. 1. 26
 Glaucus 22. 1. 19. et 47. 1. 10
 et 87. 2. 23. et 90. 1. 10
 et 122. 2. 2. et 111. 1. 26

I N D E X

- Glaucus uaticinandi peritiâ obli-*
uiscitur 91.1.5.
Glycisonetes 81.2.12.
Gnosia 118.1.10.
Gorge 19.2.16. & 17.1.4.
 & 43.2.8.
Gorgon 45.2.16.
Gorgones 4.1.1.
Gorgonis caput Minervæ datum
 5.1.22.
Gorgonis coma 76.2.27.
Gorgonum nomina 49.2.10.
Gorgonis sanguis in salutem, &
perniciem, & quomodo 115.
 1.15.
Gorgophone 32.2.14. & 49.
 1.14. & 52.1.15. et 114.
 1.1.25.
Gorgophonus 52.2.15.
Gorgyra 9.1.20.
Gorgytion 122.2.1.
Græci 14.1.13.
Gratiæ 4.2.7.
Gratijs in Paro sine coronis im-
molant 236.1.16.
Gratton gigas 10.2.19.
Gyas 1.1.6.
Gymnici certaminis in funeris
bus usus 51.2.14.
 H
Hæmonius 77.2.24.
Hæmus 12.2.1. & 41.1.11.
Hægnius 28.2.11.
Halcyone 14.2.3. & 10.
Halia 4.1.9.
Halimede 4.1.15.
Halocrates 81.1.24.
Harmonia 92.1.6.
Harpæus 109.2.5.
Harpælycus 109.2.7.
Harpæ adamantina 49.2.6.
Harpes 1.1.13.
Harpyiæ 3.2.25. & 31.1.
 19. & 31.2.27.
Harpys 34.2.26. 27.
Hebe Iouis, & Iunonis filia 4.
 1.25.
Hecale 87.2.24.
Hecate 3.2.1.2.
Hecate contra Gigantes 10.2.5.
Hector 121.2.5.
Hecuba, et eius insomnium 121.
 1.26.
Helanor 42.2.10.

INDEX

- Helas 52.1.14. & 54.2.18.
 Helena 116.2.10.
 Helena à Theseo rapta 116.2.
 27.
 Helena proci. 117.1.12.
 Helenā sponso suo proci se des
 sensurus iurant 117.2.23.
 Helenus 122.1.22.
 Heliconis 81.1.25.
 Helis 54.2.17.
 Helix 100.1.19.
 Helle 20.2.21.
 Hellen 14.1.4.
 Hellenes 14.1.12.
 Hellestontus 21.1.26.
 Hephaeste 44.130.1.27.
 Hephaestine 44.2.3.
 Heraclidarū per Helladē fuga
 82.7.
 Heraclidarum reditus in Pelas
 ponnesum. 82.1.28.
 Heraclidaz sortitio de Pelopon
 neso, et signa uisa 84.2.2.
 Heræus 109.2.7.
 Hercules 13.1.6. et 28.2.15
 Hercules à sole aureum poculū
 accipit. 67.2.2.1
 Hercules ab Atlante cælum sus
 cipit 70.2.14.
 Hercules ad Oechaliā 72.2.9.
 Hercules ad Thestium contēdit
 56.2.9.
 Hercules ad Tirynthem 59.1.
 23.
 Hercules ad Troiam 66.1.4.
 & 74.1.16.
 Hercules Callinicus 74.1.14.
 Hercules contra Gigantes 10.1
 11. & 10.2.27. & 75.
 2.2.
 Hercules Cō depopulatur 75.1
 24.
 Hercules cōtra Pylis 24.1.18
 Hercules in Augeam bellum mo
 net 75.2.7.
 Hercules in Lacedæmonem 76.
 1.26.
 Hercules in Pylum 76.1.15.
 Hercules in Solem arcum inten
 dit 67.1.4.
 Hercules legum seruator, et eius
 exilium 78.1.20.
 Hercules Nereum comprehendit
 69.1.22.
 Hercules, quando primum hoc no
 mine sit dictus 58.1.20.

INDEX

- Hercules strymonem in nauigabi-
 le. item facit 68. 2. 1. 3. 1. 1. 1.
 Hercules uendit 7. 2. 8. 1. 1. 1.
 Herculi dies dictus 56. 1. 10.
 Herculis arma 58. 1. 3. 1. 1. 1.
 Hercules Delphici Apollinis te-
 plum spoliat 73. 1. 1. 1. 1. 1.
 Hercules, & Centaurorum pu-
 gna 61. 1. 1. 1. 1. 1.
 Herculis Columnæ 67. 2. 5. 1. 1.
 Hercules cum Plutone pugna.
 27. 2. 10.
 Herculis facinora 56. 2. 5. 1. 1.
 Herculis filij, ex Theseij filiab.
 et alijs mulieribus 80. 2. 2. 2.
 Herculis furor 58. 1. 10. &
 72. 1. 9.
 Herculis granitas 30. 2. 5.
 Herculis immortalitas 80. 2. 16.
 Herculis infantia 55. 2. 6.
 Herculis labores 58. 2. 7.
 Herculis magistri 55. 2. 26. et
 58. 1. 1.
 Hercules prima vxor, & ex ea
 filij 57. 2. 15. (23.
 Herculis prosopographia 56. 1.
 Herculis sagittæ 60. 1. 19.
 Herculis sacra, in quibus exes
 grandimos 70. 1. 19.
 Herculis uxor i cælo 80. 2. 18.
 Hermus 4. 1. 8.
 Hesione 45. 1. 15. et 68. 1. 23
 et 74. 2. 20. & 121. 1. 6.
 Hesperidum nomina 69. 1. 8.
 Hesychæa 81. 1. 26.
 Hierax 40. 2. 7. 1. 1. 1. 1.
 Hieronymus 1. 1. 1. 1. 1. 1.
 Hippalmus 29. 1. 9.
 Hippasus 28. 2. 25. & 70.
 2. 23.
 Hippeus 80. 2. 25.
 Hippocoon 76. 1. 27. & 77.
 1. 15. & 116. 1. 2.
 Hippocorystes 44. 2. 2. et 116.
 1. 7.
 Hippodamas 14. 2. 6. & 16. 3
 18. & 122. 2. 4.
 Hippodamia 43. 2. 25. et 48.
 2. 8.
 Hippodice 44. 1. 24.
 Hippodromus 81. 1. 10.
 Hippolyte 64. 2. 20. et 66. 1. 2
 Hippolytus gigas à Mercurio
 uincitur 10. 2. 18.
 Hippolytus 43. 2. 29. & 73. 1.
 46. & 115. 1. 25.

INDEX

- Iardanus omphales pater* 73.2.
 10.
Iasi certamen 136.1.6.
Iasius 19.1.6.
Iason 18.1.1. & 27.2.2.11
 & 127.1.13.
Iasus 29.2.27. & 40.1.20.
 & 111.2.4. et 112.1.23
Icaria 74.1.2.
Icarion 116.1.2.
Icarius 22.2.17. & 114.1.
 27. & 118.1.2. et 131.
 1.2.
Icarus 73.2.25.
Ida 2.2.1.
Idea 119.1.14. & 133.2.
 18.
Idæus 111.2.1.
Idas 16.1.18. & 17.2.21. et
 18.1.13. & 28.2.18. &
 44.1.24. & 114.2.3. &
 118.1.23.
Idmon 33.1.6. & 44.1.23
Idomene 24.2.17. & 46.1.
 10.
Idomeneus 99.1.9. & 122.2.
 10.
Idyia 33.2.11.
- Igira* 114.2.10. & 118.1.
 21.
Ilissus 133.2.4.
Ilius urbs unde 120.1.10.
Ilithyia 4.1.26. & 53.1.3.
Ilus 119.2.1.11. & 17. et 120
 2.21.
Illyrius 96.1.1.
Imbrus 44.1.9.
Imeusimus 116.1.23.
Inachi filij 39.1.4.
Inachus 114.2.9.
Inachus fluuius 39.1.7.
Inferni descensus 71.2.3.
Ino 20.2.22. & 92.1.16.2.
 20.
Inomis, & Athamantis furor 92
 2.23.
Io 40.1.21. & eius transfor-
 matio 40.2.6.
Io pristina nam formam recipit 41
 1.22.
Iobates 45.2.5. & 47.1.16.
Iobes 81.1.2.
Iocaste 98.1.13. et 100.1.10
Iolais 52.2.19. & 59.2.16.
 & 60.1.6. & 72.2.2.
Ioleus 24.2.12.27.2.13. &

INDEX

- 127.1.14.
 Iole 72.1.7. & 79.2.26. &
 82.2.20.
 Ion 14.1.17.
 Ione 4.1.22.
 Iones 14.1.18.
 Ionius finus 41.1.10.
 Iouis contra Saturnum bellum 2.
 2.20.
 Iouis cum fratribus regni divisio
 3.1.15.
 Iouis, & Iunonis questio de be-
 minis, & mulieris in coitu no-
 lupiate 103.2.21.
 Iouis, & Maiæ concubitus 112.
 1.15.
 Iouis ex Iunone filij, & alijs ma-
 licibus 4.1.24.
 Iouis fulgura, ac fulmen. 3.1.4.
 Iouis, & Typhonis pugna 11.2.
 15.
 Iouis in aurum transformatio 48.
 1.17.
 Iphianassa 15.2.18. & 45.2.
 23.
 Iphicles 18.1.2. et 55.2.5. &
 77.1.12. & 117.2.2.
 Iphicli uxor, & liberi 57.2.19.
 Iphiclus 16.2.15. & 20.1.7.
 & 26.1.2.
 Iphimedia 14.2.22.
 Iphimadon 82.1.16.
 Iphimeduſa 43.2.9.
 Iphinoë 45.2.23. & 46.2.19.
 Iphis 81.1.17. & 101.1.14.
 & 105.2.11.
 Iphitus 59.1.27. & 72.2.14.
 Iphius 102.1.4.
 Irene 4.2.3.
 Iris 3.2.25.
 Iritus 29.1.11.
 Iſea 4.1.21.
 Iſchys 114.2.22.
 Iſmarus 104.2.6. & 134.1.
 15.
 Iſmene 40.1.20. & 40.2.
 Iſmenus 27.1.27. & 105.11.
 2. & 123.
 Iſis 41.2.12.
 Iſter 43.2.1.
 Iſthmicos certamen 93.1.11.
 Italia unde. 68.1.9.
 Iton 79.2.1.
 Iovs 132.1.6.
 Iuno Actæa 38.1.19.
 Iuno Amazonum unius formam

INDEX.

Iuno 2.1.20. & 4.24. & 5.2.17. & 7.2.7.
Iuno in pugna Gigantium 10.1.22.
Iano Sphingem mittit 99.1.15
Innotis suspensum 75.1.13.
Iupiter 2.1.14. & 6.1.5.
Iupiter ad Alemena 55.1.13.
Iupiter ad Callistodem 4.10.1.24.
Iupiter ad Lycaonis filios 509.2.12.
Iupiter Atabyrius 89.1.18.
Iupiter Cereus 80.1.2.
Iupiter de Cyrenum 1.16.2.5.
Iupiter in Gigantum pugna 10.1.21.
Iupiter in Taurum 86.2.7.
Iupiter patrius 84.2.26.
Iupiter Phyxius 3.2.12. & 2.1.2.10.
Iupiter qua cum muliere mortali primum concubuerit 39.2.13.
Iupiter Semelē uniat 92.1.2.1.
Iupiter feruor 58.2.20.
Iusiurandum amantiam irruunt

INDEX.

M

- Lycormas fluvius* 16.1.24.
Lycurgi furor 94.2.12.
Lycurgus 17.2.27. et 26.2.24.
     & 27.1.5. & 81.2.6. &
     94.2.1. & 111.1.1. &
     115.1.24.
Lycus 43.1.20. & 33.1.4. et
     65.2.7. & 96.1.14.
Lycus fortunatas insulas habitas
     112.2.16.
Lycus 135.1.15.
Lyncei oculorum acumen 114.
     2.6.
Lynceus 17.2.21. et 28.2.18
     & 43.1.15.27. & 44.2
     11. & 45.1.17. & 94.1.
     1. & 81.1.24. & 114.2.
     2. & 118.1.23.
Lyse 80.2.27.
Lysianassa 69.2.13.
Lysidice 52.1.20. & 81.1.9.
Lysimache 26.2.13. & 122.
     2.15.
Lysinomus 52.2.16.
Lysippe 45.2.23.
Lysippus 81.2.4.
Lysibous 122.2.14.
Lytæa 136.2.17.
Macareus 109.1.21.
Macednus 109.1.22.
Machaon 117.1.26.
Menalus 109.1.18.27. &
     112.1.26.
Meon 102.2.19.
Magnes 5.1.4. & 14.2.1. &
     22.2.24.
Maia 110.2.11. et 112.2.11.
Mala aurea Hesperidum 68.1.
     24.
Malea 61.1.25. & 61.2.25.
Malipunci granum 9.1.16.
Mantineus 45.1.22.
Mantinus 109.2.8.
Mantò 106.2.17. & 108.2.
     13.
Marathonius Taurus 136.1.3.
Mariandyni 33.1.3.
Marpessa 16.1.17. & 18.1.
     13.
Mars à Neptuno accusatus 129
     1.1.
Mars uinctus 15.1.21.
Marsc 81.2.7.
Marsyas 7.1.8.

INDEX.

- Mascula venerē Thamyris pri-**
mus incipit 5. 1. 21.
Marnis lucus 21. 2. 13. & 28.
 1. 20.
Mecisteus 26. 2. 15. & 29. 9.
 & 104. 1. 13. & 106. 1.
 13. & 109. 1. 20.
Medea Aegeo nubis 38. 1. 24.
Medeae amor in Iasonē 33. 2. 9.
Medeae in Iasonem ira 28. 1. 9.
Medeae pharmacorum uis 37. 2.
 15.
Medeae in Colchos reditus 38.
 2. 8.
Medeficustas 122. 2. 15.
Media 38. 2. 5.
Medus 38. 1. 25.
Medusa 47. 2. 11. et 49. 2. 11.
 & 52. 2. 21. & 71. 2. 7. et
 122. 2. 15.
Megareus 136. 1. 10.
Megara 2. 1. 4.
Megamede 56. 2. 16.
Megapenthes 118. 1. 9. & 46.
 2. 26. & 51. 2. 25.
Megara 81. 2. 42. & 57. 2. 15.
 & 72. 2. 2.
Meges 117. 1. 17.
Megestarus 129. 1. 14.
Melampodium regio 42. 1. 15.
Melampus 24. 2. 17. et 46. 1. 9
Melanion 102. 102. 1. 2. &
 111. 2. 2.
Melanippus 20. 1. 11. 15. &
 104. 2. 11. & 122. 2. 1.
Meleagri uxor 18. 1. 12.
Meleagri mors 18. 2. 23.
Meleager 17. 1. 13. & 28. 2.
 27. & 71. 2. 7.
Melas 16. 2. 20. & 19. 2. 25.
 & 21. 2. 17. & 79. 2. 24.
Melia 61. 1. 7.
Melibaëa 98. 1. 1.
Melicerta 20. 2. 24. & 31. 2.
 23. & 93. 1. 1.
Melie 4. 1. 20.
Melienses, siue Minyenses 79.
 2. 17.
Meline 81. 1. 4.
Melissæ 2. 2. 1.
Melissa 39. 1. 9.
Melius 122. 2. 8.
Melpomene 4. 2. 13.
Memnon 121. 1. 14.
Memphis 41. 2. 15.
Memphis urbs 41. 2. 18.

INDEX

Menachus 43. 2. 17.
Menalces, seu Megacles 44. 1. 22.
Menelaus 89. 2. 18. & 117. 2.
Menestheus 117. 1. 18.
Menesthius 126. 1. 12.
Memippides 81. 1. 9.
Mencæcem 98. 1. 13. & 104. 1.
Mencætes 86. & 52. 1. 18.
Mencætius 3. 2. 1. & 28. 2. 25.
Mentor 81. 1. 23. & 82. 1. 17.
Mercurius 12. 1. 11.
Mercurius, ab Apolline, uaticinandi peritiam discit 114.
Mercurius Argiphōtes 41. 1. 5.
Mercurij aurea uirga 113. 1. 26.
Mercurius contra Gigantes 101. 2. 17.
Mercurij ortus, & furtum 1132. 2. 26.
Mercurius superior, & inferior, nuntius 114. 1. 6.

INDEX

[illegible]

Mycenarum edificatio 521.1.5.
 Mygdon Amycum fraxem neas
 cat 65.2.1.2.
 Myrindan 14.2.8.
 Myrrha 129.2.6.
 N.
 Nabis 201.6.
 Naubolus 29.1.1.1.
 Nautis primus fabricator 42.1.
 2.2.
 Nautis quinquagintiremis 42.1.
 2.4.
 Naupactus unde 3.2.4.
 Nauplius 45.1.1. & 77.2.8.
 3.2.8.
 Nausimedon 45.1.17.
 Nausuboe 45.1.2.
 Neera 39.2.27. & 110.2.
 26.
 Nebrophorus 29.2.10.
 Nelaus 23.2.17. & 73.1.13.
 & 76.1.19. & 97.2.25.
 Nelo 43.2.18.
 Nemotum certaminum origo.
 102.2.1.
 Nemea 102.1.6.
 Nemeſes 116.2.11.

INDEX.

Nemesis in anferem 116.2.11.

Neomeris 4.1.18.

Neoptolemus 1.27.2.5.

Nephalion 65.1.19. & 88.

1.1.

Nephele 20.2.19.

Nepbos 81.2.3.

Neptuni, & Louis contentio de
nuptijs Thetidis 126.1.14.

Neptuni Tridens 3.1.6.

Neptuni uxor 81.1.12.

Neptunus contra Gigantes 10.2.
12.

Neptunus in Atticam 138.1.

Neptunus Hippothoon rapit 32.
1.21.

Neptunus 2.1.21. & 7.2.3. et
23.2.2.

Nereides 4.1.5.

Nereus 32.2.2. & 14.2.10.
& 69.1.21. & 123.2.25.

Nessus 78.2.5.

Nestor 117.1.19.

Nestor in expugnatione Pyli fer-
uatus 76.1.2.

Nice 3.2.14.

Nicippe 52.2.10. & 81.2.1.

Nicodromos 81.1.12.

Nicostratus 118.1.6.

Nicombo 312.27.

Niohe 39.2.3. & 67.1.23. &
109.1.9.

Niobes transformatio 98.1.8.

Niobes filij 97.1.15.

Nisus 135.1.15. et 135.2.20

Nisyros insula 10.2.16.

Noctus 90.1.10.

Noxe tumultus ubi 120.1.7.

Nycteis 96.1.17.

Nycteus 96.1.7. & 96.2.8. et
110.1.18. & 112.2.24.

Nyctimus 109.1.19. et 2.9. et
110.1.1.

Nymphæ 69.1.10.

Nysa mons 12.1.18.

Nysa 93.1.17.

O.

O.

Ocalea 45.1.21. & 57.2.25

Oceanides 3.1.19.

Oceanus 1.2.10. & 3.1.3.

Ocypeta 31.2.16. & 32.1.2. et
44.1.22.

Ocypode 32.1.4.

Ocythoe

I N D E X

- Ocythbē* 3 2. 1. 3.
Oeager 4. 2. 16. et 28. 2. 13.
Oeax 45. 1. 17.
Oebalus 114. 2. 2. & 115. 2.
     25.
Oecalia 79. 2. 14.
Oedipus 98. 2. 3.
Oedipus Thebis eieitur. 100.
     1. 12.
Oedipus ænigmata Sphingis sol-
     uit 99. 2. 17.
Oemē 44. 2. 1.
Oeneus 16. 2. 20. et 24. linea
     20. & 44. 1. & 77. 2.
     16. & 78. 1. 19.
Oenoē 20. 2. 11. & 60. 2. 3.
Oenomaus 112. 2. 12.
Oenone 122. 2. 18. & 123.
     1. 25.
Oenone insula 123. 2. 20.
Oenopion 1. 2. 11.
Oestrebles 81. 1. 28.
Oeta 80. 2. 4.
Olenus 19. 2. 2.
Ogygia 97. 2. 7. & 103. 1. 1.
Oicleus 18. 1. 9. & 74. 2. 21.
     & 107. 1. 12.
Oileus 117. 1. 22.
- Oleæ satio* 128. 1. 24.
Olenius 20. 1. 3.
Olympici certaminis initium 76.
     1. 10.
Olympuse 81. 1. 13. ibidem li.
     26.
Olympus 7. 1. 8. & 15. 1. 11.
Omphale 20. 1. 27. & 73. 2.
     10 & 81. 2. 16.
Oncaïs thebagæ porta 103. 1. 3.
Onchestus 57. 1. 10.
Onesippus 81. 1. 7.
Opheltes 102. 1. 10.
Opbeltes cognomine Archemo-
     rus 27. 1. 8.
Opis 8. 1. 9.
Opleus 109. 1. 22.
Opopeus 14. 2. 20.
Orax 89. 2. 15.
Orci galea 49. 1. 20.
Orchomenus 6. 2. 20. et 70. 2.
     8. & 109. 2. 9.
Orcis 81. 1. 8.
Orestes 14. 2. 7. & 83. 1. 9.
Orion 7. 1. 25.
Orithyia 132. 2. 15. & 133.
     2. 4.
Orphei sepulchrum 5. 1. 12.

***

INDEX

- Orpheus 4.2.18. et 28.2.13. *Panathenæorum origo* 121.1.
 & 35.1.28. & 56.1.3. 17.
 Orsedice 129.1.22. *Pandion* 44.1.26. & 131.1.
 Orseis 14.1.10. 19.2.20. & 133.2.16.
 Oribrus 67.1.21.2.13. & 134.221.
 Offa 15.1.12. *Pandora* 13.1.14.
 Otus 15.1.2. *Pandorus* 132.2.11.
 Oxylus 16.1.12. & 84.1.8. *Pandrosium* 128.1.25.
 Oxyporus 129.1.21. *Pandrosos* 128.2.22. et 130.
 2.27.
 P. *Pangeum* 94.2.26.
Palemon 28.2.20. & 81.2. *Panope* 4.1.17.
 25. *Panopeus* 54.2.16.
Palamedes 45.1.16. & 89. *Paphus* 129.1.18.
 2.15. *Pammon* 122.1.23.
Palladium 120.1.15. *Parcæ* 4.2.4.
Palladij templum 120.2.18. *Parcæ contra Gigantes* 10.2.
Pallas 3.2.1. & 3.2.12. & 20. & 12.1.20.
 6.1.20. & 109.1.25. et *Taria* 88.1.1.
 120.1.24. *Paris cur dictus Alexāder* 122
 1.2.
Pallas aduersus Gigantes 10. *Paris à Phloetēta vulneratus*
 1.15. *moritur* 123.1.3.
Palladis, & Minervæ pugna. *Parnasus* 13.2.10.
 120.1.26. *Paros ubi Gratijs sine coronis*
Pallas Gigas 10.2.10. et 135. *sacrificāt, et cur.* 136.2.20.
 1.14. *Parthaon* 16.1.14.
Pamphilus 84.1.23. *Parthenius mons* 77.1.26. &

I N D E X

- 111.1.15.
 Parthenopæus 102.26.2.15
 1.1. & 104.2.9. &
 108.1.11. & 112.2.3.
 Parthenope 81.2.20.
 Pasiphaë 21.2.5. et 87.2.20
 Pasiphaës amor 88.1.25.137
 2.20.
 Pasiphaes pharmaca 132.1.2.
 Pasithea 131.1.18.
 Patro 81.1.3.
 Patroclus 81.2.3. & 117.2.
 3. & 127.2.211.
 Pegafus 47.2.10. & 50.2.5.
 Pelagon 9.1.21. et 123.1.23
 Pelasgi 39.2.18.
 Pelasgus 39.2.16. et 209.1.7
 Pelei et Telamonis exiliū 124.
 2.6.
 Pelei, & Thetidis nuptiæ 126.
 2.10.
 Peleus 18.1.4. & 28.2.17.
 & 123.2.16.
 Pelia 134.2.27.
 Pelia cermnen 111.2.33. &
 125.1.17.
 Pelia mors 37.2.17.
 Pelias 23.2.15. & 24.2.4.
 et 27.1.13. et 2.13. lin.
 Pelius mons 151.1.2.
 Pellene 9.2.15.
 Pelopea 24.2.10.
 Pelopia 79.2.3. & 97.2.6.
 Pelopis ara 76.1.11.
 Pelops 97.1.16. & 124.2.
 16. & 131.2.9.
 Peloposcirta Arcadas 124.1.6.
 Pelor 91.2.26.
 Pempredò 48.2.22.
 Penelopeus 19.1.9. & 117.1.
 2.1.
 Penelope 116.1.25. & 117.
 2.10.
 Penens 62.2.14.
 Penibæus 95.1.9.
 Pereus 81.2.26. & 110.2.
 23.
 Periapis 127.2.23.
 Peribæa. 19.1.25. & 91.1.
 26. & 116.1.21. et 124.
 2.15.
 Periclymenus. 24.1.14. et 29.
 1.6. & 76.1.16. et 140.
 2.9.
 Perieres 14.2.2. et 22.2.13.
 18. et 57.1.9. et 114.1.23.
 et 115.2.25. & 125.2.8.
 *** ij

INDEX

- Perileos 116.5.24.
 Perimede 14.2.5. et 54.1.4.
 Perimedes 82.1.18.
 Però 24.1.9. & 25.1.17. &
 122.1.17.
 Periphas 44.1.18.
 Peristhenes 44.1.7.
 Persarum Regum origo 52.1.
 Persei clypeus 50.1.1. & 1.2.1.
 Persei filij 52.1.9.
 Persei 21.2.2. & 87.2.20.
 Perses 3.2.1. & 3.2.12. &
 52.1.9.
 Perseus 24.2.1. & 58.1.10.
 Perseus Argū appellat. 51.2.7.
 Perseus ad Cepheū 50.1.18.
 Perseus ad Gorgonē 48.2.18.
 Perseus Titynibem se confert.
 51.2.25.
 Peteos 117.18.
 Peucetius 109.1.20.
 Phædimus 97.2.1.
 Phædra 87.2.26.
 Phæthōn 129.1.10.
 Phalias 81.1.25.
 Phantes 44.1.7.
 Phanus 29.1.14.
 Pharie 43.2.15.
 Phasis amnis 33.1.12.
 Phegeus 107.1.13. & 107.
 2.12. & 108.1.22.
 Pheræ 27.1.2. et 115.2.16.
 Pheres 24.2.16. & 27.1.2.
 & 28.2.25. & 115.2.
 17. & 127.2.24.
 Pheres trucidatur 38.1.12.
 Philæmon 122.2.2.
 Philammon 55.1.19.
 Philoctetes 117.1.27. et 123.
 1.3.
 Philodice 114.2.10.
 Philolaus 65.1.19. & 88.
 1.2.
 Philomache 24.2.7.
 Philomela 131.2.23.
 Philonoe 48.1.2. et 116.2.3.
 Philonomus 52.2.15.
 Philyra 45.1.14.
 Phinei, & aliorum in saxū trās
 formatio 51.1.2.
 Phineus 19.2.26. & 31.1.5.
 & 42.1.11. & 50.2.24.
 & 109.2.4. et 133.2.14.
 Pblegra 75.1.27.
 Pblegræi campi. 9.2.14.
 Pblegya 96.1.17.

INDEX

- Phlegyas* 114.2.18.
Phocus 124.1.1.
Phæbe 1.2.16. & 3.1.22. et
 43.2.13 & 114.2.10. et
 118.1.20.
Phæmissa 43.2.19.
Phænix 86.2.2. & 87.1.4.
 et 127.2.11. et 129.2.3.
Pholoe 61.1.6. & 61.2.26.
Pholus 61.1.6. & 62.1.4.
Phorbus 15.2.28.
Phorci filiae 48.1.22.
Phorcyades 4.1.1.
Phorcys 3.2.21.
Phoroneus 15.2.20. et 39.1.9
Phrasimus 132.2.9.
Phrixus 20.2.20. & 21.1.
 11. & 21.2.15.
Phrontis 21.2.17.
Phibia 15.2.25. & 97.2.6.
Phthinus 109.2.1.
Phyceum 99.1.20.
Phylaca urbs 25.1.24.
Phylaci boues 25.1.22.
Phylacus 22.2.9.
Phylas 78.1.8.
Phyleis 81.1.19.
Phyleus 62.2.11. & 76.1.8.
 & 117.1.17.
Physius 109.2.1.
Pieria 44.1.18. et 113.1.8.
Pierus 5.1.13.
Piranthus 40.1.1.
Piren 4.2.1. & 4.1.3.
Pirene 43.2.14.
Pirithous 18.1.2. et 71.2.15.
 & 117.1.25.
Pisidice 14.2.4. & 24.1.27.
Pisistratus 24.2.3.
Pisus 114.2.3.
Pitheus 135.29
Pityocampes 137.2.28.
Placia 120.2.26.
Platon 109.2.5.
Plectri et Lyrae inuentor 1.26.
Plaiades 112.2.8.
Pleione 112.2.6.
Plesauze 4.1.16.
Pleuron 16.1.1.
Plexippus 16.2.15. & 133.
 2.16.
Plisibenes 89.2.10.
Pluton 2.1.20. & 8.1.16. et
 9.1.16.
Plutonis boues 67.2.18. et 71.
 2.26.
Plutonis galea 3.1.5. et 10.2.

INDEX

17. & 49.
 Plusus 3. 1. 27.
 Podalirius 117. 1. 25.
 Podarce 44. 1. 19.
 Podarces 26. 2. 1. et 74. 2. 19.
 & 121. 1. 5. & 18.
 Poetas 29. 1. 2. & 80. 2. 9. &
 117. 1. 27.
 Polichus 109. 1. 22.
 Polites 122. 1. 23.
 Pollux 17. 2. 23. & 28. 2. 16
 116. 2. 9. & 118. 1. 12.
 Polys & 66. 2. 22.
 Polybores 10. 2. 11.
 Polybus 98. 1. 24.
 Polycaste 24. 1. 27.
 Polyctor 44. 1. 10.
 Polydectes 22. 2. 27. & 48. 2.
 2. & 51. 1. 8.
 Polydectes, & amici in saxa 51
 1. 10.
 Polydore 125. 1. 17.
 Polydorus 92. 1. 17. & 96. 1.
 5. & 122. 1. 24.
 Polygonus 66. 2. 23.
 Polyidus 90. 1. 26.
 Polylaüs 81. 1. 2.
 Polymedon 122. 2. 14.
 Polymelus 127. 2. 25.
 Polymnia 4. 2. 15.
 Polynices 100. 1. 2. & 23. &
 105. 2. 26.
 Polynoë 4. 1. 19.
 Polyphemus 29. 1. 13. & 30.
 1. 18.
 Polyphontes 5. & 98. 2. 25.
 Polypemon 137. 2. 25. 24.
 Polypætes. 117. 1. 25. 15. 2.
 & 25.
 Polyxene 15. 2. 24.
 Polyxenus 53. 1. 26. & 117.
 1. 20.
 Polyxó 44. 1. 2. & 112. 1.
 27.
 Pontus 3. 2. 20.
 Portheus 109. 2. 5.
 Potamon 44. 1. 8.
 Porphyrión gigas 9. 2. 18. &
 10. 1. 18.
 Præcones faciales'ue mutilati
 Hercule. 57. 1. 25.
 Praxithea 81. 2. 4. & 132.
 2. 9.
 Proci Helenam sponso suo se
 defensuros iurant. 117.
 Procles 83. 2. 8.

INDEX.

Procne 131.2.24. & 132.1.
27.

Procris 22.2.10. et 80. 2.23.
& 132.19.

Proeti exilium 45.2.4.

Proetidum insania 45.2.24.

Proetidum curatio 46.2.13..

Proetis 103.1.2.

Proetus 45.1.24. & 110.2.
25.

Promachus 26.29. & 106.1.
10.

Promethei hominis formatio 12
2.16.

Prometheus 6.1.16. et 3. 2.4.
& 70.2.2. et 126.1.21.

Prometheus in Caucaſo affixus
12.2.22.

Prometheus immortalis factus.
61.2.17.

Prometheus solutus 13.1.1.6.

Promethei uinculum 70.2.9.

Pronax 26.2.15.

Pronœ 15.2.27.

Pronous 108.1.14.

Proserpina 4.1.10. & 1.17.
& 71.15. & 29.2.25.

Prote 93.2.25.

Protesilaus 117.2.1.

Proteus 43.1.15. et 66.2.24
& 94.1.20.

Proibous 20.1.14. et 409.1.26

Proio 4.1.17.

Protogenia 14. 1.7. et 16.1.9

Protomedusa 4.1.13.

Psamathe 4.1.21. & 123.2.
26.

Psophis 61.1.3. et 107.1.12.

Pteleon 132.2.21.

Pterelai aureus capillus 52.2.
4. & 54.2.27.

**Pterelai filij Electryonis bo-
ues abigunt** 53.1.15.

Pterelaus 52.2.2. et 53.1.9.

Ptoos 22.1.14.

**Purgandi per medicinas inuen-
tio** 46.1.13.

Pygmalion 129.1.20.

Pylaon 24.1.11.

Pylarge 44.1.23.

Pylas 134.2.25.

Pylus 71.1.21.

Pylos urbs 135.1.6.

Pylus 18.1.26. & 24.1.7.

Pyramus 87.1.8.

Pyrene 69.1.13.

INDEX.

Pyrrha 13. 1. 2.

Pyrrhus 127. 2. 3.

Pyrippus 81. 2. 3.

Pythou serpens 6. 2. 14.

Q

Quinquertium 51. 2. 13.

R

Rhadamanthus 56. 1. 12. &

57. 1. 22. & 86. 2. 14.

Rhadamanibus, & Minos apud
inferos legislatores 87. 2.
11.

Rhadius 24. 1. 13.

Rhea 1. 2. 15. & 2. 1. 12, 23
& 122. 2. 20.

Rhegium 68. 1. 6.

Rhesus 5. 2. 6.

Rhexenor 135. 1. 22.

Rhœcus 111. 2. 15.

Rhode 8. 1. 15. & 43. 2. 9.

Rhodia 43. 2. 3.

Rubetæ natura 85. 2. 3.

S

Salamin 124. 2. 9.

Salmonæus 14. 2. 1. et 23. 1. 2.

Salmydeffus 31. 1. 4.

Sandocus 129. 1. 12.

Sangarius 121. 2. 2.

Sad 4. 1. 10.

Sardinia 78. 1. 16.

Sarpedon 66. 2. 14. & 86. 2.

14. & 87. 1. 23.

Sarpedonis tres ætates 87. 2. 6

Saturni vxor 2. 1. 11.

Saturnus patris regnum occupa
2. 1. 9.

Satyrus Arcadiam infestans 40
1. 11.

Scæa 43. 1. 23.

Scæus 116. 1. 4.

Scamander 109. 1. 14. et 129
2. 24.

Schedius 117. 1. 19.

Schæneus : 8. 1. 8. et 22. 1. 13
& 117. 1. 19.

Scironides petrae 82. 1. 20.

Scylla. et Charybdis 35. 1. 27.
136. 1. 20.

Scyros insula 127. 1. 26.

Scyrius 135. 1. 11.

Seis 15. 2. 16.

Semele 92. 1. 16.

INDEX.

- Semele ab inferis reuocatur* 95
 2, 14.
Sepeliendi ante ciuitatem mos.
 44.2.20.
Septem ad Thebas 101, 2, 20.
Serapis deus 39.2.12.
Side 7.2.6.
Sigeum 31, 1, 23.
Silenus 61, 1, 7.
Simois 149.2.4.16.
Sinis 137.24.
Sinis Corinthorum Isthmum in-
sidet 1.381.3.
Sinis in viatores supplicium 138,
 1.4.
Sipylus 97.1.26. *vrbs* 98.1.6
Sirenes 5.2.15. & 16.2.22
 & 35.1, 19.
Sisyphus 14.1, 27. & 22.1,
 14.22. & 93, 1.12. &
 112.2.13.
Socleus 109.2.4.
Solis boues in Brythia 9, 2.23.
Solis boues 35.2.8.
Sol 31.26. & 8.1, 16.
Solyimi 47.2.15.
Sparte 114.1.13.
Sparti 91.2.11.
Spartus 94.1.9.
Sperchius 126.1.9.
Sphinx, & eius enigmata 99,
 1, 14.
Spiò 4.1.8.
Staphylus 29.1.4.
Stendedides 81.1.9.
Sternops 2.1.1.
Sterope 16.1, 17. & 16.2.31
 et 76.2.27. et 121.1.21,
Steropes 1.1.13.
Sibenele 43, 2.26. & 127.2,
 22.
Sibeneleus 20.1, 2. & 43.2,
 26. & 52.1.13. et 65.2,
 6. & 106.1.11. & 117,
 1, 15.
Sibenò 49.2.10.
Sibenobæa 45.2.10, & 110,
 2.24.
Stratichus 24.2.1.
Stratobates 52.2.14.
Stratonice 16.1.7.
Stratonicus 81.1.16.
Strophades 32.1.8.
Strymò 120.2.24.
Strymon 68.2.12. et 94.2.3.
Strymon fluuius 5.2.8.

INDEX

- Stygis aqua* 3.2.15.
Stygne 44.1.15.
Stymphalides aues 63.1.23.
Stymphalis 63.1.26.
Stymphalus 63.1.25. & 81.
     2.20. et 109.2.8. et 110.
     2.23. & 124.6.
Stryx 3.1.20. et 3.2.13. & 4.
     2.9.
Sylea corinthi filia 137.2.26.
Syleus 73.2.19.
Symplegades 32.1.25.
     T
Tænarus 71.2.1.
Talaus 26.2.12. & 100.2.
     8. & 101.2.25.
Talus Serram inuenit 137.1.
     24.36.1.27.
Tantalus 97.1.23. et 97.2.2.
Taphius 52.1.25. et 53.1.9.
Taphus 52.1.25. et 54.2.22
Tartarus 1.2.4. & 40.1.15.
     & 67.2.2.
Tauri arripedes 33.1.21.
Taurus 24.1.10. & 36.2.5.
Taurus in lucē proditus à Nep-
     tuno 88.1.11.
Taygete 112.2.11. et 114.1.8.
Tebrus 116.1.6
Tegea 76.2.22.
Tegyrius 134.1.16.
Telamon 18.1.5. et 28.7.16.
     et 117.2.3. et 123.2.19.
Telamon primus Troiam in-
     greditur 74.2.4.
Telechin 39.2.10.
Teleboæ 52.1.28. & 53.2.
     11. & 54.1.10.
Tbeleboas 109.2.1.
Telegonus 41.2.9. et 66.2.24
Teleon 29.1.4.
Telephassa 86.1.13.2.23. et
     91.1.10.
Telephus 20.2.6. & 77.2.6.
     et 81.2.22. et 111.1.17.
Teles 81.1.8.
Telestas 122.2.7.
Teleutagoras 81.1.11.
Tellus 1.4. et 3.2.20. et 9.2.4
Terra dea 10.1.2.
Terra Tartaro admiscetur 11.
     1.2.
Temenus 83.1.17. & 107.
     2.21.
Tenos 133.2.12.
Teredaë 118.1.8.
Tereus 132.111.
Terpsichore 4.2.14.

INDEX

- Terpsicrates* 81.1.27.
Testudinis inuentio 113.1.21
Teucer 74.2.23. & 117.2.
     3. & 119.1.13. & 124.
     2.26.
Teucro unde 119.
Teutamias 51.2.9.
Teuthrania 77.2.11.
Teuthras 77.2.11. & 111.
     1.12.
Thalia 4.2.15. & 4.2.9.
Thalpius 117.1.16.
Thamyris Venerem masculam
     primus incipit 5.1.19.
Thanace 129.1.14.
Thasus 66.2.18. et 86.2.24
Thasus urbs unde 87.1.12.
Thaumas 29.1.3.
Thaumas 3.2.22.
Thea 3.1.25.
Theano 44.1.12.
Thebe 91.1.25.
Thebe unde 97.1.21.
Thebanorum tributum Ergino.
     5.7.1.2.
Thebanorum murorum constru-
     ctio 97.1.14.
Thebaru expugnatio 106.2.13
Thebarum portae 102.2.25.
Thebe 97.1.21.
Thelxian 39.2.10.
Themis 1.2.15. & 4.2.1. &
     6.2.12. & 69.1.20. &
     119.2.17.
Themiscyra 65.2.17.
Themisto 22.1.12.
Theodore 44.1.14.
Thera 97.2.4.
Therimachus 57.2.17. &
     81.2.13.
Thermodon 64.2.24.
Thermydra 70.1.7.
Thersandrus 105.2.26.
Thersippus 20.1.13.24.
Thesens 17.2.24. & 71.2.
     14. & 74.1.13. & 101.
     2.5. & 117.1.
Thesens Minotauri necat 137.
Thesei facinora 137.
Thespius 56.2.7. & 97.1.
     17. et 71.1.20. et 78.1.11.
Thespij filiae 56.2.20.
Thesproti 78.1.5. & 107.1.
     24.
Thesprotus 109.1.19.
Thessalicorum montium diluvij
     immunitas. sue scissio 13.2.3
Thesstalus 81.3.19.

INDEX

- Thestalus* 81.2.20.
Thestius 16.2.11.27. et 116
 1.11.
Tbetis 4.1.11. & 6.1.4. &
 94.2.6. & 126.1.13.
Thetys 1.2.14. & 3.1.20.
Thia 1.2.16.
Thiodamas 70.1.2.
Thoas 29.2.4. & 102.1.14
 & 116.1.22. & 129.
 2.5.
Thoon gigas 10.2.21.
Thoricus 54.2.13.
Thrasius 69.2.19.
Thrasius traiectus 41.1.13.
Thrasymedes 24.2.3.
Thrasius campus 128.2.14.
Thripsippas 80.2.26.
Thyestes 52.2.26.
Thyone 95.2.5.
Thyreus 17.1.2.
Tibiarum inuentio 7.1.9.
Tigasis 81.2.20.
Tigres 31.2.25.
Tilpousius fons 106.2.3.
Timandra 116.1.27.
Tiphys 28.2.11. & 33.1.8
Tiphys 81.1.24.
Tiresia sceptrum 103.2.11.
Tiresias .55.1.25. &
 102.1.14. & 116.1.
 22.2.4.
Tiryns 45.2.13.
Tisamenus 83.1.8. & 84.
 1.22.
Tisiphone 2.1.4. & 108.2.5.
Titanes 109.2.7.
Titanes 1.2.12. & 1.2.21.
 & 2.2.21.
Titanides 1.2.17.
Titanum proles 3.112.
Tithonus 70.1.21. & 121.
 1.4. & 129.1.9.
Tityus 6.2.19.
Tlepolemus 78.1.9. & 81.2.
 23. & 83.2.11.
Tmolus 73.2.11.
Tomi 24.2.21.
Torones 66.2.23.
Toxeus 16.2.26.
Toxicrates 81.2.6.
Trachin 78.2.11.
Trapezus unde 100.2.25.
Triops 14.2.20.
Triptolemi currus 9.1.2.
Triptolemus 8.2.27.

I N D E X

Z

♂ 96.1.27. ♂ 133.2.8.

Zelus 3. 2. 14.

Zethus 96.2.21. et 113.1.1.

Zetes 28.2.14 & 31.2.15.

Zeuxippe 131.2.21.

F I N I S .

AVCTORES, QVORVM FLIDE, AC

testimonio Benedictus Aegius in suis pro Apollodoro illustrando usque est annotationibus.

Aeneas Argiurus

Cicero

Aeschylus

Claudianus

Agamestor Pharsalicus

COINTVS SMYR.

Apollonij Rhodij Scholastes

NAEVS

Aristoteles

Cratinus

Asinus

Athenæus

Attus

D

Dictys Cretensis

Didymus Pindari enarrator

Diodorus Siculus

Diogenes Babylonius

Dionysius

E

Ephorus

Ennius

Erasmus

Euphorion

Euripides

B

Batus

Beroaldus

Budens

C

Callimachus

Cercòps

Charon

AVCTORES

Eusebius
Eustathius

F

Fauorinus
Fl. Sospater Charisius

G

Georgius Agricola
Gregorius Gyraldus

H

Hecataeus
Hellanicus
Hesiodus
Hesychius
Herodorus
Herodotus
Homeri Scholiasta
Homerus
Homerus hymnographus
Hyginus

I

Ianus Baptista Pius
Ibycus
Isacius Tzetzes, Cæcilius

L

Lactantius Firmianus
Lucanus
Lucianus
Lycophron
Lyfimachus

M

Menecrates
Mnaseas

N

Neoptolemus
Nicandri Oetaica
Nicandri Scholiastes

O

Orpheus
Orphici
Ovidius

P

Palephatus
Panyasis
Pausanias
Petrus Victorius
Pherecydes
Philostatus

AVCTORES

Pindarus

Plinius

Politianus

Pomponius Mella

Plutarchus

Q

Quintilianus

R

Raphael Regius

S

Seleucus

Seneca Tragicus

Seruius Grammaticus

Solinus

Sophoclis Scholiastes

Sophocles

Staphylus

Stephanus

Stesichorus Himeræus

Strabo

Suidas

T

Thucydides

Tragici

V

Valerius Flacius

Virgilius.

FINIS.